

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΣΙΖ'

Τρίτη 16 Ιουλίου 2013

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 14761, 14779, 14780, 14781, 14783, 14785, 14787, 14788, 14789, 14792, 14794, 14795, 14796, 14797, 14799, 14800, 14811, 14816, 14817, 14822, 14823, 14824, 14826, 14830, 14833, 14837, 14841, 14842, 14845, 14852, 14853, 14854, 14855, 14857, 14860, 14861, 14862, 14863, 14872, 14873, 14874, 14875, 14876, 14877, 14878

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορών, σελ. 14761 - 14763
2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών, σελ. 14763-14778

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: "Φορολογία εισοδήματος επείγοντα μέτρα εφαρμογής του ν. 4046/2012, του ν. 4093/2012 και του ν. 4127/2013 και άλλες διατάξεις", σελ. 14779-14878

2. Αιτήσεις Αντισυνταγματικότητας που ετέθησαν από τον Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς / Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο και τους Ανεξάρτητους Έλληνες επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών και συζήτηση αυτών, σελ. 14792-14799

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. , σελ. 14821-14828, 14848-14861
ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. , σελ. 14828-14841
ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Γ. , σελ. 14787-14791, 14801-14821, 14841-14848
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 14861-14877
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. , σελ. 14761-14787, 14791-14801

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ Δ. , σελ. 14817
ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ Η. , σελ. 14855
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 14842
ΓΕΡΜΕΝΗΣ Γ. , σελ. 14873
ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗ Μ. , σελ. 14877
ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 14842
ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. , σελ. 14822, 14823, 14824, 14826, 14852, 14853, 14854, 14855, 14857, 14860
ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι. , σελ. 14830, 14833, 14837
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 14822
ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ Γ. , σελ. 14787, 14788, 14789, 14811, 14817, 14841, 14842, 14845
ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ Β. , σελ. 14795, 14858, 14860, 14861, 14862, 14863
ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ Η. , σελ. 14816
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. , σελ. 14794, 14796
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 14794, 14842, 14852, 14853

ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ Α. , σελ. 14811, 14822, 14826
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 14811, 14861, 14862, 14863, 14872, 14873, 14874, 14875, 14876, 14877, 14878

ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 14824
ΜΙΧΕΛΑΚΗΣ Ι. , σελ. 14852
ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ Α. , σελ. 14841
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ Η. , σελ. 14787
ΠΑΝΤΖΑΣ Γ. , σελ. 14863
ΠΑΠΠΑΣ Χ. , σελ. 14845
ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ. , σελ. 14811
ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ Ν. , σελ. 14860
ΤΖΑΜΤΖΗΣ Ι. , σελ. 14860, 14874
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. , σελ. 14761, 14779, 14780, 14781, 14783, 14785, 14792, 14794, 14795, 14796, 14797, 14799, 14800

B. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών:

ΑΗΔΟΝΗΣ Χ. , σελ. 14843
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 14834
ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 14843
ΒΑΛΑΒΑΝΗ Ο. , σελ. 14816, 14821, 14822
ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 14779, 14780, 14781, 14839
ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ Η. , σελ. 14858
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 14853, 14854, 14855
ΒΡΟΥΤΣΗΣ Ι. , σελ. 14812, 14831,
ΓΑΚΗΣ Δ. , σελ. 14864
ΓΕΛΑΛΗΣ Δ. , σελ. 14823, 14854, 14866, 14867
ΓΕΡΜΕΝΗΣ Γ. , σελ. 14875
ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ Ο. , σελ. 14870
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 14847
ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ Χ. , σελ. 14829, 14830
ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 14838, 14839
ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ Κ. , σελ. 14872
ΓΛΕΖΟΣ Ε. , σελ. 14875, 14876
ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Λ. , σελ. 14868
ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ Κ. , σελ. 14872, 14873
ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Ε. , σελ. 14814
ΔΡΙΤΣΕΛΗ Π. , σελ. 14832
ΙΑΤΡΙΔΗ Τ. , σελ. 14876
ΙΓΓΛΕΖΗ Α. , σελ. 14869
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 14822
ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ Β. , σελ. 14836, 14861, 14862, 14863
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Χ. , σελ. 14837
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 14790, 14792
ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ Η. , σελ. 14816
ΚΑΤΣΩΤΗΣ Χ. , σελ. 14818
ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ Σ. (ΝΔ) , σελ. 14827
ΚΟΥΙΚ Τ. , σελ. 14849
ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 14855, 14856, 14857
ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ Δ. , σελ. 14867
ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ Ε. , σελ. 14815, 14816
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο. , σελ. 14783, 14785
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Γ. , σελ. 14877, 14878

ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. ,	σελ. 14851, 14852, 14853
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. ,	σελ. 14800
ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ Α. ,	σελ. 14825, 14826
ΜΑΚΡΗ Ρ. ,	σελ. 14846
ΜΑΡΙΑΣ Ε. ,	σελ. 14785, 14786
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. ,	σελ. 14823, 14824
ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ Γ. ,	σελ. 14819
ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. ,	σελ. 14856, 14857
ΜΙΧΕΛΑΚΗΣ Ι. ,	σελ. 14852
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. ,	σελ. 14849, 14852
ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,	σελ. 14828, 14829
ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ Α. ,	σελ. 14851, 14852, 14860, 14861
ΝΤΑΒΡΗΣ Γ. ,	σελ. 14842
ΞΗΡΟΤΥΡΗ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ Α. ,	σελ. 14788, 14789
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ Η. ,	σελ. 14786, 14787
ΠΑΝΤΖΑΣ Γ. ,	σελ. 14864
ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,	σελ. 14833
ΠΑΠΑΡΗΓΑ Α. ,	σελ. 14839
ΠΑΠΠΑΣ Χ. ,	σελ. 14844, 14845
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. ,	σελ. 14811
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. ,	σελ. 14859, 14860
ΡΗΓΑΣ Π. ,	σελ. 14814
ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ. ,	σελ. 14824
ΣΑΜΟΪΛΗΣ Σ. ,	σελ. 14857
ΣΙΟΥΦΑΣ Π. ,	σελ. 14836, 14837
ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ Ι. ,	σελ. 14790, 14801, 14811
ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ Δ. ,	σελ. 14850, 14851
ΤΖΑΜΤΖΗΣ Ι. ,	σελ. 14867, 14873, 14874, 14875
ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ Ε. ,	σελ. 14781, 14782
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. ,	σελ. 14855, 14865, 14866
ΦΟΥΝΤΑ Ν. ,	σελ. 14817
ΦΩΤΙΟΥ Θ. ,	σελ. 14871, 14872
ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ Δ. ,	σελ. 14830
ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ Μ. ,	σελ. 14837
ΨΥΧΑΡΗΣ Α. ,	σελ. 14833

**Γ. Επί της Αντισυνταγματικότητας του σχεδίου νόμου
του Υπουργείου Οικονομικών:**

ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. ,	σελ. 14799
ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ Χ. ,	σελ. 14792
ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ Β. ,	σελ. 14795
ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. ,	σελ. 14796, 14797, 14798
ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ Α. ,	σελ. 14794, 14795
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. ,	σελ. 14794, 14796
ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 14793, 14794
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. ,	σελ. 14797, 14799
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. ,	σελ. 14798, 14799

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΣΙΖ'

Τρίτη 16 Ιουλίου 2013

Αθήνα, σήμερα στις 16 Ιουλίου 2013, ημέρα Τρίτη και ώρα 12.13' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΙΩΑΝΝΗ ΤΡΑΓΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Προτού εισέλθουμε στις αναφορές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω όλους, καθώς και το προσωπικό της Βουλής, διότι όπως όλοι γνωρίζουμε η συνεδρίαση χθες τελείωσε 03.30' και σήμερα το πρωί που είχαμε τέσσερις επιτροπές οι συνάδελφοι Βουλευτές ήταν όλοι στις θέσεις τους και τους ευχαριστώ πάρα πολύ, καθώς και –επαναλαμβάνω– το προσωπικό της Βουλής. Αυτό είναι πολύ σημαντικό να το γνωρίζουν όλοι.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Και να θυμούνται και τις υπερωρίες τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Γ' αυτό το είπα.

Παρακαλείται η κυρία Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από την κ. Μαρία Τριανταφύλλου, Βουλευτή Αιτωλοακαρνανίας, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Τρικάλων κ. **ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ** κατέθεσε αναφορά, με την οποία το Τεχνολογικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα Θεσσαλίας αιτείται την ενίσχυσή του με μόνιμο εκπαιδευτικό και διοικητικό προσωπικό.

2) Ο Βουλευτής Δράμας κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ** κατέθεσε αναφορά, με την οποία αιτείται την επιστροφή των ιστορικών κειμηλίων του Ολοκαυτώματος στο Δοξάτο Δράμας.

3) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. **MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ** κατέθεσε αναφορά, με την οποία η διοικούσα επιτροπή του Περιφερειακού Τμήματος Μαγνησίας του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος διαμαρτύρεται για την πολύμηνη καθυστέρηση έκδοσης απόφασης για το ιδιοκτησιακό καθεστώς στις Νηές Μαγνησίας.

4) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. **MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ** κατέθεσε αναφορά, με την οποία η Δημοτική Κοινότητα Ζαγοράς του Δήμου Ζαγοράς-Μουρεσίου Νομού Μαγνησίας εκφράζει την αντίθεσή του στο ενδεχόμενο συγχώνευσης της Δημοσίας Βιβλιοθήκης Ζαγοράς με τη Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών.

5) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Σύνδεσμος Υποστήριξης και Συνεργασίας Μελών Ενόπλων Δυνάμεων αιτείται την επίλυση θέματος που αφορά την αναστολή των τοποθετήσεων, μεταθέσεων και αποσπάσεων των στρατιωτικών.

6) Οι Βουλευτές, Καρδίσης κ. **ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ** και Β' Πειραιώς κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ** κατέθεσαν αναφορά, με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Φοροτεχνικών Ελεύθερων Επαγγελματιών αιτείται την επίλυση θέματος που αφορά τις καταληκτικές ημερομηνίες που ορίστηκαν με την ΠΟΛ.1154/26-6-2013, οι οποίες είναι ανεφάρμοστες με τα υφιστάμενα τεχνικά και ανθρώπινα δεδομένα.

7) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε αναφορά, με την οποία η εκτελεστική γραμματεία της «Κίνησης Πανεπιστημιακής Αναβάθμισης» καταγγέλλει την προσχεδιασμένη επίθεση κατά της ολομέλειας του Συμβουλίου του Ιδρύματος του Πανεπιστημίου Αθηνών.

8) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε αναφορά, με την οποία η Ανεξάρτητη Ένωση Αποστράτων Ενόπλων Δυνάμεων διαμαρτύρεται για τις νέες μειώσεις στο μισθολόγιο των στρατιωτικών και στις συντάξεις των αποστράτων που σχεδιάζει η Κυβέρνηση.

9) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ** κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Δήμος Σκύδρας Νομού Πέλλης αιτείται τη λήψη απόφασης για τη δήλωση των καλλιεργειών των πληγέντων παραγωγών.

10) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο ενιαίος φορέας των μελών ΔΕΠ του ΕΑΠ καταγγέλλει την απόφαση του Θ' Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών περί καταδίκης του Προέδρου της Διοικούσας Επιτροπής του ΕΑΠ κ. Χ. Κοκκώση, που πλήττει ευθέως τη φήμη του ιδρύματος.

11) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ** κατέθεσε αναφορά, με την οποία η εταιρεία «ΣΑΝΚΕ ΕΠΕ» παραθέτει τις προτάσεις της για τη λειτουργία των συστημάτων ανακύκλωσης ΑΕΚΚ.

12) Ο Βουλευτής Καρδίσης κ. **ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ** κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Σύνδεσμος Υποστήριξης και Συνεργασίας Μελών Ενόπλων Δυνάμεων αιτείται την επίλυση

θέματος που αφορά τη συνυπηρέτηση στρατιωτικού με σύζυγο δημόσιο υπάλληλο.

13) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία οι Πρόεδροι των ΤΕΙ Καλαμάτας, Λαμίας και Κρήτης αιτούνται την επίλυση των προβλημάτων λειτουργίας των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων κατά το προσεχές ακαδημαϊκό έτος.

14) Ο Βουλευτής Λευκάδος κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΟΛΔΑΤΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Δήμαρχος Μεγανησίου Λευκάδας αιτείται την κάλυψη των θέσεων ιατρικού και παραϊατρικού προσωπικού στο Περιφερειακό Ιατρείο Μεγανησίου.

15) Η Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. ΜΑΡΙΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Σύλλογος Πολυτέκνων Αγρινίου και Περιχώρων αιτείται την άμεση λήψη μέτρων για τη επίλυση των ζητημάτων που αφορούν τις μετεγγραφές των φοιτητών των πολυτέκνων οικογενειών.

16) Ο Βουλευτής Λευκάδος κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΟΛΔΑΤΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Προϊστάμενος της Χημικής Υπηρεσίας Πρέβεζας εκφράζει την αντίθεσή του στην αναδιάρθρωση του Γενικού Χημείου του Κράτους και επισημαίνει τις επιπτώσεις από την ενδεχόμενη κατάργηση της Χημικής Υπηρεσίας Πρέβεζας.

17) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία το Κέντρο Προστασίας Παιδιού Δράμας αιτείται την καταβολή αποζημίωσης στους υπαλλήλους του για νυχτερινά και εξαιρέσιμα του έτους 2012.

18) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Δήμαρχος Κύθνου Νομού Κυκλάδων αιτείται την επίλυση θέματος που αφορά τη μετάθεση της κ. Ειρήνης Σταυρίκου στο Πολυδύναμο Ιατρείο Κύθνου.

19) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία η Ένωση Στρατιωτικών Περιφέρειας δυτικής Μακεδονίας αιτείται την επίλυση θέματος που αφορά τη συνυπηρέτηση του στρατιωτικού με σύζυγο δημόσιο υπάλληλο.

20) Ο Βουλευτής Ημαθίας κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Πανελλήνιος Κτηνιατρικός Σύλλογος παραθέτει τις απόψεις του επί του άρθρου 54α του σχεδίου νόμου που αφορά την τροποποίηση του ν. 4039/2012 «Για τα δεσποζόμενα και αδέσποτα ζώα συντροφιάς».

21) Ο Βουλευτής Ημαθίας κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία η Ομοσπονδία Ιδιωτικών Υπαλλήλων Ελλάδος, η Εθνική Συνομοσπονδία Ελληνικού Εμπορίου και η Γενική Συνομοσπονδία Επαγγελματιών Βιοτεχνών Εμπόρων Ελλάδος παραθέτουν τις θέσεις τους σχετικά με τη λειτουργία των καταστημάτων τις Κυριακές και τις αργίες.

22) Οι Βουλευτές, Β' Πειραιώς κ. ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ, Β' Αθηνών κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ, Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ και Α' Θεσσαλονίκης κ. ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ κατέθεσαν αναφορά, με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Συνταξιούχων Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου αιτείται την τροποποίηση του νομοθετικού πλαισίου που στερεί το δικαίωμα επιδόματος «Οίκοι Περίθαλψης» για τους ασφαλισμένους του Οίκου Ναύτου.

23) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Σύλλογος Εργαζομένων Νοσοκομείου Ικαρίας αιτείται την επανεξέταση της απόφασης συγχώνευσης του Γενικού Νοσοκομείου-Κέντρου Υγείας Ικαρίας με το Γενικό Νοσοκομείο Σάμου.

24) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο κ. Σταμάτης Πρεσαλής αιτείται την επίλυση θέματος του που αφορά την αντιμετώπιση προβλημάτων υγείας της συζύγου του με αναπηρία 50.55%

25) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία η Ανώτατη Συνομοσπονδία Πολυτέκνων Ελλάδος διαμαρτύρεται για την αντιδημογραφική, αντιπολυτεχνική και αντιοικογενειακή πολιτική της Κυβέρνησης.

26) Ο Βουλευτής Ημαθίας κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία το Περιφερειακό Συμβούλιο της Πανελληνίας Ένωσης Γεωπόνων Δημοσίων Υπαλλήλων (ΠΕΓΔΥ) Ημαθίας αιτείται την επίλυση θέματος σχετικά με την αποκατάσταση του γεωπόνου κ. Δημητρίου Σεργίου στην εργασία του.

27) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία το Επιμελητήριο Αχαΐας αιτείται τη λήψη μέτρων για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και την αύξηση των εξαγωγών των ελληνικών προϊόντων.

28) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Σύνδεσμος Υποστήριξης και Συνεργασίας Μελών Ενόπλων Δυνάμεων εκφράζει τη διαμαρτυρία του για τη μη χορήγηση εορταστικής άδειας τις ημέρες του Πάσχα στο προσωπικό που υπηρετεί στην ειρηνευτική αποστολή KFOR.

29) Ο Βουλευτής Ημαθίας κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Πανελλήνιος Κτηνιατρικός Σύλλογος παραθέτει τις προτάσεις του επί του άρθρου 55 του σχεδίου νόμου: «Διοικητικά μέτρα, διαδικασίες και κυρώσεις στους τομείς της υγιεινής και ασφάλειας των τροφίμων και των ζωοτροφών, της υγείας και προστασίας των ζώων, ως και της διαχείρισης των ζωικών υποπροϊόντων και λοιπές διατάξεις αρμοδιότητας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων».

30) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο κ. Αλέξιος Αγιαννιτόπουλος αιτείται τη λήψη μέτρων για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι πολύτεκνοι εκπαιδευτικοί στην Ελλάδα.

31) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία εκφράζει τη διαμαρτυρία της για τη διακοπή χορήγησης σύνταξης σε υπερήλικες ΟΓΑ που είναι δικαιούχοι και αναπηρικού επιδόματος.

32) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Σύνδεσμος Υποστήριξης και Συνεργασίας Μελών Ενόπλων Δυνάμεων αιτείται την ένταξη του επαγγέλματος του στρατιωτικού στην κατηγορία των βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων.

33) Ο Βουλευτής Ημαθίας κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Σύλλογος Καλλιεργητών Δυτικής Φθιώτιδας Πατροπαράδοτων Ποικιλιών Καπνού παραθέτει τις προτάσεις του αναφορικά με τη λειτουργία και τις δράσεις του Συλλόγου Καλλιεργητών Καπνού Πατροπαράδοτων- Παραδοσιακών Ποικιλιών Ανατολικού Τύπου Ημιορεινών και Ορεινών Περιοχών- Καπνοχώρια δυτικής Φθιώτιδας.

34) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία η WWF Ελλάς αιτείται την απόρριψη στο σύνολό του του σχεδίου νόμου: «Απλούστευση διαδικασιών για την ενίσχυση της τουριστικής επιχειρηματικότητας, αναδιάρθρωση του Ελληνικού Οργανισμού Τουρισμού και λοιπές διατάξεις».

35) Ο Βουλευτής Ημαθίας κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Πανελλήνιος Σύλλογος Χημικών Βιομηχανίας και Επιχειρήσεων παραθέτει τις προτάσεις του σχετικά με το άρθρο 59 του σχεδίου νόμου: «Διοικητικά μέτρα, διαδικασίες και κυρώσεις στους τομείς της υγιεινής και ασφάλειας των τροφίμων και των ζωοτροφών, της υγείας και προστασίας των ζώων, ως και της διαχείρισης των ζωικών υποπροϊόντων και λοιπές διατάξεις αρμοδιότητας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων».

36) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία η Περιφερειακή Ένωση Δήμων κεντρικής Μακεδονίας παραθέτει την ομόφωνη απόφασή της σχετικά με την υλοποίηση της δράσης «Εναρμόνιση οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής» 2013-2014.

37) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο κ. Αλέξανδρος Καλέρης επισημαίνει το γεγονός της μη χορήγησης εορταστικής άδειας στους στρατιωτικούς που υπηρετούν στο Κόσοβο.

38) Ο Βουλευτής Σερρών κ. ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία το Τμήμα Φυτικής και Ζωικής Παραγωγής της Διεύθυνσης Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής της Περιφερειακής Ενότητας Σερρών αιτείται την επίλυση θέματος που αφορά τις αποζημιώσεις ηρτημένης εσοδείας των ετών 2011 και 2012.

39) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο κ. Νικόλαος Παππάς παραθέτει τις προτάσεις του για το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου: «Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος»

40) Η Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε αναφορά, με την οποία η κ. Ειρήνη Δορκοφίκη, διαχειρίστρια της ΜΚΟ «Φροντίδα για το Παιδί και την Οικογένεια», αιτείται την ανανέωση της σύμβασης του ΕΚΚΑ με τη συγκεκριμένη Οργάνωση.

41) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο κ. Αργύρης Δεμερτζής παραθέτει έρευνα της OLAF (Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης) σχετικά με καθυστερήσεις αποζημιώσεων τεσσάρων μεγάλων οδικών έργων.

42) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Σύνδεσμος Υποστήριξης και Συνεργασίας Μελών Ενόπλων Δυνάμεων αιτείται την επίλυση θεμάτων συνυπηρέτησης που αντιμετωπίζουν στρατιωτικοί με σύζυγο δημόσιο υπάλληλο.

43) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Σύνδεσμος Υποστήριξης και Συ-

νεργασίας Μελών Ενόπλων Δυνάμεων αιτείται την επίλυση εργασιακών θεμάτων που προκύπτουν από τη διάθεση του στρατιωτικού προσωπικού σε εορτές και τελετές.

44) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία η Ένωση Στρατιωτικών Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης αιτείται την επίλυση θέματος που αφορά το ωράριο εργασίας και την απασχόληση του προσωπικού.

45) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία αιτείται την απόσυρση του άρθρου 65 του πρόσφατου νόμου: «Ενσωμάτωση της οδηγίας 2011/16/ΕΕ, ρύθμιση θεμάτων της ΕΛΤΕ, αναμόρφωση Οργανισμού του ΝΣΚ και άλλες διατάξεις» που ουσιαστικά αποστερεί από τις πολύτεκνες οικογένειες από το οικογενειακό επίδομα στήριξης.

46) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία το Δ.Σ. του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων του Ειδικού Εργαστηρίου Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης Αχαΐας επισημαίνει τις ακατάλληλες συνθήκες νοσηλείας μαθητή με αυτισμό στην Ψυχιατρική Κλινική του Περιφερειακού Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου Ρίου.

47) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο κ. Κώστας Ναυπλιώτης καταγγέλλει την πρόσληψη πτυχιούχου του υπερβατικού διαλογισμού σε πρόγραμμα προϋπολογισμού χιλιάδων ευρώ του Πανεπιστημίου Αθηνών.

48) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία οι εργαζόμενοι ΕΡΑ Τρίπολης επισημαίνει την ανάγκη άμεσης δημιουργίας Περιφερειακού Ραδιοφωνικού Σταθμού με έδρα την Τρίπολη.

49) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Σύλλογος Εργαζομένων του Νοσοκομείου Ικαρίας επισημαίνουν την ανάγκη αυτοτέλειας της συγκεκριμένης νοσοκομειακής μονάδας.

50) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία η γενική συνέλευση της Ένωσης Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης Σίβιτανιδείου Ιδρύματος εκφράζει την αντίθεσή της στη συρρίκνωση της «Σίβιτανιδείου Σχολής», στην κατάργηση ειδικοτήτων και στις απολύσεις εκπαιδευτικών.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 7639/26-02-2013 ερώτηση της Βουλευτού κ. Χρυσοβελώνη Μαρίνας δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2983/1095598/12-06-2013 έγγραφο από τον Υπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΑΥΤΟΤΕΛΕΣ ΓΡΑΦΕΙΟ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Ταχ. Δ/ση : Λεωχάρους 2
Ταχ. Κωδ. : 105 62 ΑΘΗΝΑ
Πληροφορίες : Α. Χατζαλή
Τηλέφωνο : 210.32.24.878
FAX : 210.32.35.135

Απάντηση 2 σελίδες

Αθήνα 12 Ιουν. 2013
Αριθ.Πρωτ: 2983/1095598

12 Ιουν. 2013

ΠΡΟΣ : Τη Βουλή των Ελλήνων
✓ Δ/ση Κοιν/κού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

1.Υπουργείο Υγείας Γραφείο κ.
Υπουργού Αριστοτέλους 17 10187
ΚΟΙΝ : 2. Βουλευτή κ. Μ. Χρυσοβελώνη
Δια της Βουλής των Ελλήνων

ΘΕΜΑ: Η αριθ. 7639/26-2-2013 ερώτηση

Σε απάντηση της με αριθ. Πρωτ 7639/26-2-2013 ερώτησης, που κατέθεσε η βουλευτής κ. Μ. Χρυσοβελώνη, για τα θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομικών, σας γνωρίζουμε ότι:

Α. Κατόπιν Εισαγγελικής παραγγελίας της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθηνών ανατέθηκε στο Ι.Δ.Ο.Ε ο έλεγχος-έρευνα του ΚΕ.ΕΛ.Π.ΝΟ, κατά την τριετία 2007-2009. Ο έλεγχος είναι σε εξέλιξη και με την ολοκλήρωση θα συνταχθεί αναφορά προς τον Οικονομικό Εισαγγελέα.

Βάσει Εισαγγελικής παραγγελίας για την διερεύνηση σχετικά με την προμήθεια πανδημικών εμβολίων για την γρίπη H1N1 από το ΚΕ.ΕΛ.Π.ΝΟ, η έρευνα ολοκληρώθηκε, συντάχθηκε αναφορά και υπεβλήθη προς την Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών, στην οποία καταγράφονται τα αποτελέσματα της διενεργηθείσας Προκαταρκτικής Εξέτασης. Εκκρεμεί η επεξεργασία τραπεζικών λογαριασμών φυσικών προσώπων.

J

Β. Μετά από καταγγελία του ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΥΝΔΕΙΣΜΟΥ ΓΟΝΕΪΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ Α με Α., η Δ/νση Επιθεώρησης Δ.Δ. Ν.Π & ΔΕΚΟ εξέδωσε εντολή διενέργειας διαχειριστικού ελέγχου, προς την Οικονομική Επιθ/ση Αθηνών,

Η Οικονομική Επιθεώρηση Αθηνών σε εκτέλεση του αριθμ. πρωτ. ΓΔΟΕ 1152451 ΕΞ/6-11-2012 εγγράφου του Προϊσταμένου της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικής Επιθεώρησης, « σε Εφαρμογή των διατάξεων του Ν. 4081/2012(Α'184)», διαβίβασε το φάκελο της Υπόθεσης, στην καθύλη αρμόδια Γενική Δ/νση Δημοσιονομικών Ελέγχων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους., για τη διενέργεια του διαχειριστικού ελέγχου στο προαναφερθέν Ν.Π.Ι.Δ..

Σε συνέχεια των ανωτέρω από τη Γεν. Δ/νση Δημοσ/κών Ελέγχων εκδόθηκε η αριθμ.Πρωτ.2/53180/ΔΕΦΥΥ/29-5-2013 απόφαση διενέργειας έκτακτου διαχειριστικού-οικονομικού ελέγχου στο Κ.Ε.Ε.Λ.Π.Ν.Ο.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ

Ακριβές Αντίγραφο

Η Προϊσταμένη της Γραμματείας

α/α
ΚΩΝ/ΝΟΣ Φ. ΡΑΜΦΟΣ
Π.Ε./Α'

1. Γραφείο κ. Υπουργού

2. Γραφείο κ. Υφυπουργού

3. Γραφείο κ.κ. Γεν. Γραμ/τέων Δημοσ. Πολ/κής - Δημοσίων Εσόδων

4. ΚΥ /ΣΔΟΕ

5. Γεν. Δνσεις Δημοσ/κών Ελέγχων, Οικον/κής Επιθ/σης

6. Δνση Επιθ/σης Διαχ/σης Εθνικών Κληροδ/των

7. Δνση Υποστήριξης και Επικοινωνίας

8. Γραφείο Κοιν. Ελέγχου

2. Στην με αριθμό 10266/26-04-2013 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αυγενάκη Ελευθερίου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1129/12-06-

2013 έγγραφο από τον Υπουργό Εσωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

14 ΙΟΥΝ. 2013

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Αθήνα, 12 - 06 - 2013
Αριθ. πρωτ.: 1129

Ταχ. δ/ση: Σταδίου 27, Αθήνα
 Ταχ. κώδικας: 101 83
 Πληροφορίες: Μ. Α. Τσούτσουρα
 Α. Σπυρόπουλος
 Τηλέφωνα: 2131364032
 2131364405
 Φαξ: 2131364354
 Ηλεκ. ταχυδρ.: matsoutsoura@ypes.gr
 l.spiropoulos@ypes.gr

Προς:
 Τη Βουλή των Ελλήνων
 Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
 Τμήμα Ερωτήσεων

Κοινοποίηση:
 1. Βουλευτή κ. Ελευθέριο Αυγενάκη
 Βουλή των Ελλήνων
 2. Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων
 3. Υπουργείο Οικονομικών
 4. Υπουργείο Δημόσιας Τάξης
 & Προστασίας του Πολίτη
 5. Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας,
 Υποδομών, Μεταφορών & Δικτύων

Θέμα: Κοινοβουλευτικός Έλεγχος
Σχετ.: 1. Η υπ' αριθ. πρωτ. 10266/26-04-2013 Ερώτηση
2. Το υπ' αριθ. πρωτ. 7017/4/16347/20-05-2013 έγγραφο του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης & Προστασίας του Πολίτη

Σε απάντηση της ανωτέρω (υπό 1) Ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ελευθέριος Αυγενάκης, με θέμα «Κίνδυνος για τη δημόσια υγεία η πώληση στοιβαγμένων σε φορτηγά και σε άθλιες συνθήκες πουλερικών», η οποία μας διαβιβάσθηκε με το ανωτέρω (υπό 2) σχετικό, κατά λόγο αρμοδιότητας, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Η Δημοτική Αστυνομία, στους δήμους που υφίσταται, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της, διενεργεί προγραμματισμένους ή έκτακτους ελέγχους για την πάταξη του παραεμπορίου, δυνάμει του άρθρου 1 παρ. 1 του Ν.3731/2008 (ΦΕΚ 263 Α'). Περαιτέρω, επιλαμβάνεται κατόπιν συγκεκριμένων καταγγελιών, επιβάλλοντας τα πρόστιμα που προβλέπονται στην κείμενη νομοθεσία και κατάσχοντας τα προϊόντα που διακινούνται άνευ των προβλεπόμενων αδειών και παραστατικών.

Εξάλλου, το συντονισμό της δράσης των ελεγκτικών μηχανισμών για την πάταξη του παραεμπορίου έχει το Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων (ειδικότερα η Γενική Γραμματεία Εμπορίου), το οποίο έχει την ευθύνη λειτουργίας του «Συντονιστικού Κέντρου» για την πάταξη του παραεμπορίου.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ

Εσωτερική διανομή:

1. Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (2 αντίγραφα)
2. Γραφείο Τύπου

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
 Ο ΠΡΟΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΥΡΙΜΗΣ

3. Στην με αριθμό 10483/13-05-2013 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μαριά Επαμεινώνδα (Νότι) δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1012/12-

06-2013 έγγραφο από τον Αναπληρωτή Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
 Αχαρνών 2, 101 76 Αθήνα, Τηλ. 210-2124331 Fax : 210-5243522

Σελίδες απάντησης: 5
Σελίδες συνημμένων:
Σύνολο σελίδων:

12 ΙΟΥΝ. 2013

Αθήνα 12-6-2013
Αριθμ. Πρωτ. : 1012

Προς:
Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοιν/κού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

ΘΕΜΑ: Κοινοτική συνδρομή για την καταπολέμηση επιβλαβών οργανισμών

ΕΧΕΤ: 1. Η Ερώτηση 10483/13-5-2013
2. Η Ερώτηση 10892/22-5-2013

Απαντώντας στις παραπάνω Ερωτήσεις που κατέθεσαν οι Βουλευτές **κ.κ. Ν. Μαριάς** και **Κ. Δερμιτζάκης**, σας πληροφορούμε τα εξής:

Σύμφωνα με το άρθρο 21 του Π.Δ/γματος 365/2002 (ΦΕΚ 307/τ.Α') «Μέτρα προστασίας κατά της εισαγωγής από άλλο κράτος μέλος ή τρίτη χώρα στη Χώρα ή μέσω αυτής σε άλλο κράτος μέλος της Κοινότητας οργανισμών επιβλαβών για τα φυτά ή τα φυτικά προϊόντα και κατά της εξαπλώσεώς τους στο εσωτερικό της, σε συμμόρφωση προς την Οδηγία 2000/29/ΕΚ του Συμβουλίου», προκειμένου να υποβληθεί αίτηση προς την αρμόδια υπηρεσία της Ε. Επιτροπής για να χορηγηθεί χρηματοδοτική συνεισφορά για επιβλαβείς οργανισμούς καραντίνας, θα πρέπει:

- 1. Ο επιβλαβής οργανισμός να:
- έχει κοινοποιηθεί στην αρμόδια Επιτροπή της Ε.Ε
 - συνιστά άμεσο κίνδυνο για ολοκληρή την Κοινότητα ή τμήμα της λόγω της εμφάνισής του σε περιοχή στην οποία δεν είναι γνωστό ότι εμφανίστηκε κατά το παρελθόν, ή είχε εξαλειφθεί ή βρίσκεται υπό εξάλειψη και
 - είχε εισαχθεί σε αυτή την περιοχή με αποστολές φυτών, φυτικών προϊόντων και άλλων αντικειμένων που προέρχονται από τρίτη χώρα ή άλλη περιοχή της Κοινότητας.

2. Ως απαραίτητα μέτρα κατά την έννοια του άρθρου 20 του ΠΔ 365/2002 νοούνται τα ακόλουθα:

α) η καταστροφή, η απολύμανση, η απεντόμωση, η αποστείρωση, ο καθαρισμός ή οποιαδήποτε άλλη μεταχείριση (χειρισμός) που εφαρμόζεται επισήμως ή μετά από επίσημη αίτηση σχετικά με:

β) τα φυτά, τα φυτικά προϊόντα και άλλα αντικείμενα που αποτελούν την αποστολή ή τις αποστολές μέσω των οποίων έχει εισαχθεί ο επιβλαβής

Σ:\Ρεκ\2013\κοιν\2013\ΜΑΥΟΕ\ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ\ 10483 κοινοτική συνδρομή για επιβλαβείς οργανισμούς.doc

- 2 -

οργανισμός στην εν λόγω περιοχή, και τα οποία έχουν αναγνωρισθεί ως πράγματι ή ενδεχομένως μολυσμένα·

ii) τα φυτά, τα φυτικά προϊόντα και τα άλλα αντικείμενα που έχουν αναγνωρισθεί ως πράγματι ή ενδεχομένως μολυσμένα από τους εισαχθέντες επιβλαβείς οργανισμούς και τα οποία έχουν προέλθει από τα φυτά της αποστολής ή των εν λόγω αποστολών ή βρέθηκαν εγγύς των φυτών, φυτικών προϊόντων και άλλων αντικειμένων των αποστολών αυτών ή τα φυτά που προήλθαν από αυτά·

iii) τα καλλιεργητικά υποστρώματα και τα εδάφη που έχουν αναγνωρισθεί ως πράγματι ή ενδεχομένως μολυσμένα από τους εν λόγω επιβλαβείς οργανισμούς·

iv) τα υλικά παραγωγής, τα υλικά συσκευασίας, περιτυλίγματος και αποθήκευσης, οι εγκαταστάσεις αποθήκευσης ή συσκευασίας και τα μεταφορικά μέσα, που έχουν έλθει σε επαφή με τα ανωτέρω φυτά, φυτικά προϊόντα και άλλα αντικείμενα ή μέρος αυτών·

β) οι μακροσκοπικοί έλεγχοι ή οι εργαστηριακές εξετάσεις που πραγματοποιούνται επίσημα ή μετά από επίσημη αίτηση, προκειμένου να διαπιστωθεί (Monitoring) η παρουσία ή η έκταση της μόλυνσης από τον εισαχθέντα επιβλαβή οργανισμό·

γ) απαγορεύσεις ή περιορισμοί που έχουν σχέση με τη χρησιμοποίηση καλλιεργητικών υποστρωμάτων, καλλιεργήσιμων εκτάσεων, ή εγκαταστάσεων καθώς και φυτών, φυτικών προϊόντων και άλλων αντικειμένων, εκτός από αυτά που προέρχονται από την αποστολή ή τις εν λόγω αποστολές ή προέρχονται από αυτές, που λαμβάνονται με επίσημες αποφάσεις λόγω φυτοϋγειονομικών κινδύνων συναφών με τον εισαχθέντα επιβλαβή οργανισμό.

3. Οι δαπάνες που καταβάλλονται από πιστώσεις του κρατικού προϋπολογισμού και πρόκειται:

- να καλύψουν το σύνολο ή μέρος του κόστους των μέτρων που αναφέρονται στην παράγραφο (2) στοιχεία α) και β), εκτός εκείνων που αφορούν τις τρέχουσες δαπάνες λειτουργίας της αρμόδιας Αρχής, ή
- να αντισταθμίσουν πλήρως ή εν μέρει οικονομικές απώλειες εκτός του διαφυγόντος κέρδους οι οποίες προέρχονται άμεσα από ένα ή περισσότερα από τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο (2) στοιχείο γ), λογίζονται ως δαπάνες άμεσα σχετιζόμενες με τα αναγκαία μέτρα της παραγράφου (2).

4. Με την επιφύλαξη του άρθρου 16 του Π.Δ. και για να λάβει την ειδική χρηματοδοτική συνεισφορά της Κοινότητας, η Διεύθυνση Προστασίας Φυτικής Παραγωγής του Υπουργείου Γεωργίας υποβάλλει αίτηση στην Επιτροπή, το αργότερο κατά τη διάρκεια του έτους που ακολουθεί τη διαπίστωση της εμφάνισης του επιβλαβούς οργανισμού και γνωστοποιεί αμέσως στην Επιτροπή και στις αρχές των άλλων κρατών μελών:

- τα στοιχεία της κοινοποίησης που αναφέρεται στην παράγραφο (1), πρώτη περίπτωση,
- τη φύση και την έκταση της εμφάνισης του επιβλαβούς οργανισμού που προβλέπεται στο άρθρο 20, καθώς επίσης και το ιστορικό και τις λεπτομέρειες της διαπίστωσής του,
- την ταυτότητα των αποστολών για τις οποίες γίνεται λόγος στην τρίτη περίπτωση της παραγράφου (1), με τις οποίες εισήχθη ο επιβλαβής οργανισμός,

- 3 -

- τα ληφθέντα ή προβλεπόμενα απαραίτητα μέτρα και το χρονοδιάγραμμα εφαρμογής τους για τα οποία ζητεί την καταβολή της χρηματοδοτικής συνεισφοράς της Κοινότητας, καθώς και
- τα επιτευκθέντα αποτελέσματα και το πραγματικό ή υπολογιζόμενο κόστος των δαπανών που έχουν αναληφθεί ή πρόκειται να αναληφθούν και το τμήμα αυτών που καλύφθηκε ή που θα καλυφθεί από δημόσιες πιστώσεις για την υλοποίηση των απαραίτητων μέτρων.

5. Με την επιφύλαξη του άρθρου 22, η διάθεση και το ύψος της χρηματοδοτικής συνεισφοράς της Κοινότητας αποφασίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 18 της Οδηγίας 2000/29/ΕΚ, βάσει των πληροφοριών και εγγράφων που υποβάλλει η Διεύθυνση Προστασίας Φυτικής Παραγωγής του Υπουργείου Γεωργίας σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου (4), και, ενδεχομένως, βάσει των αποτελεσμάτων των ερευνών που διεξάγονται κατ' εντολή της Επιτροπής από τους εμπειρογνώμονες του άρθρου 19 δυνάμει του άρθρου 16 παράγραφος (2) στοιχείο α), και λαμβανομένου υπόψη του κινδύνου που αναφέρεται στην παράγραφο (1) δεύτερη περίπτωση, καθώς και ανάλογα με τις προς το σκοπό αυτό διαθέσιμες πιστώσεις.

Εντός των διαθεσίμων για τους σκοπούς αυτούς πιστώσεων, η χρηματοδοτική συνεισφορά της Κοινότητας καλύπτει μέχρι το 50% και, στην περίπτωση αποζημίωσης διαφυγόντων κερδών σύμφωνα με την παράγραφο 3 δεύτερο εδάφιο, μέχρι το 25% των δαπανών που έχουν σχέση με τα απαραίτητα μέτρα που προβλέπονται στην παράγραφο (2) εφόσον έχουν ληφθεί εντός διαστήματος μέχρι δύο ετών από τη στιγμή της διαπίστωσης της εμφάνισης του επιβλαβούς οργανισμού που ορίζεται στο άρθρο 20, ή προβλέπεται να ληφθούν κατά το εν λόγω διάστημα.

Η ως άνω περίοδος μπορεί να παραταθεί, σύμφωνα με την ίδια Κοινοτική διαδικασία, εφόσον η εξέταση της κατάστασης οδηγεί στο συμπέρασμα ότι οι στόχοι των μέτρων θα πραγματοποιηθούν σε εύλογο συμπληρωματικό χρονικό διάστημα. Η χρηματοδοτική συνεισφορά της Κοινότητας κατά τη διάρκεια των εν λόγω ετών είναι φθίνουσα.

Όταν η αρμόδια Αρχή δεν μπορεί να παράσχει τις απαιτούμενες πληροφορίες σχετικά με την ταυτότητα των αποστολών, σύμφωνα με την παράγραφο (4) τρίτη περίπτωση, υποδεικνύει τις εικαζόμενες πηγές εμφάνισης του επιβλαβούς οργανισμού και τους λόγους για τους οποίους οι αποστολές δεν μπόρεσαν να εξακριβωθούν. Η χορήγηση της χρηματοδοτικής συνεισφοράς μπορεί να εγκριθεί σύμφωνα με την ίδια διαδικασία, κατόπιν εκτίμησης των πληροφοριών αυτών.

6. Η διάθεση της ειδικής Κοινοτικής χρηματοδοτικής συνεισφοράς για περαιτέρω δράσεις, απαιτήσεις ή προϋποθέσεις αποφασίζεται με την ίδια Κοινοτική διαδικασία. Εντός των διαθεσίμων πιστώσεων, η χρηματοδοτική συνεισφορά της Κοινότητας καλύπτει μέχρι το 50% των δαπανών που αφορούν άμεσα αυτές τις περαιτέρω δράσεις, απαιτήσεις ή προϋποθέσεις.

Όταν περαιτέρω ενέργειες ή απαιτήσεις ή προϋποθέσεις αποβλέπουν κυρίως στην προστασία της Κοινότητας εκτός της επικράτειας της Χώρας, μπορεί να αποφασισθεί με την ίδια Κοινοτική διαδικασία ότι η χρηματοδοτική συνεισφορά της Κοινότητας μπορεί να καλύπτει πλέον του 50% των δαπανών.

Η χρηματοδοτική συνεισφορά της Κοινότητας είναι χρονικά περιορισμένη και φθίνουσα κατά τη διάρκεια των εν λόγω ετών.

- 4 -

7. Η χορήγηση χρηματοδοτικής συνεισφοράς της Κοινότητας δεν θίγει τα τυχόν δικαιώματα της Χώρας ή ιδιωτών έναντι τρίτων, συμπεριλαμβανομένων άλλων κρατών μελών στις προβλεπόμενες από το άρθρο 22 παράγραφος (3) περιπτώσεις, για την απόδοση δαπανών, την αποζημίωση για θετική ζημία, δυνάμει του εθνικού, του Κοινοτικού ή του διεθνούς δικαίου. Εφόσον οι εν λόγω δαπάνες, απώλειες ή ζημιές καλύπτονται από τη χρηματοδοτική συνεισφορά της Κοινότητας, τα δικαιώματα αυτά θα αποτελούν αντικείμενο αυτοδικαίως εκκώρυξης στην Κοινότητα σύμφωνα με τις ισχύουσες ρυθμίσεις, η δε εκκώρυξη παράγει αποτελέσματα συγκρότως με την καταβολή της Κοινοτικής συνεισφοράς.

8. Η χρηματοδοτική συνεισφορά της Κοινότητας μπορεί να καταβάλλεται με δόσεις.

Εάν διαπιστωθεί ότι η χορηγούμενη χρηματοδοτική συνεισφορά της Κοινότητας δεν μπορεί πλέον να δικαιολογηθεί, εφαρμόζονται τα ακόλουθα:

Η χρηματοδοτική συνεισφορά της Κοινότητας που χορηγείται στη Χώρα δυνάμει των παραγράφων (5) και (6) μπορεί να μειωθεί ή να ανασταλεί, εάν αποδειχθεί ότι, βάσει των πληροφοριών που παρέχει η αρμόδια Αρχή ή από τα αποτελέσματα των ερευνών που διεξάγονται κατ' εντολή της Επιτροπής από τους εμπειρογνώμονες του άρθρου 19 ή από τα αποτελέσματα εξέτασης την οποία έχει διεξαγάγει η Επιτροπή με διαδικασίες ανάλογες εκείνων του άρθρου 39 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά ταμεία ότι:

- δεν είναι δικαιολογημένη η εν όλω ή η εν μέρει μη εκτέλεση των απαραίτητων μέτρων, που λαμβάνονται δυνάμει των παραγράφων (5) και (6), ή η μη τήρηση των πρακτικών λεπτομερειών ή των προθεσμιών που καθορίστηκαν βάσει αυτών των διατάξεων ή επιβάλλονταν από τους επιδιωκόμενους στόχους, ή
- τα μέτρα δεν είναι πλέον απαραίτητα, ή
- έχει διαπιστωθεί μια κατάσταση όπως αυτή που περιγράφεται στο άρθρο 39 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999.

9. Τα άρθρα 8 και 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί χρηματοδότησεως της κοινής γεωργικής πολιτικής εφαρμόζονται κατ' αναλογία.

10. Τα ποσά της χρηματοδοτικής συνεισφοράς της Κοινότητας που καταβάλλονται στη Χώρα, δυνάμει των ανωτέρω παραγράφων (5) και (6), επιστρέφονται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει από τη Χώρα προς την Κοινότητα, εάν αποδειχθεί, από τις πηγές που καθορίζονται στην παράγραφο 8, ότι:

α) τα απαραίτητα μέτρα που ελήφθησαν υπόψη δυνάμει των παραγράφων (5) ή (6),

i) δεν εφαρμόστηκαν ή

ii) δεν εφαρμόστηκαν κατά τρόπο σύμφωνο με τους κανόνες ή προθεσμίες που καθορίστηκαν βάσει αυτών των διατάξεων ή που επιβάλλονται από τους επιδιωκόμενους στόχους, ή

β) τα καταβληθέντα ποσά χρησιμοποιήθηκαν για σκοπούς άλλους από εκείνους υπέρ των οποίων εδόθη η χρηματοδοτική συνεισφορά, ή

γ) έχει διαπιστωθεί μια κατάσταση όπως αυτή που περιγράφεται στο άρθρο 39 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999.

Τα αναφερόμενα στη δεύτερη πρόταση της παραγράφου (7) δικαιώματα αποτελούν αντικείμενο εκκώρυξης στη Χώρα, παράγουσα αποτελέσματα από τη στιγμή της επιστροφής των ποσών, στο βαθμό που τα δικαιώματα καλύπτονται από αυτήν.

- 5 -

Οι τόκοι υπερημερίας καταλογίζονται στα μη επιστρεφόμενα ποσά σύμφωνα με τις διατάξεις του δημοσιονομικού κανονισμού και σύμφωνα με τις ρυθμίσεις στις οποίες προβαίνει η Επιτροπή με βάση τη διαδικασία του άρθρου 18 της Οδηγίας 2000/29/ΕΚ.*

Επίσης, σύμφωνα με την παράγραφο 2, άρθρο 22 του Π.Δ/γματος 365/2002 (ΦΕΚ 307/τ.Α'), η χρηματοδοτική κοινοτική συνεισφορά δεν χορηγείται στη Χώρα ή εάν έχει αποφασιστεί, δεν εκταμιεύεται ή εάν ήδη έχει καταβληθεί, τα καταβληθέντα ποσά επιστρέφονται στην Κοινότητα, εφόσον η Χώρα δεν εκπλήρωσε κάποια από τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της Συνθήκης και του παρόντος διατάγματος που αφορούν, ιδίως, στις εξετάσεις που προβλέπει το άρθρο 7 ή στις επιθεωρήσεις που προβλέπει το άρθρο 15, παράγραφος 1 του παρόντος διατάγματος και αυτό επιβεβαιωθεί.

Κατόπιν αυτών, είναι αναγκαίο να επισημανθεί ότι η υποβολή φακέλου συγχρηματοδότησης προϋποθέτει τη λήψη των προβλεπόμενων μέτρων που αναφέρονται στις ανωτέρω αποφάσεις από τις αρμόδιες Περιφερειακές Ενότητες (ΠΕ).

Ακόμη, διευκρινίζεται ότι ο επιβλαβής οργανισμός *Rhychoiphorus ferrugineus* (σκαθάρι των φοινικοειδών) είναι επιβλαβής οργανισμός καραντίνας, σύμφωνα με την απόφαση 365/2007/ΕΚ της Ε. Επιτροπής, όπως τροποποιήθηκε, ενώ, αντίστοιχα, ο επιβλαβής οργανισμός *Tuta absoluta* αφενός δεν περιέχεται στα παραρτήματα του Π.Δ/γματος 365/2002 και αφετέρου δεν είναι νέος εκθρόν για την Ελλάδα. Κατά συνέπεια, δεν εμπίπτει στις διατάξεις του Π.Δ/γματος 365/2002, σύμφωνα με το άρθρο 21 αυτού.

Σε κάθε περίπτωση, η αναφερόμενη χρηματοδοτική συνεισφορά της ΕΕ (Οδηγία 2000/29/ΕΚ όπως έχει ενσωματωθεί με το Π.Δ/γμα 365/2002), δεν αφορά σε προγράμματα φυτοπροστασίας αλλά στη λήψη μέτρων εξάλειψης επιβλαβών οργανισμών καραντίνας, για τα οποία η χώρα έχει λάβει τα προβλεπόμενα μέτρα και έχει καταβάλλει τα ανάλογα ποσά.

Συγκεκριμένα, κάθε έτος διενεργούνται τακτικοί και συστηματικοί έλεγχοι (surveys) που αφορούν μακροσκοπικούς ελέγχους, καθώς και λήψη και αποστολή δειγμάτων σε επίσημα εργαστήρια, προκειμένου να διαπιστώνεται η παρουσία ή μη των επιβλαβών οργανισμών που αναφέρονται στο Π.Δ/γμα 365/2002.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Α. Ρουσόπουλος

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ

1. Βουλευτή κ. Ν. Μαριά
2. Βουλευτή Κ. Δερμιτζάκη

4. Στην με αριθμό 10810/20-05-2013 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μουτσινά Παρίση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 425/12-06-2013 έγ-

γραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων η ακόλουθη απάντηση:

Αριθμός σελίδων εγγράφου: ...2
Αριθμός σελίδων συνημμένων: ...0
Σύνολο σελίδων: ...2

13 ΙΟΥΝ. 2013

Αθήνα, 12 -06-2013
Αρ. Πρωτ.: 425

Προς:

✓ Τη Βουλή των Ελλήνων
✓ Δ/ση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

Κοιν.:

1. Υπουργό Εξωτερικών
2. Βουλευτή κ. Π. Μουτσινά
(δια της αρμόδιας Υπηρεσίας
της Βουλής των Ελλήνων)

Ερώτηση: 10810/20-05-2013

Σε απάντηση της υπ' αριθ. 10810/20-05-2013 Ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Π. Μουτσινάς, με θέμα: «Διώξεις για εγκλήματα πολέμου», και κατά το μέρος που τα διαλαμβανόμενα στην ως άνω Ερώτηση εμπίπτουν στις αρμοδιότητες του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Η Ελληνική Πολιτεία, με την ψήφιση της διάταξης του άρθρου 22 του ν.3849 (ΦΕΚ Α' 80/26-05-2010), σύμφωνα με την οποία καταργούνται μεταξύ άλλων ο ν. 3933/1959 (ΦΕΚ 31 Α') και το ν.δ. 4016/1959 (ΦΕΚ 237 Α'), έκανε ένα αποφασιστικό βήμα προς την κατεύθυνση της μη παραίτησής από το δικαίωμα της διώξεως εγκληματιών πολέμου και της άρσης της οποιασδήποτε αμφιβολίας σχετικά με τη διατήρηση του δικαιώματός της να δώσει και εκδίδει τους εγκληματίες πολέμου.

Ωστόσο, από έγγραφα που έχουν περιέλθει σε γνώση μας τόσο από το Εφετείο Αθηνών και την Εισαγγελία Εφετών Αθηνών όσο και από τα Γενικά Αρχεία του Κράτους, προκύπτει ότι τα Αρχεία των Δοσιλόγων καθώς και το Βιβλίο των Εγκληματιών Πολέμου, κατά τα έτη 2003 έως και 2007, παραδόθηκαν από το Εφετείο Αθηνών και την Εισαγγελία Εφετών Αθηνών στα Γενικά Αρχεία του Κράτους. Τα ως άνω αρχεία, σύμφωνα και με τα οριζόμενα της διάταξης του άρθρου 2 §2 περίπτ. δ' του ν. 1946/1991, τηρούνται ως υπαγόμενα στα αρχεία διηγετικής υπηρεσιακής χρησιμότητας που, παρά την παλαιότητά τους, εξακολουθούν να έχουν υπηρεσιακή χρησιμότητα. Επιπροσθέτως, η υπηρεσία των Γ.Α.Κ. η οποία αναλαμβάνει τη φύλαξη του αρχαιικού υλικού αυτής της κατηγορίας,

υποχρεούται να το θέτει στη διάθεση της ενδιαφερόμενης υπηρεσίας σε πρώτη ζήτηση και στο κοινό με την επιφύλαξη των διατάξεων του ν. 1599/1986 (ΦΕΚ 75 Α').

Περαιτέρω όμως καθιστούμε σαφές, στον ερωτώντα Βουλευτή, ότι σύμφωνα με τη συνταγματική επιταγή του αρ. 26 Σ., όπου κατοχυρώνεται η αρχή της διάκρισης των εξουσιών, ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων δεν παρεμβαίνει στο έργο της απονομής δικαιοσύνης. Οι δικαστικές αρχές ασκούν το έργο τους με ανεξαρτησία και είναι αποκλειστικά αρμόδιες για την εκτίμηση των πληροφοριών και στοιχείων που περιέχονται σε γνώση τους και την τυχόν αξιοποίησή τους για την έναρξη και εξέλιξη μιας ποινικής υπόθεσης.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΡΟΥΠΑΚΙΩΤΗΣ

Ακριβές αντίγραφο
Για τον Επικεφαλής Υπουργό
Κ. Γ. Καρανίλης

5. Στην με αριθμό 10859/21-05-2013 ερώτηση της Βουλευτού κ. Πατριανάκου Φεβρωνίας δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1057/12-06-

2013 έγγραφο από τον Αναπληρωτή Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

<<

Σελίδες απάντησης: 3
Σελίδες συνημμένων: 24
Σύνολο σελίδων: 27

13 ΙΟΥΝ. 2013

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
Λακωνών 2, 101 76 Αθήνα, Τηλ. 210-2124331 Fax : 210-5243522

Αθήνα 12-6-2013
Αριθμ. Πρωτ. : 1057

Προς:
Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοιν/κού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

ΘΕΜΑ: «Πρόταση Ε. Επιτροπής σχετικά με την κυκλοφορία τριών νεονικοτιναιδών-διερεύνηση απωλειών μελισσοσημνών»

ΕΧΕΤ: Η Ερώτηση 10859/21-5-2013

Απαντώντας στην παραπάνω Ερώτηση που κατέθεσε η Βουλευτής **κα Φ. Πατριανάκου**, σας πληροφορούμε τα εξής :

Σε εφαρμογή των διατάξεων και των τεχνικών λεπτομερειών της υπ' αριθμ. 3765/101588 (ΦΕΚ Β' 2741/10.10.2012) Κοινής Υπουργικής Απόφασης των Αναπληρωτών Υπουργών Οικονομικών και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, βρίσκεται σε εξέλιξη η εφαρμογή, για πρώτη φορά στη χώρα μας, εγκεκριμένου και συγχρηματοδοτούμενου από την Ε.Ε., πιλοτικού προγράμματος επιτήρησης και διερεύνησης των απωλειών των μελισσοσημνών σε τυχαίο δείγμα ελληνικών μελισσοκομικών εκμεταλλεύσεων, το οποίο καθορίστηκε με στατιστική μεθοδολογία.

Το αναφερόμενο πρόγραμμα επιτήρησης των μελισσοσημνών το οποίο ακολουθεί αυστηρό ευρωπαϊκό επιδημιολογικό πρωτόκολλο σχεδιασμού στοχεύει κυρίως: α) στην αποκλειστική διερεύνηση αιτιολογικών βιολογικών παραγόντων ασθενειών των μελισσών (π.χ. παράσιτα, βακτήρια, ιοί που συνδέονται και αλληλεπιδρούν στην υγεία και βιωσιμότητα των μελισσών και β) στην επίσημη καταγραφή της θνησιμότητας (απώλειες των μελισσοσημνών) των αποικιών οποιασδήποτε πιθανής αιτιολογίας κατά τη χρονική περίοδο εφαρμογής του προγράμματος (φθινόπωρο 2012 -καλοκαίρι 2013).

Το πρόγραμμα περιλαμβάνει τρεις (3) εποχιακές υποχρεωτικές επισκέψεις (φθινόπωρο 2012-άνοιξη 2013-καλοκαίρι 2013) σε επιλεγμένα ελληνικά μελισσοκομεία στα οποία θα διενεργηθούν αντίστοιχα τρεις (3) κύκλοι δειγματοληψιών με περαιτέρω προώθηση των δειγμάτων παθολογικού υλικού

ΓΚ/2013/ΜΑΙΟΣ/Ε 10859

2

που θα συλλεχθούν (νεκρές και ζωντανές μέλισσες, γόνος, παράσιτα κ.α.) στα Κτηνιατρικά Εργαστήρια της χώρας για εξειδικευμένες διαγνωστικές εξετάσεις σύμφωνα με το ευρωπαϊκό εργαστηριακό και επιδημιολογικό πρωτόκολλο του Κοινοτικού Εργαστηρίου Αναφοράς.

Στην παρούσα φάση, οι αρμόδιες αρχές της Ελλάδας και των υπολοίπων Κρατών - Μέλων της ΕΕ ολοκληρώνουν τον 2ο κύκλο εφαρμογής του προγράμματος, στο πλαίσιο του οποίου συμπληρώνονται εναρμονισμένες φόρμες ερωτηματολογίων στις οποίες, μεταξύ άλλων πληροφοριών, καταγράφονται επίσημα οι νεκρές αποικίες (απώλειες) των μελισσοσμηνών του τυχαίου δείγματος κατά την προηγούμενη χειμερινή περίοδο (θνησιμότητα διαχείμασης).

Το σύνολο των στατιστικών στοιχείων, ευρημάτων και αποτελεσμάτων που θα προκύψουν από την εφαρμογή του προγράμματος, θα εισαχθούν σε ειδική διαδικτυακή βάση δεδομένων που έχει αναπτυχθεί με πρωτόκολλα ασφαλείας σε κοινοτικό επίπεδο και στη συνέχεια, μετά την επεξεργασία και την ανάλυσή τους, θα υπάρξει επίσημη ανακοίνωση της Ε. Επιτροπής σχετικά με τα ποσοστά και τις κατανομές μείωσης (απωλειών) των μελισσοσμηνών τόσο σε ευρωπαϊκό όσο και σε εθνικό επίπεδο. Τα οποιαδήποτε ποσοστά απωλειών που αναμένονται με ενδιαφέρον να ανακοινωθούν από την Ε. Επιτροπή, θα εμπεριέχουν μεταξύ άλλων και την ενδεχόμενη αρνητική επίδραση των νεοενοκοτινοειδών και άλλων πιθανών φυτο-προστατευτικών- παρασιτοκτόνων στην υγεία των μελισσών.

Ωστόσο, η οποιαδήποτε αιτιολογική συσχέτιση της θνησιμότητας που θα καταγραφεί (ποσοστά απωλειών), σύμφωνα με την επιδημιολογική και επιστημονική στόχευση του εν λόγω προγράμματος, θα εξεταστεί με βάση την επίδραση και μόνον των βιολογικών παραγόντων (παράσιτα, ιοί, βακτήρια) και όχι του συνόλου των αιτιών που μπορούν να συμβάλλουν στη μείωση των μελισσοσμηνών (π.χ. φυτοπροστατευτικές ουσίες, παρασιτοκτόνα, πρακτικές κακής διατροφής των μελισσών, κλιματικές αλλαγές, γενετικά τροποποιημένοι οργανισμοί, αλόγιστη χρήση φαρμακευτικών- κτηνιατρικών προϊόντων στις κυψέλες, ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία- κεραίες κινητών τηλεφώνων κ.α.).

Αναφορικά με την πιθανή επίδραση της λειτουργίας των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας και των κεραιών κινητής τηλεφωνίας, σημειώνεται ότι έχουν δημοσιευτεί σε επιστημονικά περιοδικά μελισσοκομικής έρευνας λιγότερες μελέτες, οι οποίες δεν τεκμηριώνουν επαρκώς ενδεχόμενη συσχέτιση των παραγόντων αυτών με το σύνδρομο κατάρρευσης και μείωσης των αποικιών των μελισσών.

Σε κάθε περίπτωση, τα επίσημα στοιχεία και τα αντίστοιχα συμπεράσματα από την καινοτόμο εφαρμογή του προαναφερθέντος ευρωπαϊκού προγράμματος επιτήρησης των απωλειών στις αποικίες των μελισσοσμηνών στα Κράτη- Μέλη της Ε.Ε., σε συνδυασμό με τα αποτελέσματα άλλων σε εξέλιξη ή μελλοντικών ερευνητικών εργασιών ή προγραμμάτων σε διεθνές ευρωπαϊκό και εθνικό επίπεδο θα αξιολογηθούν, θα συνεκτιμηθούν από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, στην κατεύθυνση της διαμόρφωσης ενιαίας στρατηγικής για την αντιμετώπιση του πολυπαραγοντικού φαινομένου μείωσης

3

των μελισσοσσηνών και τη λήψης μέτρων για την πρόληψη, τον έλεγχο και τη βελτίωση της υγείας των μελισσών.

Όσον αφορά, τέλος, στην πρόταση της Ε. Επιτροπής σχετικά με τη διετή απαγόρευση τριών νεονικοτινοειδών στην ΕΕ και την ελληνική θέση, διαβιβάζεται αναλυτικό σημείωμα της αρμόδιας Διεύθυνσης Προστασίας Φυτικής Παραγωγής του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ

1. Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων-Γραφ. κ. Υπουργού
2. Βουλευτή κα Φ. Πατριανάκου

ΕΚ/0113/ΜΑΡΤΙΟΣ 1989

6. Στην με αριθμό 11161/30-05-2013 ερώτηση του Βουλευτή κ. Πασχαλίδη Ιωάννη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 53488/12-06-2013

έγγραφο από την Υφυπουργό Υγείας η ακόλουθη απάντηση:

<<

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΓΕΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ: ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ,
ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ &
ΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ
Ταχ. Δ/ση : Αριστοτέλους 17
Τ.Κ. : 101 87 Αθήνα
Τηλέφωνο : 2132161428-9
Fax : 2105237254
E-mail : tke@yyka.gov.gr

18 ΙΟΥΝ. 2013

ΕΠΕΙΓΟΝ

Αθήνα, 22/6/13

Αρ. Πρωτ.: 53488

ΠΡΟΣ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Δ/ση Κοινοβουλευτικού
Ελέγχου
✓Τμήμα: Ερωτήσεων

ΘΕΜΑ: Απάντηση σε ερώτηση Βουλευτή

Απαντώντας στην με αρ. 11161/30-05-2013 ερώτηση, που κατατέθηκαν στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Γ. Πασχαλίδη, αναφορικά με την ποιότητα του πόσιμου νερού της Δ.Κ. Νικήσιανης και των τοπικών Κοινοτήτων Γεωργιανής & Αγ. Χριστοφόρου του Δήμου Παγγαίου, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Για την παρακολούθηση της ποιότητας του πόσιμου νερού, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία (Υ2/2600/01 ΚΥΑ ΦΕΚ 892/11-7-01, όπως τροποποιήθηκε με την ΔΥΓ2/Γ/Π/ οικ. 38295/2007 ΦΕΚ 630/τ.β./26-4-07 και ΦΕΚ 986/τ.β./18-6- 07 ΚΥΑ, σε συμμόρφωση προς την οδηγία 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 3ης Νοεμβρίου 1998)

- υπεύθυνοι για την ύδρευση των Δήμων είναι η Δημοτική Αρχή ή ο αντίστοιχος για την ύδρευση Τοπικός Οργανισμός ή Επιχείρηση ή Σύνδεσμος Δήμων και Κοινοτήτων (πρώτος βαθμός ευθύνης) οι οποίοι φέρουν την ευθύνη της μελέτης, κατασκευής, λειτουργίας και συντήρησης του συστήματος ύδρευσης, της διενέργειας υγειονομικών αναγνωρίσεων, εργαστηριακών εξετάσεων- με τη συχνότητα που προβλέπεται από την ισχύουσα νομοθεσία, σε συνάρτηση με την παροχή του διανεμμένου νερού- και γενικά της λήψης κάθε μέτρου, προκειμένου να παρέχεται πόσιμο νερό σε ποσότητα επαρκή για τις ανάγκες του υδρευόμενου πληθυσμού, χωρίς διακοπές και το σύστημα ύδρευσης να είναι απαλλαγμένο από κάθε υγειονομικό κίνδυνο.
- Οι Δ/νσεις Δημόσιας Υγείας των Περιφερειακών Ενοτήτων (πρώην Ν.Α.), (δεύτερος βαθμός ευθύνης) είναι οι Αρμόδιες Αρχές για την εφαρμογή και εκτέλεση των υγειονομικών διατάξεων, καθώς και για την τήρηση των όρων της νομοθεσίας, την οργάνωση και διενέργεια προγραμμάτων ολοκληρωμένων υγειονομικών αναγνωρίσεων των συστημάτων ύδρευσης. Ασκούν εποπτικό έλεγχο της ποιότητας του πόσιμου νερού.

Ειδικότερα για την ποιότητα του πόσιμου νερού της Δ.Κ. Νικήσιανης και των τοπικών Κοινοτήτων Γεωργιανής & Αγ. Χριστοφόρου του Δήμου Παγγαίου, η αρμόδια Δ/ση Δημόσιας Υγείας & Κοινωνικής Μέριμνας Π.Ε. Καβάλας, στα πλαίσια του εποπτικού ελέγχου που ασκεί για την παρακολούθηση της ποιότητας του πόσιμου νερού, με σχετικό έγγραφό της μας πληροφόρησε τα εξής:

Σελίδες απάντησης: 2
Σελίδες συνημμένων: -
Σύνολο σελίδων: 2

✓

- Από τα αποτελέσματα των δειγματοληψιών που διενήργησε, προκύπτει ότι, το νερό δεν πληροί τους όρους και τις προϋποθέσεις της προαναφερόμενης νομοθεσίας, λόγω υπέρβασης της παραμετρικής τιμής του αρσενικού.
- Ενημέρωσε με σχετικό έγγραφο τον υπεύθυνο Δήμο, προκειμένου να προβεί στις απαιτούμενες ενέργειες, μεταξύ των οποίων και την άμεση ενημέρωση του πληθυσμού, το οποίο επίσης κοινοποίησε και στον Εισαγγελέα Πρωτοδικών Καβάλας.
- Ο υπεύθυνος Δήμος Παγγαίου ενημέρωσε με σχετικό έγγραφο την Δ/νση Δημ. Υγείας της Π.Ε., ότι είναι σε αναμονή έγκρισης οικονομικού κονδυλίου από την Περιφέρεια ΑΜΘ, προκειμένου να προβεί στην σύναψη σύμβασης με ιδιωτική εταιρεία για την τοποθέτηση φίλτρων απομάκρυνσης του αρσενικού από το νερό, με προσδόκιμη ημερομηνία περάτωσης του έργου τα μέσα Οκτωβρίου 2010. Επιπλέον θα υπάρξει και συμπληρωματική υδροδότηση από νέα γεώτρηση. Επίσης θα συνεχίσει την χορήγηση εμφιαλωμένου νερού.
- Στη συνέχεια και μετά την τοποθέτηση φίλτρων παρακράτησης του αρσενικού, η Δ/νση Δημ. Υγείας στις 27-9-2012 ζήτησε από τον Δήμο και την Δ.Ε.Υ.Α. Παγγαίου ενημέρωση, αφενός για την αποτελεσματικότητα του συστήματος φίλτρανσης, και αφετέρου τα αποτελέσματα των χημικών αναλύσεων μετά τη χρήση της συμπληρωματικής γεώτρησης.
- Στις 13-2-2013 και 11-3-2013 η Δ/νση Δημ. Υγείας της Π.Ε. πρόβη σε νέες δειγματοληψίες από το δίκτυο ύδρευσης των οικισμών, όπου διαπιστώνεται εκ νέου η υπέρβαση στην παραμετρική τιμή του αρσενικού, παρά τις διαβεβαιώσεις της Δ.Ε.Υ.Α. Παγγαίου για την καλή λειτουργία του συστήματος.
- Μετά τα παραπάνω και για λόγους προστασίας της υγείας του πληθυσμού, η Δ/νση Δημ. Υγείας της Π.Ε. στις 26-3-2013 με έγγραφό της εισηγήθηκε τον περιορισμό χρήσης νερού ως πόσιμου και στις 8-5-2013 εκδόθηκε σχετική απόφαση από τον Αντιπεριφερειάρχη Καβάλας, η οποία θα ισχύει μέχρι την αποκατάσταση του θέματος και την παροχή υγιεινού πόσιμου νερού σε μόνιμη βάση στον πληθυσμό.

Εκτοτε η Δ/νση Δημόσιας Υγείας & Κοινωνικής Μέριμνας Π.Ε. Καβάλας παρακολουθεί σε συνεργασία με τον οικείο Δήμο και την Δ.Ε.Υ.Α. την εξέλιξη της αποκατάστασης του προβλήματος, με σκοπό την διασφάλιση της Δημόσιας Υγείας.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ:

Βουλευτή κ. Γ. Πασχαλίδη

ΕΣΩΤ. ΔΙΑΝΟΜΗ:

1.Γρ.Υπουργού

2.Γρ. Αναπλ. Υπουργού

3.Γρ. Υφυπουργού

4.Τμήμα Κοιν. Ελέγχου Νομοθ. Συντ. & Κωδικ.

5.Δ/νση Υγιειν. Μηχανικής & Υγιειν. Περιβάλλοντος

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ε.Ν. ΣΚΟΠΟΥΑΝ

»»)

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΚΡΙΒΕΙΑ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ

Ελένη Πάτσι

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Φορολογία εισοδήματος, επείγοντα μέτρα εφαρμογής του ν. 4046/2012, του ν. 4093/2012 και του ν. 4127/2013 και άλλες διατάξεις».

Έχουν παραληφθεί από το Προεδρείο επιστολές από τους Γραμματείς των Κοινοβουλευτικών Ομάδων. Από το ΠΑΣΟΚ, ειδικός αγορητής θα είναι ο Βουλευτής κ. Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος, από τους Ανεξάρτητους Έλληνες, ειδικός αγορητής θα είναι ο Βουλευτής κ. Νότης Μαρίας, από τη Χρυσή Αυγή ειδικός αγορητής θα είναι ο Βουλευτής κ. Ηλίας Παναγιώταρος, από τη Δημοκρατική Αριστερά, ειδική αγορήτρια θα είναι η Βουλευτής κ. Ασημίνα Ξηροτύρη-Αικατερινάρη και από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, ειδικός αγορητής θα είναι ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος.

Είναι γνωστό σε όλους ότι η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίαση της, στις 11-7-2013, τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε τέσσερις συνεδριάσεις. Στην πρωινή και απογευματινή σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθεί το νομοσχέδιο επί της αρχής.

Θα ήθελα να σας παρακαλέσω πάρα πολύ –απευθυνόμενος προς τον πρώτο εισηγητή που ευθύς θα πάρει τον λόγο– να είμαστε συνεπείς στον χρόνο και το Προεδρείο θα είναι αυστηρό στην τήρηση του χρόνου, διότι όπως γνωρίζετε η υπέρβαση του χρόνου περιορίζει τον αριθμό των συναδέλφων ομιλητών κι εμείς θέλουμε να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι συνάδελφοι.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος, εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Απόστολος Βεσυρόπουλος για δεκαπέντε λεπτά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα εδώ, στην Εθνική Αντιπροσωπεία, έρχεται προς συζήτηση το σχέδιο νόμου με την επωνυμία: «Φορολογία εισοδήματος, επείγοντα μέτρα εφαρμογής του ν. 4046/2012, του ν. 4093/2012 και του ν. 4127/2013 και άλλες διατάξεις».

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε συνάδελφε, ένα λεπτό παρακαλώ.

Βλέπω μια αναστάτωση στην Αίθουσα. Παρακαλώ πολύ καθίστε στις θέσεις σας και ακούστε τον κύριο εισηγητή.

Συνεχίστε παρακαλώ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Έχω τονίσει πολλές φορές από αυτό εδώ το Βήμα, έχοντας την ευκαιρία να είμαι εισηγητής σε αρκετά νομοσχέδια του Υπουργείου Οικονομικών, ότι η προσπάθεια που κάνει η χώρα έχει εθνικά χαρακτηριστικά. Δεν υπόκειται στις παραταξιακές λογικές και σκοπιμότητες, δεν ερμηνεύεται και δεν αντιμετωπίζεται με όρους προηγούμενων δεκαετιών. Η μεγάλη αυτή προσπάθεια γίνεται για μια άλλη Ελλάδα, για μία νέα Ελλάδα, απαλλαγμένη από τα μνημόνια και τις παθογένειες του παρελθόντος, μία Ελλάδα με ένα νέο και βιώσιμο αναπτυξιακό πρότυπο, που θα ενθαρρύνει τις επενδύσεις, την επιχειρηματικότητα και την καινοτομία, μία Ελλάδα με ένα κράτος ευθύνης, ένα κράτος μικρότερο, ευέλικτο, αποτελεσματικό, παραγωγικό και φιλικό προς τον πολίτη.

Η πλειοψηφία των πολιτών στηρίζει αυτήν την προοπτική. Στηρίζει τις μεγάλες αλλαγές και τις μεταρρυθμίσεις. Απορρίπτει την επιστροφή στο παρελθόν, τον λαϊκισμό, τις πρακτικές και συμπεριφορές που χρεοκόπησαν ηθικά και πολιτικά. Βρισκόμαστε σε ένα κρίσιμο σημείο. Δεν έχουμε υπερβεί τις δυσκολίες, μπορούμε όμως, να είμαστε αισιόδοξοι, γιατί έχει αποκατασταθεί σε μεγάλο βαθμό ο δείκτης αξιοπιστίας της χώρας. Οι εταίροι μας αναγνωρίζουν τη συνεπή προσπάθεια που καταβάλλει η χώρα να τηρήσει τις δεσμεύσεις της.

Θυμηθείτε όλοι έναν χρόνο πριν το κλίμα αβεβαιότητας που κυριαρχούσε, την περιρρέουσα ατμόσφαιρα που ήθελε την Ελλάδα εκτός Ευρωζώνης και σε άτακτη χρεοκοπία και την κοινωνική ένταση. Τα προβλήματα δεν λύθηκαν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήμουν ο τελευταίος που θα υποστήριζε κάτι τέ-

τοιο. Υπάρχει, όμως και είναι εμφανής η αλλαγή κλίματος. Η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών είναι γεγονός. Η Ελλάδα αρχίζει να προσελκύει επενδύσεις. Δείχνει αποφασισμένη να αφήσει πίσω της το παρελθόν. Αυτή η αποφασιστικότητα συνδέεται με δύσκολες αποφάσεις αλλά και με τολμηρές αποφάσεις. Με βαθιές και ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις. Κάποιοι επένδυσαν από την πρώτη στιγμή στα σενάρια της καταστροφής, στην κοινωνική αναταραχή, στο χάος και στη χρεοκοπία. Κάποιοι άλλοι θέλουν να δημιουργήσουν μία κοινωνία βίας με φοβικά σύνδρομα.

Εκεί έξω, όμως, υπάρχει και μία μεγάλη και σιωπηλή πλειοψηφία. Απορρίπτει τα άκρα και τις ακρότητες, τον λαϊκισμό και τον πολιτικό τυχοδιωκτισμό. Αυτή η μεγάλη πλειοψηφία κράτησε όρθια τη χώρα, υποβλήθηκε σε θυσίες. Γνωρίζει ή συνειδητοποίησε ότι δεν υπάρχουν μαγικές λύσεις. Γνωρίζει ότι ο δρόμος της Ελλάδος είναι συνυφασμένος με την ευρωπαϊκή ιδέα και εάν η Ευρώπη εμφορείται από ένα πνεύμα λιτότητας και αusterής δημοσιονομικής προσαρμογής αυτήν τη στιγμή είναι βέβαιο ότι κάποιοι διαβλέπουν αδυναμίες και κινδύνους και θα υπάρξουν αναπτυξιακές παρεμβάσεις. Γιατί η ευρωπαϊκή ιδέα είναι ένα πολύ μεγάλο διακύβευμα. Είναι παράγοντας και πηγή πολιτικής σταθερότητας και ευημερίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πολυνομοσχέδιο που έρχεται προς ψήφιση στη Βουλή δαιμονοποιήθηκε πριν ακόμη κατατεθεί. Κάποιοι προεξοφλούσαν ότι θα περιλαμβάνει νέα φορολογικά μέτρα, τα οποία μάλιστα προσδιόριζαν κίολας. Είναι αυτοί που συστηματικά επιδίδονται στην καταστροφολογία και στην κινδυνολογία.

Τίποτε απ' όλα αυτά δεν συνέβη. Το πολυνομοσχέδιο περιλαμβάνει φυσικά και τις διατάξεις που αφορούν την κινητικότητα. Αναγκαζόμαστε να κάνουμε αλλαγές που θα έπρεπε να είχαν γίνει εδώ και χρόνια. Το αρχικό μέρος του νομοσχεδίου αφορά ζητήματα που άπτονται της φορολογίας εισοδήματος. Σε αυτήν την κατεύθυνση έχουν υπάρξει αξιοσημείωτες θεσμικές αλλαγές και ουσιαστικές παρεμβάσεις, ιδιαίτερα στην κατεύθυνση της δημιουργίας ενός απλοποιημένου φορολογικού συστήματος αλλά και στην καταπολέμηση της φοροδιαφυγής. Ακολουθούν και άλλες στο άμεσο μέλλον με έμφαση στα φορολογικά κίνητρα, αλλαγές που θα συνδέονται με φορολογικά κίνητρα για όσους επενδύουν στην Ελλάδα αλλά και με φορολογικά κίνητρα για κάθε Έλληνα πολίτη προκειμένου να χτυπηθεί καίρια η φοροδιαφυγή, να αισθανθεί ο πολίτης ως δική του μάχη τη μάχη ενάντια στη φοροδιαφυγή. Ευελπιστούμε και στην αποδοχή της πρότασης για τη μείωση του ΦΠΑ στην εστίαση.

Επανερχομαι στο πολυνομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να επισημάνω ότι όλο το προηγούμενο χρονικό διάστημα αναπτύχθηκε μία κινδυνολογία άνευ προηγουμένων. Κάποιοι μιλούσαν με βεβαιότητα ακόμη και για κατάργηση της προβλεπόμενης έκπτωσης των 2.100 ευρώ στα εισοδήματα μέχρι 21.000 ευρώ και για την αύξηση του ποσοστού παρακράτησης μισθών και συντάξεων.

Τίποτε απ' όλα αυτά δεν ισχύει. Ισχύει ό,τι ψηφίσαμε στις αρχές του χρόνου. Οι φορολογικοί συντελεστές παραμένουν στα ίδια επίπεδα που καθορίστηκαν. Διατηρείται έκπτωση 1,5% στην εφάπαξ καταβολή φόρου που για την κατάργησή της ήταν επίσης σίγουροι κάποιοι. Δεν αυξάνει η παρακράτηση φόρου για μισθωτούς και συνταξιούχους, όπως είχαν προεξοφλήσει οι ίδιοι πάλι κύκλοι. Θα βαρεθούν να διαψεύδονται ορισμένοι.

Επίσης, παραμένει στο 55% η προκαταβολή φόρου για μικρομεσαίες επιχειρήσεις σε ομόρρυθμες και ετερόρρυθμες εταιρείες. Η διάταξη αυτή συγκεντρώνει την ομόρρυθμη στέρηση της Εθνικής Συνομοσπονδίας Ελληνικού Εμπορίου, αλλά και όλων των εμπορών και επιχειρηματιών. Το βασικό είναι ότι απηχεί την πραγματικότητα. Κανείς δεν μπορεί να νομοθετεί αλλά και να συμπεριφέρεται αγνοώντας την πραγματικότητα.

Επιπρόσθετα διατηρείται η ίδια κλίμακα φορολόγησης για τις αποζημιώσεις λόγω απόλυσης. Ισχύει ό,τι ψηφίστηκε. Για ποσά μέχρι 60.000 ευρώ υπάρχει αφορολόγητο και για ποσά από 60.000 έως 100.000 κλίμακα 10%. Από τις 100.000 έως 150.000 ευρώ 20% και από εκεί και πάνω η κλίμακα θα είναι 30%.

Υπάρχουν, όμως και θετικές και ευνοϊκές ρυθμίσεις σε αυτό το πολυνομοσχέδιο. Στο μέτρο του δυνατού και στα όρια των δη-

μοσιονομικών εκδοχών και δεδομένων, όσοι επιτυγχάνουμε τους στόχους θα έχουμε τη δυνατότητα και την ευκαιρία να πραγματοποιούμε διορθωτικές παρεμβάσεις και ευνοϊκές ρυθμίσεις, αφαιρούμε φορολογικά βάρη.

Αναφέρω τις κυριότερες ευνοϊκές ρυθμίσεις. Η μείωση του φόρου υπεραξίας ακινήτων είναι μία από αυτές. Είναι μία κίνηση που στοχεύει να διευκολύνει αλλά και να βελτιώνει το κλίμα στην αγορά. Η ρύθμιση αυτή μεταφράζεται στο ότι όσοι προχωρήσουν σε πώληση ακινήτου από τη 1-1-2014, θα πληρώσουν χαμηλότερο φόρο υπεραξίας. Ο φόρος αυτός μειώνεται από 20% σε 15%.

Επίσης, καταργείται ο συμπληρωματικός φόρος στα εισοδήματα από ενοίκια που σήμερα ήταν 1,5% για κατοικίες και επαγγελματικούς χώρους έως τριακόσια τετραγωνικά μέτρα και 3% για κατοικίες και επαγγελματικούς χώρους επάνω από τριακόσια τετραγωνικά μέτρα.

Μία ακόμη ευνοϊκή ρύθμιση που υπάρχει στο πολυνομοσχέδιο αφορά τους φοιτητές και τις οικογένειές τους. Οι φοιτητές έως είκοσι πέντε ετών θα θεωρούνται προστατευόμενα μέλη, ενώ απαλλάσσονται από τη φορολόγηση τα ποσά της διατροφής που καταβάλλονται για τα παιδιά. Ταυτόχρονα θεσμοθετείται απαλλαγή από το τεκμαρτό εισόδημα της δωρεάν παραχώρησης κατοικίας μέχρι του ορίου των διακοσίων τετραγωνικών από τους γονείς προς τα παιδιά και το αντίστροφο. Σημαντική είναι και η διάταξη που προβλέπει ότι όταν προκύπτει διαφορά μεταξύ τεκμαρτού και πραγματικού εισοδήματος, το ποσό της διαφοράς θα φορολογείται με τους συντελεστές και τα κλιμάκια της κατηγορίας στην οποία ανήκει ο φορολογούμενος.

Αυξάνεται ο φόρος χρηματιστηριακών συναλλαγών σε 3,5% από 2% που ήταν μέχρι σήμερα. Η αύξηση αυτή θα ισχύσει από την 1^η Αυγούστου. Ο μοναδικός νέος φόρος που επιβάλλεται είναι ο φόρος πολυτελείας από φέτος σε όσους έχουν αυτοκίνητα άνω των 1.929 cc έως και δεκαετίας και σε όσους διαθέτουν πισίνες. Ο φόρος πολυτελούς διαβίωσης υπολογίζεται με συντελεστή 5% επί του ετήσιου τεκμαρτού εκμηρίου για αυτοκίνητα από 1.929 cc έως 2.500 cc και με συντελεστή 10% για αυτοκίνητα μεγαλύτερου κυβισμού αλλά και για όσους έχουν πισίνες και σκάφη αναψυχής. Εάν δεν το είχαμε επιβάλει, θα μας ζητούσαν οι κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να φορολογήσουμε τους έχοντες. Τώρα που τους φορολογούμε, θεωρούν το μέτρο αποοπάσματο και το κατακρίνουν.

Καθιερώνεται επίσης σημαντική έκπτωση δαπανών για τις επιχειρήσεις. Είναι σημαντικό, όμως, ότι δεν υπόκεινται σε αμφισβήτηση το τεκμαρτό εισόδημα και ο προσδιορισμός του. Ο προσδιορισμός γίνεται με αντικειμενικά κριτήρια που αφορούν τον τρόπο διαβίωσης. Τα τεκμήρια αυτά είναι τα τετραγωνικά μέτρα του σπιτιού, το αυτοκίνητο αναλόγως του κυβισμού, τα δίδακτρα για ιδιωτικά σχολεία, οι οικιακοί βοηθοί ή άλλο οικιακό προσωπικό, τα σκάφη αναψυχής, οι πισίνες και οι δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων.

Σύντομα θα τεθεί σε εφαρμογή και το ηλεκτρονικό περιουσιολόγιο αλλά και τα φορολογικά κίνητρα που αποτελούν σημαντικά κίνητρα, όπως τον πόλεμο ενάντια στη φοροδιαφυγή. Δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία ότι οι διατάξεις για την κινητικότητα των υπαλλήλων αλλά και για την αναδιάρθρωση και τον εξορθολογισμό του δημοσίου, αποτελούν για κάποιους πεδίο λαϊκισμού. Για κάποιους η κοινωνική ευαισθησία έχει τίτλους ιδιοκτησίας. Έτσι την αντιλαμβάνονται.

Όμως η αναδιάρθρωση του δημόσιου τομέα, η δημιουργία ενός σύγχρονου και πιο αποτελεσματικού κράτους είναι ένα πολύ ισχυρό αίτημα. Αυτό το κράτος αποτελούσε για χρόνια ένα πολύ μεγάλο βαρίδι. Η συντήρηση ενός σπάταλου και αντιπαραγωγικού κράτους επιβάρυνε τον Έλληνα πολίτη και αυτό σήμαινε και σημαίνει περισσότερους φόρους. Έχει έρθει η ώρα να προχωρήσουμε σε μεγάλες βαθιές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις στον δημόσιο τομέα. Αναγκαζόμαστε σε αυτήν τη φάση να προχωρήσουμε κάτω από την ασφυκτική πίεση των χρονοδιαγραμμάτων σε οριζόντιες ρυθμίσεις.

Σαφώς και έπρεπε να έχει προχωρήσει η αξιολόγηση. Ακόμη και τώρα, όμως, στο κέντρο της προσοχής μας πρέπει να είναι τα κριτήρια κοινωνικής δικαιοσύνης που πρέπει να επικρατήσουν

για την ένταξη στην κινητικότητα. Χρειάζεται να επιταχυνθούν, επίσης, οι διαδικασίες για αυτούς που μπαίνουν στο καθεστώς της διαθεσιμότητας. Κάποιοι από αυτούς είναι άνθρωποι με ικανότητες, άνθρωποι που μπήκαν στο δημόσιο με τις διαδικασίες που προβλέπει το ΑΣΕΠ.

Δεν είμαι από αυτούς που λειτουργούν ισοπεδωτικά απέναντι στους δημοσίους υπαλλήλους. Οι εξαιρέσεις δεν μπορεί να είναι ο κανόνας. Η πλειονότητα των δημοσίων υπαλλήλων είναι έντιμοι και ικανοί. Ένα νέο διοικητικό εποικοδόμημα στο ελληνικό κράτος θα τους επιτρέψει να αναπτύξουν δημιουργικά αυτές τις ικανότητες.

Είπα και πριν ότι είμαστε αναγκασμένοι να προχωρήσουμε σε οριζόντιες ρυθμίσεις κάτι που είναι άδικο για κάποιους ανθρώπους. Όμως, είναι δεδομένο ότι θα πρέπει να κυριαρχούν κοινωνικά κριτήρια και το στοιχείο της δικαιοσύνης σχετικά με όσους τίθενται σε καθεστώς της διαθεσιμότητας.

Θα ήθελα να αναφερθώ στους εργαζόμενους στη Δημοτική Αστυνομία. Όσοι έχουν προσληφθεί με διαδικασίες ΑΣΕΠ, διαθέτουν έγκυρα πιστοποιητικά και τίτλους σπουδών δεν έχουν να φοβηθούν τίποτα. Θα μεταγίνουν μέσα από το καθεστώς της διαθεσιμότητας στην Ελληνική Αστυνομία, ενώ αναζητούνται και άλλες εναλλακτικές λύσεις. Μάλιστα, μετά τη σαφή και ξεκάθαρη νομοτεχνική βελτίωση που επέφερε την Παρασκευή ο Υπουργός Εσωτερικών κανείς δεν μπορεί να το αμφισβητεί, αφού συγκεκριμενοποιήθηκαν τα προεδρικά διατάγματα που θα εκδοθούν και θα καθορίσουν το πλαίσιο αξιολόγησης αλλά και απορρόφησης τους.

Από τη διαθεσιμότητα θα εξαιρεθούν όσοι έχουν αναπηρία έως 67%, όσοι έχουν σύζυγο ή παιδί με αναπηρία 67%, όσοι είναι πολύτεκνοι με τέκνα που θεωρούνται προστατευόμενα μέλη, όσοι έχουν επιμέλεια ανήλικου τέκνου και όσοι ο σύζυγος ή η σύζυγος έχει τεθεί και αυτή σε καθεστώς διαθεσιμότητας. Εξαιρούνται και οι εργαζόμενοι από μονογονεϊκές οικογένειες. Όλοι αυτοί μετατάσσονται αυτοδικαίως στο δήμο που εργάζονται με συναφή κλάδο ή ειδικότητα και με τα ίδια δικαιώματα.

Η ίδια ρύθμιση ισχύει και για τους σχολικούς φύλακες.

Σε ό,τι αφορά τους εκπαιδευτικούς και τις ειδικότητες που καταργούνται στην τεχνική εκπαίδευση. Και εδώ θα πρέπει να καθορισθούν τα προεδρικά διατάγματα που ρυθμίζουν τα θέματα της αξιολόγησης και απορρόφησης τους από άλλες υπηρεσίες του ευρύτερου δημοσίου τομέα. Υπάρχει διάταξη που αναφέρει ότι όσοι διαθέτουν μεταπτυχιακό ή διδακτορικό, μετακινούνται σε προσωποπαγείς θέσεις που συστήνονται στις κατά τόπους διευθύνσεις εκπαίδευσης.

Οι δήμοι δεν χάνουν τα έσοδα που προέρχονται από την άσκηση αρμοδιοτήτων της Δημοτικής Αστυνομίας. Θα συνεχίσουν να βεβαιώνονται και να εισπράττονται αυτά τα έσοδα από τους δήμους, ενώ με απόφαση του δημοτικού συμβουλίου μπορούν να ανατεθούν σε δημοτικούς υπαλλήλους αρμοδιότητες που μέχρι σήμερα ασκούσαν από τη Δημοτική Αστυνομία.

Επίσης, τα κινητά και ακίνητα περιουσιακά στοιχεία των δήμων που σχετίζονται με τη Δημοτική Αστυνομία, παραμένουν στους δήμους.

Θα ήθελα να κάνω και μια σύντομη αναφορά και στις διατάξεις για την επιλογή των υπαλλήλων που θα τεθούν σε καθεστώς διαθεσιμότητας, προκειμένου να μεταταγούν σε άλλες θέσεις. Καθορίζεται με απόλυτη σαφήνεια ότι η όποια επιλογή θα γίνει μέσα από μοριοδότηση και αξιολόγηση των τυπικών και ουσιαστικών τους προσόντων.

(Θόρυβος στην Αίθουσα-Κωδωνοκρουσίες)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε συνάδελφε, ένα λεπτό.

Σας παρακαλώ είναι η τελευταία προειδοποίηση, ειλικρινά σας μιλάω. Όλο από εδώ ακούγεται ο θόρυβος. Σας παρακαλώ πάρα πολύ.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, συνεχίστε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ.

Κυριάρχο ρόλο διαδραματίζουν η εργασιακή και διοικητική τους εμπειρία, οι ειδικές δεξιότητες ή ικανότητες που διαθέτουν αλλά και από το αν βαρύνονται με παραπτώματα κατά την επαγγελματική τους διαδρομή.

Συνεπώς, προκύπτει ότι αυτοί που έχουν εισέλθει στο δημόσιο μέσα από τον διαγωνισμό του ΑΣΕΠ θα έχουν αυξημένη μοριοδότηση και δεν κινδυνεύουν, όπως επίσης και όσοι έχουν έγκυρους τίτλους σπουδών και έγκυρα πιστοποιητικά. Ειλικρινά, δεν αντιλαμβάνομαι γιατί αντιδρούν κάποιοι σε αυτό, γιατί δεν θέλουν να υπάρξει ένας επανέλεγχος και να διακριβωθεί ποιοι έχουν ψευδείς τίτλους σπουδών και πλαστά πιστοποιητικά. Η κρίση και αξιολόγηση θα προέρχεται από τα τριμελή υπηρεσιακά συμβούλια, ενώ ο χρόνος διαθεσιμότητας δεν θα μπορεί να παραταθεί πέραν των οκτώ μηνών.

Με την υπογραφή του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και του εκάστοτε συναρμόδιου Υπουργού, θα καταργούνται ή θα συστήνονται θέσεις στο πλαίσιο της αναδιάρθρωσης του δημοσίου, με την προϋπόθεση να υπάρχει τεκμηρίωση και αξιολόγηση των δομών. Αυτό γίνεται για να προχωρήσει με ταχύτερους ρυθμούς η μετάταξη μονίμων υπαλλήλων εκεί που, πραγματικά, υπάρχει ανάγκη μεταφοράς υπαλλήλων ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου στα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου του δημοσίου, όπως και μεταφορά υπαλλήλων από τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου.

Με αυτόν τον τρόπο, δεν θα χρειαστεί να καταφύγουμε πάλι σε οριζόντιες ρυθμίσεις. Οι μετατάξεις θα είναι υποχρεωτικές, ωστόσο θα συμβαδίζουν με τα προσόντα των υπαλλήλων, την προτίμησή τους και η διαδικασία θα γίνεται από τα τριμελή υπηρεσιακά συμβούλια.

Το νομοσχέδιο αντιμετωπίζει και το ζήτημα της οικονομικής εξυγίανσης των δήμων μέσα από το παρατηρητήριο οικονομικής αυτοτέλειας για τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Οι δήμοι πρέπει να διαθέτουν οικονομική αυτοδυναμία και ανεξαρτησία. Δεν μπορεί να συνεχίσουν να λειτουργούν με ένα μοντέλο που παράγει ελλείμματα και χρέη.

Θεσμοθετούνται διατάξεις που κάνουν πιο δεσμευτικό για όλους τον ετήσιο προϋπολογισμό κάθε δήμου ή περιφέρειας αλλά και το οργανωμένο πλαίσιο δράσης που περιλαμβάνει τους μηνιαίους οικονομικούς στόχους. Αποδεσμεύονται οι προϋπολογισμοί από τα πενταετή και ετήσια επιχειρησιακά σχέδια. Οι προϋπολογισμοί των δήμων πρέπει να αντιστοιχούν σε τεχνικά προγράμματα. Να είναι πλέον πραγματικοί προϋπολογισμοί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μπορώ να έχω ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Μόνο ένα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Μέσα από αυτό το νομοσχέδιο προωθείται και η ενοποίηση της διαδικασίας και του μηχανισμού είσπραξης των ληξιπρόθεσμων οφειλών στους ασφαλιστικούς οργανισμούς με τη δημιουργία ενός ενιαίου κέντρου είσπραξης ασφαλιστικών εισφορών. Στόχος είναι η είσπραξη των ληξιπρόθεσμων οφειλών προς τους ασφαλιστικούς οργανισμούς που ανήκουν στον τομέα ευθύνης του Υπουργείου Εργασίας.

Επίσης, ένα μεγάλο ζητούμενο είναι η βιωσιμότητα και η αυτοτέλεια του ΕΟΠΥΥ, που πρέπει να έχει τη δυνατότητα να παρέχει υπηρεσίες υγείας στους ασφαλισμένους αλλά ταυτόχρονα να σταματήσει η σπατάλη και η οικονομική αιμορραγία. Αυτό θα επιτευχθεί μόνο με αυστηρότερους όρους συνταγογράφησης, με θέσπιση συγκεκριμένων ορίων δαπανών για συμβεβλημένους γιατρούς, για παρόχους υπηρεσιών υγείας που αν κάποιοι τα υπερβαίνουν, θα υπάρχει αυτόματα διόρθωση, ενώ αν δεν συμμορφώνονται θα διακόπτεται και η σύμβασή τους με τον ΕΟΠΥΥ.

Σημαντικό είναι και το άρθρο για τον καθορισμό του κατώτατου μισθού, το οποίο έχει προβολή στο μέλλον. Θα τεθεί σε εφαρμογή αμέσως μετά την ολοκλήρωση του Προγράμματος Δημοσιονομικής Εξυγίανσης. Είναι ένα νέο θεσμικό πλαίσιο για τον καθορισμό του κατώτατου μισθού, αντιπροσωπευτικό και διαρκώς επικαιροποιημένο.

Η διαδικασία για τον καθορισμό...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: ...πραγματοποιείται κάθε χρόνο το τελευταίο δεκαήμερο του Φεβρουαρίου.

Κύριε Πρόεδρε, επειδή με έχουν διακόψει, μπορώ να έχω ένα με δύο λεπτά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Όχι, είναι πολλά. Σας παρακαλώ, ολοκληρώστε σε τριάντα δευτερόλεπτα την ομιλία σας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό γίνεται μέσα από μια ανοικτή διαβούλευση των κοινωνικών εταίρων για την Κυβέρνηση και την τεχνική επιστημονική υποστήριξη εμπειρογνομώνων και ερευνητικών κέντρων. Με αυτό το πλαίσιο, με αυτόν τον τρόπο θα υπάρξει μια επικαιροποίηση των δεδομένων σε ετήσια βάση για τον καθορισμό του κατώτατου μισθού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για κάποιους η στείρα άρνηση έχει μετατραπεί σε δεύτερη φύση. Κινούνται με χαρακτηριστική ευκολία από το σκίσιμο της δανειακής σύμβασης έως τη στάση πληρωμών και την επαναδιαπραγμάτευση του μνημονίου, ταυτόχρονα πάντα με την κατάργηση του μνημονίου. Κατάργηση και επαναδιαπραγμάτευση πάνε μαζί για ορισμένους, αναλόγως σε ποιους απευθύνονται.

Οι πολίτες όμως, έχουν κρίση. Διαθέτουν μεγάλη ωριμότητα για αυτό και απορρίπτουν τη ρητορική αυτή που προέρχεται από τη δεκαετία του '80. Η χώρα, πρέπει να προχωρήσει μπροστά με αλλαγές και μεταρρυθμίσεις. Δεν πρέπει να χαθεί μία ολόκληρη γενιά. Πρέπει να δώσουμε ξανά ελπίδα, πίστη και προοπτική στους νέους ανθρώπους. Η Ελλάδα μπορεί. Η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός είναι αποφασισμένοι να συνεχίσουν τον δρόμο των αλλαγών και των μεταρρυθμίσεων. Το ίδιο και η κοινοβουλευτική Πλειοψηφία. Το ίδιο ισχύει και για τη μεγάλη και σιωπηλή κοινωνική πλειοψηφία.

Σας καλώ να υπερψηφίσετε το νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστώ πολύ.

Σας έδωσα κάποια ανοχή γιατί σας διέκοψα για περίπου τριάντα δευτερόλεπτα.

Το λόγο έχει ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ κ. Ευκλείδης Τσακαλώτος.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι ξέρουμε πια ότι δεν υπάρχει success story στην Ελλάδα. Δεν υπάρχει success story στο Νότο. Δεν υπάρχει success story στην Ευρωζώνη.

Την προηγούμενη εβδομάδα που συζητούσαμε αυτό το νομοσχέδιο στην επιτροπή, δεν προλάβαινα τα νέα που έβγαιναν. Την Τετάρτη, το ΔΝΤ βγάζει τη νέα αναφορά, το World Outlook, που για άλλη μια φορά μειώνει τις προβλέψεις για την ανάπτυξη. Την Πέμπτη που ήμασταν πάλι στην επιτροπή, η ΕΛΣΤΑΤ βγάζει τα νέα στοιχεία για την Ελλάδα και για την παραγωγή, όπου σημειώνεται μείωση 4% στη βιομηχανική παραγωγή μεταξύ Μαΐου 2012-2013. Την Παρασκευή που ήμασταν ξανά στην επιτροπή, βγαίνουν τα νέα στοιχεία για την ελληνική ανεργία.

Κύριε Υπουργέ, είναι ντροπή να συνεχίζετε να λέτε ότι πάμε καλά, όταν η ανεργία είναι σε αυτά τα ύψη. Δεν μπορείτε να συνεχίσετε να το λέτε αυτό. Μήπως είναι καλύτερα τα πράγματα στην Ευρωζώνη; Εκεί υποτίθεται ότι είναι διαφορετικό το success story, ότι ο Ντράγκι αρχίζει να αγοράζει ομόλογα, ότι προχωράμε στην τραπεζική ένωση.

Μόνο που οι Ευρωπαίοι ηγέτες έχουν δείξει ότι κανένα από αυτά τα πράγματα δεν τα εννοούν σοβαρά. Διαβάστε το χθεσινό άρθρο του Βόλφγκανγκ Μουντσάου στους «FINANCIAL TIMES», όπου αναφέρει ότι ακόμη και τα 60 δισεκατομμύρια που είναι στο ESM για την ανακεφαλαιοποίηση, είναι εκεί για να φαίνονται και όχι για να χρησιμοποιούνται.

Και τι να πει κανείς για τα 6 δισεκατομμύρια, για την ανεργία των νέων για όλη την Ευρώπη; Υπάρχει έστω και ένας Βουλευτής που θεωρεί ότι αυτός ο αριθμός μπορεί να κάνει τη διαφορά;

Η βασική ερώτηση είναι η εξής: Έχει τελειώσει η κρίση; Αν είχε τελειώσει η κρίση, θα μπορούσαμε να συζητήσουμε για το πώς δεν θα ξαναμπούμε στην κρίση. Αλλά από τη στιγμή που οι οικονομίες της Ισπανίας, της Πορτογαλίας, της Ιρλανδίας, της Κύπρου, της Ελλάδας έχουν καταρρεύσει και ακόμα συρρικνώνονται, χρειάζομαστε μια άλλη αντίδραση.

Είχα πει στην ομιλία μου για την επίκαιρη ερώτηση για τις off-shore ότι οι ελίτ πια δεν καταλαβαίνουν τα προβλήματα του λαού γιατί ζουν πολλές φορές πραγματικά αλλά σχεδόν πάντοτε σαν μεταφορικό σχήμα, σε μία άλλη χώρα. Τα παιδιά τους πάνε σε

άλλα σχολεία, οι ίδιοι πάνε σε άλλα νοσοκομεία, δεν έχουν την αίσθηση τού τι τραβάει ο λαός και μπορούν να συνεχίζουν να μιλάνε για success story.

Αυτό είναι το πλαίσιο μέσα στο οποίο πρέπει να δούμε αυτό το πολυνομοσχέδιο, ένα πλαίσιο όπου δεν έχουμε τέλος στη λιτότητα, ένα πλαίσιο όπου δεν έχουμε τέλος στην «παγίδα» χρέους, ένα πλαίσιο όπου δεν υπάρχει «φως στο τέλος του τούνελ». Τα μέτρα που έχουμε μπροστά μας είναι μη δημοκρατικά και αυταρχικά, δεν έχουν αίσθηση της δικαιοσύνης και είναι αντιφατικά και αποσπασματικά. Κάθε δύο εβδομάδες μαθαίνουμε ότι έχει αλλάξει η «γραμμή» για τις αποδείξεις. Πότε χρειάζεται να μαζεύουμε αποδείξεις, πότε δεν χρειάζεται και μετά αποφασίζουμε ότι πάλι χρειάζονται οι αποδείξεις. Τώρα πια ξέρουμε το πρόσημο των μεταρρυθμίσεων. Δεν υπάρχει καμμία δικαιολογία σε κανέναν και σε καμμία σ' αυτήν την Αίθουσα να πει γενικά ότι «είμαστε με τις μεταρρυθμίσεις που έπρεπε να κάνουμε, ανεξαρτήτως του μνημονίου». Τώρα ξέρουμε την κατεύθυνση και το πρόσημο αυτών των μεταρρυθμίσεων.

Αρχίζω με το δημόσιο τομέα και μ' αυτό που είπε ο κ. Σαμαράς την προηγούμενη εβδομάδα ότι το βασικό του μέλημα είναι η μεγάλη ανεργία και αυτό το συνδέει ο ίδιος αλλά το συνδέουν και ο κ. Βορίδης και ο κ. Μητσοτάκης και ο κ. Στουρνάρας με το φαιδρό επιχείρημα ότι μέχρι τώρα έχει υποφέρει ο ιδιωτικός τομέας αλλά δεν έχουμε πιάσει το δημόσιο τομέα. Μόνο που δεν μας λένε πως αυτό που κάνουν για το δημόσιο τομέα, για την τοπική αυτοδιοίκηση, για τους φύλακες, για τη Δημοτική Αστυνομία, θα βοηθήσει έστω και έναν άνεργο, έστω και έναν άνθρωπο στον ιδιωτικό τομέα. Ξέρουμε ότι θα μειωθεί η ζήτηση, γιατί θα αργήσουμε να αντικαταστήσουμε τους εργαζόμενους που βγάζουμε στη διαθεσιμότητα και που απολύουμε αλλά δεν είναι αυτό το θέμα.

Δημιουργούμε εργαζόμενους και εργαζόμενες μέσα στον δημόσιο τομέα με μεγάλη ανασφάλεια. Παρ' όλο που είναι σωστό ότι είχαν μεγαλύτερη ασφάλεια στις εργασιακές σχέσεις οι υπάλληλοι του δημόσιου τομέα, αυτό ήταν υπέρ του ιδιωτικού τομέα γιατί έβαζε ένα «κατώφλι», ένα «πάτωμα» στα δικαιώματα. Ένας άνθρωπος που δούλευε στον ιδιωτικό τομέα, θα μπορούσε να το πάρει αυτό σαν σύγκριση. Τώρα δεν υπάρχει «πάτος» στο δημόσιο τομέα και αυτό θα έχει άμεσες επιπτώσεις στην ανασφάλεια που νιώθουν οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες στον ιδιωτικό τομέα. Όλες οι μελέτες οικονομικής και ψυχολογικής φύσεως και κοινωνικής επιστήμης λένε ότι η κινητικότητα, η ευελιξία στην αγορά εργασίας δημιουργεί τεράστια προβλήματα σε ατομικό επίπεδο. Η ανασφάλεια, μειώνει την ευημερία των εργαζομένων και στο συλλογικό επίπεδο καθώς δημιουργεί συλλογικότητες και μονάδες που δεν δουλεύουν καλά, που δεν συνεργάζονται, που δεν παράγουν καλό έργο.

Έχουμε μια Κυβέρνηση που φαίνεται ότι πιστεύει στο δόγμα της κ. Θάτσερ ότι δεν υπάρχει κοινωνία, ότι ο δημόσιος τομέας δεν χρειάζεται ουσιαστικά. Σε μία συζήτηση όπου ήμουν στο «ΣΚΑΙ» με τον κ. Τασούλα, όταν εξηγόσα πώς η Αριστερά καταλαβαίνει...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Πότε ήταν αυτό;

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Πριν από έναν μήνα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Όχι, δεν ήταν αυτό που...

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Μα, δεν είπα ακόμα τι είχατε πει.

Πώς το ξέρετε εσείς; Πού ξέρετε τι θα πω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Παρακαλώ, μην απαντάτε.

Συνεχίστε, κύριε συνάδελφε.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Εξηγούσα πώς βλέπει το δημόσιο τομέα η Αριστερά και απαντάει ο κ. Τασούλας: «Αρα θέλετε διορισμούς». Δεν μπορούσε να κατανοήσει ότι μπορεί να υπάρχει ένας δημόσιος τομέας που «χτίζεται» πάνω στις ανάγκες των πολλών, όπου αρχίζεις με τις ανάγκες και λες τι θέλεις να κάνεις, γιατί για τη Νέα Δημοκρατία και για το ΠΑΣΟΚ, ο δημόσιος τομέας είναι το ίδιο πράγμα με τους διορισμούς. Δεν έχει κάποια αξία, δεν έχει μια κοινωνική προσφορά και γι' αυτό δεν σας πειράζει που «σβήνετε» τη Δημοτική Αστυνομία. Δείτε το λόγο που έβγαλε ο Θεόδωρος Δρίτσας σε εκείνη τη συνεδρίαση της Ολομέλειας όπου είπε: «Γιατί είστε τόσο περιορισμένοι; Γιατί δεν κοι-

τάτε τι θαυμάσιο έργο θα μπορούσε να κάνει μια Δημοτική Αστυνομία με άλλη αντίληψη που θα ήταν δίπλα στον πολίτη, που θα μπορούσε να βοηθήσει και στην ηχορύπανση και στο θέμα των τραπεζοκαθισμάτων και για το περιβάλλον και για την ασφάλεια των παιδιών μας;». Έτσι αρχίζεις αν θες να κάνεις εκσυγχρονισμό και αναδιάρθρωση του δημοσίου τομέα. Αρχίζεις με τους στόχους, με τις ανάγκες και αυτό είναι που θα κάνει μια κυβέρνηση της Αριστεράς.

Δύο συμπεράσματα βγάζω εγώ από τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζονται αυτοί οι εργαζόμενοι. Το πρώτο συμπέρασμα, είναι ότι μιλάμε πάντα μ' αυτήν την Κυβέρνηση για πλασματικές οικονομίες. Όπως έχουν αναπτύξει οι πολύ καλοί συνάδελφοι στον τομέα υγείας, αυτά που «κόβετε» από την υγεία, θα τα βρούμε μπροστά μας σε τρία, σε τέσσερα, σε πέντε χρόνια, όταν θα έχουμε περισσότερους αρρώστους, περισσότερους ανθρώπους που θα είναι στα νοσοκομεία. Το ίδιο δεν θα γίνει με τους σχολικούς φύλακες, γιατί θα υπάρχουν καταστροφές, γιατί θα καταστρέφονται κτήρια και κομπιούτερς και μετά κάπου θα πρέπει να βρεθούν τα χρήματα για όλα αυτά; Το ίδιο δεν θα γίνει, όταν «κόβουμε» από την εκπαίδευση ειδικότητες που θα χρειαστεί η οικονομία όταν φύγουμε απ' αυτήν την κρίση; Δεν είναι πλασματικές αυτές οι οικονομίες;

Εγώ, όταν ήμουν φοιτητής στη Βρετανία, είχα ένα t-shirt που έλεγε: «If you think education is expensive, try ignorance». «Αν θεωρείτε ότι η παιδεία είναι ακριβή, δοκιμάστε την άγνοια». Αυτό δεν φαίνεται να το έχει κατανοήσει η Κυβέρνηση, δηλαδή ποιο είναι το κόστος της μειωμένης εκπαίδευσης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

Ένα δεύτερο συμπέρασμα. Όλη η εμπειρία των ιδιωτικοποιήσεων, όλη η εμπειρία σε παγκόσμιο επίπεδο της συρρίκνωσης του κράτους τι μας έχει δείξει; Ότι έχουν γίνει αναδιρθρώσεις, ότι έχει αυξηθεί η αποτελεσματικότητα και η παραγωγικότητα; Όχι. Αυτό που έχει αναδείξει αυτή η εμπειρία στη βιβλιογραφία, είναι πρωτίστως μια γιγάντια μεταφορά πόρων απ' αυτούς που έχουν λίγα στην αρχή σ' αυτούς που έχουν ήδη πολλά και αυτό γίνεται με δύο τρόπους. Ο τρόπος με τον οποίο γίνεται αυτό, είναι μέσα από το δόγμα Μανιτάκη, γιατί το δόγμα Μανιτάκη – θα το θυμάστε- ήταν ότι ο δημόσιος τομέας πρέπει να κάνει μόνο αυτά που δεν μπορεί να κάνει ο ιδιωτικός τομέας. Τι σημαίνει αυτό; Δεν μπορεί να κάνει ο δημόσιος τομέας κάποια πράγματα στην εκπαίδευση ή στην ασφάλεια; Τα δίνουμε σε ιδιωτικά ΙΕΚ, τα δίνουμε σε ιδιωτικές επιχειρήσεις ασφάλειας, σε σεκιουριτάδες. Από την άλλη μεριά, ποιοι θα πληρώσουν αυτές τις ιδιωτικές προσφορές; Όλο και περισσότερο στην Ελλάδα και όλο και περισσότερο στην Ευρώπη –όπου έχουμε περισσότερα στοιχεία- τα παιδιά των πλουσίων γίνονται γιατροί, γίνονται ναυπηγοί, γίνονται αρχιτέκτονες και το κράτος είναι εκεί, δίπλα στα παιδιά τους. Αλλά όταν μιλάμε για ειδικότητες των φτωχών, γιατί να μην τα ιδιωτικοποιήσουμε, γιατί αυτά τα παιδιά να μην πηγαίνουν στον ιδιωτικό τομέα;

Θέλω να πω λίγα λόγια για το φορολογικό κομμάτι. Άλλοι συνάδελφοι βέβαια θα πουν πολύ περισσότερα. Θα έχετε προσέξει ότι, παρ' όλο που στα δελτία των οκτώ και των εννέα η πίεση είναι ότι η τρόικα δεν έχει δει τίποτα για τον δημόσιο τομέα και για τις απολύσεις, η πραγματική πίεση της τρόικας είναι για το φορολογικό σύστημα. Γιατί δεν έχει πειστεί για τη διεύρυνση της φορολογικής βάσης, γιατί δεν έχει πειστεί ότι αυτή η Κυβέρνηση θα κάνει κάτι για τη φοροδιαφυγή. Μας λένε ότι «αυτή δεν είναι η τελευταία μας λέξη». Την περιμένουμε την «τελευταία σας λέξη».

Ακόμα δεν έχει γίνει τίποτα για τη δημιουργία του περιουσιολογίου. Το περιουσιολόγιο δεν αποτελεί μόνο πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ αλλά ήταν και δέσμευση της πρώην τρικομματικής κυβέρνησης και ακόμα την περιμένουμε. Όχι μόνο η Κυβέρνηση δεν έχει καταθέσει ένα σχέδιο ολοκλήρωσης της μηχανογράφησης των φορολογικών και τελωνειακών υπηρεσιών αλλά προχωρά σε αποσπασματικές ενέργειες, χωρίζοντας τη Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων σε δύο κομμάτια. Οι συνεχείς πειραματισμοί με τη φορολογική διοίκηση έχουν διαλύσει τον εναπομείναντα μηχανισμό. Ακόμα περιμένουμε ένα ολοκληρωμένο σχέδιο αναδιοργάνωσης των υπηρεσιών κ.λπ.. Θα μπορούσαμε να αναφέρουμε πολλά παραδείγματα ακόμα.

Είπα στην ομιλία μου, στην εισήγηση στην επιτροπή ότι αυτό το νομοσχέδιο μπορεί να είναι δημοσιονομικά ουδέτερο αλλά δεν είναι ταξικά ουδέτερο. Με ρώτησαν διάφοροι πού το βλέπω αυτό. Και μου είπαν: «Η δικαιοσύνη είναι το δεύτερό μας όνομα. Εμείς αυτό ασπαζόμαστε, γι' αυτό δουλεύουμε».

Να σας πω τι λέει το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους στην έκθεση του. Από τις ρυθμίσεις του νέου κώδικα, δεν αναμένεται να επέλθει ουσιαστική μεταβολή στα ετήσια φορολογικά έσοδα, καθ' όσον επαναλαμβάνονται βασικές διατάξεις του ισχύοντος κώδικα.

Γι' αυτόν τον λόγο ο νέος κώδικας είναι ταξικός, διότι απλά ενσωματώνει ό,τι είχε ψηφιστεί με τους προηγούμενους νόμους του μνημονίου.

Δεν αρκεί, επομένως, η διαβεβαίωση της Κυβέρνησης ότι δεν θα αλλάξει τίποτα.

Για να έχουμε ένα πραγματικά δίκαιο φορολογικό σύστημα πρέπει να αλλάξουν πολλά, αν όχι όλα. Διότι παραμένει η άδικη κατανομή των φορολογικών βαρών όπου οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι πληρώνουν τη μερίδα του λέοντος, παραμένουν όλες οι έκτακτες –σχεδόν μόνιμες πια– επιβαρύνσεις. Και όχι μόνο αυτό αλλά μειώνεται και ο φόρος στα εισοδήματα από ενοίκια ιδιαίτερα στα πιο υψηλά.

Δεν νομίζω ότι σε αυτήν την κατάσταση μπορούμε να πούμε ότι αυτό που γίνεται για τις offshore εταιρίες μπορεί να αλλάξει αυτήν την κατάσταση. Δεν μπορώ να επεκταθώ. Αν κοιτάξετε, όμως, τη συζήτηση της επίκαιρης ερώτησης για τις offshore, θα καταλάβετε πώς αυτά που αντιγράφουμε –τι λέει ο ΟΟΣΑ, αυτά που γίνονται στην Αμερική– είναι πολύ λίγα. Και όλη η παγκόσμια συζήτηση τώρα είναι ότι αυτά δεν φτάνουν. Ούτε νομίζω ότι ο φόρος πολυτελείας μπορεί να αλλάξει τα πράγματα ουσιαστικά.

Ας υποθέσουμε ότι από αύριο, όπως λέει η Κυβέρνηση, θα απλοποιήσουμε το σύστημα και ότι αυτό θα βοηθήσει. Ας υποθέσουμε ότι από αύριο εφαρμόζεται ο νέος κώδικας –που δεν μπορεί– και ότι πράγματι φέρνει μια απλοποίηση που θα βοηθήσει τις επιχειρήσεις. Μπορεί να μας απαντήσει ο κύριος Υπουργός αν αυτό το όφελος θα αντισταθμίσει το κόστος του τέλους επιτηδεύματος;

Μας ζητάτε, κύριε Στουρνάρα, να σας δώσουμε επιτέλους προτάσεις. Ορίστε μία πρόταση. Προτείνουμε μια ενιαία, προοδευτική κλίμακα εισοδήματος ανεξάρτητα από την πηγή. Εσείς γιατί επιμένετε στη φορολόγηση με βάση την πηγή του εισοδήματος; Μήπως εσείς δεν θέλετε την απλοποίηση και τη δικαιοσύνη, για να προστατέψετε τους δικούς σας ανθρώπους;

Θέλω να πω κάτι για τον κατώτατο μισθό, το οποίο θα το ξαναπούμε στην κατ' όρθρο συζήτηση. Αυτό που προτείνετε, ότι θα γίνει, δηλαδή, κάποια διαβούλευση με κάποιους οργανισμούς και φορείς και μετά ο Υπουργός θα βάλει δύο από το Υπουργείο Οικονομικών, δύο από το Εργασίας κι έναν από το Ανάπτυξης και αυτό θα είναι συμβουλευτικό προς τον Υπουργό για τον κατώτατο μισθό –δηλαδή, Γιάννης κερνάει, Γιάννης πίνει και σε αυτήν την περίπτωση συμβαίνει στην κυριολεξία– δεν υπάρχει πουθενά. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

Ακόμα και στην πιο νεοφιλελεύθερη Βρετανία, που απεχθάνομαι τις παρεμβάσεις της Θάτσερ και του Μπλερ, όπου ο Μπλερ ήταν πιο νεοφιλελεύθερος και από τη Θάτσερ, υπάρχει και το Low Pay Commission. Υπάρχει, δηλαδή, ένας φορέας με τρεις από τα συνδικάτα, τρεις από την εργοδοσία και τρεις ανεξάρτητους. Και η κυβέρνηση πάντα το δέχεται.

Ούτε αυτό δεν μπορούμε να κάνουμε. Τίποτα ανεξάρτητο δεν μπορεί να υπάρχει στο δικό σας σύστημα, γιατί το μόνο που σας ενώνει αυτήν τη στιγμή είναι ο αυταρχισμός.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, και για να μην καταχραστώ το χρόνο όπως έχω υποσχεθεί, θέλω να πω το εξής: Μόνο μια μεγάλη αλλαγή στο συσχετισμό δυνάμεων μπορεί να αλλάξει τα πράγματα. Μόνο ένας ευρωπαϊκός λαός μπορεί να ψάξει μια διαφορετική λύση. Γιατί μόνο ένας ευρωπαϊκός λαός μπορεί να κερδίσει τις δυνάμεις κατακερματισμού, τις δυνάμεις του διαίρει και βασίλευε, τις δυνάμεις που το μόνο που τους έχει μείνει είναι η διαχείριση του φόβου και η δημιουργία ψεύτικων προσδοκιών.

Χωρίς αυτόν τον λαό θα συνεχίσουμε να έχουμε μνημόνια, θα συνεχίσουμε να έχουμε λιτότητα και θα συνεχίσουμε να ψηφί-

ζουμε ό,τι προαπαιτούμενα θέλει η τρόικα, όποτε τα θέλει και με όποιον τρόπο τα θέλει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σας ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΠΑΣΟΚ ο κ. Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα τον ομιλητή στον οποίο θέλω να του ευχηθώ καλή επιτυχία στην από εδώ και πέρα πορεία του για την καλή θέση που πήρε πρόσφατα στο συνέδριο.

Βέβαια, θα ήθελα να τον ρωτήσω. Η μερική διαγραφή χρέους είναι ταξικά ουδέτερη; Το αν κάποιος είναι Αριστερός κρίνεται με το ποσοστό χρέους που θα διαγραφεί; Το καταλαβαίνω. Δεν κάνει, όμως, Αριστερό κάποιον όταν μέσα...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι. Τον κ. Τσακαλώτο τον ακούσατε με θρησκευτική ευλάβεια. Απαιτώ την ίδια ευλάβεια για όλους του ομιλητές.

Σας παρακαλώ!

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, συνεχίστε.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Θα μου επιτρέψετε να σας διαβάσω κάτι. Στην ομιλία μου δεν θα είχα καμμία αναφορά στον ΣΥΡΙΖΑ αν δεν έβρισκα κάτι στην ομιλία του κ. Τσίπρα στο συνέδριο το Σάββατο. Είπε ο κ. Τσίπρας: «Και ο κ. Βενιζέλος απαιτεί σε περίοδο λιτότητας, με ειδική τροπολογία στο πολυνομοσχέδιο που καταστρέφει κόσμο, δικαίωμα να ταξιδεύει με πρωθυπουργικό αεροσκάφος».

Αυτάμα πάρα πολύ αλλά ο κ. Βενιζέλος δεν κατέθεσε καμμία τροπολογία. Νομίζω ότι ο Αρχηγός ενός κόμματος δεν μπορεί να λέει τόσο φθηνά ψέματα. Η τροπολογία ήρθε το απόγευμα της Παρασκευής. Και όταν μάθαμε το περιεχόμενό της, ζητήσαμε να αποσυρθεί.

Πιστεύω ότι Αριστερός είναι κάποιος που λέει την αλήθεια ή τουλάχιστον όταν μαθαίνει την αλήθεια, να ζητάει συγγνώμη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η προσπάθεια που κάνει το Υπουργείο Οικονομικών για απλούστευση και διευκόλυνση με τον Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος είναι ένα σημαντικό βήμα. Άλλωστε, τα τελευταία τρία χρόνια, κύριε Υπουργέ, έχουν γραφτεί πάνω από χίλιες πεντακόσιες σελίδες που αφορούν το φορολογικό. Και τουλάχιστον ανά εξάμηνο γίνονται παρεμβάσεις.

Είναι ένα σημαντικό βήμα αλλά απέχει πάρα πολύ από αυτό που έχουμε πει όλοι, το εθνικό φορολογικό σύστημα.

Συμμετείχαμε στο διάλογο από την αρχή. Καταθέσαμε τις απόψεις μας. Και όταν βγήκε στη διαβούλευση, καταθέσαμε στον κ. Μαυραγάνη τα έντεκα σημεία –τα οποία και αποδέχτηκε– που βελτιώναν, πιστεύω, ουσιαστικά τη νομοθετική πρωτοβουλία.

Σας είχαμε ενημερώσει και προειδοποιήσει για το θέμα των αποδείξεων. Και χαιρόμαστε που σήμερα το ξανασκεφτήκατε. Θα ήταν τραγικό λάθος να μην έχουμε σύμμαχο τον πολίτη σε αυτήν τη μεγάλη μάχη κατά τη φοροδιαφυγή.

Κύριε Υπουργέ, η συνολική προώθηση μιας φορολογικής μεταρρύθμισης που θα διαμορφώσει το εθνικό φορολογικό σύστημα, είναι απαίτηση όλων. Οι νομοθετικές παρεμβάσεις ανά εξάμηνο εμποδίζουν τη δημιουργία φορολογικής συνείδησης και δεν δημιουργούν ευνοϊκό κλίμα για επιχειρηματίες και επενδυτές.

Ένα ενιαίο εθνικό φορολογικό σύστημα, που ελπίζω σύντομα να καταθέσει η Κυβέρνηση, πρέπει να συνδέει τους φορολογικούς συντελεστές με την απασχόληση.

Θα επιμείνω σε δύο πράγματα που λέω τρεις μέρες τώρα στην επιτροπή. Ένας επιχειρηματίας –επειδή τους εξισώνουμε όλους– ο οποίος δεν έχει πληρωθεί και του ζητείται να αποδώσει το ΦΠΑ διαφέρει από έναν επιχειρηματία που έχει κλέψει το ΦΠΑ. Δεν μπορεί αυτοί οι άνθρωποι να έχουν την ίδια αντιμετώπιση. Δεν μπορεί να γίνει αυτό. Πρέπει να υπάρξει ειδική μέριμνα για αυτούς τους ανθρώπους, τους επιχειρηματίες οι οποίοι δεν μπορούν να αποδώσουν το ΦΠΑ γιατί δεν έχουν πάρει τα λεφτά τους.

Το δεύτερο, έχει να κάνει με τους νέους ανθρώπους και τη φο-

ρολόγηση του ποσού με το οποίο θα ανοίξουν μια μικρή επιχείρηση. Ένας νέος άνθρωπος που δεν μπορεί να πάρει δάνειο από τις τράπεζες, πηγαίνει στο οικογενειακό του περιβάλλον για να το στηρίξει, ώστε να ανοίξει μια μικρή επιχείρηση. Δεν μπορεί την ώρα που το οικογενειακό του περιβάλλον χρηματοδοτεί αυτήν την προσπάθεια, εμείς να πηγαίνουμε και αυτό το ποσό να το φορολογούμε.

Εγώ καταλαβαίνω ότι δεν μπορούμε να πάμε σε μεγάλα ποσά. Μπορούμε, όμως, να πούμε σε αυτόν τον νέο άνθρωπο και στο οικογενειακό του περιβάλλον ότι μέχρι ενός ποσού –για παράδειγμα 50.000, 60.000- δεν θα φορολογηθεί.

Κύριε Υπουργέ, είχα επισημάνει στην επιτροπή τη μεγάλη προσπάθεια που κάνει η Κυβέρνηση, όλοι εμείς, εσείς προσωπικά, για να βγει η χώρα στις αγορές το επόμενο χρονικό διάστημα. Όταν θα βγει, λοιπόν, στις αγορές το επόμενο χρονικό διάστημα, αντιλαμβανόμαστε ότι θα απευθυνθεί και στους «μικρούς», στο ελληνικό κοινό, στους Έλληνες μικροκαταθέτες και μικροεπενδυτές.

Νομίζω ότι γνωρίζουμε όλοι την τραυματική εμπειρία που έζησαν οι μικροομολογιούχοι των οποίων «κουρεύτηκαν» τα ομόλογά τους, όπως έγινε σε όλο τον κόσμο. Ήταν τα φυσικά πρόσωπα που είχαν ομόλογα του ελληνικού δημοσίου. Θα μπορούσε, όμως, να εξετάσει κάποιος στο Υπουργείο τη ρύθμιση κάποιων από τους μικροομολογιούχους να αποσβέσουν ένα μέρος από αυτές τις απώλειες, συμψηφίζοντάς τες με κάποιες από τις φορολογικές τους υποχρεώσεις. Νομίζω ότι αυτό θα βοηθήσει στο να αποκαταστεί το θετικό κλίμα απέναντι στην προσπάθεια της χώρας.

Επίσης, κύριε Υπουργέ, με αφορμή τη διάταξη για την ενοποίηση των μηχανισμών των ταμείων, θα κάνω δύο παρατηρήσεις τις οποίες έκανα και στην επιτροπή.

Πριν λίγο καιρό, προσπαθήσαμε να κάνουμε κάποιες ασφαλιστικές ρυθμίσεις. Έχουμε μία απόκλιση τουλάχιστον στο 70%. Είχαμε στόχο τα 100 εκατομμύρια τον μήνα και αυτήν τη στιγμή βρισκόμαστε περίπου στα 30 εκατομμύρια.

Σας επισημαίνω και πάλι το θέμα για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές. Είχαμε έναν στόχο που αφορούσε το ενάμισι εκατομμύριο και έχουν ενταχθεί στη ρύθμιση για μόλις 120 εκατομμύρια.

Λέμε, λοιπόν, σήμερα –και σας το είπα και την προηγούμενη φορά- ότι γι' αυτά τα μεγάλα ζητήματα -επειδή ξέρουμε τον αγώνα και την προσπάθεια που κάνουν και η Κυβέρνηση αλλά και εσείς προσωπικά για να αλλάξουν οι όροι- θα πρέπει να ενημερώσουμε έγκαιρα τους εταίρους μας. Θα πρέπει να δούμε πώς μπορούμε να εξασφαλίσουμε, ώστε να γίνουν πιο προσιτές αυτές οι ρυθμίσεις στους δικαιούχους.

Κύριε Υπουργέ, σας ζητήσαμε -και νομίζω ότι βρισκόμαστε πολύ κοντά στο να λύσουμε αυτό το θέμα- τη ρύθμιση για το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας. Κατανοώ ότι το ταμείο υλοποιεί αποφάσεις που έχουν να κάνουν με επιλογές της ελληνικής Κυβέρνησης και τις αστικές ευθύνες. Από την άλλη, όμως, δεν μπορούμε προκαταβολικά να δίνουμε ασυλία σε κάποιους για ποινικά αδικήματα. Για παράδειγμα, αν υποθέσουμε ότι κάποιος βρεθεί μετά από ένα χρονικό διάστημα να έχει πάρει χρήματα, δεν μπορούμε να δώσουμε ασυλία από τώρα στα μέλη ή ακόμα και στους παλιούς υπαλλήλους του ταμείου. Άρα, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι αυτό το μέρος δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό από μας.

Κυρίες και κύριοι Υπουργοί, παρ' όλο που σήμερα δεν βρίσκεται εδώ κανένας Υπουργός από το Υπουργείο Παιδείας -αν και νομίζω ότι ο Υπουργός Παιδείας θα έπρεπε να είναι σήμερα εδώ για να μας ακούσει και να μπορέσει να στηρίξει την προσπάθεια της συζήτησης- αν θέλουμε να επικαλούμαστε τον όρο «μεταρρύθμιση», πρέπει να κατανοούμε ότι οι μεταρρυθμίσεις έχουν συστατικό στοιχείο την κοινή λογική.

Το Υπουργείο Παιδείας, κατέθεσε ένα σχέδιο για την κατάρτιση των ειδικοτήτων μετά από έρευνα και μελέτη, όπως λέει ο Υπουργός. Σωστά μέχρι εδώ. Ο Υπουργός, όμως, έχει στο συρτάρι του εδώ κι έναν χρόνο το νομοσχέδιο για το τεχνικό λύκειο, το οποίο είχε συμφωνηθεί και από τη Νέα Δημοκρατία και από το ΠΑΣΟΚ και από άλλες δυνάμεις. Γιατί δεν κατέθεσε αυτό το σχέδιο το οποίο σήμερα θα έλυνε πολλά από τα προβλήματα τα οποία έχουμε;

Δεσμεύθηκε χθες ο Υπουργός στην επιτροπή ότι θα καταθέσει το νομοσχέδιο αυτό την επόμενη εβδομάδα. Θα περιμέναμε να είναι εδώ σήμερα για να μας πει αν το περιεχόμενο το οποίο έχει συμφωνηθεί, θα είναι αυτό που θα κατατεθεί.

Δεσμεύθηκε χθες ο Υπουργός Παιδείας ότι ανά νομό και περιφέρεια οι ειδικότητες που καταργεί το νομοσχέδιο θα καλυφθούν από τα δημόσια ΙΕΚ και τις σχολές του ΟΑΕΔ. Θα θέλαμε να μας πει μερικά πράγματα παραπάνω, όπως ποιο είναι το χρονοδιάγραμμα και πώς θα υλοποιηθεί αυτό το σχέδιο.

Δεσμεύθηκε χθες ο Υπουργός ότι θα ολοκληρωθεί ο κύκλος φοίτησης των μαθητών χρησιμοποιώντας ως ωρομίσθιους τους ίδιους καθηγητές. Αυτό έχει μία αντίφαση, κύριοι Υπουργοί, αλλά περιμένουμε να μας πει με ποιον τρόπο θα το υλοποιήσει. Τα δημόσια ΙΕΚ –όπως επισημάναμε χθες στον κύριο Υπουργό- είναι μεταλυκειακή εκπαίδευση η οποία έχει κι ένα κόστος για τους δικαιούχους.

Είχαμε συνάντηση με τον Υπουργό, ο οποίος δεσμεύθηκε ότι θα βρεθούν χρήματα από το ΕΣΠΑ ώστε να καλυφθούν τα δίδακτρα. Δηλαδή, οι δικαιούχοι θα πληρώνουν και μετά θα επιστρέφονται τα χρήματα από το ΕΣΠΑ. Περιμέναμε να είναι εδώ ο Υπουργός για να δεσμευθεί πάνω σε αυτό.

Δεσμεύθηκε χθες ο Υπουργός στην επιτροπή ότι μορφές κατάρτισης, όπως είναι οι σχολές αργυροχρυσοχοΐας, θα αναβαθμιστούν. Δεν είχε, όμως, τον χρόνο να μας ενημερώσει. Περιμένουμε να μας πει πώς ακριβώς θα γίνει αυτό.

Δεσμεύθηκε χθες ο Υπουργός ότι οι φοιτητές ιατρικών, παραϊατρικών, φυσικοθεραπευτές και βρεφονηπιοκόμοι, θα συνεχίσουν να εργάζονται στο δημόσιο και οι υπόλοιποι, πιθανόν, θα μπορούν να εργάζονται ως ωρομίσθιοι μέσα από τις διαδικασίες, στις υπόλοιπες ειδικότητες που θα ανοίξουν ανά νομό.

Αν τα παραπάνω υλοποιηθούν, πρέπει να γνωρίζετε ότι οι φωνές που λένε -αυτές είναι της Αντιπολίτευσης, αλλά κι εκτός Κοινοβουλίου λέγονται- ότι στέλνουμε τα παιδιά στην ιδιωτική εκπαίδευση, θα καταδικαστούν στην πράξη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζοντας να γράφω την ομιλία μου για το σημερινό νομοσχέδιο, είδα αυτά που είχα πει την Κυριακή 28-4-2013. Τότε ήμουν εισηγητής για τα επείγοντα μέτρα στην τρικομματική κυβέρνηση, με Υπουργό στα έδρανα τον κ. Μανιτάκη. Θα σας διαβάσω δύο, τρεις παραγράφους, για να μη θεωρηθεί ότι άλλα έλεγα τότε κι άλλα λέω τώρα. «Το ΑΣΕΠ είναι ένας τρόπος για να κάνει τη σωστή αξιολόγηση. Δεν πρέπει να κάνουμε απολύσεις χωρίς αξιολόγηση, αξιολόγηση με κλειστά μάτια, γιατί θα είναι «βούτυρο» στο ψωμί όλων αυτών που θέλουν να μην αλλάξει τίποτα». Και είχα καταλήξει με το εξής: «Επιτρέψτε μου να πω ότι δεν κατάλαβα ακριβώς το ολοκληρωμένο σχέδιο του Υπουργείου. Κατάργηση και απόλυση ή αξιολόγηση και απόλυση;»

Σήμερα, τρεις μήνες μετά, βρισκόμαστε στην ίδια κατάσταση. Οι πολίτες παρακολουθούν έναν διάλογο που γίνεται από την Κυβέρνηση και την Αντιπολίτευση. Η Κυβέρνηση κι όλοι εμείς λέμε ότι είμαστε αποφασισμένοι να προχωρήσουμε τις μεταρρυθμίσεις στο δημόσιο. Στην πράξη, όμως, κύριε Υπουργέ, προσπαθούμε να κερδίσουμε χρόνο, για να προλάβουμε να αξιολογήσουμε δομές και υπηρεσίες που δεν έγιναν μέχρι σήμερα και δεν έχουμε πετύχει κι έχουμε ευθύνες, για να είμαστε ειλικρινείς. Και δεν έχει ευθύνες η Βουλή. Διότι η Βουλή ό,τι έφερε η Κυβέρνηση, το ψήφισε. Η Κυβέρνηση δεν μπόρεσε να τα υλοποιήσει.

Από την άλλη, έχουμε μία Αντιπολίτευση που λέει. Όποιοι απολυθούν, θα τους επαναπρολάβουμε. Και, βεβαίως, χωρίς αξιολόγηση. Κατηγορούν την Κυβέρνηση για οριζόντιες απολύσεις αλλά αυτοί μιλούν για οριζόντιες επαναπροσλήψεις. Κατηγορούν τα κόμματα που διόριζαν τα τελευταία χρόνια αλλά δεν έχουν πρόβλημα με αυτούς που διόριζαν τα κόμματα και τους αποδέχονται.

Ποιος θα κάνει την αξιολόγηση; Θέλω να σας πω δύο παραδείγματα που τα είπαν στην επιτροπή, κύριε Υπουργέ.

Κατ' αρχάς, η πρώτη προκήρυξη για τεχνικό σύμβουλο του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης έχει αποβεί άκαρπη. Είναι αλήθεια;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σε ένα λεπτό πρέπει να κλείσετε, κύριε συνάδελφε, διότι έχουν εγγραφεί ήδη εκατόν τρεις ομιλητές.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, τα αποτελέσματα των αξιολογήσεων δεν έχουν κατακυρωθεί ακόμα. Οι εκπρόσωποι της ΚΕΔΕ μας είπαν -και το είπαν παρουσία όλων των εκπροσώπων- ότι δώδεκα δήμοι κατέθεσαν εθελοντικά να αξιολογηθούν τον Δεκέμβριο του 2012 και τα κριτήρια από το Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης πήγαν τον Μάιο του 2013.

Κύριοι Υπουργοί, το θέμα της αξιολόγησης δεν είναι απλά ένα σύνθημα. Είναι θέμα δικαιοσύνης και δημοκρατίας. Από αυτό θα κριθεί η Κυβέρνηση και η χώρα το επόμενο χρονικό διάστημα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Μαριάς.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κύριοι Βουλευτές, συζητούμε ένα νομοσχέδιο το οποίο έχει κυριολεκτικά αναστατώσει τη χώρα. Αυτή τη στιγμή χιλιάδες πολίτες έχουν συγκεντρωθεί στην πλατεία Συντάγματος και σε άλλες πλατείες της χώρας, προκειμένου να διαμαρτυρηθούν για τη μαζική αντιλαϊκή επίθεση που γίνεται στα δικαιώματα των εργαζομένων.

Ήμασταν πριν από λίγο με αντιπροσωπεία Βουλευτών των Ανεξάρτητων Ελλήνων στην πλατεία Κλαυθμώνος. Και εκεί οι δημόσιοι υπάλληλοι, οι δημοτικοί υπάλληλοι, οι δημοτικοί αστυνομικοί και οι εκπαιδευτικοί, μάς έθεσαν τα θέματα με κραυγή αγωνίας. Πρέπει να σταματήσει αυτής ο κοινωνικός «Αρμαγεδδώνας»! Πρέπει να σταματήσει αυτή η επίθεση που γίνεται στους ίδιους τους πολίτες!

Φέρνεται, λοιπόν, εδώ ένα πολυνομοσχέδιο που για μας δεν είναι τίποτα άλλο παρά ένα μίνι μνημόνιο. Και ως τέτοιο θα το αντιμετωπίσουμε και στη σημερινή συζήτηση όχι μόνο αναλύοντας το και καταγγέλλοντας το αλλά ταυτόχρονα και με τη στάση που θα κρατήσουμε στην ψηφοφορία επί της αρχής, επί των άρθρων και επί του συνόλου. Και θα είμαστε καταδικαστικοί.

Γιατί φέρνεται, όμως, αυτό το πολυνομοσχέδιο; Το φέρνεται, όπως λέτε, γιατί είναι προαπαιτούμενο για να δοθούν οι δόσεις τμηματικά, δηλαδή τα 6,8 δισεκατομμύρια ευρώ.

Προσέξτε, όμως, τι θεωρείτε ως δόση.

Πρώτον, το 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ που θα μας επιστρέψουν οι κεντρικές τράπεζες των κρατών-μελών, από τα κέρδη που αποκόμισαν παίζοντας κερδοσκοπικά παιχνίδια με τα ελληνικά ομόλογα που αγόρασαν στη δευτερογενή αγορά, το γνωστό SMP. Δηλαδή, 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ τους πλήρωσε ο ελληνικός λαός αέρα κοπανιστό που βγάλαν, που για να τα πληρώσουμε δανειστήκαμε και βγάλαμε ομόλογα του ελληνικού δημοσίου με τουλάχιστον 4,5% επιτόκιο. Και μας γυρνάνε πίσω τα κέρδη τους ένα χρόνο μετά. Αυτή είναι η μεγάλη επιτυχία! Αυτή είναι η δόση!

Δεύτερον, 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ από την Ευρωζώνη.

Τρίτον, 1,8 δισεκατομμύριο από το ΔΝΤ τον Αύγουστο, μισό δισεκατομμύριο από την Ευρωζώνη και μισό δισεκατομμύριο, ξανά, επιστροφική κερδών.

Το ερώτημα, όμως, είναι: «Πού θα πάνε αυτά τα χρήματα που θα έρθουν;»

Υπάρχει μια ανακοίνωση του Προέδρου των Ανεξάρτητων Ελλήνων, του Πάνου Καμμένου, στις 9-7-2013, η οποία αποδεικνύει ότι από τα 5,8 δισεκατομμύρια ευρώ των τμηματικών δόσεων Ιουλίου και Αυγούστου πληρώνονται 3,6 δισεκατομμύρια ευρώ έντοκα γραμμάτια του ελληνικού δημοσίου. Πρόκειται για αυτά που βγάλαμε για να πληρώσουμε το τοκογλυφικό ομόλογο της ΕΚΤ στις 20 Μαΐου, από τα οποία η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα έβγαλε κέρδος 2.240.000.000 και τα οποία υποτίθεται ότι θα τα πάρουμε του χρόνου, αν τα πάρουμε. Επίσης, πληρώνονται 1,9 δισεκατομμύρια σε ομόλογα, 270 εκατομμύρια σε ομόλογα που λήγουν στις 20 Αυγούστου και 86 εκατομμύρια σε τόκους.

Αυτά τα ομόλογα έχουν αριθμό: EG04337 και EG045199. Εκεί πάνε τα περίφημα ποσά που έρχονται από τη δόση.

Και να θυμίσουμε ότι από τα 219 δισεκατομμύρια ευρώ που

έχει πάρει μέχρι σήμερα η χώρα ως δανειοδότηση επί τρία έτη, για να έχει πάνω από ενάμισι εκατομμύριο ανέργους, χιλιάδες μαγαζιά κλειστά και τέσσερις χιλιάδες αυτοκτονίες, τα οποία δήθεν έσωσαν την Ελλάδα, μόνο τα 7,8 δισεκατομμύρια ευρώ έπεσαν στην αγορά. Όλα τα άλλα πήγαν πίσω για να πληρωθούν παλιά ομόλογα, παλιές δανειοδοτήσεις, για να διασωθούν οι μεγαλομέτοχοι των ελληνικών και των ξένων τραπεζών και να έχουμε την περίφημη ανακεφαλαιοποίηση, που στην ουσία είναι η διατήρηση των ολιγαρχών του ελληνικού τραπεζικού συστήματος στην ηγεσία των τραπεζών όταν δεν έχουν καν την ιδιοκτησία.

Φυσικά, τον Μάιο 2013 με επίσημα στοιχεία του Υπουργείου Οικονομικών, το χρέος έφτασε στα 317,8 δισεκατομμύρια, το οποίο ήταν στα 330 δισεκατομμύρια όταν μπήκαμε στο μνημόνιο.

Υπάρχει, όμως, δημοσιονομικό όφελος γι' αυτήν την αναστάτωση; Ποιο είναι το όφελος που κερδίζετε; Εδώ είναι το περίφημο αναθεωρημένο μεσοπρόθεσμο που ψήφισε η πλειοψηφία ΠΑΣΟΚ, Νέα Δημοκρατία και ΔΗΜΑΡ. Το μεσοπρόθεσμο στη σελίδα 7 λέει: «Πρόγραμμα κινητικότητας και αποχωρήσεων».

Τι θα κερδίσει το κράτος; Για μέν το 2013 θα κερδίσει 49,4 εκατομμύρια ευρώ, για δε το 2014 59,5 εκατομμύρια. Και μέχρι το 2016 το συνολικό δημοσιονομικό όφελος θα είναι 106,8 εκατομμύρια ευρώ. Για 106 εκατομμύρια ευρώ γίνεται όλη αυτή η αναστάτωση.

Εμείς κάνουμε μια πρόταση για το πού θα βρούμε τη διαφορά αυτή. Σας λέμε, λοιπόν, ότι πάλι αυτό το «περίφημο» μεσοπρόθεσμο στη σελίδα 1 λέει: «Εξοδα εκταμίευσης δανείου EFSF...» -δηλαδή προμήθειες στον EFSF για να μας δανείσει- «...μόνο για το 2013, 130 εκατομμύρια. Σύνολο μέχρι το 2016; Τριακόσια εβδομήντα εκατομμύρια». Να το ισοδύναμο μέτρο. Από εκεί κόψτε για να μη διώξετε τους χιλιάδες υπαλλήλους.

Τι περιέχει, λοιπόν, το περίφημο μίνι μνημόνιο;

Πρώτον, περιέχει ένα φορομπηχτικό νομοσχέδιο το οποίο δεν βοηθά την ανάπτυξη αλλά επιτίθεται στους συνταξιούχους, τους μισθωτούς και κυρίως στους ελεύθερους επαγγελματίες.

Δεύτερον, έχει τακτοποιήσεις. Δηλαδή, όσοι είναι στην ηγεσία του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας με ρύθμιση, αποκτούν ασυλία και ακαταδίωκτο. Από ποιους; Από μια πλειοψηφία που λέει ότι δήθεν θέλει να βάλει τάξη στο δημόσιο, ότι δήθεν δεν ανέχεται τη σπατάλη στο δημόσιο, ότι δήθεν δεν ανέχεται να γίνονται αυθαιρεσίες. Και έρχεται προκαθορισμένα και για κάθε μελλοντική ενέργεια του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, των golden boys με τις υψηλές αμοιβές, δίνει ασυλία και ακαταδίωκτο. Αυτό είναι το ηθικό έρεισμα της περιφημής μνημονιακής πλειοψηφίας.

Τρίτον, έχει διατάξεις σε σχέση με τον Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος που επιτρέπουν στα στελέχη της τρόικας που απασχολούνται στην Ελλάδα, στους υπαλλήλους του κ. Ράιχενμπαχ και την παρέα του, να μην έχουν ούτε «πόθεν έσχες» ούτε να υφίστανται καμμία φορολογία, τη στιγμή που αυτοί είναι οι υπάλληλοι που λένε, «Βάλτε και άλλη φορολογία στον ελληνικό λαό».

Τέταρτον, έχει ρυθμίσεις για τους ΟΤΑ που διαλύουν την αυτονομία της τοπικής αυτοδιοίκησης. Κι έχει διατάξεις από τα άρθρα 76 έως 81 για τους ΟΤΑ και 105 έως και 106 για τη δικαστική προστασία που είναι αντισυνταγματικές, όπως θα αναλύσουμε. Διότι κατατέθηκε ένσταση αντισυνταγματικότητας, την οποία θα αναλύσει αργότερα η κ. Γιαταγάνη. Ούτως ή άλλως και η ίδια η επιστημονική έκθεση της Βουλής υπονοεί, τουλάχιστον για τους ΟΤΑ, ότι υπάρχει αντισυνταγματικότητα. Το αναφέρει στη σελίδα 26.

Σε αυτές τις διατάξεις, οι ΟΤΑ τίθενται στην υπηρεσία του μνημονίου, προβλέπεται κατάργηση των σχολικών φυλάκων και διάλυση της Δημοτικής Αστυνομίας. Επίσης, περιέχει διατάξεις που διαλύουν την τεχνική εκπαίδευση, για να αποδειχθεί ότι οι μνημονιακές δυνάμεις δεν έχουν μια αντίληψη παραγωγικής ανασυγκρότησης της χώρας.

Διότι όταν επιθυμείς παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας, πρέπει να έχεις τεχνική εκπαίδευση. Δεν μπορείς να διαλύεις έτσι τόσες ειδικότητες, να στέλνεις δυόμισι χιλιάδες εκπαιδευτικούς στην ανεργία, να στέλνεις μαθητές που ήθελαν να σπουδάσουν συγκεκριμένες τεχνικές ειδικότητες να ψάχνονται για το μέλλον τους.

Έχει διατάξεις ακόμα και για τον ιππόδρομο. Κάτι θα βρεθεί και εκεί να αναλυθεί, γιατί προφανώς υπάρχουν και αρκετά ζητήματα.

Υπάρχουν διατάξεις για το ΑΣΕΠ και κυρίως οι διατάξεις για τη διαθεσιμότητα στο άρθρο 90, για να αποδειχθεί αυτό που λέγαμε από την αρχή, ότι η διαθεσιμότητα οδηγεί σε απολύσεις. Το άρθρο λέει ότι η διαθεσιμότητα διαρκεί οκτώ μήνες μετά την πάροδο των οποίων ο υπάλληλος απολύεται. Αυτό είναι. Και θα πείτε «μα το όφελος είναι το πολύ 106 εκατομμύρια ευρώ». Εδώ είναι το θέμα. Η τρόικα επιθυμεί για λόγους δογματικούς και ιδεολογικούς να πετύχει έστω και μία απόλυση στον δημόσιο τομέα, γιατί αυτή είναι η αντίληψή της, η αντίληψη του νεοφιλελευθερισμού, η αντίληψη που θέλει να διαλύσει τη δημόσια εκπαίδευση, τη δημόσια υγεία, γενικώς το κοινωνικό κράτος.

Από εκεί και πέρα, σε αυτό το πλαίσιο, με αυτές τις διατάξεις των δήθεν ρυθμίσεων και ανασυγκροτήσεων της Δημόσιας Διοίκησης, δίνονται υπερεξουσίες στους Υπουργούς. Διότι οι Υπουργοί θα καθορίζουν πλέον και την κατάργηση των δομών. Οι υπερεξουσιοδοτήσεις αυτές είναι και αντισυνταγματικές και πολιτικά δεν πρέπει να συμβούν. Οφείλει η Βουλή να κρατήσει το δικαίωμα της ανασυγκρότησης της ίδιας της Δημόσιας Διοίκησης.

Υπάρχουν διατάξεις για το Υπουργείο Υγείας και για την είσπραξη εσόδων από ποιους άραγε; Από αυτούς οι οποίοι δεν έχουν καμία φοροδοτική ικανότητα. Υπάρχουν διατάξεις για τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προκειμένου να καταπέσει η δικαστική προστασία των προσωρινών διαταγών και αφορά έξι χιλιάδες ανθρώπους των οποίων σταμάτησε η απόλυση.

Τέλος, για να μην ξεχνάμε, υπάρχουν και οι διατάξεις για τον κατώτατο μισθό. Γιατί η εμμονή της τρόικας είναι ότι μόνο όταν έχουν χαμηλούς μισθούς, θα είναι δήθεν ανταγωνιστική η οικονομία. Λάθος. Γιατί μειώσατε τους μισθούς βία την τελευταία τετραετία και όμως δεν πετύχαμε ανταγωνιστική ισχύ στην παγκόσμια και ευρωπαϊκή οικονομία. Διότι για να είμαστε ανταγωνιστικοί, πρέπει κυρίως να επενδύσουμε στην οικονομία της γνώσης, στην οικονομία της τεχνολογίας, στην οικονομία της καινοτομίας, που σημαίνει περισσότερα χρήματα στην παιδεία, περισσότερα χρήματα στις τεχνολογίες και άρα όχι οικονομία που στηρίζεται σε χαμηλά μεροκάματα, γιατί δεν μπορούμε να συναγωνιστούμε ούτε την Κίνα ούτε την Ινδία.

Επιφυλάσσομαι να μιλήσω για τα υπόλοιπα στη δευτερολογία μου.

Το φορολογικό νομοσχέδιο είναι φορομπηχτικό. Επί της ουσίας χτυπάτε τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους και αυτούς που έχουν παιδιά. Έχω εδω έναν πίνακα από την εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ» που νομίζω ότι είναι φιλική ή τουλάχιστον δεν είναι εχθρική στην μνημονική Κυβέρνηση. Λέει ότι, όταν έχετε εισόδημα 13.000 ευρώ από το 2012 μέχρι το 2013, η αύξηση που θα πληρώσεις αν έχετε δυο παιδιά είναι 58% και αν είσαι άτυχος να έχετε τρία παιδιά, η αύξηση που θα πληρώσεις σε φόρο είναι 322%. Αν έχετε εισόδημα 16.000 για το 2013, θα πληρώσεις επιπλέον φόρο, αν έχετε τέσσερα παιδιά, 688%. Δηλαδή, όσο πιο πολλά παιδιά έχετε, τόσο περισσότερο φόρο θα πληρώνεις, τόσο θα τιμωρείσαι. Φορολογούν ακόμα και τους άνεργους που ήδη έχουν φτάσει, μόνο στην τετραετία του μνημονίου σε οκτακόσιες είκοσι εννέα χιλιάδες.

Φορολογείτε άγρια και τους εμπόρους. Θα σας φέρω πάλι έναν αντίστοιχο πίνακα, γιατί είπατε ότι δεν παίρνετε νέα μέτρα. Τι νέα μέτρα να πάρετε; Αυτά είναι τα νέα μέτρα. Όταν αυξάνεις τους φόρους που θα πληρώσεις, να τα νέα μέτρα! Όταν κόβεις τις φοροαπαλλαγές και άρα θα αυξηθεί επιπλέον ο φόρος, να τα νέα μέτρα!

Ακούστε, λοιπόν, για τους ελεύθερους επαγγελματίες. Με 8.000 εισόδημα το 2013, εάν έχει ένα παιδί, θα πληρώσει 1980% παραπάνω. Αν έχει 10.000 εισόδημα το 2013 και αν έχει ένα παιδί, θα πληρώσει 766% παραπάνω και, αν είναι άτυχος και έχει δύο παιδιά, 2500% παραπάνω. Αυτή είναι η πολιτική τους, αυτή η αντικοινωνική πολιτική. Και φυσικά 26% φόρος συν 55% προσαύξηση φτάνει μεσοσταθμικά το 40% φορολογία.

Πώς θα υπάρξουν αυτοί οι ελεύθεροι επαγγελματίες; Πώς θα σταθούν; Γιατί τα στοιχεία λένε ότι αυτήν τη στιγμή στον ΟΑΕΕ

το 60% των οφειλετών είναι οφειλέτες κάτω των 10.000 ευρώ. Δεν μπορούν να πληρώσουν τις οφειλές τους. Αυτή είναι η πραγματικότητα και αυτό κάνει το περίφημο πολυνομοσχέδιο το οποίο απαλλάσσει τα στελέχη του ΤΧΣ. Και διερρωτώ αν έχει καμμία σχέση η παραίτηση του κ. Κολιόπουλου από τη διοίκηση του ΤΧΣ στις 3 Ιουλίου 2013.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτού)

Από εκεί και πέρα για την τεχνική εκπαίδευση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σε ένα λεπτό να κλείσετε την ομιλία σας.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Σε ένα λεπτό.

Θα πω μόνο για την τεχνική εκπαίδευση το εξής: Η επίθεση που γίνεται αυτήν τη στιγμή στα τεχνολογικά λύκεια είναι άνευ προηγουμένου. Δεν μπορείτε να κάνετε αυτό χωρίς να έχουμε καν συζητήσει το περίφημο τεχνολογικό λύκειο, χωρίς να έχουμε βάλει τις αρχές και τις προδιαγραφές. Στέλνετε νέους μαθητές και νέες μαθήτριες να φύγουν από τις ειδικότητες που έχουν και να πάνε πού, όταν έχουν κάνει ειδικότητες υγείας; Θα δώσετε ένα καταβίδι σε ένα νεαρό κορίτσι να κάνει τον μηχανικό αυτοκινήτων; Αυτοί οι παραλογισμοί δεν μπορεί να συνεχιστούν.

Εμείς, κύριε Πρόεδρε, καταψηφίζουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο, γιατί είναι ένα νομοσχέδιο μίνι μνημόνιο, που διαλύει τη χώρα και ο ελληνικός λαός το γνωρίζει. Γι' αυτό κινητοποιείται και γι' αυτό θα κλείσει τον δρόμο σε αυτήν την αντιλαϊκή πολιτική.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής της Χρυσής Αυγής κ. Ηλίας Παναγιώταρος.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Πριν από τρία χρόνια, ο αποδεδειγμένα και κατά κοινή παραδοχή μειωμένης αντιλήψεως τέως Πρωθυπουργός έλεγε προεκλογικά ότι λεφτά υπάρχουν αλλά αμέσως μετά τις εκλογές με φόντο το πανέμορφο Καστελλόριζο παραδέχτηκε ότι δεν υπάρχει ούτε σεντ και μαζί με τα υπόλοιπα μέλη της σπείρας ο επικεφαλής της ΕΛΣΤΑΤ με τα χαλκευμένα στοιχεία, ο κ. Παπακωνσταντίνου και οι λοιποί, έβαλαν την πατρίδα μας στη μέγγενη του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και επακολούθησαν όσα επακολούθησαν με το πρώτο μνημόνιο. Τότε η Νέα Δημοκρατία, είχε σηκώσει το φλάμπουρο της επανάστασης κατά του μνημονίου αλλά αργότερα και αυτοί συνέπλευσαν με το μνημόνιο 2, το μνημόνιο 3, τα μεσοπρόθεσμα, τα φορολογικά, ξανά τα φορολογικά. Και πριν από κάθε ομιλία στη Βουλή, οι εισηγητές της συγκυβέρνησης - τρικομματικής, δικομματικής, δεν έχει σημασία - μας έλεγαν συνεχώς ότι είναι προαπαιτούμενα και ότι όλα αυτά πρέπει να ψηφιστούν προκειμένου να μην καταρρεύσει η πατρίδα μας, να μη διαλυθεί, μη μείνουμε χωρίς δουλειές, «μην», «μην», «μην».

Μπορούμε να κάνουμε τώρα ένα μικρό ταμείο. Το χρέος της Ελλάδας έχει αυξηθεί από την ημερομηνία του πρώτου μνημονίου και συνεχίζει να αυξάνεται. Ο εν λόγω Πρωθυπουργός κ. Παπανδρέου είναι παντελώς απών, προκαλεί με τις συνεχείς άδειες και τις πανάκριβες διακοπές που κάνει στην Ελλάδα και στο εξωτερικό και εξευτελίζεται -αν αισθάνεται ότι εξευτελίζεται- όταν όλες οι εφημερίδες έχουν ολόκληρα ρεπορτάζ για το τριετές πρόγραμμα διακοπών που εντός και εκτός Ελλάδος.

Και την ίδια στιγμή, έχουμε κάποια νούμερα σχετικά με τα όσα έχουν συμβεί στην ελληνική οικονομία και στην ελληνική κοινωνία.

Τελευταία δημοσκόπηση, γκάλοπ, έρευνα, έδειξε ότι επτά στους δέκα Έλληνες πολίτες δεν έχουν λεφτά για να αποπληρώσουν την εφορία και τις τράπεζες. Το 2012, είχαμε περισσότερα από εξήντα χιλιάδες λουκέτα σε επιχειρήσεις και αναμένονται πολύ περισσότερα για το 2013. Πεντακόσιες χιλιάδες ελεύθεροι επαγγελματίες δεν έχουν υποβάλει ΦΠΑ. Επίσης, μείωση 22% των εισοδημάτων του αγοραστικού κοινού συσσωρευτικά για τη διετία 2011-2013. Το πρώτο τρίμηνο του 2012, τα νοικοκυριά απώλεσαν πλέον των 4 δισεκατομμυρίων ευρώ από εισοδήματα. Για το επόμενο δωδεκάμηνο, όπως προείπαμε, η ΕΣΣΕ και η ΓΣΕΒΒΕ περιμένουν να κλείσουν πάνω από εκατό χιλιάδες επιχειρήσεις.

Και συγχρόνως ο κ. Σαμαράς στη χθεσινή σύσκεψη, να παρακαλάει τους τραπεζίτες -που τους έχει φερθεί τόσο καλά, έχει δώσει δεκάδες δισεκατομμύρια στις χρεοκοπημένες τράπεζες- να ρίξουν κάποια ψίχουλα στην αγορά υπό μορφή δανείων και οι τραπεζίτες να του απαντούν «ναι, θα δούμε, ενδεχομένως, πιθανώς» κ.λπ..

Την ίδια στιγμή να έχουμε ολοκληρωτική κατάρρευση της αγοράς ακινήτων, με ό,τι συνεπάγεται αυτό, η λιανική να έχει πέσει επισήμως 17% από τον Νοέμβριο του 2012 έως τον Νοέμβριο του 2013, το ίδιο και η αγορά τροφίμων που είναι στο 12,7%, όλα τα νούμερα να καταρρέουν, να πέφτουν τα πάντα και εσείς να επιμένετε, όπως είπε και ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, ότι το συγκεκριμένο φορολογικό νομοσχέδιο -μαζί με τα υπόλοιπα που το συνθέτουν σε ένα πολυνομοσχέδιο- πρέπει να ψηφιστεί για τη σωτηρία της πατρίδας μας. Και όπως είπε ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ, «ελπίζουμε για τελευταία φορά», μία έκφραση που την ακούμε κοντά τέσσερα χρόνια συνεχώς.

Ακόμη, να βλέπουμε να υπάρχουν αυξήσεις παντού, όπως το αίσχος της ΔΕΗ. Ενώ μας λέτε ότι δεν υπάρχουν αυξήσεις, να έχουν αυξηθεί κατακόρυφα διάφορες χρεώσεις, έτσι ώστε ο λογαριασμός να είναι αδύνατον να πληρωθεί από τον οποιονδήποτε. Έχουμε αυξήσεις στα τρόφιμα, αυξήσεις στα διόδια, φόρους, τέλη, χαράτσια και συνεχίζετε με τους φόρους και τα χαράτσια και έχει το θράσος ο εισηγητής της Κυβέρνησης να λέει ότι αυτό το φορολογικό νομοσχέδιο είναι για να ελαφρύνει τους Έλληνες πολίτες. Ναι, θα ελαφρύνει και άλλο τις ήδη άδειες τσέπες τους και τίποτα περισσότερο από αυτό.

Μας μίλησε για φορολογικά κίνητρα. Ξέχασε, όμως, να μας πει για τους τεράστιους φορολογικούς συντελεστές, που μαζί με την προκαταβολή φόρου κάνουν δυσβάσταχτη τη φορολογία στο επίπεδο του 40,3% για τους ελεύθερους επαγγελματίες. Είναι αδύνατον να πληρωθεί κάτι από αυτά.

Μας μίλησατε για κάποιες διευκολύνσεις μαζί με κάποια νομοσχέδια που ψηφίσατε για τα ληξιπρόθεσμα χρέη και τελικά δεν έχει πάει κανείς να κάνει καμμία ρύθμιση. Τρειςήμισι χιλιάδες πήγαν στο ΙΚΑ και περίοι χίλιοι διακόσιοι στον ΟΑΕΕ από τους εκατοντάδες χιλιάδες συμπολίτες μας που οφείλουν και δεν πάνε ούτε για να κάνουν ρύθμιση, γιατί αδυνατούν να μαζέψουν και το ποσό της προκαταβολής.

Και ερχόμαστε σε αυτό το πρόγραμμα των δεκαοκτώ θέσεων της Νέας Δημοκρατίας που μας αρέσει να το λέμε, γιατί δεν έχετε τηρήσει ούτε μία εκ των δεκαοκτώ θέσεων.

Μας είπε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας στην επιτροπή ότι πρέπει να ψηφιστεί για να δείξουμε και εμείς μια σωστή στάση απέναντι στους εταίρους μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ξέχασε να μας πει ότι μάλλον -όχι μάλλον, σίγουρα- οι Ευρωπαίοι συμπολίτες μας, οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις, μας βλέπουν ως εταίρα και όχι ως ισότιμο εταίρο.

Είδате τι γίνεται με το ΦΠΑ στην εστίαση και όλα τα υπόλοιπα προβλήματα. Μίλησατε για το δημόσιο τομέα και για τον περιορισμό του, χωρίς να αναφέρετε ποιοι ήταν αυτοί που τον διόγκωσαν σε τεράστιο βαθμό, ποιοι ήταν αυτοί που διόριζαν από το παράθυρο και ποιοι ήταν αυτοί που ήταν ανίκανοι -και είναι ανίκανοι- να ξεχωρίσουν την ήρα από το στάρι, να δουν ποιοι είναι οι κακοί, οι επίορκοι, οι σκάρτοι και οι περισσευούμενοι και να τους διώξουν. Και με κινήσεις «fast track», με μονοκονδυλίες κλείνουμε τη Δημοτική Αστυνομία, διώχνουμε τους σχολικούς φύλακες, διώχνουμε και καταργούμε πολλές ειδικότητες από τους καθηγητές μέσης, δευτεροβάθμιας, τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, ειδικότητες χρήσιμες για την κοινωνία, ενώ κρατάμε άλλες οι οποίες είναι παντελώς άχρηστες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ)

Βλέπουμε, αφού κάναμε ταμείο, ότι δεν έχετε κάνει απολύτως τίποτα και τώρα ζητάτε πάλι να πάρете μέτρα ή μάλλον φέρντε φορολογικό νομοσχέδιο για να απαλύνετε τον πόνο του Έλληνα φορολογούμενου. Κι έχουμε και τον κ. Σαμαρά στην κυριακάτικη συνέντευξη του να λέει ότι αποκλείω νέα μέτρα τον Φθινόπωρο. Αλλά ξέχασε να λογαριάσει χωρίς τα αφεντικά του, την τρόικα, που όπως λένε -και είναι και τα συμφωνηθέντα- είναι τουλάχιστον 5 δισεκατομμύρια ευρώ ο λογαριασμός της τρόικας για

πρόσθετα μέτρα για το 2014-2016.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Ο κύριος Πρόεδρος θα κάνει τις απαραίτητες συστάσεις.

Μιλάμε για ένα επιπλέον φοροτσουνάμι άνω των 10 δισεκατομμυρίων μέχρι το τέλος του χρόνου, με όλα τα εκκαθαριστικά τα οποία θα έρθουν και σιγά μην πληρωθούν.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι λίγο ησυχία.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Βλέπουμε εδώ από εφημερίδες οι οποίες είναι φιλικά προσκείμενες προς τη συγκυβέρνηση, ότι ο λογαριασμός για το επόμενο πεντάμηνο είναι στα 7,2 δισεκατομμύρια. Και αυτό δεν το γράφει η Χρυσή Αυγή, το γράφει το «ΕΘΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ» του κ. Μπόμπολα.

Βλέπουμε για τα χαράτσια, βλέπουμε για τη φυγή δεκάδων χιλιάδων επιχειρήσεων της βορείου Ελλάδος στη Βουλγαρία, στα Σκόπια και αλλού. Βλέπουμε ένα μικρό παράδειγμα μιας κατηγορίας βιοτεχνίας ή βιομηχανίας -θα μπορούσαμε να πούμε- όπως είναι ο κλάδος των σκαφών αναψυχής, που υπάρχουν τέτοιες βιοτεχνίες στην Ελλάδα και με τους νέους φόρους θα τους τσακίσετε, λες και είναι εφοπλιστές. Βάζετε δυσβάσταχτους φόρους για αυτούς και βλέπουμε, βλέπουμε, βλέπουμε...

Βλέπουμε ότι κλείνεται τη Δημοτική Αστυνομία, την καταργείτε. Ισχυρίζεστε ότι θα μετακινηθούν στην Ελληνική Αστυνομία ή όπως είπε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας στην επιτροπή, «αναζητούνται και άλλες λύσεις», που σημαίνει ότι δεν έχετε βρει ακόμα λύση για το τι θα κάνετε για τους τεσσερισήμισι χιλιάδες δημοτικούς αστυνομικούς, οι οποίοι με τα κουτσουρεμένα καθήκοντα που είχαν, με δεκάδες επιθέσεις εις βάρος τους από τους παράνομους τριτοκοσμικούς λαθρομετανάστες, προσπαθούσαν να επιβάλουν και αυτοί στο μέτρο που τους άρμοζε την τάξη, κάτι το οποίο ήταν πολύ δύσκολο και απίθανο, διότι η κατάσταση έχει εκτραχυνθεί.

Βλέπουμε ότι καταργείτε τους σχολικούς φύλακες διότι είναι περιττοί, περισσεύουν. Οι ζημιές -που ούτως ή άλλως γίνονται ζημιές στα σχολικά κτήρια- θα αυξηθούν κατακόρυφα, γιατί όλοι γνωρίζουμε τι γίνεται από τις πάσης φύσεως συμμορίες, ποιος θα τις πληρώσει μετά. Τα έχετε βάλει σε ένα ισοζύγιο να δούμε τι συμφέρει, εάν το κόστος των φυλάκων θα είναι μεγαλύτερο ή μικρότερο από το κόστος των ζημιών; Διότι, υπάρχουν ήδη μελέτες και στατιστικές για το τι επικρατεί μέχρι τώρα και για το τι θα επικρατήσει.

Ερχομαι στα άρθρα 76,79, τα οποία καταψηφίζουμε, διότι δηλώνουμε αντίθετοι σε κάθε ξένη παρέμβαση της τρόικας στην τοπική αυτοδιοίκηση, κάτι το οποίο πάτε να επιβάλετε. Απαιτούν οι τρικοί να έχουν λόγο για τα πάντα, όχι μόνο για τη γενική διαμόρφωση και κατεύθυνση της ελληνικής πολιτικής αλλά και για κάθε επιμέρους απόφαση και λειτουργία της.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Κύριε Πρόεδρε, κάνω μια μικρή παύση μέχρι να ηρεμήσει η Αίθουσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Τι να κάνω; Παρακαλώ!

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Θέλετε να φωνάξουμε κάποιον από τη Χρυσή Αυγή να επιβάλει την τάξη, να δείτε πόσο ωραία θα λειτουργήσει η Αίθουσα;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Παρακαλώ. Δεν χρειάζεται να τα λέτε αυτά. Κύριε Παππά, μη χειροκροτάτε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Θα γίνει αυτό Πρόεδρε. Θα γίνει στην ώρα του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Η ελληνική μουσική έχει ωραία τραγούδια, «Ένα όνειρο τρελό». Το τραγουδούσαμε εκείνα τα χρόνια.

Κύριε συνάδελφε, συγγνώμη, συνεχίστε.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Επανερχόμαστε στο θέμα των δημοτικών αστυνομικών.

Βλέπουμε ότι πρέπει να αναβαθμιστεί η υπηρεσία, ενδεχομένως να προσληφθούν και άλλοι και να αποκτήσουν πραγματικά,

ουσιαστικά καθήκοντα και όχι να τους τραβάνε και να τους λένε «Όχι εκεί αλλά μόνο για κλήσεις και για παρκόμετρα», να επιβάλουν και την τάξη στο κέντρο της Αθήνας, στο χάος το οποίο επικρατεί αυτήν τη στιγμή, όπου ούτε τα στοιχειώδη ζητήματα υγειονομικών και αγορανομικών παραβάσεων δεν μπορούσαν να επιβάλουν διότι κάποιος τους κρατούσε παραπίσω. Κι έτσι έχουμε δεκάδες χιλιάδες παράνομους αλλοδαπούς με ή χωρίς καταστήματα να κάνουν ότι θέλουν ειδικότερα στην πρωτεύουσα της Ελλάδας και την ίδια ώρα δεκάδες, εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες συμπολίτες μας, που αυτοί έχουν καταστήματα και τυγχάνει να έχουν και ένα ΑΦΜ, να μην μπορούν να κάνουν τίποτα και να βλέπουν μόνο φόρους, χαράτσια, τέλη, φόρους, χαράτσια, τέλη. Και όταν ζητούσαν τη συνδρομή του κράτους να μη γίνεται τίποτα. Φανταστείτε τώρα τι έχει να γίνει, που δεν θα υπάρχει και Δημοτική Αστυνομία.

Πάμε στην κατάργηση ειδικοτήτων, στην ουσία καθηγητών μέσης εκπαίδευσης, κατ' εντολή της τρόικας, που αποδυναμώνει, για να μην πούμε καλύτερα ότι διαλύει την εκπαίδευση.

Θα βρεθούν κάποιοι να πουν ότι οι συγκεκριμένες ειδικότητες είναι πιο τεχνικές, πιο εξειδικευμένες, πράγματι, έτσι είναι. Αλλά δεν θα πρέπει να μας διαφεύγει το γεγονός ότι πρόκειται για ειδικότητες που καλύπτουν κυρίως, ως επί το πλείστον, επαγγελματικά λύκεια, τεχνικά λύκεια και άλλα, ειδικότητες που θα μπορούσαν, αν είχαν την κατάλληλη συνδρομή και βοήθεια του κράτους, να δώσουν δουλειά σε πολλούς Έλληνες και όχι αυτό το οποίο συμβαίνει μέχρι τώρα σε αυτές τις ειδικότητες, δηλαδή ως επί το πλείστον να απασχολούνται παράνομοι αλλοδαποί.

Στο Δ' Κεφάλαιο, στα άρθρα 90 και 91, βλέπουμε πως με κοινή υπουργική απόφαση είναι δυνατή πλέον η κατάργηση θέσεων, κλάδων και ειδικοτήτων σε Υπουργεία, αποκεντρωμένες διοικήσεις, Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης κ.λπ.. Αν οι θέσεις, οι ειδικότητες αυτές είναι καλυμμένες, τα άτομα αυτά θα μπαίνουν αυτόματα σε εφεδρεία και αν δεν βρεθεί λύση, για να μπουν σε οκτώ μήνες, θα απολύονται. Βλέπουμε για μείωση από δώδεκα ως οκτώ μήνες. Η τρόικα δεν θέλει κινητικότητα, δεν θέλει αυτοί οι άνθρωποι να μεταφερθούν κάπου αλλού που, ενδεχομένως, τους έχει ανάγκη το κράτος αλλά πολύ απλά να απολυθούν.

Βλέπουμε ότι απολύετε. Προσπαθείτε να μειώσετε τα κόστη και τα έξοδα με συμπίεση χωρίς ίχνος ανάπτυξης πουθενά, χωρίς ενίσχυση πρωτογενούς παραγωγής, χωρίς προστασία Ελλήνων εργαζομένων και ελληνικών επιχειρήσεων, κάτι το οποίο γίνεται εις βάρος τους από τους λαθρομετανάστες, από τα ξένα προϊόντα που μας κατακλύζουν από τις τριτοκοσμικές χώρες, όπου εκεί δεν υπάρχουν κανονισμοί, δεν υπάρχει τίποτα, κάποιος Κινέζος, δουλεύει για 1 δολάριο την ημέρα για ένα εικοσάχρο για να φέρει ένα προϊόν και που σίγουρα δεν μπορεί να το ανταγωνιστεί ένα ελληνικό προϊόν, αν δεν υπάρξει και η συνδρομή του ελληνικού κράτους.

Βλέπουμε ότι για μία ακόμα φορά φέρνεται ένα φορολογικό νομοσχέδιο το οποίο θα επιταχύνει τις διαδικασίες διαλύσεως της ελληνικής κοινωνίας, σε συνδυασμό με άλλα νομοσχέδια που έρχονται, όπως αυτό που είναι τώρα στην Επιτροπή Εμπορίου για το άνοιγμα των καταστημάτων και τις πενήντα δύο Κυριακές, αυτό το αίσχος το οποίο θα γίνει, για το οποίο θα συζητήσουμε και στην επιτροπή και στην Ολομέλεια. Κάνετε ό,τι μπορείτε εις βάρος των Ελλήνων και υπέρ των λαθρομεταναστών, εις βάρος των μικρομεσαίων και υπέρ των μεγαλοκαρχαριών, των μεγάλων εταιρειών, για τις οποίες δεν κάνετε και τίποτα ούτε στα ζητήματα των offshore ούτε στα ζητήματα των ενδοεταρικών συναλλαγών. Τα αποδεικτικά στοιχεία που δείχνουν ότι υπάρχει τεράστια φοροδιαφυγή από πολυεθνικούς κολοσσούς εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ ή και δισεκατομμυρίων είναι πάμπολλα. Δεν τολμάτε να τους αγγίξετε. Αγγίζετε τους απλούς Έλληνες πολίτες. Γι' αυτό θα αποτύχετε και ευχόμεστε να αποτύχετε και να φύγετε μια ώρα αρχύτερα, μπας κι έρθει κάποιος άλλος και κάνει κάτι επιτέλους γι' αυτόν τον τόπο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Παρακαλώ την ειδική αγορήτρια της Δημοκρατικής Αριστεράς, την κ. Ασημίνα Ξηροτύρη να πάρει το λόγο.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, η Κυβέρνηση κατέθεσε στη Βουλή έναν εφαρμοστικό νόμο εκατόν εννέα άρθρων εκ των οποίων τα εβδομήντα τέσσερα αποτελούν τον νέο Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος και διατάξεις ενώ τα υπόλοιπα περιλαμβάνουν οριζόντιες αλλαγές οι οποίες αλλάζουν εκ θεμελίων σε πολλές περιπτώσεις τον δημοσιούπαλληλικό, εργασιακό και ασφαλιστικό χάρτη της χώρας.

Με αυτές τις διατάξεις, στην πράξη πλέον κανείς δεν μπορεί να εγγυηθεί κατά κανένα τρόπο τα εργασιακά, τα ασφαλιστικά δικαιώματα και τα κεκτημένα των πολιτών. Τα περισσότερα από αυτά τα μέτρα τέθηκαν εκβιαστικά ως προαπαιτούμενα από την τρόικα για την αντιμετώπιση της δόσης.

Έτσι καταδεικνύουν την αδυναμία της Κυβέρνησης να διαπραγματευτεί με επιτυχία και να αποφύγει μέτρα άνευ διαρθρωτικής αιτίας και δημοσιονομικού ενδιαφέροντος.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Δεν γίνεται να συνεχίσω έτσι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Παρακαλώ, ας σεβαστούμε την κυρία ομιλήτρια.

Συνεχίστε, κυρία Ξηροτύρη.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Πρώτα οι κύριοι Υπουργοί.

Τα μέτρα δεν προβλέπονταν από τις μνημονιακές υποχρεώσεις, τουλάχιστον με αυτήν την επαχθή και βίαιη μορφή και αποτελούν οπισθοδρόμηση σε σχέση με τα συμφωνηθέντα και κεκτημένα σε προηγούμενες διαπραγματεύσεις.

Το πρώτο μέρος του πολυνομοσχεδίου χαρακτηρίζει κυρίως ο νέος κώδικας φορολογίας εισοδήματος, με τον οποίο επιδιώκεται σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση, η δημιουργία μιας δίκαιης βάσης αναδιανομής του εισοδήματος και μιας σταθερής πηγής χρηματοδότησης των δημόσιων υπηρεσιών.

Επίσης, σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση όσον αφορά την οικονομική κατάσταση στη χώρα περιγράφεται ότι υπάρχουν ενθαρρυντικά σημάδια ανάκαμψης. Η βραχυπρόθεσμη πορεία των βασικών μακροοικονομικών μεγεθών είναι γενικά συμβατή με τις μεσοπρόθεσμες μακροοικονομικές προβλέψεις του προγράμματος οικονομικής προσαρμογής.

Όμως εμείς αμφισβητούμε αυτές τις διαπιστώσεις. Τα περισσότερα στοιχεία φανερώνουν σημαντικά προβλήματα στην εφαρμογή του προγράμματος. Τα όποια θετικά δεν συνιστούν ικανό μέγεθος αντιστροφής της πορείας. Η νέα αύξηση της ανεργίας τον Ιούλιο σε 17% είναι ενδεικτική πολύ περισσότερο δε για τη νεολαία. Οι ενδείξεις για πιέσεις στην αγορά πληθαίνουν στο δείκτη του IOBE για την οικονομική συγκυρία, στο δείκτη της βιομηχανικής παραγωγής τον Μάιο που υποχώρησε κατά 5%, στον δείκτη τζίρου στο λιανικό εμπόριο που πέφτει κατά 12,9% και στην οικοδομική δραστηριότητα με στοιχεία Απριλίου που υποχωρεί ραγδαία κατά 20%.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Συγγνώμη, κυρία Ξηροτύρη.

Παρακαλώ να κάνουμε λίγο ησυχία. Σας παρακαλώ, κύριοι και κυρίες συνάδελφοι.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Η συνέχεια, βέβαια, της χρηματοδότησης είναι απαραίτητη για τη χώρα. Η υποχώρηση, όμως, σε πιέσεις, όπως έγινε με τη σύνδεση της κινητικότητας με απολύσεις στον δημόσιο τομέα, την υποβάθμιση των εργασιακών δικαιωμάτων και την περαιτέρω φορολόγηση, επιβαρύνουν την κατάσταση της κοινωνίας.

Η υποχώρηση στις πιέσεις που ασκούνται από την τρόικα διατηρεί τα λάθη του προγράμματος προσαρμογής και της οικονομικής πολιτικής. Η οικονομική θεώρηση του Υπουργείου Οικονομικών θα αποδειχθεί μονομερής και αναποτελεσματική όσο παραπέμπει στο μέλλον ή συμφωνεί με την τρόικα και τους εταίρους για ρυθμίσεις που ουσιαστικά δεν βελτιώνουν την κατάσταση σε κρίσιμα θέματα, όπως η μείωση της φορολογίας δεν υπάρχει, οι διακανονισμοί των υποχρεώσεων στα ασφαλιστικά ταμεία, η χρηματοδότηση της αγοράς, η ρευστότητα, η ενίσχυση των αναπτυξιακών παρεμβάσεων, η υποστήριξη των ανέργων, αν δεν υπάρξουν αλλαγές, τροποποιήσεις και συμπληρώσεις στην

οικονομική πολιτική και στο πρόγραμμα της δημοσιονομικής πολιτικής, τότε η επιδίωξη της αποφυγής νέων επώδυνων μέτρων θα είναι απλώς μια ανεκτιλήρωτη επιταγή.

Γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά ότι τα έσοδα του κράτους, κατά κύριο λόγο, προέρχονται από τη φορολογία. Παρά ταύτα το φορολογικό νομοσχέδιο της χώρας παραμένει ανεπαρκές, άδικο και συνεχώς μεταβαλλόμενο. Χαρακτηρίζεται δε από τη μεγάλη ανάπτυξη της φοροδιαφυγής, της εισφοροδιαφυγής και της παροικονομίας που ανέρχεται στο 35% του ΑΕΠ.

Για τη ριζική αλλαγή αυτής της παθογόνου κατάστασης, είναι αδήριτη ανάγκη η βελτίωση και μεταρρύθμιση του φορολογικού συστήματος στην κατεύθυνση της αναλογικής και καθολικής συμμετοχής των πολιτών στα φορολογικά βάρη με δίκαιη και προοδευτική φορολόγηση των εισοδημάτων.

Ένα νέο φορολογικό σύστημα που θα προκύψει με ευρεία συναίνεση και σταθερότητα...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, δεν μπορείτε να τα λύσετε κάπου έξω τα θέματά σας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κυρία Ξηροτύρη, έχετε δίκιο. Τρεις φορές το επεσήμανα και εγώ.

Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, σεβασμός προς την ομιλήτρια!

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Χρειάζεται ένα φορολογικό σύστημα με ευρεία συναίνεση και σταθερότητα για τα επόμενα δέκα χρόνια, με θέσπιση περιουσιολογίου και «πόθεν έσχες», με δίκαιη και αναλογική κατανομή των βαρών.

Παράλληλα, μαζί με τον εν λόγω Κώδικα Φορολογίας και Εισοδήματος θα έπρεπε να είχε έρθει ο κώδικας με τα μέτρα πάταξης της φοροδιαφυγής, που συνιστά ζήτημα κοινωνικής δικαιοσύνης και απαραίτητη προϋπόθεση για μία ηπιότερη δημοσιονομική προσαρμογή, που θα λαμβάνει υπ' όψιν την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας και την κατάσταση στην εσωτερική ζήτηση. Διαφορετικά, θα επιβαρύνονται συνεχώς οι συνεπείς φορολογούμενοι. Σε αυτό στηρίζεται και η σημαντική και βαθιά κοινωνική πρόταση της ΔΗΜΑΡ για τη ρήτρα δημοσιονομικού ισοδυνάμου στα δύσκολα μέτρα της δημοσιονομικής προσαρμογής.

Ο Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος, όσο και αν έχει κάποια στοιχεία σωστής κωδικοποίησης της νομοθεσίας, δεν συνιστά φορολογική μεταρρύθμιση, αλλά αποτελεί μία αναλυτικότερη εκδοχή του προηγούμενου ν.4110/13. Η καθυστέρηση στο να παρουσιαστεί ένα ολοκληρωμένο νομοσχέδιο, συμπεριλαμβανομένων και των μέτρων πάταξης της εισφοροδιαφυγής, κάνει την όλη διαδικασία αναξιόπιστη σε ό,τι αφορά τον στόχο-στόχο που μας τον παρουσίασε και ο Υπουργός κ. Στουρνάρας- να πληρώσουν περισσότεροι και να είναι μικρότερη η επιβάρυνση για τους συνεπείς φορολογούμενους.

Θα αναφερθώ στην πρόσφατη δήλωση του Πρωθυπουργού του Λουξεμβούργου Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ ότι ουδέποτε του ζητήθηκε από τις ελληνικές αρχές, από την ελληνική Κυβέρνηση, λίστες με τις ελληνικές καταθέσεις στο Λουξεμβούργο. Αυτή η δήλωση είναι χαρακτηριστική όλων των μεγάλων παραλείψεων και βέβαια της σχετικής συζήτησης που κάναμε χθες κατά τη συζήτηση για το πόρισμα της λίστας Λαγκάρντ.

Επιστημαίνουμε, λοιπόν, ότι το μοντέλο «όσοι περισσότεροι φόροι τόσο περισσότερα έσοδα» έχει αποτύχει. Η υστέρηση κατά 550 εκατομμύρια ευρώ των εσόδων κατά το πρώτο πεντάμηνο του 2013 καταδεικνύει αφ' ενός την αδυναμία των φοροεισπρακτικών μηχανισμών και αφ' ετέρου τη μεγάλη αδυναμία των πολιτών να αντέξουν αυτό το μοντέλο της λιτότητας και της υπερφορολόγησης. Δεν μπορεί, αγαπητοί συνάδελφοι, να συνεχίζεται να μη γίνονται οι δαπάνες για τις δημόσιες επενδύσεις, προκειμένου αυτές ως έσοδα να ισοσκελίζουν τον προϋπολογισμό. Αυτή είναι μία θανατηφόρα συνταγή για την ανάπτυξη και βαθαίνει την ύφεση.

Μετά τα παραπάνω που έχω πει, ο Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος είναι μια αναλυτικότερη εκδοχή του ν.4110, για τον οποίο είχαμε τότε σοβαρές ενστάσεις ως προς τη βασική του φιλοσοφία, δηλαδή τα εισοδήματα να φορολογούνται βάσει της πηγής του προέλευσής, γιατί αυτό οδηγεί σε σημαντική φοροελάφρυνση για τα πλουσιότερα στρώματα λόγω διάσπασης της φορολογητέας ύλης. Εάν δείτε την έκθεση της Διεύθυνσης

Επιστημονικού Έργου, σε αυτό το θέμα πραγματικά υπάρχει επισημάνση, γιατί πράγματι δεν πληρούνται οι κανόνες δικαίου και αναλογικότητας που επιτάσσει το Σύνταγμα.

Παραμένουν αυτούσια και σε αυτόν τον κώδικα τα θέματα που είχαμε προσπαθήσει να διορθώσουμε τον Ιανουάριο, χωρίς όμως να βρούμε ανταπόκριση, για τον τρόπο φορολόγησης των ελεύθερων επαγγελματιών, για την ενίσχυση του επιδόματος των παιδιών, για τα μέτρα καταπολέμησης της φοροδιαφυγής με την παροχή κινήτρων φοροαπαλλαγών, όπως είναι η έκπτωση φόρων για τα ενοίκια πρώτης κατοικίας, της επιστροφής φόρων κ.λπ..

Οι τροπολογίες που είχαμε καταθέσει δεν είχαν γίνει αποδεκτές. Τις επανακαταθέτουμε τώρα και θεωρούμε ότι ένα μέρος αυτών των τροπολογιών, μετά τις διαπιστώσεις που έχουν γίνει, πρέπει να γίνει αποδεκτό.

Το θέμα της φορολόγησης των ελεύθερων επαγγελματιών και μικρών επιχειρήσεων έχει λεχθεί από όλες τις πλευρές. Αυτή η επαχθής φορολόγηση, η οποία μαζί με όλα τα άλλα τους οδηγεί στην πλήρη εξόντωση, δεν μπορεί να συνεχιστεί. Επειδή δεν έχει εικόνα, στοιχεία που έπρεπε, το Υπουργείο για τα εισοδήματά τους, τους θεωρεί συλλήβδην φοροφυγάδες και έτσι δεν εφαρμόζει σε αυτούς, τους κανόνες δικαίου και ισότητας. Προχθές, δεν μπήκαν στη ρύθμιση όλοι όσοι έχουν τεράστια προβλήματα, για να σώσουν την πρώτη κατοικία στο νομοσχέδιο για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά. Σήμερα, τους φορολογείτε από το μηδέν και για μέχρι 50.000 με την ίδια κλίμακα 26%, όταν ξέρετε ότι τα εισοδήματα των περισσότερων μικρομεσαίων επιχειρήσεων είναι κάτω από 20.000 ευρώ ή ότι κινδυνεύουν αυτήν τη στιγμή να κλείσουν τα καταστήματά τους και την επιχείρησή τους. Είναι γνωστό αυτό.

Επίσης, είναι γνωστή και η καθυστέρηση των μέτρων για την τόνωση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Το τελευταίο που μπορείτε να κάνετε, μαζί με όλα τα άλλα που έπρεπε να είχαν γίνει, είναι να προσθέσετε κλιμάκιο στο άρθρο 15 από μηδενικό εισόδημα και μέχρι 20.000 ευρώ ο φορολογικός συντελεστής να είναι στο 20%.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ πολύ όλους! Και δεξιά και στο κέντρο και αριστερά συνέχεια γίνεται φασαρία! Ας σεβαστούμε την ομιλήτρια.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Με τη δεύτερη τροπολογία που προτείνουμε, λέμε για μέτρα πάταξης της φοροδιαφυγής κ.λπ.. Βεβαίως να υπάρξουν ρυθμίσεις, βεβαίως να υπάρξει τόνωση των φοροεισπρακτικών μηχανισμών και πολλά άλλα θέματα, αλλά πρέπει να δοθούν και κίνητρα για την πάταξη της φοροδιαφυγής.

Εμείς προτείνουμε σήμερα να πάρετε απόφαση, από αυτό το φορολογικό νομοσχέδιο και όχι από το 2014, να λαμβάνεται υπ' όψιν ένα μέρος των αποδείξεων μέχρι 10%, όπως ήταν σε προηγούμενες ρυθμίσεις. Χωρίς κίνητρο, δεν γίνεται τίποτα τελικά, δεν έχουμε ουσιαστική πρόοδο στην πάταξη της φοροδιαφυγής.

Με την τροπολογία μας σας λέμε να μειώνεται κατά ποσοστό 10% η δαπάνη για τα ενοίκια πρώτης κατοικίας, για τα μικρά ενοίκια και μέχρι 5.800 ευρώ για τον άγαμο και μέχρι 6.000 ευρώ για τον έγγαμο. Δηλαδή, για τα χαμηλά εισοδήματα από τα ενοίκια πρώτης κατοικίας να δώσετε φοροαπαλλαγή 10%.

Σας λέμε, από την άλλη πλευρά, βεβαίως να ενισχύσετε το επίδομα των παιδιών, διότι πράγματι με τη μείωση φόρου 2.1000 ευρώ από τους μισθωτούς και συνταξιούχους κ.λπ., χωρίς να υπάρχουν απαλλαγές, ακόμη διατηρείται το παράδοξο οικογένειες με παιδιά να πληρώνουν περισσότερο από οικογένειες χωρίς παιδιά. Θέλουμε, λοιπόν, όπως σας είπαμε και την άλλη φορά και σας είχαμε περιγράψει πώς θα βρείτε τα χρήματα, να προσθέσετε 100 ευρώ για κάθε παιδί στην απομείωση φόρου. Σας ζητούμε τώρα, όπως το είχαμε ζητήσει και τότε, να τροποποιήσετε το άρθρο 65 του ν.4170 με το οποίο λαμβάνονται υπ' όψιν και τα προνοιακά επιδόματα, για να υπολογιστεί το εισόδημα γι' αυτούς που θα πάρουν το επίδομα τέκνων. Είναι προφανές ότι δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να λαμβάνονται υπ' όψιν.

Προχωρώ στο δεύτερο μέρος του νομοσχεδίου. Πρόκειται για ένα σαρωτικό νομοθέτημα, με το οποίο πραγματικά στο όνομα

της αντιμετώπισης υπαρκτών παθογενειών ο δημόσιος τομέας οδηγείται σε παράλυση και ακυρώνεται εξ αποτελέσματος κάθε σοβαρή μεταρρυθμιστική προσπάθεια.

Πρωτοθύνονται δωδεκάμισι χιλιάδες μετακινήσεις. Τον Ιούλιο είναι πέντε χιλιάδες, δηλαδή δυόμισι χιλιάδες σχολικοί φύλακες και δυόμισι χιλιάδες εκπαιδευτικοί από την τεχνική εκπαίδευση. Το Σεπτέμβριο είναι τρεις χιλιάδες άτομα από τη Δημοτική Αστυνομία, χίλιοι πεντακόσιοι εκπαιδευτικοί και δυόμισι χιλιάδες από Υπουργεία και δήμους. Συνδέετε την κινητικότητα με τις απολύσεις. Μειώνονται οι μήνες της διαθεσιμότητας από δώδεκα σε οκτώ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, χρειάζομαι λίγο χρόνο ακόμη.

Τα άρθρα 89 και 94 που αφορούν το Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης, πρέπει να διαβαστούν μαζί με τα άρθρα 80 και 81 του Υπουργείου Εσωτερικών και το άρθρο 82 του Υπουργείου Παιδείας.

Συνοπτικά, οδηγούν σε μία βίαιη μετατροπή της κινητικότητας από ζωτικής σημασίας διαρθρωτικό μέτρο ορθολογικής αντιμετώπισης του προσωπικού και άμεσης κάλυψης αναγκών σε δημόσιες υπηρεσίες, κυρίως κοινωνικού χαρακτήρα, σε ένα μέσο οριζοντίων χωρίς αξιολόγηση απολύσεων. Πρόκειται για οπισθοδρόμηση σε σχέση με τα συμφωνηθέντα και κεκτημένα από προηγούμενες διαπραγματεύσεις.

Είναι σαφές, κύριοι συνάδελφοι, ότι στη διαπραγμάτευση του Απριλίου-Μαΐου η κινητικότητα είκοσι πέντε χιλιάδων υπαλλήλων είχε διαχωριστεί απολύτως, και ως μέγεθος και ως διαδικασία, από τις αναγκαστικές αποχωρήσεις άλλων δεκαπέντε χιλιάδων υπαλλήλων. Η κινητικότητα είχε σχεδιαστεί για να καλύψει κενά που προκύπτουν με τρόπο αντικειμενικό από σχέδια στελέχωσης και αξιολόγησης όλου του δημόσιου τομέα. Πρώτα, έπρεπε να διαπιστωθούν τα κενά και οι πλεονάζουσες θέσεις και μετά να υπολογισθεί ο αναγκαίος αριθμός των μετακινήσεων και μετά από την απομείωση των προσώπων, όσοι υπάλληλοι εργάζονται σε θέσεις που πλεονάζαν να μετακινηθούν εκεί που υπάρχουν ανάγκες.

Αυτή η μεταρρυθμιστική λογική των μετακινήσεων είχε εφαρμοστεί από το πρόγραμμα του Αντώνη Μανιτάκη για να λειτουργήσει μέχρι το δεύτερο εξάμηνο του 2013. Μην αρχίζετε τώρα και ρίχνετε κροκοδείλια δάκρυα. Υπήρχε η διαδικασία, υπήρχαν καθυστερήσεις αλλά υπήρχε η δυνατότητα να διαπραγματευτείτε με σθένος, γιατί η ελληνική κοινωνία δεν αντέχει οριζόντιες λύσεις, δεν αντέχει καταργήσεις ολόκληρων κλάδων της Δημόσιας Διοίκησης. Είχατε τη δυνατότητα και είχαν και τα Υπουργεία τη δυνατότητα αυτή, μέχρι τον Σεπτέμβριο να επιμείνετε να ολοκληρωθεί αυτή η διαδικασία και αυτό θα έπρεπε να το κάνει αποδεκτό η τρόικα, γιατί δεν υπήρχε διαφορετική συμφωνία και υποχρέωση.

Αυτήν τη στιγμή έχετε κάνει μία τεράστια οπισθοδρόμηση. Καταργείτε υπηρεσίες των ΟΤΑ, Δημοτική Αστυνομία, σχολικούς φύλακες, ΕΠΑΛ, τεχνική εκπαίδευση. Όλα τα θέματα τελικά, όλα τα θέματα της ουσιαστικής μεταρρύθμισης της Δημόσιας Διοίκησης καταλήγουν να γίνονται μία βιαστική διαδικασία, και η οποία ελέγχεται μόνο από υπουργικές αποφάσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, για να αναφέρω τα πολλά σημεία της έκθεσης Επισημημένων Μελετών της Βουλής, που μιλάει και για το άρθρο 76 για το Παρατηρητήριο των ΟΤΑ, όπου σχεδόν παρεμβαίνετε στη συνταγματικά κατοχυρωμένη αυτοτέλεια των ΟΤΑ, και για το άρθρο 90, που αφορά τις διατάξεις για τη διαθεσιμότητα. Η έκθεση επισημαίνει ότι τίγεται κατ' αρχήν στον πυρήνα της της συμβατικής ελευθερίας του άρθρου 5 του Συντάγματος και η εργασία ως δικαίωμα του εργαζόμενου στην περιουσία, ακόμα και η ίδια η αξιοπρέπεια του εργαζόμενου. Γι' αυτό σας ζητάμε το αυτονόητο, αυτά τα άρθρα να τα αποσύρετε.

Επίσης, η Έκθεση θέτει την ανάγκη εξουσιοδότησης νόμου και όχι απλώς καθ' ύλην προσδιορισμού του αντικειμένου ή υπουργικής αποφάσεις για να γίνει όλη αυτή η διαδικασία της διοικητικής μεταρρύθμισης. Δεν μπορείτε με Υπουργική απόφαση να

καταργείτε τις οργανικές θέσεις στους ΟΤΑ. Και αυτό αντιβαίνει στο Σύνταγμα (άρθρο 102).

Βασικές επισημάνσεις βεβαίως -δεν μου φτάνει ο χρόνος- υπάρχουν και είναι και δικές μας και για το άρθρο 103 για τον κατώτατο μισθό. Τι την φέρνεται όλη αυτή την περαιτέρω διάλυση των εργασιακών δικαιωμάτων και όταν θα εφαρμοστεί από το 2017; Ποια είναι η σκοπιμότητα αυτής της ρύθμισης; Το 2017 δεν θα έχουμε βγει, κατά κάποιον τρόπο, από όλη αυτήν την κατάσταση της δημοσιονομικής προσαρμογής; Γιατί να θέλουμε τέτοιου τύπου ρυθμίσεις για τον κατώτατο μισθό;

Και βέβαια υπάρχουν πολλά θέματα και για τα θέματα των προσωρινών διαταγών, τα οποία θα τα συζητήσουμε στην κατ' άρθρον συζήτηση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ο κύριος Υπουργός έχει τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Μία παρέμβαση θα ήθελα να κάνω προς την κ. Ξηροτύρη μόνο, γιατί έχει σημασία. Έχω αποστείλει αίτημα στον Υπουργό Οικονομικών του Λουξεμβούργου να μας αποστείλει τη λίστα με τους Έλληνες καταθέτες εκεί. Άρα δεν είναι ακριβές αυτό που είπατε, δεν την έστειλα στον κ. Γιούνκερ, διότι ο κ. Γιούνκερ είναι Πρωθυπουργός, δεν είναι Υπουργός Οικονομικών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ο κ. Καραθανασόπουλος έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εκ μέρους του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας χαιρετίζουμε τους εκατοντάδες χιλιάδες απεργούς, που από το πρωί περιφρουρούν την απεργία στις πύλες και τα λιμάνια, συμμετείχαν μαζικά στις απεργιακές συγκεντρώσεις του Πανεργατικού Αγωνιστικού Μετώπου εναντιωνόμενοι σε ένα νομοσχέδιο-καταπέλτη στα εργασιακά και συνολικότερα λαϊκά δικαιώματα, ένα νομοσχέδιο, που αποτελεί τη συνέχιση, την κλιμάκωση, μιας επίθεσης διαρκείας απέναντι στα λαϊκά στρώματα και την εργατική τάξη, μιας επίθεσης χωρίς ημερομηνία λήξης.

Τα μέτρα αυτά δεν είναι αποσπασματικού χαρακτήρα αλλά είναι ενταγμένα σε έναν σχεδιασμό μακροπρόθεσμο, που βρίσκεται ήδη σε εξέλιξη και εξυπηρετεί τα συμφέροντα της αστικής τάξης, δηλαδή σε συνθήκες καπιταλιστικής κρίσης τα βάρη της δημοσιονομικής εξυγίανσης να τα πληρώσει η εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα και ταυτόχρονα να διαμορφωθεί ένα ευνοϊκό πεδίο για την καπιταλιστική ανάκαμψη, το οποίο σημαίνει ακόμη μεγαλύτερη μείωση της τιμής της εργατικής δύναμης, ακόμη χαμηλότεροι μισθοί και κατάργηση των ισχυρών εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων της εργατικής τάξης, για να θωρακιστεί η ανταγωνιστικότητα και η κερδοφορία των επιχειρηματικών ομίλων.

Επιβεβαιώνεται, δηλαδή, ότι τα μνημόνια και οι δανειακές συμβάσεις αποτελούν εργαλεία υλοποίησης προαποφασισμένων μέτρων, που δεν εξυπηρετούν στενά τα συμφέροντα της τρόικας αλλά εξυπηρετούν στενά τα συμφέροντα της αστικής τάξης, των μονοπωλιακών επιχειρηματικών ομίλων.

Αυτό φαίνεται από το σύνολο του νομοσχεδίου και στο πρώτο του τμήμα που αφορά τη φορολογική πολιτική, μια φορολογική πολιτική βεβαίως, που διαχρονικά αποτελεί εργαλείο αναδιανομής του εισοδήματος σε βάρος του λαού και προς όφελος του κεφαλαίου. Τα φορολογικά συστήματα, παίρνουν από τους πολλούς τα φορολογικά έσοδα για να τα δώσουν στους λίγους επιχειρηματικούς ομίλους. Αυτός ο αντιλαϊκός ταξικός χαρακτήρας των φορολογικών συστημάτων στο καπιταλιστικό σύστημα ενισχύεται σε συνθήκες κρίσης, με αποτέλεσμα τα λαϊκά στρώματα να πληρώνουν τα σπασμένα της δημοσιονομικής εξυγίανσης.

Άλλωστε, δεν υπάρχει πολύ μεγάλη δυσκολία στο να αποδείξουμε ποιος πληρώνει τους φόρους και ποιος σταδιακά και συνεχώς απαλλάσσεται. Αυτό είναι καθαρό. Το δείχνουν τα ίδια τα δικά σας στατιστικά στοιχεία. Το 2001, η συμμετοχή των νομικών προσώπων στο σύνολο των φορολογικών εσόδων ανερχόταν στο 14,8%, το 2008, σε συνθήκες καπιταλιστικής ανάπτυξης και υψηλής κερδοφορίας η συμμετοχή των επιχειρηματικών ομίλων πέ-

φτει στο 8,2% του συνόλου των φορολογικών εσόδων και βεβαίως το 2013 με βάση τον προϋπολογισμό σας, αυτή η συμμετοχή κατ' έτος δωρίζετε στους επιχειρηματικούς ομίλους περίπου 6 δισεκατομμύρια ευρώ. Βάλτε λοιπόν αυτήν τη δωδεκαετία, για να δείτε τι τεράστια ποσά χαρίσατε στους επιχειρηματικούς ομίλους που ξεπερνούν τα 70 δισεκατομμύρια ευρώ.

Αυτό έχει να κάνει με τη συνεχή μείωση των φορολογικών συντελεστών για το μεγάλο κεφάλαιο. Σε αυτό πρέπει να προσθέσουμε τα διάφορα τρικ υπολογισμού της φορολογικής βάσης. Εκπίπτουν μια σειρά δαπάνες. Αλήθεια, γιατί για τις επιχειρήσεις πρέπει να εκπίπτουν οι δαπάνες και να μην εκπίπτουν οι δαπάνες για τη διαβίωση της λαϊκής οικογένειας αλλά αντίθετα να φορολογούνται δύο και τρεις φορές αυτές οι καταναλωτικές δαπάνες, οι αναγκαίες για να επιβιώσουν τα λαϊκά στρώματα; Αυτή η έκπτωση των δαπανών και η συρρίκνωση της φορολογικής βάσης, επί της ουσίας μειώνει στο μισό τον πραγματικό φορολογικό συντελεστή των επιχειρηματικών ομίλων, δηλαδή από το 25% τον κατακρημνίζει στο 12% με 13%.

Δεύτερον, από τα ειδικά φορολογικά καθεστώτα για διάφορα τμήματα του κεφαλαίου, τα οποία απαλλάσσονται από μία σειρά φορολογίες, με αποκορύφωμα τη σκανδαλώδη αντιμετώπιση του εφοπλιστικού κεφαλαίου, που διαχρονικά απολαμβάνει την απόλυτη φορολογική ασυλία και με το άρθρο 46 του κώδικα στον οποίο ενσωματώνεται τη φορολογική νομοθεσία, που επιβεβαιώνετε την πλήρη απαλλαγή των εταιρειών και των συνεταιρισμών που διαχειρίζονται πλοία με ελληνική σημαία ή με σημαία κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την πλήρη απαλλαγή από οποιαδήποτε φορολογία εισοδήματος, που σε αυτή βέβαια πρέπει να προσθέσουμε και άλλες πενήντα επτά φοροαπαλλαγές που απολαμβάνει το εφοπλιστικό κεφάλαιο.

Αντίθετα, φορολογείτε τον άνεργο. Φορολογείτε αυτόν που δεν έχει καθόλου εισοδήματα. Και αυτό γιατί το κάνετε; Για να θωρακίσετε –λέτε– την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής σημαίας, για να θωρακίσετε την ελκυστικότητα και την ανταγωνιστικότητα επιχειρηματικών ομίλων. Και αυτό οδηγεί τον φορολογικό ανταγωνισμό, ο οποίος οξύνεται, στο να διαμορφώσει ένα νέο πεδίο περισσότερο ευνοϊκό για τη δράση των επιχειρηματικών ομίλων. Άλλωστε και εσείς οι ίδιοι ως Κυβέρνηση, δηλώνετε ότι τον Σεπτέμβριο θα φέρετε έναν νέο νόμο, που θα ολοκληρώσει τα φορολογικά κίνητρα και τα ειδικά φορολογικά καθεστώτα για μία σειρά τμημάτων του κεφαλαίου, που σημαίνει δηλαδή νέα κίνητρα, νέα φορολογικά προνόμια για το μεγάλο κεφάλαιο.

Εμείς όσον αφορά τη φορολογική πολιτική είμαστε καθαροί. Κανένα φορολογικό βάρος δεν πρέπει να πληρώσει η λαϊκή οικογένεια. Έχει πληρώσει πάρα πολλά και για την καπιταλιστική ανάπτυξη και για την καπιταλιστική χρήση. Άρα, λοιπόν, ζητάμε απαλλαγή της λαϊκής οικογένειας από τα φορολογικά βάρη και το σύνολο των φορολογικών εσόδων, να προέρθει από τη φορολόγηση των επιχειρηματικών ομίλων. Να πληρώσει, δηλαδή, η πλουτοκρατία και η μεγάλη ακίνητη και κινητή περιουσία, καταργώντας την όποια ελευθερία κίνησης κεφαλαίων και τις όποιες δυνατότητες αφήνουν μέσα από αυτήν τη διαδικασία τα διάφορα απόρρητα και οι ανωνυμίες μετοχών και επιχειρήσεων.

Στο δεύτερο κομμάτι το οποίο αφορά αυτό το οποίο λέτε «μεταρρυθμίσεις» και οι οποίες ήταν αναγκαίες να γίνουν και χωρίς το μνημόνιο, με τι έχουμε να κάνουμε; Έχουμε να κάνουμε με την υλοποίηση και την επιτάχυνση των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων. Αυτές πού οδηγούν;

Στο άρθρο 103 τι κάνετε; Πρώτον, καθορίζετε τον μηχανισμό διαμόρφωσης του κατώτατου μισθού με υπουργική απόφαση. Και βεβαίως μέχρι το 2017, θα ισχύουν αυτοί οι κατώτατοι μισθοί φτώχειας και εξαθλίωσης των 586 ευρώ για τους πάνω από είκοσι πέντε και 511 ευρώ για τους κάτω από είκοσι πέντε –και αυτά μεικτά. Από το 2017, θα διαμορφώνεται με βάση ποια κριτήρια ο κατώτατος μισθός; Με βάση τα κριτήρια και τις ανάγκες αναπαραγωγής του κεφαλαίου.

Άρα, λοιπόν, κύριε Μαριά, δεν είναι οι τροϊκανοί που καθορίζουν τον κατώτατο μισθό. Τον κατώτατο μισθό τον καθορίζουν οι επιχειρηματικοί όμιλοι στο πώς θα διαμορφωθεί και τα συμφέ-

ροντα του καπιταλιστικού κέρδους. Γιατί μέσα από τη συρρίκνωση, μέσα από την κατακρήμνιση του κατώτατου μισθού θέλουν να θωρακίσουν την ανταγωνιστικότητα των επιχειρηματικών ομίλων και να ενισχύσουν την κερδοφορία τους.

Δεύτερο βασικό κριτήριο που βάζουν είναι το επίπεδο της ανεργίας, αναπαράγοντας μία βαθύτατα αντιδραστική αντίληψη ότι φταίει δήθεν οι μισθοί για την ανεργία. Με αυτόν τον τρόπο πού οδηγείτε τα πράγματα; Πρώτον, στο να μειώνονται συνεχώς οι μισθοί στο όνομα της προστασίας των θέσεων εργασίας και να αυξάνεται η πίτα και ο βαθμός εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης και δεύτερον, στην ακόμη μεγαλύτερη απελευθέρωση της αγοράς εργασίας, με αποτέλεσμα μία θέση εργασίας να αντιστοιχεί σε τρεις εργαζόμενους. Θα είναι δηλαδή και μισοεργαζόμενοι και μισοάνεργοι.

Ταυτόχρονα, οδηγείτε τα πράγματα στο να αθωώσετε τον βασικό υπεύθυνο για την ανεργία, που δεν είναι κανείς άλλος παρά η καπιταλιστική ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής και που βεβαίως και σε συνθήκες καπιταλιστικής ανάπτυξης, όχι μόνο δεν διασφαλίζεται η αντιμετώπιση της ανεργίας αλλά αντίθετα η αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας με την ένταση της τεχνολογίας, οδηγεί σε πλεονάζον εργατικό δυναμικό.

Άρα, λοιπόν, μπορούμε να έχουμε καπιταλιστική ανάπτυξη με ακόμη μεγαλύτερο εφεδρικό στρατό εργασίας, με ακόμη μεγαλύτερη φτώχεια και εξαθλίωση. Και από αυτήν την άποψη, το δίλημμα ανάμεσα στην οικονομία της γνώσης και της τεχνολογίας ή της εντάσεως εργασίας είναι ψευδοδίλημμα για την εργατική τάξη, δεν είναι σωστό δίλημμα. Γιατί με το ένα θα έχουμε μεγέθυνση της ανεργίας, με το άλλο θα έχουμε χτύπημα και κατακρεούργηση του κατώτατου μισθού του βιοτικού επιπέδου αλλά και τα δύο μαζί συνολικά, συμπιέζουν ακόμη περισσότερο την αξία της εργατικής δύναμης, όπως αυτή εκφράζεται με την τιμή της, με τα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ**)

Και προκύπτει ένα τεράστιο ερώτημα, κύριε Υπουργέ, επί της εργασίας με τη συγκεκριμένη διάταξη την οποία βάλατε στην παράγραφο 1 του άρθρου 103. Τι λέτε; Ότι ο κατώτατος μισθός θα αφορά είκοσι πέντε μεροκάματα επί οκτώ ώρες. Αυτό μήπως ανοίγει τον δρόμο για αύξηση των ωρών εργασίας; Γιατί συνήθως στο πενήνταμερο είναι είκοσι με είκοσι ένα τα μεροκάματα σε μηνιατική βάση.

Άρα, λοιπόν, μήπως με αυτόν τον τρόπο διατηρώντας σταθερό το ονομαστικό επίπεδο του κατώτατου μισθού οδηγείτε σε αύξηση των ωρών απασχόλησης, άρα σε μείωση του πραγματικού κατώτατου μισθού και ταυτόχρονα στη φαλκίδευση του πενήνταμερου σαρανταοκτάωρου; Και εδώ θέλουμε καθαρή απάντηση, αν πρόκειται να οδηγήσετε με αυτήν τη διάταξη στη φαλκίδευση του εβδομαδιαίου τρόπου καθορισμού χρόνου εργασίας.

Βεβαίως, οδηγείτε μέσα από αυτές τις διατάξεις στην κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων, η οποία θα έχει αλυσιδωτές αρνητικές επιπτώσεις στα ασφαλιστικά ταμεία και στα ασφαλιστικά δικαιώματα και συνεχίζετε την επίθεση στα ισχύοντα εναπομείναντα εργασιακά δικαιώματα με τα άρθρα 105 και 106 που φαλκιδεύετε, περιορίζετε, δυσκολεύετε τη δυνατότητα να προσφύγει κάποιος σε ασφαλιστικά μέτρα ενάντια σε άδικες και καταχρηστικές απολύσεις, τόσο στον ιδιωτικό τομέα όσο και στον δημόσιο τομέα.

Και βεβαίως προχωράτε σε απολύσεις, στο πλαίσιο των αναδιαρθρώσεων του δημόσιου τομέα, όχι μόνο αυτές που προβλέπονται για τους σχολικούς φύλακες, για τη Δημοτική Αστυνομία ή για τους καθηγητές τεχνικής εκπαίδευσης αλλά διαμορφώνετε με το άρθρο 90, τον μηχανισμό που θα συνεχίσουν να γίνονται απολύσεις το επόμενο χρονικό διάστημα με απλές υπουργικές αποφάσεις των συναρμόδιων Υπουργών.

Τι επιδιώκετε; Να καταργηθεί η σταθερή εργασία, να μειωθεί η τιμή της εργατικής δύναμης και στον δημόσιο τομέα που θα συμπαράσχει και τον ιδιωτικό τομέα. Γι' αυτό λέτε ότι απολύετε μεν τους καθηγητές τεχνικής εκπαίδευσης και τους θέτετε σε διαθεσιμότητα αλλά αυτό θα είναι κίνητρο για να τους απασχολήσετε μετά ως ωρομίσθιους, δηλαδή τον σταθερά απασχολούμενο καθηγητή στα τεχνικά λύκεια τον μετατρέπετε σε ωρομίσθιο.

Αυτό δεν είναι μείωση εργατικής δύναμης; Αυτό δεν θα συμ- παρασύρει ακόμη περισσότερο τις τιμές στα ιδιωτικά ΙΕΚ; Και τα παιδιά που σπουδάζουν και που είναι παιδιά των λαϊκών στρω- μάτων στα τεχνικά λύκεια πού θα πάνε; Ή θα αναγκαστούν να εγκαταλείψουν τις σπουδές ή θα καταφύγουν στα ιδιωτικά ΙΕΚ.

Στο ίδιο μήκος κύματος κινείσθε και με τους σχολικούς φύλα- κες. Ποιος θα πληρώσει τα σπασμένα της κατάργησης των scho- λικών φυλάκων; Αν θέλουν, λοιπόν, να προστατευθούν οι σχολικές περιουσίες και οι ίδιοι οι μαθητές, πρέπει οι ίδιοι οι γο- νείς να βάλουν βαθιά το χέρι στην τσέπη προσλαμβάνοντας ιδιω- τική φύλαξη, δηλαδή σεκιούριτι.

Να, λοιπόν, που με αυτόν τον τρόπο τσακίζετε την εργατική τάξη και τα εργατικά δικαιώματα. Διαμορφώνετε ένα πεδίο ακόμη πιο δυσβάσταχτο για να τα φέρει βόλτα η λαϊκή οικογένεια και στον δημόσιο τομέα και ταυτόχρονα –που αυτή είναι η βασική επιδίωξη– ανοίγετε το δρόμο, για να εξασφαλίστούν τα συμφέ- ροντα των ιδιωτικών επιχειρηματικών ομίλων.

Το ίδιο κάνετε και με τον ΕΟΠΥΥ. Λέτε ότι τάχα βάζετε πλαφόν στις δαπάνες στα ιδιωτικά διαγνωστικά κέντρα. Ποιος θα πληρώ- σει αυτό το πλαφόν; Ο ασφαλισμένος θα το πληρώσει, γιατί η υπερκάλυψη αυτού του πλαφόν, σημαίνει ότι όταν ο ασφαλισμέ- νος θα θέλει να εξεταστεί, θα πρέπει να βάλει βαθιά το χέρι στη τσέπη. Αρα, το πλαφόν που καθορίζετε δεν είναι σε βάρος της επιχειρηματικής δραστηριότητας αλλά σε βάρος του ασφαλισμέ- νου. Και φτάνετε στο σημείο με αυτήν την περαιτέρω εμπορευ- ματοποίηση της υγείας, σύμφωνα με τη λογική της λειτουργίας με ιδιωτικά οικονομικά κριτήρια, να καθορίζει την αναγκαιά θερα- πεία όχι ο γιατρός αλλά ο ελεγκτής οικονομικών της δημόσιας υγείας.

Έτσι οι αλλαγές, μόνο ως πρόσχημα αφορούν στο δημόσιο τομέα, τη δημοσιονομική εξυγίανση. Έχουν ως στόχο την ανα- γκαία προσαρμογή του αστικού συστήματος στις σημερινές σύγ- χρονες ανάγκες και προτεραιότητες του κεφαλαίου. Είναι αλλαγές που έχουν γίνει σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση ανεξάρ- τητα μνημονίων ή κρίσης.

Δεν είναι το δόγμα του Μανιτάκη ότι όπου θέλει ο ιδιωτικός τομέας αποσύρεται ο δημόσιος αλλά είναι το δόγμα της Ευρω- παϊκής Ένωσης, το οποίο δεν καθορίζεται αυθαίρετα. Δεν το κα- θορίζουν οι ιδεοληψίες. Δεν το καθορίζουν τα διάφορα ανοίγματα διαχείρισης ή απόσπασης από την πραγματικότητα της ελίτ των Βρυξελλών αλλά το καθορίζουν οι ανάγκες αναπα- ραγωγής του κεφαλαίου που είναι και αυτές...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομι- λίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σας παρακαλώ, ολοκλη- ρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Οι προηγούμενοι ομιλητές πήραν λίγο χρόνο παραπάνω. Χρει- άζομαι λίγο χρόνο για να ολοκληρώσω τη σκέψη μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ενάμισι λεπτό είχαν πα- ραπάνω οι προηγούμενοι ομιλητές. Θα έχετε και εσείς ενάμισι λεπτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Αλλά το καθορίζουν οι ίδιες οι ανάγκες δράσης του κεφαλαίου που σε αυτές προσαρ- μόζονται είτε σοσιαλδημοκρατικού χαρακτήρα ανοίγματα είτε νε- οφιλελεύθερου χαρακτήρα ανοίγματα.

Από αυτήν την άποψη, το έδαφος για τις ανατροπές στη Δη- μόσια Διοίκηση είχε ξεκινήσει από τα μέσα της δεκαετίας του '90 με τη συμμετοχή σε αυτά και του κόμματος της Αξiomατικής Αν- τιπολίτευσης, όπως –για παράδειγμα– τα τοπικά σύμφωνα απα- σχόλησης.

Από αυτήν την άποψη, εμείς το λέμε καθαρά, ο λαός πρέπει να οργανώσει την πάλη του και να στοχεύσει στον πραγματικό εχθρό που είναι το καπιταλιστικό κέρδος, η καπιταλιστική ιδιο- κτησία και το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα που έχει εξαντλήσει τα ψωμιά του.

Από αυτήν την άποψη, είναι άσφαιρη η κριτική των δυνάμεων του ευρωμονόδρομου που αποδέχονται τις στρατηγικές επιλο- γές του κεφαλαίου και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν υπάρχει σωτηρία στις συμπληγάδες ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και

στους μονοπωλιακούς ομίλους και στην εξουσία τους. Δεν υπάρ- χει διέξοδος προς όφελος του λαού στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εντός των τειχών. Αυτό είναι ανεξάρτητα από τη μορφή διακυβέρνησης. Είναι ανεξάρτητα από το μείγμα της διακυβέρ- νησης.

Η διέξοδος δεν βρίσκεται στη νέα Ελλάδα με τα παλιά υλικά της ανταγωνιστικότητας της καπιταλιστικής επιχειρηματικότητας και εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης ούτε σε φιλόδοξους σωτή- ρες. Η διέξοδος βρίσκεται στην ανατροπή αυτού του συστήμα- τος, στην ανατροπή της εξουσίας, στην κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής με αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση και μονομερή διαγραφή του χρέους.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστώ πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν προβληθεί αντιρρήσεις συνταγματικότητας από δύο κόμματα, όπου και ζητούν να απο- φανθεί η Βουλή. Θα εφαρμόσουμε την παράγραφο 2 του άρ- θρου 100 του Κανονισμού της Βουλής.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, εγώ τότε θα αγο- ρεύσω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Θα μιλήσετε αργότερα. Τώρα θα λυθεί το θέμα της συνταγματικότητας.

Έχουν δικαίωμα να ομιλήσουν η κ. Γιαταγάνα εκ μέρους των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ, ο συνάδελ- φος κ. Μητρόπουλος και θα αντιλέξει ο συνάδελφος κ. Κου- τσούμπας από τη Νέα Δημοκρατία.

Οι Πρόεδροι των Κοινοβουλευτικών Ομάδων και οι Κοινοβου- λευτικοί Εκπρόσωποι, αν θέλουν να μιλήσουν, έχουν πέντε λεπτά. Έχετε τον λόγο για πέντε λεπτά, κυρία Γιαταγάνα.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ-ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το Σύνταγμά μας, στο άρθρο 102 παράγραφος 2, καθιερώνει τη διεκδικητική αυτοτέλεια των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοί- κησης έναντι της κρατικής διοίκησης. Η διοικητική αυτοτέλεια περιλαμβάνει την κατοχύρωση του διοικητικού τους έργου, δη- λαδή την εξουσία των ΟΤΑ να αποφασίζουν αποκλειστικώς επί των τοπικών υποθέσεων αρμοδιότητάς τους, με δικά τους όρ- γανα εντός των πλαισίων των γενικών κανόνων που διέπουν την οργάνωση και τη λειτουργία τους, καθώς και την κατοχύρωση των διοικούντων οργάνων τους.

Κατά τα ανωτέρω, οι ΟΤΑ έχουν τεκμήριο αρμοδιότητος επί των τοπικών υποθέσεων, το οποίο θεμελιώνεται απευθείας στο Σύνταγμα και αυτοτέλεια των τοπικών αρχών τους, οι οποίες επο- πτεύονται από την κεντρική διοίκηση μόνο ως προς τη νομιμό- τητα των πράξεων ή παραλείψεών τους και όχι ως προς τη σκοπιμότητά τους.

Περαιτέρω, η οικονομική αυτοτέλεια των ΟΤΑ προσδιορίζεται τόσο υπό λειτουργική όσο και υπό οργανική άποψη –οικονομική αυτοτέλεια, με την έννοια ότι οι ΟΤΑ έχουν ίδια αποφασιστικά όργανα επί των οικονομικών υποθέσεων.

Επιπροσθέτως, σύμφωνα με το άρθρο 102 παράγραφος 5, το κράτος λαμβάνει νομοθετικά, κανονιστικά και δημοσιονομικά μέτρα που απαιτούνται για την εξασφάλιση της οικονομικής αυ- τοτέλειας και των πόρων που είναι αναγκαίοι για την εκπλήρωση της αποστολής και την άσκηση των αρμοδιοτήτων των Οργανι- σμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, με ταυτόχρονη διασφάλιση της διαφάνειας και της διαχείρισης των πόρων αυτών.

Με βάση τα ανωτέρω, οι προτεινόμενες ρυθμίσεις για τους ΟΤΑ στα άρθρα 76 έως και 81 και ιδίως εκείνες οι ρυθμίσεις των άρθρων 80 με τις οποίες καταργούνται οι σχολικοί φύλακες και 81 όπου καταργείται η Δημοτική Αστυνομία, δεν συνάδουν προς τις προαναφερθείσες εγγυήσεις του Συντάγματος.

(Θόρυβος στην Αίθουσα-Κωδωνοκρουσίες)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, λίγη ησυχία.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ-ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ: Ομοίως, τα άρθρα 105 και 106 του νομοσχεδίου είναι αντισυνταγματικά, διότι το δικαίωμα του πολίτη για παροχή έννομης προστασίας από τα δικαστήρια, αποτελεί θεμελιώδες συνταγματικό δικαίωμα σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 1 του Συντάγματος, το οποίο μάλιστα κα- τοχυρώνεται από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση της Ρώμης για τα δι- καιώματα του ανθρώπου, στα άρθρα 6 και 13, η οποία έχει

υπερσυνταγματική ισχύ.

Οι διατάξεις αυτές, εφαρμόζονται και επί της παροχής προσωρινής δικαστικής προστασίας και αποτελούν θεμελιώδη αρχή του κράτους δικαίου. Από τη διάταξη του άρθρου 25 παράγραφος 1 του Συντάγματος, καθιερώνεται η αρχή της αναλογικότητας που απορρέει από την έννομη έννοια και από τους θεσμούς του κράτους δικαίου.

Επιτρέπεται να επιβάλλονται από τον κοινό νομοθέτη περιορισμοί στην άσκηση των ατομικών δικαιωμάτων μόνο εφ' όσον είναι αναγκαίοι και εφόσον συνάπτονται προς τον επιδιωκόμενο υπό του νόμου σκοπό. Μέτρο που προβλέπεται από διάταξη νόμου ως κύρωση για παράβαση διάταξης αντίκειται στην αρχή της αναλογικότητας, όταν από το είδος ή τη φύση του είναι προδήλως ακατάλληλο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού ή όταν οι δυσμενείς συνέπειες του νόμου τελούν σε προφανή δυσαναλογία ή υπερακοντίζουν τον επιδιωκόμενο σκοπό.

Τέλος, κατά την αρχή της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, η οποία συνιστά και γενική αρχή του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ελλείψει σχετικής κοινοτικής νομοθεσίας, εναπόκειται σε κάθε κράτος-μέλος να καθορίζει τα αρμόδια δικαστήρια για να ρυθμίσει δικονομικές διατάξεις που αποσκοπούν στη διασφάλιση των δικαιωμάτων, τα οποία οι πολίτες αντλούν από το δικαίο της Ένωσης.

Όμως, οι δικονομικές αυτές διατάξεις, δεν επιτρέπεται να καθιστούν πρακτικά αδύνατη ή εξαιρετικώς δυσχερή την άσκηση των δικαιωμάτων που απορρέουν από την έννομη τάξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με αυτά τα δεδομένα, με τις προτεινόμενες διατάξεις δεν χορηγείται προσωρινή διαταγή εφόσον.

Πρώτον, η σχετική αίτηση ασφαλιστικών μέτρων δεν προσδιορίστηκε για συζήτηση εντός τριάντα ημερών και αποτελεί ένα γεγονός που τελικά μπορεί να αναχθεί σε κύρωση σε βάρος του διαδίκου, ο οποίος ενδεχομένως δεν είναι υπαίτιος για τον μη εμπρόθεσμο προσδιορισμό της υπόθεσής του από τα δικαστήρια. Δεύτερον, παύει αυτοδικαίως η ισχύς της σε περίπτωση αναβολής της συζήτησης για οποιονδήποτε λόγο, ο οποίος μπορεί να μην οφείλεται σε υπαιτιότητα του αιτούντος.

Η επιβολή τέτοιας έντασης κυρώσεων, οι οποίες οδηγούν στο νομοθετικό αποκλεισμό της προσωρινής δικαστικής προστασίας, φαλκιδεύει τη συνταγματικώς κατοχυρωμένη αρχή της αναλογικότητας.

Το ίδιο συμβαίνει και με το άρθρο 106 του νομοσχεδίου, με το οποίο ορίζεται ότι για αγωγές για άκυρη απόλυση εργαζομένου, πραγματική απασχόληση του οποίου έχει διαταχθεί ως ασφαλιστικό μέτρο, εκδικάζονται υποχρεωτικά μέσα σε είκοσι μέρες από τη δημοσίευση του παρόντος μέχρι την 1^η Νοεμβρίου 2013. Διαφορετικά, αίρεται αυτοδικαίως το ασφαλιστικό μέτρο. Εάν ο διάδικος προσέλθει για να προσδιορίσει την υπόθεσή του μέχρι την 1^η Νοεμβρίου 2013 χωρίς να καταστεί δυνατό αυτό λόγω αντικειμενικών συνθηκών που αφορούν τη λειτουργία των δικαστηρίων, δεν μπορεί να τεθεί ζήτημα άρσης του ασφαλιστικού μέτρου, γιατί οι ανωτέρω ρυθμίσεις συνιστούν ανεπίτρεπτη παρέμβαση του νομοθέτη σε εκκρεμείς δίκες και επομένως αντίκειται στην αρχή της διάκρισης των εξουσιών που κατοχυρώνεται στο άρθρο 26 του Συντάγματος.

Με αυτές τις σκέψεις, κύριοι συνάδελφοι, οι οποίες υποστηρίζονται μάλιστα και από την Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής σε πλήρη ανάλυση και με αναφορά σε πλούσια νομολογία, σας ζητώ να καταψηφίσετε τις διατάξεις αυτές του νόμου, οι οποίες αντίκεινται ενθές στο Σύνταγμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σας ευχαριστούμε πάρα πολύ, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Μητρόπουλος για πέντε λεπτά.
ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το συζητούμενο νομοσχέδιο εντάσσεται στα σχέδια νόμου απόλυτης και καθολικής αντισυνταγματικότητας, σύμφωνα με τις αποφάσεις και τη γνωμοδότηση του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής. Ιδιαίτερα, κύριε Υπουργέ, όλο το κοινωνικό πακέτο και όλες οι κοινωνικές διατάξεις, μία προς μία, έχουν πρόβλημα αντισυνταγματικότητας και εξηγούμαι.

Άρθρο 74. Οι αποφάσεις –λέει το Επιστημονικό Συμβούλιο–

τεκμαίρονται σύμφωνες με το σκοπό του ταμείου και όσον αφορά το δημόσιο συμφέρον επωφελείς, όχι μόνο των μελών του γενικού συμβουλίου και της εκτελεστικής επιτροπής αλλά και του προσωπικού του ταμείου. Εσείς γνωρίζετε ότι στην προοδευτική οικονομική θεωρία, αυτό λέγεται ρήτρα αποικίας. Το έβαζαν δηλαδή οι αποικιοκράτες στα συντάγματα των αποίκων για να μην έχουν αστική και ποινική ευθύνη. Συμπεραίνει, λοιπόν, το Επιστημονικό Συμβούλιο το εξής: Τώρα διαβάζω. Εγείρει αυτό που σας ανέγνωσα προβληματισμό σε σχέση με το άρθρο 4 παράγραφος 1 του Συντάγματος, η άνευ αιτιολόγησης ειδικής στην αιτιολογική έκθεση, ιδιαίτερα –λέει– αφού αφορά αμιγώς ιδιωτικού δικαίου πρόσωπο.

Κύριε Πρόεδρε, παραβιάζεται το άρθρο 4 παράγραφος 1, διότι όλα τα μέλη, ακόμη και οι υπάλληλοι του ταμείου, δεν θα υπέχουν για τις αποφάσεις τους καμμία αστική και ποινική ευθύνη.

Άρθρο 76. Παρατηρητήριο οικονομικής αυτοτέλειας του Συντάγματος. Παραβιάζεται ευθέως –λέει η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής– το άρθρο 100 παράγραφος 2 του Συντάγματος, που αναφέρεται στη διοίκηση των τοπικών υποθέσεων. Αυτό –λέει– προς το εάν οδηγεί σε περιορισμό ή κάμψη της διοικητικής και οικονομικής αυτοτέλειας των ΟΤΑ ευθέως κατά το άρθρο 102 και συμπεραίνει, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Προσέξτε πόσο σκληρή είναι η τοποθέτηση του Επιστημονικού Συμβουλίου αναφορικά με το Παρατηρητήριο. Δεν φαίνεται να συνάδουν πλήρως προς τις προαναφερθείσες εγγυήσεις του άρθρου 100 παράγραφος 2 του Συντάγματος και προς την προστασία της οικονομικής αυτοτέλειάς τους, όπως κατοχυρώνεται στο Σύνταγμα μας.

Το άρθρο 90, παραβιάζει το άρθρο 5 παράγραφος 1 για ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας. Εδώ το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής αναφέρει ότι παραβιάζονται τα άρθρα του Συντάγματος, ειδικότερα το άρθρο 5 παράγραφος 1 γιατί υποκρύπτεται στο άρθρο 90, όπως λέει το συμβούλιο, μία *suī generis* απόλυση προσωπικού υπό προθεσμία. Έτσι αναγορεύει εννοιολογικά, νοηματοδοτικά το Επιστημονικό Συμβούλιο, δηλαδή ειδικού τύπου απόλυση υπό προθεσμία. Κυρίως, κύριε Υπουργέ, το γεγονός ότι με μία κοινή υπουργική απόφαση θα μπορούν να καταργούνται οργανισμοί –αναφέρει το συμβούλιο– εδώ πρέπει να υπάρχει ειδική εξουσιοδότηση, κάτι που λείπει. Συμπεραίνει ότι το συγκεκριμένο άρθρο για τη διαθεσιμότητα είναι αντισυνταγματικό.

Άρθρο 91, κύριε Πρόεδρε, και τελειώνω. Εδώ αναφέρεται στην κινητικότητα και απορώ με την ευθύτητα και την απολυτότητα των επιστημόνων του Επιστημονικού Συμβουλίου. Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συμπεραίνει ότι με την κινητικότητα όπως θεσπίζεται με το άρθρο 91 –διαβάζω– καταργείται εν τοις πράγμασι ο θεσμός της μετάθεσης. Εξηγεί το Επιστημονικό Συμβούλιο. Μέσω της κινητικότητας πρέπει να εφορμώζεται ο θεσμός της μετάθεσης –λέει– του υπαλλήλου ο οποίος συνοδεύεται από σειρά συνταγματικών εγγυήσεων, διότι ενδέχεται να περικλείει κινδύνους για τα συνταγματικώς κατοχυρωμένα θετικά δικαιώματά του. Αυτό υποκρύπτει η κινητικότητα του άρθρου 91.

Επί του άρθρου 103 και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Αναφέρεται στον κατώτατο μισθό. Παραβιάζεται το άρθρο 22 παράγραφος 1 και τα άλλα του Συντάγματος, διότι η κατοχύρωση, η συνομολόγηση, η ρύθμιση για το μισθό, είναι ζήτημα των ελεύθερων συλλογικών διαπραγματεύσεων, δηλαδή το προϊόν, η τιμή της εργατικής δύναμης, αποφασίζεται μεταξύ των ταξικών συνδικαλιστικών και των εργοδοτικών οργανώσεων και έχει ένα επιμέρους συγκεκριμένο, ρηξικέλευστο ισχυρισμό το Επιστημονικό Συμβούλιο, κυρίως –λέει– επειδή υπάρχει δεισμός, δηλαδή διπλός μηχανισμός καθιέρωσης του κατώτατου μισθού.

Ακούστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι πώς το λέει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Και κλείνετε μ' αυτό.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω. Άλλο ένα άρθρο, κύριε Πρόεδρε.

Δεισμός για το μηχανισμό του κατώτατου μισθού. Υπάρχει –λέει η Επιστημονική Επιτροπή– άλλος κατώτατος μισθός για τις επιχειρήσεις που είναι μέλη των συμβεβλημένων συνδικαλιστικών οργανώσεων και άλλος, πάντα κατώτερος, γι' αυτούς που δεν

είναι μέλη. Αυτά για το προτελευταίο άρθρο.

Επί του άρθρου 105. Αναφέρεται στην κατάργηση της προσωρινής προστασίας, ένα δικαίωμα διακοσίων χρόνων. Παραβιάζεται το άρθρο 20 παράγραφος 1 του Συντάγματος στο δικαίωμα της έννομης προστασίας. Είναι ένα άρθρο, το οποίο μέχρι τα τέλη Δεκεμβρίου θα οδηγήσει σε απόλυση επτά με οκτώ χιλιάδες συμπατριώτες μας οι οποίοι είναι συμβασιούχοι ορισμένου χρόνου, πολλοί με δεκάχρονη προϋπηρεσία και οι οποίοι είτε προσδοκούν στο ασφαλιστικό μέσο για να παραμείνουν στην εργασία τους είτε κρατούνται στη θέση τους με πολύχρονες συμβάσεις.

Εδώ, κύριε Πρόεδρε, παραβιάζεται το πρόσθετο πρωτόκολλο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Τα άρθρα εξηγώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Εντάξει. Τα άρθρα είναι 108.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Να πούμε σε τι συνίσταται η ένσταση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ. Είχατε πεντάλεπτο.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω.

Η αντισυνταγματικότητα γένους δηλαδή είναι η κατάργηση, η παραβίαση της παροχής έννομης προστασίας, ειδικότερα το δικαίωμα για δίκαιη κρίση και δίκη, διότι αυτός ο οποίος δεν έχει το δικαίωμα να ζητήσει την άμεση συνδρομή του δικαστηρίου, δεν έχει έννομη προστασία, δεν είναι υποκείμενο δικαιοσύνης. Δεύτερον, παραβιάζεται η θεμελιώδης αρχή του κράτους δικαίου. Κάθε πολίτης, όπου ζει, το έχει και -τρίτον- η αρχή της αναλογικότητας που ανέφερε η συνάδελφος κ. Γιαταγάνη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ακόμα; Τρεις φορές τελειώσατε.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Όσον αφορά στο άρθρο 106, το τελευταίο, θα ήθελα να επισημάνω στους συναδέλφους ότι είναι το σκληρότερο θεσμικά άρθρο, διότι δεν αναφέρεται σε συμβασιούχους κάθε είδους και κλάσης αλλά αναφέρεται στην απαγόρευση δικαστικής προστασίας σε αυτούς που υπηρετούν είκοσι και τριάντα χρόνια, δηλαδή απαγορεύει να προστατευθούν με προσωρινή διαταγή και ασφαλιστικά μέτρα όσοι έχουν μακροχρόνιες συμβάσεις αορίστου χρόνου και απολύονται. Υπ' αυτή την έννοια...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ωραία. Ευχαριστούμε.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Να τελειώσω, να καταλήξω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Πότε θα τελειώσετε; Επιτέλους δηλαδή! Πήρατε τρία λεπτά παραπάνω και διαμαρτύρεστε κιόλας; Παρακαλώ!

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Μία φράση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ. Κλείστε με μια κουβέντα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Αφού δεν με αφήνετε να ολοκληρώσω...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ως αντιλέγων το λόγο έχει ο κ. Κουτσούμπα για πέντε λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ασφαλώς και αποτελεί αναφαίρετο δικαίωμα της Αντιπολίτευσης...

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Τι αναφαίρετο; Αφού τού αφαιρέσατε τον λόγο. Ντροπή σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Είναι πολλά τα άρθρα που είναι αντισυνταγματικά.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Με συγχωρείτε, κύριε συνάδελφε. Εσείς γνωρίζετε, αφού υπογράψατε και την αίτηση, ότι είναι πέντε λεπτά ο χρόνος.

Ορίστε, κύριε Κουτσούμπα, έχετε το λόγο.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Θα κάνουμε και άλλη ένσταση

και άλλες εκατό ενστάσεις.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ: Ασφαλώς και αποτελεί κοινοβουλευτικό δικαίωμα της Αντιπολίτευσης να καταθέτει κατά τα προβλεπόμενα στον Κανονισμό κάθε φορά αίτηση αντισυνταγματικότητας για κάθε νομοσχέδιο.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, αυτή όμως η συνήθης πρακτική καταντά έθιμο και αυτή η συνήθης πρακτική, οδηγεί στην απαξίωση της συγκεκριμένης διάταξης που δίνει τη δυνατότητα στην Αντιπολίτευση μέσω αυτής της διάταξης του κοινοβουλευτικού ελέγχου, αυτής της κοινοβουλευτικής δραστηριότητας.

Τι επιδιώκει κάθε φορά η Αντιπολίτευση με την κατάθεση αίτησης αντισυνταγματικότητας; Ασφαλώς το μπλοκάρισμα, την καθυστέρηση της εξυγίανσης του δημόσιου βίου.

Θα ήθελα, λοιπόν, σχετικά με τις διατάξεις...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Έλεος!

Θα ήθελα να δω αν αντιδράσατε...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Παρακαλώ. Δείξτε σεβασμό στον ομιλητή.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ: Με προκαλείτε, λοιπόν, να σας πω κάτι. Ασκήσατε ένα πολιτικό σας καθήκον πριν από λίγο. Αναφερθήκατε...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Εσείς κακοποιείτε τον κοινοβουλευτισμό.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ: Παρακαλώ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Μην απαντάτε, κύριε Κουτσούμπα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ: Δεν θα απαντήσω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριοι συνάδελφοι, θα αναφέρομαι ονομαστικά στον καθέναν από σας. Το λέω για να το ξέρετε.

Συνεχίστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ: Εγώ δεν διέκοψα τόση ώρα εσάς που μιλήσατε αλλά θα σας απαντήσω διαφορετικά.

Κύριοι συνάδελφοι, ασκήσατε προηγουμένως ένα πολιτικό σας καθήκον και μπράβο σας. Ξεκινήσατε και πήγατε να συμπαρασταθείτε στους απεργούς εργαζόμενους στο Σύνταγμα. Δικαίωμά σας. Να δείτε όμως πού είναι η αντικοινοβουλευτική και πολιτικά απαράδεκτη συμπεριφορά σας.

Ξεκινήσατε, κύριοι συνάδελφοι, με το πανό από τη Βουλή. Ξέρετε τι κάνετε με αυτό; Ανοίγετε τον ασκό του Αϊόλου. Αύριο θα τους φέρετε με το πανό μέσα στη Βουλή! Αυτό πάτε να κάνετε. Αυτό πάτε να κάνετε!

(Θόρυβος - Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)
(Κωδωνοκρουσίες)

Και δεν ήσασταν εδώ να απαντήσετε, κανέναν σας!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Η Βουλή είναι γεμάτη με διμοιρίες των ΜΑΤ, γύρω-γύρω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Βούτση, εσείς; Παρακαλώ καθίστε κάτω.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ: Θέλω να ξέρω αν τους είπατε ότι θα ψηφίσετε και τη διάταξη που προβλέπει τον διπλασιασμό της αποζημίωσης για τους απολυμένους της ΕΡΤ, δηλαδή, το κομματικό σας ακροατήριο!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και θέλω να σας πω ότι δεν ήσασταν εδώ εσείς οι δημοκράτες Αριστεροί, όταν προσπάθησε ο Πρόεδρος να επιβάλει την ησυχία από εκείνη την πτέρυγα της Βουλής ειπώθηκε: «Κύριε Πρόεδρε, να στείλουμε κάποιον της Χρυσής Αυγής»; Και απάντησε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος: «Θα έρθει η ώρα που θα το επιβάλουμε!» Δεν ήσασταν εδώ!

Θεωρώ υποχρέωσή μου να απαντήσω σε όλους εσάς ότι ναι, η κοινοβουλευτική δημοκρατία δεν σας επιτρέπει να εφαρμόσετε αυτές τις μεθόδους. Θα μας βρείτε όλους -Δεξιούς και Αριστερούς- αντιμέτωπους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όσον αφορά το άρθρο 74, για να δείτε πώς θα μπορούσαμε μέσα από ουσιαστική συζήτηση να βρούμε κοινό τόπο...

(Θόρυβος - Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

Δεν σας αρέσει.

Σίγουρα πολλές διατάξεις κινούνται στα όρια της συνταγματικότητας ή αντισυνταγματικότητας. Πουθενά, όμως, η έκθεση του Επιστημονικού Συμβουλίου δεν μιλάει ευθέως για αντισυνταγματικότητα. Μιλάει για προβληματισμό, μιλάει για κάποιες αιτιάσεις.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: ... (δεν ακούστηκε)

(Θόρυβος – Διαμαρτυρίες στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρία Μακρή, σας παρακαλώ. Κυρία Μακρή, των Ανεξάρτητων Ελλήνων, σας παρακαλώ!

Κύριε Κουτσούμπα, συνεχίστε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ: Συμφωνώ ότι το άρθρο 74 προφανώς και πρέπει να αλλάξει. Κύριε Υπουργέ, αν παρακολουθείτε, πρέπει να αλλάξει η διατύπωση του κείμενου. Δεν είναι σωστό. Δεν μπαίνει θέμα όμως συνταγματικότητας. Πρέπει να αλλάξει το κείμενο. Τελεία και παύλα. Το ακούτε από όλους!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρία Μακρή, σας παρακαλώ. Θα σας ανακαλέσω στην τάξη!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ: Δεν καταλαβαίνω, κύριε συνάδελφοι, γιατί διαφωνείτε στο άρθρο 76, που ενισχύονται, μεταξύ άλλων, οι αρμοδιότητες του Παρατηρητηρίου. Δηλαδή, το γεγονός ότι ένας οργανισμός εποπτείας πάει να γίνει καλύτερος προς το συμφέρον των πολιτών, της ελληνικής κοινωνίας προς το συμφέρον των ίδιων των δήμων ή των περιφερειών είναι αντισυνταγματικό; Τι θέλετε; Να επικρατεί χάος; Παρατηρητήριο είναι. Απλώς παρατηρεί και κρούει τον κώδωνα για να συμμορφώσει εκείνους τους ανυπάκουους προς τα δημοσιονομικά μέτρα που πρέπει να έχουν ληφθεί.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΙΠΙΛΗ: Κονόμα και διαφθορά!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ: Από εκεί και πέρα, όσον αφορά τα άρθρα 90 και 91, πουθενά η έκθεση του Επιστημονικού Συμβουλίου δεν μιλάει για αντισυνταγματικότητα. Θέτει έναν προβληματισμό ότι πρέπει η εξουσιοδότηση να έχει καλύτερο περιεχόμενο. Εδώ είμαστε, έχουμε δύο μέρες συζήτηση και μπορούμε να το προσδιορίσουμε, να βελτιώσουμε νομοθετικά το κείμενο.

Από εκεί και πέρα, μου κάνει εντύπωση το θέμα ως προς τη διάταξη των προσωρινών μέτρων. Συνάδελφοι έμπειροι και καθηγητές, εγώ ασπάζομαι και λέω....

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΙΠΙΛΗ: Και δικηγόροι.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ: Και δικηγόροι, όπως ο υποφαινόμενος. Ασκώ μάχη δικηγορία είκοσι οκτώ χρόνια. Πού καταργείται το δικαίωμα;

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΙΠΙΛΗ: ... (δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρία Πιπιλή, σας παρακαλώ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ: Το γεγονός ότι επιταχύνεται η διαδικασία προς το συμφέρον της κοινωνίας δεν είναι σωστό; Δηλαδή τι θα πρέπει να γίνεται; Να εκκρεμούν οι υποθέσεις; Το ξέρουν οι δικηγόροι πως παίρνουμε προσωρινές διαταγές και δικάζουμε ασφαλιστικά μέτρα μετά από ενάμιση χρόνο. Είναι ψέμα αυτό; Τι θα πούμε στους άλλους πολίτες; Ότι θα πληρώνουμε άνεργους επί ενάμιση χρόνο; Έ, όχι κύριοι!

Δεν συντρέχει, λοιπόν, λόγος αντισυνταγματικότητας και παρακαλώ για την απόρριψή τους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Για να ηρεμήσει η Αίθουσα, αντεγκλήσεις δεν δέχομαι, διότι δεν κάνουν καλό στη συζήτηση και όπως είδατε, τα επιχειρήματα περνάνε απαρατήρητα. Ας ακούσουμε τα επιχειρήματα, διότι το θέμα της αντισυνταγματικότητας είναι καθαρά θέμα επιχειρημάτων.

Θα ήθελα, λοιπόν, να σας παρακαλέσω –και το εννοώ– όταν ακούτε αντίθετη άποψη να μην εξανίσταστε.

Ο κ. Καπερνάρος έχει τον λόγο για πέντε λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Κατ' αρχάς απευθύνομαι σε εσάς, κύριε Πρόεδρε. Σας περιποιεί τιμή η κατάσταση αυτή του Κοινοβουλίου; Δεν είστε αρμόδιος μόνο για να διαχειρίζεστε τον χρόνο αλλά είστε υπεύθυνος για να διαχειρίζεστε και τον τρόπο συμπεριφοράς σ' αυτήν την Αίθουσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Επειδή με προκαλείτε, θα ήθελα να γυρίσετε πίσω και να δείτε πού έγιναν οι περισσό-

τερες παρατηρήσεις. Με προκαλέσατε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Δέχομαι, σεβόμενος τους θεσμούς, την παρατήρησή σας και τα χειροκροτήματα τους. Εσείς, όμως, να δεχτείτε ότι σύμφωνα με τον Κανονισμό της Βουλής, είστε Πρόεδρος όλου του Κοινοβουλίου και όχι Πρόεδρος του κόμματός σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Έδειξα δείγματα μεροληψίας;

Συνεχίστε σας παρακαλώ για να μη χάνουμε χρόνο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Επειδή ο χρόνος αυτός, λογικά δεν πρέπει να αποβεί εις βάρος μου, θέλω να σας ρωτήσω τα εξής: Πρώτον, αυτή η απάντηση εκ μέρους του εισηγητή της συγκυβέρνησης ήταν απάντηση στην ένσταση αντισυνταγματικότητας;

Δεύτερον, είναι δυνατόν να έρχεται προς ψήφιση ένα νομοσχέδιο, όταν όλοι γνωρίζουμε ότι έχει καταργηθεί –κακώς, κάκιστα!– ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών, ως πρώτος επιστημονικός σύλλογος της χώρας, ο οποίος επιτελούσε ύψιστο καθήκον υποχρεωτικώς ως αρμόδιος φορέας να είναι γνωμοδότης στα νομοθετήματα τα οποία επρόκειτο να ψηφιστούν; Καταργήθηκε αυτό!

Έχουμε, λοιπόν, τη Β' Διεύθυνση Επιστημονικών Μελετών – Τμήμα Νομοτεχνικής Επεξεργασίας Σχεδίων και Προτάσεων Νόμων από τη Βουλή των Ελλήνων. Είναι δυνατόν αυτοί που νομοθετούν, αυτοί που κατασκεύασαν αυτό το αχαράκτιστο νομοθέτημα, το οποίο έρχεται προς ψήφιση, να μη ζητήσουν τη γνώμη της Βουλής των Ελλήνων και του Τμήματος της Νομοτεχνικής Επεξεργασίας Σχεδίων και Προτάσεων Νόμων, που μάλιστα βγάζει αυτό το σχέδιο αντισυνταγματικό; Σε ποια άρθρα; Στα άρθρα 75, 76, 104 και 105. Τα διαβάσατε;

Σας παρακαλώ κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαβάστε αυτήν τη γνωμοδότηση του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής να δείτε ότι βγάζει αυτά τα άρθρα αντισυνταγματικά.

Με ποια επιχειρήματα έρχεστε να μας πείσετε τώρα ότι κακώς προβάλαμε και υποβάλαμε ένσταση αντισυνταγματικότητας; Το κάναμε, λοιπόν, με βάση αυτό! Αθεμίτως ή θεμιτώς, λογικώς ή παραλόγως.

Και επειδή με περιορίζει ο χρόνος, θα ήθελα να πω κάτι ακόμα διά της λογικής, απευθυνόμενος στις κυρίες και τους κύριους συναδέλφους που έχουν κατά το παρελθόν χρηματίσει δημαρχοί. Επιτρέπεται ένα Παρατηρητήριο να προϊστάται της αυτοτέλειας των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης; Διερωτηθήκατε τι σημαίνει Παρατηρητήριο; Σας εξηγεί κανείς τι είναι αυτό το Παρατηρητήριο;

Κατ' αρχάς, συνίσταται Παρατηρητήριο στο Υπουργείο Εσωτερικών. Από ποιους συνιστάται και από ποιους συνίσταται; Ποιοι είναι αυτοί; Δεν θα έπρεπε να γνωρίζετε όταν νομοθετείτε ότι αυτοί θα αποτελούν το Παρατηρητήριο, το οποίο θα προϊστάται και θα ελέγχει και θα υποβάλει σε πλήρη έλεγχο και τιμωρία καταργώντας την αυτοτέλεια των δήμων, των περιφερειών, σύμφωνα με το άρθρο 102 του Συντάγματος των Ελλήνων;

Δεν σας ενδιαφέρει ποιοι είναι αυτοί; Δεν σας ενδιαφέρει ότι μπορεί να λέγεται Ράιχενμπαχ; Δεν σας ενδιαφέρει ότι μπορεί να λέγεται Φούχτελ; Δεν σας ενδιαφέρει, αν αυτοί που θα συστήσουν αυτήν την επιτροπή, αυτό το Παρατηρητήριο, διορίζονται από τους Ράιχενμπαχ και Φούχτελ; Πού ξέρετε τι μυστικές συμφωνίες έχει κάνει το Υπουργείο;

Μη μου πείτε ότι μπορεί να πάρει αυτοδυνάμως πρωτοβουλία το Υπουργείο Εσωτερικών και να μην ελεγχθεί από τους Ράιχενμπαχ ποιοι θα είναι αυτοί που θα αποτελούν την επιτροπή του Παρατηρητηρίου.

Ένα άλλο θέμα τώρα, για να δούμε εάν η νομοθετική εξουσία παρεμβάλλει στη δικαστική.

Επιτρέψτε μου, σας παρακαλώ, να σας διαβάσω τα εξής: «Η συζήτηση της προσωρινής διαταγής, προσδιορίζεται υποχρεωτικά μέσα σε αποκλειστική προθεσμία δύο ημερών από την κατάθεση της αίτησης. Αν γίνει δεκτό το αίτημα για έκδοση προσωρινής διαταγής, η σχετική αίτηση ασφαλιστικών μέτρων προσδιορίζεται για συζήτηση μέσα σε τριάντα μέρες, άλλως προσωρινή διαταγή δεν χορηγείται».

Έχετε σκεφτεί εάν είναι ανυπαίτιος ο Έλληνας πολίτης και

πάρει την προσωρινή διαταγή εντός δύο ημερών; Εάν δεν την πάρει και δεν ευθύνεται αυτός, δεν θα πάρει προσωρινή διαταγή; Και αν δεν πάρει την πρώτη φορά, τότε τι προβλέπεται; Ας πούμε, όμως, ότι παίρνει την προσωρινή διαταγή, για τα θέματα που γνωρίζετε. Μιλάμε για εργατικές διαφορές. Εάν δεν προσδιοριστεί η αίτηση στην ημεροχρονολογία που πρέπει, φταίει αυτός; Εάν δεν φταίει αυτός, τότε έχουμε τιμωρητική διάθεση του νόμου. Καταργούμε το άρθρο 20, παράγραφος 1 του Συντάγματος και καταργούμε και την αρχή της αναλογικότητας, άρθρο 25, παράγραφος 1. Αυτές δεν είναι αντισυνταγματικές συμπεριφορές; Δεν πρέπει να τις υποβάλλουμε και να τις ελέγχουμε;

Επειδή, όμως, με τσιριγμούς, με θορύβους και φωνές δεν δημιουργούνται επιχειρήματα, σας παρακαλώ πάρα πολύ να σκύψετε πάνω από αυτά τα άρθρα. Και δεν το λέμε μόνο εμείς. Τα βγάζει αντισυνταγματικά –το επαναλαμβάνω– το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής. Για όνομα της Παναγίας! Τι έχετε να απαντήσετε επ' αυτού;

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Κύριε Λαφαζάνη, έχετε τον λόγο για πέντε λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Έχουμε μία Κυβέρνηση η οποία, δυστυχώς, έχει καταστήσει το Σύνταγμα ένα «κουρελόχαρτο». Δυστυχώς, δεν έχει αφήσει ούτε ένα άρθρο του Συντάγματος, το οποίο να μην έχει πετάξει στον κάλαθο των αχρήστων. Τέτοια περιφρόνηση στο Σύνταγμα δεν έχει υπάρξει ποτέ από τότε που έγινε ανεξάρτητη αυτή η χώρα.

Η τρόικα, βεβαίως, δεν ενδιαφέρεται για το Σύνταγμα. Η τρόικα έχει γράψει στα παλιά της τα παπούτσια το Σύνταγμα. Η τρόικα αναφέρεται σε αυτήν τη χώρα σαν αποικία, ως προτεκτοράτο της και ως «μπαρμπαδιά» της. Εσείς, όμως, εκλεγμένοι αντιπρόσωποι του ελληνικού λαού, πρέπει να ορθώσετε το ανάστημά σας για να προασπίσετε τη δημοκρατία, στοιχειώδη δημοκρατικά δικαιώματα.

Δεν είναι δυνατόν να γράφετε στα παλιά σας τα παπούτσια ακόμα και το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής. Γιατί το έχουμε το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής; Δεν πρέπει κάποτε να σας προβληματίσει ότι συνεχώς οι εκθέσεις του μιλάνε για αντισυνταγματικότητα και κανενός δεν ιδρώνει το αυτί; Τι είσαστε; Υπεράνω του Συντάγματος; Ο όρκος που κάνατε είναι να προασπίσετε το Σύνταγμα, να φυλάττετε το Σύνταγμα. Δεν είναι να το καταπατάτε. Και απ' ό,τι βλέπω, δεν διαβάζετε. Έγκριτοι, κατά τ' άλλα, δικηγόροι, νομικοί και δεν διαβάζουν. Και μας λένε: «Μα, που λέει το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής, η Επισημονική μας Επιτροπή, ότι παραβιάζεται κατάφορα το Σύνταγμα; Δεν διαβάζετε, λοιπόν, την έκθεση του Επιστημονικού Συμβουλίου; Πρέπει να σας τη διαβάζουμε εδώ πέρα, για να μαθαίνετε τι λέει για τα άρθρα τα οποία –κατά τ' άλλα– σας καλούν να ψηφίσετε;

Λέει, λοιπόν, εδώ: «Ο θεσμός της διαθεσιμότητας που θεσπίστηκε όπως και η εργασιακή εφεδρεία που προηγήθηκε, διαμορφώνει ένα νέο *sui generis* είδος απόλυσης υπό προθεσμία. Θίγει κατ' αρχάς στον πυρήνα τους τη συμβατική ελευθερία, άρθρο 5 παράγραφος 1 του Συντάγματος. Ακούτε κύριε Κουτσούμπα; Διότι με ρωτήσατε πού το λέει ρητά. Στο άρθρο 5, παράγραφος 1...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Παρακαλώ να αναφέρεστε στο Προεδρείο, κύριε συνάδελφε και όχι σε συναδέλφους.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Μην διακόπτετε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Θίγει κατ' αρχάς στον πυρήνα τους τη συμβατική ελευθερία –άρθρο 5, παράγραφος 1 του Συντάγματος– και την εργασία ως δικαίωμα στην περιουσία του εργαζομένου, κατά την έννοια του άρθρου 1 του πρώτου πρόσθετου πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ και προσβάλλει την ανθρωπινή αξία, το απαραβίαστο της οποίας διακηρύσσει το άρθρο 2 του Συντάγματος.

Δεν τα διαβάζετε αυτά; Αυτά είναι για πέταμα; Δεν διαβάζετε τις διατυπώσεις; Νομικές είναι οι διατυπώσεις.

Εγώ δεν είμαι νομικός, αλλά επειδή και λόγω του έργου μου εδώ στη Βουλή είμαι υποχρεωμένος να διαβάζω νομικά κείμενα, καταλαβαίνω ότι η απολυτότητα δεν ταιριάζει με τη νομική επι-

στήμη, να έχει, δηλαδή, διατυπώσεις οι οποίες να είναι αμετακίνητες. Λέγονται με μία γλώσσα η οποία είναι μεν νομική, αλλά σαφής. Αυτά τα οποία λέει εδώ για την τοπική αυτοδιοίκηση είναι διαλυτικά γι' αυτά τα οποία φέρνετε. Τα αποσαρρώνουν εντελώς από την άποψη των διατάξεων του Συντάγματος.

Η τοπική αυτοδιοίκηση είναι «αυτο-διοίκηση», δεν είναι διοίκηση του Παρατηρητηρίου. Και αυτό έχει κατοχυρωθεί ως θεσμός της Δημοκρατίας. Γι' αυτό κουρελιάζετε τη δημοκρατία όταν πλήττετε το αυτοδιοίκητο της τοπικής διοίκησης, η οποία είναι εκλεγμένη από τον ελληνικό λαό. Και τον αντιπροσωπεύει, τον εκφράζει και λογοδοτεί η εκάστοτε τοπική εξουσία στο λαό.

Κλείνω, λέγοντας ότι καταργείτε τις συλλογικές συμβάσεις, τη συλλογική αυτονομία. Είναι δυνατόν ο Υπουργός Εργασίας να καθορίζει τον κατώτατο μισθό; Αυτό το οποίο λέτε ότι γίνεται και σε άλλες χώρες είναι ψευδέστατο. Διότι στις άλλες χώρες καθορίζεται ένας μισθός που οι συλλογικές συμβάσεις δεν μπορούν να πάνε παρακάτω. Υπάρχουν, όμως, συλλογικές συμβάσεις, οι οποίες διαμορφώνουν τους αντίστοιχους μισθούς. Απλώς εκεί λέει ότι οι συλλογικές συμβάσεις δεν μπορούν να πάνε κάτω από αυτόν το μισθό.

Εδώ, όμως, καταργούμε τις συλλογικές συμβάσεις. Καταργείται η επεκτασιμότητα. Η εθνική συλλογική σύμβαση ήταν η σύμβαση των συμβάσεων, ήταν η βάση της συλλογικής αυτονομίας για τις εργασιακές μας σχέσεις. Αυτό καταργείται στη χώρα μας. Με αυτόν τον τρόπο δεν υπάρχει συνδικαλισμός, δεν υπάρχουν εργασιακές σχέσεις, δεν υπάρχει, δηλαδή, τίποτα από την καρδιά της δημοκρατίας και των κατακτήσεων ενός αιώνα.

Αυτά κάνετε με το νομοσχέδιό σας. Γι' αυτό λέμε ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι όχι μόνο αντιδημοκρατικό, αλλά μεταμορφώνει το καθεστώς σε δικτατορία η οποία έχει συντελεστεί σε αυτήν τη χώρα εδώ και καιρό.

Και μη νομίζετε ότι ο διάτρητος κοινοβουλευτικός μανδύας κρύβει το πρόσωπο αυτής της δικτατορίας. Τον βλέπει όλος ο ελληνικός λαός. Η δικτατορία δεν είναι πάντα οι ερπύστριες. Είναι και τα δελτία των 20.00', είναι τα media, είναι η κυρίαρχη διαπλεκόμενη ολιγαρχία η οποία παίζει το ρόλο των ερπυστριών σήμερα και αυτή διαμορφώνει –υποτίθεται– συνειδήσεις. Μη νομίζετε, όμως, ότι θα πάει πολύ μακριά αυτή η βαλίτσα. Σύντομα έρχεται η ώρα μιας μεγάλης προοδευτικής ανατροπής στη χώρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το λόγο έχει τώρα για πέντε λεπτά ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, κ. Πάρις Κουκουλόπουλος.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επειδή κι εγώ δεν είμαι συνταγματολόγος και νομικός –όπως και ο κ. Λαφαζάνης– θα ονομάσω τα τέσσερα κεφάλαια.

Πριν από αυτό, όμως, θα πω ότι η υπερβολή δεν οδηγεί πουθενά, παρά μόνο σε πολώσεις. Μας οδηγεί στο να αδικούμε την ουσία και την ίδια τη συζήτηση που είναι ιερή υποχρέωσή μας –εκ του Κανονισμού, του Συντάγματος και της εντολής των πολιτών– να διεξάγουμε στην Αίθουσα αυτήν.

Ουσιαστικά έχουν τεθεί τέσσερα θέματα:

Πρώτον, Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας; Ζήτημα αντισυνταγματικότητας. Μπορούμε να μιλήσουμε με την κοινή λογική όσοι δεν έχουμε πτυχία νομικής; Μπαίνει ένα ζήτημα απαλλαγής μελών για σοβαρές οικονομικές αποφάσεις. Αυτό, στη μικρότερη ανώνυμη εταιρεία ή οποιαδήποτε άλλη εταιρεία, υπάρχει ως θεσμός. Υπάρχει ένας τρόπος απαλλαγής από την ευθύνη των μελών. Ποιος θα απαλλάξει κάποια στιγμή αυτούς που παίρνουν αυτές τις αποφάσεις; Ο Υπουργός, ένα μονοπρόσωπο όργανο; Συνέλευση δεν υπάρχει. Άρα, η Βουλή.

Ας συζητήσουμε, λοιπόν, αν μπορούμε να βελτιώσουμε τη διάταξη, γιατί έχει κάποια προβλήματα, αλλά να μην θέτουμε ζητήματα αντισυνταγματικότητας. Δεν υπάρχει κανένα συνταγματικό πρόβλημα όταν πάει να ρυθμίσει ο νομοθέτης το ζήτημα της απαλλαγής μελών ενός κρατικού Οργάνου που είναι το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας.

Αυτό ρυθμίζει. Απορώ που βρίσκετε την αντισυνταγματικότητα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Παρακαλώ, κάντε ησυ-

χία. Ακουστήκατε με θρησκευτική ευλάβεια.

Κύριε Κουκουλούπουλε, μπορείτε να συνεχίσετε.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Με ευλάβεια διεκδότημεν!

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεύτερο ζήτημα, κύριε Πρόεδρε: Κινητικότητα. Μπαίνουν ένα σωρό ενστάσεις. Οι συνάδελφοι καλό θα είναι να διαβάσουν ξανά το 4024 και την έννοια του κρατικού υπαλλήλου που έχει εισαγάγει.

Η έννοια του κρατικού υπαλλήλου, κύριε συνάδελφε, που προφανώς δεν συγκατανεύετε, με τον τρόπο που κουνάτε το κεφάλι σας, θέλω να σας πω ότι είναι λυτρωτική, γιατί η μεταθετότητα για την οποία μίλησε εκ μέρους του κόμματός σας, ο αγαπητός συνάδελφος και εκλεκτός νομικός, ο κ. Μητρόπουλος, είναι μια διαδικασία, ως προς την οποία όσοι έχουν σχέση με το δημόσιο ισχύει το «ήμουν νιός και γέρασα».

Παράδειγμα τυπικό του ελληνικού κράτους -δεν θα πω ονόματα- αποτελεί το εξής: Στο Νομό Α απασχολούνται δεκατέσσερις δασολόγοι, στο Νομό Β ένας και στο Νομό Γ μηδέν. Είναι πραγματικό το παράδειγμα που σας λέω. Οι τρεις νομοί είναι αναλόγου μεγέθους και χαρακτηρίζονται ως «Natura» με πλούσιο δασικό υπόβαθρο. Βρείτε μας έναν τρόπο να έχουμε από πέντε δασολόγους σε κάθε δασαρχείο.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Θέλετε να μιλήσουμε για την ουσία; Θέλετε να μιλήσουμε για τις υπηρεσίες που παρέχουν;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Σας παρακαλώ. Εμείς, ως Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ, στις διατάξεις που έφερε ο Υπουργός Παιδείας για την Τεχνική Εκπαίδευση, αντιδράσαμε εντονότατα και κάθετα όλοι και ομοθυμαδόν. Γιατί; Διότι μέσω μιας διάταξης κινητικότητας έβαζε ένα στοιχείο βαθιάς ταξικότητας, γιατί χτυπούσε συγκεκριμένα στρώματα τα οποία έχουν πρόσβαση στα τεχνικά λύκεια.

Απαιτήσαμε να έρθει άμεσα ο νόμος για το τεχνικό λύκειο, ώστε να μην μείνει χωρίς τεχνική εκπαίδευση η πατρίδα και μείνει αναπάντητο το ερωτηματικό συγκεκριμένων στρωμάτων της ελληνικής κοινωνίας.

Αυτή είναι μια προσέγγιση ουσίας, μια πολιτική προσέγγιση, που δεν κρύβει τα προβλήματα πίσω από δήθεν συνταγματικά ζητήματα.

Τρίτο θέμα αποτελεί το Παρατηρητήριο και οι ΟΤΑ. Προφανώς, όλοι περιμένουν να ακούσουν την άποψή μου, καθώς πρωταγωνίστησα στην τροποποίηση του άρθρου 102 ως Πρόεδρος της Κεντρικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων, όπως θα θυμούνται αρκετοί Βουλευτές που είχαν και τότε αυτή την ιδιότητα.

Δεν πετύχαμε, Παναγιώτη μου, το άρθρο όπως τότε το επιδιώκαμε, δηλαδή να καθιερώσουμε και να κατοχυρώσουμε ότι η αυτοδιοίκηση είναι αναπόσπαστο μιν, διακριτό δε τμήμα της ενιαίας πολιτείας, του κράτους. Η διάκριση κράτους και ΟΤΑ παρέμεινε στο 102, όπως παρέμεινε και η συνταγματική επιταγή του ελέγχου.

Άρα, δεν υπάρχει ζήτημα αντισυνταγματικότητας με το Παρατηρητήριο. Υπάρχει, όμως, ζήτημα ουσίας. Θα τα πούμε στη Βουλή. Δεν πρόκειται να μείνουμε με το στόμα κλειστό.

Κύριε Υφυπουργέ -αφού δεν είναι εδώ ο Υπουργός Οικονομικών- η διάταξη δείχνει ότι είμαστε ανεπίγνωστοι. Περιορίζουμε την αποτελεσματικότητα του τελευταίου καταφυγίου του πολίτη στην κρίση, διευρύνουμε το έλλειμμα εμπιστοσύνης μεταξύ κεντρικού κράτους και αυτοδιοίκησης, εξακολουθούμε να νομοθετούμε γι' αυτούς που είναι παραβατικοί, που είναι οι λίγοι και όχι οι πολλοί, και διαιωνίζουμε μια κατάσταση που ενισχύει τον κρατικό συγκεντρωτισμό.

Η Ελλάδα είναι το πιο συγκεντρωτικό κράτος στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και αυτό είναι μια από τις βασικότερες αιτίες της κρίσης. Κι εμείς την ενισχύουμε, αντί να την αποδυναμώνουμε αυτή την κατάσταση. Εδώ έχουμε ουσιαστικό πρόβλημα και όχι θέμα συνταγματικό.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώνω εκφράζοντας πραγματικά μια απορία. Δεν θέλω να χρησιμοποιήσω ακραίες φράσεις. Δεν θέλω. Συνειδητά. Να μπαίνει όμως, κύριε Πρόεδρε, ζήτημα αντισυνταγματικότητας για το όνειδος της ελληνικής δημοκρατίας που είναι οι προσωρινές διαταγές; Έλεος! Έλεος! Έλεος!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ολοκληρώνω.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Η δικαστική προστασία είναι όνειδος; Και την ελληνική δικαιοσύνη θέλετε να την καταργήσετε;

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Κωνσταντοπούλου...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Μην απαντάτε προσωπικά.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Θα περίμενα από την Αντιπολίτευση, που με ευκολία κραδαίνει την απειλή εξεταστικών επιτροπών, να ζητήσει μια εξεταστική επιτροπή, κύριε Πρόεδρε, για να δούμε -γιατί κι εμείς περάσαμε από το δημόσιο- γιατί κάποιοι από εμάς δεν χάσαμε καμμία δίκη, για να δούμε πότε και πώς οδήγησε το δημόσιο στο να βγαίνουν κάποιες αποφάσεις, για να δούμε ποιοι δικηγόροι συστηματικά είναι διαρκώς αυτοί που κερδίζουν τις δίκες των προσωρινών διαταγών και για να δούμε τι δημοσιονομικό κόστος έχει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώσατε. Σας ευχαριστούμε.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν περίμενα, πραγματικά, να υπάρχει τέτοια αποκοτιά σ' αυτήν την Αίθουσα και κάποιοι να είναι τόσο ανεπίγνωστοι.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κι εμείς ευχαριστούμε. Κύριε Παφίλη, έχετε τον λόγο για πέντε λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αυτές οι σκηνές που ζούμε σήμερα και εδώ και πολύ καιρό, δεν είναι καινούργιες ούτε ξεκίνησε η ιστορία της αντισυνταγματικότητας από το μνημόνιο και μετά. Όλα τα προηγούμενα χρόνια ο ίδιος χαβός ήταν. Όταν ήταν στην κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ με συγχωρδια έβαζε θέματα αντισυνταγματικότητας συνεχώς. Ναι ή όχι, κύριε Κουκουλούπουλε, που είστε παλιός εδώ μέσα; Και συνέβαινε και το ανάποδο, από τη Νέα Δημοκρατία. Πάντα και με μεγάλες κορώνες. Και «δικτατορίες» έχουν ακουστεί. Αν ακούσει κανένας όλη την αντιπαράθεση των φοβερών αυτών επιχειρημάτων, θα διαπιστώσει ότι και τα προηγούμενα χρόνια συνέβαινε ακριβώς το ίδιο πράγμα. Και αυτό υπηρετούσε πάντα έναν διπολισμό και μια αντιπαράθεση, ανεξάρτητα από το αν υπάρχουν προβλήματα ή όχι.

Τι είναι χρήσιμο από όλη αυτήν τη συζήτηση που επαναλαμβάνεται για τους εργαζόμενους και τον λαό που μας βλέπει; Να αντιληφθεί τη «συνταγματική» προστασία που του παρέχει το Αστικό Σύνταγμα και η οποία είναι ανύπαρκτη.

Πρόκειται για Αστικό Σύνταγμα. Και αυτή την ιδεολογία κατοχυρώνει, την αστική ιδεολογία. Ό,τι υπήρχε από την επίδραση του κινήματος και των συσχετισμών των δυνάμεων είναι έτσι διατυπωμένο που μπορεί κάθε φορά η κάθε Πλειοψηφία που διαμορφώνεται στη Βουλή, να το ερμηνεύει όπως θέλει. Και αυτό γίνεται στην πραγματικότητα.

Κάθε φορά που εγείρεται θέμα αντισυνταγματικότητας, βγαίνει με εκατόν πενήντα έναν και ψηφίζουν ότι ο γάιδαρος είναι ελικόπτερο και μάλιστα σύγχρονο και πετάει στα οκτώ χιλιάδες μέτρα. Και αποφασίζετε ότι είναι συνταγματικό. Αυτή είναι η εμπεiria.

(Χειροκροτήματα)

Αυτά τα λέω για να καταλάβει και ο ελληνικός λαός πόση αξία έχουν οι υποκριτικές και απαράδεκτες -στη ζωή απαράδεκτες- διακηρύξεις, παραδείγματος χάριν του αστικού Συντάγματος περί προστασίας της εργασίας. Μας δουλεύετε; Με ενάμισι εκατομμύριο ανέργους; Πάντα ο καπιταλισμός είχε ανέργους.

Αυτά τα λέω για να καταλάβει ο λαός πόση αξία έχει αυτό που λέει ότι η πολιτεία οφείλει να δίνει τις ίδιες δυνατότητες σε όλους για να αναπτύξουν την προσωπικότητά τους. Ποιον κοροϊδεύετε; Ίδιες δυνατότητες έχει ο εφοπλιστής, ο βιομήχανος, ο έμπορος με τον άνεργο, τον εργάτη, τον φτωχό αγρότη μέσα σ' αυτό το σύστημα; Τόσο υποκριτικό, λοιπόν, είναι αυτό το Σύνταγμα.

Τι λέμε, λοιπόν, εμείς κατ' αρχάς; Εμείς θεωρούμε ότι με βάση τις διατυπώσεις υπάρχει πρόβλημα αντισυνταγματικότητας και ιδιαίτερα στον καθορισμό του κατώτατου μισθού και την κατάρ-

γηση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, που υποτίθεται ότι είναι μια παραχώρηση του καπιταλιστικού συστήματος, κάτω βέβαια από την σκληρή και αιματηρή ταξική πάλη που διεξάγονταν και συνεχίζεται στο μέλλον.

Ταυτόχρονα, όμως, θέλουμε να υπογραμμίσουμε και το εξής για ορισμένους που ξεχνάνε μερικά πράγματα για τις άλλες χώρες. Θα επαναλάβω, λοιπόν, ότι στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στο Ευρωκοινοβούλιο, όταν συζητείτο η «Πράσινη Βίβλος» και η «Έκθεση Σέρκας», ειπώθηκε το εξής: Οι συλλογικές συμβάσεις, οι οποίες ήταν μια παραδοσιακή μορφή στην αγορά εργασίας, δεν ανταποκρίνονται στο σημερινό επίπεδο ανάπτυξης της οικονομίας και πρέπει, για να υπηρετίσουν την ανταγωνιστικότητα, να περάσουμε στη μορφή των ατομικών συλλογικών συμβάσεων. Τότε είχε γίνει χαμός Κυρίου κυριολεκτικά.

Σε αυτήν την έκθεση, λοιπόν, το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία ψήφισαν «υπέρ», ο εκπρόσωπος του Συνασπισμού «λευκό» και το ΚΚΕ «κατά». Και από τότε –αλλά και πιο πριν– άρχισε το ξήλωμα των συλλογικών συμβάσεων σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Κι αν δεν εφαρμόζεται σε ορισμένες χώρες, είναι γιατί είναι υποταγμένο όλο το συνδικαλιστικό κίνημα. Στην Ισπανία είχε να γίνει απεργία είκοσι έξι χρόνια.

Αρα, δεν είναι ελληνικό προνόμιο αυτό ούτε είναι εξαίρεση. Είναι η συνολική πολιτική και της Ευρωπαϊκής Ένωσης και συνολικά σε όλον τον καπιταλιστικό κόσμο για να ανακάμψει από την κρίση.

Τέλος, μπαίνω στον πειρασμό να πω το εξής: Αλήθεια, μιλάτε για αυτοτέλεια της τοπικής αυτοδιοίκησης; Μιλάτε όλοι σας, πλην ΚΚΕ που είπαμε ότι η αυτοδιοίκηση είναι κομμάτι του κρατικού μηχανισμού και μάλιστα αλλάξαμε τον όρο και είπαμε ότι είναι τοπική διοίκηση. Δεν υπάρχει. Τι ανεξάρτητη και τι φιλολαϊκή πολιτική; Αυτά έγιναν σε άλλες εποχές που πάλεψε, διεκδίκησε και κέρδισε ορισμένα πράγματα. Σήμερα είναι εξάρτημα του κράτους και εξαρτάται κάθε φορά από την κάθε κυβέρνηση. Είναι αλήθεια ή ψέματα; Τι καταργείτε; Δεν την κατήργησε ο «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗΣ»; Δεν την κατήργησαν όλοι οι προηγούμενοι νόμοι, κύριε Κουκουλόπουλε, που ήσασταν στο χώρο της αυτοδιοίκησης;

Και έχουμε και το εξής φοβερό. Καταγγέλλει ο κ. Καπερνάρος ότι θα γίνει το Παρατηρητήριο του Φούχτελ, του ενός και του άλλου. Μα, ξέρετε ότι έχει υπογράψει μνημόνιο συνεργασίας η ΚΕΔΕ και η Ένωση Περιφερειών με τον κ. Ράιχενμπαχ, με την Task Force και τον Φούχτελ; Οι ίδιοι είναι. Δεν είναι το Κομμουνιστικό Κόμμα ούτε οι δήμαρχοι ούτε οι περιφερειάρχες. Άλλων χώρων είναι.

Επομένως, το θέμα της αυτοτέλειας, παρ' ότι υπάρχει τυπικά τέτοιο ζήτημα, είναι ψύλλος στα άχυρα. Παρ' όλα αυτά, εμείς υποστηρίζουμε αυτήν την αντισυνταγματικότητα. Βέβαια, αυτά θα τα καταργήσει ο λαός στην πράξη και θα γράψει το δικό του λαϊκό Σύνταγμα που θα έχει πρώτο άρθρο ότι απαγορεύεται η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει εκ μέρους της Δημοκρατικής Αριστεράς ο κ. Τσοούκαλης. Όπως ξέρετε, πάμε με τη σειρά που ζητούν τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα προσχωρήσω στην άποψη του Προέδρου ότι η συζήτηση επί της αντισυνταγματικότητας απαιτεί επιχειρήματα και σοβαρή αντίκρουση επί των ζητημάτων αντισυνταγματικότητας και όχι επί της ουσίας. Γιατί για άλλη μια φορά διολίσθησαν δυστυχώς κάποιοι στο να αναδεικνύουν την ανυπαρξία επιχειρημάτων με αναφορές επί της ουσίας.

Τι συμβαίνει σήμερα στη συζήτηση αυτή; Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι κάτι που πολλές φορές απ' αυτή εδώ τη θέση έχω αναφέρει. Η καταχρηστική άσκηση ενός πάρα πολύ σοβαρού δικαιώματος ή όπλου, όπως είναι η αντισυνταγματικότητα, σε οδηγεί κάποια στιγμή, όταν θα καταθέσεις σωστά την αίτηση και με επιχειρήματα, να μη γίνεσαι πιστευτός, να χάνεις το δικό σου. Συμβαίνει σαν το βοσκό με τα πρόβατα. Την ξέρετε την ιστορία. Όταν χάνεις το δικό σου, πρέπει να επιστρατεύεις τα επιχειρήματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα κάνω μια διαπίστωση. Αν υπάρχει αντίκρουση από κάποιον, να με διαψεύσει. Είναι πρώτη φορά που έκθεση του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής σε τριάντα επτά σελίδες είναι με τόσο πολλή σαφήνεια τοποθετημένη επί αντισυνταγματικότητας άρθρων σε όλη την αντιμνημονιακή περίοδο. Τέτοια έκθεση δεν έχουμε συναντήσει ούτε στο πρώτο ούτε στο δεύτερο μνημόνιο ούτε στα μεσοπρόθεσμα. Υπήρχαν αναφορές αντισυνταγματικότητας, αλλά πρώτη φορά είναι τόσο διευρυμένες και έχουν τέτοια σαφήνεια. Ή το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής προσχώρησε στο αντιμνημονιακό μέτωπο ή θα πρέπει με πάρα πολύ σοβαρή προσπάθεια και προσέγγιση να αντιμετωπίσουμε αυτά που αναφέρει. Γιατί όταν κάνουμε ένσταση αντισυνταγματικότητας, τουλάχιστον από τη μεριά της Δημοκρατικής Αριστεράς απαιτούμε διορθώσεις. Και μπορεί να γίνουν διορθώσεις σε άρθρα, ούτως ώστε να αρθούν οι επιφυλάξεις του Επιστημονικού Συμβουλίου.

Θα περιοριστώ σε δυο περιπτώσεις –παρ' όλο που υπάρχουν πάρα πολλές– τις οποίες δυστυχώς περάσαμε επιφανειακά.

Η πρώτη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η αιτία στο άρθρο 90. Το άρθρο 90 τι λέει, με απλά ελληνικά, όχι νομικά; Λέει ότι με μια απλή υπουργική απόφαση μπορούν να ανατρέπονται νομοθετημένες σχέσεις δημόσιου χαρακτήρα, όπως είναι οι δημόσιοι υπάλληλοι, αυτοί που χαίρουν του προνομίου ή της συνταγματικής προστασίας της μονιμότητας, χωρίς οποιαδήποτε περαιτέρω εξειδίκευση. Πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας –ελπίζω να μην την αλλάξει– είναι ότι αυτό είναι ανεπίτρεπτο. Και πολύ σωστά είναι ανεπίτρεπτο, γιατί δεν μπορεί από μόνος του ένας Υπουργός να ανατρέπει και να καταργεί προνόμια τα οποία απονέμει το Σύνταγμα.

Και για να γίνει κατανοητή η αντίφαση, κύριε Υπουργέ, θα σας αναφέρω το εξής: Χθες ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Μιχαλάκης κατέθεσε μια τροπολογία σε σχέση με τη Δημοτική Αστυνομία με την ίδια ακριβώς περιγραφή του άρθρου 90 όπου προβλέπεται η υπουργική απόφαση. Λέει ότι προσόντα, προϋποθέσεις κ.λπ., για τοποθέτηση των δημοτικών αστυνομικών στη Δημοτική Αστυνομία ή οπουδήποτε αλλού γίνεται με προεδρικό διάταγμα. Η ίδια ακριβώς διαδικασία! Η σωστή διαδικασία είναι αυτή, το προεδρικό διάταγμα. Η υπουργική απόφαση είναι η λάθος διαδικασία. Και γιατί επιλέγεται υπουργική απόφαση; Γιατί η υπουργική απόφαση εκ των υστέρων ελέγχεται από το Συμβούλιο της Επικρατείας, ενώ το προεδρικό διάταγμα ελέγχεται προληπτικά από το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Δεύτερον –και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε– επειδή άκουσα τον κ. Κουκουλόπουλο με έκπληξη να μιλά για το όνειδος των προσωπικών διαταγών, θέλω να ρωτήσω: Υπάρχει εδώ μέσα συνάδελφος που να θεωρεί ότι δεν υπήρχε εκτροπή, καταστρατήγηση του βοηθήματος αυτού; Είναι προφανές. Όλοι θεωρούμε ότι υπήρχε κατάχρηση.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κάποιοι συμμετείχαν σ' αυτό. Αυτό είπα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κάποιοι μπορεί να συμμετείχαν, αλλά το πλαίσιο ήταν αυτό όμως. Η δικαιοσύνη τα έδινε. Από το ένα άκρο όμως να πάμε στο άλλο, υπάρχει μεγάλη απόσταση.

Και θέλω να φέρω το παράδειγμα. Τι λέει το άρθρο 105; Ότι όσες αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων ή αγωγών έχουν προσδιορισθεί μετά την 1-11-2013 με την επιμέλεια οποιουδήποτε διαδίκου εντός είκοσι ημερών από την ψήφιση του νόμου, πρέπει με αίτησή τους να επισπεύσουν τη συζήτηση πριν την 1^η Νοεμβρίου. Κάνουν, λοιπόν, την αίτηση πριν την 1^η Νοεμβρίου. Αν όμως δεν προσδιορισθεί πριν την 1^η Νοεμβρίου, αυτοδικαίως αίρεται η προσωρινή διαταγή, κύριε Κουκουλόπουλε.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Το ξέρω.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Ξέρουμε όλοι όσοι είμαστε νομικοί εδώ, κύριε Κουτσούμπα –γιατί σας άκουσα και σας που είστε μαχόμενος δικηγόρος– ότι οι προθεσμίες που τίθενται στον νόμο δεν δεσμεύουν τα δικαστήρια. Έχουν παραβιαστεί πάρα πολλές φορές. Θα μπορεί, λοιπόν, να τιμωρείται ο επιμελής διάδικος επειδή ο προϊστάμενος οποιουδήποτε δικαστηρίου δεν θα τηρήσει την προθεσμία;

Η σωστή διατύπωση, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, είναι ότι όποιος διάδικος επιμελής προσέλθει στα δικαστήρια εντός των είκοσι

ημερών και καταθέσει την αίτηση, η προσωρινή διαταγή διατηρείται. Τι πιο απλό; Να, πώς διορθώνεται. Όπου, λοιπόν, υπάρχει αυτοδίκαιη άρση της προσωρινής διαταγής όχι με οποιονδήποτε τρόπο, αλλά και λόγω αντικειμενικής ή ανυπερβλήτης αιτίας, τότε εκεί διατηρείται η προσωρινή διαταγή. Να, πώς διορθώνεται το συγκεκριμένο άρθρο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Και ολοκληρώνουμε τη συζήτηση για την συνταγματικότητα με τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας κ. Βορίδη.

Ορίστε, κύριε Βορίδη, έχετε τον λόγο για πέντε λεπτά.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι αρκετά τα άρθρα για τα οποία έχουν προβληθεί αντιρρήσεις συνταγματικότητας και γι' αυτό θα πάω σχετικά γρήγορα.

Ως προς το θέμα της αυτονομίας των ΟΤΑ, πράγματι, λοιπόν, είναι αλήθεια ότι στο άρθρο 102 προστατεύεται συνταγματικά η διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια των ΟΤΑ. Για να ήταν πλήρες το επιχείρημα των αντιρρήσεων, θα έπρεπε να αποδειχθεί ότι με τη συγκεκριμένη διάταξη του άρθρου 76 υπάρχει επέμβαση στους ΟΤΑ και όχι εποπτεία, όχι έλεγχος.

Διαβάστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις διατυπώσεις: «Το Παρατηρητήριο αξιολογεί τις προβλέψεις», «διατυπώνει προτάσεις», «αξιολογεί», «ελέγχει την πορεία εκτέλεσης του προϋπολογισμού». Το Παρατηρητήριο ελέγχει την ορθή εκτέλεση των προϋπολογισμών. Επέμβαση υπάρχει; Όχι.

Εάν λέτε κάτι άλλο –ελπίζω ότι δεν λέτε– ότι, δηλαδή, δεν μπορεί να υπάρχει καν εποπτεία στους ΟΤΑ, που σημαίνει ότι το κράτος από τον προϋπολογισμό δίνει χρήματα στους ΟΤΑ και οι ΟΤΑ τα κάνουν ό,τι θέλουν, τότε εάν εν συνεχεία πτωχεύσουν, τι ακριβώς γίνεται; Έρχεται το κράτος και ξαναπληρώνει ή αφήνουμε τους ΟΤΑ να πτωχεύσουν και να κλείσουν με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την παροχή υπηρεσιών; Τι από τα δύο; Κάτι πρέπει να διαλέξετε.

Εμείς διαλέγουμε κάτι άλλο που λέμε ότι είναι και συνταγματικά θεμιτό. Διαλέγουμε τον προληπτικό έλεγχο των προϋπολογισμών, την άσκηση της εποπτείας και την παρέμβαση που προβλέπεται, γιατί ασκεί εποπτικό ρόλο. Και ο αποκεντρωμένος Γραμματέας της Αυτοδιοίκησης και το Υπουργείο ασκεί εποπτικό ρόλο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κύριε Λαφαζάνη, μη διακόπτετε, αν έχετε την ευγενή καλοσύνη. Εγώ κάνω ένα νομικό επιχείρημα. Εάν είναι να με διακόπτετε...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εάν πτωχεύσει το κράτος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Παρακαλώ, κύριε Λαφαζάνη, γιατί διακόπτετε; Νιώθετε υπερήφανος για τη διακοπή;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Τώρα, και στο νομικό επιχείρημα διακοπή; Έλεος.

Άρα, λοιπόν, αυτό είναι το θέμα.

Τώρα, προσωρινές διαταγές: Έχουμε θεσπίσει –εισάγεται εδώ με το άρθρο 105– μία διαδικασία με την οποία γίνεται απόπειρα να αντιμετωπιστεί μία μεγάλη παθολογία. Εγώ δεν θα πω ποιος φταίει, εάν φταίνει ο δικηγόρος, εάν φταίνει ο δικαστής, εάν φταίνει οι διάδικοι. Όποιος κι αν φταίει. Υπάρχει μία μεγάλη παθολογία. Ποια είναι αυτή; Ότι διατηρούνται σε καθεστώς προσωρινής διαταγής στην εργασία τους άνθρωποι, χωρίς να εκκαθαρίζεται η σχέση τους. Εγώ θα πω ότι είναι και γι' αυτούς κακό, διότι βρίσκονται μόνιμως σε εκκρεμότητα, αλλά προφανώς είναι κακό και για τον εργοδότη, γιατί και αυτός, επίσης, δεν εκκαθαρίζει τη σχέση.

Εισάγουμε διατάξεις με τις οποίες πιέζεται χρονικά να εκκαθαριστεί το ζήτημα αυτό. Προσέξτε, όχι με το επιχείρημά σας, της καταργήσεως της προσωρινής δικαστικής προστασίας. Επίσπευση έχουμε, να γίνουν πιο γρήγορα, μέσα στις προθεσμίες.

Ακούω τώρα το εξής επιχείρημα: «Και αν δεν γίνουν μέσα στις προθεσμίες εξ υπαιτιότητας των δικαστηρίων».

Πρώτον, διαβάστε λίγο τι λέει η έκθεση. Η έκθεση εδώ δεν μιλάει για αντισυνταγματικότητα, μιας και την επικαλείστε. Η έκθεση στην πραγματικότητα λέει ότι εδώ, στην περίπτωση αυτή, τα δικαστήρια δεν θα πρέπει να εφαρμόσουν την κύρωση. Ουσιαστικά, δηλαδή, λένε ότι δεν μπορεί να γίνει η μετάθεση και ότι

δεν εννοεί αυτό η διάταξη. Σε κάθε περίπτωση, όμως, και εκεί προφανώς θα εγερθούν αποζημιωτικές αξιώσεις, εάν πράγματι υπάρχουν δυσμενείς συνέπειες για τον καλόπιστο διάδικο από τη μη εφαρμογή των μέτρων.

Διαθεσιμότητα: Κατ' αρχήν, δεν υπάρχουν, κύριε Πρόεδρε –για να το τελειώνουμε εδώ– αποφάσεις Ανωτάτων Δικαστηρίων. Υπάρχουν κάποιες αποφάσεις μονομελών που κρίνουν πράγματι σε μια κατεύθυνση.

Δύο επιχειρήματα αντισυνταγματικότητας προβλήθηκαν. Το ένα είναι ότι δεν είναι ορισμένη η διάταξη. Εγώ τη διαβάζω και μου φαίνεται απολύτως ορισμένη. Εκτός κι αν κάποιος ήθελε να κάνουμε εξουσιοδοτικές διατάξεις με τις οποίες θα λέμε: «Εξουσιοδοτούμε τον Υπουργό Εσωτερικών να τροποποιήσει τον κανονισμό του Υπουργείου Εσωτερικών. Εξουσιοδοτούμε τον Υπουργό Οικονομικών να τροποποιήσει τον κανονισμό του Υπουργείου Οικονομικών». Αυτό είναι να προσθέσουμε πέντε αναλυτικότερες διατάξεις για να καλύψουμε το ζήτημα.

Νομίζω ότι δεν χρειάζεται. Η διάταξη, η εξουσιοδοτική, για την αναδιοργάνωση της διοικήσεως στην κατεύθυνση του εξορθολογισμού της είναι σωστή.

Ανοίγει, όμως, και μια μεγάλη συζήτηση. Εγώ δεν θα το κρύψω. Πρέπει να το πούμε ξεκάθαρα. Προφανώς, υπάρχει κι το ζήτημα ποιας πολιτικής αντίληψης είναι φορείς ορισμένες δικαστικές αποφάσεις, για να συμφωνήσω από την άλλη πλευρά με τους αγορητές του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας. Από την άλλη πλευρά προφανώς.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Αυτό ήταν σαφές. Δεν περιμέναμε και τίποτα άλλο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ναι, να μην μπερδευτούμε. Αν και δεν νομίζω ότι υπάρχει τέτοιος κίνδυνος.

Άρα, λοιπόν, προφανώς θα πρέπει να υπάρξει μια ερμηνεία και στα δικαστήρια, τέτοια η οποία να διευκολύνει τον εξορθολογισμό του δημοσίου, η οποία να διευκολύνει την αλλαγή του και όχι να χρησιμοποιεί συνταγματικά προσχήματα για να μένει ακυλωμένη.

Ξαναλέω, όμως, ότι δεν έχουμε τέτοιο θέμα εδώ. Αυτή τη στιγμή βρισκόμαστε σε χαμηλόβαθμα δικαστήρια. Δεν έχουμε τέτοια κρίση. Το αυτό ισχύει και για τις μετακινήσεις.

Νομίζω ότι έχουν απαντηθεί όλα.

Για το θέμα του ΤΧΣ κρατώ τη δέσμευση της Κυβέρνησης ότι πρόκειται η διάταξη αυτή να αποσυρθεί ή εν πάση περιπτώσει να αλλάξει σε ουσιαστικό βαθμό.

Κατά συνέπεια, κύριε Πρόεδρε, η πρότασή μας προς το Σώμα είναι να απορριφθούν οι αντιρρήσεις περί αντισυνταγματικότητας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση κατά το άρθρο 100, παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής για το θέμα της συνταγματικότητας που ετέθη.

Παρακαλώ, οι δεχόμενοι την ένσταση αντισυνταγματικότητας να εγερθούν.

(Στο σημείο αυτό εγείρονται οι αποδεχόμενοι την ένσταση)

Είναι προφανές ότι δεν ηγέρθη ο απαιτούμενος από το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής αριθμός Βουλευτών και συνεπώς η ένσταση αντισυνταγματικότητας απορρίπτεται.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ - ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Να γίνει καταμέτρηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Διαβάστε τον Κανονισμό και καθίστε κάτω!

Κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα, επειδή είναι εκατόν πέντε οι εγγεγραμμένοι Βουλευτές, να παρακαλέσω το Σώμα να μας εξουσιοδοτήσει να μην σταματήσουμε το μεσημέρι και να πάμε συνέχεια.

Το Σώμα συμφωνεί;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το Σώμα συνεφώνησε ομοφώνως.

Ευχαριστώ πολύ.

Τον λόγο έχει ο κ. Λοβέρδος για επτά λεπτά.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ομιλητής στο Βήμα. Παρακαλώ πάρα πολύ!

Ορίστε, κύριε Λοβέρδο, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, να περιμένουμε λίγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Εγώ περιμένω. Οι συνάδελφοι δεν περιμένουν.

Παρακαλώ, όσοι θέλετε να μείνετε, να μείνετε και όσοι θέλετε να αποχωρήσετε, να αποχωρήσετε. Σέβομαι την κούρασή σας. Χθες τελειώσαμε στις 03.30', όπως και σήμερα απ' ό,τι φαίνεται.

Ορίστε, κύριε Λοβέρδο, είναι ήσυχα τα πράγματα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Λίγα δευτερόλεπτα ακόμα. Οι συνάδελφοι αποχωρούν.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι!

(Κωδωνοκρουσίες)

Κύριε συνάδελφε, καθίστε κάτω! Δεν θέλω να αναφερθώ προσωπικά, γι' αυτό καθίστε κάτω.

Ορίστε, κύριε Λοβέρδο, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, με το παρόν σχέδιο νόμου, τίθενται στην αξιολόγηση και τελικά στην κρίση μας δύο από τα μεγαλύτερα προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα η χώρα. Το πρόβλημα της ανυπαρξίας –που πρέπει να καλυφθεί ενός σταθερού, δίκαιου, απλού και σε βάθος τουλάχιστον δεκαετίας φορολογικού νόμου και θέματα που σχετίζονται με το κράτος, την αποτελεσματικότητα και το προσωπικό του.

Έρχονται ενώπιόν μας οι λύσεις των προβλημάτων, υπεσχόμενες από το 2010, με ανανέωση των υποσχέσεων από τον Ιούνιο και Ιούλιο του 2012; Όχι.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, καλούμαστε να ψηφίσουμε την αναπαραγωγή της κακοδιαμόρφωσης.

Άρθρα 1 έως και 75: Ο νέος φορολογικός Κώδικας. Είναι αυτό που έχουμε υποσχεθεί στον ελληνικό λαό;

Κύριε Υπουργέ των Οικονομικών, πιστεύετε ότι με την παρούσα νομοθετική σας πρωτοβουλία εφαρμόζετε ένα από τα δέκα βασικά πράγματα, για τα οποία ζητήσατε και πήρατε την ψήφο εμπιστοσύνης της Βουλής τον Ιούνιο του 2012; Όχι, κύριε Υπουργέ. Δεν πρόκειται περί αυτού.

Ανήκα σε εκείνους που παρείχαν ψήφο εμπιστοσύνης, ανήκα σε εκείνους που σηκώσαμε ακόμα μια φορά στη πλάτη μας τα μέτρα του Νοεμβρίου με βάση τα οποία πήραμε τη γιγαντιαία δόση των 55 δισεκατομμυρίων ευρώ. Έχω πει αρκετές φορές στην Αίθουσα ότι για να καταλάβουμε τι ήταν εκείνη η οικονομική ενίσχυση της χώρας αρκεί να συγκρίνουμε το ποσό αυτό με ακαθάριστο εγχώριο προϊόν, λόγου χάριν της Βουλγαρίας, που είναι μικρότερο.

Πήραμε, λοιπόν, στην πλάτη μας κάποιοι Βουλευτές και πάλι την ευθύνη, διατηρώντας αθέτως από την πλευρά της Κυβέρνησης την υπόσχεση ότι τον Μάρτιο –έλεγαν τότε-, τον Μάιο –πήγε μετά-, τον Ιούλιο –τώρα- θα ερχόταν το δίκαιο, το απλό φορολογικό σύστημα με προοπτική δεκαετίας. Ήρθε; Αυτό καλούμαστε να ψηφίσουμε; Επανελημμένα και στον κ. Μαυραγάνη και σε εσάς αγοράζοντας εδώ, είχα πει ότι όλα όσα γίνονται τελούν υπό αυτήν την αναμονή! Αυτά τα οποία περιμέναμε ήρθαν; Αυτά καλούμαστε να ψηφίσουμε; Προφανώς και όχι.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, άλλη μία διάψευση. Άλλο ένα πλήγμα στην αξιοπιστία του ελληνικού πολιτικού συστήματος. Έχουμε ακούσει επί δεκαετίες τις προεκλογικές υποσχέσεις για το δίκαιο, σταθερό και απλό φορολογικό σύστημα, με προοπτική δεκαετίας. Κάθε φορά –είμαι δεκατέσσερα περίπου χρόνια σ' αυτήν την Αίθουσα- κάθε νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργείου Οικονομικών, ανεξαρτήτως αν περιείχε και κάποιες σωστές ρυθμίσεις, ήταν στη λογική των άρθρων 1 ως και 75 που έχουμε μπροστά μας σήμερα.

Είναι μέσο, εργαλείο για να αντιμετωπίσουμε την ύφεση και την ανεργία αυτό; Παρέχει, δηλαδή, ένα ασφαλές φορολογικό περιβάλλον απλό, κατανοητό που θα είναι η Ελλάδα, μετά από αυτό, ελκυστική στις επενδύσεις; Σε καμμία περίπτωση!

Φέρατε απλώς το φορολογικό νόμο της χρονιάς. Φέρατε απλώς

εκείνο το φορολογικό νόμο, όπως γίνεται στα τέσσερα χρόνια κρίσης και κάποιες μεταπολιτευτικές δεκαετίες, όπου μόλις τον ψηφίσουμε και τον εφαρμόσουμε για το επόμενο έτος, στα μέσα του επόμενου θα φέρετε άλλο ένα τέτοιο, αν είστε εσείς.

Η έλλειψη, δηλαδή, τόλμης, η έλλειψη προετοιμασίας, η έλλειψη ουσίας στα Ζάππεια, η έλλειψη δουλειάς δεκατρείς μήνες που είστε Κυβέρνηση, η έλλειψη αποφασιστικότητας μετατρέπονται σε αυτό το σχέδιο νόμου. Γιατί να το ψηφίσουμε; Δεν θα το ψηφίσουμε!

Την αρχή του σχεδίου νόμου συνιστούν οι φορολογικές του διατάξεις και αυτές δεν συνιστούν τίποτα περισσότερο από το φορολογικό νόμο της χρονιάς. Του χρόνου θα είμαστε εδώ είτε με ένα αντίστοιχο κείμενο είτε με μια πλειάδα διατάξεων που αγαπάει το Υπουργείο Οικονομικών να εισηγείται στη Βουλή του τύπου «η περίπτωση της παραγράφου τάδε του άρθρου τάδε τροποποιείται ως ακολούθως».

Από εκεί και πέρα, για να καταλάβει κανείς τι τον αφορά, θα πρέπει να συμβουλευτείται πυρηνικό φυσικό. Γι' αυτό και κάθε χρονιά οι φοροαναλυτές στα μέσα ενημέρωσης μιλούν ενώπιον ενός ακροατηρίου που δεν καταλαβαίνει τίποτα.

Θα μετατρέψουμε, λοιπόν, την έλλειψη τόλμης, την ανημπόρια, τη διάψευση των υποσχέσεων σε μέτρα; Όχι. Δεν θα το κάνουμε αυτό, κύριε Πρόεδρε. Αυτό δεν θα γίνει από πολλές πλευρές της Βουλής και κυρίως από εμάς, που στηρίζουμε την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας, που πιστεύουμε ότι αυτή είναι η διεξοδος. Ψήφος στήριξης σε τέτοιο είδους παρεμβάσεις δεν πρόκειται να ξαναυπάξει.

Αυτό είναι το μείζον, δηλαδή τα εβδομήντα πέντε άρθρα στα εκατόν οκτώ-εκατόν εννιά. Για να δούμε και άλλες πλευρές της νομοθετικής παρέμβασης.

Νομίζω ότι αξίζει της προσοχής μας, συζητώντας επί της αρχής, και το άρθρο 80 και το άρθρο 81 και το άρθρο 82. Πρόκειται για δύο παρεμβάσεις που αφορούν το προσωπικό του ελληνικού δημοσίου, όπου για τρεις συγκεκριμένες κατηγορίες –εκπαιδευτικούς, σχολικούς φύλακες και δημοτικούς αστυνομικούς- αντί αξιολογήσεων και τελικών αποφάσεων επί του συγκεκριμένου, επιλέγεται η μέθοδος «να χτυπήσουμε στο ψαχνό».

Εδώ, παρακολουθώντας με ευλάβεια –κοινοβουλευτική, βέβαια- τον Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης, κ. Αντώνιο Μανιτάκη, που πολύ εκτιμώ –ήταν καθεστηθεγής μου- τον Ιούλιο του 2012, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, άκουσα τα εξής: «Εκκινεί η αξιολόγηση των υπηρεσιών που θα ολοκληρωθεί το Δεκέμβριο του 2012 και από τον Ιανουάριο του 2013 θα ολοκληρωθεί μέχρι και τον Ιούνιο του 2013 η αξιολόγηση του προσωπικού».

Όπως και για τα φορολογικά, έτσι και για τα θέματα του προσωπικού και των υπηρεσιών του δημοσίου σε κατάλληλους χρόνους –Δεκέμβριο, Ιανουάριο, Μάρτιο, παραμονές του Πάσχα με το πολυνομοσχέδιο της Κυριακής των Βαΐων- απευθυνόμενος στον τότε Υπουργό είπα: Γιατί δεν μας ενημερώνετε πώς πάει η αξιολόγηση; Δεν θα γίνει αξιολόγηση; Θα φτάσουμε στο τέλος να πάρουμε αποφάσεις χωρίς την προηγούμενη αξιολόγηση; Ένας χρόνος και δεκατρείς μήνες –μιλώ για σήμερα- θα έχουν περάσει πάλι αναξιοποίητοι; Και αν προσθέσω και κάποιον καιρό πριν, επί των προηγούμενων κυβερνήσεων –κυρίως της κυβέρνησης Παπαδήμου- θα φύγουν έτσι; Θα πάρουμε αποφάσεις χωρίς αυτές τις αξιολογήσεις; Απάντηση δεν υπήρχε.

Θυμάμαι, κύριοι Υπουργοί, ότι απηύθυνα το ερώτημα αυτό στον κ. Μανιτάκη όταν είχαμε κληθεί να ψηφίσουμε τη Γενική Γραμματεία Συντονισμού του κυβερνητικού έργου, που την ψηφίσαμε. Και του έλεγα: «Προσθέτουμε δημόσιες υπηρεσίες. Θα βοηθήσουν;». Βοήθησε αυτή η Γενική Γραμματεία στον συντονισμό του κυβερνητικού έργου για την ΕΡΤ; Βοήθησε αυτή η Γενική Γραμματεία στα άλλα θέματα ή προστέθηκε ακόμα μια μονάδα στη διοίκηση, που και αυτή δεν θα προσφέρει τίποτα; Εν πάση περιπτώσει, επειδή ψηφίζαμε, λέγαμε στον κύριο Υπουργό «τι γίνεται με τις αξιολογήσεις;» και δεν παίρναμε καμμία απάντηση.

Έρχεστε σήμερα, λοιπόν, και προτείνοντας διατάξεις στο παρόν σχέδιο νόμου λέτε: αφού δεν κάναμε αυτό που έπρεπε να κάνουμε, ας χτυπήσουμε στο ψαχνό. Όχι –λέτε- δεν χτυπάμε στο ψαχνό, διότι βάζουμε κριτήρια. Τα κριτήρια, όμως, τα βάζετε εκ των υστέρων, αφού έχετε προσδιορίσει κατηγορίες τις οποίες

θα χτυπήσετε.

Δεν υπάρχουν επιχειρήματα του τύπου «δεν προλάβαινα». Ακόμα και αν είναι αληθές ότι οι υπάλληλοι είναι πάρα πολλοί ώστε να αξιολογηθούν όλοι, ακόμα και αν είναι αληθές ότι πολλοί, ακόμα και στην Αίθουσα, όταν λένε αξιολόγηση εργαζόμενου στο κράτος δεν ξέρουν τι ακριβώς εννοούν – μια γενική εννοιολογική κατηγορία θέτουν μπροστά ως επιχείρημα- για όλα υπάρχουν λύσεις. Για όλα, μα για όλα, υπάρχουν λύσεις.

Θα μπορούσατε, λόγω χάρη, στην αξιολόγηση του προσωπικού να προτάξετε την αξιολόγηση εκείνων που δεν έχουν προσληφθεί με «σκληρό» ΑΣΕΠ. Μεταχειρίζομαι έκφραση του Υπουργού σας. Και να έχετε κάνει επί δεκατρείς μήνες ή επί έξι μήνες μια πάρα πολύ σημαντική δουλειά, βάσει της οποίας σήμερα να μας πείτε «αυτούς δεν τους χρειαζόμαστε».

Έχω το δικαίωμα να μιλάω, διότι ήμουν εκείνος που δημόσια, όχι μόνο στις συσκέψεις του Υπουργικού Συμβουλίου και των κυβερνητικών επιτροπών, αλλά δημόσια, έλεγα: Ας φύγουν από το δημόσιο αυτοί που είτε είναι επίορκοι είτε δεν προσέχονται και βουτούν ένα μισθό χωρίς να προσφέρουν τίποτα. Μπορούμε να κάνουμε μόνοι μας μια αρχή με επτά-οκτώ χιλιάδες υπαλλήλους και να κλείσει το θέμα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ**)

Όσο περνά ο καιρός, οι απαιτήσεις θα μεγαλώνουν και το θέμα θα αποκτά συμβολική σημασία. Έτσι ακριβώς και έγινε. Επειδή όμως δεν έγιναν όλα αυτά, δεν μπορούμε να συνεργήσουμε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σε ένα χτύπημα στο «ψαχνό», σε ένα χτύπημα που αφορά τους σχολικούς φύλακες, σε ένα χτύπημα που αφορά τη Δημοτική Αστυνομία και τους εκπαιδευτικούς της τεχνολογικής δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, η οποία είναι φρικτά μειοψηφική στην Ελλάδα, ενώ στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, εάν δεν είναι το 50% της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, είναι πάντως μία από τις βασικές λεωφόρους και όχι παράδρομος, όπως είναι στην Ελλάδα. Αντί τώρα, που οι γιατροί, οι δικηγόροι και οι μηχανικοί πλήττονται από ανεργία να προσανατολίσουμε αλλιώς τους μαθητές, εσείς έρχεστε και χτυπάτε στο «ψαχνό» και έτσι ολόκληρες κατηγορίες τίθενται εκποδών και υπάρχει αδυναμία λειτουργίας ορισμένων κλάδων της δευτεροβάθμιας τεχνολογικής εκπαίδευσης.

Έπρεπε να προετοιμαστείτε και δεν το προλάβατε; Μα, η κ. Διαμαντοπούλου σας άφησε έτοιμο σχέδιο νόμου, ένα σχέδιο νόμου που είχε περάσει τη διαβούλευση, εξαντλητικά καταγεγραμμένο, πλήρες, που θα μπορούσατε να μας το έχετε φέρει να το ψηφίσουμε. Δεν πήρατε αυτή την πρωτοβουλία και τώρα χτυπάτε με έναν τρόπο που δεν δίνει διεξόδους, έναν τρόπο αλά ΕΡΤ, που σας βοηθά να καλύψετε κάποιες ανάγκες ενόψει μίας δόσης.

Και το ερώτημα που έχω ακούσει πολλές φορές και από εκείνα τα έδρανα «δεν θα πάρουμε τα χρήματα;» δεν τίθεται ως εκβιαστικό, κυρίες και κύριοι Βουλευτές. Ξέρουμε πάρα πολύ καλά τι ακριβώς συμβαίνει και δεν υπάρχει καμμία περίπτωση να υποστηρίξουμε τέτοιου είδους εκ των υστέρων και «τυφλές» προτάσεις νομοθετικών διευθετήσεων, θέματα που έπρεπε να έχουν διευθετηθεί διοικητικά από τους Υπουργούς.

Εν τέλει, είναι υποχρέωσή μας να καταψηφίσουμε. Γιατί; Γιατί έτσι όπως λειτουργείτε, παρ' ότι ηγείστε ενός μετώπου δυνάμεων που προκύπτει από την πλειοψηφία του ελληνικού λαού και το 2012, με ευρωπαϊκό προσανατολισμό απόλυτο, με πίστη στο ευρώ, «ροκανίζετε» αυτό το μέτωπο, κυρίες και κύριοι Υπουργοί. Συρρικνώνονται οι δυνάμεις αυτές εξαιτίας ανικανοτήτων, αδεξιότητων και έλλειψης τόλμης. Αυτή την έλλειψη τόλμης και αυτές τις διαψεύσεις δεν μπορεί να μας τις μετατρέπετε σε σχέδια νόμου, που εμείς θα κληθούμε να ψηφίσουμε, εκβιαζόμενοι από

τις ανάγκες χρηματοδότησης της χώρας.

Η παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία πρέπει να καταψηφιστεί. Εμείς θα υποστηρίξουμε και με την ψήφο μας αυτή την πολιτική εκδοχή. Η ζωή δεν τελειώνει, όμως, εδώ. Θα υπάρξουν και επόμενες παρεμβάσεις.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σε αυτήν την περίοδο της Βουλής μας δίνονται οι ευκαιρίες ξεκαθαρισμάτων, σε πολιτικό προφανώς επίπεδο. Έχετε μέθοδο τη μετατροπή σε μέτρα όλων όσων δεν μπορείτε να κάνετε ως Υπουργοί. Αυτά που σας λέγαμε, κύριε Στουρνάρα, την Κυριακή των Βαΐων τα περιπαίζατε, αυτά που λέγαμε για την ανανέωση του χαρατσίου, για τις φοβερές ρυθμίσεις των εισφορών. Σας λέγαμε ότι υπάρχει καλύτερος τρόπος, αν φυσικά τον δώσουμε με μελέτη, στους χρηματοδότες της χώρας και δεν έχουν αντιρρήσεις. Μπαίναμε και σε αυτόν τον κόπο. Σας λέγαμε ότι υπάρχουν καλύτερες ρυθμίσεις που προϋποθέτουν τουλάχιστον να μην συντρέχουν οι υποχρεώσεις καταβολής των τρεχουσών εισφορών και των παρελθουσών. Τα αντιμετωπίζατε αυτά με χλεύη και στις τηλεοράσεις έλεγαν τα μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου ότι πολύ καλές ρυθμίσεις για το καλό του ελληνικού λαού και της οικονομίας τίθενται μπροστά στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

Τι χρήματα μαζεύει το ΙΚΑ απ' αυτή τη ρύθμιση για τις εισφορές; Τι χρήματα μαζεύει το δημόσιο; Τίποτα, κύριε Υπουργέ, πολύ λιγότερα από τα προϋπολογισθέντα. Έτσι, όμως, δεν προχωράμε και είστε εκείνοι οι οποίοι στα μάτια του ελληνικού λαού δημιουργείτε την εντύπωση ότι αφού έχει την τρόικα, τι να κάνει τους Έλληνες πολιτικούς; Γιατί; Γιατί όλο το φάσμα των αρμοδιοτήτων που δεν εντάσσονται στα χρηματοδοτικά προγράμματα και είναι το 80% των κυβερνητικών αρμοδιοτήτων, τα μετατρέπετε σε άρθρα 1 έως 75 του παρόντος σχεδίου νόμου. Δεν κάνετε τη δουλειά. Και επειδή δεν κάνετε τη δουλειά, όλα επικεντρώνονται στα θέματα του δημοσίου, σε θέματα με κόστος κοινωνικό και υφισιακό. Επειδή όλα μετατρέπονται σε τέτοια θέματα, ο κόσμος που παρακολουθεί την ενημέρωση δια των μέσων νομίζει ότι όλα όσα έχουμε ως αρμοδιότητα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, προκύπτουν από τους δανειστές.

Αυτήν τη χρεοκοπία του ελληνικού πολιτικού συστήματος την προκαλείτε και εσείς σήμερα. Με τη δύναμη των επιχειρημάτων ενός Υπουργού που τα θέματά του ουδέποτε υπήρχαν ως θέματα διαπραγματεύσεων με την τρόικα στην ημερήσια διάταξη, κάναμε τη δουλειά, δίναμε τις μάχες. Αυτή η κατάντια σήμερα, ό,τι δεν κάνετε, να το φέρνετε σε τέτοια σχέδια νόμου, έχει ημερομηνία λήξης με την εξαφάνιση πολλών από τις δυνάμεις που πιστεύουν, θεωρητικά τουλάχιστον, στην Ευρώπη ή στο ευρώ, σε μία καλύτερη τύχη της χώρας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Ευχαριστούμε, κύριε Λοβέρδο.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Οικονομικών κ. Στουρνάρας για κάποιες νομοτεχνικές παρεμβάσεις.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Αξιότιμοι κύριοι Βουλευτές, θα ήθελα να καταθέσω προσθήκες-αναδιατυπώσεις στο σχέδιο νόμου, επισημαίνοντας ότι λάβαμε υπ' όψιν τα εξής: Πρώτον, τις παρατηρήσεις σας που έγιναν κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων και δεύτερον, την έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής.

Καταθέτω επίσης, για τα Πρακτικά της Βουλής ορισμένες αναγκαίες διευκρινίσεις επί της αιτιολογικής έκθεσης.

Επίσης, η προσθήκη-τροπολογία με γενικό αριθμό κατάθεσης 645 και ειδικό 142 αποσύρεται.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Οικονομικών κ. Ιωάννης Στουρνάρας καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες προσθήκες-αναδιατυπώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΠΡΟΣΘΗΚΕΣ - ΑΝΑΔΙΑΤΥΠΩΣΕΙΣ
ΣΤΗΝ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΗΣ 16ης ΙΟΥΛΙΟΥ 2013
ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ,
ΕΠΕΙΓΟΝΤΑ ΜΕΤΡΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ Ν. 4046/2012, ΤΟΥ Ν.4093/2012
ΚΑΙ ΤΟΥ Ν. 4127/2013 ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»

1. Στο τέλος της περίπτωσης γ) της παραγράφου 1 του άρθρου 5 προστίθενται οι λέξεις «μέσω μόνιμης εγκατάστασης».
2. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 6 μετά τη λέξη «συναρμολόγησης» προστίθενται οι λέξεις «ή δραστηριότητες επίβλεψης που συνδέονται με αυτά».
3. Η παράγραφος 7 του άρθρου 6 διαγράφεται και η παράγραφος 8 του ίδιου άρθρου αναριθμείται ως παράγραφος 7.
4. Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 8 μετά τις λέξεις «μισθωτή εργασία» προστίθενται οι λέξεις «και συντάξεις».
5. Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 4 του άρθρου 11, μετά τη λέξη «γονική μέριμνα» προστίθενται οι λέξεις «και σε κάθε περίπτωση στο όνομα του συζύγου, ο οποίος θεωρείται καταρχήν υπόχρεος για την υποβολή της δήλωσης».
6. Στην περίπτωση β) της παραγράφου 3 του άρθρου 12 διαγράφονται οι λέξεις «της ημερήσιας αποζημίωσης».
7. Στην περίπτωση α) της παραγράφου 1 του άρθρου 14 μετά τις λέξεις «και σίτισης» προστίθενται οι λέξεις «και η ημερήσια αποζημίωση».
8. Στην περίπτωση γ) της παραγράφου 1 του άρθρου 14 διαγράφονται οι λέξεις «η αποζημίωση εξόδων διαμονής και σίτισης με τη μορφή του» και αντικαθίστανται οι λέξεις «επιδόματος αλλοδαπής» με τις λέξεις «το επίδομα αλλοδαπής».
9. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 14 προστίθεται νέα περίπτωση ια) ως εξής:
«ια) τα ασφαλιστρα που καταβάλλονται από τον εργοδότη για την ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή κάλυψη του υπαλληλικού του προσωπικού ή για την κάλυψη του κινδύνου ζωής ή ανικανότητάς του στο πλαίσιο ασφαλιστηρίου συμβολαίου, μέχρι του ποσού των χιλίων πεντακοσίων (1.500) ευρώ ετησίως ανά εργαζόμενο.».

10. Στην περίπτωση ε) της παραγράφου 2 του άρθρου 14 οι λέξεις «άνω του» αντικαθίστανται με τις λέξεις «τουλάχιστον».
11. Ο τίτλος του άρθρου 16 αντικαθίσταται ως εξής: «Μείωση φόρου εισοδήματος».
12. Στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 20 οι λέξεις «εκτός εάν: α) διατηρούν τη φορολογική τους κατοικία σε άλλο κράτος μέλος της Ε.Ε. και τουλάχιστον» αναδιατυπώνονται ως εξής: «εκτός εάν διατηρούν τη φορολογική τους κατοικία σε άλλο κράτος μέλος της Ε.Ε. ή του Ε.Ο.Χ. και α) τουλάχιστον»
13. Στην περίπτωση β) του άρθρου 20 η λέξη «απαλλαγής» αντικαθίσταται με τη λέξη «μείωσης».
14. Στην παράγραφο 4 του άρθρου 21 οι λέξεις «άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία» αντικαθίστανται με τις λέξεις «από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία».
15. Στο δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης ιγ) του άρθρου 23 οι λέξεις «δεν εφαρμόζεται για» αναδιατυπώνεται με τις λέξεις : «δεν αποκλείει την έκπτωση των δαπανών που καταβάλλονται προς» και οι λέξεις «στο βαθμό που» αντικαθίστανται με τη λέξη «εφόσον».
16. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 27 οι λέξεις «ή χώρες Ε.Ο.Χ. και δεν υπάρχει πρόβλεψη σε κάποια συνθήκη περί διπλής φορολόγησης» αναδιατυπώνεται ως εξής: «ή του Ε.Ο.Χ., το οποίο δεν απαλλάσσεται στη βάση συνθήκης αποφυγής διπλής φορολογίας που έχει συνάψει και εφαρμόζει η Ελλάδα»
17. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 31 η λέξη «εξαρτημένων» αντικαθίσταται με τη λέξη «εξαρτώμενων».
18. Στο πρώτο μετά τη ζ) περίπτωση εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 31 οι λέξεις «μαζί με τη δήλωσή του και» διαγράφονται.
19. Στην περίπτωση ζ) του άρθρου 33 οι λέξεις «το άρθρο 30» αντικαθίστανται με τις λέξεις «το άρθρο 31».
20. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 34 μετά τις λέξεις «του άρθρου 30» προστίθενται οι λέξεις «, η οποία προστίθεται στο φορολογητέο εισόδημα».

21. Στο τελευταίο εδάφιο της υποπερίπτωσης γγ) της περίπτωσης δ) της παραγράφου 2 του άρθρου 34 οι λέξεις «του άρθρου 31» αντικαθίστανται με τις λέξεις «του άρθρου 32» και μετά τη λέξη «ή» προστίθενται οι λέξεις «του άρθρου 34.».
22. Στην περίπτωση ε) της παραγράφου 2 του άρθρου 34 οι λέξεις «του άρθρου 31» αντικαθίστανται με τις λέξεις «του άρθρου 32 ή του άρθρου 34».
23. Στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 39 μετά τις λέξεις «(200 τ.μ)» προστίθενται οι λέξεις «προκειμένου να χρησιμοποιηθεί ως κύρια κατοικία».
24. Στον πίνακα της παραγράφου 4 του άρθρου 40 η λέξη «ενοίκια» να αντικατασταθεί από τις λέξεις «εισόδημα από ακίνητη περιουσία».
25. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 41 μετά τις λέξεις «μεριδίου αυτού» προστίθενται οι λέξεις «ή συμμετοχών οι οποίες » και διαγράφονται οι λέξεις «τα οποία».
26. α. Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 41 μετά τις λέξεις «στο συμβόλαιο» προστίθενται οι λέξεις «ή το πραγματικό τίμημα που καταβλήθηκε, όπως προκύπτει από κατάλληλα δικαιολογητικά ή το πραγματικό κόστος σε περίπτωση ανέγερσης κτίσματος».
- β. Στο τέλος του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 41 μετά τις λέξεις «μεταβίβασης ακινήτου» προστίθενται οι λέξεις «ή κατοχής κατά το χρόνο κτήσης».
- γ. Στο πέμπτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 41 μετά τη λέξη «την τιμή πώλησης» προστίθενται οι λέξεις «και δεν προστίθενται ή αφαιρούνται».
27. Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 42 μετά τις λέξεις «την τιμή πώλησης» προστίθενται οι λέξεις «και δεν προστίθενται ή αφαιρούνται».
28. Στην περίπτωση ε) του άρθρου 46 μετά τη λέξη «εταιρείες» προστίθενται οι λέξεις «περιλαμβανομένων και των ατομικών επιχειρήσεων εκμετάλλευσης πλοίων».
29. Στην περίπτωση γ) του άρθρου 45 οι λέξεις «το εισόδημα που αποκτούν από συνδρομές μελών και δωρεές, το οποίο απαλλάσσεται από το φόρο» αντικαθίστανται από τις λέξεις «τα κάθε είδους έσοδα που πραγματοποιούνται κατά την επιδίωξη της εκπλήρωσης του σκοπού τους, τα οποία δεν αποτελούν αντικείμενο φόρου».

30. Στην περίπτωση ε) του άρθρου 46 μετά τις λέξεις «κράτους μέλους Ε.Ε. ή» διαγράφεται η λέξη «κράτους».
31. Στο τέλος του άρθρου 46 προστίθεται νέα περίπτωση στ) ως εξής:
«στ) το Ταμείο Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου Α.Ε. σύμφωνα με τη νομοθεσία του το διέπει.»
32. Μετά την παράγραφο 12 του άρθρου 52 προστίθεται νέα παράγραφος 13 ως εξής:
«13. Η εισφέρουσα εταιρεία και η λήπτρια εταιρεία πρέπει αμφότερες να έχουν το ίδιο φορολογικό καθεστώς.»
33. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 60 μετά τις λέξεις «του άρθρου 15» προστίθενται οι λέξεις «και του άρθρου 16».
34. Στο άρθρο 60 προστίθεται νέα παράγραφος 5 που έχει ως εξής:
«5. Στα εισοδήματα από μισθωτή εργασία και συντάξεις που καταβάλλονται αναδρομικά, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 8, διενεργείται παρακράτηση με συντελεστή είκοσι τοις εκατό (20%) στο καταβαλλόμενο ποσό ανεξάρτητα από το έτος στο οποίο ανάγονται για να φορολογηθούν τα εισοδήματα αυτά.»
35. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 63 οι λέξεις «Οδηγίας 2009/133/ΕΚ» αντικαθίστανται με τις λέξεις «Οδηγίας 2003/49/ΕΚ».
36. Στην παράγραφο 4 του άρθρου 64 οι λέξεις «έναντι του οφειλόμενου φόρου εισοδήματος» αντικαθίστανται με τις λέξεις «έναντι του φόρου εισοδήματος που πρέπει να βεβαιωθεί».
37. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 67 μετά τη λέξη «φορολογούμενος» προστίθενται οι λέξεις «που έχει συμπληρώσει το 18^ο έτος της ηλικίας του».
38. Στο άρθρο 67 προστίθενται νέοι παράγραφοι 4 και 5, και η υφιστάμενη 4 αναριθμείται σε παράγραφο 6, που έχουν ως εξής:
- «4. Οι σύζυγοι, κατά τη διάρκεια του γάμου, υποχρεούνται να υποβάλουν κοινή δήλωση για τα εισοδήματά τους στα οποία ο φόρος, τα τέλη και οι εισφορές που αναλογούν υπολογίζονται χωριστά στο εισόδημα καθενός συζύγου. Οι τυχόν ζημίες του εισοδήματος του ενός συζύγου δεν συμψηφίζονται με τα εισοδήματα του άλλου συζύγου. Υπόχρεος υποβολής δήλωσης είναι ο σύζυγος και για τα εισοδήματα της συζύγου του.
Ειδικότερα οι σύζυγοι υποβάλλουν χωριστή φορολογική δήλωση, ο καθένας για τα εισοδήματά του, εφόσον:

α. Έχει διακοπεί η έγγαμη συμβίωση κατά το χρόνο υποβολής της δήλωσης. Το βάρος της απόδειξης για τη διακοπή φέρει ο φορολογούμενος.

β. Ο ένας από τους δύο συζύγους είναι σε κατάσταση πτώχευσης ή έχει υποβληθεί σε δικαστική συμπαράσταση.

Για τα εισοδήματα των ανήλικων τέκνων, υπόχρεος για την υποβολή της δήλωσης είναι ο γονέας που ασκεί τη γονική μέριμνα σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 11.

5. Υπόχρεος σε υποβολή δήλωσης, είναι:

α) στις περιπτώσεις πτώχευσης ή σχολάζουσας κληρονομίας ή επιδικίας ή μεσεγγύησης, κατά περίπτωση, ο σύνδικος πτώχευσης ή ο κηδεμόνας ή ο προσωρινός διαχειριστής ή ο μεσεγγυούχος,

β) για τους ανήλικους ή αυτούς που έχουν υποβληθεί σε δικαστική συμπαράσταση, κατά περίπτωση, ο επίτροπος ή ο κηδεμόνας ή ο δικαστικός συμπαραστάτης,

γ) σε περίπτωση θανάτου του φορολογούμενου, οι κληρονόμοι του για τα εισοδήματά του μέχρι τη χρονολογία του θανάτου του.»

39. Μετά την παράγραφο 1 του άρθρου 70 προστίθεται νέα παράγραφος 2, και αναριθμούνται οι επόμενες παράγραφοι, που έχει ως εξής:

«2. Η Φορολογική Διοίκηση προβαίνει στην επαλήθευση της αίτησης που υποβλήθηκε και υποχρεούται, μέσα σε προθεσμία τριών (3) μηνών από την υποβολή της, να ανακοινώσει στο φορολογούμενο τα αποτελέσματα του ελέγχου. Αν διαπιστώσει ότι το εισόδημα μειώθηκε πραγματικά κατά το ποσοστό της προηγούμενης παραγράφου, η Φορολογική Διοίκηση προβαίνει στην έκπτωση ανάλογου, με τη μείωση που επήλθε, ποσού φόρου από τις επόμενες δόσεις που οφείλονται.»

40. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 72 οι λέξεις «από την 30^η Ιουνίου 2014 και εξής.» αντικαθίστανται με τις λέξεις «μετά την 30^η Ιουνίου 2014.»

41. Στην παράγραφο 13 του άρθρου 72 μετά τις λέξεις «φυσικών προσώπων» προστίθενται οι λέξεις «μόνο σε σχέση με το εισόδημα που απορρέει από τις επιχειρήσεις αυτές».

42. Στην παράγραφο 8 του άρθρου 72 οι λέξεις «από την έναρξη ισχύος του ν. 4051/2012 (Α' 40)» αντικαθίστανται με τις λέξεις «από την 29^η Φεβρουαρίου 2012.»

43. Στο τέλος του άρθρου 72 προστίθεται νέα παράγραφος 15 που έχει ως εξής:

«15.«Συσσωρευθέντα κεφάλαια που αντιστοιχούν σε καταβαλλόμενα έως 31.12.2013 ασφάλιστρα του εργαζομένου εξαιρούνται από την οριζόμενη στην παράγραφο 4 του άρθρου 15 φορολόγηση. ».

44. Στο τέλος του άρθρου 72 προστίθεται νέα παράγραφος 16 που έχει ως εξής:

«16. Οι διατάξεις του ν.2778/1999 (Α' 295) που διέπουν τη φορολογία των εταιρειών επενδύσεων σε ακίνητη περιουσία και των θυγατρικών τους δεν θίγονται από τις διατάξεις του παρόντος Κώδικα.»

45. Στην παράγραφο 4 του άρθρου 74 οι λέξεις «την 31^η Ιουλίου 2013» αντικαθίστανται με τις λέξεις «την 16^η Αυγούστου 2013.»

46. Η παράγραφος 8 του άρθρου 74 αντικαθίσταται ως εξής:

«8. α. Η περίπτωση β' της παραγράφου 1 του άρθρου 74 του ν.2238/1994 (Α' 151) αντικαθίσταται ως εξής:

«β) Βάσει των φύλλων ελέγχου που αναφέρονται στο άρθρο 68, εφόσον αυτά έχουν οριστικοποιηθεί με πρακτικό αποδοχής στο πλαίσιο διοικητικής επίλυσης της διαφοράς ή ενδικοφανούς προσφυγής ή λόγω μη άσκησης ή εκπρόθεσμης άσκησης προσφυγής.»

β. Η παράγραφος 5 του άρθρου 74 του ν.2238/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Ο φόρος που βεβαιώνεται κατά τη διάρκεια του οικείου οικονομικού έτους ή μεταγενέστερα από τη λήξη του:

α) Με βάση φύλλο ελέγχου που έγινε οριστικό, λόγω μη άσκησης ή εκπρόθεσμης άσκησης προσφυγής, καταβάλλεται εφάπαξ μέχρι την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα του επόμενου από τη βεβαίωση μήνα.

β) Με βάση πρακτικό αποδοχής της διαφοράς και την καταβολή του ενός πέμπτου (1/5), το υπόλοιπο καταβάλλεται εφάπαξ μέχρι την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα του επόμενου από την υπογραφή του πρακτικού μήνα.

γ) Με βάση απόφαση διοικητικού δικαστηρίου, καταβάλλεται εφάπαξ μέχρι την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα του επόμενου από τη βεβαίωση μήνα.»

γ. Τα δύο πρώτα εδάφια της παραγράφου 6 του άρθρου 74 του ν.2238/1994 αντικαθίστανται ως εξής:

«6. Αν ασκηθεί από το φορολογούμενο εμπρόθεσμη προσφυγή, βεβαιώνεται αμέσως από τον προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ., ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%) του αμφισβητούμενου κύριου φόρου, πρόσθετου φόρου και λοιπών συμβεβαιούμενων με αυτόν φόρων και τελών. Το ποσό αυτό βεβαιώνεται μετά την πάροδο της προβλεπόμενης προθεσμίας για την άσκηση προσφυγής και καταβάλλεται εφάπαξ μέχρι την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα του επόμενου από τη βεβαίωση μήνα.»

δ. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 9 του άρθρου 74 του ν.2238/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

«9.Φόροι, τέλη και εισφορές που βεβαιώνονται, βάσει προσωρινού φύλλου ελέγχου, που εκδόθηκε μετά από προσωρινό έλεγχο που προβλέπεται από την παράγραφο 4 του άρθρου 67, μετά την υπογραφή του πρακτικού και την καταβολή του 1/5 αυτών, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 24 του ν. 2523/1997, καταβάλλονται, κατά το υπόλοιπο μέρος αυτών, εφάπαξ μέχρι την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα του μήνα που ακολουθεί.»

ε. Οι διατάξεις των περιπτώσεων α' έως και δ' της παρούσας ισχύουν από την 1.8.2013 και αφορούν σε πράξεις που εκδίδονται μετά την 1.8.2013.

στ. Το πρώτο και δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 6 του άρθρου 9 του ν. 2523/1997 αντικαθίστανται ως εξής:

«6. Με πρακτικό αποδοχής της διαφοράς ή δικαστικό συμβιβασμό τα πρόστιμα των άρθρων 4, 5 και 6 περιορίζονται στο ένα τρίτο (1/3) αυτών, στρογγυλοποιούμενα στην πλησιέστερη προς τα κάτω μονάδα ευρώ, εάν καταβληθεί το είκοσι τοις εκατό (20%) του οφειλόμενου ποσού, κατά την υπογραφή των οικείων πράξεων ή το αργότερο εντός των δύο επόμενων εργάσιμων για τις δημόσιες οικονομικές υπηρεσίες ημερών, ενώ το υπόλοιπο ποσό βεβαιώνεται εφάπαξ μέχρι τη τελευταία εργάσιμη του επομένου του πρακτικού αποδοχής της διαφοράς ή του δικαστικού συμβιβασμού μήνα, γενομένης σχετικής μνείας για την υποχρέωση αυτή του υπόχρεου στο σχετικό πρακτικό. Ειδικά τα πρόστιμα για τις αυτοτελείς παραβάσεις των περιπτώσεων α' και η' της παραγράφου 8 του άρθρου 5 και τις παραβάσεις των περιπτώσεων α' και β' της παραγράφου 10 του ίδιου άρθρου, περιορίζονται κατά την πράξη αποδοχής ή δικαστικό συμβιβασμό, στο ένα δεύτερο (1/2) αυτών εάν το ύψος του προστίμου καταβληθεί εφάπαξ και είναι μέχρι χίλια διακόσια (1.200) ευρώ και στην περίπτωση που το ποσό υπερβαίνει τα χίλια διακόσια (1.200) ευρώ μειώνεται στο ένα δεύτερο (1/2), εφόσον καταβληθεί το τριάντα τοις εκατό (30%) αυτού, κατά την υπογραφή των οικείων πράξεων ή το αργότερο εντός των δύο επόμενων εργάσιμων για τις δημόσιες οικονομικές υπηρεσίες ημερών, ενώ το υπόλοιπο ποσό βεβαιώνεται εφάπαξ μέχρι τη τελευταία εργάσιμη του μήνα που διενεργείται το πρακτικό αποδοχής της διαφοράς ή ο δικαστικός συμβιβασμός, γενομένης σχετικής μνείας για την υποχρέωση αυτή του υπόχρεου στο σχετικό πρακτικό.»

ζ. Οι διατάξεις της περίπτωσης στ' της παρούσας παραγράφου ισχύουν για τις αποφάσεις επιβολής προστίμου που θα εκδοθούν από την ημερομηνία δημοσίευσης του παρόντος νόμου και μετά.»

47. Στο τρίτο εσωτερικό εδάφιο της περίπτωσης α) της παραγράφου 9 του άρθρου 74, μετά τις λέξεις «χωρίς να θίγεται» προστίθενται οι λέξεις «η αυτοτέλεια των υπό εκκαθάριση νομικών προσώπων ούτε».
48. Στο δεύτερο εδάφιο της εσωτερικής παραγράφου 1 του άρθρου 68Α του ν.3601/2007, που προστίθεται με την παράγραφο 11 του άρθρου 74, διαγράφονται οι λέξεις «, στην πλειοψηφία τους».
49. Η εσωτερική παράγραφος 12 του άρθρου 74 αναδιατυπώνεται ως εξής:
«καθώς και προς το σκοπό προστασίας του δημοσίου συμφέροντος, και ειδικά της σταθερότητας του χρηματοπιστωτικού συστήματος, σύμφωνα με τις δεσμεύσεις της Ελληνικής Δημοκρατίας που απορρέουν από το ν. 4046/2012 (Α'28), όπως αυτές επικαιροποιούνται δυνάμει της παραγράφου 5 του άρθρου 1 του ίδιου νόμου.»
50. Στην εσωτερική παράγραφο της παρ. 13 του άρθρου 74 επέρχονται οι κάτωθι αλλαγές:
- α) Οι λέξεις «οι οποίες» αντικαθίστανται από τη λέξη «εφόσον»
- β) Οι λέξεις «στο πλαίσιο του παρόντος νόμου και του εκάστοτε ισχύοντος Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής του άρθρου 6Α του ν.2362/1995 (Α' 247) και του εκάστοτε εγκεκριμένου Μνημονίου Συνεννόησης (Memorandum of Understanding) μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Τράπεζας της Ελλάδος και των Παραρτημάτων αυτού, όπως επικαιροποιείται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 1 του ν.4046/2012 (Α' 28)» αναδιατυπώνονται ως εξής:
«σύμφωνα με τον παρόντα νόμο και προς το σκοπό προστασίας του δημοσίου συμφέροντος, και ειδικά της διατήρησης της σταθερότητας του ελληνικού τραπεζικού συστήματος, σύμφωνα με τις δεσμεύσεις της Ελληνικής Δημοκρατίας που απορρέουν από το ν. 4046/2012 (Α'28), όπως αυτές επικαιροποιούνται δυνάμει της παρ. 5 του άρθρου 1 του ίδιου νόμου,»
- γ) Οι λέξεις «ευθύνη, αστική και ποινική,» αντικαθίστανται από τις λέξεις «αστική ευθύνη».

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΗΣ 16^{ης} ΙΟΥΛΙΟΥ 2013
ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ,
ΕΠΕΙΓΟΝΤΑ ΜΕΤΡΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ Ν. 4046/2012, ΤΟΥ Ν.4093/2012
ΚΑΙ ΤΟΥ Ν. 4127/2013 ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»

1. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 13 της Αιτιολογικής Έκθεσης να διαγραφούν οι λέξεις «με εξαίρεση του φορέας γενικής κυβέρνησης», καθώς και το εδάφιο «οι φορείς της γενικής κυβέρνησης δεν καταλαμβάνονται από τις διατάξεις της παραγράφου αυτής σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 129/2534/20-1-2010 ΚΥΑ (Β'108)».
2. Επί της παραγράφου 1 του άρθρου 14 του σχεδίου νόμου στην αιτιολογική έκθεση προστίθενται τα εξής:

«Στην περίπτωση β) περιλαμβάνονται και τα κατ'αποκοπήν έξοδα κίνησης που καταβάλλονται για την εκτέλεση των καθηκόντων τους»

«Για την περίπτωση ια) οι προϋποθέσεις και τα κριτήρια υπό τις οποίες τα ασφαλιστικά που καταβάλλονται από τον εργοδότη για την ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή κάλυψη του προσωπικού του, και για την κάλυψη κινδύνου ζωής ή ανικανότητας δεν υπολογίζονται στο ακαθάριστο εισόδημα θα επανεξετασθούν τον προσεχή Σεπτέμβριο.»
3. Ο τίτλος του άρθρου 16 της Αιτιολογικής να αντικατασταθεί ως εξής
«Μείωση φόρου εισοδήματος».
4. Στο τέλος του άρθρου 22 της Αιτιολογικής προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής:
«Επί παραδείγματι οι ασφαλιστικές εισφορές των μελών των ατομικών και προσωπικών εταιρειών, καθώς και των λοιπών νομικών προσώπων και οντοτήτων εμπίπτουν στο άρθρο 22 και κατά τούτο είναι πλήρως εκπνυτόμενες.»
5. Στο τέλος του άρθρου 52 της Αιτιολογικής προστίθεται το εξής εδάφιο:
«Με την παράγραφο 13 του άρθρου 52 ορίζεται ότι η εισφέρουσα και η λήπτρια εταιρεία πρέπει αμφότερες να έχουν το ίδιο φορολογικό καθεστώς με την έννοια ότι πρέπει και οι δύο εταιρείες να υπόκεινται σε φόρο εισοδήματος.»

»)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Παρακαλώ να διανεμηθούν στους κυρίους συναδέλφους.

Θα ξεκινήσουμε τώρα τον κατάλογο των συναδέλφων που έχουν εγγραφεί για να μιλήσουν. Επειδή έχουν εγγραφεί εκατόν τρεις συνάδελφοι, νομίζω ότι το πεντάλεπτο είναι αρκετό και παρακαλώ να το τηρήσουμε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Επτάλεπτο, κύριε Πρόεδρε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Επτάλεπτο, κύριε Πρόεδρε.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ: Επτάλεπτο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κυρία Σακοράφα, θα συμφωνήσω απολύτως μαζί σας, αλλά στα επτά λεπτά και δεκαπέντε δευτερόλεπτα εγώ θα κλείνω το μικρόφωνο.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ: Για τους Βουλευτές, κύριε Πρόεδρε, πέντε λεπτά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Συμφωνούμε απολύτως. Θα κρατήσουμε, όμως, όλοι το επτάλεπτο.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος Βουλευτής κ. Προκόπης Παυλόπουλος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, φαντάζομαι ότι προηγουμένως ακούσατε τον κ. Λοβέρδο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Όλους τους ακούω.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Όταν αναλάβατε τα καθήκοντά σας ως Κυβέρνηση, ως άνθρωπος που δεν θέλει να γυρνά στο παρελθόν ούτε να ασχολείται με το παρελθόν, σας είχα επισημάνει τούτο: Πείτε τι παραλάβατε. Πείτε πώς αγωνίζεσθε να διαπραγματευθείτε. Αλλιώς, θα σας ζητούν τα ρέστα. Γιατί, αν καταλάβετε, πριν από λίγο ο κ. Λοβέρδος, τα ρέστα σας ζητούσε.

Σε λίγο θα έχει ξεχάσει ο κόσμος τι παραλάβατε, τι αγώνας γίνεται για να διαπραγματευθείτε και υπό ποιους όρους. Εσείς τουλάχιστον, ως Υπουργός Οικονομικών ξέρετε πολύ καλά τι σημαίνει σήμερα διαπραγμάτευση. Έστω και τώρα πείτε λοιπόν, η δέσμευση που αφορά κινητικότητα και απολύσεις πότε αναλήφθηκε. Πότε αναλήφθηκαν αυτές οι υποχρεώσεις και από ποιους; Από εσάς και την Κυβέρνηση Σαμαρά;

Φυσικά και δεν αναλήφθηκαν από εσάς. Γι' αυτό, λοιπόν, ένα κομμάτι της ομιλίας μου θα το αφιερώσω σε αυτό το θέμα, αφού πω όμως κάτι άλλο, το οποίο σχετίζεται και με τα θέματα συνταγματικότητας που ετέθησαν.

Κύριε Υπουργέ, δεν έχω δει τις τροποποιήσεις που έχετε κάνει ή έχετε αποδεχθεί. Θα σας πω, όμως, κάτι. Εγώ δεν θα συμφωνήσω με τον ΣΥΡΙΖΑ. Διαφωνούμε ριζικά, γιατί χρησιμοποιούν το Σύνταγμα ανάλογα με το πώς βολεύει την πολιτική. Το Σύνταγμα δεν είναι γι' αυτήν την αποστολή. Εγώ προσπαθώ, όσο γίνεται, να είμαι χρήσιμος, λέγοντας ότι ορισμένα πράγματα μπορεί να είναι συνταγματικά, αλλά δεν είναι σωστά και ορισμένα πράγματα μπορεί να είναι σωστά αλλά να μην είναι συνταγματικά.

Θέλω, λοιπόν, να σας τονίσω το εξής: Αφήνω στην άκρη τα –υπαρκτά βεβαίως– θέματα της συνταγματικότητας. Ρωτώ, όμως, το εξής για την πρώτη παρατήρηση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής που αφορά τα άρθρα 16, 29, 40 και 43:

Όταν φορολογούμε ανθρώπους που έχουν εισοδήματα κάτω απ' το όριο, κάτω απ' το κατώφλι της φτώχειας, δεν θα ήταν καλό, μια κίνηση σημαντική, γι' αυτούς τους ανθρώπους να εξαιρεθούν; Διότι ξέρετε ουσιαστικά ότι δεν θα μπορούσατε να τα εισπράξετε, έτσι που είναι η κατάσταση. Δεν θα ήταν καλό να μπει εκεί αφορολόγητο, ειδικά γι' αυτό το κομμάτι, μόνο για τα εισοδήματα που είναι κάτω απ' το όριο –όσο έχει πει η ΕΛΣΤΑΤ ότι είναι– παραδείγματος χάριν, αν δεν κάνω λάθος, 6.800 ευρώ;

Γιατί, λοιπόν, να μην το βάλετε αυτό; Πιστεύετε ότι θα είναι κατέναντα μεγάλο κόστος; Θα είναι πολύ δύσκολο; Για σκεφτείτε το λίγο. Φυσικά και δεν θέτω όρους, για να το ξεκαθαρίσουμε. Διότι ζούμε σε έναν παράξενο κόσμο που όταν κάποιος Βουλευτής κάτι λέει νομίζουν όλοι ότι κάνει αντιπολίτευση.

Ψηφίζω επί της αρχής το νομοσχέδιο, απλώς προσπαθώ –σας είπα και πάλι– να σας εξηγήσω ότι δεν κερδίζουμε τίποτα από ορισμένα λάθος πράγματα. Αντιθέτως, χάνουμε με το να δείχνουμε μια εικόνα προς τα έξω που δεν ταιριάζει στην προσπάθεια που κάνει η Κυβέρνηση.

Δεύτερον, ελπίζω ότι θα έχετε κάνει –γιατί το άκουσα χθες ότι δεσμευθήκατε γι' αυτό– δηλαδή όλη αυτή την –ας το πω έτσι– οινική υπηρεσιακή ασυλία των υπαλλήλων του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, που την παίρνετε πίσω. Σωστά το παίρνετε πίσω. Εκεί υπάρχει θέμα, είναι προφανές η αντισυνταγματικότητα. Δεν υπάρχουν πατρίκιοι και πληβείοι υπάλληλοι. Οι υπάλληλοι, οι λειτουργοί του δημοσίου είναι ίδιοι σε όλον τον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

Δεν είναι νοητό, κύριε Υπουργέ και σας το λέω με απόλυτη ειλικρίνεια: Κοιτάξτε αυτούς που έγραψαν αυτό το κείμενο. Είναι ντροπή να γράφουν μέσα ότι υπάρχει τεκμήριο συμφωνίας των ενεργειών τους με το δημόσιο συμφέρον. Τι εκφράσεις είναι αυτές; Σε ποιον κόσμο ζούμε; Ποια χώρα έχει τέτοια διάταξη; Και να δίνεις την εικόνα ότι γι' αυτούς προστατεύονται τα πάντα και οι υπόλοιποι υπάλληλοι με το που ασκηθεί ποινική δίωξη, ακόμα και με μία ψευδή κατηγορία, βρίσκονται σε διαθεσιμότητα. Ορθά το παίρνετε πίσω.

Το λέω αυτό το πράγμα, γιατί έχουν δημιουργηθεί εντυπώσεις. Κύριε Υπουργέ, μπορεί να μην το ξέρετε, αλλά οι συνάδελφοι εδώ το έζησαν. Προσήλθε ο κ. Γεωργίου –σέβομαι το τεκμήριο αθωότητας, δεν πρόκειται να πω τίποτα γι' αυτό– ήρθε και του ετέθη: «μα, έχει ασκηθεί ποινική δίωξη εναντίον σας». Γιατί όντως έχει ασκηθεί ποινική δίωξη εναντίον του. Άλλος υπάλληλος στο ελληνικό δημόσιο θα είχε τεθεί σε διαθεσιμότητα, όπως ξέρετε, αλλά ο κ. Γεωργίου είναι εκεί. Τώρα το γιατί, αυτό είναι ένα άλλο θέμα.

Καλά, λοιπόν, ο ίδιος να λέει «Ξέρετε, δεν υποχρεούμαι να παραιτηθώ». Όμως όταν του λένε: «Έχει ασκηθεί ποινική δίωξη εναντίον σας» και εκείνος απαντά: «Θεωρώ ότι η ποινική δίωξη που ασκήθηκε είναι μη νόμιμη», εγώ διερωτώμαι: Ποιος δημόσιος λειτουργός έχει το δικαίωμα να απευθύνεται στη δικαιοσύνη και να το λέει αυτό; Ποιος;

Αυτά τα παραδείγματα δείχνουμε στον δημόσιο υπάλληλο –που τον έχουμε κρεμάσει στα μανταλάκια και τον βρήκαμε βολικό– με τους επίορκους και όλους αυτούς τους χαρακτηρισμούς. Με τέτοια παραδείγματα όπως του κ. Γεωργίου και του κάθε κ. Γεωργίου και με τέτοιες διατάξεις, που ευτυχώς την πήρατε πίσω, δημιουργούνται αυτές οι εντυπώσεις!

Σκεφτείτε το, σας παρακαλώ πολύ, αυτό το πράγμα. Σας το λέω ειλικρινά ότι καμμία διάθεση δεν έχω να αντιδικήσω μαζί σας. Αλλά καταλάβετε την αγωνία ενός Βουλευτή που ζει την αγωνία του κόσμου.

Επίσης, ρίξτε μια ματιά εκεί που για το άρθρο 90 γράφει η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής για το θέμα της εξουσιοδότησης. Είναι με υπουργική απόφαση για την κατάργηση των θέσεων κ.λπ.. Ίσως να τεθεί ζήτημα με το άρθρο 43, παράγραφος 2, εδάφιο β του Συντάγματος και τη νομολογία του Συμβουλίου Επικρατείας. Δεν έχετε να χάσετε τίποτα, σας διαβεβαιώνω. Από χρόνο δεν χάνετε τίποτα αν το βάλετε ότι αυτό γίνεται με διάταγμα. Ίσα-ίσα, αν βάλετε ότι αυτό γίνεται με διάταγμα, θα έχετε μία ασφαλιστική δικλίδα, επειδή περνά από γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας. Έχετε την ασφαλιστική δικλίδα ότι τουλάχιστον αυτό το πράγμα το έχει «ευλογήσει» το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Εγώ –αν θέλετε– πιστεύω ότι το Συμβούλιο της Επικρατείας στο τέλος θα το δεχθεί και έτσι που έχει ανοίξει τη νομολογία του, αλλά γιατί να το ρισκάρете; Γιατί να μην έχετε αυτή την ασφαλιστική δικλίδα;

Σας λέω, όταν έγιναν αορίστου χρόνου επί των ημερών μου ορισμένοι υπάλληλοι, δεν χρειαζόταν να κάνω διάταγμα. Το διάταγμα ξέρετε γιατί το έκανα; Το έκανα ακριβώς για να έχω το κεφάλι μου ήσυχο με το Συμβούλιο της Επικρατείας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, και το θέμα της δικαστικής προστασίας θα το δούμε αύριο.

Επιπλέον, θέλω να σας τονίσω πως σε ό,τι αφορά ιδίως το θέμα της τοπικής αυτοδιοίκησης, υπάρχει ένα ζήτημα που πρέπει να το δούμε. Έχω καταλάβει ότι θα υπάρξουν αρκετές μεταβολές. Τονίζω ότι με το άρθρο 102 του Συντάγματος, πρώτον, οι αρμοδιότητες της τοπικής αυτοδιοίκησης δεν μπορούν να πάνε

στο κεντρικό κράτος. Δεύτερον, πρέπει να ασκούνται από όργανα της τοπικής αυτοδιοίκησης. Τρίτον, αν τους δημοτικούς αστυνομικούς ή άλλους υπαλλήλους τους στείλετε στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και γίνουν αστυνομικοί εκεί, δεν μπορούν να ασκήσουν αρμοδιότητες της τοπικής αυτοδιοίκησης, που έχουν παραμείνει σε αυτήν. Αυτό δείτε το, για να μην υπάρξουν δυσλειτουργίες. Το λέω για να μην υπάρξουν προβλήματα στο μέλλον γενικότερα.

Τέλος –αν και δεν είχα σκοπό να το πω, αλλά άκουσα τον κ. Λοβέρδο- κύριε Υπουργέ, το 2007 η Ελλάδα πήρε ένα πρόγραμμα που λέγεται Πρόγραμμα «Διοικητική Μεταρρύθμιση» ύψους 630 εκατομμυρίων ευρώ από το ΕΣΠΑ. Ύψους 630 εκατομμυρίων ευρώ! Το πρόγραμμα αυτό είχε εξειδικευτεί πλήρως το 2009 και ξεκίνησε. Είναι όλα αυτά που προσπαθούμε να κάνουμε τώρα. Και θα γίνονταν με χρήματα κοινοτικά και με σύμβουλο τον ΟΟΣΑ, με 1,5 εκατομμύριο ευρώ αμοιβή του ΟΟΣΑ. Αυτό είναι ακριβώς, το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Προκόπης Παυλόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Όταν ρώτησα εναγωνίως, αφού παρέδωσα στον κ. Ραγκούση, και του είπα «Το έχεις έτοιμο, μη χαθούν αυτά τα χρήματα, είναι ανάγκη η Ελλάδα να κάνει αυτά τα πράγματα». Αν το κοιτάξετε, είναι όλοι οι άξονες που τώρα προσπαθούμε να κάνουμε υπό τα «καυδιανά δίκρανα» της τρόικας. Φωνή βοώντος εν τη ερήμω!

Κάνω ερώτηση τον Ιανουάριο του 2010, αμέσως, και λέω: «Χάνετε χρόνο». Μου απαντάει ο κ. Ντόλιος -δεν είναι εδώ- «Θα το αναπροσανατολίσουμε». Μπέρδεψαν τη διοικητική μεταρρύθμιση και νόμιζαν ότι τα χρήματα αυτά μπορεί να πάνε για τη μεταρρύθμιση του «Καλλικράτη». Τόση ιδέα είχαν για Δημόσια Διοίκηση! Επανερχομαι στον κ. Μανούσο Βολουδάκη και στον κ. Μανιτάκη και τους λέω ότι χάνουμε χρόνο. Τα καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Προκόπης Παυλόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Σας ρωτώ: Έχει δει κανείς τι γίνεται –δεν είναι εδώ ο κ. Μη-

τσotάκης- πού βρίσκεται αυτό το πρόγραμμα, το έχει χρησιμοποιήσει κανείς; Γιατί είναι εγκεκριμένο πρόγραμμα του ΕΣΠΑ. Διαπραγματεύτηκε κανείς με βάση αυτό, να πει στην τρόικα: Ναι, αποφασίζουμε, βάλαμε μυαλό και εφαρμόζουμε αυτό το πρόγραμμα υπό την εγγύησή σας.

Κύριε Υπουργέ, 630 εκατομμύρια ευρώ χαμένα! Θα ζητήσετε από αυτούς τους ανθρώπους λογαριασμό; Όχι για να κοιτάμε στο παρελθόν, αλλά για να μην ανεβαίνουν σε αυτό το Βήμα και σας ζητάνε τα ρέστα και για να μη λένε ότι η κυβέρνηση Καραμανλή την εποχή εκείνη «αγρόν ηγόραζε». Και εικόνα είχε και συναίσθηση είχε των μεταρρυθμίσεων που έπρεπε να γίνουν. Τις δρομολόγησε και τις ξεκίνησε. Άλλοι τις εγκατέλειψαν.

Και δεν πρέπει αυτήν τη στιγμή να έχουν το δικαίωμα να μιλάνε με αυτόν τον τρόπο, αλλά να λένε «συγγνώμη» και να σας βοηθήνε, γιατί η βοήθεια από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ είναι βοήθεια για να φέρετε εις πέρας μία αποστολή, για να διορθώσετε τα λάθη που εκείνοι διέπραξαν.

Με αυτήν την έννοια, ναι, συνεργαζόμαστε, αγωνιζόμαστε. Αλλά, προσέξτε, μην αφήσετε να σας ζητήσουν τα ρέστα, γιατί στη μνήμη του ελληνικού λαού θα μείνει στο τέλος εκείνο που άκουσε τελευταίο. Θυμηθείτε το αυτό και σας το λέω εκ πείρας και δη εκ προσωπικής πείρας.

Σας ευχαριστώ πολύ και συγγνώμη για την υπέρβαση του χρόνου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Έχει ζητήσει τον λόγο ο Υπουργός κ. Βρούτσης για κάποιες νομοτεχνικές βελτιώσεις.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταθέτω πέντε στο σύνολο νομοτεχνικές βελτιώσεις που αφορούν κατεχοχήν τον μηχανισμό κατώτατου μισθού. Είναι περισσότερο διαδικαστικού χαρακτήρα. Παρακαλώ να διανεμηθούν.

Ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας κ. Ιωάννης Βρούτσης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

<<

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ ΜΕ ΤΙΤΛΟ «ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ, ΕΠΕΙΓΟΝΤΑ ΜΕΤΡΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ Ν. 4046/2012, ΤΟΥ Ν. 4093/2012 ΚΑΙ ΤΟΥ Ν. 4127/2013 ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»

1. Στο τέλος του εδαφίου α. της παραγράφου 4 του άρθρου 102 του παρόντος νομοσχεδίου, μετά την αναγραφείσα ημερομηνία 31.12.2013, προστίθεται η φράση:

«.....και τα Κεφάλαια Αποζημίωσης Φορτοεκφορτωτών εξακολουθούν να λειτουργούν με προϋπολογισμούς και απολογισμούς - ισολογισμούς που εγκρίνονται από τους Γενικούς Γραμματείς των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων.»

2. Στο εδάφιο γ) της παρ. 10 του άρθρου 10 του ν.4109/2013 όπως προστέθηκε με την παρ.2 του άρθρου 40 του ν.4144/2013, που τροποποιείται με το εδάφιο β. της παραγράφου 4 του άρθρου 102 του παρόντος νομοσχεδίου προστίθεται μετά τις λέξεις «το αντίστοιχο ΚΑΦ» η φράση:

«...και με τις κανονιστικές διοικητικές πράξεις που έχουν εκδοθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 6 του ν.δ. 1254/1949 και του άρθρου 11 του Π.Δ. της 4/9 Μαρτίου 1932 (ΦΕΚ 64/Α/1938) κωδικοποιημένος Νόμος 5167/1932 ή που θα εκδοθούν κατ' εφαρμογή των παραπάνω διατάξεων.», και η λέξη «Αποκεντρωμένες» αντικαθίσταται από τη λέξη «Αποκεντρωμένης».

3. Στο εδάφιο α. της παραγράφου 1 του άρθρου 103 του παρόντος, διαγράφεται η φράση: «... ήτοι μηνιαίος μισθός για εργασία 25 ημερών μηνιαίως και ημερομίσθιο για εργασία 8 ωρών ημερησίως...».

4α. Στην περίπτωση αα) του εδαφίου β' της παραγράφου 4 του άρθρου 103 του παρόντος, στην τελευταία φράση το «και» αντικαθίσταται με το «που» και το «ή» αντικαθίσταται με το «και» και η φράση αναδιατυπώνεται ως εξής:

«...που προτείνονται από τη ΓΣΕΕ και καλούνται από την Επιτροπή Συντονισμού της διαβούλευσης»

β. Στην περίπτωση ββ) του εδαφίου β' της παραγράφου 4 του άρθρου 103 του παρόντος, στην τελευταία φράση το «ή» αντικαθίσταται με το «και» και η φράση αναδιατυπώνεται ως εξής:

«... και λοιπές εργοδοτικές οργανώσεις που προτείνονται από αυτούς και καλούνται από την Επιτροπή Συντονισμού της διαβούλευσης»

5. Στην περίπτωση αα) του εδαφίου β' της παραγράφου 5 του άρθρου 103 του παρόντος μετά τη φράση «ο Οργανισμός Μεσολάβησης και Διαιτησίας (ΟΜΕΔ),» προστίθεται η φράση «το Ινστιτούτο Εμπορίου και Υπηρεσιών της Εθνικής Συνομοσπονδίας Ελληνικού Εμπορίου (ΙΝ.ΕΜ.Υ.-ΕΣΕΕ)»

Αθήνα 16-07-2013

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ,
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ & ΠΡΟΝΟΙΑΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ

>>

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ευχαριστούμε.

Παρακαλώ, τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Διαμαντόπουλος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Έχει εισαχθεί προς συζήτηση το πολυνομοσχέδιο, του οποίου το κύριο μέρος αφορά τη φορολογία εισοδήματος. Βέβαια, μπόρεσαν να χωρέσουν σε διατάξεις και οι ανθρωποθυσίες που έχουν ζητηθεί για να εξευμενίσουν την αγορά και αυτές που έχουν επιλεχθεί στον ρόλο της Ιφιγένειας, ούτως ώστε να πνεύσει ούριος άνεμος στο μισοβυθισμένο «success story».

Ο κ. Στουρνάρας κατά την επεξεργασία και συζήτηση στην αρμόδια Επιτροπή Οικονομικών έκανε μία τεράστια προσπάθεια να αποδείξει πως η Κυβέρνηση βρίσκεται σε μία μετάβαση προς τη νομιμότητα, πως έκανε ένα τεράστιο βήμα προς τη δημοκρατία. Και πως το τεκμηρίωσε αυτό; Δεν το κατεβάζουν σε ένα άρθρο, δεν το κατεβάζουν ως κατεπίγον, αλλά «έχυσαν την καρδιά με το γάλα», όταν μας είπε πως πρέπει να συμπτυχθεί η συζήτηση, γιατί έχει τα προαπαιτούμενα για τη δόση. Δυστυχώς για εσάς, ο λαός δεν εκβιάζεται πλέον. Το βασανιστήριο της σταγόνας δεν βρίσκει ανοιχτά αυτιά.

Περνώντας στον άλλο Υπουργό, τον κ. Μητσotάκη –τον κύριο «δεν κοιμάμαι τώρα πια τα βράδια»– πως θέλησε να δικαιολογήσει όλο αυτό το πογκρόμ στον δημόσιο τομέα; Εξιστορώντας την αφήγηση της πιο σκληρής μορφής του νεοφιλελευθερισμού, της πιο σκληρής μορφής του πιο άδικου συστήματος, του καπιταλιστικού, λέγοντας πως γι' αυτήν την κατάσταση φταίει το υπέρογκο και σπάταλο δημόσιο. Αυτό αποτελεί μια ιδεοληψία και αποτελεί ιδεοληψία, διότι κανένα από τα στοιχεία δεν συνηγορεί σε αυτό το συμπέρασμα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές.

Έχετε γράψει στα παλαιότερα των υποδημάτων σας όλους τους καθηγητές Δημόσιας Διοίκησης, όλες τις στατιστικές που λένε πως οι Έλληνες δημόσιοι υπάλληλοι είναι κάτω από τον μέσο ευρωπαϊκό όρο. Επίσης, έχετε γράψει στα παλαιότερα των υποδημάτων σας, για να νομιμοποιήσετε αυτές τις αντιλαϊκές πολιτικές και τον ΙΝΕ/ΓΣΕΕ, οικονομολόγους, οικονομικά επιμελητήρια, που λένε πως το δημοσιονομικό πρόβλημα που δημιουργήθηκε, προέρχεται από τι;

Η ανάπτυξη του ΑΕΠ τη δεκαετία του 2000, με κυβέρνηση Σημίτη, με κυβέρνηση Καραμανλή, με κυβέρνηση Παπανδρέου, είχε τα εξής δύο αντιφατικά στοιχεία: Το ΑΕΠ αυξανόταν, η ανάπτυξη ήταν μεγάλη, αλλά τα φορολογικά έσοδα είχαν καταρρεύσει. Άρα, αυτό που έπρεπε να κάνετε πρώτα –που δεν κάνατε, ούτε πρόκειται να κάνετε στην ώρα του, θα δούμε και με ποιον τρόπο θα το κάνατε και θα το κάνει η κυβέρνηση της Αριστεράς, είναι ένα δίκαιο φορολογικό σύστημα, με δίκαιη κλιμάκωση, ούτως ώστε ο καθένας να πληρώνει αυτά που του αναλογούν. Αυτή είναι η λύση στο πρόβλημα. Είναι κάτι που δεν το αντιλαμβανέστε, γιατί αυτή η νεοφιλελεύθερη λογική σας εξυπηρετεί κάποια συμφέροντα. Κάποια συμφέροντα, που είστε άρρηκτα συνδεδεμένοι.

Όσο γι' αυτό που κατηγορηθήκαμε πως κάναμε –δηλαδή φύγαμε από την Αίθουσα της Ολομέλειας και κάναμε αυτήν την πορεία προς το λαό, προς αυτούς που είναι έξω και αγωνιούν αυτήν τη στιγμή– έχουμε να σας απαντήσουμε το εξής: Είμαστε αυτοί που θα ενώσουμε ξανά αυτόν τον κύκλο, τον κύκλο που έσπασε το σάπιο πολιτικό σας σύστημα. Από το λαό στη Βουλή και ξανά στο λαό.

Είμαστε έξω και ακούμε όλους αυτούς που δεν έχουν καταθέσεις –πολύ περισσότερο δεν είναι στη λίστα Λαγκάρντ– που δεν έχουν να πληρώσουν τον λογαριασμό του ρεύματος, του νερού, του τηλεφώνου, που δεν έχουν να ταΐσουν τα παιδιά τους, που δεν έχουν να στείλουν τα παιδιά τους να σπουδάσουν, όλους αυτούς που όταν σκεφτούν να αποκτήσουν ένα παιδί και είναι ανασφάλιστοι, δεν θα μπορούν να πάνε τη γυναίκα τους στο νοσοκομείο να γεννήσει δωρεάν, όπως θα άξιζε και θα άρμοζε σε κάθε έναν που παίρνει αυτήν την απόφαση, να φέρει δηλαδή το παιδί του, ένα ακόμη άτομο που θα πρέπει να συνεισφέρει στον αγώνα του λαού μας.

Όλοι αυτοί μας λένε το εξής: Δεν εκβιάζονται, είναι αποφασισμένοι για ρήξη και ανατροπή. Έχουν αυτή την αποφασιστικότητα που θα πει αυτό που έλεγε και ο Άρης Βελουχιώτης, όταν

με τους συντρόφους τους πήγαιναν να δώσουν τις μάχες για να ελευθερώσουν αυτόν τον τόπο: «Καλή αντάμωση στα γουναράδικα».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Ρήγας έχει τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τη σοβαρότητα που μας επιβάλλει η ευθύνη μας και η ιστορία μας, το κίνημά μας ανέλαβε να στηρίξει μία δύσκολη εθνική προσπάθεια. Επί μακρό χρονικό διάστημα το κάναμε μόνοι μας, με κόστος. Η προσπάθεια αυτή είχε ένα αποτέλεσμα κυρίως, η χώρα να κρατηθεί ζωντανή.

Σήμερα εκδηλώνοντας την ίδια ευθύνη απέναντι στη χώρα μας και στον λαό μας, συμμετέχουμε σε μία δικομματική κυβέρνηση, προκειμένου η χώρα όχι μόνο να κρατηθεί ζωντανή, αλλά να βγει στο ξέφωτο, να ξεπεράσει την κρίση. Για να γίνει αυτό χρειάζονται, όχι τα προαπαιτούμενα που μας επιβάλλει η τρόικα, αλλά η εφαρμογή ενός εθνικού σχεδίου ανασυγκρότησης εξόδου της χώρας από την κρίση. Είναι αυτά τα οποία συζητάμε σήμερα και τα οποία εμπεριέχονται στο πολυνομοσχέδιο οι απαραίτητοι όροι εξόδου της χώρας από την κρίση; Αποτελούν τις μεταρρυθμίσεις, τις οποίες ως κίνημα υποστηρίξαμε και έχουμε εντάξει μέσα στο εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης; Προφανώς όχι.

Δεν αποτελούν τα πρώτα άρθρα του νομοσχεδίου τη φορολογική μεταρρύθμιση, την οποία εδώ και πάρα πολύ καιρό έχουμε υποσχεθεί να φέρουμε για να εγκαθιδρύσουμε ένα απλό, σύγχρονο και αποτελεσματικό εθνικό φορολογικό σύστημα. Δεν πρόκειται περί αυτού. Πρόκειται περί ενός νομοθετήματος –ετήσιας διάρκειας– που αφορά τη φορολογία εισοδήματος. Δεν εμπεριέχει μέσα ούτε καινοτόμες αλλαγές ούτε βελτιώνει την αποτελεσματικότητα των φοροελεγκτικών και φοροεισπρακτικών μηχανισμών.

Δεν απαντάμε, κύριοι Υπουργοί, με σοβαρότητα σε ένα κρίσιμο ζήτημα. Άρα, το ταχύτερο δυνατόν, αυτό που με ευθύνη κάποιων καθυστέρησε επί μακρό χρονικό διάστημα να έρθει –δηλαδή το εθνικό φορολογικό σύστημα πρέπει να έρθει και να απαντάει στα προβλήματα τα οποία έχει σήμερα το κράτος και η οικονομία.

Τα υπόλοιπα άρθρα του πολυνομοσχεδίου αποτελούν μεταρρυθμίσεις και αλλαγές; Θα είμαστε ανειλικρινείς, αν ισχυριζόμαστε κάτι τέτοιο. Απαντά στην απαίτηση να είμαστε συνεπείς σε δεσμεύσεις που έχουμε αναλάβει. Για να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους. Δεν χαρακτηρίσαμε ποτέ εμείς, τουλάχιστον σε ό,τι αφορά το ΠΑΣΟΚ, την διαθεσιμότητα και τις απολύσεις ως διοικητική μεταρρύθμιση.

Είπαμε ότι αυτό το κράτος, το οποίο ευθύνεται σε πολύ μεγάλο βαθμό για την κατάρρευση της χώρας και της οικονομίας, πρέπει να αλλάξει και πρέπει να αλλάξει με συγκεκριμένο σχέδιο και με θετικό πρόσημο. Πρέπει να αλλάξει με την υιοθέτηση σύγχρονων μεθόδων εκσυγχρονισμού της διοικητικής μηχανής, με την εφαρμογή σύγχρονων κανόνων διακυβέρνησης.

Αυτό, λοιπόν, είπαμε και αυτός είναι ο στόχος. Μιλήσαμε για αξιολόγηση δομών και προσωπικού, μιλήσαμε για την κινητικότητα στο δημόσιο, μιλήσαμε για την ανάγκη ποιοτικής αναβάθμισης της λειτουργίας του δημοσίου. Δεν εστίασαμε το πρόβλημα στον αριθμό των υπαλλήλων, δεν υιοθετήσαμε δογματισμούς και ιδεοληψίες ότι δήθεν οι υπάλληλοι φταίνε για την κατάντια του δημοσίου. Μιλήσαμε όμως, για την ανάγκη εκσυγχρονισμού των δομών, αξιοποίησης του προσωπικού και αποτελεσματικότητας του κράτους. Γιατί αποτελεσματικότητας; Για να μπορέσει το κράτος να παίξει τον αναπτυξιακό του ρόλο, να μπορέσει να βγει η χώρα από την κρίση.

Δεν κάνουμε αυτό και πρέπει να το παραδεχτούμε. Δεν κάνουμε αυτό που πρέπει όταν καταργούμε μία δομή της αυτοδιοίκησης, χωρίς να την έχουμε αξιολογήσει. Εγώ συμφωνώ ότι η Δημοτική Αστυνομία δεν είχε την ιδανική λειτουργία. Ήθελε πάρα πολλές διορθώσεις. Όμως, δεν διορθώθηκε μία δομή, η οποία ασκεί αρμοδιότητες που έχουν εκχωρηθεί στην τοπική αυτοδιοίκηση και δεν μπορείς να τις πάρεις βάσει του Συντάγματος πίσω, καταργώντας τη Δημοτική Αστυνομία.

Αυτήν τη στιγμή, λοιπόν, έχουμε ένα σοβαρό πρόβλημα. Θα πρέπει να το σκεφθούμε πάρα πολύ καλά, να προχωρήσουμε στην αναβάθμιση της λειτουργίας της Δημοτικής Αστυνομίας, εντάσσοντάς την έστω σε αυτό το χρονικό διάστημα στην Ελληνική Αστυνομία.

Όμως, επαναλαμβάνω και πάλι, αυτήν τη στιγμή, εκείνο που χρειάζεται είναι η ενίσχυση της αυτοδιοίκησης, η ενδυνάμωση αυτού του θεσμού, που μπορεί και πρέπει να αποτελεί ελπίδα εξόδου από την κρίση. Αυτόν, λοιπόν, τον θεσμό της γνήσιας λαϊκής εκπροσώπησης δεν μπορούμε να τον αδυνατίζουμε, δεν μπορούμε να τον εξαντλούμε, δεν μπορούμε να τον υποβαθμίζουμε, δεν μπορούμε να τον εξοντώνουμε.

Αυτήν τη στιγμή, λοιπόν, αφού δεν έχουμε να κάνουμε τίποτα άλλο, ας αξιολογήσουμε σωστά το προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας, ας μην κάνουμε οριζόντιες απολύσεις και ας προπαθήσουμε να εντάξουμε τη Δημοτική Αστυνομία σε αυτήν τη φάση στην Ελληνική Αστυνομία, που θα ασκεί, σε συνεννόηση με τους δήμους με συμφωνημένο επιχειρησιακό σχέδιο, την άσκηση των αρμοδιοτήτων.

Τελειώνω με την αλλαγή στην εκπαίδευση. Είναι μεταρρύθμιση και αλλαγή της τεχνικής εκπαίδευσης να κόβεις πενήντα περίπου ειδικότητες από την τεχνική εκπαίδευση; Αν με ρωτήσετε αν έπρεπε να κοπούν, θα σας απαντήσω, «πιθανόν ναι». Κάποιος άλλος θα πει, «πιθανόν όχι». Για να απαντήσεις, όμως, με σοβαρότητα θα έπρεπε να έχει προηγηθεί ένα σχέδιο, το οποίο να μας έλεγε πώς θέλουμε την τεχνική εκπαίδευση στη χώρα μας. Και επειδή υπάρχει και υπήρχε τέτοιο σχέδιο, τουλάχιστον, αφού «βάλαμε τα παπούτσια πριν από τις κάλτσες», ας προσπαθήσουμε τώρα, φέρνοντας το νομοσχέδιο, όπως υποσχέθηκε ο Υπουργός μετά από δική μας πίεση, την επόμενη εβδομάδα στη Βουλή, να δούμε τη νέα μορφή του Τεχνολογικού Λυκείου, να δούμε πώς πράγματι θα έχουμε μία σύγχρονη τεχνολογική εκπαίδευση.

Από εκεί και πέρα, ας κοιτάξουμε δύο πράγματα:

Πρώτον, πώς θα διασφαλίσουμε στα παιδιά που φοιτούν σήμερα -όχι με δική τους ευθύνη, αλλά γιατί έτσι, αυτή ήταν η νοοτροπία και η κουλτούρα, να τα σπρώχνουμε όπου θεωρούσαμε κάποιον ότι εξυπηρετούν τα συμφέροντα είτε αυτών που δίδασκαν είτε κάποιων τοπικών συντεχνιών- ότι θα αποπερατώσουν τις σπουδές τους σε αυτές τις ΤΕΣ ή σε αυτά τα ΕΠΑΛ, τα οποία σήμερα λειτουργούν.

Δεύτερον, να αναβαθμίσουμε την τεχνολογική εκπαίδευση με νέες ειδικότητες, αυτές που έχει ανάγκη το καινούργιο μοντέλο ανάπτυξης, το οποίο χρειάζεται η χώρα.

Τρίτον, να δημιουργήσουμε τα ΙΕΚ στη λογική της κατάρτισης.

Τέταρτον, να αποτελέσει η τεχνολογική εκπαίδευση τον πύλωνα επάνω στον οποίο θα στηριχθεί η προσπάθεια, από πλευράς τουλάχιστον εκπαιδευτικού συστήματος, ανάπτυξης της χώρας,

Δεν έχω άλλο χρόνο. Σταματάω εδώ, λέγοντας το εξής: Κατανοούμε πάρα πολύ καλά την ευθύνη που έχουμε να ολοκληρώσουμε αυτή την εθνική προσπάθεια. Κάνουμε εκπώσεις. Πρέπει να το παραδεχθούμε. Υποχωρούμε σε σχέση με αρχές και πεποιθήσεις που έχουμε, υπηρετώντας τον βασικό σκοπό που είναι να κτισθεί η χώρα όρθια. Αυτό, όμως, δεν μπορεί να γίνεται επ' αόριστον. Και δεν μπορεί να συνεχιστεί -τουλάχιστον σε ό,τι αφορά το ΠΑΣΟΚ- στο βωμό της εθνικής ύπαρξης, που είναι ίσως το μείζον, να θυσιάζουμε σταδιακά άλλα μείζονα αγαθά που έχουν να κάνουν με τη λειτουργία των θεσμών, με τη αναμόρφωση του εκπαιδευτικού συστήματος και με την αναμόρφωση του φορολογικού συστήματος.

Εγώ προσωπικά θα στηρίξω το νομοσχέδιο, έχοντας όλες αυτές τις παρατηρήσεις και τις επιφυλάξεις, που πιστεύω ότι πρέπει να ληφθούν πολύ σοβαρά υπόψη.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Και εμείς ευχαριστούμε.

Η κ. Έλενα Κουντουρά έχει τον λόγο.

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Το πολυνομοσχέδιο που έχει έρθει σήμερα, στο πρώτο του

κομμάτι, το φορολογικό, από το άρθρο 1 μέχρι 75, όλοι περιμέναμε να είναι το δίκαιο, το απλό, το κατανοητό, αυτό το νομοσχέδιο που θα έχει προοπτική δεκαετίας. Να είναι ένα εργαλείο για να αντιμετωπίσουμε την οικονομική κρίση, την ανεργία.

Σας ρωτώ, κύριοι συνάδελφοι: Το διαβάσατε; Είναι ασφαλές; Είναι σταθερό; Είναι απλό; Είναι κατανοητό; Έχει διατάξεις που βοηθούν; Διότι όσοι το διαβάσατε, θα είδατε, βέβαια, ότι είναι καθαρά αντιαναπτυξιακό, φοροεισπρακτικού χαρακτήρα, σε ό,τι αφορά στη φορολόγηση φυσικών και νομικών προσώπων.

Γι' αυτό το λόγο εξάλλου και η ΓΕΣΕΒΕ σας απευθύνει επιστημονικές για το πόσο θα επιβαρυνθούν περαιτέρω οι επιχειρήσεις και μάλιστα σε καιρό κρίσης, όπου τα λουκέτα στην αγορά έχουν ξεπεράσει το μισό εκατομμύριο, οι άνεργοι Έλληνες τα δύο εκατομμύρια και οι αυτοκτονίες τις τέσσερις χιλιάδες.

Πού είναι στο νομοσχέδιο αυτό τα μέτρα για τη φοροδιαφυγή, όταν ξέρουμε ότι οι έχοντες και κατέχοντες τα έχουν όλοι σε offshore εταιρείες; Πού είναι τα μέτρα για το λαθρεμπόριο; Ποιες είναι οι μεταρρυθμίσεις που προβλέπονται για την έξοδό μας από την κρίση; Είναι σαν αυτά τα μέτρα που κοροϊδεύετε τον κόσμο, που φέρατε για τα κόκκινα δάνεια, και καλά ότι θα μπουν στις ρυθμίσεις και στις διατάξεις, ενώ δεν μπαίνει ούτε το 4%;

Άκουσα τον κ. Παυλόπουλο και τον κ. Ρήγα, της συγκυβέρνησης. Απαιτούν και κάνουν κριτική για ένα νομοσχέδιο στο οποίο έχουν όλες τις αντιρρήσεις που έχουμε και όλοι οι υπόλοιποι. Όπως, όμως, λένε, θα το στηρίξουν.

Το πολυνομοσχέδιο αυτό φέρνει οριζόντιες απολύσεις στους δήμους και στο δημόσιο. Καταδικάζει χιλιάδες εργαζόμενους. Είναι λέει «μνημονιακή προϋπόθεση».

Θα σταθώ, όμως, ιδιαιτέρως σε ένα ζήτημα που αποτελεί ισχυρό παράδειγμα σε ό,τι αφορά τον παραλογισμό και την αναληγία που διέπει όλο αυτό το νομοσχέδιο. Αναφέρομαι στη φορολόγηση των πολυτέκνων. Στο άρθρο 15 επαναλαμβάνεται η φορολογική νομοθεσία που θα ισχύσει για το 2013, σύμφωνα με την οποία όσο πιο πολλά παιδιά έχεις, τόσο πιο άγρια και βαριά πρόκειται να είναι η φορολόγησή και η αντιμετώπισή σου από το κράτος. Καθιερώνονται και επισημάνονται τα παιδιά ως κριτήριο πολυτελείας. Ακολουθείτε μια αντιπολυτεχνική, αντιοικογενειακή, αντιδημογραφική πολιτική.

Δεν θα σας πάω στις περιπτώσεις εκείνων των οικογενειών που έχουν πάνω από πέντε παιδιά. Θα σας δώσω το παράδειγμα των οικογενειών που έχουν τέσσερα παιδιά. Υπάρχουν περίπου οκτώ χιλιάδες οικογένειες με τέσσερα παιδιά που δήλωσαν εισόδημα από 10 χιλιάδες έως 25 χιλιάδες ευρώ για το έτος 2011. Όλοι μαζί πλήρωσαν φόρο ύψους 162 χιλιάδων ευρώ. Τώρα καλούνται να πληρώσουν 27 εκατομμύρια ευρώ. Μιλάμε για αύξηση 16.700%. Αυτό δεν έχει ξαναγίνει στα παγκόσμια χρονικά. Ως αντίθεση στο παράδειγμα αυτό, απαλλάσσονται φορολογικά άγαμοι, άτεκνοι συμπολίτες που δηλώνουν 5 χιλιάδες έως 10 χιλιάδες ευρώ. Φυσικά, δεν το λέω αυτό για να τσεκουρώσετε φορολογικά αυτούς τους ταλαίπωρους ή τους άνεργους. Απλά δίνω το παράδειγμα, για να σας δείξω πόσο άδικο είναι όλο αυτό για την ελληνική οικογένεια.

Επίσης, μελετώντας όλες αυτές τις φορολογικές διατάξεις, βλέπουμε ότι συντηρούνται και επεκτείνονται όλοι οι παραλογισμοί του φορολογικού μας συστήματος. Ειδικά σε ό,τι αφορά τα φυσικά πρόσωπα δεν υπάρχει ο παραμικρός εξορθολογισμός ως προς τα αντικειμενικά κριτήρια -στην ονομασία τους, βέβαια, μόνο «αντικειμενικά»- που καθαρίζουν το δήθεν τεκμαρτό εισόδημα.

Για να τα πούμε πιο απλά: Πάλι ο χαμηλοεισοδηματίας, ο συνταξιούχος, ο απολυμένος και ο άνεργος θα κληθούν να πληρώσουν αιματηρή φορολογία για ένα σπίτι, ένα αυτοκίνητο που απέκτησαν όσο δούλευαν σκληρά ή ένα που κληρονόμησαν.

Σε ό,τι αφορά γενικά την ανάγκη για διαφάνεια και αποτελεσματικότητα στη φορολόγηση, εκεί που πράγματι υπάρχει η λεγόμενη φορολογητέα ύλη, βλέπουμε ότι στο πολυνομοσχέδιο θεσπίζονται όχι κίνητρα, αλλά αντικίνητρα. Ένα από τα πλέον κραυγαλέα, είναι η αλλαγή τρεις φορές της συλλογής αποδείξεων.

Για τις απολύσεις: Έρχονται χωρίς σκέψη, χωρίς κανένα σχεδιασμό, χωρίς καν αξιολόγηση.

Όσον αφορά τους σχολικούς φύλακες: Για να υπάρξει η ανάγκη αυτής της ειδικότητας είδαμε τους βανδαλισμούς, είδαμε τους εμπόρους ναρκωτικών έξω από τα σχολεία, είδαμε το τι σπατάλες είχε το δημόσιο προκειμένου να επισκευάσει όλα αυτά που γίνονταν και τέλος πάντων τα προβλήματα στα σχολεία. Ποιος θα φυλάει πια τους μαθητές;

Τι θα γίνει με τη Δημοτική Αστυνομία; Οι δήμοι είχαν όφελος από αυτήν την προσπάθεια. Ο κόσμος, οι πολίτες ένωσαν ασφάλεια. Θα δείτε άλλες πόλεις, είπαν κάποιοι δήμαρχοι. Συν το ότι αφαιρούνται από τους δήμους πάρα πολλά έσοδα.

Καταργείτε πενήντα δύο ειδικότητες μέσα στα επαγγελματικά λύκεια και τις σχολές. Οι σαράντα έξι από αυτές είναι στο τομέα Υγείας και Πρόνοιας, τον οποίο καταργείτε ουσιαστικά στη δημόσια δωρεάν Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση.

Επίσης, θα σας πω και κάτι άλλο που με ενδιαφέρει εμένα ως γυναίκα: Το 80% των ατόμων που δεν μπορούν να πάνε σε αυτά τα τεχνικά ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ είναι γυναίκες. Αυτό είναι σημαντικό, γιατί δεν μπορούν να γίνουν –ας πούμε– μηχανικοί αυτοκινήτων ή όλα τα υπόλοιπα τα οποία δεν καταργούνται.

ΟΛΓΑ-ΝΑΝΤΙΑ ΒΑΛΑΒΑΝΗ: Καταργούνται και αυτές οι ειδικότητες.

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ: Α, και αυτές καταργούνται;

Τα παιδιά λοιπόν των φτωχών οικογενειών τι θα κάνουν; Θα πάνε στα δημόσια ΙΕΚ ή μήπως τελικά πάλι στον ιδιωτικό τομέα θα αναγκαστούν να απευθυνθούν, έστω και αν δεν έχουν χρήματα; Δυστυχώς, αυτές οι φτωχές οικογένειες μπορεί να μην έχουν τη δυνατότητα να μπουν στην ιδιωτική εκπαίδευση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μπορούσα να πω πάρα πολλά και θα φροντίσω, αν μπορέσω, να μιλήσω και επί των άρθρων. Επειδή όμως αυτό το νομοσχέδιο δημιουργεί προβλήματα και δεν δίνει λύσεις, επειδή επιτίθεται στην ελληνική οικογένεια, εμείς οι Ανεξάρτητοι Έλληνες το καταψηφίζουμε. Θέλω όμως να σας πω –και απευθύνομαι σ' όλους τους συναδέλφους Βουλευτές της Συμπολίτευσης και της Αντιπολίτευσης– να το σκεφτείτε άλλη μία φορά. Είναι ένα πολυνομοσχέδιο που επιτίθεται στην ελληνική οικογένεια. Είναι ένα πολυνομοσχέδιο που αφαιρεί την αξιοπρέπεια μας. Είναι ένα πολυνομοσχέδιο που δεν αρκεί μόνο με λόγια να το κατηγορείτε. Ελάτε με πράξεις να το καταψηφίσετε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ευχαριστούμε την κ. Κουντουρά.

Το λόγο έχει ο κ. Ηλίας Κασιδιάρης.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Κατ' αρχήν, κύριε Πρόεδρε, είχατε πει προηγουμένως ότι είναι απατηλό όνειρο το να βρίσκεται εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής στη θέση του Προέδρου της Βουλής. Θα σας διορθώσω. Δεν είναι απατηλό όνειρο. Είναι συνταγματική επιταγή. Το πέμπτο κόμμα που έχει ψηφιστεί από τον ελληνικό λαό βάσει του Συντάγματος οφείλει να έχει και Αντιπρόεδρο της Βουλής. Βεβαίως, ολόκληρο το αντισυνταγματικό τόξο των υπολοίπων κομμάτων στην περίπτωση αυτή ενώθηκε και έκανε αυτή την εκτροπή και μας απαγόρευσε να έχουμε Αντιπρόεδρο της Βουλής και αυτό εμείς το κατακρίνουμε και το καταγγέλλουμε.

Για να περάσω στο νομοσχέδιο, θα πω κατ' αρχήν δύο λόγια για το μείζον ζήτημα της Δημοτικής Αστυνομίας όπου έγιναν κάποιες παλινωδίες. Αρχικά ειπώθηκε κάτι περί κινητικότητας, περί απολύσεων. Στην πορεία έγινε άλλη μία κωλοτούμπα και είπαν ότι θα πάρουν τη Δημοτική Αστυνομία στην Ελληνική Αστυνομία.

Βέβαια, τίθεται ένα ερώτημα. Εφόσον αυτό δεν έχει να κάνει με τα δημοσιονομικά, δεν θα κερδίσει λεφτά το δημόσιο, γιατί γίνεται όλη αυτή η ιστορία; Την απάντηση την είχαμε δώσει από την πρώτη μέρα. Όλη αυτή η ιστορία γίνεται γιατί η Χρυσή Αυγή προσελάνει δημοσκοπικά. Σε πολύ λίγο χρόνο θα διοικούμε τους μεγάλους δήμους της χώρας και θέλετε να μας στερήσετε ένα πολύ ισχυρό εργαλείο, ένα πολύ χρήσιμο εργαλείο για να καθάρουμε τους δήμους από την εγκληματικότητα, τη λαθρομετανάστευση και το παραεμπόριο. Φανταστείτε ένας χρυσαυγίτης δήμαρχος Αθηναίων με χίλιους άνδρες της Δημοτικής Αστυνομίας πόσο σοβαρή δουλειά θα μπορούσε να κάνει σ' αυτό το επίπεδο. Χίλιοι άνδρες αρκούν για να καθάρουν την Αθήνα και άλλοι τόσοι για να καθάρουν τις μεγάλες πόλεις της χώρας.

Ανοίγω μια παρένθεση για την εφημερίδα «Καθημερινή». Έλεγε πρόσφατα ότι θα φτάσετε στο σημείο όσον αφορά στις δημοτικές εκλογές να διαχωρίσετε ακόμα και τα ψηφοδέλτια, να υπάρχει ένα ψηφοδέλτιο για δημάρχους και ένα ψηφοδέλτιο το οποίο δεν θα είναι ψηφοδέλτιο, θα είναι «σεντόνι», που να έχει όλους τους άλλους δημοτικούς συμβούλους όλων των παρατάξεων, μόνο και μόνο για να περιορίσετε το εθνικιστικό κίνημα. Το εθνικιστικό κίνημα δεν περιορίζεται με τέτοιες μεθόδους.

Τα αφήνω αυτά πίσω. Πάω τώρα σ' ένα μείζον κοινωνικό ζήτημα το οποίο άπτεται του παρόντος πολυνομοσχεδίου και έχει να κάνει με την υπερφορολόγηση του ελληνικού λαού και με το ότι κάποιοι εδώ μέσα παραμένουν επί της ουσίας αφορολόγητοι. Θα προβώ, λοιπόν, σε κάποιες βαρυσήμαντες αποκαλύψεις και θα ήθελα πάρα πολύ –θα απαιτούσα μάλλον– την προσοχή του κ. Υπουργού που είναι παρών.

Στο προηγούμενο μνημόνιο είχαμε καταθέσει μια τροπολογία –την οποία επανέφερε και σήμερα η Κοινοβουλευτική Ομάδα της Χρυσής Αυγής– μέσω της οποίας απαιτούσαμε φορολόγηση των Βουλευτών από το πρώτο ευρώ. Τότε μάλιστα, όταν είχαμε έξι αυτο το θέμα, είχε πάρει τον λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Βορίδης και βεβαίωσε ότι και για τους Βουλευτές ισχύει το ίδιο πράγμα που ισχύει και για τους υπόλοιπους πολίτες. Ασφαλώς και δεν το πιστέψαμε, όμως τότε δεν είχαμε στοιχεία γιατί ήμασταν νέοι εδώ μέσα και δεν ξέραμε τα κόλπα και τα «παραθυράκια» που υπάρχουν. Τώρα λοιπόν, έχουμε όλα τα στοιχεία που είναι ενδεικτικά της αθλιότητας αυτού του πολιτικού συστήματος, διότι αυτό το Σώμα, η νομοθετική εξουσία, τι κάνει; Νομοθετεί εις βάρος εκατομμυρίων πολιτών, καταστρέφει μία ολόκληρη κοινωνία και ταυτόχρονα, με συντηχητικό και παράνομο τρόπο, προστατεύει τα δικά του συμφέροντα.

Έχω εδώ να παρουσιάσω τρία εκκαθαριστικά πολύ επίσημα. Είναι από το TAXISNET.GR, δεν αμφισβητούνται. Αφορούν τρεις περιπτώσεις πολιτών. Αυτοί οι τρεις πολίτες έχουν ένα εισόδημα 47.000 ευρώ ο καθένας. Ο πρώτος είναι μισθωτός, ο δεύτερος είναι ελεύθερος επαγγελματίας με ατομική επιχείρηση και ο τρίτος είναι Βουλευτής. Ας ακούσει, λοιπόν, ο ελληνικός λαός τι συμβαίνει, γιατί αυτές είναι αλήθειες που δεν έχουν ειπωθεί ποτέ μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, είναι αλήθειες που τις κρύβετε πολύ καλά γιατί έχετε σοβαρούς λόγους να τις κρύβετε.

Ο μισθωτός, λοιπόν, θα πληρώσει φόρο 9.000 ευρώ. Ο ελεύθερος επαγγελματίας με ατομική επιχείρηση θα πληρώσει φόρο πάνω από 20.000 ευρώ. Ο Βουλευτής πόσα θα πληρώσει, κύριε Υπουργέ; Γνωρίζετε; Θα πληρώσει δύο χιλιάρικά. Αυτό είναι απάτη και κλοπή κυριολεκτικά, αυτό είναι ένα αίσχος. Αν βγαίνει έξω ο κόσμος και όπου βλέπει Βουλευτές φωνάζει «κλέφτες, κλέφτες», τότε εδώ τον δικαιώνετε απόλυτα. Για να μη βγει κανένας «καραγκιόζης», όπως είχαν βγει κάποιοι νεοδημοκράτες την άλλη φορά που είχαμε αποκαλύψει το σκάνδαλο με τους παχυλούς βουλευτικούς μισθούς, να μας αμφισβητήσετε, καταβέτω στα Πρακτικά τα στοιχεία. Είναι από το TAXISNET, είναι επίσημα, είναι μηχανογραφημένα στοιχεία που δεν επιδέχονται καμμία αμφισβητήσεως.

Για να το αναλύσω κιόλας, έχω εδώ το δικό μου εκκαθαριστικό. Από τις 47.000 ευρώ έσοδα το εξάμηνο, φορολογούνται πόσα; Μόνο τα 16 χιλιάρικά. Τα υπόλοιπα 31 χιλιάρικά είναι εντελώς αφορολόγητα. Τι απάτη έχει κάνει εδώ πέρα ο νομοθέτης; Μιλάει για επιτροπές, έξοδα ενοικίου, επιδόματα γραφείου, επιδόματα κίνησης, κάτι αστειότητες που δεν υπάρχουν στην πραγματικότητα. Τι επιδόμα κίνησης; Εγώ, όταν ήμουν στον ιδιωτικό τομέα τόσα χρόνια και έπρεπε να πάρω επίδομα κίνησης, πήγαινα στον εργοδότη μου με τα τιμολόγια από τα βενζινάδικα και του έλεγα «κινήθηκαν τόσο, θέλω διακόσια ευρώ» και μου έδινε κατά περίπτωση κάποια χρήματα. Εδώ ο Βουλευτής δεν κάνει τίποτα απ' όλα αυτά. Έχετε εφεύρει χίλιες δύο αληθείες, με σκοπό να κλέβετε δημόσιο χρήμα. Αυτό γίνεται και πλέον αυτά τα αίσχη τα οποία ψηφίζονται εδώ μέσα αποδεικνύουν ποια είναι η Βουλή. Αυτό αποδεικνύουν.

Η Βουλή είναι η καταστροφή της κοινωνίας και ψηφίζει κατάπτυστους νόμους για να τα «κονομούν» αυτοί οι οποίοι καταστρέφουν τις ζωές των πολιτών. Τους βάζω όλους μέσα –και

Συμπολίτευση και δήθεν Αντιπολίτευση- διότι μιλάμε ξεκάθαρα για δωροδοκία προς τους μεν κυβερνητικούς Βουλευτές για να λένε «ναι» σε όλα και προς τους αντιπολιτευόμενους Βουλευτές για να είναι «χλιαροί» και να μη λένε και πολλά.

Από και πέρα, η θέση της Χρυσής Αυγής είναι πολύ συγκεκριμένη. Όλα αυτά θα καταργηθούν εν μία νυκτί όταν αναλάβουμε εμείς τη διοίκηση της χώρας. Δεν μιλάω γι' αυτό το «καταγκιολιό» με το αφορολόγητο των Βουλευτών. Μιλάω για τους παχυλούς μισθούς των Βουλευτών που θα εξομοιωθούν με το μισθό του δημοσίου υπαλλήλου μεσαίας βαθμίδας, μιλάω για όλα αυτά τα προνόμια που έχει σήμερα το πολιτικό σύστημα. Βλέπουμε τον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης –ομιλώ για το Βενιζέλο- εντελώς παράνομα να κυκλοφορεί με BMW τεθωρακισμένη οκτακοσίων πενήντα χιλιάδων ευρώ που τα πλήρωσε ο ελληνικός λαός, ο μικροομολογιούχος που μετά τον έγδυσε κυριολεκτικά ο κ. Βενιζέλος με τις πολιτικές του αποφάσεις.

Καταθέτω επίσης στα Πρακτικά τη βεβαίωση των αποδοχών όπου λέει ξεκάθαρα ποιες αμοιβές απαλλάσσονται από φόρο. Είναι το 60% της αμοιβής και πλέον. Από τα 47 χιλιάδικα, όπως είπα, τα 31 είναι εντελώς αφορολόγητα.

Βεβαίως σας δίνω και μία άλλη ευκαιρία. Καταθέτουμε και πάλι την ίδια τροπολογία για να φορολογηθούν οι Βουλευτές από το πρώτο ευρώ. Ορίστε, η λύση είναι πολύ απλή, κύριε Υφυπουργέ. Θα δώσετε αυτή την τροπολογία στον κ. Στουρνάρα, με απόλυτη προσοχή για να μην τσαλακωθεί το έγγραφο. Είναι πολύ σημαντικό αυτό το έγγραφο. Δεν θα το πετάξει στα σκουπίδια, όπως έκανε την προηγούμενη φορά. Θα το φέρει εδώ, στην Ολομέλεια, να το ψηφίσουν και οι τριακόσιοι Βουλευτές, γιατί αν δεν το κάνουν αυτό, μετά δικαίως ο κόσμος θα πει «θα τους πάρουμε με τις πέτρες». Αυτό βέβαια είναι λογοπαίγνιο, γιατί δεν πρόκειται ποτέ να έλθει προς ψήφιση μία τέτοια τροπολογία. Επαναλαμβάνω ότι όλα αυτά θα γίνουν μόλις αναλάβει τη διοίκηση της χώρας η Χρυσή Αυγή και θα επέλθει επιτέλους πολιτική καθαρότητα.

Επειδή μιλάμε για κρατικές επιχορηγήσεις και χρήματα προς Βουλευτές, εγώ απλά θα αναγγειλώ ότι στις 24 Ιουλίου, την ερχόμενη Τετάρτη, θα κάνουμε μία πολύ μεγάλη διανομή τροφίμων στο κέντρο των Αθηνών και πάλι. Αυτά τα χρήματα τα οποία για μας δεν είναι καθαρά αλλά βρώμικα χρήματα, τα επιστρέφουμε στον ελληνικό λαό μέσω τέτοιων δράσεων κοινωνικής αλληλεγγύης.

Σας ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ηλίας Κασιδιάρης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ευχαριστούμε, κύριε Κασιδιάρη.

Τον λόγο έχει η κ. Νίκη Φούντα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μία επισήμανση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Τι θέλετε, κύριε συνάδελφε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ: Θεωρώ από την πλευρά σας τουλάχιστον απαράδεκτο το να προεδρεύετε και να μην εγκαλείτε τον κ. Βουλευτή στην τάξη όταν υβρίζεται η Βουλή ότι ψηφίζει κατάπτυστους νόμους.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Αφού τους ψηφίζετε!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ: Σας παρακαλώ! Δεν αναφέρω σε σας.

Κύριε Πρόεδρε, η θέση σας είναι θέση ευθύνης και θα έπρεπε να προστατεύσετε το κύρος του Κοινοβουλίου και μάλιστα σε μία περίοδο όπου τέτοιου είδους επιθέσεις είναι σε καθημερινή βάση και δίνουν το έναυσμα για να υπάρξει αυτός ο διχασμός της ελληνικής κοινωνίας. Είχατε αυτή την υποχρέωση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Όπως είδατε, κύριε Αναγνωστάκη, η ευαισθησία σας εφάνη τώρα, δεν εφάνη όταν ξεκίνησε αναφερόμενος σε μένα. Όταν εγώ αναφέρθηκα, είπα ότι είναι όνειρο απατηλό. Αναφέρθηκα στο αν πιστεύω ότι ο ελληνικός λαός ποτέ μπορεί να δώσει Πλειοψηφία. Σ' αυτό δεν αναφερθήκατε. Εγώ δεν αναφέρθηκα και ούτε ποτέ θα αποδεχόμουν

κρίσεις ότι είναι «καταγκιολιό» στη Βουλή. Εντάξει, κύριε Αναγνωστάκη; Σε μένα τουλάχιστον δεν θα τα λέτε αυτά.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Υπάρχει και ένα άλλο θέμα...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο Κανονισμός σας δίνει τη δυνατότητα της παρέμβασης και δεν το κάνατε.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΜΠΟΥΚΟΥΡΑΣ: Εκτίθεστε!

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Τον φρούραρχο, τον φρούραρχο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Τον λόγο έχει η κ. Φούντα.

ΝΙΚΗ ΦΟΥΝΤΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αλήθεια είναι ότι οι χαρακτηρισμοί μέσα σε αυτή εδώ την Αίθουσα δεν τιμούν κανέναν. Δεν τιμούν εμάς και κυρίως δεν μπορούν να κατακλύζουν την ελληνική κοινωνία μια τέτοια δύσκολη στιγμή, μία στιγμή που πρέπει να σταθούμε όλοι στο ύψος των περιστάσεων.

Πρέπει όλοι εδώ μέσα να παλεύουμε, ώστε να μην ακούγονται πράγματα που να έχουν να κάνουν με την κατάλυση της οποίας –όπως νοείται από τον καθένα μας- δημοκρατίας, του Δημοκρατικού Πολιτεύματος, στο όνομα κάποιων απειλών που εκτοξεύονται αριστερά και δεξιά, έχοντας κάποιους αποδέκτες οι οποίοι δεν έχουμε καταλάβει ποιοι ακριβώς είναι.

Καθένας μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα έχει κάποια βιώματα, κάποια μαθήματα ζωής. Στην αρχιτεκτονική κάποια από αυτά τα βιώματα που αλλάζουν τον τρόπο θέασης των πραγμάτων αλλά και της σκέψης, είναι ένας βασικός κανόνας. Πίσω από κάθε project, πίσω από κάθε έργο, πρέπει να υπάρχει μία κεντρική ιδέα.

Ποια είναι η κεντρική ιδέα αυτού του νομοσχεδίου που κατατίθεται σήμερα; Ποια είναι η κεντρική ιδέα αυτής της πολύ μεγάλης εθνικής προσπάθειας που ομολογουμένως γίνεται αυτήν τη στιγμή; Πρέπει να συμφωνήσουμε σ' αυτήν την Αίθουσα ποια είναι η κεντρική ιδέα όλης αυτής της προσπάθειας.

Είναι η ανάσταση της εθνικής οικονομίας ως απόλυτο νόημα ή είναι η ανάσταση και της ελληνικής κοινωνίας; Ποια είναι τα αυτονόητα; Γιατί τίποτα δεν αναφέρεται στην κρίση αξιών σε όλα αυτά τα πράγματα, σε όλες εκείνες τις αποφάσεις, σε όλες εκείνες τις παθογένειες που αναφέρονται ως γενικότητα και που μας έκαναν να φτάσουμε ως εδώ;

Η κεντρική ιδέα έχει δύο βήματα στα οποία πρέπει να βασιστούμε: Στην ανάλυση και μετά στη σύνθεση.

Η ανάλυση δεν είναι μια απλή καταγραφή. Δεν γίνεται μια καταγραφή απλά για να γίνει. Η καταγραφή γίνεται για να χρησιμοποιηθεί μετά στη σύνθεση. Έχουμε καταγραφή των παθογενειών της ελληνικής πραγματικότητας; Για να φτάσουμε στη μεταρρύθμιση έχει γίνει αρχικά η ρύθμιση;

Όχι άλλες αποσπασματικές κινήσεις, λοιπόν, όχι άλλη κοινωνική αδικία και όχι άλλες θυσίες που δεν εξυπηρετούν το βασικό, το μείζον για εμάς, την κεντρική ιδέα που είναι η βιωσιμότητα της ελληνικής κοινωνίας μέσα από τη βιωσιμότητα της ελληνικής οικονομίας.

Η ίδια η Κυβέρνηση που εισηγείται αυτό το νομοσχέδιο παραδέχεται ότι είναι πρόχειρο. Έτσι ακούσαμε. Έχει συνταχθεί υπό τον πανικό της εκταμίευσης της δόσης στη σκιά μιας ακόμα ουσιαστικά μη διαπραγματεύσης με τους εκπροσώπους των δανειστών.

Η Δημοκρατική Αριστερά και όταν συμμετείχε σε αυτήν την Κυβέρνηση, έκανε ότι μπορούσε για να δηλώσει ότι δεν είναι ικανοποιημένη, ότι θέλει αποτελέσματα και ότι θέλει η επαναδιαπραγμάτευση να γίνεται από άλλο πεδίο.

Πότε θα πάμε, κύριε Μαυραγάνη, να δηλώσουμε το τι θέλουμε εμείς και πάνω σε αυτήν, τη δική μας πρόταση να έχουμε τις προτάσεις –τις επεμβάσεις αν θέλετε- των δανειστών; Πότε θα φτάσουμε στο σημείο να μην προσπαθούμε να κάνουμε μερμερία σε αυτά που θεωρούν αυτοί ότι πρέπει να είναι προαπαιτούμενα; Πότε η παραδοχή του λάθους του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου δεν θα αποτελεί μια δήλωση, αλλά θα είναι εργαλείο στα χέρια μας;

Λίγα είναι ουσιαστικά τα μέτρα, οι ρυθμίσεις που υπάρχουν σε αυτό το νομοσχέδιο και έχουν δημοσιονομικό αποτέλεσμα όπως

και αν το αξιολογούμε αυτό. Είναι, όμως, πολλά και βαρύτατα τα μέτρα εκείνα που καθόλου δεν εξυπηρετούν το βασικό σκοπό, την κεντρική ιδέα.

Είναι μέτρα που οδηγούν στις πολυσυζητημένες «μεταρρυθμίσεις» -μέσα σε πολλά εισαγωγικά- στις οποίες επιμένει η τρόικα και όχι μόνο αυτή. Μεταρρυθμίσεις όχι διαρθρωτικές, που θα μπορούσαν να αντιμετωπίσουν ουσιαστικά χρόνια προβλήματα δομικά της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας, αλλά μεταρρυθμίσεις που θα έχουν ως μόνο αποτέλεσμα την περαιτέρω απορρύθμιση και αποδιοργάνωση της οικονομίας του κράτους.

Ο κ. Μαυραγάνης που είναι εδώ, είχε πει στο μίνι φορολογικό νομοσχέδιο των κλιμάκων εισοδήματος, ότι θα κάνει δεκτές τις οκτώ ή εννιά τροπολογίες που είχε καταθέσει η Δημοκρατική Αριστερά τον προηγούμενο Ιανουάριο, χαρακτηρίζοντάς τις εξαιρετικές.

Σε αυτό το φορολογικό νομοσχέδιο που δεν έχει τίποτα από όλα όσα περιμέναμε από τη σταθερότητα, την κοινωνική δικαιοσύνη και όλα εκείνα τα στοιχεία που θα μπορούμε -και θα θέλαμε, πιστέψτε με- να μας κάνουν να το υποστηρίξουμε, δεν υπάρχουν ούτε αυτές οι τροπολογίες φυσικά.

Να σταθώ σε δυο σημεία αυτού του νομοσχεδίου: Στον κατώτατο μισθό και στα οριζόντια μέτρα διαθεσιμότητας στο δημόσιο.

Στις διατάξεις για τον κατώτατο μισθό αυτό που κάνουμε είναι εκτός από το παρόν μιας γενιάς στην οποία ανήκω και εγώ, η οποία έχει ουσιαστικά απαξιωθεί, έχει πάψει να ελπίζει, έχει μπει στην άκρη, να της στερήσουμε και το μέλλον. Αυτή η διάταξη για το 2017 γιατί μπαίνει, κύριε Μαυραγάνη, σε αυτό το νομοσχέδιο;

Τι συμβαίνει με το άρθρο 103; Στην ουσία καταργείται ο θεσμός των συλλογικών διαπραγματεύσεων μεταξύ των κοινωνικών εταίρων για τον προσδιορισμό του κατώτατου μισθού. Ποιον θα πλήξει βαρύτερα κάτι τέτοιο, αν όχι τους πιο αδύναμους, τους λιγότερο προστατευμένους, τους χαμηλότερα αμειβόμενους, τους «outsiders», δηλαδή τους νέους;

Το άρθρο 103 προβλέπει μια διαδικασία διαβούλευσης και όχι διαπραγμάτευσης των κοινωνικών εταίρων. Και γιατί, άραγε, μιλάμε αφού η τελική απόφαση είναι καθαρά του Υπουργού Εργασίας, ο οποίος με κανέναν τρόπο δεν δεσμεύεται για τη διαβούλευση, παρά μόνο το λαμβάνει υπόψη. Μάλιστα, η ρύθμιση αυτή δεν θα ισχύσει από τώρα, όπως είπα, αλλά από το 2017, δηλαδή όταν θα έχουμε τελειώσει, υποτίθεται, με τις μνημονιακές μας δεσμεύσεις και η χώρα θα έχει πρωτογενή πλεονάσματα και θα έχει ανακτήσει τη δημοσιονομική της αξιοπιστία. Γιατί;

Ας δούμε τι έλεγε η έκθεση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου τον προηγούμενο Ιούνιο: Παραδέχεται τις αποτυχίες και ανεπάρκειες του προγράμματος σταθεροποίησης. Μιλάει για τη βαθεία ύφεση, αλλά χωρίς να λέει τι έφταιξε. Για να κρύψει τις ανεπάρκειες εστιάζει στη δήθεν αποτυχία των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων. Και ποιες είναι αυτές; Η μείωση των μισθών και η απορρύθμιση της αγοράς εργασίας, η αύξηση της ανταγωνιστικότητας, συνυφασμένη και συναρτημένη μόνο και πλήρως με τη μείωση του κατώτατου μισθού.

Θα ήθελα -χωρίς να μπορώ να ολοκληρώσω την ομιλία μου, γιατί έγινε αναφορά σε αυτούς τους χαρακτηρισμούς που έχουν γίνει σ' αυτήν την Αίθουσα- να ρωτήσω γιατί δεν γίνεται αναφορά στα ελλείμματα στα έσοδα του κράτους. Ποιος έχει ευθύνες για αυτά τα ελλείμματα; Ποιος έχει ευθύνες για το ότι δεν υπάρχει αυτό το φορολογικό, δίκαιο νομοσχέδιο σήμερα εδώ μπροστά μας; Ποιος ευθύνεται για το ότι πέρα από όλες αυτές τις προτάσεις που είχε κάνει η Δημοκρατική Αριστερά δεν γίνεται καμιά συζήτηση για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, για το κοινωνικό δίκτυο προστασίας και για όλες τις άλλες ρυθμίσεις που θα δείξουν ότι σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα πραγματικά μας απασχολεί το να ανακουφίσουμε τους αδύναμους και μέσα από όλες αυτές τις θυσίες να βγει κάτι;

Ολοκληρώνοντας, θα ήθελα να πω ότι η Δημοκρατική Αριστερά καταψηφίζει αυτό το νομοσχέδιο, όχι επειδή βγήκε από την Κυβέρνηση, αλλά γιατί είχε πραγματικά εναποθέσει ελπίδες ότι πρώτη φορά οι μνημονιακές μας υποχρεώσεις θα συνδυαστούν με ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις και με ένα σταθερό, πιο δίκαιο φορολογικό σύστημα, το οποίο θα δίνει ελπίδα για το μέλλον.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος κ. Χρήστος Κατσωτής.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Να κάνω αρχικά ένα σχόλιο: Είπε ο κ. Ρήγας από το ΠΑΣΟΚ ότι αυτό το κράτος ευθύνεται σε μεγάλο βαθμό για την κατάρρευση της χώρας και πρέπει να αλλάξει.

Αυτό το κράτος είναι των καπιταλιστών, είναι εχθρικό για τους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα και πρέπει να το τσακίσει ο αγώνας τους.

Δεν θα περίμενε κανείς να ακούσει από τη Χρυσή Αυγή κάτι για τα προβλήματα, για τα βάσανα της εργατικής τάξης και του λαού. Ακούσαμε πολλά πράγματα. Δεν ακούσαμε κουβέντα, όμως, για την κατάρρευση των συλλογικών συμβάσεων, για τους μισθούς πείνας, για την απαλλαγή των εφοπλιστών και των βιομηχάνων και τις φοροελαφρύνσεις τους. Ίσα-ίσα που διεκδικούν κι άλλες ελαφρύνσεις γι' αυτούς που υπηρετούν, δηλαδή για το κεφάλαιο.

Αυτό το πολυνομοσχέδιο αποτελεί μία ακόμα επιδρομή σε βάρος των εργαζομένων, του λαού. Τα μέτρα που το συνοδεύουν, όπως και τα υπόλοιπα μνημόνια, είναι ενταγμένα στη συνολική στρατηγική του κεφαλαίου για συνολική ανατροπή όσων μπαίνουν εμπόδιο στην ανταγωνιστικότητα.

Ο καπιταλιστικός δρόμος ανάπτυξης, τον οποίο υπηρετείτε και τον προβάλλετε ως μονόδρομο, απαιτεί -κι εσείς νομοθετείτε- τις ταξικές, τις εχθρικές για τους εργαζόμενους ρυθμίσεις. Αυτόν τον δρόμο υπηρετούν οι απολύσεις σχολικών φυλάκων, δημοτικών και δημοσίων υπαλλήλων, των καθηγητών της τεχνικής εκπαίδευσης που αφήνουν στη μέση της εκπαίδευσης χιλιάδες φτωχόπαιδα. Αυτός ο δρόμος επιβάλλει τη λεγόμενη κινητικότητα, τη διαθεσιμότητα. Αυτός επιβάλλει έναν άλλο δημόσιο τομέα που θα είναι πιο αποτελεσματικός για την ικανοποίηση των αναγκών του κεφαλαίου, έναν δημόσιο τομέα με υποταγμένους, φοβισμένους υπαλλήλους, που θα κρέμεται πάνω από το κεφάλι τους η διαθεσιμότητα, η κινητικότητα, η απόλυση. Αυτός ο δρόμος ανάπτυξης επιβάλλει την κατάρρευση των προσωρινών διαταγών από τα δικαστήρια για τη συνέχιση της απασχόλησης των εργαζομένων, θωρακίζοντας τις ελαστικές μορφές εργασίας και στο δημόσιο τομέα. Κανείς, δηλαδή, να μην διεκδικεί σταθερή δουλειά. Πάνω απ' όλα, απαιτούν -κι εσείς νομοθετείτε- την κάθετη μείωση της τιμής της εργατικής δύναμης.

Μέχρι τώρα, τα εργαλεία που είχαν στα χέρια τους οι βιομήχανοι, οι επιχειρηματίες, ήταν η εργοδοτική τρομοκρατία απέναντι στις διεκδικήσεις, η κρατική τρομοκρατία με τη διάθεση του μηχανισμού καταστολής στην υπηρεσία της εργοδοσίας για το χτύπημα της συλλογικής πάλης. Το δόγμα «νόμος και τάξη» είναι και δικό σας δόγμα. Είναι πρόσφατο. Βέβαια, πάντα ήταν.

Είναι άπειρα τα παραδείγματα όσων χρησιμοποιούνται για να χτυπήσουν τον αγώνα συλλογικής πάλης, όπως η εξαγορά συνδικαλιστών, η δράση του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού. Οι θεωρίες του ρεαλιστικού, του εφικτού και άλλα πολλά δεν θα μπορούσαν να σταματήσουν τη συλλογική πάλη και να δώσουν στην εργοδοσία τέτοια εργαλεία σαν αυτά που δίνετε εσείς σήμερα. Θωρακίζετε με νομοθετική ρύθμιση έναν κατώτατο μισθό πείνας που θα είναι αποτέλεσμα υπουργικής απόφασης.

Εσείς, λοιπόν, τι λέτε; Λέτε ότι θα υπάρχουν διαβουλεύσεις των επιστημονικών ιδρυμάτων, της ΓΣΕΕ, της ΓΣΒΕ, του ΣΕΒ και άλλων παραγόντων της οικονομικής ζωής. Στο τέλος, όμως, θα αποφασίζει ο Υπουργός και θα παίρνει υπόψη του την κατάσταση της ελληνικής οικονομίας, την ανεργία και την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας. Έτσι θα διαμορφώνεται ο κατώτατος μισθός. Θα παίρνει, δηλαδή, υπόψη του τις ίδιες τις ανάγκες του κεφαλαίου για την κερδοφορία του, για τη διασφάλιση του μέσου ποσοστού κέρδους για την παραπέρα αύξηση του μέσου ποσοστού κέρδους.

Προβλέπεται ότι αυτός ο κατώτατος μισθός θα είναι για είκοσι πέντε μέρες και οκτώ ώρες ημερησίως. Είχα χθες μία επικοινωνία με τον κ. Κεγκερόγλου, ο οποίος δεν ήξερε το θέμα. Σήμερα -

και είναι προς τιμήν του- μου είπε ότι το συζήτησε και ότι αυτό θα διαγραφεί. Και είδαμε σήμερα ότι όντως διαγράφηκε αυτό το σημείο.

Τι ήταν αυτό το σημείο; Ήταν λάθος του Υπουργού; Ήταν παράβλεψη κάποιου υπηρεσιακού παράγοντα; Όχι. Πρόσφατο είναι το παράδειγμα όπου το Υπουργείο Εργασίας γνωμοδότησε ότι αφού τελείωσε η μετενέργεια, για παράδειγμα, στους εργαζόμενους στον επισιτισμό, δεν ισχύει το πενήντημερο, αλλά το εξαήμερο.

Έτσι, λοιπόν, σήμερα ήρθε με αυτό το σχέδιο νόμου να καθορίσει κατώτατο μισθό για εξαήμερο και οκτάωρο, δηλαδή για σαράντα οκτώ ώρες την εβδομάδα και όχι για το πενήντημερο και τις σαράντα ώρες την εβδομάδα. Το πήρε πίσω τώρα; Μπορεί. Είναι, όμως, αίτημα της εργοδοσίας η αύξηση των ωρών εργασίας της ημέρας, της βδομάδας, του μήνα, του χρόνου. Και η Κυβέρνηση, η οποία τους υπηρετεί, θα το επαναφέρει όταν θα ωριμάσουν οι συνθήκες ή το επιβάλλει de facto η ίδια εργοδοσία, χωρίς κανέναν έλεγχο στην ίδια την επιχείρηση, αφού είναι ατέλειωτες οι ώρες που επιβάλλει να δουλεύουν οι εργαζόμενοι στους χώρους δουλειάς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τι προβλέπεται, λοιπόν, για τον κατώτατο μισθό; Προβλέπεται ότι θα ισχύει για όλους όσους δεν έχουν συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Τι σημαίνει αυτό; Είναι γνωστό ότι πολλές κλαδικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας δεν έχουν υπογραφεί, η μετενέργειά τους έχει τελειώσει. Λέει, λοιπόν, η νομοθεσία, η ερμηνεία που κάνει το Υπουργείο, ότι ισχύει ο κλαδικός μισθός, αυτός που ήταν για τους παλιούς εργαζόμενους. Μα, εσείς οι ίδιοι κάνατε διαχειριστή προγράμματος τον ΣΕΤΕ, τον πολιτικό σας φίλο και του δώσατε δέκα χιλιάδες νέα παιδιά να τα έχουν με τζάμπα εργασία.

Αυτοί λοιπόν –και κλείνω, κύριε Πρόεδρε- οι ξενοδοχοί χρησιμοποιούν τα δέκα χιλιάδες παιδιά –έχουν απολύσει τους γονείς τους- με τζάμπα εργασία. Έτσι, λοιπόν, αλλάζουν το προσωπικό και οι συλλογικές συμβάσεις δεν ισχύουν για κανέναν. Και πάνε όλοι –αφού καταργείται η μετενέργεια- στον κατώτατο μισθό, ο οποίος σήμερα είναι 586 ευρώ ή και 511 ευρώ για τους νέους. Αύριο, όμως, οι συνθήκες μπορεί να πουν ότι ο κατώτατος μισθός πρέπει να πάει πιο κάτω.

Εξάλλου, δεν είναι τυχαίο ότι ετοιμάζει πρόγραμμα η Κυβέρνηση για την ενίσχυση της απασχόλησης, της εργασίας, με 350 ευρώ το μήνα για τους νέους και τις νέες. Ετοιμάζει, λοιπόν, αυτήν την προοπτική, την καταδίκη της αιρετής τάξης των νέων της χώρας μας.

Γι' αυτό το λόγο πιστεύουμε ότι η ανατροπή αυτής της πολιτικής και η οικοδόμηση μίας άλλης κοινωνίας, μίας άλλης οικονομίας, είναι μονόδρομος για την εργατική τάξη, για το λαό μας. Δεν είναι μονόδρομος η αλλαγή της Κυβέρνησης η οποία θα ασκεί την ίδια πολιτική και θα υπηρετεί τα ίδια αφεντικά, τα μονοπώλια, δηλαδή, και τους επιχειρηματικούς ομίλους. Δεν υπάρχει περιθώριο για άλλο χρόνο χαμένο. Θα πρέπει να βγουν συμπεράσματα συνολικά από την εργατική τάξη και να μην την ξαναπατήσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Κατσώτη.

Τον λόγο έχει ο κύριος Υπουργός για δώδεκα λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συζητείται σήμερα ο νέος Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος στο πλαίσιο του πολυνομοσχεδίου, του οποίου καταλαμβάνει και το μεγαλύτερο τμήμα.

Ο νέος Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος αντικαθιστά έναν κώδικα εισοδήματος ο οποίος στην πρώτη του μορφή συντάχθηκε πριν από εξήντα περίπου χρόνια και λόγω των προσθηκών που γίνονταν κάθε χρόνο, είχε κατακτήσει ένα μωσαϊκό δύσχροστο για τους πολίτες, για τις Αρχές και για τους εφαρμοστές της νομοθεσίας.

Ήταν νομοθέτημα γεμάτο αντιφάσεις και υπήρχε μεγάλη ανάγκη για συνεχή ερμηνεία των διατάξεων, τόσο από τη διοίκηση, όσο και από τα δικαστήρια. Η αναγκαιότητα αντικατάστα-

σης του αποτελούσε ανάγκη της προσαρμογής της νομοθεσίας μας στις συνθήκες του σήμερα κι έπρεπε να έχει γίνει. Είναι μία μεταρρυθμιστική πράξη που την έχει ανάγκη η κοινωνία μας και την προωθούμε, γιατί το πιστεύουμε κι όχι γιατί υποχρεωνόμαστε.

Με τον νέο κώδικα χτίζουμε, πρώτον, σε γερά θεμέλια τη φορολογική μας νομοθεσία, διαμορφώνοντας έναν Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος που χαρακτηρίζεται από απλότητα, σαφήνεια και λειτουργικότητα, χωρίς ωστόσο να παραλείπεται καμία ουσιαστική διάταξη.

Δεύτερον, επιδιώκουμε να προστατεύσουμε τον πολίτη από φορολογικές παγίδες, στρεβλώσεις και παρερμηνείες, γεγονόδες που δεν πρέπει να υποτιμάται. Άλλωστε, αυτό είναι το ζητούμενο από κάθε προηγμένη φορολογικά χώρα, αλλά θεωρώ και από τον εκάστοτε νομοθέτη.

Τρίτον, θωρακίζουμε το φορολογικό σύστημα από ένα διεθνές φαινόμενο, όπως είναι η φοροδιαφυγή και η φοροαποφυγή, εντάσσοντας για πρώτη φορά στη νομοθεσία μας σχετικές διατάξεις και σ' αυτό φαντάζομαι ότι κανείς δεν έχει αντίρρηση, διότι δεν είναι κάτι που επιδέχεται κριτικής.

Κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει τα δύσκολα προβλήματα που προέκυπταν στις συναλλαγές του πολίτη και στη φορολογική διοίκηση από τον παλιό, δυσλειτουργικό και δυσνόητο κώδικα που αντιμετώπιζε αποσπασματικά και ελλιπώς τα φορολογικά ζητήματα.

Παρ' όλα αυτά, κάποιοι επέλεξαν τον δρόμο της εύκολης και αποσπασματικής κριτικής, μέχρι του σημείου του απόλυτου μηδενισμού του εγχειρήματος. Είναι κι αυτό μια επιλογή, δεν είναι όμως επιλογή ευθύνης. Διότι όσοι επέλεξαν τον δρόμο αυτό, από τη μια πλευρά ζητούν απλές φορολογικές διατάξεις που θα διευκολύνουν τον πολίτη και τις επιχειρήσεις και από την άλλη αρνούνται να συμμετάσχουν εμπράκτως και ουσιαστικά στη διαμόρφωσή τους.

Από τη μια πλευρά ορισμένοι μιλούν με σθένος γι' αυτά που πρέπει να γίνουν στο μέτωπο της φοροδιαφυγής και από την άλλη αγνοούν το γεγονός ότι για πρώτη φορά έχουν προστεθεί στη νομοθεσία μας σχετικές διατάξεις. Από τη μια πλευρά καταγγέλλουν την Κυβέρνηση για τη μη καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και για ολιγωρία και από την άλλη, όταν βρίσκονται ενώπιον λύσεων, αρνούνται να τις υποστηρίξουν.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πρέπει να αποφασίσουν ορισμένοι τι θέλουν τελικά: Έναν δαιδαλώδη φορολογικό νόμο που να επιτρέπει παρερμηνείες και στρεβλώσεις ή ένα φορολογικό νόμο που να επιτρέπει στον πολίτη και στον επιχειρηματία να συναλλάσσεται με τη φορολογική διοίκηση με διαφάνεια και αίσθημα εμπιστοσύνης;

Μήπως τελικά δεν θέλουμε και δεν μας αρέσει να αλλάξει τίποτα, προκειμένου να παραμείνει η χώρα και κατά συνέπεια η οικονομία δέσμια των κακώς κειμένων που εξυπηρετούν και –θα τολήμω να πω- βολεύουν κάποιους; Ορισμένοι μπορεί να ταλαντεύονται σε ποια πλευρά θα σταθούν: Στη μεταρρύθμιση και στο αύριο ή στην οπισθοδρόμηση και στο χτες;

Η Κυβέρνηση, όμως, έχει αποφασίσει σε ποια πλευρά θα σταθεί και αυτή δεν είναι άλλη από την πλευρά της μεταρρύθμισης και του μέλλοντος. Για να σταθούμε, όμως, σ' αυτή την πλευρά, μία λύση υπάρχει: Ένα φορολογικό σύστημα ριζοσπαστικό, καινοτόμο, που θα σέβεται τις αρχές της διαφάνειας, της ευρύτητας της φορολογικής βάσης και θα είναι προσαρμοσμένο στα διεθνή πρότυπα.

Για την Κυβέρνηση λοιπόν το ερώτημα αυτό έχει απαντηθεί και δεν υπάρχουν παλινωδίες. Το ίδιο συνιστώ και σε αυτούς που ακόμη αναζητούν την απάντηση και όταν τη βρουν, θα πρέπει να βρουν όμως και το σθένος να πουν στον πολίτη, για να είναι προετοιμασμένος, ότι αυτές οι λύσεις που υποστηρίζουν είναι ξεπερασμένες.

Υπήρξαν αρκετά επιμέρους σχόλια για τον νέο Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος πολύ πριν από το τελικό του κείμενο. Επίσης, δεν ήταν λίγοι αυτοί που μίλησαν για πισωγυρίσματα και «ράβε-ξήλωνε».

Κατά τη διάρκεια της διαβούλευσης, για την οποία θέλω να επαναλάβω ότι πρόκειται για μια διαδικασία τελικής διαμόρφω-

σης ενός νομοσχεδίου, λαμβάνονται υπόψη καλόπιστα και όχι κακόπιστα, όπως έχουν κάποιοι στο μυαλό τους, όλες οι παρατηρήσεις των εμπλεκόμενων φορέων, αλλά και των απλών πολιτών. Η διαβούλευση είναι μια διαδικασία κατά τη διάρκεια της οποίας η Κυβέρνηση ακούει και οριστικοποιεί την πρότασή της.

Επομένως, θεωρώ ότι ήταν υπερβολικά όλα αυτά που ακούστηκαν και γράφτηκαν κατά τη διάρκεια αυτής της διαδικασίας, γιατί πολύ απλά οι διατάξεις βελτιώνονται κατόπιν μιας γόνιμης και παραγωγικής συζήτησης, όπως και συνέβη.

Εν συνεχεία έγινε λόγος και για «φοροκαταιγίδα».

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θεωρώ ότι είναι χρέος μας να ενημερώνουμε σωστά τους πολίτες και να σταματήσουμε να δημιουργούμε κρίσεις πανικού. Δεν βοηθά κανέναν και πολύ περισσότερο τους πολίτες αυτής της χώρας, που καλούνται να αντιμετωπίσουν με αξιοπρέπεια -και αυτό κάνουν- τόσο σοβαρά καθημερινά προβλήματα. Είναι χρέος μας αυτή την ώρα να τους μιλήσουμε με τη γλώσσα της αλήθειας. Πράγματι, πολλές φορές μπορεί να είναι σκληρή, αλλά δεν δημιουργεί τον πανικό που κάποιοι ηθελήμενα ή άθελά τους δημιουργούν με την παραπληροφόρηση.

Από την πρώτη στιγμή που κλήθηκα να μιλήσω και να εξηγήσω αυτό το νομοσχέδιο αναφορικά με τον νέο Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, επεσήμανα ότι πρόκειται για ένα νομοσχέδιο που δεν έχει δημοσιονομικές επιπτώσεις ούτε κρύβει φορολογικές επιβαρύνσεις για τον πολίτη, γιατί πολύ απλά δεν είναι αυτός ο ρόλος του νέου Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος.

Τα σχετικά θέματα του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος με φορολογικούς συντελεστές, αποφασίστηκαν και εφαρμόστηκαν με τον νόμο του Ιανουαρίου. Επομένως, με το να κραυγάζουμε και να χρησιμοποιούμε εκφράσεις όπως «νέα φοροκαταιγίδα» το μόνο που πετυχαίνουμε είναι να καλλιεργούμε και να αυξάνουμε το αίσθημα ανασφάλειας, το οποίο είναι και το τελευταίο που χρειάζεται η κοινωνία μας.

Θα έλεγα ότι με αυτά τα πυροτεχνήματα χάνουμε και την ουσία του θέματος. Έχω ξαναπει και θα το επαναλάβω ότι τα πυροτεχνήματα είναι όμορφα, αλλά κρατάνε λίγο και μετά ξαναπέφτει το σκοτάδι.

Στην προκειμένη περίπτωση, η ουσία του θέματος είναι -και θα το λέω μέχρι να γίνει κατανοητό- πόσο σημαντική είναι για τον πολίτη η απλοποίηση του συστήματος, ώστε να μπορεί να γνωρίζει ποια είναι η φορολογική νομοθεσία που διέπει τις συναλλαγές του και όχι να χρειάζεται φορολογικό λεξικό ή τη συνδρομή ειδικών για να κατανοήσει το φορολογικό περιβάλλον.

Κάποιοι επίσης μίλησαν για προχειρότητα. Σε αυτό προτιμώ να απαντήσω με τα έργα και όχι με λόγια. Και αυτό το κάνει πάντα αυτή η Κυβέρνηση.

Θα ήθελα, αν είχαν, όχι λίγο, αλλά πολύ χρόνο -γιατί τόσος απαιτείται- να μελετήσουν τον υφιστάμενο Κώδικα και τις συνδεδεμένες με αυτόν διευκρινιστικές και λοιπές εγκυκλίους, μήπως και αντιληφθούν τον φορολογικό λαβύρινθο με τον οποίο βρίσκονταν αντιμέτωποι οι φορολογούμενοι, η φορολογική διοίκηση και οι εμπλεκόμενοι με αυτόν φορείς.

Εν συνεχεία, θα μπορούσαν να μελετήσουν το απλοποιημένο, περιεκτικό και ουσιαστικό κείμενο του νέου Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος. Η σύγκριση και μόνο αυτή μπορεί να πείσει ότι δεν έχουμε να κάνουμε με ένα πρόχειρο κείμενο, αλλά με ένα κείμενο για τη συγγραφή του οποίου απαιτήθηκε σκληρή και επιμελής δουλειά από ανθρώπους, που έχουν μακρά και αναγνωρισμένη εμπειρία στο θέμα αυτό και με τη συμμετοχή στην αντίστοιχη επιτροπή της υπηρεσίας.

Η διαφωνία, λοιπόν, ορισμένων σχετικά με σημεία του Κώδικα δεν μπορεί να καταλήγει αβίαστα σε ισοπεδωτικές προσεγγίσεις. Η διαφωνία με επιχειρήματα είναι παραγωγική. Η ισοπέδωση είναι απλά μια εύκολη τοποθέτηση, που το μόνο που αφήνει πίσω της είναι την ενόχληση νοσηρών και πρακτικών του παρελθόντος.

Εφόσον κατά την άποψη κάποιων ο νέος Κώδικας δεν εξυπηρετεί την ανάγκη της μεταρρύθμισης, προκύπτει σαφώς ότι η άποψή τους είναι πως ο υφιστάμενος Κώδικας είναι καλύτερος και μπορούμε να μείνουμε σ' αυτόν και να μην κάνουμε καμμία προσπάθεια να βελτιώσουμε την όποια δυσλειτουργία έχουμε εντοπίσει. Να εξακολουθήσουμε απλά να κάνουμε ανέξοδη κρι-

τική, χωρίς να μπαίνουμε στον κόπο να προσπαθήσουμε να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στα σχόλια που ακούστηκαν περιλαμβάνονται και κάποια για εμμονή στην υψηλή φορολογία. Κατ' αρχάς, από τον Ιανουάριο θεσπίστηκε ελάφρυνση για μισθωτούς και συνταξιούχους με εισόδημα λίγο πάνω περίπου από 21.000 ευρώ, μειώθηκε ο ανώτατος συντελεστής των μισθωτών και συνταξιούχων από 45% σε 42%, μειώθηκε ο φόρος στα μερίσματα από 25% σε 10% και τώρα μειώνεται ο φόρος υπεραξίας κεφαλαίου από 20% σε 15%.

Στόχος της Κυβέρνησης και προσωπικό μου πιστεύω, είναι χαμηλότεροι φόροι, διευρυμένη φορολογική βάση, καταπολέμηση της φοροαποφυγής και της φοροδιαφυγής.

Για να μπορέσουμε να επιτύχουμε στη φορολογία εισοδήματος χαμηλότερους συντελεστές όπου χρειάζεται, θα πρέπει αφ' ενός να επιτύχουμε διαρκή και σταθερή δημοσιονομική ισορροπία και αφ' ετέρου να αλλάξουμε το φορολογικό μας σύστημα, να το εκσυγχρονίσουμε, ώστε να ανταποκρίνεται στις συνθήκες του παρόντος και του μέλλοντος. Και αυτό κάνουμε με ένα νέο Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, με έναν Κώδικα φορολογικής διαδικασίας, με σχεδιαζόμενες αλλαγές στην απλοποίηση της καταγραφής των συναλλαγών και του λογιστικού δικαίου, με θεσμοθέτηση σύγχρονων εργαλείων και πρακτικών για το φορολογικό έλεγχο.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θέλω να το επαναλάβω ότι αυτή η προσπάθεια είναι μεγάλη και ουσιαστική. Είναι μια προσπάθεια που δεν θα πρέπει να γίνεται στόχος ακραίων και λαϊκίστικων προσεγγίσεων για δύο λόγους: Ο πρώτος είναι ότι πρόκειται για μια νομοθετική καινοτομία και ο δεύτερος ότι πρόκειται για ένα πολύτιμο εργαλείο καταπολέμησης της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής.

Θα ήθελα να σταθώ σε ορισμένα από τα βασικά χαρακτηριστικά του νέου Κώδικα. Κατ' αρχάς, προσδιορίζεται επακριβώς πώς φορολογείται το ετήσιο εισόδημα, χωρίς πλέον να απαιτείται η έκδοση πληθώρας ερμηνευτικών εγκυκλίων. Προσδιορίζεται επακριβώς το αντικείμενο του φόρου εισοδήματος φυσικών και νομικών προσώπων. Διακρίνονται οι κατηγορίες εισοδήματος, όπως μισθωτή εργασία, επιχειρηματική δραστηριότητα, απόδοση κεφαλαίου, υπεραξία μεταβίβασης κεφαλαίου. Βάσει αυτών δομούνται απλά και κατανοητά οι έννοιες του ακαθάρτου και του καθαρού φορολογητέου εισοδήματος. Ο φόρος των φυσικών προσώπων προσδιορίζεται ανά κατηγορία εισοδήματος. Περιλαμβάνονται διατάξεις για τις ενδοοικιακές συναλλαγές. Καθίστανται σαφείς οι απαλλαγές των ενδοοικιακών μερισμάτων για ελληνικές επιχειρήσεις και εισάγονται στο φορολογικό δίκαιο της χώρας έννοιες όπως η υποκεφαλαιοδότηση και η μεταφορά καταστατικής έδρας.

Επίσης, το σχέδιο νόμου για τον νέο Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος εισάγει καινοτόμα στοιχεία, όπως ότι ορίζεται σαφώς πλέον η «φορολογική κατοικία». Καταργούνται επιβαρύνσεις, όπως ο συμπληρωματικός φόρος στα ακίνητα και ενσωματώνονται με αποτέλεσμα τη μείωση της επιβάρυνσης. Εισάγεται η έννοια του φορολογικού έτους κατά τα διεθνή πρότυπα και ξεκαθαρίζει το τοπίο σε ό,τι αφορά τον συμψηφισμό φόρων που έχουν καταβληθεί στο εξωτερικό.

Η επιχειρηματική δραστηριότητα φορολογείται με τον ίδιο τρόπο, ανεξάρτητα εάν ασκείται ατομικά ή εταιρικά. Για πρώτη φορά εκπίπτουν για την ατομική επιχείρηση όλες οι δαπάνες που εξέπαιπταν για τα νομικά πρόσωπα, πράγμα που είναι σε όφελος των ατομικών επιχειρήσεων. Ξεκαθαρίζει το τοπίο στις επιχειρηματικές δαπάνες. Εκπίπτουν οι ασφαλιστικές εισφορές που μία εταιρεία καταβάλλει υποχρεωτικά από το νόμο και για την ίδια και για τους εταίρους της. Έχουμε κάνει και διόρθωση στην αιτιολογική έκθεση, επειδή είναι υποχρέωση, για να μπορεί να λειτουργεί νόμιμα. Εισάγονται στο φορολογικό δίκαιο της χώρας τα χαρακτηριστικά εκείνα στοιχεία που καθιστούν μία επιχειρηματική δαπάνη εκπιπόμενη από τα ακαθάριστα έσοδα, κάτι που σήμερα προέκυπτε μόνο από τη δικαστηριακή νομολογία. Για πρώτη φορά αναφέρονται οι δαπάνες εκείνες που δεν εκπίπτουν, καταργώνταςται το υφιστάμενο καθεστώς, με το οποίο συνηθιζόταν να περιλαμβάνονται στις αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών.

Αποσαφηνίζονται οι παροχές σε είδος. Ενισχύεται η ιδιωτική ασφάλιση των εργαζομένων στις επιχειρήσεις ως βοηθητικός πυλώνας της δημόσιας ασφάλισης και απλοποιείται η παροχή των αυτοκινήτων, που με το προηγούμενο καθεστώς είχε προκαλέσει σοβαρές στρεβλώσεις και ζημιές στην αγορά αυτοκινήτου.

Καθιερώνονται απλοί και λειτουργικοί κανόνες για τις αποσβέσεις των παγίων περιουσιακών στοιχείων. Εισάγεται ένας νέος και απλός τρόπος διαγραφής των επισφαλών απαιτήσεων, προσαρμοσμένων στα σημερινά δεδομένα. Καταργείται οριστικά η απόρριψη βιβλίων και υπολογίζεται με τις έμμεσες τεχνικές ελέγχου το εισόδημα, μόνο όταν η αναπαραγωγή στοιχείων και οι λογιστικές επαληθεύσεις είναι αντικειμενικά αδύνατες.

Τέλος, εντάσσονται για πρώτη φορά διατάξεις για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και φοροαποφυγής που υπάρχουν και σε άλλα προηγμένα φορολογικά συστήματα, όπως είναι το κριτήριο της χώρας της πραγματικής διοίκησης για τις εξωχώριες εταιρείες και οι διατάξεις για τις ελεγχόμενες αλλοδαπές επιχειρήσεις.

Με πλήρη συναίσθηση της ευθύνης που έχουμε απέναντι στους φορολογούμενους δεν μπορούμε και δεν θέλω, επισημαίνοντας τα χαρακτηριστικά αυτού του νέου Κώδικα, να υποστηρίξω ότι η δουλειά μας έχει τελειώσει και ότι ο δρόμος είναι πλέον εύκολος. Το μόνο βέβαιο είναι ότι έχει γίνει μία σημαντική δουλειά για πρώτη φορά στην κατεύθυνση της απλοποίησης και της συστηματικής νομικής πρόβλεψης των φορολογικών θεμάτων.

Το έργο μας δεν τελειώνει εδώ. Σύντομα θα κατατεθεί και σχέδιο νόμου που θα αφορά τον Κώδικα Φορολογικών Διαδικασιών, ενώ ακολουθεί η συμπλήρωση του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος με τα κωδικοποιημένα κίνητρα, αλλά και η προσαρμογή της καταγραφής των συναλλαγών σε βέλτιστες διεθνώς πρακτικές.

Επομένως, βρισκόμαστε σε μία σταθερή πορεία προώθησης φορολογικών μεταρρυθμίσεων. Θα συνεχίσουμε αμετακίνητοι αυτή την πορεία, διότι η Κυβέρνηση έχει αποδείξει ότι με συνέπεια, πρόγραμμα και μεθοδικότητα κάτι αλλάζει στην Ελλάδα. Αυτό θα πράξουμε.

Κλείνοντας, θέλω να τονίσω ότι το όραμά μας είναι, με ένα σύγχρονο εθνικό φορολογικό σύστημα να δώσουμε στην Ελλάδα την απαιτούμενη ώθηση να φύγει μπροστά, αφήνοντας πίσω τις δυσκαμψίες του παρελθόντος και να εισέλθει σε μία διαρκή και σταθερή φάση ανάπτυξης και ανακούφισης των Ελλήνων που έχουν δοκιμαστεί σκληρά στα χρόνια της ύφεσης.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Τον λόγο έχει η συνάδελφος κ. Βαλαβάνη.

ΟΛΓΑ-ΝΑΝΤΙΑ ΒΑΛΑΒΑΝΗ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές της συγκυβέρνησης, με ευθύνη του Υπουργείου Παιδείας έχουν αναρτηθεί ηλεκτρονικά στις ιστοσελίδες των κατά τόπους διευθύνσεων δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης πίνακες με τα πλήρη στοιχεία των «προγγραμμάτων» 2.500 καθηγητών, κυρίως γυναικών, της δημόσιας δευτεροβάθμιας τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης και των ελάχιστων δεκάδων καθηγητών Ισπανικών και Ιταλικών της δευτεροβάθμιας γενικής εκπαίδευσης, αυτών που διορίστηκαν πανηγυρικά ελάχιστα χρόνια πριν για το περίφημο «σχολείο γλωσσομάθειας» της κ. Διαμαντοπούλου. Το γεγονός ότι δημοσιοποιούνται στο πανελλήνιο αλλά και προσωπικά σε κάθε καθηγητή μέσω τηλεφωνήματος, διαθεσιμότητας και απολύσεις, οι οποίες συμπεριλαμβάνονται στο παρόν νομοσχέδιο, πριν αυτό εισαχθεί για συζήτηση και ψήφιση στην Ολομέλεια της Βουλής, αποτελεί εξευτελισμό του νομοθετικού ρόλου της Βουλής και μετατρέπει τη διάκριση των εξουσιών σε απλή καρικατούρα.

Μετά, επάνω σε αυτά τα ερείπια που δημιουργεί η Κυβέρνηση και η πολιτική της, μπορεί να έρχεται, βέβαια, ο κάθε κ. Κασιδιάρης και να καταγγέλλει ότι η Βουλή αποτελεί την καταστροφή της κοινωνίας, αντίθετα προφανώς από τυχόν χούντες ή Φύρερ. Αυτό θίγει όλους τους Βουλευτές –δεν λέω για τον κ. Κασιδιάρη, αλλά γι' αυτήν την κατάσταση. Καθέναν από εμάς που θα καταψήφισουμε το πολυνομοσχέδιο και επί της αρχής, καθώς το θεωρούμε βήμα επιτάχυνσης της πορείας καταστροφής της

χώρας. Θίγει όμως και καθέναν από εσάς, τους Βουλευτές της συγκυβέρνησης, ακόμη και όσους πιστεύετε ότι χρειάζεται να σπάσει το λεγόμενο «ταμπού των απολύσεων στο δημόσιο». Γιατί σας θεωρεί δεδομένους. Πρόκειται για στάση ανυπόκριτης περιφρόνησης στην ελευθερία συνείδησης που έχει ο κάθε Βουλευτής, και εμείς και εσείς, στο πλαίσιο της κοινοβουλευτικής διαδικασίας.

Δεν είναι βέβαια η πρώτη φορά που εκφράζεται μία τέτοια διάθεση από τη μεριά της Κυβέρνησης. Πρώτη φορά, όμως, αυτό γίνεται με τόσο αφρόντιστο τρόπο, με παιχνίδια αριθμών και κλείσιμο αυτιών και ματιών στο γεγονός ότι αφορά τη διάλυση της ζωής πολλών ανθρώπων. Στη θέση σας, θα «πληρώνα» αυτήν τη στάση με το μοναδικό νόμισμα που μπορεί να αποτρέψει την επανάληψή της στο μέλλον: Με καταψήφιση των άρθρων για τη διάλυση όλων των αναφερόμενων δημοτικών και εκπαιδευτικών θεσμών και τις απολύσεις ή την «κινητικότητα προς τον ιδιωτικό τομέα» –σύμφωνα με τη μεταμοντέρνα ορολογία των μνημονίων– οκτώμισι χιλιάδων ανθρώπων, εκπαιδευτικών και δημοτικών υπαλλήλων, που άμεσα αφορά.

Βεβαίως, πέρα από το ζήτημα της δημοκρατίας, υπάρχουν άλλες ζωτικές πλευρές που επιβάλλουν μία τέτοια καταψήφιση. Πρώτον, πρόκειται για ιδιωτικοποίηση της δευτεροβάθμιας τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης με διάλυση του βασικού κορμού της δημόσιας, καθώς στους δύο τομείς, επαγγελματιών υγείας και εφαρμοσμένων τεχνών, και στις οκτώ από τις σαράντα έξι ειδικότητες, που συνολικά καταργούνται, φοιτά το 60% συνολικά των μαθητών της δευτεροβάθμιας τεχνικής εκπαίδευσης ή μάλλον, των μαθητριών, αφού στην πλειοψηφία τους είναι κορίτσια.

Χθες άκουσα πολύ προσεκτικά τα επιχειρήματα του Υπουργού Παιδείας στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής. Ο κ. Αρβανιτόπουλος κατ' ουσίαν επιβεβαίωσε ότι πρόκειται για διάλυση της δημόσιας δευτεροβάθμιας τεχνικής εκπαίδευσης. Γιατί τι άλλο σημαίνει ο ισχυρισμός του ότι οι σχετικές ειδικότητες δεν καταργούνται, καθώς υπάρχουν ανάλογα ΙΕΚ και ΤΕΙ, στα οποία μπορούν να φοιτήσουν τα παιδιά; Μα, πρόκειται για άλλα παιδιά, άλλων ηλικιών και άλλου μορφωτικού επιπέδου. Η καταργούμενη βαθμίδα είναι μεταγυμνασιακή, δηλαδή πάνε δεκαπεντάχρονα, ενώ στα ΙΕΚ είναι μεταλυκειακή και τα ΤΕΙ ανήκουν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση –και οι σπουδαστές όλων είναι πάνω από 18 χιλιάδες.

Οι συντάκτες του νομοσχεδίου ξέρουν καλά πού στέλνουν τα παιδιά από τα πιο φτωχά και λαϊκά στρώματα, που παρακολουθούσαν τα καταργούμενα ΕΠΑΣ και ΕΠΑΛ. Όσα από αυτά είναι σε θέση οι γονείς τους να πληρώσουν στις συνθήκες της κρίσης, στους φίλους σχολάρχες της ιδιωτικής εκπαίδευσης υλοποιώντας ένα πάγιο αίτημά τους. Τα υπόλοιπα, λόγω και της ανεργίας των νέων που είναι ακόμη μεγαλύτερη ανάμεσα στα κορίτσια, κυριολεκτικά εκτός εκπαιδευτικού συστήματος μετά την αναγκαστική εκπαίδευση, στον δρόμο.

Επιπλέον, η πρόταση του Υπουργείου να προσλάβει για μία και μοναδική χρονιά απολυμένους καθηγητές ως ωρομίσθιους με τα μισά λεφτά, για να μπορέσουν να ολοκληρώσουν τη φοίτησή τους τα είκοσι χιλιάδες παιδιά της Α' τάξης των ΕΠΑΣ και της Β' τάξης των ΕΠΑΛ, που αυτήν τη στιγμή βρίσκονται «στον αέρα», υποδηλώνει ότι το Υπουργείο θεωρεί δεδομένο ότι το φάσμα της πείνας θα κάνει τους καθηγητές να συρθούν στα γόνατα, όπως λαθεμένα υπολόγιζε και στην περίπτωση της ΕΡΤ.

Θα ήθελα να απευθυνθώ στον Υπουργό Παιδείας σχετικά με κάποιες εξηγήσεις που μας έδωσε. Υπάρχουν σχολές όπως αυτή της ΕΠΑΣ Αργυροχρυσοχοίας στη Στεμνίτσα, που έχει μεγάλη παράδοση σε αυτήν την εξαιρετική εφαρμοσμένη τέχνη, τόσο ως σχολή, όσο και ως τέχνη στην περιοχή εδώ και αιώνες. Πέρυσι είχε σαράντα πέντε νέους μαθητές. Λειτουργεί σε δημοτικό κτήριο, χωρίς ενοίκιο και στηρίζεται οικονομικά από όλους τους τοπικούς θεσμούς, όπως μαρτυρεί η παρέμβαση του Δήμου Γορτυνίας, που κάνει έκκληση και προειδοποιεί για μεγάλη απώλεια επισκεπτών και εσόδων, αν κλείσει η σχολή, για την οποία το δημόσιο επιβαρύνεται με 15.000 ευρώ που είναι η ετήσια επιχορήγηση και με τους μισθούς των τεσσάρων εκπαιδευτικών της.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαχμαβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ**)

Αυτή η σχολή θα μετατραπεί σε ΙΕΚ; Ή το Υπουργείο σβήνει με το σχετικό άρθρο του πολυνομοσχεδίου μια παράδοση αιώνων και καλεί άλλα μεγαλύτερα παιδιά να φοιτήσουν σε ΙΕΚ που βρίσκονται εκατοντάδες χιλιόμετρα μακριά;

Θα καταθέσω για τα Πρακτικά τα σχετικά υπομνήματα –θα σας τα δώσω όλα μαζί, για να μην καθυστερούμε- από τον Σύλλογο Βρεφονηπιοκόμων Ελλάδας, που προέρχονται ακριβώς από αυτή τη βαθμίδα, από τον Πανελλήνιο Σύνδεσμο Βρεφονηπιαγωγών ΤΕΙ που δεν θεωρούν βέβαια ότι φτάνουν οι των ΤΕΙ, από τους τριάντα μαθητές του Τομέα Υγείας και Πρόνοιας του 1ου ΕΠΑΛ Νέας Ιωνίας –υπογράφουν με τα ονόματά τους- το οποίο καταργείται. Από την Ένωση Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης του Σιβιτανιδείου Ιδρύματος, από τον Πανελλήνιο Επιστημονικό Σύλλογο Ειδικής Αγωγής, οι οποίοι επισημαίνουν το κυριολεκτικό έγκλημα ότι ανάμεσα στους εκπαιδευτικούς που τίθενται σε διαθεσιμότητα και δρομολογούνται για απολύσεις, βρίσκονται εκπαιδευτικοί ειδικής αγωγής που υπηρετούν σε οργανικές θέσεις και λειτουργικά κενά σε ΕΕΕΕΚ και ΤΕΕ ειδικής αγωγής α' και β' βαθμίδας, το κοινό υπόμνημα των οκτώ ΕΠΑΣ Αργυροχρυσολογίας σε ολόκληρη την Ελλάδα, την Ανοιχτή Επιστολή της Σχολής Αργυροχρυσολογίας Στεμνίτσας που την υπογράφουν ο Σύλλογος Διδασκόντων, όλοι οι τοπικοί φορείς, ο δήμαρχος, το τοπικό συμβούλιο, το εκκλησιαστικό συμβούλιο, ο πολιτιστικός εξωραϊστικός σύλλογος, ο Πατριωτικός Σύνδεσμος Τρικολώνων, το Σωματείο Ιδιοκτητών Τουριστικών και Επισιτιστικών Επιχειρήσεων Στεμνίτσας, κάτοικοι της Στεμνίτσας, μαθητές και απόφοιτοι της ΕΠΑΣ Στεμνίτσας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, ολοκληρώνετε.

ΟΛΓΑ-NANTIA ΒΑΛΑΒΑΝΗ: Σας καταθέτω την απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου Γορτυνίας, με θέμα αυτή την ΕΠΑΣ, αλλά και την απόφαση του Συλλόγου Διδασκόντων της Σχολής Ανθρωπιστικών Επιστημών και Πολιτισμικών Σπουδών του Πανεπιστημίου της Πελοποννήσου, που λέει ότι τυχόν κατάργηση αυτής της Σχολής, βάζει θέμα πολιτιστικής κληρονομιάς και χρειάζεται να υπερασπιστούμε την πολιτιστική μας κληρονομιά.

Επιτρέψτε μου ένα θέμα και κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κυρία Βαλαβάνη, υπάρχουν εκατόν εννέα εγγεγραμμένοι Βουλευτές. Εάν δεν τηρηθεί ο χρόνος, τι θα κάνουμε;

ΟΛΓΑ-NANTIA ΒΑΛΑΒΑΝΗ: Υπήρχε, όμως, μια ανοχή προηγούμενως, γι' αυτό το λέω.

Επιτρέψτε μου να κλείσω με το εξής: Δεύτερον, πρόκειται επίσης για διάλυση συνολικότερα της δευτεροβάθμιας δημόσιας τεχνικής εκπαίδευσης. Το σύνολο των καταργούμενων ειδικοτήτων θα συμπαρασύρει και στο κλείσιμο των ΕΠΑΣ και ΤΕΛ σε όλη τη χώρα, που θα έχουν μείνει με ένα, δύο μη καταργούμενα τμήματα.

Η κατάργηση, όμως, ακόμα και των «εν υπνώσει» «ανδρικών ειδικοτήτων», μια μεγάλη γκάμα από τα λεγόμενα επαγγέλματα οικοδομής -ηλεκτρολόγος, υδραυλικός κ.λπ.- μέχρι εκείνα της βιομηχανίας, αποδεικνύει ξεκάθαρα ότι δεν υπάρχει κανένας προσανατολισμός σε οποιαδήποτε προοπτική ανάπτυξης της χώρας, ανάκτησης και δημιουργίας νέων θέσεων εργασίας, όχι μόνο για το παρόν, αλλά και για το μέλλον.

Το επισημαίνει και η ΓΣΕΒΕΕ σε υπόμνημά της για αυτό ακριβώς το θέμα, την κατάργηση της δημόσιας δευτεροβάθμιας τεχνικής εκπαίδευσης, στο οποίο λέει ότι «το παράδοξο είναι πως αυτή η σκανδαλώδης απόφαση γίνεται με πρόσχημα την περιβόητη «σύνδεση της εκπαίδευσης με την αγορά εργασίας», ενώ στην περίπτωση αυτή πρόκειται στην πραγματικότητα για αποσύνδεση της εκπαίδευσης από την αγορά εργασίας».

Ανάμεσα στα σημειολογικά κατρίτσια της τρόικας «να χυθεί αίμα» -σαν τον γίγαντα του παραμυθιού, που έλεγε «ανθρώπινο κρέας μου μυρίζει»- και την απολύτως πραγματιστική επιβολή της διάλυσης αντί της απολύτως αναγκαίας ανασυγκρότησης και ενίσχυσης των πιο χρήσιμων τμημάτων του δημοσίου τομέα, δεν θυσιάζεται μόνο το παρόν της χώρας και των ανθρώπων της, αλλά και το μέλλον.

Σας υπενθυμίζω ότι πριν από ελάχιστες μέρες δόθηκε στη δημοσιότητα η έκθεση του Γερμανικού Ινστιτούτου MAX PLANCK και για την Ελλάδα, όπου επισημαίνει πολύ μεγάλη αύξηση άμεσα συνδεδεμένη με την κρίση και με την ανεργία και την υπογονιμότητα και περιγεννητική θνησιμότητα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κυρία Βαλαβάνη, δεν υπάρχει δυνατότητα. Δηλαδή, εάν κάθε ομιλητής μιλάει διπλάσιο χρόνο...

ΟΛΓΑ-NANTIA ΒΑΛΑΒΑΝΗ: Εντάξει, σας ευχαριστώ για την ανοχή σας. Και ξανά απευθύνομαι στους Βουλευτές της συγκυβέρνησης και λέω: Ό,τι και να ψηφίσετε επί της αρχής, σκεφθείτε καλά τι θα ψηφίσετε επί των άρθρων και για τη Δημοτική Αστυνομία για τους σχολικούς φύλακες και για τους εκπαιδευτικούς. Σας ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Βαλαβάνη καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ο χρόνος ομιλίας του Βουλευτή είναι επτά λεπτά.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Να μην μιλήσει το Προεδρείο;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Αυτό που θέλει να πει ο Πρόεδρος είναι ότι με την άδεια του Σώματος, να τηρείται ο χρόνος με ανοχή το πολύ ένα λεπτό. Αυτό θέλω να πω.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Είμαι από τις 11.00' εδώ, κύριε Πρόεδρε. Δεν έχω μετακινηθεί ούτε ένα λεπτό από τη θέση μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Αυτό είναι άλλο θέμα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Όχι, είναι θέμα σεβασμού της διαδικασίας του Κοινοβουλίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Θέλω, λοιπόν, με την άδεια του Σώματος, εάν συμφωνείτε, να τηρείται ο χρόνος με αυστηρότητα...

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Μας ρώτησε ο κ. Καλαντζής, μας ρώτησε και ο κ. Τραγάκης και είπαμε για τα επτά λεπτά!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Προχωρούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Κακλαμάνης.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Εν πάση περιπτώσει, θα κερδίσετε τον χρόνο από εμένα, διότι δεν θα μιλήσω, κύριε Πρόεδρε, και δεν θα μιλήσω για δύο λόγους. Ο ένας λόγος είναι ότι δεν είναι εικόνα Κυβέρνησης αυτή. Είναι ένας πολύ συμπαθής συναδελφός που εκτελεί το καθήκον του. Είναι, όμως, Υφυπουργός και ακόμη και αν συμφωνεί με ό,τι λέμε όλοι εδώ μέσα, δεν μπορεί να μας δώσει απάντηση εκ του ρόλου του θεσμικού που έχει.

Και να πω μια καλή κουβέντα για τον κ. Μαυραγάνη, ο οποίος ήταν επί έξι ώρες εδώ, χωρίς να είναι κοινοβουλευτικός. Ο κ. Στουρνάρας ήρθε να ακούσει τον Υφυπουργό του και έφυγε. Για ένα νομοσχέδιο που τα των άρθρων αφορούν το Υπουργείο Οικονομικών, δεν βρίσκεται ουδείς από το Υπουργείο Οικονομικών να ακούσει τους συναδέλφους από όλες τις πτέρυγες, πλην μιας, που είναι σε μόνιμο παραλήρημα. Αυτή είναι η εικόνα της Κυβέρνησης.

Ποιος θα μου απαντήσει εμένα για τα άρθρα για να απαντήσω στην κ. Βαλαβάνη, που θα τη στεναχωρήσουμε αύριο βράδυ, που θα έχουν αλλάξει αυτά τα άρθρα; Ποιος είναι να μου απαντήσει από τη Διοικητική Μεταρρύθμιση; Ποιος είναι από το Υπουργείο Εσωτερικών; Ποιος είναι από το Υπουργείο Υγείας -που έχει τρεις, Υπουργό και δύο Υφυπουργούς- για να του πω για τον ΕΟΠΥΥ;

Επομένως, γιατί να τα πω; Για να τα ακούσετε εσείς; Δεν έχω ανάγκη να τα ακούσουν οι ψηφοφόροι μου. Έχω ανάγκη να τα ακούσει η Κυβέρνηση, η οποία φαίνεται ότι δεν έχει το σθένος να υποστηρίξει το νόμο που υπογράφει και ζητάει να τον ψηφίσουμε εμείς το βράδυ.

Είμαι είκοσι χρόνια σε αυτό το Κοινοβούλιο και σε τέτοιας σπουδαιότητας νομοσχέδιο δεν έχω δει πιο θλιβερή εικόνα στα έδρανα της Κυβέρνησης. Είναι μόλις δεκαπέντε μέρες που σχηματίστηκε, άρα δεν μπορεί να επικαλεστεί κόπωση. Και είναι σαν

να ακούω τώρα τις νουθεσίες του Πρωθυπουργού που τους είπε «μη τυχόν και δεν πηγαίνετε στη Βουλή».

Κύριε Μαυραγάνη, για εσάς είπα καλά λόγια, γιατί αν και εξω-κοινοβουλευτικός, διδάξατε κοινοβουλευτικό ήθος.

Δεν υπάρχει κανένας λόγος, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε. Εγώ δεν θα κάνω την ομιλία μου. Θα γραφτώ και αύριο για τα άρθρα. Περιμένω να δω τις τροποποιήσεις, πριν πάρω την απόφαση για το τι θα ψηφίσω και τι όχι. Επί της αρχής έχω τοποθετηθεί ότι θα το ψηφίσω, για άλλους λόγους. Αλλά, με συγχωρείτε είναι και θέμα που πρέπει να απασχολήσει τη Σύνοδο των Προέδρων. Παρ' ότι υπό την τυπική έννοια δεν είναι δικό σας θέμα. Είναι, όμως, υπό την ουσιαστική έννοια για την εικόνα που παρουσιάζεται μέσα στο Κοινοβούλιο.

Και αν δεν ήταν οι περισσότεροι συνάδελφοι νέοι, που δεν θέλω να τους απογοητεύσω περισσότερο, θα τους προέτρεπα να φεύγαμε όλοι αυτήν τη στιγμή από την Αίθουσα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς τον κ. Κακλαμάνη. Καταγράφονται οι απόψεις και οι υποδείξεις και σίγουρα θα μεταφερθούν στη Διάσκεψη των Προέδρων.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Γεγονότα περιέγραφα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ναι, το πρόβλημα είναι υπαρκτό.

Τον λόγο έχει ο κ. Μαρκόπουλος για επτά λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν έχει άδικο ο κ. Κακλαμάνης, διότι αυτό το νομοσχέδιο έρχεται σε μια στιγμή ιδιαίτερα κρίσιμη για τη χώρα, για την απόδοση των οικονομικών θυσιών, εδώ και τρία χρόνια, όλων των Ελλήνων ανεξαιρέτως. Θα έπρεπε να ήταν εδώ πολύ ισχυρότερη -τιμή απόλυτα τους συναδέλφους που είναι εδώ- και πιο ουσιαστική εκπροσώπηση της Κυβέρνησης. Όχι τόσο για να μας εξηγήσουν αυτό το σχέδιο νόμου -για όσους παρακολουθούν τα τεκταινόμενα στη Βουλή, πιστεύω μέχρι αύριο το βράδυ ό,τι απορίες υπάρχουν θα έχουν λυθεί- αλλά κυρίως για να ακούσουμε τα προσδοκώμενα αυτού του σχεδίου νόμου. Δηλαδή, ποιες είναι οι δεσμεύσεις της Κυβέρνησης για τα οικονομικά έσοδα τους έτους; Πού βρισκόμαστε; Ποια είναι η στιγμή στην οποία ψηφίζουμε αυτό το φορολογικό νομοσχέδιο;

Είναι η στιγμή κατά την οποία η χώρα βρίσκεται στον τρίτο χρόνο μνημονίων και δεσμεύσεων πολύ ισχυρών και πολύ βαριών και που όλοι συμφωνούμε σε αυτήν την Αίθουσα, ο καθένας με το δικό του τρόπο, ότι είναι ιδιαίτερα τιμητικό για τη χώρα και για τις θυσίες των πολιτών και για τα δάκρυα των πολιτών να φύγουμε από τις δεσμεύσεις και να αποκτήσουμε τη δική μας φωνή, το δικό μας σχέδιο, τη δική μας ρότα. Κι αυτό όχι για να αισθανόμαστε πιο πλούσιοι. Δεν θα είμαστε πιο πλούσιοι. Είναι δεδομένο ότι η χώρα θα ζήσει με πολύ λιγότερα εισοδήματα για τον καθένα ανεξαιρέτως τα επόμενα χρόνια. Μόνο που πρέπει να γίνουν δύο πράγματα.

Πρώτα απ' όλα να αποφασίζουμε όσο μπορούμε περισσότερο εμείς για τον εαυτό μας, στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διότι γι' αυτό κάναμε τις θυσίες, όχι για κάτι άλλο. Και δεύτερον, διότι πρέπει να ζήσουμε όλοι αξιοπρεπώς.

Αυτήν τη στιγμή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέλη της ελληνικής Κυβέρνησης, υπάρχει μεγάλο κομμάτι του πληθυσμού, το οποίο δεν ζει καθόλου καλά, το οποίο είναι κάτω από την επιφάνεια της καλής, αξιοπρεπούς, ευρωπαϊκής διαβίωσης. Το ξέραμε, το αναμέναμε, το βρίσκουμε μπροστά μας. Πρέπει να το ξεπεράσουμε. Για να το ξεπεράσουμε πρέπει να συμφωνήσουμε σ' αυτήν την Αίθουσα ότι πρέπει να ερχόμαστε εδώ με προτάσεις και όχι να πετάμε το μπαλάκι ο ένας στον άλλο.

Σέβομαι απολύτως όλους τους συναδέλφους, σε όποιο κόμμα και αν ανήκουν. Δεν μπορώ να δεχθώ όμως από την άκρα δεξιά, την αυτοαποκαλούμενη εθνικιστική, ότι η Βουλή είναι το κατήχημα της δημοκρατίας, διότι δεν πιστεύει στη δημοκρατία. Αλλά δεν μπορώ να δεχθώ ούτε από την Αξιωματική Αντιπολίτευση ούτε από την Ελάσσονα Αντιπολίτευση την απόκρουση θέσεων χωρίς παράθεση κάποιων άλλων απόψεων. Όταν μιλάμε για τα έσοδα του κράτους εννοούμε τη μοναδική πηγή από την οποία

μπορούμε να ζήσουμε μόνοι μας χωρίς δανεικά, που κανένας δεν διαφωνεί σ' αυτήν την Αίθουσα, αλλά πρέπει να βρούμε τον τρόπο να το κάνουμε.

Η Κυβέρνηση εισηγείται ένα σχέδιο νόμου. Δεν άκουσα αντίθεση. Δεν θα κάνω κρίση για τους συναδέλφους, διότι ο κάθε συνάδελφος εκφράζει τον εαυτό του και τους πολίτες που τον έστειλαν εδώ. Θα μιλήσω μόνο για τον εκπρόσωπο, τον εισηγητή, αξιότιμο συνάδελφο του ΣΥΡΙΖΑ, της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Δεν θέλει μικρότερο δημόσιο. Θέλει μεγαλύτερο. Αλλά δεν μας λέει πώς αυτό θα μειώσει το κόστος του κράτους. Δεν έχει εμπιστοσύνη όχι μόνο στην ελληνική Κυβέρνηση, στην όποια ελληνική κυβέρνηση, αλλά ούτε στους νόμους και τις προϋποθέσεις του ΟΟΣΑ για την αντιμετώπιση των offshore εταιρειών. Προφανώς θέλει να ζήσει σε άλλον πλανήτη. Δεν ξέρω. Θα αλλάξετε την Ευρώπη; Θα αλλάξετε τον ΟΟΣΑ; Αλλάξτε τα όλα, αλλά δεν μπορείτε να τα λέτε αυτά σ' αυτήν την Αίθουσα, διότι βήματα έγιναν σε αυτό το σχέδιο νόμου.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Τα αποτελέσματα είναι αρνητικά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν τα έχετε δει, αφού τώρα ψηφίστηκε το σχέδιο νόμου, κύριε συνάδελφε. Τώρα μπαίνει η πρόσθετη φορολογία στις offshore εταιρείες, για την οποία και εγώ προσωπικά και όλοι οι συνάδελφοι έχουμε κάνει αγώνα, όταν απεκάλυψα τις είκοσι τέσσερις offshore στην Κύμη. Τα αποτελέσματα θα τα δούμε στο τέλος του χρόνου. Όχι τώρα. Τώρα κάνετε προβλέψεις. Μα με προβλέψεις δεν γίνεται συζήτηση στη Βουλή. Δεν θα βάλουμε τον καφέ εδώ, για να αποφασίσουμε πού θα πάει η χώρα. Θα βάλουμε προτάσεις και είστε χωρίς προτάσεις.

Διαφωνείτε με την αύξηση των τεκμηρίων. Προφανώς διαφωνείτε με τη φορολόγηση των πιο πλουσίων. Πείτε μας την πρότασή σας. Δεν την άκουσα. Ειλικρινά σας το λέω. Δεν είναι λογοπαίγιο. Με ενδιαφέρει η πρόταση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Υπάρχει; Εγώ δεν την άκουσα από τον εισηγητή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΑΝΑΤΙΔΗΣ: Περιουσιολόγιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ο εισηγητής, κύριοι συνάδελφοι, είναι η επίσημη φωνή. Όλοι οι υπόλοιποι εκφράζουμε τον εαυτό μας και τους ανθρώπους που μας έστειλαν εδώ και εκείνοι θα μας κρίνουν. Αλλά ο εισηγητής εκφράζει το κόμμα.

Δεν άκουσα τίποτα. Θα ακούσω και αύριο. Είμαι σίγουρος ότι θα τον ενημερώσετε και θα μας πει.

Πράγματι, κύριε Υπουργέ, το φορολογικό νομοσχέδιο είναι πιο απλό -εγώ δεν θέλω να αδικήσω- είναι πιο βατό. Για τους περισσότερους από τους πολίτες δεν χρειάζεται πια λογιστής. Δεν είναι όμως φτηνό. Είναι ακριβό. Δεν ήμουν στην Αίθουσα, αλλά σας άκουσα με προσοχή. Θα ήθελα να μου πείτε αύριο, ο Υπουργός ο κ. Στουρνάρας ή ο οποιοσδήποτε από την Κυβέρνηση -δεν είναι προσωπικό- πού βλέπετε τα φορολογικά έσοδα φέτος; Σας θυμίζω ότι ορθώς η Κυβέρνηση έβαλε τις δόσεις για τα προηγούμενα, διότι οι πολίτες δεν μπορούν. Θα μπορέσουν; Θα πάμε στο ελάχιστο πρωτογενές πλεόνασμα που θα μας δώσει τη δύναμη τον Μάιο του 2014, που τελειώνει η δανειακή σύμβαση να κάνουμε το μεγάλο άλμα ή έστω να το πλησιάσουμε; Αυτό είναι το ερώτημα για το οποίο θέλω να πάρω μια απάντηση από την Κυβέρνηση. Δεν την έχω ακόμα.

Επικροτώ την απόφασή σας για τις offshore εταιρείες και σας προτείνω να πείτε στις υπηρεσίες να είναι πιο γρήγορες, πιο ουσιαστικές διότι, μαθαίνω τώρα ότι στην Κύμη από τις είκοσι τέσσερις, οι τρεις κλείσανε ήδη. Εξαφανίζονται, διότι καταλαβαίνουν ότι θα πληρώσουν και εμάς μας ενδιαφέρουν τα έσοδα. Δεν κυνηγάμε μάγισσες, κυνηγάμε χρήματα.

Ένα άλλο χαρακτηριστικό του σχεδίου νόμου είναι η κινητικότητα και η διαθεσιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων. Και εδώ η Κυβέρνηση έχει μπλέξει την αναγκαία κινητικότητα, για να πάμε σε ένα δημόσιο πιο αποδοτικό, να φύγουν άνθρωποι που είναι σε δουλειές που δεν δουλεύουν και να πάνε κάπου αλλού να δουλέψουν. Υποθέτω θα το θέλουν και εκείνοι. Υποθέτω, δηλαδή, ότι η Δημοτική Αστυνομία, τα παιδιά αυτά με ξένες γλώσσες, ενδεχομένως και με μεταπτυχιακά, που πρέπει να μείνουν ει δυνατόν στο 10% των δήμων...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ζητώ την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε, λίγο λιγότερο από την κ. Βαλαβάνη. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Αν βάσουμε όριο από το οποίο είπατε πριν, να μην τηρήσουμε...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Θα είμαι πολύ σύντομος, κύριε Πρόεδρε.

Υποθέτω λοιπόν, αν το κάνει αυτό με τους μεταπτυχιακούς που θα μείνουν στους δήμους, αυτοί οι δημοτικοί αστυνομικοί ενδεχομένως, να έχουν καλύτερη προοπτική από το να γράφουν κλήσεις στην Ελληνική Αστυνομία. Πρέπει όμως να τους πούμε το σχέδιο. Και κυρίως πρέπει να πούμε στην ελληνική Βουλή και κυρίως στην ελληνική κοινωνία ποιο είναι το αξιακό σύστημα με το οποίο θέλουμε να πάμε στο πιο μικρό και πιο αποτελεσματικό δημόσιο.

Δεν επιτρέπεται να τα κάνουμε τιμωρητικά, επειδή κάποιοι μας τα επιβάλλουν. Πρέπει να τα κάνουμε γιατί τα πιστεύουμε. Πρέπει να τα κάνουμε διότι έχουμε όραμα. Πρέπει να τα κάνουμε, αφού δείξουμε τον πήχη και να πάμε να τον περάσουμε από πάνω, για να νικήσουμε όχι τον καθρέφτη, αλλά για να νικήσουμε χωρίς την απογοήτευση των πολιτών.

Επαινώ την Κυβέρνηση για το γεγονός ότι έβαλε επιτέλους το Παρατηρητήριο στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης. Άλλο πράγμα είναι η αυτονομία και το αυτοδιοίκητο και άλλο ο πήχης ο οικονομικός. Ναι, βεβαίως πρέπει να αποφασίζουν μόνοι τους για τον εαυτό τους, αλλά τα λεφτά τα δίνουμε εμείς, οι Έλληνες φορολογούμενοι. Δεν μπορεί κανένας να ξεπερνάει τον πήχη και να ξεδεύει περισσότερο απ' όσα του επιτρέπεται. Αλλιώς δεν έχει αξία αυτό που κάνουμε. Δεν έχει καμμία αξία να βάσουμε φόρους στους πολίτες, αν η τοπική αυτοδιοίκηση θέλει στο βωμό εξυπηρέτησης αναγκών, που πάντα θα υπάρχουν, να ξεδεύει περισσότερα.

Αυτός είναι και ο λόγος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που παρά το γεγονός ότι δεν έχω δώσει ψήφο εμπιστοσύνης σε αυτήν την Κυβέρνηση, αποφάσισα να εγκαταλείψω τη θέση του Ανεξάρτητου Βουλευτή και να τη στηρίξω. Γιατί; Διότι πιστεύω ότι την ώρα που η χώρα βρίσκεται γεωστρατηγικό βηματισμό, την ώρα που η χώρα σταθεροποιείται στην Ευρωπαϊκή Ένωση, οφείλουμε με σεβασμό στους πολίτες και με όποιες διαφωνίες ανάμεσά μας, να σεβαστούμε τις θυσίες και να τις κάνουμε νικηφόρα πορεία. Και να φύγουμε από τα μνημόνια μια ώρα αρχύτερα, για να μπορέσουμε να αποκτήσουμε το δικό μας βηματισμό, τη δική μας αυτοπεποίθηση, τη δική μας οικονομική αυτοδυναμία. Μπορούμε να το κάνουμε με δύο προϋποθέσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Μαρκόπουλε, αν έχετε την καλοσύνη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Είμαι στα εννιάμισι λεπτά. Στα δέκα λεπτά έχω τελειώσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Με συγχωρείτε, κύριε Μαρκόπουλε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε, εγώ δεν έχω ανοχή;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Βεβαίως. Μισό λεπτό όμως. Υπάρχει διαδικασία. Ο κάθε Βουλευτής να ανεβαίνει και να ορίζει τον χρόνο στον οποίο θέλει να μιλήσει. Σας παρακαλώ. Ρώτησα το Σώμα πριν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε. Ζήτησα μια ανοχή πολύ μικρότερη από αυτήν που δώσατε. Δεν κάνω κρίση επειδή η κ. Βαλαβάνη είναι του ΣΥΡΙΖΑ. Παρακαλώ. Θα είχα τελειώσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Φέρνεται σε δύσκολη θέση το Προεδρείο, λες και εγώ δεν αντιλαμβάνομαι...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Και εγώ είμαι σε δύσκολη θέση. Είμαι μαζί με τον κ. Λυκουρέντζο από τις 11.00', ακίνητοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ωραία. Σε λίγες ώρες θα δείτε τις διαμαρτυρίες των Βουλευτών, που δεν θα μπορούν να μιλήσουν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Να τους πείτε ότι φταίει ο κ. Μαρκόπουλος. Υποθέτω θα καταλάβουν ότι δεν φταίω εγώ.

ΠΑΥΛΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Θα είχε τελειώσει τώρα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Θα είχα τελειώσει τώρα. Δύο λοιπόν είναι οι προϋποθέσεις της επιτυχίας: Πρώτον, να

μην αυξάνουμε το κράτος. Είναι ο Υπουργός Εργασίας εδώ. Δεν μπορούμε να βάζουμε, αγαπητέ κύριε Υπουργέ, μετακλητούς υπαλλήλους στο κέντρο είσπραξης ασφαλιστικών εισφορών. Και αυξάνουμε το κράτος και έχουμε περισσευούμενους δημοσίους υπαλλήλους. Δεν χρειαζόμαστε άλλο. Θέλω να το δείτε ουσιαστικά.

Δεύτερη προϋπόθεση είναι, να έρχονται όλα τα κόμματα με προτάσεις στη Βουλή. Όχι άλλες ρακέτες και όχι το μπαλάκι ο ένας στον άλλο. Ουσία, πεποίθηση στις δυνατότητες της Ελλάδος και σεβασμός στις θυσίες των πολιτών.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Επισημαίνω ότι αυτή η λογική δεν βοηθά το Κοινοβούλιο. Δεν βοηθά τη διαδικασία η λογική «εγώ θα αποφασίσω πόσο χρόνο θα μιλήσω, διότι πριν από δύο ώρες μίλησε κάποιος για περισσότερη ώρα».

Το λόγο έχει η κ. Σοφία Σακοράφα.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ και τρία χρόνια άλλοτε με τις ομιλίες μου εντός Βουλής και άλλοτε εκτός, άλλοτε με συνεντεύξεις ή αρθρογραφία, έχω διεξοδικά και τεκμηριωμένα τοποθετηθεί γι' αυτήν τη βαρβαρότητα, αυτήν την ανωμαλία, πολιτική, θεσμική, οικονομική και κοινωνική που επιβάλλεται στην πατρίδα και το λαό μας.

Σε όλη αυτήν την πορεία των τριών χρόνων η προσέγγισή μου ήταν άκρως πολιτική, ακόμη και όταν εισήγαγα σκληρές εκφράσεις στο δημόσιο βίο, όπως η φράση «κατοχική Βουλή», έκφραση που σήμερα μαζί με την «κατοχική Κυβέρνηση» αποτελούν λογικά συμπεράσματα του λαού μας. Όροι όπως «γκαουλάιτερ» για την ξένη επιτροπεία που έχει επιβληθεί στην πατρίδα μας και που αποδεικνύει τη μετατροπή της σε νεοαποικία και άρα το περιορισμένο της κυριαρχίας της, δεν ακούγονται μόνο από στόματα αριστερών ή με τη συναισθηματική φόρτιση που γεννά μια διαδήλωση που χτυπιέται βίαια και ανελήστα, αλλά ακούγονται και γράφονται από έγκριτα χείλη ή από έγκριτο ευρωπαϊκό Τύπο.

Ήδη όχι ένας επαναστάτης ή ένας επαναστατημένος ή ένας αντεξουσιαστής, αλλά η Γαλλίδα Υπουργός Πολιτισμού χαρακτήρισε τραγωδία αυτό που συμβαίνει σήμερα στην Ελλάδα, με αφορμή το κλείσιμο της ΕΡΤ. Μια τραγωδία που ξεκίνησε από το πρώτο μνημόνιο και εξελίσσεται με πολλές κορυφώσεις, με το μεσοπρόθεσμο, με τα διάφορα πολυνομοσχέδια, με τις πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, με τα «αποφασίζομεν και διατάσσομεν» τούτης της Κυβέρνησης της κοινωνικής μειοψηφίας.

Αυτή είναι η μία όψη της τραγωδίας, η θεσμική, η πολιτική. Η άλλη όψη, η οποία αποτελεί και ευθεία συνέπεια της πολιτικής σας, είναι αυτή που εξελίσσεται στην κοινωνία. Ψελλίζοντας πολιτικές ανοησίες, οι οποίες με τη βοήθεια και τη συνεργασία των διαπλεκόμενων Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης παίρνουν τη μορφή επικίνδυνης και φασίζουσας λογικής, αυτής του κοινωνικού αυτοματισμού, προσπαθείτε να δικαιολογήσετε τον κηρυγμένο πόλεμο εναντίον του δημοσίου με πρόσχημα τον αδικημένο ιδιωτικό τομέα. Χυδαία λογική με την απόλυτη χυδαιότητα που μπορεί να έχει μια Κυβέρνηση, που βάζει τους κάτω να τσακώνονται, ώστε οι νοσηρές κορυφές, οι τράπεζες και το παρασιτικό ή μη κεφάλαιο, να μένουν ανέγγιχτα, να εξακολουθούν να συσσωρεύουν πλούτη μέσα στην κρίση, να εισπράττουν το κέρδος πατώντας επί πτωμάτων.

Προσπαθείτε, ψελλίζοντας πολιτικές ανοησίες, που και πάλι με την αλαστική συνεργασία των εργολάβων μεγαλοκαναλαρχών αποκτούν την προσχηματική βαρβαρότητα μιας Κυβέρνησης, που θέλει δήθεν να κάνει μεταρρυθμίσεις και έλεγχο των δημοσιονομικών δαπανών. Χυδαία πρακτική με την απόλυτη χυδαιότητα που μπορεί να έχει μια Κυβέρνηση που χτυπά τους πάντες, σήμερα τη Δημοτική Αστυνομία, τους σχολικούς φύλακες και την τεχνική εκπαίδευση, χθες την ΕΡΤ, τους εργαζόμενους στη ΒΙΟΜΕ, τον εμπορικό κόσμο, ενώ τους πολιτικούς της φίλους και το οικονομικό λόμπι τούς αφήνει, προνομιακά και τελικά ξεδιάντροπα, ασύδωτους.

Προσπαθείτε, ψελλίζοντας πολιτικές ανοησίες με τη γνωστή στήριξη των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, να καταρρακώνετε την τοπική αυτοδιοίκηση και μαζί καταρρακώνετε το Σύνταγμα,

την αυτοτέλεια του θεσμού. Φθάνετε στο σημείο επί της ουσίας να τον καταργείτε, αφού το Παρατηρητήριο τώρα, θα ελέγχει εκ των προτέρων το σχέδιο του προϋπολογισμού κάθε δήμου. Και αν τελικά δεν τα βρουν, ποιος θα δώσει τη λύση; Μα ο διορισμένος Υπουργός Οικονομικών, κ. Στουρνάρας. Η αποθέωση της άμεσης δικτατορίας!

Στο δε κομμάτι του νομοσχεδίου που αφορά στον κατώτατο μισθό, εδώ ξεπερνάτε και τους πολιτικούς σας εμπνευστές, ακόμη και την κ. Θάτσερ, αφού διαλύετε κάθε πρόσχημα και μόνοι σας θα αποφασίζετε τον κατώτατο μισθό.

Την αγγίζατε βέβαια την κ. Θάτσερ στην απεργία του Κώστα Σακκά, με ένα νομικό πραξικόπημα βγαλμένο από την εμπειρία της Αγγλίας του 1980, με θύμα τον Μπόμπι Σαντς και σήμερα την ξεπερνάτε με τις αντικοινωνικές νεοφιλελεύθερες επιλογές σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η τραγωδία συνεχίζεται με πολλές κορυφώσεις, με δύο εκατομμύρια ανέργους, με τέσσερις χιλιάδες αυτοκτονίες, με τη νέα γενιά στη μετανάστευση, με την πλειοψηφία της κοινωνίας κάτω από το όριο της φτώχειας, με την παιδεία και την υγεία κατεστραμμένες, με ό,τι θυμίζει άμεση δημοκρατία καταργημένο, με το Σύνταγμα τσαλακωμένο και τη Βουλή ακυρωμένη.

Ξέρετε, πολλοί στην Ευρώπη, ακόμη και συνδαιτυμόνες σας, κάνουν λόγο για τραγωδία. Ξεχνούν όμως κάτι. Το μεγαλείο της αρχαίας τραγωδίας είναι, ότι υπάρχει πάντοτε στο τέλος λύση και κυρίως κάθαρση. Με κάποιον τρόπο δηλαδή, ο θεατής μέσα από την αποκατάσταση της ηθικής τάξης λυτρώνεται, γιατί ικανοποιείται το περί δικαίου αίσθημα και αποκαθίσταται η τάξη των πραγμάτων. Και είναι απαραίτητη αυτή η αποκατάσταση, γιατί σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση οι παλιές ιστορίες που απλώς θάφτηκαν, θα βγαίνουν στην επιφάνεια με την πρώτη ευκαιρία και θα στοιχειώνουν την κάθε νέα πράξη των εμπλεκόμενων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην Ελλάδα και στην ταραγμένη μας ιστορία πολλές ιστορίες θάφτηκαν από τα παλιά μέχρι τώρα. Η μία ερμηνεία είναι, ότι ο νικητής είναι τελικά αυτός που καλείται να οργανώσει την κάθαρση και έτσι θάβει κάτω από τους τόνους χιονιού τις βρώμικες ιστορίες, όπως γίνεται για παράδειγμα με τη λίστα Λαγκάρντ, που την πλήρωσε και δικαίως, αλλά τελικά μόνον ο εντελλόμενος και όχι ο εντολέας.

Η άλλη ερμηνεία –και θα μείνω σε αυτήν– είναι ότι τελικά όσο η πολιτική και ιστορική ευθύνη αποδίδεται με τρόπο γενικό, με χαρακτηρισμούς που χωρούν εκτεταμένες κοινωνικές ομάδες, η ευθύνη τελικά δεν καταλογίζεται. Δείτε τι συνέβη με τους δωσίλογους της Κατοχής. Δεν κατονομάστηκαν και έτσι μετά την εγκληματική τους προδοσία, έγιναν ευυπόληπτα μέλη της μεταπολεμικής Ελλάδας, χωρίς να ξεχνούν βέβαια την παλιά τους δράση και τους ξενασαντάμε το 1963 στον Λαμπράκη, το 1965 στον Πέτρουλα, το 1967 ως πυλώνες της χούντας και στους γιους, τους άξιους συνεχιστές και συνδαιτυμόνες, προστατευμένους συγκεκριμένης Υπουργού της κυβέρνησης του 2004.

Δείτε τι συνέβη επί χούντας. Οι χαφιέδες δεν κατονομάστηκαν ή καλύτερα ελάχιστοι χαφιέδες ταυτοποιήθηκαν. Άλλοι συνέχισαν ανενόχλητοι τη δράση τους μέσα σε ένα σύστημα που τελικά δεν αποχουντοποιήθηκε ποτέ, αφού οι χθεσινοί τραμπούκοι σήμερα, έχουν δεσπόζουσα θέση στο σημερινό Κοινοβούλιο.

Έτσι λοιπόν θα αναγκαστώ να μιλήσω για μία ευθύνη άλλου τύπου, μία ευθύνη σαφώς πολιτική, σαφώς ιστορική, σαφώς, κατά την άποψή μου, στα όρια της προδοσίας του λαού μας, που έχει ονοματεπώνυμο. Δεν θα διαφωνήσω ότι φταίει το σάπιο πολιτικό σύστημα. Δεν θα διαφωνήσω και με τους συντρόφους του ΚΚΕ ότι φταίει ο καπιταλισμός που παράγει αυτά τα φαινόμενα. Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τούτα τα μέτρα και τα προηγούμενα, για να περάσουν, κάποιοι τα έχουν υπογράψει. Τα μηνύονα κάποιοι –διαβασμένοι ή όχι, αυτό με αφήνει παγερά αδιάφορη– τα υπέγραψαν. Τον ξαφνικό θάνατο χιλιάδων εργαζομένων κάποιοι τον υπογράφουν. Το πραξικοπηματικό «μαύρο» στις οθόνες κάποιοι το υπέγραψαν. Τη διάλυση της υγείας κάποιους την υπέγραψαν και την υπογράφουν. Κάποια στιγμή και στην πατρίδα μας θα πρέπει να μιλήσουμε και για την προσωπική ευθύνη. Για την προσωπική πολιτική ευθύνη του κ. Βενιζέλου, του

οποίου –ανασύρω μόνο ένα παράδειγμα– το κούρεμα είχε καταστροφικές επιπτώσεις στα ταμεία, στους μικροκαταθέτες, ακόμη και στην κυπριακή τραγωδία. Για την προσωπική ευθύνη του κ. Στουρνάρα, του εκπροσώπου μόνο των τραπεζών, καθώς δεν απολαμβάνει τη θεσμική ιδιότητα του αιρετού που οδηγεί την κοινωνία στα βράχια και την οικονομία στο τέλμα. Για την προσωπική ευθύνη του κ. Καψή –θα τα πούμε και μεθαύριο– που μετέτρεψε τη δημόσια τηλεόραση στο πειρατικό του καπετάν Μπόμπολα. Για την προσωπική ευθύνη του κ. Μητσοτάκη, ο οποίος γόνος πιστός της εκτροπής, δεν κατηγορείται μόνο για πολιτική εκτροπή, αλλά για την εκτροπή της ζωής και αξιοπρέπειας χιλιάδων ανθρώπων στο βωμό των εντολών που λαμβάνει από αυτούς, που με οικογενειακή συνέχεια και συνέπεια, υπηρετεί. Βέβαια και για προσωπική ευθύνη του ενορχηστρωτή αυτής της πολιτικής παρέας, η οποία διαθέτει όλα τα χαρακτηριστικά της συμμορίας της καταστροφής, όπως τη χαρακτήρισε ο Πρόεδρος μας Αλέξης Τσίπρας, για την προσωπική πολιτική ευθύνη του κ. Σαμαρά.

Πριν από δύο χρόνια, από τούτο το Βήμα, είχα καταθέσει την πρόταση για τη σύσταση επιτροπής λογιστικού ελέγχου του δημοσίου χρέους, μία ιστορία που φυσικά τα κόμματα της εξουσίας δεν την αποδέχθηκαν για πολλούς λόγους. Ένας από τους σημαντικότερους υπήρξε ότι αυτός ο έλεγχος θα έδινε ονοματεπώνυμα, πράξεις ή σκόπιμες παραλείψεις συγκεκριμένων ανθρώπων σε συγκεκριμένα Υπουργεία, συγκεκριμένες στιγμές, προς όφελος συγκεκριμένων συμφερόντων.

Σήμερα με όλα αυτά που συμβαίνουν, τα οποία δεν αποτελούν απλώς σοκ και δόσος, αλλά ένα βαθύ και προμελετημένο έγκλημα, η επιτροπή λογιστικού ελέγχου είναι αναγκαία, αλλά δεν αρκεί. Σήμερα έχουμε ανάγκη από μία προσωπική πολιτική δέσμευση. Καμμία προσπάθεια συμψηφισμού των υποθέσεων, με στόχο το μηδενισμό του κοντέρ δεν θα υπάρξει ούτε καν σαν σκέψη.

Με την πολιτική υποχρέωση, το ηθικό καθήκον που μου αντιστοιχεί ως Βουλευτή του Ελληνικού Κοινοβουλίου και της Αριστεράς, δεσμεύομαι ότι αυτά τα εγκλήματα θα προσπαθήσω να μη μείνουν ατιμώρητα, να μη θαφτούν όπως αυτά που διέπραξαν οι προκάτοχοι, οι πρόγονοι αρκετών από αυτούς, που σήμερα υπογράφουν με μόνο κύρος αυτό που έχει ένας εντολοδόχος. Ο καθεὶς και τα όπλα του. Ο εκβιασμός, ο φόβος, η καταστολή, τα δικά σας όπλα. Η κάθαρση και η απόδοση δικαιοσύνης τα δικά μας όπλα. Η δε τιμωρία, προϋπόθεση της κάθαρσης, σαφώς δεν αποτελεί όπλο σε προσωπική φαρέτρα, αλλά το όπλο του λαού μας, το οποίο σε κρίσιμες ιστορικές στιγμές το ενεργοποίησε. Όταν ο λαός είναι εχθρός, όταν η μετανάστευση είναι ευλογία διά τον τόπον, όταν θέλετε «Χίτες», λυσσασμένους, για να γαβγίζουν, όταν τα νομικά πραξικοπήματα είναι ο Παρθενών της συγχρόνου Ελλάδος, τότε η προσωπική δέσμευση ενέχει την πολιτική θέση της μεγαλύτερης πολιτικής δέσμευσης και η πραγματοποίησή της μετατρέπεται σε κορυφαία πολιτική πράξη.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Σας ευχαριστούμε, κυρία Σακοράφα.

Τον λόγο έχει ο κ. Ανδρέας Λυκουρέντζος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ζητώ την κατανόησή σας για την έκφραση έντασης εκ μέρους μου προηγούμενης, αλλά θεωρώ ότι μέσα στο Κοινοβούλιο λαμβάνουν χώρα συμπεριφορές, οι οποίες είναι έξω από το πνεύμα, το γράμμα και την ουσία της δημοκρατίας. Και αναφέρομαι και στην τήρηση του Κανονισμού, διότι ο Κανονισμός αντιπροσωπεύει την οργάνωση της δημοκρατικής μας λειτουργίας, αλλά και στα όσα εκστομίζονται.

Καθήμενος λοιπόν από το πρωί στη θέση μου, είναι να φρίττει κανείς για το τι άκουσα από συναδέλφους. Άκουσα εκφράσεις, όπως «θα σας κρεμάσουμε», «θα τα πούμε», «θα σας δικάσουμε». Επίσης ακούσαμε και ομιλίες οι οποίες είναι προκλητικές τρομοκρατικών οργανώσεων. Επαναλαμβάνω είναι προκλητικές τρομοκρατικών οργανώσεων!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Ποιος το είπε αυτό;

ΠΑΥΛΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Η κ. Μακρή!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Δεν θέλω να αναφέρω καμμία

και κανένα συνάδελφο, γιατί δεν επιθυμώ τα επί προσωπικού. Όμως όλοι έχουμε μυαλό και γνώση. Και βέβαια είναι και ευεξήγητη πλέον η διασύνδεση κομμάτων με την τρομοκρατία. Υπάρχει ευθεία σχέση! Και για να μην υπάρχει ευθεία σχέση, δεν μπορεί να λέγονται από το Βήμα της Βουλής...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Τι λέει τώρα, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Πείτε το ανοιχτά! Πείτε τι και ποιον εννοείτε!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορείτε να με προστατεύσετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Μπορώ να προστατεύσω εσάς, κύριε Λυκουρέντζο, αλλά θέλω να προστατεύσω και τη συζήτηση.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Ωραία! Για να προστατεύσετε τη συζήτηση, θα μου επιτρέψετε να εκφραστώ χωρίς διακοπές...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Λυκουρέντζο, αν ανεβήκατε στο Βήμα, για να απαντήσετε σε όλες τις ομιλίες που ακούστηκαν μέχρι τώρα...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, όταν ακούμε μανιφέστο τρομοκρατικών οργανώσεων μέσα στο Κοινοβούλιο και δεν διακόπτεται ο ομιλητής ή η ομιλήτρια, νομίζω ότι αυτό το οποίο λέω εγώ, είναι το λιγότερο.

ΟΛΓΑ-NANTIA ΒΑΛΑΒΑΝΗ: Ποιο μανιφέστο;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Τι λέει, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Λυκουρέντζο, σας παρακαλώ αν έχετε την καλοσύνη και, αν βεβαίως θέλετε, κάντε την ομιλία σας.

Παρακαλώ και εσάς, κύριοι συνάδελφοι, να μη διακόπτετε. Γράφονται όλα στα Πρακτικά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Όταν, κύριε Πρόεδρε, ήμουν φοιτητής και στέλεχος της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ, δεν προλάβαινα να ανέβω στο Βήμα να μιλήσω και κάποιοι αντιδρούσαν στο όνομα της προοδευτικότητας. Είμαι σίγουρος ότι ήταν φασιστοειδή, τα οποία μιλούσαν στο όνομα της προοδευτικότητας. Γι' αυτόν τον λόγο λοιπόν, αντιδρώ, διότι δεν θέλω να εκδηλώνονται τέτοιες συμπεριφορές στο ναό της δημοκρατίας, που είναι το ελληνικό Κοινοβούλιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Μπορείτε να συμβάλετε και εσείς σ' αυτό με την ομιλία σας, κύριε συνάδελφε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Απολύτως, κύριε Πρόεδρε! Και θα παραμένω εδώ υπερασπιστής του Κανονισμού της Βουλής και του αναφαίρετου δικαιωμάτων μας να εκφραζόμαστε ελεύθερα. Και θα αντιδρώ κάθε φορά, όταν θα ακούω μανιφέστο τρομοκρατικής οργάνωσης να διαβάζεται μέσα στο Κοινοβούλιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Λυκουρέντζο, επειδή το επαναλαμβάνετε, θα πρέπει να ξέρετε ότι αυτό προκαλεί συζήτηση και αντιδράσεις.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Ωραία, κύριε Πρόεδρε, μία μέρα να οργανώσετε μία συζήτηση περί εφαρμογής του Κανονισμού της Βουλής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Λυκουρέντζο, νόμιζα ότι ζητήσατε τον λόγο για να μιλήσετε επί του νομοσχεδίου!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Επί του νομοσχεδίου θα μιλήσω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Νόμιζα ότι γι' αυτό ζητήσατε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Επί αυτού θα μιλήσω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ωραία.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Όμως έχω και δικαίωμα ως Βουλευτής, να υπερασπιστώ τον Κανονισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Δεν υπερασπίζεστε τον Κανονισμό, αλλά εκτοξεύετε κατηγορίες, οι οποίες προκαλούν το δικαίωμα της απάντησης.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Ωραία, κύριε Πρόεδρε, να οργανώσετε συζήτηση για να μιλήσουμε για τον Κανονισμό της Βουλής, γιατί κινδυνεύουμε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Και εν πάση περιπτώ-

σει, κύριε Λυκουρέντζο, αναφέρεστε σε συζητήσεις για τις οποίες δεν έχουμε όλοι ίδια αντίληψη.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, προεδρεύετε και νομίζω ότι δεν διαφεύγουν της προσοχής σας τα όσα λένε οι ομιλήτριες και οι ομιλητές.

ΠΑΥΛΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Αυτά που ειπώθηκαν, κύριε Πρόεδρε, περί νεοναζι δεν ήταν τίποτα;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Έτσι!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ποια;

ΠΑΥΛΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Αυτά που έλεγαν οι συνάδελφοι!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε συνάδελφε, λέω ότι ο ομιλητής αναφέρεται σε συζητήσεις, τις οποίες δεν έχει υπ' όψιν του ο Προεδρεύων αυτήν τη στιγμή. Γι' αυτό μην...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Λυπούμαι, αλλά σε μία εξ αυτών προεδρεύατε, κύριε Πρόεδρε.

Εισέρχομαι λοιπόν τηλεγραφικά στις παρατηρήσεις μου, γιατί παρά τη συζήτηση, δεν θέλω να παραβώ τον χρόνο.

Έρχομαι στο άρθρο 82 παράγραφος 1.

Κύριε Υπουργέ της Παιδείας, ζητώ να διαγραφεί το σημείο 35, ΤΕ025 για τις σχολές αργυροχρυσοχοΐας. Πρόκειται για σχολές που δίνουν στους αποφοίτους πρόσβαση στην αγορά εργασίας.

Η κ. Βαλαβάνη σας κατέθεσε μία σειρά υπομνημάτων, κάτι που θα μπορούσα να κάνω και εγώ.

Μία εκ των σχολών βρίσκεται στη Στεμνίτσα Αρκαδίας, στην εκλογική μου περιφέρεια. Θεωρώ λοιπόν ότι έχουν απόλυτο δίκιο. Καταλαβαίνω ότι έχει νόημα το να καταργούμε εκείνες τις ειδικότητες που δεν δίνουν πρόσβαση στην αγορά εργασίας των αποφοίτων. Όμως είναι καταστροφή για την αναπτυξιακή διαδικασία της χώρας το να καταργούμε σχολές, τις οποίες επιλέγουν ακόμα και απόφοιτοι πανεπιστημίου.

Επίσης, όσον αφορά στην παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου, θεωρώ ότι θα πρέπει να προστεθεί η εξαίρεση των τριτέκνων από τη διαθεσιμότητα. Είναι μία πολιτική την οποία στηρίζαμε όλα τα κόμματα τα τελευταία χρόνια, μετά το 2004 και την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, που πήρε την πρωτοβουλία να αναδείξει το θεσμικό χαρακτήρα των τριτέκνων οικογενειών.

Έρχομαι τώρα στο άρθρο 81 που αφορά τη Δημοτική Αστυνομία. Όσον αφορά λοιπόν αυτούς τους ανθρώπους, οι κατέχοντες μεταπτυχιακά και διδακτορικές σπουδές θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα να επιλέξουν το χώρο της τοπικής αυτοδιοίκησης ως στελέχη και να μπορούν να εργαστούν εκεί.

Επίσπευση της κατάθεσης του νομοσχεδίου από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης κ. Δένδια για το τι πρέπει να γίνει με τους ανθρώπους της Δημοτικής Αστυνομίας, πώς θα ενταχθούν και πώς πραγματικά θα εποπτεύουν τους χώρους, οι οποίοι σήμερα είναι στην αρμοδιότητα της Δημοτικής Αστυνομίας.

Τέλος έρχομαι στο άρθρο 101 παράγραφος 7.

Κύριε Υπουργέ Εργασίας, με όλο το σεβασμό και την εκτίμηση, θεωρώ ότι θα πρέπει να αποσύρετε το συγκεκριμένο άρθρο. Δεν χρειάζονται μετακλητοί υπάλληλοι. Άλλωστε έχουμε τόσους υπαλλήλους στα ταμεία και δεν έχουμε τη δυνατότητα να προσλάβουμε τις αναγκαίες ειδικότητες, στις οποίες δεν θέλω να αναφερθώ. Όμως, θεωρώ ότι αυτό είναι υπερβολή.

Και τέλος, κύριε Υπουργέ της Παιδείας, θεωρώ ότι θα πρέπει να δείτε τι θα γίνουν οι σχολικοί σύμβουλοι που έχουν μεταπτυχιακές σπουδές και είναι στις ειδικότητες που καταργούνται, όπως και το πώς θα αξιοποιηθούν οι διευθυντές σχολείων που επίσης έχουν μεταπτυχιακές σπουδές. Δεν μπορεί να μείνουν εκτός άνθρωποι οι οποίοι κατά τη διάρκεια της θητείας τους ως εκπαιδευτικοί, επένδυναν περαιτέρω, σε σπουδές και ανεδείχτησαν σε άξια στελέχη της εκπαιδευτικής κοινότητας.

Επαναλαμβάνω ότι αναφέρομαι στις ειδικότητες της αργυροχρυσοχοΐας, στους τριτέκνους, στη Δημοτική Αστυνομία, στην απόσυρση του άρθρου 101 και στην αξιοποίηση των σχολικών συμβούλων.

Όπως είδατε, κύριε Πρόεδρε, ήμουν τυπικός στο χρόνο μου. Τελείωσα στα 6.54'.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ήσασταν άψογος από ένα σημείο και μετά.

Κατανώ πλήρως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και την ανάγκη να μιλήσετε και το φορτίο που έχετε όλοι για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Συμεών Κεδίκογλου για εννέα λεπτά.

ΣΥΜΕΩΝ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα προσπαθήσω, κυρίες Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, πιστεύω ότι έχουμε πάρει πολλές φορές το μάθημα τα τελευταία χρόνια, πως ό,τι δεν αλλάζουμε στην ώρα του, ό,τι δεν αλλάζουμε όταν πρέπει να το αλλάξουμε, τότε το αλλάζουμε αναγκαστικά και με πιο επώδυνο τρόπο, βίαια θα έλεγα. Αν θελήσουμε κάποια στιγμή να διδαχθούμε από αυτό και να μην υιοθετούμε μια στείρα άρνηση και άκαμπτη αντίσταση σε κάθε μεταβολή, μπορούμε να οδηγηθούμε σε καλύτερα αποτελέσματα και πολιτικές.

Θα προσπαθήσω μέσα στο σύντομο χρονικό διάστημα να απαντήσω σε όλα τα εύλογα ερωτήματα που έχουν δημιουργηθεί και που αφορούν το χώρο ευθύνης μου, το Υπουργείο Παιδείας. Όμως προφανώς, αυτά που θα πω, απευθύνονται σε αυτά που έχουν όρεξη να ακούσουν και κάνουν καλοπροαίρετα ερωτήματα, διότι με εκφράσεις που ακούστηκαν εδώ μέσα, όπως από τη μια μεριά, «φραντεβού στα γουναράδικα» ή από το άλλο άκρο –για να μην πείτε μετά ότι λέμε για τη θεωρία των δύο άκρων– «το Κοινοβούλιο είναι η καταστροφή του τόπου» ή εκφράσεις που ακούστηκαν προηγουμένως –και εγώ θα το ληψω να πω το όνομα– από την κ. Σακοράφα, δεν θεωρώ ότι υπάρχουν καλοπροαίρετοι. Ξέρετε ότι εγώ δεν υιοθετώ υψηλούς τόνους, αλλά δεν είναι δυνατόν εδώ μέσα να υβρίζατε.

Τι χειρότερο, δηλαδή, θα πρέπει να μας πει κάποιος; Ότι είμαστε η συνέχεια των χαφιέδων της Κατοχής, της χούντας; Ότι έχουμε κατοχική Κυβέρνηση σήμερα; Είναι μια νόμιμα εκλεγμένη δημοκρατική Κυβέρνηση και όχι Κυβέρνηση «γκαουλάτερ». Λέω εκφράσεις που ακούστηκαν και τις σημείωσα. Ακούστηκε ακόμα η λέξη «συμμορία», ότι «η Κυβέρνηση αυτή αποτελεί συμμορία». Με τέτοια ορολογία, με τέτοιο λεξιλόγιο θέλετε να προάγετε το διάλογο εδώ μέσα;

Εν πάση περιπτώσει, έχετε υιοθετήσει τον λόγο των πιο περιθωριακών καναλιών των μέσων ενημέρωσης και αυτή είναι η επίσημη έκφραση του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης; Δεν ξέρω αν είναι απλώς λαϊκισμός, αν είναι ανοησία, πάντως είναι χυδαιότητα. Αυτό που εκφράστηκε προηγουμένως, το ανταποδίδω και λέω ότι είναι χυδαιότητα εκ μέρους σας, να χρησιμοποιούνται τέτοιες εκφράσεις μέσα στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Κηρύσσετε τη μισαλλοδοξία και μόνο!

Θα προσπαθήσω, όπως είπα, να δώσω απαντήσεις σε αυτούς που καλοπροαίρετα θέλουν να ακούσουν. Πράγματι, οι μεγάλες αλλαγές που χρειάζονται στην τεχνική εκπαίδευση, φυσικά θα ολοκληρωθούν με την ψήφιση του νομοσχεδίου για την τεχνική εκπαίδευση, για το νέο γενικό και τεχνολογικό λύκειο. Όπως ακούσατε, είναι δέσμευση και του Υπουργού, αλλά κι εγώ θα επιδιώξω να κατατεθεί άμεσα, να κατατεθεί την επόμενη εβδομάδα.

Άρα και η πίεση από πλευράς ΠΑΣΟΚ, που ηγέρθη, ήταν πολύ σωστή. Είναι γεγονός ότι θα έπρεπε να είχαμε κάνει αυτό το νομοσχέδιο εδώ και καιρό. Αν είχαμε όλο το πεδίο ελεύθερο και βλέπαμε ξεκάθαρα πού θέλουμε να πάμε, οι σημερινές αλλαγές θα ήταν πολύ πιο ευεξήγητες και δεν θα ξένιζαν –αν θέλετε– κάποιους.

Όμως έστω και έτσι, θέλω να πω ότι αυτές οι αλλαγές δεν έγιναν στο πόδι. Το Υπουργείο Παιδείας είναι από τα λίγα Υπουργεία που έκανε ένα «staffing plan», που έκανε μία αξιολόγηση δομών και έτσι, μέσα από αυτές προέκυψαν οι λεγόμενες αλλαγές.

Μην ξεχνάμε ότι στο νέο λύκειο επιδιώκεται η αναβάθμιση της τεχνικής εκπαίδευσης, όπου οι ειδικοί που καταργούνται, αντικαθίστανται από άλλες, οι οποίες ανταποκρίνονται στη ζήτηση που υπάρχει στην αγορά, όπως είναι οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, η ανακύκλωση, μια σειρά από μεγάλα θέματα, για τα οποία δεν υπάρχει αυτήν τη στιγμή εκπαίδευση.

Πριν λοιπόν, πω τι προβλέπεται σε αυτό το νομοσχέδιο, θα ήθελα να αποσαφηνίσω το εξής και να θέσω και έναν προβληματισμό: Αποσαφηνίζω ότι οι ειδικοί των ΕΠΑΛ και ΕΠΑΣ που καταργούνται, μεταφέρονται, δηλαδή μεταφέρονται στα δημόσια

ΙΕΚ και έτσι δεν χάνονται και αντιμετωπίζουμε σε ένα βαθμό, την πολυδιάσπαση στην τεχνική εκπαίδευση.

Διερωτηθήκαμε ποτέ πώς ορίστηκαν οι εκατόν δέκα ειδικοί που έχουμε; Μάλιστα, καλά ακούσατε, έχουμε εκατόν δέκα ειδικοότητες, είμαστε το μοναδικό κράτος στην Ευρώπη με τόσο μεγάλο αριθμό ειδικοτήτων. Γιατί και με ποιο σκοπό;

Τι κάνουμε λοιπόν σήμερα; Προχωράμε στην κατάργηση σαράντα έξι ειδικοτήτων από αυτές τις εκατόν δέκα –πάλι έχουμε αρκετές ειδικοότητες– και συνολικά έχουμε την κατάργηση δύο-μισι χιλιάδων οργανικών θέσεων τεχνικής εκπαίδευσης, εκ των οποίων οι δύο χιλιάδες θα τεθούν σε διαθεσιμότητα και οι υπόλοιποι θα μεταταχθούν.

Θυμίζω ότι οι πέντε από αυτές τις ειδικοότητες επαγγελματιών, κομμωτικής, αισθητικής, γραφικών τεχνών, αργυροχρυσοχοΐας, σχεδίασης και παραγωγής ενδύματος δεν αποτελούν αντικείμενο της τυπικής δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και δεν θα έπρεπε να αποτελούν αντικείμενο της τυπικής δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, αλλά επαγγελματικές δεξιότητες. Μιλάμε για κατάρτιση εδώ, που θα μπορούσε να αποδίδεται τόσο από τα δημόσια ΙΕΚ όσο και από τα κέντρα διά βίου μάθησης ή –αν θέλετε– και σε ένα ανώτερο επίπεδο, μερικές εξ αυτών, από ΤΕΙ.

Και εδώ θα ήθελα να πω ότι είναι άλλο, όπως είπαμε, η δευτεροβάθμια εκπαίδευση και άλλο η επαγγελματική κατάρτιση, που δεν είναι σε καμία περίπτωση ταυτόσημες.

Οι υπόλοιπες επτά ειδικοότητες επαγγελματιών αφορούν σε επαγγέλματα υγείας και πρόνοιας, που οι απόφοιτοι στην πλειοψηφία τους, έχουν υψηλότερα ποσοστά ανεργίας, σε σχέση με τους αποφοίτους της ίδιας ειδικότητας σε υψηλότερες βαθμίδες της εκπαίδευσης.

Παράλληλα, δημιουργείται σύγχυση στην αγορά εργασίας, η οποία πλήττει τους αποφοίτους όλων των βαθμίδων. Σας δίνω χαρακτηριστικά το παράδειγμα του νοσηλευτή. Έχουμε νοσηλευτή που αποφοίτα από το τεχνικό λύκειο, νοσηλευτή από τα ΙΕΚ, νοσηλευτή από τα ΤΕΙ, νοσηλευτή και από τα ΑΕΙ. Πείτε μου τώρα, δεν δημιουργεί αυτό μία σύγχυση; Και εν πάση περιπτώσει, δεν πρέπει εμείς ως πολιτεία, να δώσουμε όλα αυτά τα απαραίτητα εφόδια, ώστε ο νοσηλευτής του 2000, του 2010, του 2020 να τα έχει και να μην είναι απλώς ένας απόφοιτος τεχνικού λυκείου;

Ξέρετε τι γινόταν μέχρι τώρα; Μέχρι σήμερα οι άνθρωποι δεν είχαν ούτε επαγγελματικά δικαιώματα, τώρα τα βάλουμε. Αυτός ο εργοδότης που ήθελε, έπαιρνε το χαμηλόμισθο εργαζόμενο που είχε τελειώσει το τεχνικό λύκειο και άφηνε τους υπολοίπους. Σήμερα που όλοι κόπτεσθε για αυτά τα παιδιά και χύνετε κροκοδείλια δάκρυα, ρωτήσατε μέχρι τώρα τι ανεργία είχαμε σε αυτούς τους κλάδους; Δηλαδή θέλετε να συνεχίσουμε να κοροϊδεύουμε και να λέμε στα παιδιά «τέλειωσε ένα τεχνικό λύκειο» και μεθαύριο να μην έχουν καμία εργασία και καμία δυνατότητα; Μέχρι τώρα, δηλαδή, λειτουργούσε καλά το σύστημα και τώρα εμείς ερχόμαστε και το γκρεμίζουμε;

Όσον αφορά τη Σιβιτανίδειο Σχολή –επειδή έχει διατυπωθεί το ερώτημα– πράγματι, είναι ένα ειδικό θέμα, γιατί αποτελεί κληροδότημα και θα έρθουμε με μία ρύθμιση να λύσουμε το πρόβλημα.

Συμφωνώ και για το θέμα της αργυροχρυσοχοΐας που είπατε, κυρίες Υπουργέ.

Επίσης θέλω να μιλήσω για το θέμα των τριτέκνων. Από πλευράς Υπουργείου Παιδείας, η πρόταση που είχαμε δώσει ήταν να εξαιρεθούν οι τριτέκνοι. Όμως στην πορεία, από το Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης –και αυτό δεν αποτελεί μομφή σε άλλο Υπουργείο, απλώς λέω τα πράγματα, όπως έχουν– μας είπαν ότι δεν υπάρχει, δυστυχώς, αυτή η δυνατότητα. Όσο μπορούμε –και εγώ είμαι μαζί σας– θα πρέπει να το ξαναδοούμε.

Σε πολλές περιπτώσεις, εκπαιδευτικοί που τίθενται σε διαθεσιμότητα, είναι απόφοιτοι δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης ή πρώην ΚΑΤΕΕ και ΚΑΤΕ. Οι εκπαιδευτικοί κατηγορίας υποχρεωτικής εκπαίδευσης –γιατί πολλοί γονείς δεν ήξεραν καν ότι τα παιδιά τους είχαν καθηγητές που ήταν υποχρεωτικής εκπαίδευσης– που τίθενται σε διαθεσιμότητα, θα αντικατασταθούν σταδιακά, με νέους εκπαιδευτικούς κατηγορίας ΤΕ ή ΠΕ, που αυτό, προφανώς, συμβάλλει στην ποιότητα της εκπαίδευσης.

Ποια είναι τα μέτρα στήριξης που λαμβάνουμε για αυτούς

τους εκπαιδευτικούς, ώστε να τεθούν περίπου δύο χιλιάδες σε διαθεσιμότητα και περίπου πεντακόσιοι από αυτούς, όπως είπαμε, να μεταταχθούν σε διοικητικές θέσεις;

Κατ' αρχάς, έχουν εξαιρεθεί εκπαιδευτικοί πολλών σχετικών κλάδων που έχουν οργανική θέση σε σχολεία ειδικής αγωγής και άρα δεν δημιουργούνται προβλήματα στα σχολεία αυτά ειδικής αγωγής, για τα οποία έχουμε ιδιαίτερη ευαισθησία.

Δεύτερον, έχουν εξαιρεθεί εκπαιδευτικοί των σχετικών ειδικοτήτων, που είναι πολύτεκνοι και άτομα με ειδικές ανάγκες, οι οποίοι και θα υποχρεωθούν σε μετάταξη, σε διοικητικές θέσεις στις εγγύτερες διοικητικές υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας της περιοχής, που σήμερα υπηρετούν.

Τρίτον, προνοείται όλοι οι εκπαιδευτικοί που τίθενται σε διαθεσιμότητα, αν δεν τοποθετηθούν σε άλλες θέσεις, να απασχολούνται, κατά προτεραιότητα όλων των υπολοίπων, ως ωρομίσθιοι σε μαθήματα των ειδικοτήτων τους.

Τέταρτον, το 55% των εκπαιδευτικών που τίθενται σε διαθεσιμότητα, υπάγεται σε κλάδους με ειδικότητες απαραίτητες και αναγκαίες των υπηρεσιών του Υπουργείου Υγείας και των σχετικών μονάδων υγείας, γεγονός που προμηνύει την αξιοποίησή τους και την επαναπρόκλησή τους στις υπηρεσίες υγείας του σχετικού Υπουργείου, τους προσεχείς μήνες.

Ήδη ο Υπουργός Υγείας κ. Γεωργιάδης μαζί με τον Υπουργό Παιδείας κ. Αρβανιτόπουλο είπαν ότι υπάρχει ανάγκη από το Υπουργείο Υγείας γι' αυτές τις ειδικότητες και καθώς έχουμε πρόβλημα στις προσλήψεις, αυτοί όλοι οι άνθρωποι οι οποίοι ήταν γιατροί και έκαναν μάθημα ή οδοντοτεχνίτες ή οδοντίατροι ή φυσιοθεραπευτές κ.ο.κ., θα απορροφηθούν από το Υπουργείο Υγείας και τις σχετικές μονάδες υγείας.

Περισσότερο από το 35% των εκπαιδευτικών –το υπόλοιπο που μένει, δηλαδή– που τίθεται σε διαθεσιμότητα, υπάγεται σε κλάδους με ειδικότητες που είτε ασκούσαν παράλληλα ελεύθερο επάγγελμα είτε μπορούν να ασκήσουν, δηλαδή όταν ο άλλος ήταν καθηγητής κομμωτικής, προφανώς, μπορεί να είχε ένα κομμωτήριο και υπάρχουν ένα σωρό τέτοια παραδείγματα. Δεν λέμε ότι είναι ευχάριστο, αλλά, εν πάση περιπτώσει, δεν είναι άνεργοι, έχουν το επάγγελμά τους και μπορούν να το ασκήσουν.

Ακούσαμε επίσης ότι καταργούμε τη δημόσια τεχνική εκπαίδευση, την τεχνική εκπαίδευση στο δημόσιο. Ακούσαμε πολλά εδω μέσα. Θα ήθελα να αναφέρω σύντομα τους αριθμούς.

Σε όλη την επικράτεια λειτουργούν έντεκα μόλις ιδιωτικά ΕΠΑΛ και ΕΠΑΣ και τριακόσια ογδόντα επτά δημόσια ΕΠΑΛ και εκατόν δύο δημόσιες ΕΠΑΣ. Από τα έντεκα αυτά ιδιωτικά, τα δύο είναι ΕΠΑΛ και τα εννέα ΕΠΑΣ, τα οποία προσφέρουν ελάχιστες ειδικότητες από τις σαράντα εννιά ειδικότητες που προσφέρονται στα δημόσια ΕΠΑΛ και ΕΠΑΣ.

Επίσης το Υπουργείο Παιδείας λειτουργεί ενενήντα ένα δημόσια ΙΕΚ, τα οποία παρέχουν τις ανάλογες καταργούμενες ειδικότητες επαγγελματιών και τα οποία υπάρχουν, όπως ξέρετε, παραπάνω από ένα τουλάχιστον σε κάθε νομό.

Παράλληλα, όσον αφορά το άλλο που ακούσαμε, για το τι θα κάνουν τα παιδιά που ήδη έχουν αρχίσει τα προγράμματα, θα ήθελα να πω ότι κανένας μαθητής δεν μένει χωρίς σχολείο. Οι δεκατρείς χιλιάδες μαθητές, που τη σχολική χρονιά 2012-2013 επέλεξαν ειδικότητες επαγγελματιών που καταργούνται, απρόσκοπτα θα τις ολοκληρώσουν έως να αποφοιτήσουν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Δείτε μικρή ανοχή, κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ.

Γι' αυτόν το σκοπό θα απασχοληθούν ωρομίσθιοι καθηγητές, όπως είπαμε, με προτεραιότητα πρόσληψης γι' αυτούς που τέθηκαν σε διαθεσιμότητα.

Οι μαθητές που τον Σεπτέμβριο του 2013 πρέπει να επιλέξουν ειδικότητες επαγγελματιών στις ΕΠΑΣ ή τομείς επαγγελματιών στα ΕΠΑΛ, θα επιλέξουν προφανώς, μεταξύ των εναπομεινάντων είκοσι δύο ειδικοτήτων στις ΕΠΑΣ και δέκα τομέων στα ΕΠΑΛ.

Το Υπουργείο Παιδείας έχει προαναγγείλει ότι το νομοσχέδιο που θα κατατεθεί για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, περιλαμβάνει ένα γενικό λύκειο και έναν τύπο τεχνικού λυκείου, στο οποίο εφαρμόζεται καθολικά για όλους τους μαθητές ο θεσμός της μαθητείας, δηλαδή της πρακτικής άσκησης στην επιχείρηση.

Προσωπικά πιστεύω πάρα πολύ και στη θεσμοθέτηση του τέταρτου έτους στην τεχνική εκπαίδευση.

Σχεδιάζουμε λοιπόν μία τεχνική εκπαίδευση, που στοχεύει στο να προσφέρει ειδικότητες επαγγελματιών, που καλύπτουν τις επιλογές των μαθητών και τις ανάγκες της αγοράς εργασίας και όχι τους κλάδους και τις ειδικότητες μονίμων καθηγητών, οι οποίοι διά μέσου ενός στρεβλού και νοθευμένου πλαισίου, «βρέθηκαν» –εντός εισαγωγικών– να στελεχώνουν τα επαγγελματικά λύκεια και τις επαγγελματικές σχολές. Κριτήριό μας είναι οι πραγματικές ανάγκες συνολικά και όχι οι εξυπηρετήσεις σε ατομικό επίπεδο.

Η πρακτική αυτή που ακολουθήθηκε τα προηγούμενα χρόνια στα ΕΠΑΛ και στις ΕΠΑΣ οδήγησε, όπως είπα, στην ύπαρξη εκατόν δέκα διαφορετικών ειδικοτήτων εκπαιδευτικών και στην πολυδιάσπαση.

Παράλληλα, στο πλαίσιο των νομοθετικών βελτιώσεων της αναβάθμισης και της ανασυγκρότησης της λειτουργίας των δημοσίων ΙΕΚ, λαμβάνεται μέριμνα, ώστε αρκετές ειδικότητες επαγγελματιών που σήμερα παρέχονται από τις ΕΠΑΣ, να παρέχονται από τα δημόσια ΙΕΚ, για να μπορούν σε αυτές να φοιτούν και απόφοιτοι γυμνασίου.

Η αναβάθμιση της τεχνικής εκπαίδευσης και η αναβάθμιση της ποιότητας συνολικά, στην εκπαίδευση είναι το όχημα για την ανάπτυξη της χώρας.

Για το κόμμα μου υπήρξε και στρατηγική επιλογή, που έχει κάνει σημαντική προεργασία και έχει καταθέσει από καιρό πρόταση νόμου. Αυτός θα είναι και ο άμεσος στόχος μου στο Υπουργείο Παιδείας μαζί με την ομαλή –προφανώς– έναρξη της λειτουργίας των σχολείων τον Σεπτέμβριο χωρίς κενά. Ήδη τα βιβλία βρίσκονται στα σχολεία, με μία λύση που είχε δοθεί στο παρελθόν και έχει λύσει το πρόβλημα αυτό για κάθε χρόνο. Αυτόν το στόχο θα υπηρετήσω στο Υπουργείο Παιδείας στο άμεσο διάστημα, πάντα σεμνά. Το λέω, γιατί κάποιοι με κατηγορούν ως σεμνό –λες και η σεμνότητα είναι μειονέκτημα, εγώ το θεωρώ προτέρημα– και μελαγχολικό, αλλά φαντάζομαι ότι στις εποχές που ζούμε, μάλλον μελαγχολικά βλέπουμε τα πράγματα, όταν αναγκάζομαστε να βάλουμε ανθρώπους στη διαθεσιμότητα και δεν είναι εποχές για κούφια λόγια και κούφια χαμόγελα. Πάντα λοιπόν έχω επίγνωση της σοβαρότητας των καιρών.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Ορίστε, κύριε Νικολόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι έχουν καταλάβει πια ότι αυτό το πακέτο που έχουμε προποστά μας για ψήφιση, είναι ένας ακόμα κρίκος στην ίδια βαριά και ασήκωτη αλυσίδα, με την οποία δένεται χειροπόδαρα η Ελλάδα και όλο και περισσότερο, βυθίζεται σε αυτόν το βούρκο της φτώχειας, της κοινωνικής και της οικονομικής ισοπέδωσης.

Είμαι σίγουρος ότι και εσείς δεν χρειάζεται να πάρετε τα αυτιά μου, για να ακούσετε όσα λένε οι συμπολίτες μας, όσα λένε οι ψηφοφόροι μας, όσα λένε εκείνοι που μας έστειλαν εδώ στο Κοινοβούλιο. Με ζήτησαν όμως σήμερα, οι χιλιάδες απεργοί, διαδηλωτές και με είδαν δίπλα τους, να μεταφέρω ρητορικά ερωτήματα εδώ σε εσάς. Δεν ήσαν τρομοκράτες. Ήσαν απλοί φιλήσυχοι πολίτες, νοικοκυραίοι. Μάλιστα δεν σας κρύβω ότι οι περισσότεροι απ' αυτούς, που με ήξεραν με το όνομά μου, νεοδημοκράτες ήταν. Δεν είχαν καμμία σχέση με εκείνους που λίγο πριν, απ' αυτό το Βήμα, με βαρύτατες, όπως εσείς νομίζατε, εκφράσεις ήθελαν να σας ενοχοποιήσουν.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ**)

Ήσαν οι «δικοί» μας άνθρωποι που έλεγαν αυτά που είπε η κ. Σακοράφα! Δεν ήταν της «17 Νοέμβρη». Ήσαν παιδιά της «γαλάζιας» γενιάς, που μου είπαν να σας ρωτήσω, κύριοι συνάδελφοι, τότε είχαμε δίκιο. Τότε που με τον Καραμανλή μονιμοποιούσαμε με την ψήφο μας και την ψήφο όλων των παρατάξεων εκείνους, που είχαν πάρα πολλά χρόνια και ευσυνειδήτητα δούλευαν στο δημόσιο και δέχονταν τους έλεγαν συμβασιούχους, αλλά εξυπηρετούσαν πάγιες ανάγκες και πέρασαν τα χρόνια και έγιναν πενηντάρηδες και θα έπρεπε και εκείνοι να έχουν κάποια στοι-

χειώδη δικαιώματα; Ή τώρα που τους λέμε: «Έξω! Είστε περιττός βάρος!».

Πότε είχαμε δίκιο; Τότε που με τον Κώστα Καραμανλή είπαμε ότι οι τρίτεκνοι είναι ήρωες και οι πολύτεκνοι ακόμη πιο πολύ και γι' αυτό θα πρέπει να τους προστατέψουμε. Σήμερα άκουσα με μεγάλη ευχαρίστηση, όπως και χθες στην επιτροπή, από συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας να λένε στην Κυβέρνηση «Παιδιά, προστατέψτε αυτούς τους ανθρώπους! Δεν βλέπετε το δημογραφικό; Ξεχάσατε τι λέγαμε εδώ;». Πότε είχαμε δίκιο; Πότε είχαμε άδικο;

Μου είπαν ακόμη να σας ρωτήσω: Αλήθεια, αυτά που είπε η κ. Σακοράφα δεν τα λέγαμε εμείς προεκλογικά; Δεν λέγαμε δηλαδή, ότι θα συγκροτήσουμε μία εξεταστική επιτροπή, για να στείλουμε στη φυλακή αυτούς που έφεραν το ΔΝΤ; Ποιους; Αυτούς με τους οποίους σήμερα, είστε μαζί στην Κυβέρνηση. Το έλεγε αυτό κάποια τρομοκρατική οργάνωση; Ο Αντώνης ο Σαμαράς το έλεγε και δεσμευόταν και από εδώ σε όλη την Ελλάδα.

Γιατί σήμερα λοιπόν λέμε «θιγόμεθα», γιατί απ' αυτό το βήμα, κάποιοι μετέφεραν αυτήν την επιθυμία του λαού; Ποια; Τη δίκαιη επιθυμία που λέει: «Τι συνέβη, βρε παιδιά; Πώς συνέβη και άλλαξαν όλα αυτά τα πράγματα; Μήπως λέγαμε ψέματα προεκλογικά; Μήπως και μετεκλογικά, όταν τα τρία κόμματα από κοινού, συμφώνησαν και υπέγραψαν;»

Θέλετε να το καταθέσω τι υπέγραψαν μετεκλογικά και συγκρότησαν αυτήν την Κυβέρνηση; Αυτά που σήμερα, επιτρέπουμε εμείς με τη συμπεριφορά μας να τα υπερασπίζεται ο ΣΥΡΙΖΑ. Δεν μας φταίει ο ΣΥΡΙΖΑ. Εμείς τα υπερασπιζόμαστε αυτά. Εμείς αφήνουμε αυτόν το ζωτικό χώρο. Ούτε βέβαια φταίει η Χρυσή Αυγή, αυτό το άκρο που έρχεται να καλύψει –κακώς– απλώς τη δικαιολογημένη οργή του κόσμου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξέρετε, είμαι σίγουρος πως αυτά τα ίδια σας ρωτούν τα δικά σας παιδιά, οι δικοί σας συγγενείς, οι δικοί σας ψηφοφόροι. Μα σας το ζητάει η δική σας συνείδηση. Δεν μου μένει καμμία αμφιβολία. Δεν είμαι εγώ κάτι το διαφορετικό απ' αυτό που είστε εσείς. Είμαι απολύτως σίγουρος ότι και εσείς λυπάστε και στενοχωριέστε, όταν διαβάζετε στον ξένο τύπο –το είπα και χθες στην επιτροπή– όχι από τον «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ», αλλά από τους «NEW YORK TIMES», ότι δεν πάει πουθενά αυτή η συνταγή, ότι πάμε ολοένα στην καταστροφή.

Δεκακτώ ή μάλλον –πώς έλεγε εκείνη η διαφήμιση;– είκοσι εννέα κατασκευαστές συνολογούν ότι το τάδε προϊόν είναι καλό. Δεκαοκτώ...

ΠΑΥΛΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Συνιστούν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Συνιστούν. Έχετε δίκιο, κύριε συνάδελφε, και σας ευχαριστώ.

Το λέω ακριβώς, για να το ακούσουν οι συμπολίτες μου. Δεκαοκτώ, λοιπόν, κύριε συνάδελφε! Βρείτε μου εσείς άλλη περίπτωση. Δεκαοκτώ κορυφαίοι δημοσιογράφοι συνυπογράφουν το προχθεσινό κεντρικό άρθρο της αμερικανικής εφημερίδας, που λέει: «Πού πάτε;» Δεν πάει πουθενά. Γιατί το κάνει η Κυβέρνηση;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξέρετε ποιο είναι το κακό; Ότι όλα αυτά τα ξέρει η Κυβέρνηση. Αν δεν τα ήξερε, αν πίστευε ότι είναι διαφορετικά και βρισκόταν σε πλάνη, θα ήταν το αποτέλεσμα ίδιο, αλλά –δεν βαριέσαι– θα είχε ένα άλλοθι. Σήμερα δεν υπάρχει κανένα άλλοθι! Και είναι τραγικό να αναγκάζεται ο Έλληνας Βουλευτής ή ο Υπουργός ή ο Πρωθυπουργός να βγαίνει στον ελληνικό λαό και να λέει: «Το ξέρω ότι τα μέτρα που παίρνω, δεν είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Δεν σώζουν την πατρίδα και σίγουρα προσφέρουν δυστυχία σε εσάς μόνο. Όμως τι να κάνω; Αυτό μου ζητούν οι ξένοι δανειστές. Δεν είναι η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας. Το ξέρω, αλλά τι να κάνω;».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Προχθές ο κ. Κουβέλης είπε ότι ο κύριος Πρωθυπουργός είχε αποφασίσει να πάει σε εκλογές, αλλά ούτε αυτό το δικαίωμα δεν έχει. Του το απαγόρευσαν. Έτσι είπε ο κ. Κουβέλης. Ποιοι του το απαγόρευσαν; Ποιοι κάνουν κουμάντο σε αυτόν τον τόπο; Άλλοι κάνουν κουμάντο; Δεν κάνει ο Πρωθυπουργός; Δεν υπήρξε απάντηση. Σαν να μη συνέβη τίποτα.

Χθες –ω της ειρωνείας!– ψηφίσαμε την παραπομπή του Παπα-

κωνσταντίνου, αλλά όχι του Παπανδρέου, όχι του Βενιζέλου.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Τι λέτε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Εκεί στήσαμε διαφορετικές κάλπες, μην τυχόν και ξεφύγει κανένας, κατά εκείνο το προηγούμενο των «εγχρώμων» ψηφοδελτίων.

Είναι κανένας Έλληνας, νομίζετε εσείς, που πιστεύει ότι ενώ γι' αυτούς τους λόγους, που σωστά παραπέμπουμε τον κ. Παπακωνσταντίνου, δεν πρέπει να πάει ο κ. Βενιζέλος, όταν η ιδιαιτέρα του κ. Βενιζέλου έκανε ταξίδια μαζί με τον κ. Διώτη;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κύριε Νικολόπουλε.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Και υπάρχουν γι' αυτόν το λόγο, για τη λίστα Λαγκάρντ, κύριε συνάδελφε, οι αποδείξεις. Έχει κατατεθεί ερώτηση, κύριε συνάδελφε.

Ακούστε. Αν νομίζετε πραγματικά ότι μπορείτε όλα αυτά να τα καμουφλάρετε με μια...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Σεβαστείτε τον χρόνο, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: ...πλειοψηφία έτσι συγκυριακή, ε, λοιπόν, ο κόσμος πράγματι, με την ανάσα του θα σας καίει και θα μας καίει όλους, όσο οι απαντήσεις δεν θα είναι εκείνες, που μπορεί να βρίσκονται σε ευθεία γραμμή με αυτό που λέγεται εθνικό και λαϊκό συμφέρον.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει η κ. Χρυσούλα Γιαταγάνη, Βουλευτής των Ανεξάρτητων Ελλήνων, για επτά λεπτά.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ - ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δικομματική Κυβέρνηση καταθέτει κατά την προσηφιλία και πάγια τακτική της, άλλο ένα πολυνομοσχέδιο –«σκούπα», με το οποίο σαρώνει ό,τι έχει απομείνει όρθιο πλέον σε αυτόν τον τόπο.

Το νομοσχέδιο αυτό αντίκειται όχι μόνο σε διατάξεις του Συντάγματος, όπως προαναφέραμε, αλλά και στην κοινή λογική. Έχουμε πλέον καταντήσει κατάπτυστοι με τον τρόπο που νομοθετούμε. Κάθε τρεις και λίγο, τροποποιούνται διατάξεις που μόλις πριν από λίγους μήνες, έχουν ψηφιστεί από τη Βουλή. Δεν υπάρχει καμμία ασφάλεια δικαίου για τους πολίτες.

Ενδεικτικό της προχειρότητας και της παντελούς έλλειψης σχεδιασμού είναι η κατάθεση άνω των είκοσι τροπολογιών μέχρι στιγμής από συναδέλφους της Πλειοψηφίας.

Το πολυδιαφημιζόμενο νομοσχέδιο έχει συνταγή με πλήρη προχειρότητα. Κατατέθηκε δε, χωρίς καν να έχει τις υπογραφές του αρμόδιου Υπουργού Οικονομικών και του Υπουργού Υγείας. Δεν αντιμετωπίζει κατ' ελάχιστον τα υπαρκτά προβλήματα του ελληνικού λαού και της κοινωνίας. Τουναντίον τα εντείνει.

Απομυζά και τις τελευταίες ρανίδες ζωτικότητας από την εθνική μας οικονομία, τα τελευταία αποθέματα αντοχής της ελληνικής οικογένειας.

Θα σταχυολογήσω τις απόψεις μου από κάποια άρθρα του νομοσχεδίου, στα οποία θα αναφερθώ αναλυτικά στην κατ' άρθρο συζήτηση.

Με το άκρωσ απαράδεκτο αυτό νομοσχέδιο, το πρώτο τμήμα του, που αφορά τον Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, η Κυβέρνηση συνεχίζει τη μνημονιακή λαίλαπα. Επιτίθεται για μία ακόμη φορά και επιχειρεί να αφανίσει πλέον ολοσχερώς, όλες τις ευπαθείς κοινωνικές ομάδες –ΑΜΕΑ, τρίτεκνες και πολύτεκνες οικογένειες, μονογονεϊκές οικογένειες, μαθητές και φοιτητές– τις οποίες έχει την υποχρέωση από το Σύνταγμα να προστατεύει. Πότε όμως, νοιάστηκε η Κυβέρνηση για το Σύνταγμα της χώρας και τις επιταγές του, αφού πλήθος διατάξεων και ενεργειών της είναι αντίθετες σε αυτό;

Με το 35% των τρίτεκνων οικογενειών κάτω από το όριο της φτώχειας και σε συνθήκες εξαθλίωσης, με τη χώρα μας την τρίτη πιο γηρασμένη χώρα του κόσμου, με τη διαρκώς αυξανόμενη υπογεννητικότητα και τη ραγδαία πληθυσμιακή αλλοίωση της Ελλάδος, η Κυβέρνηση δείχνει την αναλγησία της και την αδιαφορία της για το μέλλον της πατρίδας μας, τη συνταγματική επιταγή περί προστασίας της πολύτεκνης οικογένειας και της υποχρέωσης που έχει για σχεδιασμό και εφαρμογή δημογραφι-

κής πολιτικής. Την ίδια μεταχείριση επιφυλάσσει το φορολογικό νομοσχέδιο και για τα ΑΜΕΑ.

Η Κυβέρνηση δεν επιτίθεται μόνο σε αυτές τις ομάδες. Επιτίθεται με βάναισο τρόπο σε όλους τους Έλληνες πολίτες, φορολογούμενους, εργαζομένους και ανέργους, εισάγοντας νέες φοροεπιβαρύνσεις, χαράτσια και καταργώντας πολλές φοροαπαλλαγές.

Οι πολίτες αλλά και οι επιχειρήσεις και οι επενδυτές χρειάζονται ένα σταθερό φορολογικό πλαίσιο. Όλοι πρέπει να γνωρίζουμε εκ των προτέρων, τον νόμο που θα εφαρμόζεται. Δεν είναι δυνατόν -κι εν πάση περιπτώσει δεν συνάδει με την έννοια της ευνομούμενης πολιτείας- να υπάρχουν κάθε τόσο, τόσες πολλές τροποποιήσεις στη φορολογική νομοθεσία και στη νομοθεσία εν γένει. Ουδείς πλέον είναι σε θέση να γνωρίζει πώς θα κριθεί η περίπτωση του, ούτε οι πολίτες ούτε οι αρμόδιες υπηρεσίες ούτε καν οι δικαστικές αρχές.

Με τα άρθρα 80, 81 και 82 η Κυβέρνηση καταργεί φορείς χωρίς προηγούμενη αξιολόγησή τους. Πετάει στο δρόμο χιλιάδες ανθρώπους και καταστρέφει χιλιάδες οικογένειες. Αυξάνει έτσι δραματικά, το ποσοστό ανεργίας. Είμαστε πρωταθλητές στην ανεργία πανευρωπαϊκά.

Στη Θεσσαλονίκη η ανεργία υπερβαίνει το 35% και η ανεργία των νέων το 70%. Είμαστε πρωταθλητές και στην ύφεση. Είναι ο έκτος χρόνος ύφεσης που διανύουμε.

Και ως αντιστάθμισμα σε όλα αυτά, έρχεται τώρα η Κυβέρνηση, πλήρως υποταγμένη στις επιθυμίες των δανειστών μας, να προτείνει και άλλα μέτρα, τα οποία οδηγούν με μαθηματική ακρίβεια σε αύξηση της ύφεσης και της ανεργίας και επομένως σε καταρρευση των εσόδων.

Επιλέγει αυτήν τη φορά ως θυσία στο βωμό των υπαλληλίσκων τοκογλύφων, ολόκληρους κλάδους εργαζομένων, οι οποίοι έχουν προσληφθεί με αξιοκρατικές διαδικασίες κι έχουν πτυχία, μεταπτυχιακά, γνωρίζουν δυο, τρεις ξένες γλώσσες και ορισμένοι έχουν και διδακτορικά. Αυτοί οι εργαζόμενοι καλύπτουν ευαίσθητους τομείς της κοινωνίας, όπως οι δημοτικοί αστυνομικοί που ασκούν είκοσι οκτώ αρμοδιότητες. Ο έλεγχος για το παρεμπόριο, την παράνομη στάθμευση και τα καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος είναι κάποιες από τις αρμοδιότητες που ασκούν. Οι σχολικοί φύλακες είναι αυτοί που προστατεύουν τα παιδιά μας από τους εμπόρους ναρκωτικών, που πωλούν πλέον την πιαμάτεια τους μέσα στα σχολεία, αποτρέπουν την είσοδο εξωσχολικών και εμποδίζουν έτσι, τις καταστροφές στις κτηριακές εγκαταστάσεις και στην κινητή περιουσία του σχολείου.

Μάλιστα η Κυβέρνηση προβαίνει σε αυτά χωρίς αξιολόγηση των φορέων και των υπαλλήλων, χωρίς να υπάρχει σχεδιασμός για το πού και πώς θα απορροφηθούν οι άνθρωποι αυτοί και χωρίς ιδιαίτερη πρόβλεψη για τις τρίτεκνες οικογένειες και τα ΑΜΕΑ.

Οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης οδηγούνται σε αδιέξοδο. Η μέγγενη των περικοπών τόσο στο προσωπικό όσο και στα οικονομικά τους και των παρατηρητηρίων που τους επιβάλλετε, θα οδηγήσει κυριολεκτικά σε λουκέτα πολλούς από αυτούς. Μάλιστα απολύει προσωπικό από δομές και φορείς της τοπικής αυτοδιοίκησης, χωρίς να έχει αυτό το δικαίωμα. Το δικαίωμα για την κατάργηση αυτών των δομών το έχει μόνο ο δήμος, μετά από έγκριση της περιφέρειας και όχι η κεντρική διοίκηση.

Νοιάζεστε μόνο για τους αριθμούς, χωρίς να βλέπετε τις ανάγκες και τους ανθρώπους πίσω από αυτούς. Είστε άσχετοι με την τοπική αυτοδιοίκηση και με τη διοίκηση γενικά.

Κατά τον ίδιο τρόπο μετρήσατε αριθμούς και αποφανθήκατε ότι πρέπει να καταργηθούν ολόκληρες κατηγορίες εκπαιδευτικών στην τεχνική εκπαίδευση. Προστίθενται έτσι, χιλιάδες οικογένειες στη στρατιά των ανέργων. Κυρίως όμως, αφήνετε είκοσι χιλιάδες μαθητές στο δρόμο, παιδιά οικογενειών που προφανώς, δεν μπορούν να έχουν πρόσβαση στην ιδιωτική εκπαίδευση, που τόσο διακαώς επιθυμείτε να επιβάλετε, διαλύοντας το χώρο της δημόσιας δωρεάν παιδείας.

Με την ίδια προχειρότητα και αναληγσία προετοιμάζετε στα άρθρα 90 και 91 τις επόμενες στρατιές ανέργων. Είναι πρωτοφανές πρώτα να απολύεται ο εργαζόμενος και μετά να αξιολο-

γείται η υπηρεσία του.

Προχωράτε επομένως, σε ένα επικίνδυνο μονοπάτι, το οποίο ακόμη και οι αξιωματούχοι του ΔΝΤ έχουν ομολογήσει ότι είναι αδιέξοδο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Το αποτέλεσμα θα είναι ολέθριο για την ελληνική οικονομία και καταστροφικό για την ελληνική κοινωνία. Αντί να λαμβάνουμε μέτρα που θα καταπολεμήσουν την ανεργία και την ύφεση, καταστρέφουμε και τα ψήγματα της οποίας ανάπτυξης και φοροδοτικής ικανότητας των πολιτών, που υπάρχουν ακόμα.

Δριμύτατη επίθεση και τη χαριστική βολή δέχονται και τα εργασιακά δικαιώματα, ο κατώτατος μισθός και η δικαστική προστασία των εργαζομένων έναντι των άκρων απολύσεων. Τροποποιούνται διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας εις βάρος των εργαζομένων, χωρίς να διαφυλάσσεται το πώς αυτοί θα προστατεύονται, όταν η δικαιοσύνη δεν θα μπορέσει να αποφανθεί εντός των ασφυκτικών προθεσμιών. Τι θα γίνει εκ των υστέρων, αν δικαιωθούν οι εργαζόμενοι; Θα έχουν απολέσει οριστικά τη δουλειά τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Παρακαλώ, κυρία συνάδελφε, ολοκληρώστε.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ-ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Πώς θα ζουν όλο αυτό το διάστημα;

Η διάταξη του άρθρου 732 Α' του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας είχε θεσπιστεί με το άρθρο 64 του ν.4139/2013 ομόφωνα, πριν από τέσσερις μόλις μήνες και τώρα την καταργείτε. Η διάταξη αυτή απέβλεπε στην ελάχιστη έστω προστασία στον ευαίσθητο τομέα της εργασίας και των εργασιακών δικαιωμάτων που έχετε κυριολεκτικά ρημάξει.

Πρέπει να μας απαντήσετε, κύριοι Υπουργοί: Τι είστε; Είστε Υπουργοί επιφορτισμένοι να υπηρετείτε το κοινό καλό και το συμφέρον των Ελλήνων πολιτών ή στρατιωτάκια της τρόικας που έρχεται εδώ δήθεν, να μας βοηθήσει, αλλά στην πραγματικότητα έρχεται για να μας καταστρέψει, για να καταλύσει κάθε έννοια δικαίου, ηθικής αρχής και κοινωνικής συνοχής;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Παρακαλώ, κυρία συνάδελφε, ολοκληρώστε.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ-ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ: Τελειώνω.

Έχετε δική σας άποψη, όταν βλέπετε τα ανελέητα νούμερα της ανεργίας και των αυτοκτονιών, όταν βλέπετε μανάδες και πατεράδες να πηδάνε από τα μπαλκόνια, γιατί δεν έχουν γάλα να δώσουν στα παιδιά τους, όταν παιδιά λιποθυμάνε νηστικά στο σχολείο ή ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας ή μήπως δεν σας νοιάζει, επειδή δεν είναι τα δικά σας παιδιά;

Με αυτές τις σκέψεις καταψηφίζω ανεπιφύλακτα το παρόν νομοσχέδιο επί της αρχής.

Στην κατ' άρθρο συζήτηση θα προτείνω νομοτεχνικές βελτιώσεις επί των άρθρων 105 και 106.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει η κ. Χαραλαμπίδου και ακολουθεί η κ. Δριτσέλη.

Σας παρακαλώ να τηρούμε τον χρόνο. Η τήρηση του χρόνου είναι σεβασμός στους συναδέλφους. Έχουμε άλλους ενενήντα περίπου ομιλητές.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έχουμε και σήμερα μπροστά μας ένα ακόμα νομοσχέδιο γραμμένο από τους υπαλλήλους της τρόικας, των τραπεζιτών και της εργοδοσίας, ένα ακόμα δώρο για το κεφάλαιο, ένα ακόμα χτύπημα για τον κόσμο της εργασίας, με τη γνωστή τακτική, πρακτική που θέλει, πριν εγκριθεί κάθε δανειακή τοκογλυφική δόση, η Κυβέρνηση να φέρνει ένα νέο ακόμα χτύπημα στον ελληνικό λαό.

Ας πάμε κατευθείαν στο θέμα, το οποίο θα αναπτύξω εγώ. Μηχανισμός διαμόρφωσης του κατώτατου μισθού: Πρόκειται για ένα μηχανισμό, ξεκάθαρη κοροϊδία, που ολοκληρώνει την κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων, δίνει τη δυνατότητα και το δικαίωμα στον κάθε Υπουργό να καθορίζει, με βάση τα γνωστά νεοφιλελεύθερα κριτήρια που περιγράφονται στο νόμο, το ύψος του κατώτατου μισθού και του κατώτατου ημερομισθίου, έπειτα από ένα διάλογο παρωδία, η απόφαση του το πόρισμα του

οποίου δεν θα είναι ούτε καν δεσμευτικά.

Πρόσφατα ο ίδιος ο Υπουργός Εργασίας δήλωσε ότι με το σύστημα το οποίο φέρνει σήμερα η Κυβέρνηση και απαιτεί από τη Βουλή να νομοθετήσει, οδηγούμαστε πιο κοντά στις ευρωπαϊκές πρακτικές για τον κατώτατο μισθό. Και μάλιστα, όπως λέει ο κύριος Υπουργός, αυτό δίνει τη δυνατότητα να υπάρχει ένα μισθολογικό πάτωμα ασφαλείας και από εκεί και πάνω, να συμφωνούνται αυξήσεις μετά από διαπραγματεύσεις.

Τίποτε από τα δύο που λέει ο κύριος Υπουργός, δεν ισχύει. Πρώτα απ' όλα ο κατώτατος μισθός σε εθνικό επίπεδο, συναντάται σήμερα σε είκοσι από τα είκοσι επτά κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στα υπόλοιπα επτά κράτη -Αυστρία, Γερμανία, Δανία, Σουηδία, Φινλανδία, Ιταλία και Κύπρος- δεν υπάρχει μεν κατώτατος μισθός σε εθνικό επίπεδο, υπάρχουν όμως κατώτατοι μισθοί, που διαπραγματεύονται οι κοινωνικοί συντονιστές σε κλαδικά επίπεδα.

Έχουμε ξαναπεί πρόσφατα ως ΣΥΡΙΖΑ -αλλά η Κυβέρνηση παριστάνει ότι δεν ακούει- ότι με την έναρξη της οικονομικής κρίσης και ύφεσης είχαμε τρεις κατηγορίες μισθών σε ευρωπαϊκό επίπεδο: Είχαμε πάγωμα των ονομαστικών κατώτατων μισθών στην Ιρλανδία, στις Βαλτικές χώρες, στην Τσεχία, στη Βουλγαρία και στη Ρουμανία. Είχαμε ένα δεύτερο επίπεδο με χαμηλές αυξήσεις στην Αγγλία, στη Γαλλία και στην Ολλανδία. Είχαμε όμως σε κάποιες χώρες σημαντικές αυξήσεις των κατώτατων μισθών, όπως στην Πορτογαλία, στην Σλοβενία και στην Πολωνία.

Η χώρα μας, η Ελλάδα, είναι η μοναδική χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην οποία επιβλήθηκε με πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου ονομαστική μείωση του κατώτατου μισθού, στο πλαίσιο της υλοποίησης του δεύτερου μνημονίου -θυμίζω ότι είναι 22% στον κατώτατο μισθό και το ημερομίσθιο και 32% για τους νέους ηλικίας κάτω των 25 ετών- με αποτέλεσμα σήμερα, ο ελληνικός κατώτατος μισθός να ανέρχεται περίπου στο 49%-από 60% που ήταν- του αντίστοιχου κατώτατου μισθού των αναπτυγμένων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ίσχυε πριν από το μνημόνιο 2, με βάση την εθνική γενική συλλογική σύμβαση εργασίας.

Δεύτερο ζήτημα: Δεν υπάρχει σήμερα καμμία απολύτως συλλογική διαπραγμάτευση. Η δυνατότητα να συμφωνούνται αυξήσεις μεταξύ εργοδοτών και εργαζομένων πάνω από τα 586 ευρώ, που είναι ο κατώτατος μισθός, με βάση τη μείωση της εθνικής συλλογικής σύμβασης και την πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου, είναι αστεία για όποιον έχει πραγματική ιδέα για το τι συμβαίνει στην αγορά εργασίας και στους τόπους δουλειάς, στις επιχειρήσεις, είτε μικρές είτε μεγάλες, και στα εργοστάσια.

Τα έχουμε ξαναπεί αυτά με αφορμή την πρόταση νόμου του ΣΥΡΙΖΑ για την επαναφορά του κατώτατου μισθού στην προ μνημονίου εποχή, πρόταση την οποία φυσικά, απορρίπτουμε. Η κατάργηση της εθνικής γενικής συλλογικής σύμβασης εργασίας, η κατάργηση της αρχής της ευνοϊκότερης ρύθμισης, η κατάργηση της επεκτασιμότητας των κλαδικών συλλογικών συμβάσεων, ο περιορισμός της διάρκειας της μετενέργειας των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, ουσιαστικά έχουν διαλύσει το χαρακτήρα των συλλογικών διαπραγματεύσεων.

Τι συμβαίνει στην πράξη; Το αποτέλεσμα της όποιας διαπραγμάτευσης είναι προαποφασισμένο από τη στιγμή που η μόνη εναλλακτική που υπάρχει, στους όρους που θέτει ο εργοδότης, είναι η ατομική διαπραγμάτευση και στο τέλος-τέλος η αμοιβή στα όρια του κατώτατου μισθού, χωρίς να είναι κατοχυρωμένο θεσμικό δικαίωμα. Αυτό εξάλλου, δείχνουν και τα στοιχεία του ΟΜΕΔ για το 2012.

Είχαμε ξαναπεί ότι το 2012 είχαν υπογραφεί μόνο έντεκα μοιροεπαγγελματικές συμβάσεις εργασίας -είκοσι έξι κλαδικές- σε αντίθεση με πενήντα δύο κλαδικές το 2010, αλλά εννιάκοσιες εβδομήντα πέντε επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις, ενώ το 2010 είχαν υπογραφεί μόλις διακόσιες τριάντα οκτώ επιχειρησιακές. Και από τα ίδια τα στοιχεία του Υπουργείου Εργασίας οι συμβάσεις που υπογράφονται, υπογράφονται από τις γνωστές ενώσεις προσώπων και όχι από σωματεία. Πάνω από το 80% των επιχειρησιακών συμβάσεων αυτά τα δύο χρόνια, υπογράφηκαν από ενώσεις προσώπων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, σε μισό λεπτό τελειώνω.

Έτσι στην πραγματικότητα -και το ξέρετε πολύ καλά όλοι σας- οι ενώσεις προσώπων εκπροσωπούνται είτε από συγγενικά προς τον εργοδότη πρόσωπα είτε από διευθυντικά στελέχη επιχειρήσεων. Και φτάνουμε στο σημείο, από τη στιγμή που υπάρχει έλλειψη συνδικαλιστικής προστασίας, από τη στιγμή που υπάρχει κίνδυνος στην ατομική διαπραγμάτευση, από τη στιγμή που έχουμε πρωτοφανή ποσοστά ανεργίας, από τη στιγμή που έχουμε απελευθερωμένες και πάμφθηνες απολύσεις, η εργατική πλευρά, που είναι η πιο αδύναμη πλευρά, να υποχρεώνεται σε συναίνεση άνευ όρων.

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, πέρα από αυτά, εγείρεται κι ένα άλλο ερώτημα, στο οποίο νομίζω ότι πρέπει σήμερα ο Υπουργός Εργασίας να μας δώσει μία ξεκάθαρη απάντηση. Τι θα γίνει μέχρι το 2017 που θα μπει σε εφαρμογή -αν περάσει- ο μηχανισμός για τον κατώτατο μισθό; Θα συνεχίσετε να μειώνετε τους μισθούς των εργαζομένων με πράξεις του Υπουργικού Συμβουλίου;

Για όλους αυτούς τους λόγους, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, πιστεύουμε ότι η καλύτερη επιλογή για το λαό είναι η ανάπτυξη του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος, είναι η άμεση ανατροπή σας, διότι μόνο έτσι μπορεί να μπει η δημοκρατία στους τόπους δουλειάς και οι εργαζόμενοι να έρθουν στο προσκήνιο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο για λίγα λεπτά; Αν επιτρέπετε, θέλω να κάνω μία παρέμβαση που θεωρώ χρήσιμη για την κοινοβουλευτική διαδικασία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει ο Υπουργός Εργασίας κ. Βρούτσης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Επειδή πιστεύω ότι οι στιγμές δεν περνούν να αφήνονται ακιές και πρέπει να διευκρινίζουμε τα πράγματα όπως είναι, άκουσα την ομιλήτρια εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ, την κ. Χαραλαμπίδου, να τοποθετείται για το θέμα του κατώτατου μισθού. Αύριο θα τοποθετηθώ αναλυτικά, γιατί είναι ένα κρίσιμο ζήτημα που εκ μέρους του Υπουργείου Εργασίας και της Κυβέρνησης, το θεωρούμε μεταρρύθμιση προς τη θετική κατεύθυνση.

Σήμερα όμως, πάω σε αυτά τα οποία ακούστηκαν, θέλω να πω και να αποκαταστήσω δύο πράγματα, τα οποία θεωρώ σημαντικά.

Πρώτον, ο κατώτατος μισθός με τη σημερινή του μορφή, έτσι όπως διαμορφώθηκε με το ν. 4024 το Φεβρουάριο του 2012, θα παραμείνει σταθερός -το έχω πει πάρα πολλές φορές ότι δεν πρέπει να τρομοκρατούμε ή να δημιουργούμε μια εικόνα η οποία δεν είναι πραγματική- μέχρι και το 2017, οπότε θα αρχίσει να λειτουργεί ο νέος μηχανισμός.

Δεύτερον, αυτό το οποίο δημιουργεί απορίες είναι η δική σας θέση. Εμείς ως Κυβέρνηση, έχουμε ξεκαθαρίσει ότι πάμε με ένα νέο σύστημα, το οποίο συγκλίνει στην ευρωπαϊκή πραγματικότητα. Η θέση του ΣΥΡΙΖΑ είναι -και έχω ακούσει και τις απόψεις για τη διαμόρφωση του κατώτατου μισθού- ότι θα παρέμβει νομοθετικά, για να φέρει τον κατώτατο μισθό στα 750 ευρώ. Αυτή δεν είναι η θέση σας; Είναι.

Άρα τι κάνετε; Ουσιαστικά κάνετε το ίδιο ακριβώς. Παρεμβαίνετε νομοθετικά. Η πρόταση η δική σας είναι αποτέλεσμα κοινωνικού διαλόγου; Σαφέστατα όχι. Νομοθετικά παρεμβαίνετε και παρακαλώ πάρα πολύ κάντε δύο πράγματα: Ή επιβεβαιώστε ή διορθώστε τη θέση σας, διότι με τον τρόπο που τοποθετείστε, λέτε ότι θα εισαγάγετε κι εσείς έναν νέο μηχανισμό κατώτατου μισθού, και θα κάνετε νομοθετική παρέμβαση, ως κυβέρνηση, αν γίνετε.

Επιπλέον για την οικονομία της συζήτησης, θέλω να σας πω ότι τα πράγματα δεν είναι τόσο μαύρα όσο τα περιγράφετε. Παραδείγματος χάριν, αύριο θα παρουσιαστούν εκ μέρους του ΣΕΠΕ τα στοιχεία για την απασχόληση, τα οποία δείχνουν κάποια σημαντικά πράγματα.

Θα σας πω δύο στοιχεία ως παράδειγμα: Η αύξηση των προσ-

λήψεων, το πρώτο εξάμηνο του 2013 ήταν 37,29% -τετρακόσιες τριάντα μία χιλιάδες εννιάκοσιες δεκαεπτά- σε σχέση με τις τριακόσιες δεκατέσσερις χιλιάδες πεντακόσιες ενενήντα πέντε για το πρώτο εξάμηνο του 2012. Αυτό το οποίο είναι κρίσιμο και δείχνει ότι κάπου ισορροπεί η αγορά εργασίας και επανέρχεται, είναι ότι το πρώτο εξάμηνο του 2013 έγιναν διακόσιες εξήντα οκτώ χιλιάδες διακόσιες εξήντα δύο, πλήρους απασχόλησης, συμβάσεις, σε σχέση με το αντίστοιχο εξάμηνο του 2012, που ήταν εκατόν εβδομήντα έξι χιλιάδες πεντακόσιες σαράντα εννέα. Υπήρξε, δηλαδή, μία αύξηση σε επίπεδο πλήρους απασχόλησης κατά 51,95%.

Αύριο θα τοποθετηθώ πιο αναλυτικά για τον μηχανισμό.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει η κ. Δριτσέλη για επτά λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΔΡΙΤΣΕΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο ίδιο έργο θεατές και σήμερα. Για μία ακόμη φορά στη Βουλή των Ελλήνων καλούμαστε να συζητήσουμε ένα πολυνομοσχέδιο, το οποίο έχει υπαγορευθεί από την τρόικα σε εσάς, τους εναπομείναντες, υφισταμένους στη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ. Και αποτελεί τη νιοστή νομοθετική αυθαιρεσία που κατατίθεται τον τελευταίο χρόνο, με στόχο και αυτό, όπως όλα τα προηγούμενα, να καταπατήσει συνταγματικά, κοινωνικά και εργασιακά δικαιώματα και να ξεπουλήσει δημόσιο πλούτο.

Οι πειθήνιοι εκτελεστές του διεθνούς χρηματοπιστωτικού κεφαλαίου εμμένουν σε μία αποτυχημένη συνταγή, που όλοι πια συνομολογούν ότι είναι και κοινωνικά και οικονομικά επιζήμια. Έτσι έχουν συμπεριλάβει σ' αυτό το πολυνομοσχέδιο δεκάδες αντιλαϊκά μέτρα, επιχειρώντας να καταλύσουν ό,τι με αίμα κερδήθηκε στους δρόμους των κοινωνικών αγώνων εδώ και δεκαετίες, τη δημόσια παιδεία, τη δημόσια υγεία, ακόμη και τη δημοκρατία.

Σήμερα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έξω από τη Βουλή εκατοντάδες άνθρωποι εξέφραζαν την αντίθεσή τους και σ' αυτό το σχέδιο νόμου, που συντεταγμένα επιτίθεται στον κόσμο της εργασίας, μία επίθεση που είναι η σφοδρότερη που έχει σημειωθεί ποτέ στη χώρα από την περίοδο της δικτατορίας μέχρι και σήμερα.

Με το επονειδιστο αυτό κείμενο οι απολυμένοι αθροίζονται σε χιλιάδες, ξηλώνοντας έτσι, τον ιστό της χώρας, μόνο και μόνο για να ανέβουν τα δημοσκοπικά ποσοστά της κ. Μέρκελ και να εξυπηρετηθούν τα συμφέροντα των συνεταίρων σας, των επιχειρηματιών που ευνοούνται από το κενό των διαλυμένων δημόσιων υπηρεσιών.

Απολύετε ολόκληρες κατηγορίες εργαζομένων και έπειτα οι νεοδιορισθέντες μνημονιακοί Υπουργοί, που συνοψίζουν τις απολύσεις, καταφεύγουν στα κυριακάτικα φύλλα, για να δικαιολογήσουν τα αδικαιολόγητα, προφανώς για να επιχειρηματολογήσουν περίπου, ότι δεν είναι ανάληγοι. Με παροϊμώδεις φράσεις του τύπου, «Δεν κοιμάμαι καλά που απολύεται κόσμος» ή «Δεν πρόκειται να απολυθεί κανένας στην Υγεία» ή «Δεν είναι ταμπού οι απολύσεις» επιδιώκουν από τη μια, να διασκεδάσουν τα όποια συναισθήματα οργής και αγανάκτησης, δηλαδή να «χρυσώσουν το χάπι» -πράγμα που συμβαίνει με κάποιες διατάξεις που φέρνετε, όπως αυτή με τη Δημοτική Αστυνομία, η οποία δεν παρέχει καμμία ασφάλεια σε κανένα δημοτικό αστυνομικό, είναι, θα έλεγα, και συγγνώμη για την έκφραση, πομφόλυγες- και από την άλλη, να τροφοδοτήσουν τον κοινωνικό αυτοματισμό, να φέρουν τον ένα εργαζόμενο απέναντι στον άλλο.

Πρέπει να ξέρετε όμως, ότι η ελληνική κοινωνία ξέρει πάρα πολύ καλά πλέον τι συμβαίνει. Εδώ κι έναν χρόνο ζούμε το ίδιο ακριβώς σενάριο. Κάθε φορά που η τρόικα επισκέπτεται την χώρα μας, ακολουθούν σταθερά και σίγουρα βήματα. Έχουμε διαπραγματεύσεις, έχουμε εκβιασμό και μετά έχουμε νέα μέτρα.

Οι απολύσεις που προβλέπονται από το πολυνομοσχέδιο, αφορούν πάνω από δώδεκα χιλιάδες ανθρώπους και ας το πουν ξεκάθαρα οι Υπουργοί. Ξεπουλάτε δύομισι χιλιάδες εκπαιδευτικούς, τρειςμισι χιλιάδες δημοτικούς αστυνομικούς, δύομισι χιλιάδες σχολικούς φύλακες, έξι χιλιάδες συμβασιούχους, των οποίων οι δικαστικές προσφυγές εκκρεμούν, εργαζομένους στο Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης, εργαζομένους στον Ιππόδρομο.

Μάλιστα, είναι εργαζόμενοι, οι οποίοι ζουν το χειρότερο εργασιακό μεσαίωνα με συμβάσεις, τις οποίες υπογράφουν το πρωί και λήγουν το απόγευμα, λήγουν το βράδυ.

Μιλάμε για μία διαδικασία που ακολουθείται όλα αυτά χρόνια. Περίπου τετρακόσιοι εργαζόμενοι με ένα χουντικό νόμο κάθε πρωί, προσλαμβάνονται και κάθε βράδυ απολύονται. Αυτά τα πράγματα δεν συμβαίνουν πουθενά αλλού στον κόσμο.

Μετά από διάφορες «πιρουέτες» της Κυβέρνησης, έρχεται και ο ανασχηματισμός.

Τι κατάφερε λοιπόν ο νεοδιορισθείς Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης; Κατάφερε μετά από σκληρές, δήθεν, διαπραγματεύσεις με τους δανειστές, να σχεδιάσει την απόλυση χιλιάδων ανθρώπων, ενώ η τρόικα με φαιδρές δικαιολογίες φαίνεται να μην αναγνωρίζει καμμία από αυτές. Αυτό είναι το εξαιρετικό success story της βραχείας θητείας του κ. Μητσotάκη.

Φυσικά το πρόβλημα δεν είναι, ότι ο Υπουργός είναι κακός διαπραγματευτής. Το πρόβλημα είναι, ότι η Κυβέρνησή του είναι σύμμαχος της τρόικας και δεν διαπραγματεύεται τίποτα. Αντίθετα, συνδιαμορφώνει, σε αгаστή συνεργασία με τους δανειστές, την καταστροφή της χώρας.

Οι εκπαιδευτικοί που απολύονται και οι τεχνικές ειδικότητες που καταργούνται, αφήνουν το πεδίο ελεύθερο στους ιδιώτες, των οποίων τις επιχειρήσεις με χαρά, βλέπουμε τον κ. Αρβανιτόπουλο να εγκαινιάζει. Μπροστά στο αδιέξοδο που δημιουργείται, ακόμα και ο ίδιος πέφτει θύμα των αντιφάσεων του. Μαθαίνουμε ότι για να αποφοιτήσουν οι μαθητές, που ήδη παρακολουθούν τις εν λόγω ειδικότητες -το είπε, μάλιστα, πριν από λίγο και ο κ. Κεδίκογλου- ο Υπουργός θα προσλάβει τους καθηγητές που τίθενται σε διαθεσιμότητα ως ωρομισθίους, ενώ την ίδια στιγμή, θα διανύουν την περίοδο του οχταμήνου της αναμονής τους πριν από την απόλυση.

Εντός του ιδίου αντιφατικού πλαισίου, ο κ. Γεωργιάδης δηλώνει στη Βουλή ότι τους διαθεσίμους εκπαιδευτικούς των ιατρικών ειδικοτήτων θα τους μετατάξει στις δομές υγείας, που είναι ήδη υποστελεχωμένες. Και αναρωτιέται κανείς: Σε ποιες; Σε αυτές που έχει δηλώσει δημόσια ότι θα κλείσει και θα καταργήσει ούτως ή άλλως;

Είναι σαφές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η Κυβέρνηση υπερασπίζεται το παραλήρημα της τρόικας, χωρίς ούτε η ίδια να μπορεί να δικαιολογήσει τις ανατιολόγητες κινήσεις καταστροφής. Όπου εφαρμόζονται προγράμματα λιτότητας, συμβαίνει ακριβώς το ίδιο πράγμα. Το ίδιο το κράτος καταστρέφει τις παραγωγικές του ικανότητες με δικά του έξοδα, ενώ ο εξωτερικός δανεισμός καλπάζει. Είναι ακριβώς η ίδια συνταγή, αυτή που εφαρμόζετε κι εδώ με ακριβώς τα ίδια αποτελέσματα.

Θα μπορούσα για ώρες να απαριθμώ τις επείσυχτες ρυθμίσεις που εισάγονται: Καταργήσεις θέσεων, δομών και υπηρεσιών και ανάλυση απόλυση των εργαζομένων του δημοσίου με απλή υπουργική απόφαση. Παρεμβολή στη δικαστική λειτουργία με την ουσιαστική κατάργηση του μέτρου της προστασίας της εργασίας με προσωρινή διαταγή. Κούρεμα των εξόδων περιθάλψης των ασφαλισμένων του ΕΟΠΥΥ, όπου από την αρχή της θητείας βλέπουμε την Κυβέρνηση τη δημόσια υγεία να την εκλαμβάνει, σαν ένα βάρος, από το οποίο προσπαθεί συνεχώς να απαλλαχθεί. Κατάργηση φοροαπαλλαγών. Παγίωση χαρατσιών. Μεγαλύτερη ελαστικοποίηση της περιβαλλοντικής νομοθεσίας. Ξεπούλημα του Ιπποδρόμου στον ιδιωτικό τζόγο.

Κατά τα άλλα, η Κυβέρνηση επιχειρήσει να περάσει με τροπολογίες της, την απόλυτη ασυλία στους διοικούντες του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, για οποιοδήποτε έγκλημα κι αν διαπράξουν, ενώ ο κ. Αβραμόπουλος, προφανώς δυσανεκτήμένος από τον πρόσφατο ανασχηματισμό, θέλησε να πετά με το πρωθυπουργικό αεροπλάνο.

Κύριοι της τρόικας και της συγκυβέρνησης, ο ΣΥΡΙΖΑ σας λέει απλώς ότι ματαιοπονείτε. Ακόμα και σήμερα, αν συγκρατήσετε την οργή στις Κοινοβουλευτικές σας Ομάδες και διά της κοινοτικής πειθαρχίας περάσει το πολυνομοσχέδιο, να είστε βέβαιοι ότι δεν θα προλάβετε να το εφαρμόσετε για πολύ.

Αυτό το νομοθέτημα, όπως και όλα τα άλλα, έχουμε πει ξεκάθαρα και πολλές φορές, ότι δεν το αναγνωρίζουμε. Η μόνη αξία που θα έχουν αυτά τα κείμενα σε μερικούς μήνες, είναι αυτή της

ιστορικής μνήμης, για να θυμούνται όλοι ποιοι ήσαν και τι κάνατε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κι εμείς ευχαριστούμε την κ. Δριτσέλη.

Τον λόγο έχει ο κ. Ψυχάρης για επτά λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΨΥΧΑΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, συζητάμε για μία ακόμη φορά ένα πολυνομοσχέδιο το οποίο περιέχει υποχρεώσεις, ώστε να πάρουμε τη δόση των 6 δισεκατομμυρίων. Για μία ακόμη φορά όμως, ένα τέτοιο νομοσχέδιο έρχεται στο παρά πέντε, υπό την απειλή απώλειας χρημάτων που έχουμε ανάγκη ως χώρα. Και αυτό γιατί τα θέματα για τα οποία έχουμε δεσμευτεί στην τρόικα, έχουν μείνει για μία ακόμη φορά στα υπουργικά συρτάρια, στους φακέλους και, κυρίως στους Υπουργούς της προηγούμενης του ανασχηματισμού κυβέρνησης, χωρίς καν κάποια προετοιμασία. Αποτέλεσμα είναι, να μας εκβιάζει η σκληρή πραγματικότητα.

Θα επικεντρωθώ σε δύο σημεία του νομοσχεδίου, στο φορολογικό και στις αλλαγές στο δημόσιο.

Μετά λύπης μου διαπιστώνω ότι η φορολογική επαναστατική μεταρρύθμιση δεν μας ήλθε ποτέ. Άκουσα τον κ. Μαυραγάνη στην επιτροπή να κάνει λόγο για πρωτότυπες διατάξεις, για έναν νέο φορολογικό κώδικα. Τουναντίον, φτάσαμε σε μία κωμική κατάσταση. Λυπάμαι που το λέω «κωμική». Ως παράδειγμα αναφέρω το «καταργώ - δεν καταργώ τις αποδείξεις», σε διάστημα λίγων ημερών ή μάλλον λίγων ωρών.

Τώρα δίνουμε ραντεβού τον Σεπτέμβριο, όπως στα χειμερινά σινεμά, για μία νέα ρύθμιση. Και αυτή αν γίνει.

Λυπάμαι, αλλά πρόκειται περί προχειροδουλείας. Είναι ένα νομοσχέδιο γραμμένο στη λογική της κουρελούς, γεμάτο κενά και τρύπες, ενώ θα έπρεπε να είναι ένα απλό, κατανοητό, φιλικό προς τον πολίτη φορολογικό νομοσχέδιο, ώστε να κάνουμε τον πολίτη αυτόν σύμμαχο στην προσπάθεια της Κυβέρνησης, στην προσπάθεια όλων μας για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής.

Να σας δώσω ένα παράδειγμα: Τον περασμένο Ιανουάριο είχα προτείνει -ήταν εδώ και ο Υπουργός, ο κ. Στουρνάρας- οι μισθωτοί και συνταξιούχοι, οι οποίοι δεν έχουν καμμία άλλη πηγή εισοδήματος, να μην υποβάλουν φορολογική δήλωση, ώστε να απαλλαγούν και από μία περιττή διαδικασία, αλλά κυρίως να γλυτώσουν οι υπηρεσίες χρόνο και βάρος, ώστε να επικεντρωθούν στην καταπολέμηση της φοροδιαφυγής.

Φαίνεται πως είναι δύσκολο να κάνουμε την απλή λογική πολιτική.

Όσον αφορά τις αλλαγές στο δημόσιο: Πριν από περίπου τρεις ήμισι χρόνια, που πέρασε το πρώτο μνημόνιο, είχαν δοθεί υποσχέσεις στον ελληνικό λαό ότι θα υπάρχει αξιολόγηση στο δημόσιο, ότι οι υπάλληλοι θα κρίνονται αξιοκρατικά και θα απομακρυνθούν τουλάχιστον οι επίορκοι.

Μέχρι τότε πιστεύετε ότι μπορούμε να κοροϊδεύουμε εαυτούς και αλλήλους; Μέχρι τότε θα μιλάμε για μεταρρυθμίσεις, οι οποίες όμως, ζυγίζονται με μονάδα βάρους το πολιτικό κόστος;

Επιτέλους, το δημόσιο πρέπει να απαλλαγεί άμεσα από τους επίορκους υπαλλήλους και από τους υπαλλήλους που έχουν χρησιμοποιήσει όλα τα μέσα, θεμιτά και αθέμιτα, για να μένουν στις θέσεις τους.

Υπάρχει επίσης κι ένα άλλο θέμα: Όσον αφορά στις προσλήψεις που έχουν γίνει μέσω ΑΣΕΠ από το 1995 και μετά, ακούγονται πολλά και διάφορα, εάν αυτές είναι νομότυπες και έγκυρες. Οι αρμόδιοι Υπουργοί πρέπει να ψάξουν άμεσα στους φακέλους, στα αρχεία για πλαστά πιστοποιητικά, ώστε αφ' ενός να δημιουργηθεί ένα αίσθημα δικαιοσύνης, αλλά και να γλυτώσει το δημόσιο και από τους επίορκους, αλλά και από τους ανθρώπους που έχουν διοριστεί παράτυπα.

Επαναλαμβάνω: Οι μεταρρυθμίσεις για τις οποίες ο ελληνικός λαός μάς ψήφισε, δεν πρέπει να ζυγίζονται με μονάδα βάρους το πολιτικό κόστος, αλλά με αυτό που απαιτεί η κοινωνία να γίνει. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Εγώ ευχαριστώ τον κ. Ψυχάρη ιδιαίτερα, όχι μόνο γιατί δεν εξήντησε τον χρόνο,

αλλά διότι άφησε χρόνο και για όλους τους άλλους συναδέλφους.

Τον λόγο έχει η κ. Παπακώστα-Σιδηροπούλου.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα ένα κρίσιμο νομοσχέδιο, το πολυνομοσχέδιο, όπως είθισται να το αποκαλούμε το τελευταίο χρονικό διάστημα, και θέλω να κάνω μερικές πολιτικές παρατηρήσεις, δηλώνοντας εκ των προτέρων, ότι θα υπερψηφίσω το συγκεκριμένο πολυνομοσχέδιο για δύο απλούς, σαφείς και λογικούς λόγους ή αιτίες.

Ο πρώτος λόγος είναι, ότι μέχρι τώρα, δεν υπερψηφίσαμε διατάξεις και νομοθετήματα που είναι νόμοι του κράτους, τα οποία στη συνέχεια, θα ακυρώσουμε με βάση τη συγκυρία, εκθέτοντας έτσι τη χώρα κατ' αρχάς και δεύτερον, βάζοντας σε ισχυρότατη διακινδύνευση τα όσα επιτύχαμε και από πλευράς, χρηματοδότησης της χώρας και από πλευράς, προστιθέμενης αξίας της χώρας ως προς την εικόνα της, η οποία έχει πραγματικά σημαντικά βελτιωθεί μετά από έναν χρόνο. Κατά συνέπεια, δεν θα έμπαινα ποτέ στην παράλογη διαδικασία της διακινδύνευσης αυτών των κατακτήσεων, που επιτεύχθηκαν με τις θυσίες, τις δυσβάστακτες, του ελληνικού λαού.

Ο δεύτερος λόγος είναι αμιγώς πολιτικός για εμάς εδώ. Και αναφέρομαι στα πολιτικά κόμματα, τα οποία συγκροτούν την παρούσα Εθνική Αντιπροσωπεία. Είπε ο κ. Τσακαλώτος ως εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ, ότι από τη μία πλευρά, υπάρχει η αριστερή φόρμουλα οικονομικής πολιτικής και από την άλλη πλευρά, η κλασική δεξιά φόρμουλα οικονομικής πολιτικής, η κλασική δεξιά ιδεολογία η οποία πρεσβεύει -και αυτά τα δύο συγκρούονται μεταξύ τους- τα εξής: Στήριξη της αστικής δημοκρατίας -αυτό είναι το ένα- και επί της ουσίας, διόρθωση με ήπιες πολιτικές των στρεβλώσεων, όπου αυτές υπάρχουν στις αγορές. Επίσης πρεσβεύει απόρριψη -κατηγορηματική και απόλυτη απόρριψη- του νεοφιλελευθερισμού και βέβαια στήριξη του κράτους πρόνοιας, το οποίο κράτος πρόνοιας αφορά κυρίως, τις ευάλωτες, τις ευαίσθητες, τις αδύναμες κοινωνικές ομάδες.

Εκεί λοιπόν η κλασική δεξιά ιδεολογία και επομένως πολιτική, όταν εφαρμόζεται, δίνει τις απαντήσεις για όλα τα ζητήματα, τα οποία εκτίθενται εδώ, με ανησυχία και αγωνία από όλες τις πτέρυγες.

Η αριστερή φόρμουλα -ή άλλη εναλλακτική που μας προτείνεται από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ- οφείλω να πω ότι εμπεριέχει πολύ κρατισμό, πολύ μεγάλη διόγκωση του δημοσίου, οφείλω να πω ότι εμπεριέχει ένα μοντέλο ανάπτυξης, το οποίο είναι κρατικοδίαιτο κατεξοχήν. Και οφείλω να επισημάνω ότι δεν απαντά στα προβλήματα των καιρών.

Άρα ο δεύτερος λόγος για τον οποίο θα στηρίξω το παρόν νομοσχέδιο, όπως είπα, είναι αμιγώς πολιτικός. Και θεωρώ ότι η συνταγή της κλασικής δεξιάς ιδεολογίας και πολιτικής είναι πολύ πιο στοχευμένη στο να απαντήσει επιτυχώς, στα προβλήματα της κοινωνίας, της Ευρώπης, αν θέλετε, της Ελλάδας, απ' ό,τι η οικονομική πρόταση την οποία αναπτύξατε εσείς, σήμερα, με την ευκαιρία του πολυνομοσχεδίου.

Από την άλλη, οφείλω να συμφωνήσω με την άποψη εκείνη, η οποία λέει ότι δεν πρέπει να δαιμονοποιήσουμε -και δεν είναι ορθή προσέγγιση, κατά την άποψή μου- πως οτιδήποτε αφορά στο δημόσιο, απορρίπτεται εκ προοιμίου και οτιδήποτε αφορά στον ιδιωτικό χώρο, στον ιδιωτικό τομέα εγκρίνεται a priori. Αυτή η λογική με βρίσκει απολύτως αντίθετη.

Δηλαδή, αντί η λογική και η φιλοσοφία που διαπνέει αυτήν τη μεταρρύθμιση να είναι του ιδεολογικού πλαισίου ότι, κάνω μία μεταρρύθμιση η οποία θα μπορέσει να φτιάξει, να μεταρρυθμίσει το δημόσιο, ώστε αυτό να γίνει φθηνότερο, να γίνει αποτελεσματικότερο, ώστε να γίνει φιλικότερο και παραγωγικότερο και αυτή να είναι η κεντρική ιδέα, έχει μπει μία λογική το τελευταίο διάστημα, της μάχης -και της λυσσαλέας μάλιστα- απέναντι σε οτιδήποτε υπάρχει με τον όρο δημόσιο, κατά του δημοσίου και υπέρ του ιδιωτικού τομέα.

Ο ιδιωτικός τομέας είναι ο μεγάλος ασθενής και χρειάζεται να έχει εκείνη την ομπρέλα προστασίας, τουλάχιστον σε σχέση με το νομοθετικό πλαίσιο, σε σχέση με το κλίμα, με τα εργαλεία, τα

οποία πρέπει να υπάρχουν, για να μπορέσει να δημιουργήσει, να αναπτυχθεί και να φέρει έσοδα στη χώρα, δηλαδή να μπορέσει να μεγαλουργήσει. Είναι άλλης τάξεως ζήτημα αυτό και άλλο η μάχη, ο πόλεμος, η λυσσαλέα επίθεση αναφανδόν σε οτιδήποτε συνιστά δημόσιο χώρο.

Άρα εκεί θα συμφωνήσουμε.

Θα διαφωνήσω με όσους μίλησαν και μόνο δεινά βρήκαν στο πολυνομοσχέδιο. Κι έχω να τους πω το εξής: Υπάρχουν πολλές ρυθμίσεις, πολλές διατάξεις σε αυτό το πολυνομοσχέδιο, οι οποίες κινούνται στο πνεύμα της κοινωνικής ευαισθησίας που πρέπει να διαπνέει μία νομοθετική πρωτοβουλία, ακόμη και όταν βρίσκεται κάτω από τέτοιες αντιξοές συνθήκες.

Συγκεκριμένα παραδείγματα: Δεν είναι, παραδείγματος χάριν, σωστή η κατεύθυνση ότι οι φοιτητές μας μέχρι και την ηλικία των είκοσι πέντε ετών θα πρέπει να θεωρούνται προστατευόμενα μέλη, ενώ απαλλάσσεται από τη φορολόγηση το ποσό της διατροφής που καταβάλλεται για τα παιδιά; Δεν είναι σωστή η φιλοσοφία της διάταξης και κοινωνικά ευαίσθητη όταν, παραδείγματος χάριν, απαλλάσσεται από το τεκμαρτό εισόδημα η δωρεάν παραχώρηση κατοικίας μέχρι διακοσίων τετραγωνικών από τους γονείς προς τα παιδιά τους και το αντίστροφο, κάτι το οποίο ωφελεί τις περισσότερες μεσαίες οικογένειες της χώρας και ορθώς γίνεται;

Δύο παραδείγματα σας ανέφερα.

Θα ήταν όμως ορθό -και δεν συμπεριλαμβάνεται στο νομοσχέδιο, κύριοι Υπουργοί της Κυβέρνησης, και θα πρέπει να προστεθεί- και το ενιαίο επίδομα στήριξης τέκνων, καθώς και το ειδικό επίδομα τριτέκνων και πολυτέκνων διότι υπάρχει χρεία και ανάγκη να το κάνουμε.

Θέλω να επισημάνω επίσης ότι θα πρέπει να προσέξουμε το θέμα των καταργήσεων στις ειδικότητες που αφορούν κυρίως, γυναίκες και νεαρά κορίτσια -και αναφέρομαι στην επαγγελματική εκπαίδευση- γιατί μέσα στο νομοσχέδιο με μαθηματική ακρίβεια, έτσι όπως το μελέτησα, το μεγαλύτερο μέρος, το 80% αφορά σε ειδικότητες που καλύπτονται κυρίως, από γυναίκες και νεαρά κορίτσια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Περιμένω από τον κύριο Υπουργό να φέρει τις ρυθμίσεις και τις βελτιώσεις του επ' αυτού και μία σειρά από άλλα ζητήματα, τα οποία είχα την ευκαιρία να συζητήσω και νομίζω ότι θα ρυθμιστούν.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, αφού σας ευχαριστήσω, να πω στους αγαπητούς συναδέλφους το εξής: Άκουσα από αγαπητό

συνάδελφο που μετείχε στις προηγούμενες κυβερνήσεις, ότι δεν θα υπερψηφίσει αυτό το πολυνομοσχέδιο, διότι θεωρεί ότι δεν κινείται στην κατεύθυνση τού ότι έγινε μία σωστή δουλειά, ότι προετοιμάστηκαν τα πράγματα και ότι ήρθαν εδώ στη Βουλή οργανωμένα και μετά από προϊόν μελέτης και επεξεργασίας.

Θέλω να πω ότι δυστυχώς, αυτό συνέβαινε πολλά χρόνια πίσω. Αυτές ήταν στρεβλώσεις ετών, τις οποίες και όταν είχαν την ευθύνη συνάδελφοι που έκαναν επίκληση των συγκεκριμένων λόγων, δυστυχώς δεν τα κατάφεραν να τις διορθώσουν. Κατά συνέπεια, σήμερα υπάρχει υπέρτερο έννομο αγαθό, το οποίο πρέπει να προστατεύσουμε και αυτό το υπέρτερο έννομο αγαθό είναι, να μη χάσει την ευκαιρία της η Ελλάδα τούτη την ώρα, να μη χάσουν οι Ελληνίδες και οι Έλληνες τις θυσίες που φιλότιμα και επίπονα κατέβαλαν αυτόν τον χρόνο της διακυβέρνησής μας και τα προηγούμενα τρία χρόνια, διότι αυτό δεν μπορεί να είναι περισσότερο θεμιτό από την οποιαδήποτε κομματική πολιτική ευδοκίμηση ή επιτυχία ενός ή καθεμιάς από εμάς εδώ, ή των πολιτικών μας επιδιώξεων.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς ευχαριστούμε την κ. Παπακώστα.

Πριν δώσω τον λόγο στον κ. Σιούφα, τον λόγο έχει ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Αθανασίου για κάποιες νομοτεχνικές βελτιώσεις.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πρόκειται για μία νομοτεχνική βελτίωση. Στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 106 αντικαθίσταται η ημερομηνία 1-11-2013 εκεί, που λέει «έχουν προσδιοριστεί να εκδικασθούν...» και γίνεται 1-12-2013.

Είναι ένα αίτημα των επιστημονικών συλλόγων, των εργατολόγων και της προϊσταμένης του Πρωτοδικείου Αθηνών. Αυτό γίνεται, για να υπάρχει μεγαλύτερη ευχέρεια προσδιορισμού των υποθέσεων, ούτως ώστε να μη συμπέσουν σε χρονικό διάστημα πολύ στενό όλες μαζεμένες, να υπάρχει ένα καλύτερο άνοιγμα για να μπορούν να εκδικαστούν πιο άνετα.

Κύριε Καπερνάρο, εσείς ξέρετε την πίεση που έχει το πρωτοδικείο, άρα το αντιλαμβάνεσθε. Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Χαράλαμπος Αθανασίου καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα νομοτεχνική βελτίωση η οποία έχει ως εξής:

<<

ΠΡΟΣΘΗΚΕΣ – ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

στο σχέδιο νόμου

του Υπουργείου Οικονομικών

«Φορολογία Εισοδήματος, Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής του Ν. 4046/2012 και
του Ν. 4127/2013 και άλλες διατάξεις»

1. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 106 του σχεδίου νόμου η φράση «και έχουν
προσδιοριστεί να εκδικαστούν μετά την 1-11-2013» αντικαθίσταται με τη φράση
«και έχουν προσδιοριστεί να εκδικαστούν μετά την 1-12-2013»

2. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 106 του σχεδίου νόμου η φράση «και έχουν
προσδιοριστεί να εκδικαστούν μετά την 1-11-2013» αντικαθίσταται με τη φράση
«και έχουν προσδιοριστεί να εκδικαστούν μετά την 1-12-2013».

Αθήνα, 16.7.2013

Ο Υπουργός

Δικαιοσύνης Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Χαράλαμπος ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

>>)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει ο κ. Σιούφας για επτά λεπτά.

ΠΑΥΛΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, πριν προχωρήσω στην ομιλία μου για το υπό ψήφιση νομοσχέδιο, θα ήθελα να αναφερθώ σε δύο πράγματα, που τα ακούω πολύ τακτικά εδώ, μέσα στο Κοινοβούλιο. Τα ακούω από ορισμένες πλευρές, από τους Ανεξάρτητους Έλληνες, από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Κατ' αρχάς μιλάνε συνέχεια για τοκογλύφους αυτούς δηλαδή, που δανείζονται με 4,5% και δανείζουν εμάς με 2%. Όσοι τουλάχιστον έχουμε ασχοληθεί στη νομική και στη δικηγορική κατεύθυνση, αυτό ξέρουμε ότι δεν υπάρχει. Όταν ο τόκος υπερημερίας στην Ελλάδα είναι επάνω από 10% δεν μπορούμε να μιλάμε για τοκογλύφους των 4,5%, των 5% ή των 6%.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: (Δεν ακούστηκε)

ΠΑΥΛΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Τα λέω πάρα πολύ καλά, κύριε Καπερνάρο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Θα τους λέμε «καλούς Σαμαρείτες».

ΠΑΥΛΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Αφήστε την ειρωνεία...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Μη διακόπτετε, σας παρακαλώ.

ΠΑΥΛΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Αφήστε την ειρωνεία. Ξέρετε πολύ καλά τι λέω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Επίσης, μην απαντάτε.

Συνεχίστε, σας παρακαλώ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Δεν ειρωνεύομαι.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Τα επιτόκια είναι 10%-11%.

ΠΑΥΛΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Ο τόκος υπερημερίας είναι 10%-11%.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Σας παρακαλώ, μην κάνετε διάλογο.

ΠΑΥΛΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Δεύτερον, ακούω συνέχεια τη φράση «επαχθές χρέος». Όσοι λέτε την έκφραση αυτή, δεν ξέρετε τι λέτε. Δεν υπάρχει επαχθές χρέος. Υπάρχει απεχθές χρέος. Είναι το odious debt. Αυτό είναι το χρέος που δημιουργήθηκε σε χώρες, που είχαν παράνομο στρατιωτικό καθεστώς, αυτό που αγαπούν κάποιοι από εκεί πέρα. Αυτό είναι το απεχθές χρέος, το odious debt. Το επαχθές χρέος δεν υπάρχει πουθενά στην οικονομία, ως οικονομικός όρος. Ας μάθουμε λοιπόν να μιλάμε σωστά.

Πράγματι είναι άξια επαίνου η απαντοχή του ελληνικού λαού στις θυσίες που υποβάλλετε, προκειμένου η χώρα μας να βρει τον ορθό και σίγουρο βηματισμό προς την πρόοδο και την ανάπτυξη. Με τρόπο ήδη μοναδικό στον ευρωπαϊκό χώρο, προχωράει η εξυγίανση των δημοσίων οικονομικών, όπου έχει επιτευχθεί η μεγαλύτερη μείωση στην Ευρωζώνη.

Στην άκρη του τούνελ πλέον, φαίνεται ένα μικρό φως της ζητούμενης ανάκαμψης της ελληνικής οικονομίας και όλα τα βασικά και σημαντικά οικονομικά μεγέθη είναι μέσα στα όρια των στόχων του προγράμματος. Ο καταναλωτικός τιμάρημος βγαίνει συνεχώς μειούμενος, ο ρυθμός συρρίκνωσης του παραγόμενου προϊόντος έχει επιβραδυνθεί, ενώ διαπιστώνονται σημαντικές θετικές ενδείξεις και άλλων δεικτών που συνδέονται με τη ρευστότητα και την κατανάλωση.

Η προσπάθεια για την αποκατάσταση της ελληνικής οικονομίας και τον εκσυγχρονισμό και εξορθολογισμό όλων των δομών της, με τις συνεχείς μεταρρυθμίσεις της Κυβέρνησης, συνεχίζεται με εντατικούς ρυθμούς, παρά τις προσπάθειες αντίστασης του κατεστημένου των βολεμένων και των δυνάμεων του παρελθόντος.

Το υπό ψήφιση νομοσχέδιο παρά τα σημεία διαφωνιών που υπάρχουν, οδηγεί προς την ορθή κατεύθυνση. Εισάγεται ο νέος Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος με στόχευση, πρώτον στη δίκαιη αναδιανομή του εισοδήματος, δεύτερον στη δημιουργία μιας σταθερής πηγής χρηματοδότησης των δημόσιων υπηρεσιών και των αγαθών και τρίτον, στη δημιουργία ενός κώδικα σύγχρονου και απόλυτα κατανοητού από όλους τους πολίτες.

Με τον νέο κώδικα τελειώνει μία ιστορία εξήντα ετών του παλαιού κώδικα, ο οποίος με τις συνεχείς και αλλεπάλληλες προσθήκες, τροποποιήσεις και αλλαγές έμοιαζε με χιλιοπαλωμένη κουρελού.

Πρωτοθύνονται επίσης σημαντικές μεταρρυθμιστικές αλλαγές, που αφορούν την εξυγίανση των ΟΤΑ, την εξοικονόμηση πόρων, τη διαφάνεια στη διαχείριση και λειτουργία των υποδομών υγείας, τη βελτίωση των παρεχομένων σε αυτήν υπηρεσιών, τον εκσυγχρονισμό των ασφαλιστικών φορέων και τη ρύθμιση σημαντικών θεμάτων, που αφορούν κυρίως, τη μέση τεχνική εκπαίδευση.

Αντιμετωπίζει επιτέλους, το άθλιο και παράνομο καθεστώς που έχει δημιουργηθεί με τις προσωρινές διαταγές, όπου εργαζόμενοι και υπηρεσίες που εργάζονταν, από κοινού και με την ανοχή δικαστών, συντηρούσαν για χρόνια, μία κατάσταση εκνομίας.

Επαινώ την Κυβέρνηση για το Παρατηρητήριο των Δήμων. Είναι ανάγκη αυτή η παγκοίνως αναγνωρισμένη εστία διαφθοράς να ελεγχθεί, πολύ περισσότερο μάλιστα, που οι δήμοι παίρνουν χρήματα από το δημόσιο.

Ερχόμενος τώρα σε λίγες παρατηρήσεις, που αφορούν άρθρα του νομοσχεδίου, έχω να πω τα εξής: Στο άρθρο 3 που τιτλοφορείται «Υποκείμενα του φόρου», αναφέρεται ότι ο φορολογούμενος που έχει φορολογική κατοικία στην Ελλάδα, υπόκειται σε φόρο για το παγκόσμιο εισόδημά του.

Με το επόμενο άρθρο 4 και ειδικά την παράγραφο 2 ορίζεται ότι η διαμονή εκατόν ογδόντα τριών ημερών ενός αλλοδαπού στην Ελλάδα, του δίνει την ιδιότητα του φορολογικού κατοίκου, το οποίο σημαίνει ότι αυτός ο αλλοδαπός φορολογείται για το παγκόσμιο εισόδημά του.

Κύριε Υπουργέ, με το ν.4146/2013 του Υπουργείου Ανάπτυξης δόθηκε η δυνατότητα χορήγησης άδειας παραμονής σε αλλοδαπούς για πέντε και πλέον χρόνια, που θα επενδύσουν σε ακίνητα ή μετοχές άνω των 250.000 ευρώ. Πρέπει στο άρθρο 3 του νομοσχεδίου να υπάρχει πρόβλεψη γι' αυτούς τους αλλοδαπούς, ώστε να μη φορολογούνται, εάν τυχόν διαμένουν άνω των εκατόν ογδόντα τριών ημερών στην Ελλάδα, για το παγκόσμιο εισόδημά τους, αλλά μόνο για το εισόδημα που αποκτούν στην Ελλάδα. Διαφορετικά αυτή η αναπτυξιακή διάταξη του νόμου που ψηφίσαμε πριν από λίγο καιρό, δεν έχει κανένα νόημα.

Στο άρθρο 4 παράγραφος 1α' πιστεύω ότι για πρώτη φορά, γίνονται φορολογικό αντικείμενο οι προσωπικοί ή κοινωνικοί δεσμοί που μπορεί να έχει κάποιος με την Ελλάδα. Είναι πρωτοφανές, παραδείγματος χάριν, η φιλία ή το συμπεθεριό να προσδιορίζει τη φορολογική κατοικία. Προσωπικούς ή κοινωνικούς λόγους δεν μπορούμε να έχουμε για προσδιορισμό φορολογικής κατοικίας, κύριε Υπουργέ.

Στο άρθρο 11 παράγραφος 1β', για λόγους που συνδέονται άμεσα με το μεγάλο ποσοστό ανεργίας των νέων, γεγονός που σημαίνει ότι τα νέα παιδιά παραμένουν εξαρτημένα στην οικογένεια, πρέπει η ηλικία να μην είναι είκοσι πέντε ετών, αλλά να αυξηθεί και να γίνει είκοσι επτά.

Στο άρθρο 14 παράγραφος 2ε', το ποσοστό αναπηρίας εκείνων που το εισόδημά τους από μισθούς και συντάξεις απαλλάσσεται, πρέπει να καθοριστεί στο 70%. Δεν είναι νοητό για τους αναπήρους πολέμου να απαιτείται ποσοστό 80%, δηλαδή αναφερόμεθα στην πραγματικότητα στους κατάκοιτους και τους πλήρως ανίκανους.

Στο άρθρο 31 παράγραφος β' όσον αφορά την τεκμαρτή αντικειμενική δαπάνη ιδιοκατοίκησης και στην παράγραφο γ', που αφορά την ετήσια αντικειμενική δαπάνη ΙΧ, πρέπει να ληφθεί ειδική πρόνοια για τους πολυτέκνους και να μειωθούν αυτές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΥΛΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Αυτό κάνω.

Επιμένω, κύριε Υπουργέ της Παιδείας -είναι εδώ ο κ. Γκιουλές- να ρυθμίσετε το θέμα της μεταβατικότητας στα σχολεία που κλείνουν. Το είπε ο κύριος Υπουργός πριν, αλλά πρέπει να το δούμε και γραμμένο. Η μεταβατικότητα θα ισχύει, γιατί δεν είναι σωστό τα παιδιά να υποχρεωθούν να πάνε σε άλλες πόλεις για να παρακολουθήσουν αυτά τα οποία χάνουν.

Με τις διατάξεις των άρθρων 105 και 106 του Υπουργού Δικαιοσύνης, με τις οποίες αντικαθίστανται ή τροποποιούνται οι διατάξεις των άρθρων 691, 693, και 672 του Κώδικα Πολιτικής

Δικονομίας και προστίθενται νέες σχετικές διατάξεις, τελειώνει το σημερινό αίσχος του καθεστώτος των προσωρινών διαταγών και της συζήτησης των ετήσιων ασφαλιστικών μέτρων και των εργατικών αγωγών μετά από πολλά χρόνια. Είναι πράγματι ιδιαίτερα επιτυχείς και συνταγματικές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Κύριε συνάδελφε, υπάρχει και η κατ' άρθρον συζήτηση, σας παρακαλώ

ΠΑΥΛΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Να τηρούμε τον χρόνο.

ΠΑΥΛΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Δεν θα μπορώ αύριο να ξαναμιλήσω.

Με το άρθρο 108 του νόμου τίθεται εκτός εφαρμογής η διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του αναγκαστικού ν. 173/1967, με το οποίο καθορίζεται ανώτατο όριο για τον καθορισμό των αποζημιώσεων. Να είναι ιδιαίτερα προσεκτικός ο αρμόδιος Υπουργός στο θέμα αυτό. Αποζημιώσεις υπερβολικές στους απολυμένους θα προκαλέσουν. Εκείνο όμως που θα ξεπεράσει τα όρια της πρόκλησης, θα είναι να δοθούν αποζημιώσεις υψηλότερες από όσα ορίζει σήμερα ο νόμος και εν συνεχεία να προσληφθούν ξανά αυτοί, κύριε Υπουργέ, που έχουν λάβει τέτοιες χαρακτηριστικές αποζημιώσεις.

Η πρότασή μου είναι, ότι όσοι προσληφθούν στην Νέα Δημοσία Τηλεόραση είτε δεν θα λάβουν αποζημίωση και θα συνεχίσουν να έχουν τα δικαιώματα που απορρέουν από την υπηρεσία τους στην ΕΡΤ είτε θα πάρουν την αποζημίωση, με βάση τις διατάξεις που ισχύουν για όλους τους εργαζομένους εν γένει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Εμείς ευχαριστούμε τον κ. Σιούφα.

Τον λόγο έχει η κ. Μαρίνα Χρυσοβελώνη.

MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ξεκινήσω με κάποια ερωτήματα-επισημάνσεις προς τον κύριο Υπουργό, τον αρμόδιο για τη Διοικητική Μεταρρύθμιση, με την ελπίδα ότι θα ακούσει ο κ. Μητσοτάκης -και το εννοώ κυριολεκτικά, αλλά και μεταφορικά- γιατί μέχρι τώρα δεν έδωσε κοινωνικά αντανάκλαστικά. Φοβάμαι ότι ο δρόμος που ακολουθεί είναι όμοιος με αυτόν του κ. Μανιτάκη. Εύχομαι να διαψευστώ, αλλά με αφορμή και το συζητούμενο πολυνομοσχέδιο παρατηρώ κάποια κοινά χαρακτηριστικά.

Το πρώτο είναι η αλλεργία στο διάλογο. Δεν είναι καλό δείγμα να αποφεύγει κανείς την αντίθετη άποψη και εν πάση περιπτώσει, η επιλογή αυτή δεν βοήθησε τον κ. Μανιτάκη.

Άλλο κοινό στοιχείο που αναδεικνύεται μεταξύ τους, είναι η ιδεοληψία. Η αλήθεια βέβαια είναι ότι ο κ. Μανιτάκης ήταν πολύ πιο ωμός στις απόψεις του για την ιδιωτικοποίηση του κράτους. Ο κ. Μητσοτάκης εκφράζει μεν πιο προσεκτικά, αλλά εξίσου ακραίες θέσεις.

Μία από αυτές τις θέσεις του είναι, ότι σήμερα δεν θα είχαμε ενάμιση εκατομμύριο άνεργους, εάν προχωρούσαμε έγκαιρα σε απολύσεις στο δημόσιο. Δεν σχολιάζω το λογικό κενό που υπάρχει ανάμεσα σε νέες απολύσεις και σε δήθεν αύξηση του αριθμού των εργαζομένων. Θέλω όμως να σχολιάσω το ιδεολογικό κομμάτι, καθώς δυστυχώς διαπιστώνουμε ότι στο Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης συνεχίζουν να βρίσκουν χώρο εκφράσεις ακραία πολιτικές.

Ένα ερώτημα λοιπόν που τίθεται για τον κ. Μητσοτάκη, ο οποίος αρέσκεται να αυτοχαρακτηρίζεται «Υπουργός της αξιολόγησης», είναι το εξής: Πώς συμβιβάζεται αυτή του η ιδιότητα με τις οριζόντιες απολύσεις; Απολύει, για παράδειγμα, η συγκυβέρνηση δύο χιλιάδες εκπαιδευτικούς από τη μέση τεχνική εκπαίδευση. Τους αξιολόγησε ποτέ κανείς αυτούς τους ανθρώπους;

Μέχρι και η αδελφή του κυρίου Υπουργού, η συνάδελφος Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Μπακογιάννη, αναρωτήθηκε στην επιτροπή αν έγινε η οποιαδήποτε ατομική αξιολόγηση. Το ερώτημα ήταν βέβαιο ρητορικό, γιατί καμμία αξιολόγηση δεν έχει γίνει πουθενά στο δημόσιο. Βέβαια ο «Υπουργός της αξιολόγησης» είπε ότι δεν είναι δική του ευθύνη, ότι αρμόδιος ήταν ο κ. Αρβανιτόπουλος.

Το ερώτημα όμως είναι: Ο κ. Αρβανιτόπουλος συμμετέχει σε

άλλη κυβέρνηση; Ανήκει άραγε σε άλλο κόμμα, έξω από τη Νέα Δημοκρατία; Ας υποθέσουμε όμως ότι ο κ. Αρβανιτόπουλος ενήργησε πλημμελώς. Εσείς, κύριε Υπουργέ, κύριε Μητσοτάκη, που είστε ο «Υπουργός της αξιολόγησης», όπως λέτε, γιατί δεν βάλατε «πλάτη»; Γιατί δεν τηρήσατε στοιχειωδώς τη βασική υπόθεση της αξιοκρατίας, που είναι η αξιολόγηση; Και πώς εννοείτε τελικά την αξιολόγηση, εάν πράγματι πιστεύετε σε αυτή;

Επειδή όμως τα ερωτήματα είναι πολλά, πρέπει αναγκαστικά να δώσουμε κάποιες απαντήσεις, χρησιμοποιώντας τα λόγια του ίδιου του κ. Μητσοτάκη από πρόσφατες συνεντεύξεις του.

Είπε ο κύριος Υπουργός πως βασικός πυλώνας του συστήματος αξιολόγησης που θέλει να εφαρμόσει, είναι η πρόσληψη μέσω ΑΣΕΠ, που το ΑΣΕΠ είναι πράγματι ένας μηχανισμός που εγγυάται την αντικειμενική κρίση. Όμως είναι ένας μηχανισμός που ήδη χρησιμοποιήθηκε, για να επιλεγούν πολλοί δημόσιοι υπάλληλοι στις συγκεκριμένες θέσεις όπου υπηρετούν. Άρα εφαρμόστηκε πριν γίνουν οι αντίστοιχοι διορισμοί.

Ο κ. Μητσοτάκης λέει «θα έχουμε μαζικές διαθεσιμότητες, είκοσι πέντε χιλιάδες μόνο μέσα στους επόμενους έξι μήνες», που σημαίνει υποχρεωτική απομάκρυνση των δημοσίων υπαλλήλων άρα και των επιτυχόντων του ΑΣΕΠ από τη θέση για την οποία είχαν κριθεί κατάλληλοι μετά από ανοιχτό διαγωνισμό. Ειλικρινά αδυνάτωσιν απολύτως να αντιληφθώ τι είδους αξιολόγηση είναι αυτή, κύριοι συνάδελφοι. Θέλετε δηλαδή να βάλετε την άμαξα μπροστά από το άλογο.

Θα σας δώσω ένα παράδειγμα από τη Δημοτική Αστυνομία. Λέτε πως οι «διαθέσιμοι» επιτυχόντες του ΑΣΕΠ μέσα στους οκτώ μήνες της διαθεσιμότητας, θα αξιοποιηθούν κάπου αλλού στο δημόσιο. Μιλάτε για μία νέα Δημοτική Αστυνομία στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξεως, για Διοικητική Αστυνομία και για άλλα αόριστα και τελείως θολά που σήμερα πολύ απλά, δεν υπάρχουν.

Το ερώτημα είναι: Γνωρίζετε, έχετε ερευνήσει ποτέ αν οι δήμοι από τους οποίους απομακρύνετε οριστικά τους συγκεκριμένους ανθρώπους, έχουν ανάγκες σε προσωπικό; Προφανώς όχι, γιατί δεν έχετε κάνει καμμία αξιολόγηση των δομών τους, όπως σας καταγγέλλει και η ΚΕΔΕ. Απλούστατα, αυτό που θα γίνει είναι να περιφέρετε τους πρώην δημοτικούς αστυνομικούς, εκβιαζόμενους στην κυριολεξία, από Υπουργείο σε Υπουργείο, χωρίς να έχει προηγηθεί κανένα ουσιαστικό σχέδιο αξιοποίησής τους.

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες λέμε ξεκάθαρα «ΟΧΙ» στον εκβιασμό της διαθεσιμότητας, «ΟΧΙ» σε δυσμενείς μεταβολές της υπηρεσιακής κατάστασης του προσωπικού χωρίς να έχει προηγηθεί ουσιαστική ατομική αξιολόγηση.

Γι' αυτόν τον λόγο, κύριε Υπουργέ, καταθέσαμε χθες σχετική τροπολογία. Και αν όντως, είστε Υπουργοί σε μία «Κυβέρνηση αξιολόγησης», όπως δηλώνετε, πρώτα εσείς θα πρέπει να την αποδεχτείτε και να την εφαρμόσετε. Να σεβαστείτε το ελάχιστο που μέχρι και ο κ. Μανιτάκης είχε αποδεχθεί για το προηγούμενο κύμα οριζόντιας διαθεσιμότητας, δηλαδή να μην μπαίνουν στη διαθεσιμότητα υπάλληλοι επιτυχόντες του ΑΣΕΠ, σύμφωνα με το ν. 4093/2012.

Είναι το πιο βασικό κριτήριο άλλωστε, που έθεσε μόνος του ο ίδιος ο κ. Μητσοτάκης για τις απολύσεις στο δημόσιο. Σας δίνουμε την ευκαιρία λοιπόν, να συμφωνήσετε με τους εαυτούς σας για τα στοιχειώδη. Να φανείτε όχι αξιοκράτες, αλλά τουλάχιστον αξιόπιστοι. Να επιβεβαιώσετε ότι αυτά που λέτε εσείς οι ίδιοι, τα εννοείτε.

Διαφορετικά, φοβάμαι ότι ο κ. Μητσοτάκης θα ακολουθήσει τον ολισθηρό δρόμο του κ. Μανιτάκη, που είναι απότομα κατηφορικός και οδηγεί σε αδιέξοδο ολόκληρη την ελληνική κοινωνία.

Για όλους αυτούς τους λόγους καταδικάζουμε και καταψηφίζουμε το παρόν πολυνομοσχέδιο επί της αρχής, καθώς επιτίθεται ανελέητα σε μισθωτούς, σε συνταξιούχους και σε ελεύθερους επαγγελματίες και διαλύει απολύτως τον κοινωνικό ιστό της χώρας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Και εμείς σας ευχαριστούμε, κυρία Χρυσοβελώνη.

Τον λόγο έχει ο κ. Καραγιαννίδης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Πριν ξεκινήσω το θέμα το οποίο

θα αναλύσω, θέλω να κάνω τρεις εισαγωγικές παρατηρήσεις.

Παρατήρηση πρώτη: Ο κ. Μαρκόπουλος δήλωσε ότι δεν άκουσε προτάσεις από τον εισηγητή μας για το φορολογικό. Προφανώς ο κ. Μαρκόπουλος, επειδή διαφωνεί και διακατέχεται από μια πολιτική κώφωση, δεν άκουσε την πρότασή μας για ενιαία φορολόγηση του συνολικού εισοδήματος από όλες τις πηγές με προοδευτικές και πολλές κλίμακες. Άλλο όμως η πολιτική κώφωση και άλλο η διαφωνία.

Παρατήρηση δεύτερη: Τείνω να πιστέψω ότι ο κ. Βρούτσης αντιλαμβάνεται τη συζήτηση μέσα στην Ολομέλεια με τηλεοπτικούς όρους και μας είπε ότι εμείς με νομοθετικό τρόπο, θα αυξήσουμε τον κατώτατο μισθό στα, προ μνημονίου, επίπεδα, δηλαδή στα 751 ευρώ.

Φαντάζομαι ότι οι εργαζόμενοι δεν θα κάνουν απεργία, γιατί θα τους αυξήσουμε το μισθό, όπως επίσης φαντάζομαι ότι οι εργαζόμενοι δεν θα κάνουν απεργία, γιατί θα επαναφέρουμε τις ελεύθερες διαπραγματεύσεις για τις συλλογικές συμβάσεις, πράγμα που κατήγγειλε ο κ. Βρούτσης, οπότε καταλαβαίνετε περί τίνος πρόκειται.

Παρατήρηση τρίτη: Η κ. Παπακώστα είπε ότι η εναλλακτική πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ είναι η διόγκωση του δημοσίου. Σας μίλησε χθες ο εισηγητής μας κ. Ευκλείδης Τσακαλώτος περί δημοσίου, αλλά δεν το καταλάβατε. Δεν πειράζει.

Έχω να σας πω τούτο όμως. Σήμερα στις οκτώ το βράδυ όλη η Δράμα διαδηλώνει στην πλατεία Ελευθερίας, στο κέντρο της πόλης, για να μην κλείσει το Δημόσιο Γενικό Νοσοκομείο. Προφανώς και αυτοί συντάσσονται με τον ΣΥΡΙΖΑ, γιατί ζητούν έναν φαρμακοποιό που λείπει πέντε χρόνια, από το Νοσοκομείο της Δράμας. Είναι και αυτοί όλοι ΣΥΡΙΖΑ, γιατί θέλουν τη διόγκωση του νοσοκομείου. Προφανέστατα στη Λαμία σταμάτησαν τις εφημερίες, γιατί δεν έχουν γιατρούς. Είναι ΣΥΡΙΖΑ και αυτοί!

Ένα περίεργο πράγμα συμβαίνει σε αυτήν τη χώρα, να κλείνουν νοσοκομεία και σχολεία και παιδικόι σταθμοί και να ζητούν όλοι προσλήψεις. Έχουν περάσει στο στρατόπεδο του ΣΥΡΙΖΑ!

Κλείνω την εισαγωγή. Ο κύριος Υπουργός ζήτησε τη δόξα πολλών νομοθετών που αποπειράθηκαν τις τελευταίες δύο δεκαετίες να καταργήσουν ή να περιορίσουν το συνταγματικό δικαίωμα για προσωρινή δικαστική προστασία. Όλες αυτές οι διατάξεις έχουν εν τω μεταξύ κριθεί αντισυνταγματικές από την ελληνική δικαιοσύνη. Πολύ λίγο σας ενδιαφέρει. Ελπίζουμε την ίδια τύχη να έχει και το νέο σχέδιο νόμου, όμως ήδη θα την έχουν πληρώσει στο μεταξύ, οι αδύναμοι που θα χάσουν τις θέσεις τους.

Ο τραγέλαφος της ιστορίας αυτής είναι, ότι με το σχέδιο νόμου καταργείται αντίθετη διάταξη που πέρασε προ τριών εβδομάδων. Είστε τόσο οργανωμένοι! Και όχι μόνο αυτό, αλλά στο εξής το δικαστήριο δεν μπορεί να επιδικάζει προσωρινά, πάνω από τις μισές αποδοχές του εργαζομένου, όπως μπορούσε από την εισαγωγή του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Από τη διοικητική μεταρρύθμιση του κυρίου Υπουργού ευνοούνται λοιπόν, όλοι οι εργοδότες σε βάρος των εργαζομένων. Ο εργαζόμενος στη Μανωλάδα στο εξής, όταν ζητά με ασφαλιστικά μέτρα τα δεδουλευμένα του, ο δικαστής θα του απαντά: «Με ασφαλιστικά μέτρα μπορεί να σου επιδικάσω μόνο τα μισά. Τα υπόλοιπα θα τα πάρεις θα δούμε πότε».

Συγκεκριμένα, με το άρθρο 105 του παρόντος σχεδίου νόμου επιχειρείται μέσω της τροποποίησης των διατάξεων του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, ένα βαρύ πλήγμα στην προσωρινή δικαστική προστασία των εργαζομένων τόσο του δημοσίου όσο και του ιδιωτικού τομέα. Στο άρθρο 106 και με στόχευση να ιθιγούν τα δικαιώματα απολυμένων συμβασιούχων, που έχουν εξασφαλίσει προσωρινές διαταγές επανατοποθέτησης στη θέση εργασίας τους, τίθενται δύο μεταβατικές διατάξεις με ανώτατο χρονικό όριο για την εκδίκασή τους, η οποία πριν από λίγο άλλαξε σε ένα μήνα, παραπάνω. Το πλέγμα της νομικής προστασίας από την απόλυση περιλαμβάνει όλα τα δυνατά αντικίνητρα για την προσφυγή στο έσχατο μέσο της καταγγελίας και σε αυτά συγκαταλέγεται η βάσιμη προοπτική της προσωρινής προστασίας του δικαιώματος της εργασίας. Με την κατάργηση ή με τον περιορισμό αυτής της δυνατότητας του δικαστή μπορεί να γίνει λόγος για περαιτέρω απελευθέρωση των ατομικών απολύσεων.

Η προωθούμενη νομοθετική ρύθμιση στοχεύει στην παύση

ισχύος των εκδοθεισών διαταγών, ενώ συγχρόνως θέτει περιορισμούς ουσιαστικούς, χρονικούς και διαδικαστικούς. Ο λόγος μάλιστα προώθησης της συγκεκριμένης ρύθμισης, που είναι η μαζική απομάκρυνση εργαζομένων, που διατηρούν τις θέσεις εργασίας τους, με αποφάσεις ασφαλιστικών μέτρων ή προσωρινές διαταγές, που έχουν ήδη πιθανολογήσει τη βασιμότητα των δικαιωμάτων τους, καθιστά περισσότερο έκθετη την προώθηση της συγκεκριμένης ρύθμισης, η οποία συνιστά συνταγματική και θεσμική εκτροπή.

Η παραπάνω στόχευση καθίσταται μάλιστα σαφής και με την προωθούμενη κατάργηση της πρόσφατης διάταξης του άρθρου 732 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που επιτρέπει σε περίπτωση υπερημερίας του εργοδότη, ως προς την αποδοχή εργασίας του εργαζομένου, να διαταχθεί από το δικαστήριο, ως ασφαλιστικό μέτρο, η προσωρινή του απασχόληση, μέχρι την έκδοση της οριστικής απόφασης επί της αγωγής για την κύρια υπόθεση.

Με την προωθούμενη ρύθμιση λοιπόν έχουμε επιπλέον και ανεπίτρεπτη επέμβαση του νομοθέτη στο έργο της δικαστικής λειτουργίας, η οποία συνιστά παραβίαση της αρχής της διακρισίας των λειτουργιών, που καθιερώνουν τα άρθρα 26, 73, 87, 110 παράγραφος 1 του Συντάγματος.

Όπως είναι γνωστό -σας το λέω μήπως και το έχετε ξεχάσει- η εκτελεστική και νομοθετική εξουσία δεν επιτρέπεται να επεμβαίνει στο έργο της δικαστικής και να επιβάλει λύση επί διαφορών, επί των οποίων μόνο η τελευταία μπορεί να αποφανθεί.

Θα ήθελα να πω και κάτι τελευταίο για τον Υπουργό Οικονομικών κ. Στουρνάρα. Αν και είναι απηνής δώκτης των δημοσίων υπαλλήλων, ο ίδιος δεν έχει κανένα πρόβλημα να είναι κρατικοδίαιτος τα τελευταία είκοσι επτά χρόνια, με παχυλούς μισθούς και ισχυρά παραγωγικά αποτελέσματα. Βέβαια στην πορεία του «σκότωσε» μια τράπεζα, την Εμπορική, έκανε τρομακτικά επιτυχημένες προβλέψεις όσο ήταν στο IOBE, τις οποίες ζούμε τα τελευταία δύο-τρία χρόνια και διαγράφει μια λαμπρή πορεία ως Υπουργός. Μάλιστα, το ότι έχει τη λαϊκή αποδοχή φαίνεται και από το ότι χρειάζεται να τον φυλούν, τουλάχιστον δέκα αστυνομικοί.

Κύριοι Υπουργοί και κύριοι Βουλευτές, το ότι εμείς κατεβαίνομε στις πλατείες σημαίνει ότι έχουμε πρόσωπο και μέτωπο καθαρό και μπορούμε να συναναστραφούμε τον κόσμο. Το ότι εσείς δεν μπορείτε να κατεβείτε στις πλατείες και στα καφενεία να μιλήσετε, σημαίνει ότι μάλλον έχετε τη λαϊκή αντίδραση εναντίον σας. Σκεφτείτε το πολύ καλά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Γιοβανόπουλος για επτά λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρία Παπαρήγα, πρώτη φορά έχω την τιμή να μιλάω σε μια πολιτική Αρχηγό. Εμείς είμαστε νέοι Βουλευτές και χαίρομαστε να βρισκόμαστε στο Κοινοβούλιο με ανθρώπους...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Δεν έχουμε Αρχηγούς στο κόμμα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν έχετε Αρχηγούς.

Εν πάση περιπτώσει, η κ. Όλγα είναι η σχολική φύλακας στο σχολείο των τριών παιδιών μου και κάθε πρωί, μου παραλαμβάνει τα τρία παιδιά και το μεσημέρι μου τα παραδίδει. Ήρεμος γονιός στην Ημαθία. Σαν την κ. Όλγα δεκάδες, εκατοντάδες ανθρώπους σήμερα, τους απολύετε. Ποιους απολύετε; Τους ανθρώπους που έκτισαν την Ελλάδα; Τις γενιές εκείνες που λιθαράκι-λιθαράκι δημιουργήσαν αυτόν τον τόπο; Δημιούργησαν τα κτήρια τα οποία σήμερα πουλάτε, τις υποδομές με τις οποίες ποτίζουμε τον κάμπο μας και σήμερα τον ξεπουλάτε; Όλες εκείνες τις υπηρεσίες για τις οποίες μόχθησαν γενιές πάμψητων ανθρώπων, που υπηρέτησαν το καθήκον και την Ελλάδα;

Έρχεστε σήμερα άφρονες να τα ξεπουλήσετε όλα και να απολύσετε εργαζομένους, τους οποίους είχατε ομήρους για χρόνια. Τους είχατε όμηρους να έρχονται στα πολιτικά σας γραφεία να παρακαλούν για μια θέση, να έρχονται εκεί στον κομματικό ιστό και να μπλέκονται όμηροι.

Και τώρα, που η γαλέρα δεν τους αντέχει, τους πετάτε σαν

έρμα στη θάλασσα. Για εσάς είναι περιττοί πια. Τώρα έρχονται άλλοι να σας πουν τι να κάνετε και πώς να συνεχίσετε να οδηγείτε αυτό το καράβι που λέγεται Ελλάδα, το οποίο εξόκειλε προς τη χρεοκοπία.

Όμως, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, η Ελλάδα δεν είναι «ΤΙΤΑΝΙΚΟΣ» και οι Έλληνες που έκτισαν αυτήν τη χώρα, δεν θα σας αφήσουν να εκτραπείτε άλλο.

Βλέπω και διαβάζω με προσοχή τι ακριβώς κάνετε στη μέση εκπαίδευση, στα ΕΠΑΛ, διώχνοντας σήμερα, πενήντα ειδικότητες. Ποιοι είστε εσείς, που αποφασίζετε σήμερα, γι' αυτήν την παιδεία; Γιατί αν ένα πράγμα χρειάζεται αυτή η χώρα, αν σε ένα πράγμα υφίσταται κρίση, είναι η κρίση αξιών και η κρίση παιδείας, η κρίση σχολειών. Στο καλύτερο σημείο της κάθε πόλης θα έπρεπε να υπάρχει ένα σχολείο. Όμως εσείς εκεί κάνετε μουσεία, κάνετε πολυπολιτισμό, κάνετε οτιδήποτε άλλο και σήμερα έχουμε απολύσεις.

Το ένα τέταρτο του μαθητικού δυναμικού, αναφέρει η ΕΛΤΕΕ Ημαθείας, τώρα πια δεν έχει αντικείμενο. Γιατί; Επειδή εσείς το αποφασίζετε. Ποιοι είστε εσείς; Άφρονες! Ποιοι είστε εσείς που τα κάνετε αυτά και πώς περιμένετε να έχετε συναίνεση από τον ελληνικό λαό;

Καταθέτω για τα Πρακτικά το σχετικό έγγραφο.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Γιοβανόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το έγγραφο έχει θέμα: «Κατάργηση ειδικοτήτων και διάλυση της δημόσιας Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης». Τι απαντάτε σε αυτούς τους ανθρώπους; Για κοιτάξτε λίγο το πολιτικό προσωπικό και πείτε ότι από αυτούς, από εδώ, ποιοι πρέπει να απολυθούν, σήμερα, τώρα. Όχι αύριο, όχι μεθαύριο και όχι «θα».

Δεν μιλάω προσωπικά. Όμως και προσωπικά να το πάρετε, δεν έχω κανένα πρόβλημα. Εδώ υπάρχουν φυσιογνομίες και άνθρωποι που σάπισαν, με επίγνωση του κράτους, να τι έκαναν το πολιτικό προσωπικό και το κατεστημένο. Αυτοί πρέπει να απολυθούν και όχι οι χιλιάδες άνθρωποι, οι δημοτικοί αστυνομικοί, οι οποίοι λέγεται ότι θα πρέπει να κοντραριστούν με τους αστυνομικούς. Θα φτάσετε σε σημείο κοινωνικές ομάδες, τη μία μετά την άλλη, να τις φέρετε σε σύγκρουση, επειδή έτσι το επιθυμείτε, χωρίς αξιοκρατία και με ένα οριζόντιο πρίονι να πάρετε τα κεφάλια των ανθρώπων. Έτσι αποφασίσατε.

Κάνετε επίθεση ξανά στην παιδεία. Ποια στιγμή; Τη στιγμή που η Πληροφορική είναι ένα κομμάτι αυτής της πατρίδας, που θα πρέπει τώρα, να το ποτίσουμε, να το καλλιεργούμε στη ρίζα για να ανθίσει. Η Πληροφορική κατά τα ευρωπαϊκά πρότυπα, θα έπρεπε να είναι ίσως η δεύτερη γλώσσα που διδάσκεται στα δημοτικά σχολεία μας, το «Coding». Ίσως θα έπρεπε να είναι έτσι.

Θα καταθέσω για τα Πρακτικά, τι λέγεται για την Πληροφορική της Ελλάδος, για να δείτε πώς πρέπει να κάνουμε άλμα προς τα εμπρός.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Γιοβανόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δεν μπορούμε να κάνουμε βήματα πίσω και να κατεβάζουμε το κεφάλι κάτω, επειδή κάποιοι σας βάζουν να μας βάλετε το κεφάλι στην άμμο και να στρουθοκαμηλίζουμε. Μηρυκάζετε αυτά που σας δίνει η τρόικα και εμείς πρέπει να τα υποστούμε.

Σε σημερινό δημοσίευμα από τη Μεγάλη Βρετανία δείχνει ότι όντως, τα προοδευτικά κράτη προωθούν τη γλώσσα του προγραμματισμού στη μέση και στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, ώστε να μαθαίνουν τα παιδιά τα περί Πληροφορικής. Καταθέτω το σχετικό δημοσίευμα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Γιοβανόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εσείς τίποτα! Εσείς στο ίδιο βιολί, με τον ίδιο τρόπο, συνεχίζετε να εξαθλιώνετε τις υγιέστερες γωνιές αυτού του ελληνικού κόσμου.

Όμως τα ψέματά σας δεν έχουν τέλος. Πριν από λίγο ήμασταν

στην Επιτροπή Εμπορίου και εκεί που είχατε υποσχεθεί σε όλο τον κόσμο, κύριε Βεσυρόπουλε, εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, ότι η Κυριακή θα παραμείνει αργία για τους εμπόρους, έρχεται σήμερα στην επιτροπή και πλέον, η Κυριακή δεν θα είναι αργία για τον Ελληνισμό. Δεν ασχολούμαι με τον φονταμενταλισμό της Θρησκείας, της Εκκλησίας. Δεν ασχολούμαι με αυτό. Ασχολούμαι με το ότι η ελληνική οικογένεια την Κυριακή νιώθει την αργία. Εσείς ενώ είχατε πει άλλα, τώρα ξανά λέτε ψέματα. Άφρονες!

Μάλιστα σας βλέπουμε εδώ, να λέτε ότι είναι συνταγματικότατο το άρθρο 30 παράγραφος 4, όπου αναφέρεται ότι όλοι οι διπλωματικοί υπάλληλοι του εξωτερικού και κάθε ένωση σε διεθνή οργανισμό, που έχει εγκατασταθεί στην Ελλάδα -η τρόικα- απαλλάσσονται από φόρο.

Κύριε εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, αυτό εισηγείστε; Όποιοι είναι από την Task Force στην Ελλάδα, να μην πληρώνουν φόρο; Ποιος τους πληρώνει; Από ποιον αμείβονται και γιατί να μην πληρώνουν φόρο;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό καταλάβατε, κύριε Γιοβανόπουλε; Δεν είναι έτσι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ:... (Δεν ακούστηκε)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι. Αυτό λέτε.

Βέβαια ο φόβος, κύριε Ιωαννίδη, γαργαλάει τους κυβερνώντες. Ακούστε τι ψηφίζουν. Αναφέρομαι στο άρθρο 74 παράγραφος 12, όπου αναφέρονται ότι όσοι παίρνουν τέτοιες αποφάσεις, από το Ταμείο, δεν έχουν ποινική ευθύνη. Να μην ξαναμιλέξουμε. Τα κάναμε τα λάθη αυτά. Έχετε εμπειρία τώρα. Το άρθρο αναφέρει ότι δεν θα έχουν καμμία αστική ευθύνη τα μέλη του Γενικού Συμβουλίου και της Εκτελεστικής Επιτροπής του Ταμείου. Θέλετε να τους απαλλάξετε από τώρα, για να μην τύχει και τους κυνηγήσει κάποιος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Αφού το εξαιρούμε αυτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Μάλιστα! Αυτή είναι η προοπτική σας; Έτσι διοικείτε; Σας το είπαμε μία, σας το είπαμε δύο, αλλά είστε άνθρωποι αιρετικοί. Δεν καταλαβαίνετε.

Όμως θυμηθείτε και το λόγο του αποστόλου Παύλου: «Αιρετικός άνθρωπος μετά μίαν και δευτέραν νουθεσίαν παραιτού...».

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δριβελέγκας): Τον λόγο έχει η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αλέκα Παπαρήγα για δεκαπέντε λεπτά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Παρακολουθώντας, τουλάχιστον το 90% των ομιλιών στη σημερινή συνεδρίαση -όχι βέβαια μέσα από την Αίθουσα- άκουσα πάρα πολλές φορές, ιδιαίτερα τους κυβερνητικούς Βουλευτές να λένε «επιτέλους κάντε και καμμία πρόταση και όχι μόνο αντιπολίτευση».

Τι νόημα έχει να κάνουμε πρόταση; Κατ' αρχάς, οι δικές μας οι προτάσεις είναι βέβαιο ότι θα απορριφθούν πανηγυρικά. Το έχουμε δοκιμάσει. Έχουμε φέρει προτάσεις νόμου, έχουμε καταθέσει συγκεκριμένες προτάσεις κατά την αναλυτική συζήτηση νομοσχεδίων. Καμμία δεν έχετε υιοθετήσει. Ορισμένες -όπως θα πω και παρακάτω- που έχετε -δεν θα πω «υιοθετήσει»- προβάλει και εσείς ή ενδεχομένως πήρατε ιδέες από εμάς, πήρατε το κέλυφος, τον τίτλο και το περιεχόμενο, είναι ριζικά διαφορετικό.

Με αυτήν την έννοια, επιτρέψτε μου να μιλήσω κάπως γενικότερα, αλλά σε πολύ συγκεκριμένα ζητήματα. Παρακολουθώντας και χθες τις ομιλίες για την περίπτωση της λίστας Λαγκάρντ, αλλά και σήμερα ιδιαίτερα, τουλάχιστον κατέληξα στο συμπέρασμα ότι όσο περνάει ο καιρός η αντιπαράθεση που γίνεται σήμερα, με επίκεντρο δύο πόλους -πόλος κυβερνητικός, πόλος ΣΥΡΙΖΑ, αυτή είναι η αλήθεια- φτάνει στο σημείο σχεδόν -αν δεν τον έχει πιάσει- και του 100% μιας κάλπικης αντιπαράθεσης. Αυτό δεν το λέω με ηθικούς όρους, ηθικίστικα. Μιλάμε για μία κάλπικη αντιπαράθεση που πριν από όλα, εδραιώνεται στο πεδίο της οικονομίας. Τώρα, όταν μιλάμε για κοινωνικές ανάγκες και για ζητήματα πολιτικής, εκεί λίγο συσκοτίζεται. Όμως στο πεδίο της οικονομίας είναι κάλπικη και είναι και επικίνδυνη, για τον λόγο ότι χειραγωγεί, αποπροσανατολίζει, αποβλακώνει.

Βεβαίως δεν λέμε ότι έτσι θα γίνουν τα πράγματα 100%. Άλ-

λωστε και στη Βουλή, αλλά κυρίως μέσα στον λαό, ευτυχώς δεν είστε μόνοι σας οι δύο πόλοι.

Πού συγκεκριμένα είναι κάλπικη η αντιπαράθεση; Στο μνημόνιο και στην τρόικα, στο success story και στην ηθικοποίηση της πολιτικής αντιπαράθεσης. Όχι ότι δεν υπάρχουν ζητήματα ηθικής. Όμως, όταν ηθικολογούμε σκεπάζοντας ζητήματα ουσίας στην πολιτική, τότε και αυτό είναι 100% κάλπικο. Βεβαίως καταλαβαίνουμε. Επαναλαμβάνεται αυτό που ζούσαμε χρόνια τώρα, με την αντιπαράθεση ΠΑΣΟΚ-Νέας Δημοκρατίας, όταν είχαμε το σύστημα της δικομματικής εναλλαγής. Μόνο που τώρα το σύστημα είναι διπολικό. Αυτό σημαίνει ότι όλη η αντιπαράθεση γίνεται για την εναλλαγή κομμάτων στη διακυβέρνηση και όχι για την αλλαγή, πολύ περισσότερο, για την ανατροπή της πολιτικής, η οποία δεν μπορεί να γίνει χωρίς ανατροπή της τάξης που βρίσκεται στην εξουσία.

Με αυτήν την ευκαιρία, θέλω να πω προς την Κυβέρνηση και ιδιαίτερα προς τη Νέα Δημοκρατία και προσωπικά στον κ. Σαμαρά, ότι είμαστε πολιτικοί, ταξικοί αντίπαλοι και εχθροί. Δεν το συζητάμε. Εμείς όμως, δεν σας αντιμετωπίζουμε ως έναν πολιτικό Αρχηγό που είναι κρυμμένος κάτω από τα φουστάνια της Μέρκελ ή τα παντελόνια, δεν την έχω δει και ποτέ με φουστάνι. Δεν έχει σημασία. Δεν σας λέμε προδότες, υποτελείς, φοβισμένους κ.λπ.. Δεν σας λέμε όλους προσωπικά, διαπλεκόμενους με τα άλφα ή τα βήτα συμφέροντα.

Σας αντιμετωπίζουμε ως κόμμα που υπηρετεί τα συμφέροντα του κεφαλαίου, ανεξαρτητως προσωπικής ωφελείας. Μπορεί και μερικοί να έχουν και προσωπικό, πολιτικό κόστος σε αυτήν την υπηρετήση. Δεν μας ενδιαφέρει όμως αυτό.

Σας αντιμετωπίζουμε ως ένα κόμμα, που ενδιαφέρεστε να στηρίξετε την καπιταλιστική ανάπτυξη για μια διεξοδο από την κρίση, σε βάρος του λαού και υπέρ της καπιταλιστικής κερδοφορίας.

Σας ζητάμε να μας αντιμετωπίσετε έτσι, με επίθεση, με πολεμική, με τη χειρότερη πολεμική, αλλά ως ένα κόμμα που βρισκόμαστε ταξικά και πολιτικά σε έναν αντίποδα. Εμείς σας κάνουμε κριτική από τη σκοπιά της αντίληψης που έχουμε για τον καπιταλισμό, για την καπιταλιστική διαχείριση, για τον σοσιαλισμό κ.λπ..

Εσείς από άλλη σκοπιά. Για παράδειγμα, βάλτε ένα τέρμα σ' αυτήν την προπαγάνδα που λέει ότι το μόνο για το οποίο ενδιαφέρεται το ΚΚΕ, είναι να κλείσουν τα εργοστάσια. Κάνετε πολύ μεγάλο λάθος. Πονάμε πολύ περισσότερο από εσάς όταν κλείνουν τα εργοστάσια. Και πονάμε όχι μόνο για ανθρωπιστικούς λόγους, όπως γιατί πετιούνται οι εργάτες στην παρατεταμένη ή και μόνιμη ανεργία. Δεν πονάμε λοιπόν μόνο γι' αυτό. Πονάμε και γι' αυτό διότι, εν πάση περιπτώσει, έχουμε και εμείς το δικό μας ταξικό ουμανισμό. Όμως, εμείς θέλουμε να καταργήσουμε τις καπιταλιστικές σχέσεις ιδιοκτησίας, αν θέλετε, οι ιδιοκτήτες καπιταλιστές να γίνουν μισθωτοί εργαζόμενοι. Αυτό θέλουμε εμείς. Δεν θέλουμε καθόλου να κλείνουν τα εργοστάσια. Η καπιταλιστική ανάπτυξη και η καπιταλιστική κρίση κλείνουν τα εργοστάσια. Οι ανταγωνισμοί ανάμεσα στις καπιταλιστικές επιχειρήσεις κλείνουν τα εργοστάσια. Και αυτό το λέω, γιατί θέλουμε να πούμε και ορισμένα πράγματα και δεν χρειάζεται οι απαντήσεις να είναι σε ένα κάλπικο επίπεδο. Πολεμήστε μας όσο θέλετε! Αλίμονο! Αν δεν μας πολεμούσατε, θα ψαχνόμασταν. Γι' αυτό μιλάμε για κάλπικη αντιπαράθεση και από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ.

Και μ' αυτήν την έννοια, πραγματικά εγώ θέλω να συγχαρώ σήμερα τον κ. Τσακαλώτο για την ομιλία του. Ήταν μια πολιτική ομιλία. Και αν είχαμε μία αμφιβολία -μία στις εκατό- μήπως είμαστε πάρα πολύ αυστηροί με τον ΣΥΡΙΖΑ, η ομιλία του -η οποία ήταν σοβαρή, χωρίς ηθικολογίες και τους γνωστούς χαρακτηρισμούς που κάνουν άλλα στελέχη- ήταν μια ομιλία η οποία απέδειξε αυτό που λέμε. Ήταν μια ομιλία από τη σκοπιά των «FINANCIAL TIMES», από τη σκοπιά του «dragging». Ήταν αυτό που λέει «εμείς, κύριοι, μπορούμε να πετύχουμε το success story, το οποίο δεν μπορεί να κάνει ο κ. Σαμαράς». Και η ομιλία του δεν απευθυνόταν στον λαό. Γι' αυτό και ήταν πάρα πολύ σοβαρή. Απευθυνόταν σε εκείνα τα τμήματα των επιχειρηματιών, που μπορεί να έχουν επιφύλαξη απέναντι στο ΣΥΡΙΖΑ. Και από αυτήν την άποψη, πραγματικά θα ήθελα να τον συγχαρώ.

Εμείς δεν αποκλείουμε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας να έχει ένα success story, όπως το λέτε εσείς. Δεν μου αρέσει

αυτή η ορολογία, αλλά τη χρησιμοποιώ για να συνεννοηθούμε. Όμως δεν αποκλείουμε να πετύχει ο ΣΥΡΙΖΑ το success story, η κυβέρνηση με κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ, δηλαδή να μπούμε σε μία καπιταλιστική ανάπτυξη. Δεν το αποκλείουμε καθόλου. Όμως αυτό που αποκλείουμε, είναι, ότι από αυτήν θα ωφεληθούν οι εργαζόμενοι και πολύ περισσότερο, αποκλείουμε ότι θα παρθούν πίσω, όλα τα μέτρα που λήφθηκαν από το μνημόνιο και μετά, αλλά και πριν το μνημόνιο, διότι ο προπομπός των μέτρων αρχίζει πολύ πριν από το μνημόνιο. Αυτό το υπογράφουμε, ακόμα και αν θεωρηθούμε υπερβολικοί.

Αυτή η κριτική δεν έχει να κάνει με στενά κομματικά συμφέροντα, αλλά ούτε και με εκλογικά διότι συνήθως ο λαός θέλει να του καλλιεργείς και κάποιες ελπίδες. Αυτό το αποκλείουμε. Αυτό που θα γίνει είναι μία καπιταλιστική ανάπτυξη, που θα είναι αναιμική, προσωρινή και θα προετοιμάσει έναν νέο κύκλο κρίσης, που ειδικά για την Ελλάδα, θα είναι πιο βαθιά, πιο οξυμμένη και ακόμα πιο παρατεταμένη, εκτός πια κι αν η Ευρωζώνη περάσει συνολικά σε ανάκαμψη -πράγμα δύσκολο- εκτός κι αν δεν έχουμε προβλήματα στην Κίνα, κρίσεις κ.λπ. και αλλού. Διότι, ξέρετε, η αλληλεπίδραση του εθνικού και του διεθνικού σήμερα, στο πλαίσιο του καπιταλισμού και όταν μάλιστα είσαι ενταγμένος μέσα σε μία διακρατική καπιταλιστική Ένωση, είναι κάτι ακόμα πιο μεγάλο από το να είσαι μια χώρα μεμονωμένη. Όμως ακόμα και μεμονωμένη χώρα να είσαι, πάλι είσαι ενταγμένη μέσα στο σύστημα της καπιταλιστικής οικονομίας.

Εμείς δεν αποκλείουμε το success story. Γιατί τσακώνεστε με ταξί σας; Δηλαδή, ακόμα και αν πετύχει το success story, τι θα γίνει; Μπορεί και να πετύχει με πόλο τον ΣΥΡΙΖΑ. Όχι γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ κυβερνάει καλύτερα, αλλά γιατί έτσι είναι η φάση. Και η κρίση μπορούσε να ξεσπάσει με το ΠΑΣΟΚ, όπως μπορούσε να ξεσπάσει και με κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, όπως μπορούσε να ξεσπάσει και με τη Νέα Δημοκρατία, όπως και έγινε τότε. Η καπιταλιστική ανάπτυξη έχει συνέχεια την κρίση, όπως και η καπιταλιστική ειρήνη έχει ως συνέχεια τον καπιταλιστικό πόλεμο.

Και έρχομαι τώρα να ξεκαθαρίσουμε ποια είναι η συζήτηση που έγινε εδώ. Άλλος -η Κυβέρνηση- λέει να έρθουν επενδύσεις, να προσελκύσουμε επενδύσεις. Άλλωστε γι' αυτό παίρνονται και τα μέτρα εναντίον του λαού, διότι ένας παράγοντας για τις επενδύσεις είναι τα αντεργατικά μέτρα. Αυτός είναι ένας από τους παράγοντες. Δεν αρκεί αυτός, αλλά είναι ένας από τους παράγοντες. Άλλος λέει για το σχέδιο Μάρσαλ, το «New Deal» κ.λπ., κ.λπ..

Κοιτάξτε να δείτε. Εδώ τώρα είμαστε στην εποχή του Θόδωρου Ρούσβελτ. Εκεί βρισκόμαστε! Και θέτω το εξής ερώτημα -γιατί αυτό το θέμα είναι πάρα πολύ σοβαρό- το οποίο επαυξημένα θέτει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας: Το «New Deal» είναι, που έσωσε την αμερικανική οικονομία και έφερε τη μεταπολεμική βελτίωση της ζωής του αμερικανικού λαού; Τότε γιατί έγινε -με ταξικό πρόσημο, βεβαίως, αλλά έγινε- ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος; Αν αρκούσε να χτυπήσουμε τη φοροδιαφυγή και εκείνο και το άλλο, την κακοδιαχείριση, τις διαπλοκές, τότε γιατί χρειάστηκε να γίνει ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος; Αμ, ούτε το «New Deal» έφτανε!

Το ίδιο έγινε και με τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο. Και ο πόλεμος δεν είναι η πρώτη επιλογή. Αντίθετα, είναι η τελευταία επιλογή, είναι η επιλογή που απομένει όταν δεν μπορούν να αναχαιτίσουν την καπιταλιστική κρίση. Κανένας δεν προτιμάει τον πόλεμο ως πρώτο βήμα.

Επομένως, τα πράγματα είναι πάρα πολύ σοβαρά. Δεν μπορεί να υπάρχει εναλλακτική πολιτική πρόταση δίχως να είναι ριζική. Και δεύτερον, δεν μπορεί να υπάρχει μεσοβέζικη εναλλακτική πρόταση. Δεν υπάρχουν μέσοι δρόμοι, χωρίς να ξεκαθαρίζεις τι θα κάνεις στην περίπτωση, που αυτή η ευρωπαϊκή και παγκόσμια κρίση δεν μπορεί να λυθεί έξω από τον πόλεμο.

Οι δύο Παγκόσμιοι Πόλεμοι ήταν συνέχεια της κρίσης. Και καθόμαστε τώρα και συζητάμε τι έγινε το '29 και το '31 και πώς έλυσε η μία αστική κυβέρνηση το θέμα κ.λπ.. Μα τώρα παίζουμε; Οι δύο Παγκόσμιοι Πόλεμοι ήταν η διεξοδος από την κρίση, όπως και μια σειρά τοπικών πολέμων που σχετίζονται μ' αυτό ή εν πάση περιπτώσει, μπορεί να είναι και προετοιμασία. Και μιλάμε όχι για έναν ακόμα τοπικό πόλεμο, αλλά για ένα γενικό πόλεμο. Και λέμε ότι γενικός είναι αυτός ο πόλεμος που γίνεται όχι παγκόσμια,

αλλά αυτός που γίνεται άμεσα, ανάμεσα στις ηγετικές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις. Ποια θέση θα κρατήσει η Ελλάδα, η όποια ελληνική κυβέρνηση; Αυτό είναι το ένα ζήτημα.

Και έρχομαι τώρα στο δεύτερο ζήτημα. Λέτε μερικά –επιτρέψτε μου την έκφραση– εξυπνακίστικα πράγματα. Ακούσαμε –με συγχωρείτε, κύριε Βορίδη, αλλά από εσάς το άκουσα στην τηλεόραση– να λέγεται το εξής: «Καλά, εσείς ήσασταν εναντίον της Δημοτικής Αστυνομίας. Γιατί τώρα κόπτεστε, αν καταργηθούν αυτές οι θέσεις;». Κοιτάξτε να δείτε, για να το ξεκαθαρίσουμε. Όταν μιλούσαμε και ψηφίζαμε κατά της Δημοτικής Αστυνομίας, θα πρέπει να δείτε τι είπαμε τότε. Είχαμε πει ότι εάν πρόκειται για δραστηριότητες, για παράδειγμα ειρηνικές, που έχουν σχέση με την κοινωνική φροντίδα ή δεν ξέρω με τι άλλο, ή έστω με τα παρκάρια κ.λπ., είχαμε προτείνει να προσληφθούν δημοτικοί υπάλληλοι, διότι δεν χρειάζεται να έχεις για κάτι τέτοιο τον όρο «Αστυνομία». Αν πάλι θέλεις το πρόστιμο για το παρκάρισμα, είτε ο αστυνομικός το κάνει είτε ο δημοτικός υπάλληλος είτε ο οποιοσδήποτε άλλος, το πρόστιμο θα μπει.

Εμείς τότε είπαμε ότι συγκροτείται ένας πυρήνας ο οποίος δεν προβλέπαμε να ενταχθεί, αλλά να μετατραπεί σε τοπική Αστυνομία. Τότε, προ κρίσης, υπήρχε μια σειρά προβληματισμών. Ένας από αυτούς ήταν ο πολλαπλασιασμός των μηχανισμών της κρατικής καταστολής, ώστε να μην ήταν όλοι ενταγμένοι στον επίσημο μηχανισμό. Και δεν είναι τυχαίο ότι η πρώτη σκέψη είναι, να πάνε οι δημοτικοί αστυνομικοί στην Ελληνική Αστυνομία. Σ' αυτό είχαμε αντίρρηση. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι επειδή είχαμε αντίρρηση για τη Δημοτική Αστυνομία, θα αδιαφορήσουμε για το γεγονός ότι μπορεί αυτοί να πεταχτούν στο δρόμο.

Ένα άλλο παράδειγμα είναι οι σχολικοί φύλακες. Γιατί βάλατε τους σχολικούς φύλακες; Δημιουργήθηκε λοιπόν μια σειρά από τέτοιες θέσεις εργασίας, κακοπληρωμένες, ολιγώρες κ.λπ., για να αντιμετωπίσετε το πρόβλημα της παρατεταμένης ανεργίας – πρόκειται για τα γνωστά «φάρμακα» στο πλαίσιο του καπιταλισμού– προκειμένου να εκτονώσετε τη λαϊκή αντίδραση, αλλά και να αντιμετωπίσετε και ορισμένα υπαρκτά προβλήματα, που έχουν σχέση με τα ναρκωτικά και με το γεγονός ότι υπάρχουν σχολεία στη μέση κεντρικών δρόμων, όπως είναι το σχολικό συγκρότημα της Γκράβας. Έξω από το συγκεκριμένο σχολείο λοιπόν χρειάζεται ένας άνθρωπος, για να σταματάει τα αυτοκίνητα και να μπορούν να περνούν τα παιδιά τον δρόμο, για να μπει μέσα στο σχολείο. Έτσι λοιπόν επιλέγετε αυτές τις μεσοβέζικες λύσεις.

Ας δούμε όμως τι είναι το μνημόνιο. Το μνημόνιο λοιπόν είναι η γενική πολιτική στο πλαίσιο του καπιταλισμού στη συγκεκριμένη φάση που βρίσκεται, στο ανώτατο στάδιό του, στο στάδιο της σήψης. Απλώς το μνημόνιο εντάχθηκε στη ζωή μας με τη μορφή του σοκ και μέσα σε λίγο χρονικό διάστημα.

Θα σας πω και κάτι άλλο, γιατί μιλάτε για προτάσεις. Προσπαθείτε να εξορθολογίσετε ορισμένα πράγματα; Ναι. Το ίδιο θα κάνει αύριο και ο ΣΥΡΙΖΑ. Μάλιστα έχει περιθώρια εξορθολογισμού. Ωστόσο υπάρχει συντηρητικός, αντιλαϊκός εξορθολογισμός και φιλολαϊκός εξορθολογισμός.

Αν θυμάμαι καλά, υπήρχαν διακόσια πενήντα διαφορετικά ασφαλιστικά ταμεία. Εμείς ακόμα και επί νομοσχεδίου Γιαννίτση –το οποίο είχε έρθει τότε στη Βουλή– δώσαμε τη συνολική μας πρόταση, που δεν μπορεί να φορευθεί στο πλαίσιο της πολιτικής ούτε του ΠΑΣΟΚ τότε ούτε και της Νέας Δημοκρατίας, αλλά ούτε και του ΣΥΡΙΖΑ αύριο.

Τι είπαμε; Ένα ενιαίο ταμείο για όλους τους μισθωτούς δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, ένα για τους αυτοαπασχολούμενους και ένα για την αγροτιά. Το κάνατε αυτό. Δεν είναι ότι υιοθετήσατε δική μας πρόταση. Είναι ένας φυσιολογικός εξορθολογισμός, γιατί εξοικονομείτε έξοδα, εργαζομένους, κ.λπ. και γιατί βγαίνετε μέσα από ένα χάος.

Όμως εμείς δεν είχαμε μόνο αυτήν την πρόταση, δηλαδή ενιαίος φορέας. Βγαίνουν τώρα και λένε όλοι –και ο ΣΥΡΙΖΑ– για ενιαίο φορέα ναυπηγείων, για ενιαίο φορέα αμυντικής βιομηχανίας κ.λπ.. Νομίζετε ότι ο ενιαίος φορέας καταργεί τον ενδομονοπωλιακό ανταγωνισμό, καταργεί την εκμετάλλευση, καταργεί τον κατώτατο μισθό, τον μισθό φτώχειας που φέρνει το νομοσχέδιο μέχρι το 2017 κ.λπ.; Αυτό δεν τα καταργεί. Αυτό είναι ένα περίβλημα, που μπορεί και εμείς να το υποστηρίξουμε, μπορεί να το

υποστηρίζουν και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ και ο ΣΥΡΙΖΑ και οι ΑΝΕΛ κ.λπ. και το περιεχόμενο να είναι ταξικό, αντεργατικό, αντιλαϊκό. Κάνετε τέτοιους εξορθολογισμούς.

Το καταψήφισαμε. Μας λέγατε και τότε: «Μα, είστε υπέρ των διακοσίων πενήντα ασφαλιστικών ταμείων;». Όχι, δεν είμαστε. Και η δική μας θέση ήταν ο διαχωρισμός του κλάδου της σύνταξης από την υγεία. Ε το κάνατε. Τέτοιες προτάσεις μπορεί να τις κάνετε. Γι' αυτό τσακώνεστε μεταξύ σας. Μπορεί ένα κόμμα να μην τις υιοθετεί, από λόγους εμμονής στο παρελθόν και άλλο να είναι πιο ευέλικτο σε καινούργιες προτάσεις.

Γιατί τα λέμε αυτά; Γιατί το να και το όχι σε ένα νομοσχέδιο μπορεί να δίνονται από διαφορετική σκοπιά. Ιδιαίτερα το όχι. Πάντα η Αντιπολίτευση μέσα στη Βουλή ψήφισε όχι. Τι θα πει δηλαδή αυτό;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ)

Λέτε, παραδείγματος χάριν, ότι ο κρατισμός σημαίνει σοβιετοποίηση, κρατικός καπιταλισμός. Με τον κρατικό καπιταλισμό είναι ο ΣΥΡΙΖΑ. Δεν είμαστε εμείς. Μη μας φορτώνετε αυτό το θέμα! Εμείς δεν λέμε για κρατικοποιήσεις γενικώς, ως απάντηση στην κρίση ούτε για δημόσιο τομέα που θα υπηρετεί τις κοινωνικές ανάγκες.

Λέτε ότι είμαστε σε μια κοινωνία μη ταξική. Αυτό μπορεί να γίνει σε μία κοινωνία που υπηρετεί τις κοινωνικές ανάγκες, που δεν είναι ταξική. Μπορείτε να μου πείτε πώς μπορεί να επιβάλετε σε μία επιχείρηση να μην κλείσει, όταν δεν έχει κέρδη; Για πείτε μου αυτό το «βιολί», γιατί εμείς θα το θέλαμε αυτό, για να μη φύγουν οι εργαζόμενοι και για να μπορούμε να φτιάξουμε και κομμουνιστικές οργανώσεις μέσα σε αυτό το εργοστάσιο. Μπορείτε να του το επιβάλετε;

Γι' αυτό μιλάμε –και τελειώνω– για την ηθικοποίηση της κριτικής. Γυρίσαμε στην εποχή του Σπινόζα. Όμως ο Σπινόζα, όταν έκανε κριτική στη δημοκρατία, δηλαδή σε εκείνη τη φάση ενδεχομένων, η κριτική του περιείχε και θετικά και προωθητικά στοιχεία. Έκανε κριτική στο απερχόμενο φεουδαρχικό σύστημα, που δεν είχε καταρρεύσει εντελώς και στην αυγή του καπιταλισμού έκανε κριτική στην αστική δημοκρατία.

Τι κριτική κάνετε τώρα και μιλάτε για υπεράσπιση του Συντάγματος; Παίρνετε το Σύνταγμα και λέτε ότι το Σύνταγμα προστατεύει την οικογένεια. Και αυτό μπορεί να λέει το Σύνταγμα και να δικαιολογεί τα μέτρα της οποιασδήποτε κυβέρνησης που είναι εναντίον της οικογένειας. Ε, λοιπόν, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας σε αυτήν την αντιπαράθεση δεν μπορεί να μπει και γι' αυτό αρνείται να στηρίξει ή να συμμετάσχει σε μια Κυβέρνηση στο έδαφος του καπιταλισμού. Τι να κάνουμε;

Απαντήστε μας πάνω σε αυτό. Απαντήστε μας ταξικά και όχι με αυτά τα μοντέρνα και τα μεταμοντέρνα που λέτε, ότι δηλαδή είσαι παρωχημένος ή δεν είσαι. Γιατί παρωχημένος δεν είναι ο Μπερνστάιν και ο Κάουτσκι; Και όμως, είναι σημαία σήμερα μέσα στο Κοινοβούλιο. Παρωχημένος δεν είναι ο Σμιθ, ο Φουκογιάμα και ο ένας και ο άλλος κ.λπ.; Και όμως αυτοί εδώ, λάμπουν μέσα στη Βουλή. Ας αφήσουμε, λοιπόν, ποιος είναι μπροστά και ποιος είναι πίσω και ας συζητήσουμε εκεί, όπου υπάρχουν πραγματικές, ριζικές διαφορές ή πολύ επιμέρους.

Αυτά θέλαμε να πούμε, γιατί, εν πάση περιπτώσει, από τη χθεσινή και από τη σημερινή συζήτηση αυτό που μου έμεινε, είναι μία ηθικολογία. Όχι ότι δεν υπάρχει πρόβλημα ηθικής, αλλά είναι επιμέρους πρόβλημα. Καταλαβαίνετε με ποια έννοια το λέω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Ευχαριστούμε πολύ, κυρία Παπαρήγα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε στον εικοστό τρίτο εγγεγραμμένο συνάδελφο. Έχουν εγγραφεί εκατόν τρεις. Καταλαβαίνετε ότι κάποια στιγμή θα πρέπει να διακόψουμε και ξέρετε –και οι καινούργιοι και οι παλιοί– πως δεν είναι καλή εικόνα στο τέλος να μιλάει ο συνάδελφος, έχοντας απέναντί του άδεια έδρανα.

Άρα προτείνω, για να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι συνάδελφοι, με τη δική σας σύμφωνη γνώμη, να μειωθεί ο χρόνος των ομιλητών σε πέντε λεπτά...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ: Ε, όχι, κύριε Πρόεδρε! Δεν είναι δυνατόν! Ας εξαντληθεί ο χρόνος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Δεν υπάρχει περίπτωση να μη δεχθώ την άποψή σας. Σας λέω την πρακτική, διότι καταλαβαίνετε ότι αύριο πρέπει να ολοκληρωθεί η συνεδρίαση και αύριο έχουμε και τη συζήτηση επί των άρθρων.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Πάντα έχουμε σύντηψη του χρόνου, κύριε Πρόεδρε. Εμείς συμφωνούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Τέλος πάντων, αφού δεν συμφωνείτε, θα συνεχίσουμε να μιλάμε επτά λεπτά. Εγώ, βέβαια, σας το είπα.

Ορίστε, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Βλέπω ότι ψάχνετε να βρείτε λύσεις εκεί, όπου είναι σαφές τι πρέπει να κάνουμε και το ορίζει ο Κανονισμός. Ο κατάλογος δηλαδή θα εξαντληθεί κανονικότητα, με βάση τον χρόνο που ορίζει ο Κανονισμός για τους ομιλούντες. Θα πάμε ύστερα στην κατ' άρθρον συζήτηση και αν χρειαστεί, θα προσθέσουμε και την Πέμπτη και την Παρασκευή και την Τρίτη συνεδριάσεις.

Διότι εδώ έχουμε ένα πολυνομοσχέδιο –το λέτε και εσείς– που έχει δεκαπέντε νομοσχέδια στη συσκευασία του ενός και, επομένως, είναι ευνόητο να θέλουν να μιλήσουν πολλοί συνάδελφοι, να θέλουν να τηρηθεί ο Κανονισμός με ευλάβεια και να προχωρήσουμε κανονικά.

Αν εσείς θέλετε να κλείσετε τη Βουλή την επόμενη εβδομάδα, νομίζω ότι δεν μπορείτε να περιορίσετε τους Βουλευτές να μιλήσουν. Παρακαλώ πολύ, λοιπόν, να τηρήσετε πλήρως και κανονικότητα τη διαδικασία. Άλλωστε τα είπαμε αυτά στη Διάσκεψη των Προέδρων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΩΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Να κατέβουν και οι Υπουργοί στο επτάλεπτο. Μπορεί και αυτό να γίνει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Κύριε συνάδελφε, φιλόλογος είστε; Εγώ, επειδή είμαι φαρμακοποιός, θέλω να σας πω ότι αυτή η πρόσθεση που κάνατε, δεν είναι πρόσθεση που βγάζει αποτέλεσμα. Να αφαιρέσω σε όλους τον μισό χρόνο, όπως λέτε, δεν είναι σωστό.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Εμείς συμφωνούμε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ωραία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Αφού δεν συμφωνεί η Πλειοψηφία, εμείς δεν έχουμε κανένα λόγο.

Όπως ξέρετε, όμως, κύριε Λαφαζάνη, ο Κανονισμός λέει πολλά πράγματα. Η βασική αρχή του Κανονισμού είναι η αρχή της Πλειοψηφίας, δηλαδή τι θα αποφασίσει η Πλειοψηφία.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Νταβρής. Είστε παλιός συνδικαλιστής και καταλαβαίνετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΑΒΡΗΣ: Καλησπέρα, κύριε Πρόεδρε. Κύριοι συνάδελφοι, καλησπέρα.

Δυστυχώς, η κ. Παπαρήγα έφυγε. Νομίζω, όμως, ότι ο κ. Παφίλης και οι άλλοι συνάδελφοί της την αντικαθιστούν επάξια και είναι ωσεί παρούσα.

Συνηθίζω να κάνω ένα περίγραμμα για το τι θα πω, αλλά τελικά έρχεται η πραγματικότητα που τα ανατρέπει. Προ καιρού που αναφερόμουν πάλι από το έδρανο της Βουλής στους αγαπητούς συναδέλφους της Κυβέρνησης, είχα πει ότι ο δρόμος που μας ζητούν να ακολουθήσουμε –εκεί εντάσσεται και το παρόν νομοσχέδιο– είναι ένας δρόμος προς την καταστροφή. Πηγαίνοντας, με λίγα λόγια, σε ένα μονοπάτι φιλελευθερισμού από τη δεξιά μεριά, θα φθάσουμε να καταστρέψουμε τελείως, το κοινωνικό κράτος και, όπως βλέπετε, οι φωνές από την Αριστερά μας λένε «Κύριοι, τι συνέβαινε πριν από είκοσι χρόνια, πρέπει να το ξεχάσετε. Η λύση είναι να ξεχάσετε τελείως τον καπιταλισμό, την ελεύθερη οικονομία και να έρθετε στα ασφαλή λιμάνια του κομμουνισμού.».

Πρέπει να τους ακούμε. Ας ψάξουμε, όμως, με τη λογική να δούμε ποιος είναι ο κοινός παρονομαστής.

Ο κοινός παρονομαστής, κύριε Παφίλη, κατά την άποψή μου, είναι, ότι η νομενκλατούρα που επικρατούσε τον καιρό εκείνο στο σοβιετικό μπλοκ ή στο ανατολικό μπλοκ, είχε μια συμπεριφορά όμοια με αυτήν που παρουσιάζει σήμερα, η φιλελεύθερη σχολή του Σικάγο. Θα σας πω ποια είναι.

Δεν νοιαζόταν για τον κόσμο. Νοιαζόταν για να εξασφαλίσει τα οφέλη και να οφέλη της μικρής ομάδας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Το άλλο με τον Τοτό το

ξέρετε; Να μας το πείτε να μας χαλαρώσετε λίγο;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΑΒΡΗΣ: Θα σας πω. Θα σας χαλαρώσω, κύριε συνάδελφε εκ Πατρών.

Μέσα σε είκοσι χρόνια ξεχάσαμε τελείως ότι η απεργία στο Ανατολικό Μπλοκ ήταν απαγορευμένη. Όποιοι έκαναν απεργία, ίσως να πήγαινε στο απόσπασμα. Σε λίγο, κύριε Βορίδη, που με κοιτάτε, οι απεργίες θα απαγορευτούν και εδώ.

Το κοινωνικό κράτος αρχίζει και φθίνει, εξαφανίζεται, γιατί κάποιιοι τρελοί της ελεύθερης οικονομίας προχωράνε σε έναν δρόμο που δεν βγαίνει πουθενά, μα πουθενά. Το χρηματοπιστωτικό σύστημα δουλεύει με έναν τρόπο που αν φτάσουμε τα μεροκάματα 200 ευρώ, αν ο Έλληνας και ο Ευρωπαίος στο Νότο δουλεύει είκοσι ώρες την εβδομάδα, επειδή έτσι έχει στηθεί το παιχνίδι, πάλι τα νούμερα δεν θα βγαίνουν.

Για να εστιάσουμε στα δικά μας, πόσες φορές, κύριοι Υπουργοί, μας φέρατε πρώτο μνημόνιο, δεύτερο μνημόνιο, τώρα έρχεται το τρίτο μνημόνιο για να μας σώσετε; Πιστεύετε με αυτό και με τα άλλα που θα έρθουν ότι θα φτάσουμε να δούμε όπως είπε ο κ. Σιούφας μικρό φως στο τούνελ; Υπάρχει λύση; Δεν ακούτε τι λένε ακόμα και αυτοί που στηρίζουν το καπιταλιστικό σύστημα στη Δύση; Δεν υπάρχει! Συνέλθετε! Κόψτε τη ροή του χρήματος από τη μεσαία τάξη σε ένα 5% προς τα πάνω. Αντιστρέψτε την! Δεν υπάρχει.

Σε μικρή κλίμακα αυτό συμβαίνει και στη χώρα. Τι συμβαίνει στη χώρα; Υπάρχει το πολιτικοοικονομικό κατεστημένο εδώ. Το ανέφερε και το «STERN». Οι τριακόσιες οικογένειες, οι μεγάλες πολιτικές και κοινωνικές οικογένειες συνεχίζουν και κερδίζουν. Τρώνε, τρώνε, τρώνε. Δεν τους ακουμπάει κανένα φορολογικό νομοσχέδιο. Τον απλό στρατιωτικό τον βρίσκουν και τον γδερνούν. Τον εργάτη τον γδερνέτε. Τους μεγάλους τίποτα.

Πού θα πάει αυτή η κατάσταση; Δεν αντιλαμβάνεστε ότι η χώρα θα διαλυθεί; Πρέπει να σας το πω εγώ; Ο καθένας, όταν μιλάμε έξω από αυτήν την Αίθουσα, σε φιλικές κουβέντες το παραδέχεται και λέει ότι δεν πάει πουθενά αυτή η ιστορία. Και έρχεστε πάλι με αυτό το μίνι νομοσχέδιο και θα έρθετε και με άλλο και θα ψάχνετε να βρείτε λεφτά σε άδειες τσέπες. Ποιος θα σας δώσει λεφτά; Αυτοί που έχουν, δεν δίνουν και δεν τους ακουμπάτε. Απλά τους ακούτε και εκτελείτε αυτά που σας λένε. Δεν υπάρχουν. Πού θα τα βρείτε;

Πρέπει, λοιπόν, για να βρούμε τη λύση να αντιληφθούμε ότι η χώρα είναι εν κινδύνω. Εγώ δεν ανέβηκα στο Βήμα για να σας ψέξω. Ήρθα για άλλη μία φορά με φωνή αγωνίας να σας πω ότι η κοινωνία θα εκραγεί. Πού θα βρούμε τα λεφτά; Ξέρετε που θα τα βρούμε. Ξέρει και ο κ. Βρούτσης, ξέρει και ο κύριος Υπουργός Οικονομικών, ξέρει και ο κύριος αρχιτραπέζιτης της Ελλάδας. Είναι τέτοια η τεχνολογία, που όπως βρήκατε τους συλλαβιστές, μπορείτε να τους βρείτε –όχι αυτούς στη λίστα Λαγκάρντ που δεν θέλετε– όλους. Δεν τολμάτε όμως. Γιατί δεν τολμάτε; Διότι υπάρχουν εξαρτήσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Απευθύνομαι σε όσους Έλληνες μας ακούνε. Και με πεντακόσια άτομα να κάνετε την ΕΡΤ, αν δεν αλλάξετε νοοτροπία, ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία, πάλι δεν γίνεται τίποτα. Και να απολύσετε τους μισούς στο δημόσιο, πάλι δεν γίνεται τίποτα.

Ένας τρόπος λύσης υπάρχει. Να αντιληφθούμε ότι η χώρα είναι εν κινδύνω, να πληρώσουν αυτοί που έκλειψαν, να πληρώσουν αυτοί που έχουν, για να ισορροπήσει η κοινωνία. Αλλιώς, φοβάμαι –και σας το λέω με φωνή αγωνίας– ότι επειδή κάποιοι κερδίζουν σήμερα και λιώνουν αυτόν που φεύγει και μένει πεινασμένος –που λέει ότι δεν μπορεί να κοιμηθεί ο κ. Μητσοτάκης το βράδυ!– και τον άλλον που έχει παιδιά και δεν μπορεί να τα ταΐσει, τον «πυροβολούν», με αυτή την πορεία σε αυτόν τον αδιέξοδο δρόμο η κοινωνία θα τιναχτεί στον αέρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι, ελάτε να διώξουμε τον Ράιχενμπαχ και όλους τους υπόλοιπους. Πάρτε λεφτά από τις γεμάτες τσέπες, γιατί αλλιώς η χώρα και η πατρίδα θα τιναχτεί στον αέρα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Και εμείς ευχαριστούμε, κύριε Νταβρή.

Παρακαλώ να πάρει τον λόγο η συνάδελφος κ. Ασημακοπούλου.

ΑΝΝΑ-ΜΙΣΕΛ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι η επιχειρηματολογία καθώς και η τεκμηρίωση από πλευράς εισηγητών αλλά και από τους Υπουργούς και τους προλαλήσαντες σχετικά με το νομοσχέδιο είναι επαρκής και με έχει καλύψει στα κυριότερα σημεία.

Θα ήθελα, λοιπόν, εγώ στη σύντομη παρέμβασή μου να εστιάσω σε κάτι το οποίο ειπώθηκε από τον εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ότι δηλαδή -και παραφράζω βεβαίως, δεν ακριβολογώ- έχει βαρεθεί το ηθικό δилημμα που αντιμετωπίζουμε για μία ακόμη φορά, δηλαδή «ή κάνετε αυτό που σας λέμε ή δεν σας δίνουμε τα χρήματα».

Αυτό, λοιπόν, ας εξετάσουμε αν είναι στην πραγματικότητα ένα δилημμα, γιατί όλοι το αντιμετωπίζουμε. Ξέρουμε ότι το νομοσχέδιο έχει προαπαιτούμενα μέσα. Και εγώ σας λέω ότι αυτό δεν είναι δилημμα. Δεν είναι δилημμα, υπό την έννοια ότι άμα δεν πάρουμε τα λεφτά από τους εταίρους μας, από πού θα τα πάρουμε τα λεφτά; Υπάρχει αυτήν τη στιγμή πρόσβαση στις αγορές; Δεν υπάρχει πρόσβαση στις αγορές. Υπάρχει κάποια πραγματική εναλλακτική πηγή χρηματοδότησης; Νομίζω ότι το είδαμε αυτό το έργο στην Κύπρο.

Τι υπάρχει λοιπόν; Από τη μία πλευρά υπάρχει η δανειακή σύμβαση και το μνημόνιο, οι όροι δηλαδή με τους οποίους παίρνουμε τα χρήματα από τους εταίρους μας και από την άλλη πλευρά υπάρχει μία γενικώς αντιμνημονιακή πολιτική πρόταση, η οποία στην περίπτωση του ΣΥΡΙΖΑ εξειδικεύεται στο ότι ναι, τα θέλουμε τα λεφτά, θα τα κρατήσουμε τα λεφτά, θα κρατήσουμε τη δανειακή σύμβαση αλλά δεν το θέλουμε το μνημόνιο, το μνημόνιο θα το πετάξουμε, θα το σκίσουμε, θα το καταργήσουμε με έναν νόμο.

Αυτό είναι πάρα πολύ ωραίο, αλλά δεν είναι δилημμα. Δилημμα είναι να έχεις δύο επιλογές, οι οποίες επιλογές να είναι ρεαλιστικές και τεκμηριωμένες. Οπότε σας δηλώνω ότι για μένα δεν υπάρχει δилημμα. Αλλά και να υπήρχε, θα διάλεγα την ομαλή χρηματοδότηση της χώρας και όχι ένα εναλλακτικό σενάριο, το οποίο περιλαμβάνει μία ενδεχόμενη στάση πληρωμών.

Και να σας πω και κάτι ακόμα. Δηλαδή στις εκλογές ποιο ήταν το δилημμα; Αυτό ήταν το δилημμα. Όρθια η χώρα μέσα στην Ευρώπη και στο Ευρώ ή ένας εναλλακτικός πολιτικός δρόμος, ο οποίος ήταν αναφής. Και ο ελληνικός λαός διάλεξε. Και ζήτησε να διαπραγματευτούμε, κάτι το οποίο και κάναμε τον τελευταίο χρόνο. Γι' αυτό έχουμε διαγραφή του χρέους, για αυτό έχουμε πολύ καλύτερους όρους, τους καλύτερους όρους χρηματοδότησης αυτήν τη στιγμή, γι' αυτό υπάρχει μία διεθνής εμπιστοσύνη, η οποία ανακτάται για τη χώρα μας και έχουμε πράγματα όπως ο ΤΑΡ.

Βεβαίως αυτά δεν είναι χωρίς κόστος. Το μεσοπρόθεσμο έχει τους όρους του και το κόστος δεν το πληρώνω εγώ, το πληρώνει ο ελληνικός λαός. Και ο ελληνικός λαός αποδεικνύει πως θεωρεί ότι είμαστε στο σωστό δρόμο και ότι αυτό το κόστος είναι διαθεσιμότερος να το πάρει στους ώμους του. Γιατί; Διότι όλοι θέλουμε να βγούμε από το μνημόνιο. Αυτός είναι ο στόχος. Απλά κάποιοι χαράσσουν ένα σωστό δρόμο και τον ακολουθούν και κάποιοι λένε ότι με ένα μαγικό ραβδί μπορούν να διώξουν το μνημόνιο.

Ας πάμε, λοιπόν, στα αληθινά πολιτικά δилήμματα τα οποία υπάρχουν. Και εγώ σας λέω ότι είναι και πολιτικά και ηθικά και είναι τρία. Πρώτον, τι θέλουμε; Θέλουμε μέτρα ή θέλουμε διαρθρωτικές αλλαγές; Νομίζω ότι όλοι ξέρουμε την απάντηση. Δεν θέλουμε μέτρα. Κανείς δεν θέλει μέτρα. Και είναι σαφές ότι και η κοινωνία δεν αντέχει άλλα μέτρα. Και εγώ σας λέω ότι αυτό το πολιτικό δилημμα θα το αντιμετωπίσουμε είτε έχουμε μνημόνιο είτε δεν έχουμε. Το αντιμετωπίζουμε τώρα που έχουμε μνημόνιο αλλά και αν δεν είχαμε και το είχαμε καταργήσει και ήμασταν σε μία άλλη κατάσταση με μία πιθανή στάση πληρωμών, δεν θα υπήρχαν μέτρα;

Πάμε στο δεύτερο πολιτικό δилημμα. Δεν θέλουμε μέτρα. Θέλουμε διαρθρωτικές αλλαγές. Θέλουμε διαρθρωτικές αλλαγές ή δεν θέλουμε διαρθρωτικές αλλαγές; Θέλουμε διαρθρωτικές αλλαγές στα λόγια ή θέλουμε διαρθρωτικές αλλαγές στην πράξη;

Δεν μπορώ να αντιπαρεσθώ με ανθρώπους οι οποίοι αυτό που εγώ εννοώ «διαρθρωτικές αλλαγές» δεν το θέλουν ιδεολογικά, πολιτικά, δεν το θέλουν. Εγώ θα μιλήσω σε αυτούς που ισχυρίζονται ότι θέλουν διαρθρωτικές αλλαγές και μέσα σε αυτό το νομοσχέδιο βλέπουμε μία τεράστια διαρθρωτική αλλαγή, η οποία έχει σχέση με το δημόσιο τομέα.

Θέλουμε, λοιπόν, διαρθρωτικές αλλαγές στο δημόσιο τομέα; Θέλουμε να το αλλάξουμε; Όλοι συμφωνούμε ότι αυτό το δημόσιο που έχουμε δεν μας κάνει. Δεν εξυπηρετεί τον πολίτη, είναι ακριβό, είναι διογκωμένο, ενσαρκώνει όλες τις αμαρτίες του πολιτικού συστήματος, όπως το ξέρουμε μέχρι σήμερα. Δεν το θέλουμε, λοιπόν, αυτό το δημόσιο, θέλουμε να το αλλάξουμε, πάρα πολύ ωραία, και χρησιμοποιούμε όλοι ωραίες λέξεις στις οποίες συμφωνούμε: Να το εξορθολογήσουμε, να το εξυγιάνουμε, να κάνουμε αξιολόγηση, να είναι αξιοκρατικό. Πάρα πολύ ωραία, αλλά ας έρθουμε, όμως, και στην πράξη.

Ειλικρινά, είναι δυνατόν να κάνουμε αξιολόγηση, να θέλουμε αξιοκρατικά κριτήρια και να μη μετακινηθεί κανείς ή να μην υπάρξει υποχρεωτική αποχώρηση; Αυτή είναι η πράξη. Η πράξη είναι δυσάρεστη, έχει ανθρώπινες διαστάσεις δυσάρεστες. Όποιο δάκτυλο και να κόψεις, θα πονέσει.

Τα πολιτικά δилήμματα, τα ηθικά δилήμματα και οι πολιτικές επιλογές που γίνονται πρέπει να κρίνονται με βάση τα δεδομένα της στιγμής στην οποία γίνονται και εγώ νομίζω ότι υπάρχει παραδοχή και από τους Υπουργούς αλλά και από τους προλαλήσαντες ότι κάποιες από αυτές τις αλλαγές που κάνουμε τώρα είναι οριζόντιες και κάποιες έχουν γίνει κατόπιν αξιολόγησης, όπως στην περίπτωση του Υπουργείου Παιδείας. Δεν αρέσει σε κάποιους από εμάς το αποτέλεσμα της αξιολόγησης; Δεν μας αρέσει. Κάποιες αλλαγές έγιναν με αξιολόγηση, κάποιες οριζόντια. Τι θέλουμε, οριζόντια ή με αξιολόγηση; Με αξιολόγηση. Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να γίνει.

Εγώ θα ευχηθώ να μην υπάρξουν άλλες οριζόντιες διαρθρωτικές αλλαγές. Και όχι μόνο αυτό, αλλά θα παλέψω και γι' αυτό και η πάλη αυτή σημαίνει ότι θα συγκρουστώ. Και φυσικά θα συγκρουστώ, γιατί αυτήν τη στιγμή ακούμε φωνές. Αφήστε τις ανθρώπινες φωνές, οι οποίες υπάρχουν και στον ιδιωτικό τομέα για ανθρώπους που χάνουν τη δουλειά τους. Τις ακούμε όλοι αυτές τις φωνές. Υπάρχουν, όμως, και φωνές από συμφέροντα, από συντεχνίες, από ανθρώπους που ξεβολεύονται, από ανθρώπους που είχαν μάθει αλλιώς. Ε, με αυτούς εγώ θα παλέψω.

Και μπαίνω, κλείνοντας, στα ηθικά δилήμματα, όπως ο πολιτικός λόγος και το κόστος. Υπάρχει πολιτικός λόγος ο οποίος είναι ειλικρινής και στον αντίποδα αυτού υπάρχει ο λαϊκισμός. Θα πρέπει να πούμε την αλήθεια όταν κάνουμε διαρθρωτικές αλλαγές. Η αλήθεια είναι ότι οι διαρθρωτικές αλλαγές έχουν ανθρωπινό κόστος και θα πρέπει όλοι μαζί να στήσουμε ένα δίκτυο κοινωνικής προστασίας για να προστατεύσουμε τους ανθρώπους που υφίστανται το κόστος. Και μετά υπάρχει και το πολιτικό κόστος, το προσωπικό πολιτικό κόστος. Αυτό είναι ένα πραγματικό ηθικό δилημμα το οποίο αντιμετωπίζουμε οι Βουλευτές και θα πρέπει να πάρουμε κι εμείς τις αποφάσεις μας.

Εγώ σας λέω, λοιπόν, ότι αν η ερώτηση είναι αν θέλω να κρατήσω τη χώρα όρθια με τη χρηματοδότηση να τρέχει, η απάντηση είναι «ναι, θα ψηφίζω το πολυνομοσχέδιο για να γίνει». Σας λέω ότι δεν θέλω μέτρα, σας λέω ότι θέλω διαρθρωτικές αλλαγές, όχι στα λόγια αλλά στην πράξη. Και σας λέω, επίσης, ευθαρσώς ότι αν το πολιτικό κόστος αυτού του πράγματος είναι να είμαι προσωπικά πολιτικά αναλώσιμη, δεν με νοιάζει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Το λόγο έχει ο κ. Αηδόνης, που είναι και συμπατριώτης μου και φίλος μου.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ: Ο κύριος Πρόεδρος έχει έναν καλό λόγο για όλους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για άλλη μια φορά η Βουλή ψηφίζει κάτω από ένα καθεστώς πρωτόγνωρης πίεσης επώδυνες

επιλογές. Πριν από λίγο άκουσα την κ. Ασημακοπούλου να μιλάει για ένα σενάριο, το οποίο εμείς, που έχουμε μία θητεία μέσα σε αυτήν τη Βουλή, δυστυχώς, βλέπουμε ότι είναι χιλιοπαγμένο. Και όταν ο σκηνοθέτης επαναλαμβάνει το ίδιο σενάριο πολλές φορές –ξέρετε κάτι;– αυτός που το παρακολουθεί κουράζεται και η κοινωνία μάς παρακολουθεί και έχει κουραστεί από αυτό το σενάριο και γυρνάει την πλάτη της σε όλους εμάς και μιλάει σήμερα για το πόσο χρήσιμο ή όχι είναι το πολιτικό σύστημα, γιατί, δυστυχώς, η πολιτική συζήτηση, η οποία γίνεται εδώ μέσα, έχει εξαντλήσει τα πολιτικά τους όρια, έχει εξαντλήσει τις αντοχές τους. Δεν μπορεί πια να μας παρακολουθήσει. Όπου και αν πηγαίνω, σε όποιο σημείο συναντώ έναν απλό πολίτη το ερώτημα είναι αυτό και η απάντησή του είναι πολύ συγκεκριμένη.

Η απάντηση, λοιπόν, του κάθε πολίτη είναι ότι δεν είμαστε χρήσιμοι. Αφού, λοιπόν, υπάρχει αυτή η περιβόητη τρίκα, η οποία εδώ πέρα επιβάλλει κάθε φορά πολιτικές, πού υπάρχει η δική μας χρησιμότητα; Γιατί να μη μας καταργήσουν; Σε τι χρειαζόμαστε; Εμείς ως πολιτικό σύστημα μπορούμε να δώσουμε την απάντησή ή θα υποκρινόμαστε πίσω από την αναποτελεσματικότητα και την προχειρότητα ότι κάποιοι άλλοι φταίνε; Θα τους πούμε ότι είναι δική μας ευθύνη να παραγάγουμε λύσεις ή θα κρυβόμαστε και θα λέμε εδώ «ψηφίστε για άλλη μια φορά για να πάρετε τη χρηματοδότηση»; Εγώ κουράστηκα να το ακούω αυτό το παραμύθι.

Ήμουν από εκείνους που μέσα στο κόμμα μου έλεγα ότι δεν αντέχω τους σωτήρες, δεν τους μπορώ. Σήμερα εμφανιστήκαν στο προσκήνιο νέοι σωτήρες. Αν ο κ. Σαμαράς και τα πολιτικά του στελέχη σε μια προηγούμενη περίοδο είχαν άλλη επιχειρηματολογία, σήμερα θα έλεγα «ναι, είναι σωστά όλα αυτά, τα οποία ακούω από τα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας». Τέτοια αλλαγή; Είναι δυνατόν; Και μπορείτε σήμερα να πιστεύετε ότι μπορεί να μας πιστέψει κάποιος; Μπορεί κάποιος να μας ακούσει σοβαρά; Κανείς δεν μας ακούει σοβαρά.

Κι εδώ υπάρχει, δυστυχώς, αγαπητοί μου συνάδελφοι και συναδέλφισες, ο μεγάλος κίνδυνος και ο κίνδυνος είναι η εκτροπή από τη δημοκρατία. Εμείς οδηγούμε τον κόσμο στα άκρα. Εμείς τον κάνουμε να μην πιστεύει τίποτα πια. Δική μας είναι η ευθύνη. Και αν αποτύχει αυτή η Κυβέρνηση, που δεν ευχόμαστε να αποτύχει, η χώρα οδηγείται και σε εκτροπή, γιατί η κυριαρχία των άκρων θα είναι πάρα πολύ εύκολη. Γιατί τότε ο κόσμος θα πάει να ψηφίσει και να πει «να τους στείλουμε όλους στο σπίτι τους» και αυτή η Βουλή θα συνεχίσει να είναι ένα «πλυντήριο» που θα αναπαράγει πολιτικά πρόσωπα που κάθε φορά με τη «νέα φρεσκάδα» τους θα μπαίνουν και θα τους ξεβγάζει πάρα πολύ εύκολα.

Θα σταθούμε, λοιπόν, όρθιοι μπροστά στην πρόκληση; Θα πάρουμε την ευθύνη; Θα κάνουμε αυτά που πρέπει να γίνουν στη χώρα μας ή θα παραγάγουμε πολιτικές όπως αυτές που παρήχθησαν στο Υπουργείο Υγείας το τελευταίο διάστημα και έφτασαν να υπάρχουν υπερβάσεις δαπανών κάποιων εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ; Γιατί κάποιοι δεν παρακολούθησαν το σύστημα. Είναι ευθύνη ή όχι του Πρωθυπουργού αυτό;

Εγώ, ο απλός Βουλευτής από την επαρχία, από τη Δράμα, ξέρω πάρα πολύ καλά ότι το κράτος έχει συγκεκριμένα «πηγάδια» μέσα από τα οποία φεύγουν τα χρήματα. Είναι αποχρέωση, λοιπόν, να παρακολουθούμε τι γίνεται. Πώς γίνεται μία απόφαση ενός Υπουργού τόσο εύκολα να δημιουργεί αυτήν την υπέρβαση και να χρειάζεται ένας άλλος Υπουργός, από το ίδιο κόμμα, σήμερα να διορθώνει πράγματα;

Ήταν τόσο δύσκολο, δηλαδή, να συνεχιστεί η πολιτική του *re-bate*, την οποία εφήρμοσε ο κ. Λοβέρδος και να μην πάμε σε κατάργηση του πλαφόν που δημιούργησε αυτήν την κατάσταση; Τόσο δύσκολο ήταν; Ποιος θα πληρώσει, αγαπητοί φίλοι της Κυβέρνησης; Η γιαγιά μου; Κουράστηκε! Ποιος θα πληρώσει; Ποιος θα απολογηθεί γι' αυτό;

Μπορείτε να μου πείτε –και δεν βλέπω εδώ κάποιον από το επιτελείο του Υπουργείου Οικονομικών– γιατί, κύριοι, φροντίζετε να κάνετε συνέχεια εξαγγελίες και να μας μιλάτε και να μας λέτε μια σειρά από ιστορίες για αγρίους –και συγγνώμη για την έκφραση– ότι θα κάνετε καινοτομίες και πολιτικές που θα ακουμπήσουν πραγματικά το πρόβλημα της φοροδιαφυγής.

Και λέω, λοιπόν, εδώ τον Νοέμβριο στον προϋπολογισμό μίλησα και είπα ότι η χώρα πρέπει να καθιερώσει πολιτική ημερήσιας ηλεκτρονικής είσπραξης ΦΠΑ. Ο κ. Μαυραγάνης το σημείωσε, το έβλεπα, το είδα δύο φορές σε πρωτοσέλιδα ότι είναι πολιτική της Κυβέρνησης. Πού είναι αυτή η πολιτική; Η Τράπεζα της Ελλάδος λέει ότι θα είχαμε 9 δισεκατομμύρια ωφέλεια αν πιάναμε το μέσο όρο των χωρών του ΟΟΣΑ από το ΦΠΑ. Αν κάναμε αυτό θα είχαμε 20 δισεκατομμύρια ωφέλεια. Ο καφές μόνο που πίνουν οι Έλληνες, αν εισπράτταμε αμέσως το ΦΠΑ, θα έδινε 1 δισεκατομμύριο δραχμές.

Και σήμερα ζητάμε από τον κόσμο να παραδοθεί και του λέμε «εσύ θα πας στο κρεματόριο και θα πεθάνεις, γιατί εγώ δεν έκανα καλά τη δουλειά μου»; Ποιος θα την κάνει αυτήν τη δουλειά επιτέλους καλά; Θα πάρετε την ευθύνη που σας αναλογεί ως Κυβέρνηση επιτέλους; Εμείς είμαστε εδώ για να υποστηρίξουμε αυτές τις πολιτικές, γιατί ξέρουμε ότι η χώρα και το μέλλον της περνάει από την επιτυχία σας, αλλά κάντε επιτέλους αυτά τα πράγματα που είναι αυτονόητα.

Έχουμε μιλήσει και έχουμε πει ότι πρέπει να υπάρξει πολιτική ελέγχου ροών κεφαλαίων, να ελέγχουμε την κάθε τραπεζική κίνηση, την κάθε δαπάνη, για να μπορούν αυτοί οι οποίοι μας κλέβουν εδώ και τόσο πολλά χρόνια να λογοδοτήσουν και να κρατήσουν τα λεφτά τους στο σεντούκι. Έγινε τίποτα; Τίποτα δεν έγινε.

Και έρχεστε σήμερα και μας λέτε ότι με διαδικασία αυτοματισμού ο δημοτικός υπάλληλος, ο σχολικός φύλακας, ο καθηγητής στο τεχνικό λύκειο θα εκτελεστεί;

Πρέπει να σοβαρευθούμε. Πρέπει να αναλάβουμε την ευθύνη μας. Είναι πολύ συγκεκριμένη. Έχουν γίνει πολλές προτάσεις από ανθρώπους, οι οποίοι έχουν τολμήσει. Αυτή η Κυβέρνηση μόνο μία έχει υιοθετήσει –ο κ. Χατζηδάκης συγκεκριμένα– την υπόθεση που έχει να κάνει με την άμεση έκδοση βίζας σ' αυτούς που έρχονται από το εξωτερικό και αγοράζουν κατοικία. Δική μας πρόταση ήταν. Την υιοθέτησε. Υπάρχουν εκατοντάδες προτάσεις. Υιοθετείστε τις και μην κρύβεστε μέσα από την αναποτελεσματικότητα και την απραξία.

Δεν θα μας το συγχωρήσει κανείς και όλοι εμείς θα πάμε πολύ γρήγορα σπίτι μας, γιατί ο κόσμος θα μας έχει σιχαθεί. Δεν έχουμε αυτό το δικαίωμα. Εγώ τη χώρα μου δεν θέλω να την παραδώσω σε κανέναν. Εγώ τη χώρα μου τη θέλω όρθια και θέλω να μπορούν να ζουν τα παιδιά μου εδώ ελεύθερα, με δημοκρατία και με οικονομική ευημερία. Είναι δική μας υπόθεση. Μην ψάχνετε να βρείτε άλλοθι στην τρίκα. Τα προβλήματα τα έχετε εσείς και κοιτάξτε να τα λύσετε.

Σε ό,τι αφορά αυτό το πολυνομοσχέδιο, αποδεικνύετε για άλλη μια φορά την προχειρότητά σας, την αναποτελεσματικότητά σας και τον κακό σχεδιασμό. Το απλό, δίκαιο φορολογικό νομοσχέδιο πήγε, δυστυχώς, «περιπολία» στην αβεβαιότητα και η χώρα δεν πρέπει να πάει εκεί. Αυτό το νομοσχέδιο καταψηφίζεται, όχι γιατί δεν θέλουμε η χώρα μας να πάρει τα λεφτά από τους δανειστές, αλλά γιατί εσείς δεν κάνετε καλά τη δουλειά σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Αηδόνη.

Παρακαλώ να πάρει τον λόγο ο κ. Παππάς, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Δεν σας άκουσα, κύριε Πρόεδρε. Μιλήστε λίγο πιο ζωηρά γιατί μου θυμίζετε τον άλλο Αντιπρόεδρο του ΛΑΟΣ, που μίλαγε λίγο χαριτωμένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Δόξα τω Θεώ! Βαριά φωνή έχω.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Βαριά φωνή και καλή!

Με χαρά μου βλέπω έξι κυβερνητικούς Υπουργούς. Έπιασε τόπο η καταγγελία και το ξέσπασμα του κ. Νικήτα Κακλαμάνη νωρίς. «Έπεσε σύρμα». Ήρθατε. Τι είπε ο κ. Κακλαμάνης; Είπε ότι η Κυβέρνηση δεν έχει το σθένος να υποστηρίξει τα νομοσχέδια που υπογράφει και ζητά να τα ψηφίζουμε εμείς, δηλαδή η Νέα Δημοκρατία και είπε, επίσης –αν δεν τον ακούσατε γιατί λείπατε– ότι «δεν έχω ξαναδεί τέτοια θλιβερή εικόνα στα έδρανα της Κυβέρνησης». Δικός σας το είπε αυτό, όχι αντιπολιτευόμενος, δικός σας Βουλευτής κυβερνητικός. Άθλια και θλιβερή η εικόνα της Κυβέρνησης, λοιπόν, και συμφωνούμε μαζί του.

Κύριε Πρόεδρε, κατ' αρχάς, με χαρά κάνω μία διαπίστωση όσον αφορά στα τερατώδη ψέματα που ακούγονται σ' αυτήν την Αίθουσα, ψέματα που προσπαθεί η κυβερνητική πλειοψηφία των συνεταίρων και συνενόχων –θα έλεγα εγώ- να μας πείσει, να κάνει το μαύρο άσπρο, να πείσει το Σώμα ότι τα μνημόνια, τα τρομοκρατικά πολυνομοσχέδια ψηφίζονται για το καλό του ελληνικού λαού. Δηλαδή, λένε στον ελληνικό λαό: «Σε σκοτώνω, σε εξοντώνω, Έλληνα, αλλά για το καλό σου». Μέσα, λοιπόν, σ' αυτά τα ψέματα διαπιστώνουμε μερικές φορές και μερικές κρίσεις αληθείας, μερικές αλήθειες από διάφορους ομιλητές, μερικές ομολογίες.

Ακούσαμε προηγουμένως την κ. Ασημακοπούλου να ομολογεί και να λέει ότι «το κόστος δεν το πληρώνω εγώ αλλά το πληρώνει ο ελληνικός λαός».

Όχι, αγαπητή κυρία Ασημακοπούλου, πρέπει να το πληρώσετε και εσείς. Έχετε την ευκαιρία με την τροπολογία που κατέθεσε ο συναγωνιστής μου, ο κ. Κασιδιάρης, το πρωί, την τροπολογία για τα προνόμια των Βουλευτών και για το αφορολόγητο των Βουλευτών, να την υποστηρίξετε ως παράταξη, να δώσετε και έξωθεν την καλή μαρτυρία προς τον ελληνικό λαό ότι απεμπολείτε αυτά τα παράνομα –θα έλεγα εγώ- δικαιώματα των Βουλευτών και να δώσετε το καλό παράδειγμα. Θα το κάνετε; Πολύ αμφιβάλλω. Δεν θα το κάνετε, διότι όταν χτυπήσει η κρίση και τη δική σας πόρτα, χτυπήσει η κρίση και το εισόδημα του Βουλευτή επαγγελματία ή μη επαγγελματία, τότε οι τριγμοί μέσα στην παράταξή σας θα γίνουν πολύ μεγαλύτεροι.

Θέλω να πω και να αναφερθώ και σε μία άλλη αλήθεια, που ειπώθηκε από αυτό εδώ το Βήμα. Αναφέρομαι και πάλι στον Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Κουτσούμπα, ο οποίος κατά τη διάρκεια της συζητήσεως περί αντισυνταγματικότητας του νομοσχεδίου –και διαβάζω από τα πρόχειρα Πρακτικά- είπε μεταξύ άλλων: «Και θέλω να πω ότι δεν ήσασταν εδώ εσείς...» –αναφερόμενος στους Αριστερούς- «...εσείς οι δημοκράτες αριστεροί όταν προσπάθησε ο Πρόεδρος, ο κ. Κаланτζής, να επιβάλει την ησυχία σ' εκείνη την πτέρυγα της Βουλής και σηκώθηκε ένας και είπε «να στείλουμε κάποιον της Χρυσής Αυγής» και απάντησε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος...» –εγώ- «ότι «Θα έλθει η ώρα να το επιβάλουμε». Δεν ήσασταν εδώ...» –αναφερόταν στους συριζαίους- «...Θεωρώ υποχρέωσή μου να απαντήσω σε όλους εσάς ότι, ναι, η Κοινοβουλευτική Δημοκρατία δεν σας επιτρέπει να εφαρμόσετε αυτές τις μεθόδους. Θα μας βρείτε όλους, δεξιούς και αριστερούς, αντιμέτωπους». Και χειροκρότησε η πλευρά της Νέας Δημοκρατίας.

Πρώτον, η σύσταση, κύριε Κουτσούμπα, του Προεδρείου έγινε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Ο κ. Κουτσούμπα δεν είναι παρών.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Δεν μας πειράζει. Δηλαδή, δεν πρέπει να αναφερόμαστε; Τότε, δεν θα πρέπει να αναφερόμαστε ούτε στον κύριο Πρωθυπουργό ούτε σε κανέναν. Δεν θα κάνουμε πολιτική. Αυτό είναι τελείως λάθος ότι δεν είναι παρών, άρα δεν πρέπει να ομιλούμε. Δεν θα γινόντουσαν διάλογοι σ' αυτήν την Αίθουσα. Μπορεί να μας βλέπει ο κ. Κουτσούμπα και αν θέλει, ας πάρει το λόγο.

Λέω, λοιπόν, κύριε Κουτσούμπα, ότι η σύσταση έγινε προς τη δική σας πλευρά, προς την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας, που συνεχώς δείχνει με τη στάση της ότι δεν σέβεται τις διαδικασίες και τους ομιλητές. Όμως, τι να κάνουμε; Είστε πολύ φλύαροι εσείς οι κυβερνητικοί και πάрте το με διάφορες αναγνώσεις αυτό.

Επίσης, κύριε Κουτσούμπα, είπατε και την άλλη μεγάλη αλήθεια. Δηλαδή, «ρίξτε μια γέφυρα» για τη μελλοντική σας συγκυβέρνηση με τη συγκυβέρνηση τη νέα, που έρχεται με τις νέες, επερχόμενες εκλογές, του συνταγματικού τόξου, δηλαδή μία συγκυβέρνηση ψευδοδεξιάς, της Νέας Δημοκρατίας ή κομματιού της Νέας Δημοκρατίας και Αριστεράς, της μνημονιακής Αριστεράς, της πάλαι ποτέ αντιμνημονιακής του ΣΥΡΙΖΑ με μόνο σκοπό την αντιμετώπιση του εθνικιστικού κινδύνου, όπως εσείς τον αντιλαμβάνεστε και τον νοείτε.

Σε ό,τι αφορά το επεισόδιο, το οποίο φωτογραφίζετε με τα λεγόμενά σας, η δική μου άποψη είναι ότι, ναι, το Προεδρείο θα λειτουργούσε πολύ καλύτερα, κύριε Πρόεδρε, αν ετηρείτο στην

ελληνική Βουλή το ελληνικό Σύνταγμα και οι νόμοι, αν στην πλήρωση της θέσεως του εβδόμου Αντιπροέδρου, ο οποίος δεν υπάρχει αυτήν τη στιγμή, δεν υφίσταται αντισυνταγματικά και παράνομα, υπήρχε ο Αντιπρόεδρος της Χρυσής Αυγής, ο αντισυνταγματάρχης Βουλευτής, ο κ. Ζησιμόπουλος,. Τότε, σίγουρα θα υπήρχε σ' αυτήν την Αίθουσα με τον αντισυνταγματάρχη μεγαλύτερη ευπρέπεια και τάξη.

Δεν θα σας άφηνε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, να το κάνετε καφενείο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Δεν νομίζω ότι ένας αντισυνταγματάρχης θα έκανε καλύτερα τη δουλειά του από εσάς. Κι εσείς να ήσασταν, αν έπρεπε να την κάνετε καλά τη δουλειά σας, θα την κάνατε. Δεν πρέπει να είναι αντισυνταγματάρχης κάποιος για να κάνει καλά τη δουλειά του.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Εσείς, κύριε Πρόεδρε, προσπαθείτε με τη ζέση του καινούργιου, όχι Βουλευτή, Αντιπροέδρου να μας αποδείξετε ότι είστε πολύ πνευματώδης και είστε. Μάλιστα, απαντήσατε όταν είπα εγώ ότι «σίγουρα κάποτε θα έλθει μια μέρα» και είπατε ότι «αυτό είναι ένα όνειρο τρελό, όνειρο απατηλό». Θυμηθήκατε ένα τραγούδι της εποχής σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Κаланτζής): Της δικιάς σας εποχής. Μεγαλύτερος είστε!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Επειδή σας αρέσει, κύριε Πρόεδρε, να ομιλείτε με στίχους, θα σας ομιλήσω κι εγώ με έναν στίχο, τρεις λέξεις. Στίχος είναι. «Μια μέρα μαγική». Κυκλοφορεί παντού. Παπανδρέου-Βενιζέλος-Σαμαράς με τα γιλέκα συλληφθέντες! Αυτό ζητάει ο ελληνικός λαός, τη δικαίωση. Θέλετε, λοιπόν, με στίχους; «Μια μέρα μαγική»! Μη μου μιλάτε για όνειρα, λοιπόν. Είναι όνειρο ενός ολόκληρου λαού να φύγει αυτή η επικίνδυνη συγκυβέρνηση της ανομίας.

Κλείνω αυτό και έρχομαι στο πολυνομοσχέδιο. Σε συνέντευξή του ο κύριος Πρωθυπουργός, ο κ. Σαμαράς, την περασμένη Κυριακή στο «ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ» έθεσε το δίλημμα: «Θέλετε νοσηλευτές ή σχολικούς φύλακες που δεν κάνουν τίποτα;».

Η δήλωση αυτή είναι πρωτοφανής. Δείχνει κατ' αρχάς την περφόρμηση του Πρωθυπουργού για την εργασία και τους εργαζόμενους. Δεν είναι καθόλου παράδοξο, αν αναλογιστεί κανείς ότι ο κ. Σαμαράς, όπως και πολλά παιδιά του κομματικού «σωλήνα» της Μεταπολίτευσης –τα παιδιά της Μεταπολίτευσης που κάθισαν στο σβέρκο του ελληνικού λαού για δεκαετίες- δεν έχουν δουλέψει ποτέ στη ζωή τους. Δεν μπορούν, λοιπόν, να αντιληφθούν ο κύριος Πρωθυπουργός και αυτά τα παιδιά του κομματικού «σωλήνα» πώς βιώνει κανείς την ανεργία.

Συγκεκριμένα ο Πρωθυπουργός όχι μόνο δεν έχει επαγγελματική εμπειρία, αλλά δεν έχει επιτελείσει και το στρατιωτικό του καθήκον, την υποχρέωση που έχει κάθε Ελληνόπουλο προς την πατρίδα. Με ειδική διάταξη του Καραμανλή τότε –του παλιού Καραμανλή- έκανε μία θητεία εξάμηνη με δόσεις, δύο τρίμηνα. Τριμηνίτης, λοιπόν, ο Πρωθυπουργός, ο οποίος έχει το θράσος να ομιλεί για πατριωτισμό. Προφανώς έτσι τον συμβουλευθούν οι κομνηνοί του αριστερού σύμβουλου.

Εξάλλου, τρίμηνο ορίζοντα έχει και η Κυβέρνηση. Η συγκυβέρνηση έχει μετρημένα τα ψωμιά της και το ξέρετε και εσείς που με ακούτε αυτήν τη στιγμή εδώ σ' αυτήν την Αίθουσα, το ξέρετε και ο ελληνικός λαός. Δεν έχει μέλλον.

Η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ βλέπουμε ότι τα βρήκαν. Και καλώς τα βρήκαν. Εγώ δεν παραξενεύομαι. Αν δεν ταιριάζανε, δεν θα συμπεθεριάζανε, που λέει και η λαϊκή σοφία. Ταιριάζουν, αλλά δεν θα πάει μακριά αυτή η συγκυβέρνηση, διότι αυτοί οι ανάλγητοι επανακαψάντες «πρασινοφρονείς» θα συνεχίσουν να προκαλούν την οργή και την απέχθεια στον ελληνικό λαό, σε κάθε Έλληνα και Ελληνίδα και θα στρέψουν τους εναπομείναντες παραδοσιακούς δεξιούς ψηφοφόρους της Νέας Δημοκρατίας, κάποιους πατριώτες νοικοκυραίους στο να υποστηρίξουν ανοιχτά και ξεκάθαρα και χωρίς περιστροφές πια το γνήσιο λαϊκό εθνικιστικό κίνημα της Χρυσής Αυγής. Και το γνωρίζει αυτό πολύ καλά ο κ. Σαμαράς και οι επιτελείς του, ότι οι ψήφοι αυτών των παλαιών δεξιών που στρέφονται πια προς τη Χρυσή Αυγή δεν είναι ψήφοι δανεικές, είναι ψήφοι αγύριστες.

Αυτό, βέβαια, συμβαίνει και από την άλλη μεριά, καταγράφεται διαρροή από τον ΣΥΡΙΖΑ προς τη Χρυσή Αυγή και αυτό μέρα με

τη μέρα αποκαλύπτεται. Εκεί που μιλάγαν για την κατάργηση του μνημονίου, ομιλούν πια για επαναδιαπραγμάτευση. Εκεί που μιλάγαν για διαγραφή του χρέους, ομιλούν γενικώς και αορίστως για διαγραφή μέρους του χρέους και τα λοιπά. Αποκαλύπτονται, λοιπόν, οι δύο πτέρυγες, οι οποίες μέλλεται να συγκυβερνήσουν αυτόν τον τόπο.

Τέλος, ο Πρωθυπουργός θα πρέπει να απαντήσει στο ποιος διόριζε τις στρατιές των δημοσίων υπαλλήλων, ποιος έκτισε το πελατειακό κράτος. Αυτούς που έφτιαξαν αυτό το «τέρας» -είτε είναι Βουλευτές είτε είναι Υπουργοί- πρέπει να τους στείλει στα σπίτια τους τώρα με τους ίδιους επαχθείς όρους που πετάει στο δρόμο χιλιάδες Έλληνες.

Το πολυνομοσχέδιο δεν είναι μέρος σχεδίου εξορθολογισμού του δημοσίου. Είναι ένα sprint πανικού, ώστε να βγουν οι αριθμοί και να ικανοποιηθούν οι τοκογλύφοι. Είναι, κύριοι, το δωράκι που προσφέρετε στο Σόιμπλε που έρχεται μεθαύριο. Του κάνετε ένα δωράκι.

Δεν λέτε, όμως, το αφεντικό σας, αυτός ο Σόιμπλε ποιος είναι, για να το μάθει ο ελληνικός λαός. Πείτε στον κόσμο ότι αυτό το αρπαχτικό, αυτός ο αντιπαθέστατος Γερμανός ανθέλληνας κ. Σόιμπλε παραιτήθηκε άρον-άρον το 2000 από την ηγεσία των Χριστιανοδημοκρατών, γιατί αποκαλύφθηκε ότι δωροδοκήθηκε από Καναδό έμπορο όπλων και είχε πρωταγωνιστικό ρόλο στις μίζες του κόμματός του. Οι ίδιοι σας κυβερνούν, τα ίδια κάνουν, τα ίδια κάνουν.

Κύριε Πρόεδρε, καταλήγω με το εξής: Ο κ. Σαμαράς χωρίς ίχνος αιδούς, χωρίς ντροπή δηλαδή, είπε ότι ο Βενιζέλος είναι εταίρος πλήρους ευθύνης. Θα λειτουργήσουν, λοιπόν, όπως λειτουργούν και με το πολυνομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα, αυτοί οι δύο ως συνειδητοί πολιτικοί συνεργάτες των διεθνών τοκογλύφων. Γι' αυτόν το λόγο θα υποστούν και τις συνέπειες αυτής της εθνοπροδοτικής πολιτικής επιλογής.

Καλούμε, λοιπόν, τον ελληνικό λαό για μία και μοναδική διαρθρωτική αλλαγή, καλούμε τον ελληνικό λαό με τον αγώνα του, με την ψήφο του να τους στείλει μία ώρα αρχύτερα στα αζήτητα της ιστορίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Παρακαλώ τη συνάδελφο κ. Ραχήλ Μακρή να πάρει τον λόγο.

Ορίστε, κυρία Μακρή, έχετε τον λόγο.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η Κυβέρνηση εισάγει ένα νομοσχέδιο φορολογικών ανισοτήτων γραμμένο με προχειρότητα και καταφανή έλλειψη μέριμνας για την πάταξη της φοροδιαφυγής.

Αντίθετα με τις εξαγγελίες σας, το παρόν νομοθέτημα οδηγεί σε μείωση των φορολογικών εσόδων, καθώς συρρικνώνει τη φορολογική βάση άντλησης των εσόδων αυτών.

Για άλλη μία φορά η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ βαρύνουν τους απλούς φορολογούμενους, μισθωτούς, συνταξιούχους, μικρούς και μεσαίους ελεύθερους επαγγελματίες με βάρη δυσθεώρητα αναλογικά με τη φοροδοτική τους ικανότητα.

Μελετώντας τις διατάξεις, διαπιστώνουμε την πρόδηλη αδικία που εμπεριέχουν. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η αντιμετώπιση των μικροομολογιούχων. Δεν πρέπει να λησμονούμε ότι οι πολίτες αυτοί ανταποκρίθηκαν στην ανάγκη του ελληνικού κράτους για εσωτερικό δανεισμό και αποταμίευσαν τα χρήματά τους υπό την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου. Έπραξαν, δηλαδή, αυτό που ένιωθαν ως εθνικό καθήκον.

Τα κόμματά σας, αντί να τιμήσουν την εμπιστοσύνη που οι πολίτες τους έδειξαν προσφέροντας κόπους, όνειρα και ιδρώτα μίας ολόκληρης ζωής, το μόνο που έκαναν ήταν να ληστέψουν κυριολεκτικά και πραξικοπηματικά τις αποταμιεύσεις τους.

Σαν να μην έφθανε αυτό, τώρα αντιμετωπίζονται ως άκρατοι καιροσκοπικοί με εγωιστικές και αδιάλλακτες συμπεριφορές που είναι αντίθετες προς τα χρηστά ήθη. Αυτούς τους χαρακτηρισμούς καταγγέλλουν οι ίδιοι ότι τους απέδωσαν οι δικηγόροι του δημοσίου στην εκδίκαση της υπόθεσής τους στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

Κύριε Στουρνάρα, στις ερωτήσεις που σας κάνουμε δεν απαντάτε. Δεν απαντάτε, όταν ο Πρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων Πάνος Καμμένος σας ρωτάει αν αποπληρώσατε στο 100% της αξίας ομόλογο που κατείχε ιδιωτικό hedge fund και πιθανό-

τατα το είχε αγοράσει σε κλάσμα της αξίας του στη δευτερογενή αγορά. Είναι προφανές ότι φοβάστε. Είναι προφανές ότι κρύβεστε πίσω από την έλλειψη στοιχείων. Εάν δεν έχετε στοιχεία, μην πραγματοποιείτε πληρωμές που θίγουν το δημόσιο συμφέρον.

Στο παρόν νομοσχέδιο περιλαμβάνεται η παράγραφος 2 του άρθρου 27, στην οποία προβλέπεται η χρεωστική διαφορά που προκύπτει σε βάρος των νομικών προσώπων από την ανταλλαγή ομολόγων του ελληνικού δημοσίου ή εταιρικών ομολόγων με εγγύηση του ελληνικού δημοσίου. Κατ' εφαρμογή προγράμματος συμμετοχής στην αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους εκπίπτει από τα ακαθάριστα έσοδα σε τριάντα ισόποσες ετήσιες δόσεις, αρχής γενομένης από τη χρήση μέσα στην οποία πραγματοποιείται η ανταλλαγή των τίτλων και ανεξάρτητα από τον χρόνο διακράτησης των ομολόγων.

Φροντίσατε για την αποκατάσταση της αδικίας στα νομικά πρόσωπα. Ειδικά για τις τράπεζες έχετε μεριμνήσει με αρκετά νομοθετήματα, προκειμένου οι διοικήσεις τους να τις ανακεφαλαιοποιήσουν με χρήματα του ελληνικού λαού.

Επικαλείστε το συστημικό κίνδυνο κατάρρευσης του τραπεζικού συστήματος, για να διασώσετε τους χρεοκοπημένους μεγαλοτραπεζίτες και να διατηρήσουν την ιδιοκτησία των τραπεζών, αυτούς που σύμφωνα με δημοσιεύματα κατηγορούνται για κακοδιαχείριση, απληστία και άστοχες επιλογές, οι οποίες οδήγησαν στην αδυναμία εκπλήρωσης των υποχρεώσεων αξιοπιστίας των τραπεζών τους.

Οι τράπεζες εξακολουθούν να υπάρχουν και να λειτουργούν μόνο χάρη στους ωκεανούς δημοσίου χρήματος που έχουν λάβει από την αρχή της κρίσης. Είναι χρήματα που εκτινάσσουν το δημόσιο χρέος στα δυσθεώρητα ύψη των 510 δισεκατομμυρίων ευρώ, αν εκπέσουν οι εγγυήσεις του ελληνικού δημοσίου.

Και σε όλα αυτά, κύριε Στουρνάρα, αρνείστε να απαντήσετε. Κρατάτε υπό κατασκευή την ιστοσελίδα του Οργανισμού Διαχείρισης Δημοσίου Χρέους, για να μην μπορούμε να δούμε τα ομόλογα σε κυκλοφορία.

Αντίθετα με αυτά τα οποία δηλώνετε, κύριε Υπουργέ, και φοβάστε και κρύβεστε, όχι από εμάς, αλλά από τον ελληνικό λαό και τη δικαιοσύνη, τον ελληνικό λαό στον οποίο ανήκουν οι μικροομολογιούχοι που τους πήρατε τα χρήματα μέσα από την τσέπη και τώρα δεν έχουν να καλύψουν ούτε τις βασικές τους ανάγκες.

Δεν φαίνεται, βέβαια, ούτε να σας νοιάζει ούτε να σας ενδιαφέρει η τύχη τους, όπως δεν σας ενδιαφέρει η τύχη των υπόλοιπων Ελλήνων πολιτών. Για το μόνο που ενδιαφέρεστε είναι να βολέψετε τους κομματικούς συνεταίρους σας με μισθούς 175.000 ευρώ στο Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας.

Όταν σας ρωτήσαμε στο πλαίσιο του κοινοβουλευτικού ελέγχου ψελλίσατε ότι η αύξηση των 75.000 ευρώ και ο τελικός μισθός των 175.000 ευρώ έχει εγκριθεί από το Eurogroup.

Οι συνέταιροί σας στην τρόικα σας κάνουν φυσικά τα χατίρια όσο τρέχετε υποτακτικά να εκτελέσετε τις επιθυμίες τους για την οικονομική και κοινωνική καταστροφή της χώρας.

Βέβαια, εσείς προχωράτε ένα ακόμα βήμα. Με το παρόν νομοθέτημα χαρίζεται ασυλία, και θεσπίζεται το ακαταδίωκτο για τα μέλη του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας στο δεύτερο τμήμα του νομοσχεδίου στις λοιπές διατάξεις του Υπουργείου Οικονομικών.

Προκειμένου να επωφεληθούν οι πολυεθνικές των πραγματικών τοκογλύφων δανειστών, καταστρέψετε τις ελληνικές μικρομεσαίες επιχειρήσεις που αποτελούν τη ραχοκοκαλιά της ελληνικής οικονομίας. Έχετε μηδενίσει την ενεργή ζήτηση. Απομειώσατε το εισόδημα των Ελλήνων σε ποσοστά που αγγίζουν το 60%. Η οικοδομική δραστηριότητα είναι ανύπαρκτη. Τα καταστήματα άδεια. Τα λουκέτα κοσμούν τις περισσότερες βιτρίνες. Η ανεργία των νέων στη δυτική Μακεδονία αγγίζει το 72%.

Αυτή είναι η Ελλάδα την οποία δημιουργήσατε.

Αφαιρείτε τη νομική ευθύνη από τους τραπεζίτες, που σας δάνεισαν. Αφαιρείτε τη νομική ευθύνη από τους διοικητές των ταμείων που διασπάθισαν τα χρήματα αυτών, εισάγοντάς τα στο PSI. Εισάγετε το ακαταδίωκτο για τα μέλη του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας. Διενεργείτε προανακριτική για τη λίστα Λαγκάρντ, αλλά φροντίζετε να παραπεμφθεί μόνο ο κ. Πα-

πακωνσταντίνου.

Ονειρεύεστε μία Ελλάδα της διαπλοκής και της ανευθυνότητας. Αυτό είναι το success story σας!

Για να συνεχίσετε το καταστροφικό σας έργο, διαλύετε την κρατική δομή και υποβαθμίζετε τη Δημόσια Διοίκηση. Καταργείτε ελεγκτικές υπηρεσίες που φέρνουν έσοδα στο δημόσιο, προκειμένου να τις εκχωρήσετε σε ιδιώτες εργολάβους. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η κατάργηση της Δημοτικής Αστυνομίας. Η Δημοτική Αστυνομία Κοζάνης αναφέρει χαρακτηριστικά στο υπόμνημά της: Σε όλες τις σύγχρονες ευρωπαϊκές χώρες η Δημοτική Αστυνομία κατέχει σημαντικό ρόλο στη διατήρηση της ευταξίας της πόλης. Με βάση τις ευρωπαϊκές αρχές της εγγύτητας και της επικουρικότητας όλες οι υποθέσεις για το περιβάλλον, τον έλεγχο της ρύπανσης, τη λειτουργία των καταστημάτων υγειονομικού ενδιαφέροντος, την κυκλοφορία και τη στάθμευση οχημάτων, την εκπαίδευση των μαθητών σε θέματα κυκλοφοριακής αγωγής, την προστασία και τη φύλαξη της δημοτικής περιουσίας, τον έλεγχο του παρεμπορίου και των λαϊκών αγορών, την ενεργή συμμετοχή στην εκπόνηση και εκτέλεση σχεδίων πολιτικής προστασίας, την καθημερινή κατ' όσον εξυπηρέτηση δημοτών με αναπηρία ή κινητικά προβλήματα, εξυπηρετούνται από την τοπική αυτοδιοίκηση, με φορέα και κεντρική υπηρεσία υλοποίησης τη Δημοτική Αστυνομία. Τονίζεται ότι οι διαδικασίες πρόκλησης με αντικειμενικά κριτήρια περιγράφονται στα προεδρικά διατάγματα 23/2003 και 135/2006, ενώ όλες πραγματοποιήθηκαν κάτω από την εποπτεία και τον τελικό έλεγχο του ΑΣΕΠ.

Ένα κεντρικό ζητούμενο θα έπρεπε να είναι σήμερα η περαιτέρω ενίσχυση των δήμων με νέες αρμοδιότητες και πόρους για να μπορέσουν να σταθούν ουσιαστικά στο πλευρό των συμπολιτών μας που βιώνουν καθημερινά της συνέπειες της κρίσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Από την άλλη το κράτος θα έπρεπε να ασκεί τον εποπτικό και ελεγκτικό ρόλο του, όπως συμβαίνει σε όλες τις αναπτυγμένες χώρες του κόσμου.

Ονειρεύεστε το κράτος-νυχτοφύλακα της νεοφιλελεύθερης μπουρδολογίας, που η ιστορία και η οικονομική θεωρία έχουν αποδείξει ότι αποτελούν ανεδαφικές και ουτοπικές προσεγγίσεις αποτυχίας και απορρύθμισης.

Σε όλα αυτά οι Ανεξάρτητοι Έλληνες απαντάμε με ένα πρόγραμμα ξεκάθαρο και τεκμηριωμένο. Το πρόγραμμά μας οδηγεί στην ανάπτυξη, αξιοποιώντας όλες τις παραγωγικές δυνάμεις του τόπου.

Ακούσαμε τον Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας να εγκალεί την Αντιπολίτευση για τις οικονομικές γνώσεις της, καθώς ισχυρίστηκε ότι ο όρος «απεχθές χρέος» δεν αποτελεί όρο της οικονομικής επιστήμης. Προφανώς δεν γνωρίζετε ότι ο όρος είναι μετάφραση του αγγλικού όρου «odious debt». Δεν έχει σημασία το όνομα αυτού που το είπε. Εμείς δεν διαθέτουμε την παιδεία των προσωπικών επιθέσεων και ύβρεων που αποτελεί τακτική των Βουλευτών του κόμματός σας όταν βρίσκονται σε πανικό. Σημασία έχει ότι, δυστυχώς για εσάς, η επιστημονική κοινότητα έχει εκ διαμέτρου αντίθετη άποψη από τη δική σας. Η διεθνής επιστημονική κοινότητα συμφωνεί ότι «απεχθές χρέος» είναι μία θεωρία στο Διεθνές Δίκαιο, σύμφωνα με την οποία το δημόσιο χρέος που προκύπτει από ένα καθεστώς για σκοπούς που δεν εξυπηρετούν τα συμφέροντα του κράτους, δεν θα πρέπει να είναι δεσμευτικό στην αποπληρωμή του. Τέτοια χρέη θεωρούνται προσωπικά χρέη του καθεστώτος και όχι χρέη του κράτους. Η έννοια μπορεί να θεωρηθεί ανάλογη με την ακυρότητα των συμβάσεων που έχουν υπογραφεί με καταναγκασμό.

Ο οικονομικός εξαναγκασμός που υφίσταται ο ελληνικός λαός είναι γνωστός τοις πάσι. Για να μην κρύβεστε, όμως, πίσω από τυπικότητες, στυλώνοντας τα κοντοπίθαρα ποδαράκια της ανεπαρκούς επιστημονικής κατάρτισης σας υπενθυμίζουμε ότι οι Ανεξάρτητοι Έλληνες δεν μιλούν για απεχθές, αλλά για επονείδι στο χρέος. Επονείδιστο θεωρείται το χρέος το οποίο προκύπτει και από όρους υπερβολικούς και ληστρικούς, που αποτελεί δηλαδή αποτέλεσμα συμφωνίας που θεωρείται λεόντειος. Αυτή εισάγει, λόγου χάριν, υψηλά επιτόκια, μικρούς χρόνους απο-

πληρωμής και γενικά όρους με δυσμενέστερες επιπτώσεις στο δανειζόμενο κράτος μέσω μνημονίων, αλλά τυπικά είναι προϊόν νόμιμων κυβερνήσεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Πριν διολισθήσετε στην ολισθηρή ατραπό της ημιμάθειας, ανοίξτε και κανένα βιβλίο, θα σας βοηθήσει να γράψετε λόγους που ανταποκρίνονται έστω και κατ' ελάχιστον στην πραγματικότητα.

Μη νομίζετε ότι θα πείσετε τον ελληνικό λαό με βεγγαλικά και εκβιασμούς, όπως τον εξαπατήσατε με εκβιαστικά διλήμματα «μνημόνιο ή πείνα». Όπως είχε πει ο Ουμπέρτο Έκο «όταν διαβάζετε, μαθαίνετε αυτό που δεν ξέρετε, ενώ όταν γράφετε, γράφετε μόνο αυτά που ήδη ξέρετε».

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Καλαντζής): Ευχαριστούμε πολύ και εμείς, κυρία Μακρή.

Τον λόγο έχει ο Υπουργός Υγείας κ. Άδωνις Γεωργιάδης.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς να ζητήσω συγγνώμη από το Σώμα, καθώς υπήρξε μία απουσία μας για ένα κρίσιμο διάστημα περίπου δύο ωρών μέχρι να έρθει ο κ. Μπέζας και στη συνέχεια η κ. Μακρή. Αναλαμβάνω εγώ την ευθύνη, αλλά είχαμε να λύσουμε ένα μεγάλο θέμα –το οποίο ευτυχώς επιλύσαμε– σε σχέση με τις εφημερίες των γιατρών και το πώς αυτές θα πληρωθούν στην ώρα τους μέχρι τέλος Ιουλίου. Το θέμα διευθετήθηκε λίγο πριν σε συνεργασία με τον κ. Σταϊκούρα. Πιστεύω ότι ήταν μία σημαντική δουλειά που έπρεπε να γίνει. Παρά ταύτα, για όσους συναδέλφους –για τον έναν εάν δεν κάνω λάθος– μας άσκησαν κριτική γι' αυτό το θέμα δηλώνω ότι αναλαμβάνω την ευθύνη. Θα είμαστε πάντα εδώ μέχρι τη λήξη της συζήτησης του νομοσχεδίου, διότι παρά το ότι ακούστηκε ότι δεν είμαστε έτοιμοι και δεν θέλουμε να περασιτοποιούμε την πολιτική μας, εγώ έχω έρθει εδώ ακριβώς για να υπερασπιστώ την πολιτική του Υπουργείου Υγείας σε σχέση με το παρόν νομοσχέδιο και είμαι πρόθυμος να ακούσω κάθε αντίλογο και να απαντήσω σε κάθε ερώτημα.

Μπαίνω γρήγορα στα πραγματικά περιστατικά, για να καταλάβετε για ποιο πράγμα μιλάμε.

Όπως σίγουρα γνωρίζετε και εσείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και γνωρίζουν, φαντάζομαι, και όλοι οι Έλληνες, υπήρξε μία μεγάλη τρύπα στον ΕΟΠΥΥ –αναφέρομαι στο μεγάλο κομμάτι σε σχέση με την υπέρβαση των δαπανών του σε δύο κωδικούς, οι οποίοι αφορούσαν και αφορούν στα διαγνωστικά κέντρα και στις ιδιωτικές κλινικές, στις παρεχόμενες, δηλαδή, προς τον ΕΟΠΥΥ υπηρεσίες υγείας από τα ιδιωτικά διαγνωστικά κέντρα και τις ιδιωτικές κλινικές. Η υπέρβαση αυτή των δαπανών, όπως εξελισσόταν το πρώτο τετράμηνο του 2013, υπολογιζόμενη σε ετήσια βάση έφθανε περίπου το μισό δισεκατομμύριο ευρώ. Ως αποτέλεσμα αυτού έπρεπε να βρούμε μία γρήγορη λύση, έτσι ώστε να επαναφέρουμε τα οικονομικά του ΕΟΠΥΥ σε βιώσιμα επίπεδα χωρίς να διακινδυνεύουμε τις παρεχόμενες υπηρεσίες υγείας προς τους ασφαλισμένους του.

Έτσι, λοιπόν, γεννήθηκε η ιδέα του crawl back ενός φρένου δηλαδή, μίας επιστροφής των δαπανών, ενός φρένου στις δαπάνες. Είναι κάτι το οποίο έχετε ακούσει πάρα πολλές φορές από δελτία ειδήσεων, από ανακοινώσεις, από όλη την πληροφόρηση αυτού του διαστήματος. Κάναμε εξαιρετικά εξαντλητικό διάλογο με όλους τους εμπλεκόμενους. Τις τελευταίες τρεις εβδομάδες πρέπει να έχουμε συναντήσει και με τον κ. Μπέζα και με την κ. Μακρή τους πάντες, όσοι εμπλέκονται σε αυτήν την ιστορία, έτσι ώστε να μπορέσουμε να φτάσουμε στη βέλτιστη δυνατή λύση.

Μέσα σε αυτό το νομοσχέδιο παρουσιάζουμε και φυσικά όχι μόνο όπως ακούστηκε δεν είμαστε απρόθυμοι να υπερασπιστούμε την πολιτική μας –απορώ πώς το σκέφτηκε αυτός που το είπε– αλλά ερχόμαστε εδώ γιατί θέλουμε εξαιρετικά να την υπερασπιστούμε.

Εξηγώ, λοιπόν, όπως θα δείτε και με τη νομοτεχνική βελτίωση που καταθέσαμε χθες, πώς θα λειτουργήσει ο μηχανισμός στον

οποίο τελικώς καταλήξαμε και βεβαίως είμαι πρόθυμος να ακούσω την οποιαδήποτε κριτική από εσάς.

Ως πρώτο βήμα θα μπουν ιδιωτικές ελεγκτικές εταιρείες –αυτό που αποκαλούν *clinical auditing*- για να μπορέσουμε, κοιτώντας αναδρομικά όλες τις δαπάνες που έχουν χρεωθεί στον ΕΟΠΥΥ από τους συγκεκριμένους ιδιώτες παρόχους, εάν καλώς χρεώθηκαν ή όχι. Θα κάνουμε δηλαδή τα λεγόμενα *claims*, τις λεγόμενες απαιτήσεις του ΕΟΠΥΥ προς αυτούς τους ιδιωτικούς παρόχους. Αυτό γίνεται για να εντοπίσουμε από όλη την ομάδα των ιδιωτικών παρόχων και να ξεχωρίσουμε αυτούς οι οποίοι έκαναν τις διπλοχρεώσεις, αυτούς οι οποίοι έγραφαν εξετάσεις δύο και τρεις και τέσσερις και πέντε και επτά και οκτώ και εννέα αξονικές στον ίδιο άνθρωπο μέσα σε διάστημα δεκαπέντε ημερών. Αυτούς οι οποίους τι κάνανε; Έκλεβαν τα χρήματά μας, τα χρήματα του ΕΟΠΥΥ, γιατί δεν είναι όλοι το ίδιο. Δεν είναι όλοι κλέφτες. Δεν είναι όλοι απατεώνες.

Αρα, λοιπόν, ως πρώτο βήμα με τον έλεγχο ο οποίος θα γίνει αναδρομικά από την 1-1-2013 τιμολόγιο προς τιμολόγιο σε ο,τιδήποτε έχει χρεωθεί στον ΕΟΠΥΥ θα ξεχωρίσουμε ποιοι είναι αυτοί που έκαναν τις διπλοχρεώσεις. Αυτοί θα είναι οι πρώτοι που θα χάσουν τα λεφτά τους, ακριβώς διότι έχουν κάνει παράνομες πράξεις.

Αφού φύγει αυτό το ποσό -η διεθνής πρακτική λέει και ο δειγματοληπτικός μας έλεγχος θα είναι άνω του 20%, δηλαδή θα είναι τα 2/3 της σχετικής δαπάνης, θα προβούμε στην εφαρμογή του δεύτερου μέτρου -έχω καταθέσει τις σχετικές βελτιώσεις από χθες- που θα είναι ένα κλιμακούμενο *rebate*, έτσι ώστε να μπορέσουμε να προστατεύσουμε αυτούς που είναι στα χαμηλότερα επίπεδα του τζίρου, για να μη δημιουργήσουμε πρόβλημα κυρίως στα φυσικά πρόσωπα, τα οποία εμπλέκονται σε αυτήν τη διαδικασία και οι οποίοι θα κινδύνευαν να τους «πάρει η μπάλα» από ένα γενικό οριζόντιο μέτρο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ**)

Αφού αφαιρεθεί και αυτό, ό,τι μένει πάνω από το όριο των δαπανών, όπως αντιλαμβάνεστε το αρχικό *crawl back*, το οποίο πήγαινε -και ίσως να ακούσατε ότι θα ήταν της τάξεως του 30%, 35%, 37%- οριζόντιο σε όλους, με αυτό τον τρόπο θα κατανεμηθεί δικαιότερα σε εκείνους που έκαναν πραγματικά τη διπλοχρέωση ή την κακή χρέωση στον ΕΟΠΥΥ.

Με αυτό το σύστημα, όπως το έχουμε σχεδιάσει, αποκαθιστούμε όσο μπορούμε την αδικία που θα προκαλούσε ένα οριζόντιο μέτρο, ξεχωρίζοντας τους καλούς και συνεπείς συνεργάτες του ΕΟΠΥΥ από αυτούς που αξιοποιούσαν την τρύπα που υπήρχε στο σύστημα για να κλέβουν τα λεφτά μας.

Δεύτερον, προσπαθούμε να βάλουμε ένα κατώφλι στους εξαιρετικά πιο αδύναμους από όλους αυτούς για να μην τους θεωρήσουμε μία κατηγορία. Τρίτον, πάμε να βάλουμε φρένο στις δαπάνες, ώστε να μην ξεπεράσουμε το όριο των δαπανών που έχει ο ΕΟΠΥΥ στον προϋπολογισμό του και να είμαστε εντάξει και με τον ΕΟΠΥΥ, αλλά και με την ευστάθεια του συστήματος.

Αυτό είναι ένα κοινό μας πρόβλημα, δεν είναι ένα πρόβλημα της Κυβέρνησεως ή της Νέας Δημοκρατίας. Είναι ένα πρόβλημα του ελληνικού συστήματος υγείας. Κάποιοι συνάδελφοι είπαν ότι δεν θέλουμε να υπερασπιστούμε την πολιτική μας, κύριε Βορίδη, λες και έχουμε δείξει στην έως σήμερα διαδρομή μας ότι ψηφίζουμε πράγματα που δεν υπερασπιζόμαστε. Δεν ξέρω πώς το σκέφτηκαν. Εν πάση περιπτώσει, τους συγχωρώ. Όποιος έχει μία καλύτερη ιδέα, μπορεί να μας την πει πριν τελειώσουν οι συνεδριάσεις αύριο.

Νομίζουμε ότι η σχετική διαδικασία, όπως σας την περιέγραφα και όπως έχει μπει στο σχετικό άρθρο με τις χθεσινές νομοτεχνικές βελτιώσεις, είναι το καλύτερο σύστημα που μπορούσαμε να υιοθετήσουμε στην παρούσα στιγμή γι' αυτό το συγκεκριμένο πρόβλημα.

Επικουρικά σε όλα αυτά, θέλω να αναφερθώ και σε άλλο ένα θέμα που προέκυψε σήμερα, γιατί δυστυχώς στη χώρα μας συμβαίνει το εξής: Καμιά φορά παύουμε να έχουμε την πλήρη δυνατότητα συλλογιστικής. Αν αυτό συμβαίνει σε ανθρώπους που δεν έχουν κάποια εξοικείωση με τα θέματα, δεν τρέχει τίποτα. Αν αυτό συμβαίνει σε ανθρώπους ειδικούς, είναι πραγματικά ανη-

συχητικό.

Ξαφνικά έγινε πολύ μεγάλη φασαρία με τη χθεσινή μας νομοτεχνική βελτίωση. Σας διαβάζω το άρθρο 7, το σχετικό κομμάτι που μιλάει για τις ποινές. «Οι αδειούχοι φαρμακοποιοί που διατηρούν φαρμακεία, απαγορεύεται να διαθέτουν μέσω διαδικτύου φάρμακα ή φαρμακευτικά προϊόντα, συνταγογραφούμενα ή μη των οποίων η διάθεση έχει ανατεθεί αποκλειστικά και μόνο στα λειτουργούντα φαρμακεία. Στους παραβάτες αυτής της διάταξης ...» κ.λπ..

Τι έγινε τώρα; Έγινε πολύ μεγάλη φασαρία, γιατί πήγαμε να παρέμβουμε και να επιτρέψουμε μόνο μέσω των φαρμακείων την πώληση των μη συνταγογραφούμενων φαρμάκων. Σίγουρα έχετε διαβάσει τα blogs και έχετε ακούσει τη σχετική φασαρία.

Ποια είναι τα πραγματικά περιστατικά; Στο αρχικό άρθρο, που υπήρχε η γενική απαγόρευση, δεχθήκαμε τη σχετική σύσταση του ΕΟΦ που μας ενημέρωσε το Σάββατο ότι δεν έχει νόημα να προχωρήσουμε σε αυτήν τη γενική απαγόρευση, γιατί ήδη από τις 29 Απριλίου 2013 –και εδώ είναι το σχετικό ΦΕΚ- έχουμε ενσωματώσει στη νομοθεσία του κράτους μας και έχουμε εντάξει στο δίκαιό μας τη σχετική κοινοτική οδηγία.

Διαβάζω τι γράφει: «Απαγορεύεται η πώληση εξ αποστάσεως των κοινών φαρμάκων που χορηγούνται με ιατρική συνταγή ή που αποζημιώνονται από τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης. Για τα λοιπά φάρμακα -δηλαδή αυτά που δεν χρειάζονται συνταγή, δηλαδή τα μη συνταγογραφούμενα- επιτρέπεται η πώληση εξ αποστάσεως στο κοινό μέσω των υπηρεσιών της Κοινωνίας της Πληροφορίας, μόνο από νομίμως λειτουργούντα φαρμακεία», δηλαδή αυτό που λέγαμε στο σχετικό άρθρο να μη βάλουμε ποινή σε τι; Σε κάτι που επιτρέπουμε. Ήδη σας το διαβάζω από το σχετικό ΦΕΚ.

Προσέξτε, όμως, γιατί υπάρχει μία λεπτομέρεια. Πιο κάτω γράφει «η έναρξη ισχύος της παρούσας διάταξης καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της θα καθοριστεί με νεότερη όμοια υπουργική απόφαση μετά την καθιέρωση της εναρμόνισης της λειτουργίας του κοινού λογιστικού για όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση όπως προβλέπεται στο άρθρο 85 Γ' της οδηγίας 2011/62/Ευρωπαϊκή Ένωση», δηλαδή περίπου σε δύο μήνες από σήμερα.

Για να μη γίνει παρεξήγηση θα καταθέσω τη σχετική νομοτεχνική βελτίωση. Το αλλάζουμε για να μη νομίζει κανείς ότι κάναμε κάτι πολύ επαναστατικό και σας διαβάζω το καινούργιο: «Στους παραβάτες της διάταξης της παραγράφου 1 του άρθρου 116 της υπ' αριθμ. ΔΥΓ3α -δηλαδή της σχετικής κοινοτικής οδηγίας που έχει γίνει νόμος- θα μπουν οι ποινές».

Ισχύει δηλαδή η κοινοτική οδηγία προφανώς. Θα εκδοθεί η υπουργική απόφαση σε περίπου δύο μήνες από σήμερα και θα επιτρέπεται βάσει της κοινοτικής νομοθεσίας η πώληση των μη συνταγογραφούμενων φαρμάκων μέσω διαδικτύου.

Αυτό θα επιτρέπεται, όχι γιατί το αποφασίζει ο υποφαινόμενος, αλλά γιατί το έχει αποφασίσει η Ευρωπαϊκή Ένωση και το έχει εντάξει στη νομοθεσία της η Ελληνική Δημοκρατία και έχουμε δεσμευτικό πλαίσιο, το οποίο θα ακολουθήσουμε.

Δεν καταλαβαίνω γιατί γίνεται τόσο μεγάλη φασαρία. Παρά ταύτα κάναμε και αυτήν την αλλαγή, για να μην υπάρχει η παραμικρή αμφιβολία στον οιονδήποτε ότι έχουμε σκοπό να πειράξουμε κάτι που δεν πρέπει.

Όπως είπα και χθες στις νομοτεχνικές μας βελτιώσεις –τις κατέθεσα χθες στην επιτροπή- έχουμε κάνει δεκτό και το αίτημα πολλών Βουλευτών για την αλλαγή του πτυχιούχου στα φαρμακεία, σε αδειούχου που μας είχε ζητηθεί, όπως και άλλες διάφορες λεπτομέρειες που έχω σκοπό να αναλύσω διεξοδικά αύριο στην κατ' άρθρο συζήτηση, για να έχω και τα ερωτήματά σας.

Στόχος της παρεμβάσεως είναι να μη μείνει η παραμικρή αμφιβολία ότι νομοθετούμε όχι κρυπτόμενοι και πιστεύοντας ότι δεν νομοθετούμε όπως πρέπει, αλλά ερχόμενοι εδώ να υπερασπιστούμε τη νομοθεσία της Κυβέρνησεως, η οποία νομοθετεί ορθώς, νομοθετεί υπό εξαιρετικά αντίξοες συνθήκες, κρατάει τη χώρα όρθια, κρατάει τη χώρα στην Ευρώπη, που είναι ο μεγάλος στόχος όλων μας. Αυτός ο στόχος πρέπει να μας ενώνει και να αφήσουμε τη γκρίνια για τους υπόλοιπους.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Το λόγο έχει ο κ. Κουίκ για επτά λεπτά.

ΤΕΡΕΝΣ- ΣΠΕΝΣΕΡ- ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, από την ημέρα που γεννήθηκα μέχρι σήμερα, κάθε κυβέρνηση, κάθε Υπουργός, φέρνει ένα νέο φορολογικό νομοσχέδιο και τελικά αυτή η έρημη χώρα δεν μπορεί να κατασταλάξει σε ένα πραγματικό φορολογικό νομοσχέδιο, το οποίο πράγματι θα έχει προσανατολισμό στην πάταξη της φοροδιαφυγής, αλλά και στη λογική είσπραξης εσόδων, με την έννοια ότι βρισκόμαστε και σε μία περίοδο όπου δυστυχώς ο Έλληνας δεν μπορεί να φοροδοτήσει.

Είδατε ότι ακόμα και οι ρυθμίσεις που ψήφισε η Κυβέρνηση πριν από λίγο καιρό δεν αποδίδουν. Έχουμε μεγάλη υστέρηση εσόδων και όχι μόνο αυτό, αλλά τελικά είναι σαφές ότι και αυτό το φορολογικό νομοσχέδιο δεν κάνει τίποτα παραπάνω παρά επί της ουσίας να επιβάλλει, με τη μορφή των νέων μέτρων, μια ειπρακτική λογική.

Φτάνουμε δηλαδή στο σημείο ακόμα να φορολογούμε και το επίδομα ανεργίας. Και ο άνεργος δηλαδή μπαίνει μέσα στη μέγλη γεννη όλων εκείνων των φορολογικών ρυθμίσεων, την ώρα που αυτός και αν δεν μπορεί να αποδώσει 1 ευρώ στο δημόσιο, όταν βεβαίως δεν μπορεί να αποδώσει το 1 ευρώ στην οικογένειά του.

Έχουμε κατηγορηθεί πολλές φορές εμείς, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, ότι απλά και μόνο αντιπολιτευόμαστε ή υπερασπιζόμαστε τη συνεπή αντιμνημονιακή πολιτική μας όταν βλέπουμε πως άλλοι δυστυχώς έρχονται να κάνουν «κωλοτούμπες» επάνω στο θέμα του δικού τους αντιμνημονιακού αγώνα. Μας κατηγορούν ότι δεν έχουμε προτάσεις.

Γι' αυτό, λοιπόν, λέμε ότι έχουμε προτάσεις και μπορώ να σας κάνω την πολύ απλή πρόταση, κύριε Υφυπουργέ των Οικονομικών.

Εφαρμόστε επιτέλους, μια που εκσυγχρονίζεται πραγματικά πολύ γρήγορα το διαδίκτυο σύστημα με το οποίο θα συνεργάζεται ο πολίτης έναντι της εφορίας, το πολύ απλό αμερικάνικο σύστημα: Κερδίζω χίλια; Παρακατήστε μου τα διακόσια στην πηγή και από εκεί και πέρα, ακόμη και η τσίχλα που θα αγοράζω, να εκπίπτει από το εισόδημά μου. Και όταν στο τέλος του χρόνου θα σας πω ότι περίσσεψαν εκατό, φορολογείστε με με συντελεστή στα εκατό. Εάν έχουν περισσέψει διακόσια, φορολογείστε με με τον συντελεστή που αναλογεί στα διακόσια. Αυτό πραγματικά είναι το πλέον έντιμο φορολογικό σύστημα, το οποίο θα μπορούσε η Ελλάδα, επιτέλους, να εφαρμόσει για τον Έλληνα πολίτη.

Θα σας πω μερικά ακόμη παραδείγματα, μερικές ακόμη προτάσεις μας:

Η αποζημίωση εξόδων του εργαζομένου δεν πρέπει να αποτελεί εισόδημα. Στο εισόδημα από μισθωτή υπηρεσία, που απαλλάσσονται από φόρο, να συμπεριληφθούν και τα εισοδήματα από την πρακτική εξάσκηση των φοιτητών, όταν αυτή η εξάσκηση μάλιστα είναι και υποχρεωτική.

Στους πολύτεκνους, κύριε Υφυπουργέ, υπάρχουν μειώσεις και περικοπές στις ελάχιστες μέχρι τώρα επιπλέον παροχές. Μην το κάνετε αυτό. Η πρότασή μας είναι να μην το κάνετε. Να επανέλθει, κύριε Υφυπουργέ, το αφορολόγητο για τα τέκνα και να θεωρούνται προστατευόμενα μέχρι την ώρα που θα τελειώσουν τις σπουδές τους. Ένας που σπουδάζει γιατρός, φτάνει είκοσι οκτώ, είκοσι εννέα χρόνων. Βοηθείστε τον.

Οι ιατρικές δαπάνες δεν μπορούν να περικοπτούν. Είναι αναγκαίες για την επιβίωση του φορολογούμενου. Δηλαδή, τα όρια 5%, 6%, 10% και 3.000 ευρώ πρέπει να τα καταργήσετε. Είναι δαπάνες υγείας.

Να υπάρξει ισόποση μείωση φόρου με το ύψος του «κουρέματος» που υπέστη το φυσικό πρόσωπο με τα ομόλογά του, δηλαδή ο μικροομολογιούχος. Δεν υπάρχει καμμία μέριμνα και γι' αυτήν την κατηγορία των συμπολιτών μας.

Η ισχύς των τεκμηρίων οδηγεί σε αδικίες και τους ανέργους, κύριε Υφυπουργέ. Γιατί βάζετε τεκμήρια και στους ανέργους;

Να μην καταργηθεί η απαλλαγή από το τεκμήριο της δωρεάν

παραχώρησης κατοικίας μέχρι διακόσια τετραγωνικά από γονείς προς τα παιδιά και αντίστροφα. Ακούω ότι θα κάνετε την αλλαγή. Χαίρομαι ιδιαίτερα.

Να μην αυξηθεί στο 25% από 20% ο συντελεστής φορολογίας των αποζημιώσεων λόγω απόλυσης. Θα γίνει και αυτό. Χαίρομαι ιδιαίτερα.

Γιατί, όμως, μας τα φέρνετε γραπτά; Μας τα φέρνετε γραπτά για να αρχίσουμε να κάνουμε προτάσεις; Ξέρετε τι μου θυμίζετε; Τους Τούρκους οι οποίοι στο Κυπριακό φορτώνουν πάνω στα τραπέζια διάφορα πράγματα για να έχουν μετά να βγάλουν και να λένε, «ορίστε, σας ικανοποιούμε». Αυτή δεν είναι πολιτική, όμως.

Επίσης, να μη φορολογηθεί και το επίδομα ανεργίας του ΟΑΕΔ.

Και θα πω και κάτι, γιατί το βίωσα στα μέρη του κ. Μπούρα, στην Ευρυτανία, που ήμουν το περασμένο Σαββατοκύριακο, με το θέμα του ΤΕΒΕ στα μικρά χωριά. Γι' αυτό χαίρομαι ιδιαίτερα που επτά συνάδελφοι από τον χώρο της Νέας Δημοκρατίας έφεραν αυτήν την τροπολογία. Διότι με αυτό που κάνετε, με το να υπαγάγετε στο ΤΕΒΕ εκείνους τους μικρομαγαζάτορες στα μικρά χωριά, κλείνετε τα μισά καταστήματα στα περισσότερα χωριά της χώρας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Δεν θα γίνει αυτό.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Χαίρομαι ιδιαίτερα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Το διαβεβαιώνουμε.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ: Το διαβεβαιώνετε.

Αυτό, λοιπόν, είναι μία επιτυχία μιας Βουλής η οποία πρέπει να εργάζεται προς αυτήν την κατεύθυνση. Βλέπετε, εμείς ερχόμαστε με προτάσεις, κύριε Υφυπουργέ.

Επίσης, είτε ο Πρωθυπουργός: «Τι θέλετε; Νοσοκόμους ή φύλακες στα σχολεία;» Σας λέω και τα δύο. Και οι νοσοκόμοι είναι απαραίτητοι και οι φύλακες στα σχολεία είναι απαραίτητοι, όταν, μάλιστα, τα ναρκωτικά έχουν κατέβει μέχρι και στα δημοτικά και, βεβαίως, η παιδική εγκληματικότητα, με την έννοια της παρέμβασης, ακόμα εκείνων των ανωμάτων του διαδικτύου, μέσα στα σχολεία.

Τέλος, μπορείτε να μου πείτε τι είναι αυτή η τροπολογία που τους σχολικούς φύλακες τους πάτε σε συνεταιριστικές επιχειρήσεις; Για να γλιτώσετε, δηλαδή, από την αριθμητική μείωση του δημοσίου, που ζητάει ο κάθε κ. Τόμσεν, τους βάζετε τώρα να γίνονται συνεταιριστές επιχειρηματίες;

Και κάτι ακόμη. Σε αυτές τις οριζόντιες απολύσεις που πάτε να κάνετε, υπολογίστε τους ΑΣΕΠίτες, υπολογίστε τους ΑΜΕΑ, υπολογίστε τις οικογένειες με έναν μισθό. Όταν μία οικογένεια έχει έναν μισθό, αυτός ο άνθρωπος πρέπει πραγματικά να εξαιρεθεί. Υπολογίστε τους εργαζόμενους που φεύγουν στην επόμενη πενταετία. Μη σκοτώνετε τα άλογα όταν γεράσουν. Δεν κάνει.

Ακόμη, μη σκοτώσετε, με την ευκαιρία, και την τρίτη γλώσσα στα σχολεία -τα ισπανικά, τα ιταλικά- όταν αυτό μάλιστα δεν έχει δημοσιονομικό κόστος. Προτάσεις σας κάνουμε.

Μην κλείσετε την αργυροχρυσοχοΐα. Μην κλείσετε τη σχολή που υπάρχει στην Αρκαδία, στη Στεμνίτσα, που είναι μία από τις παλαιότερες, τις πιο φημισμένες. Είναι τέσσερις δάσκαλοι με σαράντα επτά σπουδαστές με διεθνείς διακρίσεις. Μην τους κλείσετε. Είναι κρίμα από το Θεό. Η αργυροχρυσοχοΐα είναι και η παράδοση της αρχαίας μας τέχνης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επίσης, ένα τελευταίο για να κλείσω. Το διάβασα στο διαδίκτυο σήμερα και είναι πραγματική ιστορία, κύριοι συνάδελφοι. Μιλάμε για την Άννα. Η Άννα είναι ένα κοριτσάκι σε έναν παιδικό σταθμό. Είχε πάει απόγευμα και η μητέρα της δεν είχε εμφανιστεί για να την πάρει. Οι νηπιαγωγοί δεν ήξεραν τι να την κάνουν. Το κοριτσάκι έβγαλε ένα σημείωμα από την τσέπη το οποίο έγραφε: «Δεν θα γυρίσω να πάρω την Άννα. Δεν έχω λεφτά. Δεν μπορώ να τη μεγαλώσω. Συγγνώμη. Η μαμά της».

Ειδοποιήθηκε η εισαγγελία και η εισαγγελία παρέδωσε την Άννα στο χωριό SOS. Είναι μαρτυρία του κ. Σιφνιού, υπεύθυνου της κοινωνικής υπηρεσίας του παιδικού χωριού SOS.

Είναι η Άννα, ένα από τα πεντακόσια παιδιά που τον τελευταίο καιρό «σταθμεύουν» εκεί γιατί δεν μπορούν να τη μεγαλώσουν

οι γονείς της.

Ευχαριστώ πολύ, κύριοι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ANEΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε κι εμείς τον κ. Κουίκ για την κατανόησή του στο θέμα του χρόνου. Το Νόμο έχει ο κ. Στρατούλης για επτά λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα ήθελα να ξεκινήσω χαιρετίζοντας τη σημερινή πανεργατική κινητοποίηση σε όλη τη χώρα που έδωσε ένα μήνυμα και στην Κυβέρνηση και στην τρόικα, ότι οι εργαζόμενοι και ο λαός μας δεν αποδέχονται αυτές τις πολιτικές, τις μνημονιακές κυβερνητικές πολιτικές οι οποίες συνεχίζουν να σφαγιάζουν μισθούς, συντάξεις και με τον παρόν νομοσχέδιο και χιλιάδες θέσεις εργασίας.

Είπα και στην επιτροπή, κύριε Πρόεδρε, ότι στην ουσία η Κυβέρνηση με το πολυνομοσχέδιο που κουβεντιάζουμε σήμερα, μετατρέπεται σε έναν σύγχρονο Ηρώδη όχι για να σφαγιάσει μικρά παιδιά, αλλά για να σφαγιάσει χιλιάδες θέσεις εργασίας των εργαζομένων στο δημόσιο, ικανοποιώντας έτσι τις ορέξεις και τις επιθυμίες της σύγχρονης «Ηρωδιάδας» που στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι η τρόικα, η οποία απαιτεί, επιθυμεί καθαρές απολύσεις. Και, δυστυχώς, σε αυτήν την επιθυμία της εκφράζεται και η σύμφωνη γνώμη της Κυβέρνησης στο παρόν νομοσχέδιο.

Δυστυχώς, κύριε Πρόεδρε και κύριοι Υπουργοί, για πρώτη φορά στη χώρα μας έχουμε καθαρές απολύσεις στο δημόσιο μετά περίπου από εκατόν δύο χρόνια, μετά το 1911, όταν για πρώτη φορά θεσπίστηκε συνταγματικά η μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων και για λόγους δημοκρατίας και για λόγους ασφάλειας της εργασίας τους, για να μην παρατηρούνται τα φαινόμενα όταν έρχεται μία κυβέρνηση να διώχνει αυτούς που δεν είναι δικόι της και να παίρνει τους δικούς της και όταν έρχεται η άλλη κυβέρνηση να κάνει το αντίστροφο και οι απολυμένοι να κλαίνε στην πλατεία Κλαυθμόνους. Αυτός είναι και ο λόγος που πήρε το όνομά της αυτή η πλατεία.

Όσον αφορά το πρώτο ζήτημα της διαθεσιμότητας και των απολύσεων, είναι γνωστό ότι με το πολυνομοσχέδιο ένας αριθμός εργαζομένων στο δημόσιο που χάνει τη δουλειά του και μάλιστα σε μία τέτοια περίοδο οικονομικής κρίσης και πάρα πολύ μεγάλης ανεργίας, οδηγείται στη δυστυχία και στην εξαθλίωση και αυτός και η οικογένειά του. Αυτό είναι το αποτέλεσμα του παρόντος νομοσχεδίου, αν γίνει νόμος του κράτους.

Το δεύτερο είναι ότι με αυτόν τον τρόπο -και ενώ η Κυβέρνηση επικαλείται, δήθεν, ότι δεν ενδιαφέρεται ο ΣΥΡΙΖΑ για τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα, αλλά μόνο για τους εργαζόμενους στον δημόσιο τομέα και γι' αυτό της ασκεί κριτική -όχι απλά οδηγεί σε απόλυση- είναι δεκαπέντε χιλιάδες οι καθαρές απολύσεις και είκοσι πέντε χιλιάδες οι διαθεσιμότητες, που μετά από οκτώ μήνες θα μετατραπούν σε απολύσεις- σαράντα χιλιάδες εργαζόμενους του δημόσιου τομέα, αλλά οδηγεί στην ανεργία και άλλους εκατόν εξήντα χιλιάδες εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα. Συνολικά, δηλαδή, διακόσιους χιλιάδες εργαζόμενους στη χώρα μας.

Είναι γνωστό ότι έγκυροι οικονομικοί οργανισμοί με μελέτες τους έχουν αποδείξει ότι μία απόλυση στο δημόσιο τομέα αντιστοιχεί με τέσσερις απολύσεις στον ιδιωτικό τομέα. Και αυτό διότι χάνεται από την αγορά το εισόδημα των σαράντα χιλιάδων εργαζομένων στον δημόσιο τομέα, με αποτέλεσμα να κλείνουν βιοτεχνίες, να κλείνουν μαγαζιά, να απολύονται εργαζόμενοι και να αυξάνεται η ανεργία.

Και, βεβαίως, θέλουμε να υπογραμμίσουμε, κύριε Πρόεδρε, ότι είναι υποκριτικό το δήθεν ενδιαφέρον της Κυβέρνησης για τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα. Και είναι υποκριτικό στην κυριολεξία, γιατί ειδικά αυτήν την περίοδο η Κυβέρνηση έχει μετατραπεί σε «τροχονόμο» των απολύσεων που κάνουν μεγάλες ιδιωτικές επιχειρήσεις, οι οποίες πάνε ή σε κλείσιμο ή σε πτώχευση, όπως η «NEOSET», η «ΚΑΤΣΕΛΗΣ», η «ΣΕΑΜΑΝ», τα τσιμέντα Χαλκίδας και μία σειρά από άλλες ιδιωτικές επιχειρήσεις. Και η Κυβέρνηση δεν κάνει εντελώς τίποτα για να τις αποτρέψει.

Το τρίτο που ήθελα να υπογραμμίσω σε σχέση με τις απολύσεις είναι ότι μέσω αυτών των απολύσεων δεν κάνετε, κυρία Αση-

μακοπούλου -που μιλήσατε λίγο πριν από εμένα- αναδιάρθρωση ή εξορθολογισμό του δημόσιου τομέα. Κάνετε καθαρές απολύσεις και -το δεύτερο- διαλύετε ολόκληρες δημόσιες υπηρεσίες.

Δεν τις αναδιαρθρώνετε, τις δημόσιες υπηρεσίες, κυρία Ασημακοπούλου και κύριοι Υπουργοί. Τις διαλύετε στην κυριολεξία. Έχουμε το φαινόμενο τώρα οι υπόλοιποι πολίτες, οι εργαζόμενοι, ο λαός είτε να μην έχουν δημόσιες υπηρεσίες να εξυπηρετηθούν ως προς το αντικείμενό τους και ως προς κοινωνικά αγαθά που παρέχουν είτε αυτές να ιδιωτικοποιηθούν και να πληρώνουν ακόμα περισσότερο από την τσέπη τους σε μια δύσκολη εποχή που δεν μπορούν να ανταποκριθούν. Επομένως θα στερούνται και αυτές τις υπηρεσίες.

Το τελευταίο, κύριε Πρόεδρε, που θα ήθελα να πω είναι για τον κατώτατο μισθό. Με αυτό το πολυνομοσχέδιο ολοκληρώνεται το έγκλημα το οποίο έκαναν οι μνημονιακές κυβερνήσεις σε βάρος του κατώτερου μισθού. Αυτό το έγκλημα άρχισε στις 28-2-2012, όταν με πράξη Υπουργικού Συμβουλίου οι μνημονιακές κυβερνήσεις ουσιαστικά κατήγγειλαν, και συνεχίζει και η σημερινή, την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας και τον κατώτατο εγγυημένο μισθό. Διότι τον μειώσατε αυθαίρετα με πράξη Υπουργικού Συμβουλίου κατά 22% για τους πάνω από είκοσι πέντε χρόνων και κατά 32% για τους νέους κάτω από είκοσι πέντε χρόνων.

Δώσατε δεύτερο δολοφονικό χτύπημα στον κατώτερο μισθό με το ν. 4093/2012, δηλαδή με το τρίτο μνημόνιο στις αρχές του Νοέμβρη, όταν εκεί θεσπίσατε η Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας να μην καθορίζει μισθούς και ημερομίσθια, αλλά μόνο θεσμικά αιτήματα των εργαζομένων. Βεβαίως, αυτά τα τρία χρόνια δώσατε επιπλέον δολοφονικά χτυπήματα στις συλλογικές συμβάσεις εργασίας: Πρώτον, με τη μετάλλαξη της μετενέργειας και τη μείωση του χρόνου ισχύος της, δεύτερον, με την κατάργηση της επεκτασιμότητας των συλλογικών συμβάσεων, με αποτέλεσμα, όταν υπογράφουν εργοδοτικές οργανώσεις και εργατικές οργανώσεις να αφορούν μόνο τους εργαζόμενους που ανήκουν σε αυτές και τις επιχειρήσεις που ανήκουν στους εργοδοτικούς φορείς. Το αποτέλεσμα είναι να φεύγουν εργοδοτικοί φορείς από αυτές τις οργανώσεις και να μην καλύπτουν κανέναν εργαζόμενο οι συλλογικές συμβάσεις.

Μετά την κατάργηση της αρχής της ευνοϊκότερης ρύθμισης που ίσχυε όταν ένας εργαζόμενος καλύπτονταν από δύο ή τρεις συλλογικές συμβάσεις, οι εργοδότες πλέον υπογράφουν επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις με τον εαυτό τους στην κυριολεξία, δηλαδή, με τις λεγόμενες «ενώσεις εργαζομένων», οι οποίες θεσπίστηκαν με μνημονιακό νόμο και συγκροτούνται με υπογραφές εργαζομένων με προτροπή του εργοδότη και μειώνουν τους μισθούς μέχρι και 50%.

Το αποτέλεσμα είναι η δραματική μείωση των μισθών, η επέκταση των ατομικών συμβάσεων εργασίας, διότι δεν υπάρχουν οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας και το κυριότερο είναι ότι πια συμπίπτει ο μισθός προς τον κατώτερο, οπότε, ενώ ο κατώτερος μισθός στη χώρα μας αφορούσε τριακόσιες με πεντακόσιες χιλιάδες εργαζόμενους, τώρα επειδή όλοι οι μισθοί συμπίπτουν προς τον κατώτερο, μετατρέπεται σε καθολικό μισθό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό δευτερόλεπτο, κύριε Πρόεδρε, και τελειώνω.

Αφού η Κυβέρνησή σας και οι προηγούμενες μνημονιακές κυβερνήσεις μετατρέψατε το μειωμένο κατώτερο μισθό σε καθολικό μισθό, έρχεστε τώρα με τη διάταξη 103 του πολυνομοσχεδίου να καταργήσετε οριστικά τη δυνατότητα της ΓΣΕΕ, να υπογράψει την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας με τις εργοδοτικές οργανώσεις. Κυριολεκτικά, όχι την υπονομεύετε αλλά βάζετε πάνω από την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας την ταφόπετρα, πράγμα που δεν τόλμησε καμμία, μα καμμία κυβέρνηση ούτε επί Κατοχής ούτε επί δικτατοριών, από τις αρχές του 1936 που θεσπίστηκε, πριν τη δικτατορία του Μεταξά.

Να σας πω και το καταθέτω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, κύριε Στρατούλη, τηρείστε την υπόσχεσή σας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, σε δευτερόλεπτα τελειώνω!

Θα ήθελα να σας πω ότι αυτό που κάνετε, να καθορίζει τον κατώτερο μισθό μονομερώς ο Υπουργός Εργασίας δεν υπάρχει πουθενά στην Ευρώπη. Καταθέτω αμέσως στα Πρακτικά το τι συμβαίνει σε ολόκληρη την Ευρώπη. Πουθενά δεν καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας είτε με Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας είτε με νόμο.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Στρατούλης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και γι' αυτό ακριβώς, επειδή με νόμο καταργήσατε, το ν. 2046/2012 και την πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Είστε εκτός χρόνου, κύριε Στρατούλη!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ: ...τον κατώτερο μισθό, γι' αυτό καταθέσαμε πρόταση νόμου να επαναφέρουμε τον κατώτερο μισθό, όπως με νόμο τον καταργήσατε και επίσης, γι' αυτό καταθέσαμε πρόταση νόμου να αποκατασταθούν όσοι δημόσιοι υπάλληλοι απολυθούν είτε λόγω διαθεσιμότητας είτε λόγω κινητικότητας είτε λόγω αργίας. Θα τα κάνουμε και μάλιστα, ντάλα μεσημέρι, όταν ο λαός με την ψήφο και τους αγώνες του διώξει και εσάς και τα μνημόνια σας.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Λαφαζάνης έχει τον λόγο. Όποιος μιλάει περισσότερο από τον χρόνο που έχει στη διάθεσή του, παίρνει χρόνο από άλλον Βουλευτή. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Είχατε δώσει την υπόσχεση ως Κυβέρνηση ότι δεν πρόκειται να λάβετε νέα μέτρα. Αυτό που κάνετε δεν είναι νέα μέτρα, αλλά είναι κάτι πολύ χειρότερο, πιο βάρβαρο και άθλιο, θα έλεγα. Με μία απόφασή σας πετάτε στο δρόμο δεκάδες χιλιάδες ανθρώπους, εργαζόμενους συμπολίτες μας, που ορισμένοι από αυτούς και από αυτές δούλευαν για δεκαετίες στον δημόσιο τομέα. Τους πετάτε στο δρόμο χωρίς να έχετε να τους προσάψετε σε τίποτα. Απλώς γιατί είχαν μια ειδικότητα δουλειάς.

Είσαι σχολικός φύλακας; Εξ ορισμού πρέπει να πεταχτείς στον Καιάδα με αυτό το νεοεφεύρημα της διαθεσιμότητας, το οποίο είναι αντισυνταγματικό έκτρωμα. Και δεν το λέμε εμείς, αλλά το λέει το Επιστημονικό Συμβούλιο.

Ξέρετε, κυρίες και κύριοι, τι σημαίνει σχολικοί φύλακες; Εγώ, επειδή έχει τύχει να ασχοληθώ με αυτήν την κατηγορία εργαζομένων επί χρόνια και μάλιστα, να ασχοληθώ πολιτικά λόγω του ότι είχε μεγάλες περιπέτειες αυτός ο κλάδος, γνωρίζω τι σημαίνει σχολικός φύλακας.

Είναι πάμφτωχοι άνθρωποι, κατ' αρχάς, που δουλεύουν για 400 και 500 ευρώ, αλλά είναι η καρδιά του σχολείου, της ύπαρξης του σχολείου, του δημόσιου σχολείου. Τα παιδιά γνωρίζουν τον σχολικό φύλακα, άνδρα ή γυναίκα. Τον γνωρίζουν με το μικρό του όνομα. Τον βλέπουν κάθε πρωί στο σχολείο. Αυτός συναναστρέφεται μαζί τους, έχει μια οικειότητα, ξέρει ποιος περνάει από τη γειτονιά, ποιος δεν περνάει, τι είναι ο καθένας. Τον ξέρουν οι δασκαλοί, τον ξέρουν οι καθηγητές τον σχολικό φύλακα ή τη σχολική φύλακα. Τον ξέρουν. Τους ξέρουν οι γονείς τους σχολικούς φύλακες. Είναι αυτοί που αγαπούν το σχολείο, όχι γιατί παίρνουν και ζουν με ένα πενιχρό εισόδημα, αλλά αγαπούν το σχολείο, γιατί είναι η ζωή τους το σχολείο και το προστατεύουν το σχολείο. Χωρίς αυτούς το σχολείο με τις σημερινές συνθήκες δεν μπορεί να δουλέψει με την ίδια ασφάλεια, με την ίδια σιγουριά, με την ίδια αγάπη, θα έλεγα. Δεν μπορεί να δουλέψει.

Τους πετάτε στο δρόμο. Δεν χρειάζονται οι σχολικοί φύλακες; Γιατί τους πετάτε στο δρόμο; Θα πάρετε ψυχρούς σεκιούριτι να κάνουν αυτήν τη δουλειά; Όμως, οι σεκιούριτι δεν μπορούν να υποκαταστήσουν το σχολικό φύλακα και τη ζεστασιά του, που είναι άνθρωπος της γειτονιάς, που δεν αλλάζει από τη μια μέρα στην άλλη, που δεν είναι περιστασιακός. Δεν το αντιλαμβάνεσθε αυτό; Και όμως, τους πετάτε στο δρόμο.

Έγκλημα κάνετε, κύριοι. Καταστρέφετε το σχολείο έτσι, γιατί προσφέρουν υπηρεσίες και μάλιστα πολύ χρήσιμες. Καταστρέφετε το σχολείο. Μιλάμε για φτωχούς ανθρώπους, όπως σας

είπα. Αυτή είναι η εξυγίανση του δημοσίου που κάνετε; Αυτή είναι η εξυγίανση; Αυτή είναι η ανασυγκρότηση του δημοσίου, η, πράγματι, πολύ απαραίτητη; Έτσι θα κάνετε αποτελεσματικό το δημόσιο, διαλύοντας τα δημόσια σχολεία;

Το άλλο έγκλημα που κάνετε είναι να καταργείτε σειρά από ειδικότητες εκπαιδευτικών στα τεχνικά και επαγγελματικά λύκεια. Αυτό διαλύει τα σχολεία.

Ακούστε το, κύριε Μητσotάκη. Να πάτε στις γειτονίες να τα κάνετε αυτά, εκεί που ζει ο κόσμος, εκεί που υπάρχει η πραγματική ζωή, όχι να έρχεστε εδώ με την τρούκα να κάνετε συμφωνίες, ασκήσεις επί χάρτου και να διαλύετε την Ελλάδα. Αυτό κάνετε. Τα τεχνικά λύκεια και τα ΕΠΑΛ είναι καταφύγιο για τα πιο φτωχά και τα πιο αδύνατα παιδιά. Εκεί καταφεύγουν.

Δεν έπρεπε να ήταν έτσι. Έπρεπε να ήταν αναβαθμισμένα τα τεχνικά και επαγγελματικά λύκεια. Έπρεπε να ήταν η καρδιά της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και να μην ήταν καταφύγιο, αλλά η πρώτη επιλογή για την νεολαία μας. Όμως, έτσι είναι σήμερα. Εσείς τι κάνετε; Με μια μονοκονδυλιά σβήνετε ειδικότητες και τα διαλύετε.

Θα σας αναφέρω το παράδειγμα του Επαγγελματικού Λυκείου Άνω Κορυδαλλού με εξακόσια παιδιά, τα περισσότερα εκ των οποίων στον τομέα υγείας, με εξαιρετικές ειδικότητες. Νοσηλεύτες, φυσιοθεραπευτές, βρεφοκόμοι. Το Κρατικό Νοσοκομείο Νίκαιας στελεχώνεται από αποφοίτους του ΕΠΑΛ Κορυδαλλού, από την άποψη του νοσηλευτικού προσωπικού.

Βρίσκουν δουλειά. Είναι χρήσιμα αυτά τα λύκεια. Και πρόκειται για φτωχά παιδιά, τα οποία τα πετάτε στο δρόμο. Πού τα στέλνετε αυτά τα παιδιά, κύριοι; Τα στέλνετε στα ιδιωτικά ΙΕΚ; Και δεν ντρέπεται ο Υπουργός Παιδείας, ο κ. Αρβανιτόπουλος, ο οποίος απουσιάζει, την ώρα που κλείνει επαγγελματικά λύκεια, να πηγαίνει στον Πειραιά και να εγκαινιάζει ιδιωτικά ΙΕΚ; ΙΕΚ «ΑΚΜΗ», ΙΕΚ «ΞΥΝΗ», δεν ξέρω πώς λέγονται. Κι έτσι διαφημίζονται από τα ιδιωτικά αυτά επαγγελματικά κέντρα αυτές οι σχέσεις διαπλοκής, οι βρώμικες σχέσεις διαπλοκής, την ώρα που κλείνουν τα επαγγελματικά λύκεια. Εκεί θα καταφύγουν τα παιδιά; Πελατεία στέλνει στα σχολεία αυτά, στα ιδιωτικά αυτά κέντρα;

Αυτά τα παιδιά, όμως, δεν θα πάνε εκεί, διότι οι γονείς τους είναι άνεργοι, διότι τα παιδιά αυτά είναι πάμφτωχα. Και αν κλείσουν τα επαγγελματικά λύκεια, θα μείνουν στον δρόμο. Δεν πρόκειται να έχουν προοπτική και μέλλον.

Βεβαίως, αυτά κάνετε και με τη Δημοτική Αστυνομία. Τα ίδια και χειρότερα. Η Δημοτική Αστυνομία θα μπορούσε να παίξει έναν πολύ μεγάλο ρόλο, όχι ως αστυνόμευση και καταστολή. Δεν χρειάζεται τόσο την αστυνόμευση με την έννοια της καταστολής η Πρωτεύουσα και οι άλλες πόλεις. Άλλα πράγματα χρειάζονται. Η Δημοτική Αστυνομία θα μπορούσε να παίξει ένα κεντρικό ρόλο σε κοινωφελείς δραστηριότητες, στην προστασία ευπαθών κατηγοριών, στην περιφρούρηση χώρων, σε οικολογικές δραστηριότητες. Νέα παιδιά θα μπορούσαν εκεί να εκπαιδεύονται και να είναι πάρα πολύ χρήσιμα για την πόλη. Με μια μονοκονδυλιά, λοιπόν, τελειώσαμε και με τη Δημοτική Αστυνομία.

Συνεχίζετε, λοιπόν, αυτά τα εγκλήματα τα οποία είναι απίστευτης διάστασης και απίστευτων προεκτάσεων, στο όνομα της ανασυγκρότησης του δημοσίου. Έλεος! Ποια ανασυγκρότηση του δημοσίου; Καταστρέφετε δραστηριότητες. Διαλύετε οικογένειες. Κόβετε την επιβίωση από νέους ανθρώπους. Κόβετε το μέλλον τους. Σε μεγάλης ηλικίας εργαζόμενους που δουλεύουν έως και τριάντα χρόνια στο δημόσιο, δεν αφήνετε καμμία προοπτική. Αυτό κάνετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ: Το αντίθετο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Και δεν έχουμε μόνο το δημόσιο τομέα με το έκτρωμα αυτό που φέρνετε και μας το λέτε, «Όχημα για την εξυγίανση, για την ανασυγκρότηση του δημοσίου». Δεν έχουμε μόνο αυτό. Έχουμε και τον ιδιωτικό τομέα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ: Ρωτήστε τους. Θα δείτε τι απάντηση θα πάρετε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Και στον ιδιωτικό τομέα χιλιάδες οι απολύσεις. Να αναφέρω παραδείγματα; Τσιμέντα Χαλκίδας, Σωληνοουργία. «ΚΑΤΣΕΛΗΣ», Ναυπηγεία Σκαρμαγκά. Το ξέρετε ότι στα Ναυπηγεία Σκαρμαγκά έμειναν για ενάμιση χρόνο με εκ περιτροπής εργασία, μία φορά την εβδομάδα; Και υπάρχει πρό-

βλημα ασφάλειας για τα υποβρύχια που είναι χρυσοπληρωμένα και μένουν εγκαταλελειμμένα στα Ναυπηγεία Σκαρामαγκά. Υπάρχει πρόβλημα ασφάλειας; Τεράστιο, κύριε Μπούρα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Εγώ φταίω;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Παραγωγικά ερμηνώνεται η χώρα. Οικονομικά ερμηνώνεται η χώρα. Το δημόσιο διαλύεται. Διαλύετε τον ιδιωτικό τομέα. Έτσι θα πάει μπροστά; Έτσι θα κάνει ένα βήμα;

Ετοιμάζετε τη μεγάλη υποδοχή του Σόιμπλε! Μεγάλη υποδοχή για τον Σόιμπλε εδώ στην Ελλάδα. Έρχεται στις 18 του μηνός. Να τον υποδεχτούμε με ανοιχτές αγκάλες! Να υποδεχτούμε τον καταστροφέα όλης της Ευρώπης, όχι μόνο της Ελλάδας. Τον αρχιτέκτονα, αυτόν τον σκληρό, νεοφιλελεύθερο μονεταριστικό πολιτικό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ: Ο Αρχηγός σας τι είναι;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αυτός ο άνθρωπος θα έπρεπε να είναι ανεπιθύμητος σε αυτήν τη χώρα, διότι εκφράζει την πιο αντιδραστική πλευρά της Ευρώπης, τη μη Ευρώπη, την καταστροφή της κοινωνικής Ευρώπης. Εκφράζει την «ασιατοποίηση» της Ευρώπης με πρώτο πείραγμα, δυστυχώς, τη χώρα μας.

Και τι κάνετε εκεί; Λέτε: «Στις διαθεσιμότητες εξαιρούμε τους ανάπηρους με αναπηρία πάνω από 67%». Όμως, εδώ, με τους νόμους 1648 και 2643, πάρα πολλοί ανάπηροι, οι οποίοι προστατεύονται από το Σύνταγμα, με αναπηρία κάτω από 67%, είχαν προσληφθεί. Και τι λέτε; Και σε αυτές τις μορφές αναπηρίας, οι οποίες είναι κάτω από 67%, διαθεσιμότητα και στο δρόμο μετά από είκοσι, εικοσιπέντε χρόνια.

Είναι ανθρώπινη λογική αυτή; Μπορεί να σταθεί πουθενά; Μπορούν να σταθούν αυτά τα εγκλήματα;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ: Παράφραση της αλήθειας ή της πραγματικότητας κάνετε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εδώ κάνετε νέα ρουσφετολογία. Αυτά τα οποία κάνετε, είναι νέα ρουσφετολογία. Η παλιά ρουσφετολογία ήταν να βρούμε μια θέση στο δημόσιο. Τώρα έχει ξεκινήσει το νέο ρουσφέτι, όπου για να παραμείνουμε στο δημόσιο και να μην μπορούμε σε διαθεσιμότητα και σε κινητικότητα, πρέπει να πάμε να πιάσουμε τον Υπουργό για να μας εξαιρέσει. Διότι εδώ με το άρθρο 92 είναι η αυθαιρεσία της αυθαιρεσίας. Συγκεκριμένα, επιτρέπετε με ΚΥΑ –άκουσον-άκουσον με ΚΥΑ!- να καταργούνται ή να συνιστώνται θέσεις προσωπικού ή κλάδοι σε Υπουργεία, αυτοτελείς δημόσιες υπηρεσίες, αποκεντρωμένες διοικήσεις, ΟΤΑ Α' και Β' Βαθμού κ.λπ.. Ακόμα και τα προσόντα γι' αυτές τις καταργήσεις τα καθορίζει ο Υπουργός. Ακόμα και αυτά τα καθορίζετε εσείς. Ιδού το νέο ρουσφέτι!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΑΚΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Έχετε μπερδέψει τα άρθρα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν πειράζει. Εσείς έχετε μπερδέψει πολύ χειρότερα πράγματα. Ένα άρθρο αν μπερδέψει κανείς, δεν τρέχει τίποτα.

Αυτή είναι η νέα ρουσφετολογία την οποία κάνετε. Αυτό είναι το νέο πελατειακό κράτος. Από τότε που βάζατε από το παράθυρο, τοποθετούσατε από εδώ και από εκεί...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΑΚΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Κύριε Λαφαζάνη...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν μιλάω προσωπικά. Μην το παίρνετε προσωπικά. Δεν ξέρω, κύριε Μιχελάκη, αν έχετε κάνει εσείς διορισμούς. Δεν αναφέρομαι σε πρόσωπα. Αναφέρομαι σε παρατάξεις, κύριε Μιχελάκη, οι οποίες κατέστρεψαν αυτήν τη χώρα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΑΚΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Η αλήθεια είναι ότι μετά από τριάντα χρόνια στην πολιτική...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ.

Ολοκληρώστε, κύριε Λαφαζάνη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΑΚΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Εσείς φαντάζομαι θα ξέρετε τον ιδιωτικό τομέα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Υπουργέ, αν θέλετε τον λόγο, μπορείτε να τον ζητήσετε.

Κύριε Λαφαζάνη, σας παρακαλώ να ολοκληρώσετε την ομιλία σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αφήστε τον ιδιωτικό τομέα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΑΚΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Κύριε Λα-

φαζάνη, θα πρέπει να απευθυνθείτε...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Να μιλήσετε στο μικρόφωνο για να σας ακούμε.

Κύριε Πρόεδρε, κρατήστε μου τον χρόνο.

Αν θέλετε να μιλήσετε, μιλήστε στο μικρόφωνο για να σας ακούσουμε. Όχι έτσι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Λαφαζάνη, μισό λεπτό.

Κύριε Υπουργέ, αν θέλετε να διακόψετε τον ομιλητή...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΑΚΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Κύριε Λαφαζάνη, για τον ιδιωτικό τομέα...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Μιχελάκη, δεν σας ακούω. Έχετε μικρόφωνο. Μιλήστε στο μικρόφωνο για να σας ακούσουμε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Αντιληφτείτε ότι είστε Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Μισό λεπτό παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΑΚΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Πείτε μας για τον ιδιωτικό τομέα, για τις συνιστώσες και για το συνέδριό σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αφήστε τώρα το συνέδριο, κύριε Μιχελάκη, και κοιτάξετε την ερήμωση της χώρας, με ενάμιση εκατομμύριο ανέργους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Μισό λεπτό, κύριε Λαφαζάνη.

Κύριε Υπουργέ, με εκπλήσσει η στάση σας. Εάν ο Υπουργός θέλει να απευθυνθεί στον ομιλητή, ζητά την άδεια από το Προεδρείο και το Προεδρείο του επιτρέπει να μιλήσει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΑΚΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, με όλον το σεβασμό, φαντάζομαι ότι ο Κανονισμός λέει ότι όλοι οι ομιλητές απευθύνονται στον Πρόεδρο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Βεβαίως.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΑΚΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Δεν παρατήρησα, λοιπόν, να πείτε στον ομιλητή να απευθύνεται σε εσάς και όχι σε εμένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Μισό λεπτό. Όλοι οι ομιλητές...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΑΚΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Από τη στιγμή που απευθύνθηκε σε εμένα, του απάντησα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Όχι, δεν απευθύνθηκα...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΑΚΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Άρα θα έπρεπε να απευθυνθείτε στον ομιλητή και να του πείτε, κύριε συνάδελφε, να απευθύνεστε σε εμένα και όχι στον συνάδελφο. Να εφαρμόσουμε τον Κανονισμό.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Εκπλήσσομαι που ένας Υπουργός εγκαλεί το Προεδρείο με αυτόν τον τρόπο. Οι ομιλητές απευθύνονται...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΑΚΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Δεν εγκλώ κανέναν. Αναφέρομαι στον Κανονισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Μα, γιατί δεν περιμένετε να ακούσετε, κύριε Υπουργέ;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Είναι θρασύτητα και αλαζονεία. Προχθές γίνατε Υπουργός. Ακούστε και κάτι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΑΚΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Σύμφωνα με τον Κανονισμό, οι ομιλητές απευθύνονται στον Πρόεδρο.

Όταν, λοιπόν, ο ομιλητής απευθύνθηκε σε εμένα, δεν άκουσα να τον παρατηρείτε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εντάξει, κύριε Μιχελάκη! Ακούστε και κάτι!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Αυτήν τη στιγμή δημιουργείται μια ένταση άνευ νοήματος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΑΚΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Παρατήρηση έκανα και ήθελα να ξέρω μήπως κάνω λάθος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτήν τη στιγμή δημιουργείται μία ένταση άνευ νοήματος. Οι ομιλητές όλων των κομμάτων μιλούν και απευθύνουν ρητορικά ερωτήματα. Όποιος τώρα θέλει να διακόψει τον ομιλητή, απευθύνεται στο Προεδρείο. Παρακαλώ, όμως, να ολοκληρώσει ο κ. Λαφαζάνης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν απευθύνθηκα σε κανέναν και δεν με ενδιαφέρει η προσωπική αντιδικία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Σας παρακαλώ, να ολοκληρώσετε. Αλίμονο τώρα! Είναι θέμα αυτό, για να δημιουργείται ένταση;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εμένα με ενδιαφέρουν οι πολιτικές θέσεις και το τι λέει το νομοσχέδιο. Οι εκφραστές αυτών των θέσεων παίρνουν τις ευθύνες τους. Και οι ευθύνες τους είναι εγκληματικές!

Τελειώνω, λοιπόν, με μία κουβέντα.

Εδώ στη νέα δικτατορία καταργείτε και τις συλλογικές συμβάσεις. Επαναλαμβάνω, καταργούνται οι συλλογικές συμβάσεις και με μονομερή του πλέον απόφαση ο εκάστοτε Υπουργός Εργασίας θα καθορίζει τον κατώτατο μισθό. Αυτά δεν εφαρμόζονται σε κανένα καθεστώς, όσο αντιδημοκρατικό κι αν είναι. Και σας εξήγησα: Εκεί που υπάρχουν κατώτατοι μισθοί σε άλλες χώρες, δεν υπάρχουν για να υποκαταστήσουν συλλογικές συμβάσεις, αλλά για να υποδείξουν ότι και οι συλλογικές συμβάσεις δεν μπορούν να πάνε κάτω από αυτό το όριο.

Εσείς υποκαθιστάτε τις συλλογικές συμβάσεις με τον κατώτατο μισθό, τον οποίο αποφασίζει ο Υπουργός Εργασίας. Και αυτό θα το αποφασίζει από το 2017. Μέχρι τότε, τι θα κάνετε; Μπορείτε να μας πείτε; Αυτές οι διαδικασίες θα αρχίσουν να ισχύουν από το 2017. Μέχρι τότε, τι θα ισχύει; Προφανώς τα 580 ευρώ, θα τα πάτε στα 220 ευρώ - 250 ευρώ. Αυτή είναι η κατεύθυνσή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε τον κ. Λαφαζάνη.

Τον λόγο έχει ο κ. Βορίδης.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Εμείς, κύριε Πρόεδρε, τι ώρα θα μιλήσουμε; Στις 2.00';

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χαίρομαι για τη διαμαρτυρία σας, διότι αυτό προσαπαιτείται να πω. Θα ήθελα να σας πω απ' ενός μεν να τηρούμε τον χρόνο και απ' ετέρου να υπάρχουν ομιλητές ανάμεσα στους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους και στους Υπουργούς.

Ο κ. Βορίδης έχει κάποια υποχρέωση. Προχωρούμε, λοιπόν.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Δεν έχω καμμία υποχρέωση, κύριε Πρόεδρε. Θέλω απλώς να απαντήσω στον κ. Λαφαζάνη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Υπάρχει πρόταση προς το Σώμα να ολοκληρώσουμε απόψε στη 1.00' και να συνεχίσουμε αύριο το πρωί. Υπολογίσαμε να φτάσουμε περίπου στους πενήντα πέντε με εξήντα ομιλητές. Αυτό, όμως, θα το δούμε και στη συνέχεια.

Κύριε Βορίδη, έχετε τον λόγο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε ακόμα ένα νομοσχέδιο με το οποίο υλοποιούνται προαπαιτούμενες δράσεις στο πλαίσιο του οικονομικού προγράμματος που έχει συμφωνήσει η Κυβέρνηση.

Επειδή, λοιπόν, ακούστηκαν διάφορα αυτό το χρονικό διάστημα, όπως για παράδειγμα, ότι αυτό το νομοσχέδιο έρχεται για ψήφιση κατ' άρθρον και όχι ως ενιαίο κείμενο, θα ήθελα να επισημάνω ότι αυτό είναι κάτι που δείχνει στην πραγματικότητα ότι ακριβώς υπάρχει πια μια εμπεδωμένη σε πολύ μεγάλο βαθμό συνείδηση των αναγκαιότητων, αλλά και ότι οι συγκεκριμένες επιλογές που γίνονται με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο στηρίζονται ούτως ή άλλως στην κοινοβουλευτική Πλειοψηφία.

Αυτό δείχνει, επίσης, ότι οι συγκεκριμένες επιλογές δεν στηρίζονται εξ ανάγκης και δεν υλοποιούνται στο πλαίσιο ενός προγράμματος χρηματοδότησης της χώρας -αν και προφανώς αυτό έχει σχέση- αλλά ότι αυτές οι δράσεις υποστηρίζονται αυτοτελώς. Και αυτό είναι σημαντικό, γιατί αναπτύσσεται μία ιδεολογικοπολιτική διαφωνία που αξίζει τον κόπο να την αντιμετωπίσουμε, να εστιάσουμε σε αυτήν, να δούμε ποια είναι, να δούμε ποιες είναι αυτές οι συγκεκριμένες πολιτικές.

Λίγα άκουσα για τη φορολογία εισοδήματος από την πλευρά της Αντιπολίτευσης, όπως λίγα άκουσα και για τον Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος. Και άκουσα λίγα, γιατί προφανώς αυτό δεν είναι το ισχυρό σημείο. Και δεν είναι το ισχυρό σημείο, γιατί

σε μεγάλο βαθμό απλουστεύει τη φορολογία εισοδήματος, κάνει πιο εύχρηστο ένα δύσκολο κώδικα σε μεγάλο βαθμό και μειώνει τα άρθρα. Επομένως φτιάχνει ένα φορολογικό περιβάλλον φιλικότερο για τον πολίτη και τις επιχειρήσεις. Μπορούμε να ισχυριστούμε ότι χρειαζόμαστε και άλλη προσπάθεια προς την κατεύθυνση αυτή. Όμως, αυτό είναι ένα πολύ σημαντικό βήμα σε ένα πρώτο επίπεδο.

Άκουσα λίγα για τη φορολογία εισοδήματος. Αυτά, όμως, που άκουσα είναι περίεργα και αναντίστοιχα με το νομοσχέδιο.

Άκουσα το επιχείρημα του κ. Τσακαλώτου -το οποίο το έχω ακούσει πολλές φορές- που λέει ότι υλοποιούνται ταξικές πολιτικές. Είναι δημοσιονομικά ουδέτερο το νομοσχέδιο από πλευράς φορολογικών επιβαρύνσεων, αλλά όχι δεν είναι ταξικά ουδέτερο και υλοποιεί ταξικές πολιτικές. Υποθέτω ότι ο κ. Τσακαλώτος εννοεί υπέρ των πλουσιότερων και εις βάρος των ασθενέστερων στρώματων. Και διερωτώμαι πού συμβαίνει αυτό.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Στο μνημόνιο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Εδώ στη φορολογία εισοδήματος που συζητούμε. Διότι η φορολογία εισοδήματος που συζητούμε, επαναλαμβάνει τις διατάξεις οι οποίες ήδη ισχύουν, πλην ορισμένων που εισάγονται και οι οποίες είναι σαφώς δυσμενέστερες για κατόχους πλούτου, όπως είναι ο φόρος πολυτελείας. Επομένως εκεί επιβαρύνονται οι κάτοχοι αυτοκινήτων μεγάλου κυβισμού. Εμείς έχουμε πολλές σκέψεις και επιφυλάξεις γι' αυτού του τύπου τη φορολογία. Εμείς! Όμως, δεν έχει νόημα το να λέτε εσείς ότι αυτή η φορολογία έχει ταξικό πρόσημο.

Βάζει υπεραξία στις μεταβιβάσεις των ακινήτων, η οποία πλέον ισχύει αναδρομικά και επομένως επιβαρύνει τους κατόχους ακινήτων που θέλουν να μεταβιβάσουν. Αυτό το είχαμε να ξεκινάει από το 2013 και μετά και αυτό επιστρέφει από τον χρόνο κτήσης. Πράγματι, εμείς μπορούμε να είμαστε εξαιρετικά επιφυλακτικοί γι' αυτού του τύπου τη φορολογία. Όμως, προφανώς δεν ισχύει το να μας λέτε εσείς ότι αυτό είναι ταξικό και ότι υλοποιεί ταξική πολιτική.

Και για να συνεννοηθούμε, αν εδώ υπάρχουν φορολογικά βάρη, αυτά ξεκάθαρα επιβαρύνουν τα μεσαία και ισχυρότερα εισοδηματικά στρώματα και όχι τα ασθενέστερα. Υπάρχει ταξικό πρόσημο. Βεβαίως έχει ταξικό πρόσημο. Μόνο που ουσιαστικά εκείνο το οποίο λέει είναι ότι η απαραίτητη προσαρμογή που πρέπει να γίνει για να υλοποιηθούν συγκεκριμένους δημοσιονομικούς στόχους, γίνεται ακριβώς από τις ισχυρότερες τάξεις.

Όσον αφορά τώρα το αν αυτό είναι καλό ή κακό, το πώς ακριβώς πρέπει να γίνεται αυτή η προσαρμογή και το τι πρέπει να κάνουμε με τη φοροδιαφυγή, είναι μία μεγάλη συζήτηση και χρειάζεται μία αποτελεσματικότερη φορολογική διοίκηση. Αυτά ισχύουν. Όμως, αυτό που δεν κάνει αυτό το νομοσχέδιο είναι να επιβαρύνει τα ασθενέστερα στρώματα. Αυτό δεν το κάνει αυτό το νομοσχέδιο. Είναι κάτι που δεν το κάνει!

Η δεύτερη συζήτηση την οποία ανοίγετε -και κατά τη γνώμη μου, είναι η πιο ενδιαφέρουσα- είναι η συζήτηση για το κράτος. Βεβαίως εδώ υποτίθεται ότι αντιπαράτεθηκαν δύο δόγματα. Το ένα ήταν το «δόγμα Μανιτάκη». Δεν ξέρω αν το αποδώσατε στον κ. Μανιτάκη, γιατί το είπε ο κ. Μανιτάκης. Εγώ, πάντως, δεν ήξερα ότι το είπε. Αν το έχει πει, θέλω να πω ότι τον συμπαθώ ιδιαιτέρως. Αρχίζει και ανεβαίνει στην εκτίμησή μου αν έχει πει κάτι τέτοιο, δηλαδή από ό,τι μπορεί να κάνει ο ιδιωτικός τομέας, από αυτό θα πρέπει να αποσύρεται το δημόσιο. Αν έχει πει κάτι σπουδαίο...

ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗ: Δεν το είπε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Το είπε ή δεν το είπε;

ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗ: Δεν το είπε!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Δεν το είπε ο κ. Μανιτάκης. Είχα δικιο. Άρα διατηρώ την ίδια εκτίμησή.

Επομένως αν λέγαμε ότι εδώ συγκρούονται δύο φιλοσοφίες, πράγματι θα ήθελα να ακούσετε ποια είναι η φιλοσοφία την οποία ανέπτυξε ο κ. Τσακαλώτος.

Λέει, λοιπόν, ότι πρέπει να ξεκινήσουμε από την κάλυψη των αναγκών των πολλών. Τέλεια! Να καλύψουμε τις ανάγκες των πολλών. Ποιες είναι οι ανάγκες; Παρεμπιπτόντως, τώρα που το σκέπτομαι, στην ίδια ακριβώς λογική και στην ίδια τοποθέτηση σ' αυτό το επίπεδο...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Εδώ δεν έχουμε ούτε διατροφική επάρκεια!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Θα δούμε. Αφήστε, όμως, να το πάμε λίγο ολοκληρωμένα, γιατί μου χαλάτε το επιχείρημα. Αφήστε να εξελιχθεί το επιχείρημα.

«Οι ανάγκες των πολλών», λέει ο κ. Τσακαλώτος. Παρεμπιπτόντως, τα ίδια περίπου λέει και η Χρυσή Αυγή. Αυτό έχει ένα ενδιαφέρον για τον τύπο του λόγου που αναπτύσσεται.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)
Δεν λέω ότι είναι το ίδιο. Λέω, όμως, ότι αναπτύσσεται ένας ορισμένος τύπος ρητορικής.

Λέει, λοιπόν, να καλύψουμε τις ανάγκες των πολλών. Μάλιστα! Πολύ καλή ιδέα, θα έλεγε κάποιος. Μάλιστα, είναι ισχυρό και το επιχείρημα. Πώς να πει κανείς «όχι»; Τι σημαίνει το «όχι»; Σημαίνει να μην καλύψουμε τις ανάγκες των πολλών;

Όλα αυτά, βέβαια, είναι στο κενό, διότι δεν έρχεται το δεύτερο, που είναι ότι για να καλύψουμε τις όποιες ανάγκες, θα πρέπει προφανώς να έχουμε κάποια μέσα για να τις καλύψουμε.

Χωρίς τα μέσα η πρόταση του κ. Τσακαλώτου, ακόμη και αν θεωρήσουμε ότι είναι ευγενής –υπάρχει εκτενέστατη φιλοσοφική επιχειρηματολογία, που λέει ότι δεν είναι ευγενής- στην πραγματικότητα οδηγεί σε μία κοινωνία δουλείας με μαθηματικό τρόπο. Γιατί υπό το πρόσχημα του να κάνουμε το καλό και να καλύψουμε τις ανάγκες των πολλών που θα οδηγηθούμε; Σε υπερβολική φορολογία.

Επειδή θα οδηγηθούμε σε υπερβολική φορολογία, σε τι θα οδηγηθούμε εν συνεχεία; Θα οδηγηθούμε στην αποεπένδυση, στην έλλειψη ανταγωνιστικότητας.

Αφού θα τα κάνουμε αυτά, ποιο είναι το επόμενο διαλεκτικό βήμα; Είναι ότι πια, επειδή δεν θα υπάρχει ιδιωτικός τομέας, αυτό θα πρέπει να το κάνει ο δημόσιος τομέας. Θα αναλάβει ο δημόσιος τομέας την παραγωγή.

Αφού αναλάβει ο δημόσιος τομέας την παραγωγή, ποιο είναι το επόμενο διαλεκτικό βήμα; Η ενίσχυση των κεντρικών κρατικών μηχανισμών.

Η ενίσχυση των κεντρικών κρατικών μηχανισμών που οδηγεί; Οδηγεί τελικά σε έναν περιορισμό των δημοκρατικών ελευθεριών.

Αυτό όλο έχει εξηγηθεί σε έναν δρόμο –υπάρχει ένα πολύ ενδιαφέρον βιβλίο, το οποίο, κύριε Διαμαντόπουλε, είμαι βέβαιος ότι θα το έχετε διαβάσει, γιατί σας ενδιαφέρουν τα ελευθεριακά πονήματα- που λέγεται «Ο δρόμος προς τη δουλεία», ή «The road to serfdom», μιας και ο κ. Τσακαλώτος έχει εισαγάγει και ολίγα αγγλικά σ' αυτήν την Αίθουσα.

Αυτή η διαλεκτική είναι που ξεκινά από το καλό, για να καταλήξει στην απόλυτη δυστοπία, στον απόλυτο εφιάλτη, στο ολοκληρωτικό κράτος. Και είναι ένας δρόμος αναπόδραστος. Αν τον ακολουθήσουμε, εκεί θα πάμε.

Άρα οι ανάγκες των πολλών, ναι. Όμως, πρέπει να τα βάλουμε ανάποδα. Και αυτή είναι η μεγάλη φιλοσοφική μας διαφορά. Εμείς δηλαδή τι λέμε;

Να ξεκινήσουμε απ' αυτό που έχουμε. Να δούμε ποιο είναι το προϊόν. Να δούμε ποιο είναι το αντικείμενο προς διανομή. Να δούμε τι έσοδα έχουμε. Με πολύ απλά λόγια να δούμε τι μπορεί να δώσει η κοινωνία. Και με βάση αυτό που μπορεί να δώσει η κοινωνία να αποφασίσουμε ποιες είναι οι ανάγκες που πρέπει να καλύψουμε. Αυτό είναι που ανατρέπει τη σειρά των πραγμάτων.

Ακούστε, όμως, και κάτι συγκεκριμένο τώρα για το νομοσχέδιο και τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις. Επόμενο ερώτημα: Δεν έχετε κάνει εσείς κριτική στον ανορθόλο τρόπο συγκρότησης του κράτους; Έχετε ή όχι; Ή καλώς είναι καμωμένα; Ή είναι ένα όνειρο;

Δεν θα πω το γνωστό, ότι έχετε χαρακτηρίσει το αστικό κράτος προϊόν της έκφρασης των ταξικών συσχετισμών, της διαπάλης και όλο αυτό. Μην το ξαναπώ, γιατί το έχω πει. Πάμε σε άλλο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Συμπύκνωση. Όχι προϊόν.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Έχετε πει ότι είναι ανορθόλογα δομημένο; Αυτό το έχετε πει; Το έχετε πει. Αφού είναι ανορθόλογα δομημένο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Πού είναι ο κ. Μιχαλάκης, να θαυμάσει μια ωραία συζήτηση, έναν ωραίο διάλογο, χωρίς διακοπές;

Συνεχίστε, κύριε Βορίδη.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Άρα, αφού το έχετε πει, εγώ έρχομαι και ρωτώ. Το έχετε αποδώσει αυτό στη φαυλοκρατία, στη διαφθορά, στα ρουσφέτια, στην κομματοκρατία; Το έχετε. Εγώ θα πω «Σωστά. Πράγματι. Έτσι είναι.» Αυτό, λοιπόν, το ανορθολογικό κράτος έχετε καμιά ιδέα πώς θα το συμορφώσουμε;

Γιατί εκείνο που έχω παρατηρήσει είναι πως όποια παρέμβαση και να γίνει, σε όποιο επίπεδο και να έχει γίνει, έχει συναντήσει τη στιβαρή σας και σθεναρή αντίσταση και άρνηση. Όχι! Είναι ανορθολογικό. Είναι διεφθαρμένο. Είναι προϊόν ρουσφετιών. Πας να πειράξεις το στιγίποτε, το ελάχιστο; Όχι! Τι θέλετε, λοιπόν, να κάνετε με αυτό το κράτος;

Ερχόμαστε τώρα εδώ. Εισάγεται ο πιο προφανής και αυτονόητος θεσμός: η κινητικότητα. Η κινητικότητα είναι στοιχειώδης. Εδώ δίνουμε μάχες για τα αυτονόητα. Κινητικότητα είναι ότι έχουμε πολλούς εδώ, εξαιτίας ανορθολογικής κατανομής. Να τους πάρουμε από εδώ και να τους πάμε εκεί όπου έχουμε λίγους. Αυτό είναι κινητικότητα. Όχι.

Έχουμε ένα δεύτερο: τη διαθεσιμότητα. Να πάρουμε μερικούς που αντικειμενικά περισσεύουν. Να μην τους απολύσουμε. Να τους πληρώσουμε κάτι λιγότερο, μέχρι να δούμε τι θα τους κάνουμε. Να τους τοποθετήσουμε. Δηλαδή να μειώσουμε το κόστος στο φορολογούμενο γι' αυτούς που είναι πλεονάζον προσωπικό και ανορθολογικά τοποθετημένο. Να το κάνουμε; Να μειώσουμε το κόστος για το φορολογούμενο; Όχι! Να μη μειώσουμε το κόστος για το φορολογούμενο. Μα, αφού πλεονάζει αυτό το προσωπικό; Δεν το πειράζουμε. Απλώς το βγάζουμε σε διαθεσιμότητα. Να το κάνουμε αυτό; Όχι, να μην το κάνουμε αυτό! (Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Δύο λεπτά είναι πολλά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΑΘΑΣ: Δύο λεπτά από εμάς.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Και φθάνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο τοτέμ, στο απόλυτο τοτέμ της Μεταπολιτεύσεως: Απολύσεις στο δημόσιο. Η πιο κακή λέξη που μπορεί να πει κανείς. Τα ιερά και τα όσια, που οικοδομήθηκαν από τη Μεταπολίτευση και εντεύθεν. Όχι! Ούτε ένας! Ούτε αυτούς που λέτε ότι μπήκαν με ρουσφέτια, ούτε αυτούς που λέτε ότι μπήκαν από τα «παράθυρα», αυτό που λέτε ότι είναι ανορθολογικά δομημένο. Όχι, ποτέ! Κανένας να μη φύγει!

Και –προσέξτε- όποτε γίνει αξιολόγηση μιας δομής, όχι!

Με ενέκαλεσε –με πολύ σεβασμό το λέγω- η Γενική Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος για μία κριτική που πράγματι έκανα το πρωί σε μία δημόσια συζήτηση, όπου ήμασταν με τον κ. Καραθανασόπουλο για τη Δημοτική Αστυνομία. Τι είπα;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Σύντροφος!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ο σύντροφος δεν είναι δικός μου. Νομίζω ότι δεν θα το δεχόταν κιόλας.

Σε μία συζήτηση, λοιπόν, έθεσα το εξής ζήτημα: Ήταν μία συζήτηση όπου όλοι έλεγαν ότι είναι πρόβλημα η Δημοτική Αστυνομία. Δεν παρέχει αυτό που πρέπει να δώσει. Δεν αποδίδει. Υπάρχουν ελαττώματα. Υπάρχουν δυσλειτουργίες. Όλοι, ο ένας πίσω από τον άλλο, έχουμε καταψηφίσει τη Δημοτική Αστυνομία με τη λογική τη συγκεκριμένη, όποια κι αν είχε ο καθένας. Δεν βάζω εγώ την αιτιολογία. Την έχουμε πάντως καταψηφίσει. Έχουμε πει ότι δεν είναι καλός θεσμός. Συμφωνούμε όλοι σε αυτό.

Και τι λέμε; Ας καταργήσουμε έναν θεσμό, ο οποίος δεν λειτουργεί. Να τους πάρουμε τους ανθρώπους να τους πάμε στην Ελληνική Αστυνομία. Να ενισχύσουμε την αστυνόμευση και την προστασία με αυτούς τους ανθρώπους.

Απάντηση: Όχι! Ε, δεν βγάζουμε άκρη έτσι. Καθίστε τώρα. Πώς θα συνεννοηθούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, ολοκληρώστε, κύριε Βορίδη.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Τι θέλω, λοιπόν, να πω με όλα αυτά; Ακούστε.

Ένα τελευταίο σχόλιο, παρ' ότι είναι μεγάλη συζήτηση, κύριε Πρόεδρε. Τηλεγραφικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Είμαστε, όμως, εκτός χρόνου, κύριε Βορίδη.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ποια είναι η πρόταση που αντέτεινε συνολικά ο κ. Τσακαλώτος; Οι ευρωπαϊκοί λαοί να ξεσηκωθούν. Να ανατρέψουν αυτήν την πολιτική.

Κύριε Τσακαλώτε, με το καλό. Επί του παρόντος αυτά που λέτε δεν γίνονται δεκτά ούτε στο 3%. Αν θέλετε να περιμένετε, για να οικοδομήσετε κυβερνητική πρόταση, το συσχετισμό στον οποίο αναφερθήκατε, προσχωρώ στην άποψή σας. Θα αργήσει πάρα πολύ. Δεν θα είμαστε εδώ να τον ζήσουμε. Οι επόμενες γενιές περιμένουν. Όμως, επειδή εμείς έχουμε εν τώ μεταξύ να κάνουμε δουλειά, έχουμε να καλύψουμε βιοτικές ανάγκες, έχουμε να καλύψουμε τις ανάγκες των πολιτών, γι' αυτό και προχωρούμε, προφανώς, μόνοι μας, χωρίς εσάς, πλην Λακεδαιμονίων, στη συγκρότηση της νέας Ελλάδας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μου επιτρέπετε, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Κουκουλόπουλε, ζητάτε τον λόγο. Μισό λεπτό. Υπάρχει έντονη επιθυμία από Βουλευτές να παρεμβάλλονται.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Να ομιλούν πέντε Βουλευτές και ένας Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, κύριε Πρόεδρε. Αισθανόμαστε «γλάστρες». Τότε να φύγουν οι Βουλευτές και να μιλούν μόνο οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Μια προτροπή, κύριε Πρόεδρε, να μας πει ο κ. Βορίδης τη γνώμη του για τον Χάγιεκ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Τσακαλώτε, εγώ ερμήνευσα από τη σιωπή σας ότι θεωρήσατε πως έγινε σωστή ανάλυση των απόψεών σας και γι' αυτό δεν αντιδράσατε.

Ο κ. Κουκουλόπουλος έχει τον λόγο.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Να ξεκινήσω από το δόγμα Μανιτάκη. Δεν πρόλαβα να δω τα Πρακτικά. Πάντως δεν πιστεύω ο κ. Μανιτάκης να είχε αυτό που του αποδόθηκε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Το αντίθετο.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Γιατί ανακαλώντας στη μνήμη μου, θυμήθηκα ότι αυτή η άποψη, πως δηλαδή το κράτος κάνει ό,τι περισσεύει από τους ιδιώτες, για να το πω απλά, είναι η άποψη του Θεοφύλακτου Παπακωνσταντίνου, που διδάχθηκα στην Αγωγή του Πολίτη επί δικτατορίας. Ευτυχώς, διαβάσαμε και τους διαλόγους του Πουλιαντζή με τον Μίλμπαντ αργότερα και άνοιξαν οι ορίζοντές μας πολύ περισσότερο απ' ό,τι είχαμε μάθει από το βιβλίο του Παπακωνσταντίνου.

Στη σημερινή μου παρέμβαση, θέλω να μιλήσω αποκλειστικά για το θέμα της κινητικότητας.

Αντιλαμβάνομαι τους Βουλευτές και ζητάω συγγνώμη, κύριε Πρόεδρε, αλλά η παρουσία του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης, ο οποίος θα τοποθετηθεί κιόλας αύριο, επιβάλλει να εστιάσω την τοποθέτησή μου αποκλειστικά στο θέμα της κινητικότητας.

Ήδη έχω μιλήσει μια φορά δημόσια. Μίλησα πολύ συγκεκριμένα και πολύ σκληρά ομολογουμένως και δεν παίρνω πίσω τίποτα από όλα όσα έχω πει. Ισχύουν στο ακέραιο. Και ισχύουν στο ακέραιο, γιατί μιλάμε για ένα σοβαρό θέμα που αφορά τους ανθρώπους που εργάζονται στο δημόσιο.

Και θέλω να θυμίσω στον προηγούμενο συνάδελφο αλλά και στους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι μιλάμε για λειτουργούς που στελεχώνουν υπηρεσίες γενικού, δημοσίου συμφέροντος. Και η αποστολή αυτών των οργανισμών και των υπηρεσιών προηγείται των αναγκών των λειτουργών τους. Αν δεν συμφωνήσουμε σε αυτή τη βασική αρχή, κράτος δεν μπορούμε να κάνουμε ποτέ.

Πιστεύω ότι επιβάλλεται να κάνουμε μία ειλικρινή και σοβαρή συζήτηση για το τι κράτος έχουμε στην Ελλάδα. Γιατί οι αναφορές από την Ευρώπη και από αλλού δεν είναι ιδιαίτερα χρήσιμες και ωφέλιμες, μιας και διά γυμνού οφθαλμού γνωρίζουμε ότι η βασική ειδοποιός διαφορά της χώρας μας από τις κοινωνίες τις οποίες θέλουμε να φτάσουμε και στις οποίες θέλουμε να μοιάσουμε δεν είναι άλλη από το κράτος. Και το βασικό χαρακτηριστικό της ειδοποιούς αυτής διαφοράς δεν είναι άλλο από τον συγκεντρωτισμό.

Μιλάμε, λοιπόν, για την κινητικότητα, κύριε Υπουργέ. Θέλω να

θυμίσω μια φράση που λέει ότι «κανένας δρόμος δεν οδηγεί πουθενά αν δεν ξέρεις πού θες να πας». Και ό,τι ανακοινώθηκε με την κινητικότητα δείχνει πως δεν ξέρουμε πού θέλουμε να πάμε. Επιχειρούμε άτσαλα κάποιες μεταρρυθμίσεις. Μίλησα το πρωί για τη μεταρρύθμιση των εκπαιδευτικών της τεχνικής εκπαίδευσης. Πιστεύω να διορθωθεί με την παρέμβαση του Υπουργού Παιδείας. Γίνεται και μία άλλη δομική αλλαγή χτυπώντας την αυτοδιοίκηση, το τελευταίο καταφύγιο του πολίτη στην κρίση και ενισχύοντας τον κρατικό συγκεντρωτισμό. Αναφέρομαι στη Δημοτική Αστυνομία. Αλλά αυτά γίνονται έτσι, χωρίς πρόγραμμα.

Είπα ότι δεν μας χρειάζονται παραδείγματα από το εξωτερικό. Θα σας διηγηθώ στο πλαίσιο του χρόνου σε τρεις-τέσσερις πράξεις το θέατρο του παραλόγου που συνθέτει το ελληνικό κράτος για να δείτε ότι δεν χρειαζόμαστε παραδείγματα από έξω.

Πριν δύο-δυόμισι χρόνια η Υπουργός ΠΕΚΑ εισηγήθηκε εδώ, στη Βουλή των Ελλήνων, τη διατήρηση του Οργανισμού Ενοποίησης Αρχαιολογικών Χώρων με τη διεύρυνση του αντικειμένου του σε όλη την Επικράτεια. Ψηφίστηκε ο νόμος. Είχα μιλήσει και τότε έντονα επικριτικά. Είχα έντονο διάλογο με την Υπουργό. Πράγματι, ο Οργανισμός είχε ολοκληρώσει το έργο του στην Αθήνα και μόνο με αυτή τη μέθοδο μπορούσε να διατηρηθεί το προσωπικό στην εργασία. Προφανής ανάγκη ενοποίησης αρχαιολογικών χώρων σε όλη την Ελλάδα δεν υπήρχε πουθενά καταγεγραμμένη. Απλά το ζητούμενο ήταν να μη βρεθούν κάποιοι άνθρωποι στον δρόμο. Σωστά. Στο ίδιο, όμως, Υπουργείο που έόπτευε η Υπουργός, υπήρχαν και εξακολουθούν να υπάρχουν κραυγαλέα κενά σε ιδιαίτερα νευραλγικές υπηρεσίες. Να μην μνημονεύσω το ΠΕΡΠΑ και τις ΔΥΠΕΧΩ, έτσι για να μη νομίζει κανείς πως μιλάω γενικά και αόριστα.

Η απειρία της Υπουργού δεν ήταν ο λόγος γι' αυτήν την πράξη. Πολύ απλά η Υπουργός, παρ' ό,τι δήλωνε νεωτερική, ακολούθησε την πεπατημένη, έναν δρόμο που είχαν χαράξει οι προκάτοχοί της με τον ΟΣΚ, τη ΔΕΠΑΝΟΜ, τη «Θέμις Κατασκευαστική», το ΙΓΜΕ, το ΠΕΡΠΑ, την ΥΑΣ, και εκατοντάδες άλλους υδροκέφαλους οργανισμούς της τελευταίας δεκαετίας. Αντιστρέψαμε την αρχή -όπως σας έλεγα- της εξυπηρέτησης των πολιτών ή των αναγκών της πολιτείας γενικότερα με τις ανάγκες των λειτουργών. Και ενώ για πάρα πολλούς από τους προαναφερθέντες οργανισμούς και υπηρεσίες είχαν ήδη δημιουργηθεί αξιόπιστες υπηρεσίες στην ελληνική περιφέρεια, κρατικές ή αυτοδιοικούμενες, οι οργανισμοί αυτοί εξακολουθούν να ατάραχοι να υπάρχουν με τρομακτικό βέβαια δημοσιονομικό κόστος.

Σημειώνω μάλιστα με απορία ότι εκπρόσωποι του πολιτικού κόσμου με ονοματεπώνυμο που τα τελευταία είκοσι χρόνια επανειλημμένα έχουν ανακοινώσει βαρύνουσα εδώ ή στα Μέσα Ενημέρωσης το τέλος της Μεταπολίτευσης, αδυνατούσαν να δουν το τέλος αυτών των οργανισμών επί πάρα πολλά χρόνια που ήταν μπροστά τους.

Πράξη δεύτερη. Είναι στο αντικείμενό σας, κύριε Υπουργέ. Δεν έχετε καμμία υποχρέωση να το ξέρετε αυτό που θα πω. Μόλις τώρα αναλάβατε. Από τετράμηνο και πάνω -του τετραμήνου συμπεριλαμβανομένου, δηλαδή τετράμηνο, οκτάμηνο και πάει λέγοντας- ακούστε τι πορεία ακολουθεί το αίτημα ενός δήμου.

Υποβάλλεται με πλήρη φάκελο, δικαιολογητικά, αποφάσεις που τεκμηριώνουν το αίτημα στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση που είναι κρατική δομή. Από εκεί, αφού ελεγχθεί, πάει ακριβές αντίγραφο του φακέλου στο Υπουργείο Εσωτερικών. Η Διεύθυνση Οργάνωσης και Λειτουργίας του Υπουργείου Εσωτερικών κάνει έλεγχο, φωτοτυπεί έναν νέο φάκελο και τον στέλνει στο Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης. Και εκεί ελέγχεται και κάποια στιγμή πάει πίσω η έγκριση. Αυτή η διαδικασία αφορά έκτακτο και τακτικό προσωπικό.

Όλη η διαδικασία είναι ένα πάτημα ενός κουμπιού στην εποχή της τεχνολογίας. Δεν χρειάζεται καν Υπηρεσία του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης, ούτε βέβαια του Υπουργείου Εσωτερικών, γιατί έχει αποκεντρωμένες διοικήσεις.

Αυτό, είναι δηλωτικό του πώς η ανεπίγνωση -για να το πω κομπιά- διαχείριση του ζητήματος του ανθρώπινου δυναμικού, προτάσσει την ανάγκη του δημόσιου λειτουργού, που αφού ήρθε η ώρα να σπουδάσουν τα παιδιά του στην Αθήνα ας πάει και αυτός στην Αθήνα, χωρίς να καταλάβουμε επί δεκαετίες ότι κου-

βαλούσε μαζί του και την αρμοδιότητα.

Η ιστορία της γραφειοκρατίας, των αρμοδιοτήτων και όλου αυτού του τεράστιου συγκεντρωτισμού και του δαίδαλου της γραφειοκρατίας που έχουμε μπροστά μας είναι αποτέλεσμα πολλών δεκαετιών όπου έχει καταντήσει να είναι η ιστορία του αυγού του Κολόμβου. Κανείς πια δεν ξέρει αν οι άνθρωποι δημιουργούν ανάγκες για να βρουν δουλειά -μιλώ για το κεντρικό κράτος- ή ακριβώς το ανάποδο. Έχει χαθεί η μπάλα που λέμε, κατά κυριολεξία.

Βέβαια αν η γραφειοκρατία είναι ένα ζήτημα και σας φαίνεται ήσσονος σημασίας το ζήτημα των ΟΤΑ και των οκταμήνων τους, πάμε σε πιο ζέοντα θέματα. Η Κτηνιατρική Υπηρεσία του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης με αυτήν τη διαδικασία έχει καταφέρει να έχει το 85% των κτηνιάτρων όλης της χώρας. Το αποτέλεσμα, ως είναι φυσιολογικό, είναι τα σχέδια βελτίωσης να εγκρίνονται όλα από την Κεντρική Υπηρεσία με μέσο χρόνο έγκρισης τα τράμισι χρόνια! Τα σχέδια βελτίωσης των κτηνοτροφικών εγκαταστάσεων, όμως, είναι το μοναδικό αναπτυξιακό εργαλείο που έχουν οι Έλληνες κτηνοτρόφοι. Κατά τα άλλα οδούμαστε που εισάγουμε αγελαδινό κρέας κατά 92%.

Να συνεχίσω με τον πρωτογενή τομέα και μεγάλη ελπίδα της χώρας; Όταν θεσμοθετήθηκε η νομαρχιακή αυτοδιοίκηση στις 31-12-1994 -να τα ακούν αυτοί που έχουν ιδιαίτερα ευαισθησία στην προστασία των δικαιωμάτων γενικά και αόριστα- υπηρετούσαν σε αυτήν τρεις χιλιάδες γεωπόνοι. Όσοι ζούσαμε, ζούμε και έχουμε σχέση με την ελληνική περιφέρεια ξέρουμε ότι από τους τρεις χιλιάδες γεωπόνους, κύριε Υπουργέ, το 90% ήταν δίπλα στον παραγωγό. Αυτό το 1994, τότε που η Ελλάδα έπαιρνε τη μεγάλη απόφαση να γίνει χώρα παροχής υπηρεσιών.

Σήμερα, είναι τεσσερις χιλιάδες οι γεωπόνοι δημόσιοι υπάλληλοι και ασχολούνται όλοι αποκλειστικά με ελέγχους. Κανένας δεν είναι δίπλα στον παραγωγό. Όλη αυτή την εικοσαετία εν τω μεταξύ η συμμετοχή του αγροτικού εισοδήματος ως ποσοστό του ΑΕΠ ή ως ποσοστό εξαγωγών της χώρας κατέρρευσε. Το τίμημα είναι πολύ βαρύ.

Μπορεί κανείς να το δει και αντεστραμμένα. Να δει δηλαδή τα αποτελέσματα που έχουν πετύχει άλλα μοντέλα. Θα πω τρία αγαπημένα μου παραδείγματα που επί χρόνια λέω.

Στη Δανία, η κυβέρνηση του Ρασμούσεν με μία και μόνο απόφαση, τη ριζική αποκέντρωση κονδυλίων, πόρων και αρμοδιοτήτων στις εκεί κομητείες και δήμους υποδιπλασίασε την ανεργία, αποκεντρώνοντας τις πολιτικές απασχόλησης μέσα σε τρία χρόνια.

Η Σουηδία διαχειρίζεται αντεστραμμένα τον προϋπολογισμό. Το 25% το διαχειρίζεται το κεντρικό κράτος, το 75% οι αποκεντρωμένοι φορείς. Και επί δεκαετίες τώρα, σύμφωνα με όλους τους διεθνείς οίκους αξιολόγησης, έχει τα πρωτεία σε ό,τι αφορά το κράτος πρόνοιας και τις πολιτικές κοινωνικής συνοχής και είναι στην κορυφή της ανταγωνιστικότητας ως οικονομία.

Η Φινλανδία έκανε ακόμα πιο καινοτόμες προσπάθειες και έδωσε στην αυτοδιοίκηση τη διοίκηση των πανεπιστημίων. Όλοι μιλάνε εδώ και δεκαπέντε χρόνια για το φινλανδικό θαύμα στην παιδεία.

Η έλλειψη εμπιστοσύνης, κύριε Υπουργέ, που υπάρχει στο ελληνικό κράτος και χαρακτηρίζει τις σχέσεις των διαφόρων επιπέδων ή καλύτερα την αντιμετώπιση από το κεντρικό γραφειοκρατικό κράτος προς τον ίδιο του τον εαυτό ακόμη στην αποκεντρωμένη του μορφή, είναι το κεντρικό ζήτημα του ελληνικού κράτους, το οποίο κρατάει τη χώρα κάτω. Και δεν ξέρω αν θα μπορούσαμε να σηκωθούμε αν δεν αντιμετωπίσουμε αυτό το πρόβλημα.

Αυτό είναι το ζήτημα που πρέπει να βάλουμε μπροστά.

Οι δυνάμεις της αδράνειας είναι τεράστιες. Θέλω να επαναλάβω αυτό που διαβάσατε ότι έχω πει σε μια συνέντευξη. Προφανώς δεν αφορούσε εσάς προσωπικά αλλά εγώ επιμένω. Έχουμε το ζήτημα του συγκεντρωτισμού και σας ανέφερα παραδείγματα. Και θα μπορούσα να παραθέσω εκατοντάδες τέτοια παραδείγματα τα οποία έχουν τρομακτικό κόστος στην προσπάθεια της χώρας για ανάπτυξη, γιατί καθυστερούν κρίσιμες επιλογές, από πολεοδομικές μέχρι και του πρωτογενούς τομέα, όπως ήδη έχω μνημονεύσει. Δηλαδή κρίσιμες αναπτυξιακές πα-

ράμετροι πάνε πίσω λόγω της γραφειοκρατίας. Πρέπει, λοιπόν, να σας πω ότι εάν δεν βάλουμε αυτήν την κατεύθυνση με ειλικρίνεια, καμμία αξιολόγηση δεν οδηγεί πουθενά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Είμαι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και ξέρω καλά τη θέση του κόμματός μου. Θέλω, όμως, με παρρησία να σας πω ότι καμμία αξιολόγηση δεν θα οδηγήσει πουθενά. Παράδειγμα, εάν βάλουν δύο οποιουδήποτε από εμάς με ένα ελάχιστο επίπεδο κοινής λογικής να αξιολογήσουμε την Κτηνιατρική Υπηρεσία του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, που έλεγα, τι θα πούμε; Αν έχουμε μάθει πέντε κολλυβογράμματα, εφόσον θα δούμε ότι τα σχέδια βελτίωσης έχουν χρόνο έγκρισης τριάντισι χρόνια, πολύ απλά θα πούμε «βάλτε άλλους εκατό για να επιταχύνουμε», από τετρακόσιοι είκοσι να γίνουν πεντακόσιοι είκοσι.

Και αυτό δεν το λέω αυθαίρετα. Η γραμμή που έχουν, κύριε Υπουργέ, οι διευθυντές, αλλά και οι εξωτερικοί αξιολογητές -και θέλω να το πω στο Κοινοβούλιο, γιατί εσείς προφανώς το ξέρετε και αλλάξετε το παρακαλώ- λέει ότι οι ομάδες αξιολόγησης -και εδώ ήταν λάθος της προηγούμενης πολιτικής ηγεσίας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, κύριε Κουκουλόπουλε, ολοκληρώστε.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Οι ομάδες αξιολόγησης δεν επιτρέπεται να θέτουν θέμα αρμοδιοτήτων. Αν δεν θέτεις θέμα αρμοδιοτήτων τότε κάνεις μια τρύπα στο νερό. Όταν δεν μπορείς αυτήν τη στιγμή να ολοκληρώσεις ένα τοπικό ρυμοτομικό στην αποκεντρωμένη διοίκηση στη ΔΙΠΕΧΩ, τότε τι αξιολόγηση υπηρεσίας θα πας να κάνεις; Τότε θα διαπιστώσουμε τεράστια κενά σε κεντρικά Υπουργεία.

Μα, αγαπητοί συνάδελφοι, οι χώρες που έχουν αποτελεσματικό κράτος, έχουν υπουργεία που σπανίως έχουν τριψήφιο αριθμό και είναι χώρες αναλόγου μεγέθους με εμάς. Οι δυνάμεις αδράνειας είναι τεράστιες. Καλώς και κακώς εννοούμενα συμφέροντα δεν επιτρέπουν. Έχουν οικονομικό αντικείμενο πολλά από αυτά που λέω -οι επιτροπές προμηθειών- για να μην πω όλα.

Κατά συνέπεια δεν μπορεί να σπάσει αλλιώς αυτό. Είναι μια θέση που την έχω διατυπώσει πριν από οκτώ χρόνια ακριβώς, στο Συνέδριο των Δελφών, ενώπιον του τότε Πρωθυπουργού Κώστα Καραμανλή, ως Πρόεδρος της ΚΕΔΚΕ.

Επειδή είναι μεγάλες οι δυνάμεις της αδράνειας και τεράστια τα καλώς και κακώς εννοούμενα συμφέροντα, αυτή η υπόθεση δεν μπορεί να πάει μπροστά παρά μόνο με την εγγύηση του Πρωθυπουργού. Γι' αυτό και πρέπει η διοικητική μεταρρύθμιση να αποτελέσει αντικείμενο μιας Γραμματείας παρά τω Πρωθυπουργώ για να προχωρήσει αυτή η αλλαγή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Κουκουλόπουλε.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Μια ανάλογη σημασίας αλλαγή υπήρξε στην Αγγλία με την κωδικοποίηση της νομοθεσίας. Είναι η μόνη χώρα που κατάφερε να συμπυκνώσει τη νομοθεσία της σε τριάντα βιβλιαράκια. Κι αυτό ήταν έργο επιτροπής εγκατεστημένης στην Dawning Street 10, αν θυμάμαι καλά, που είναι η κατοικία του Πρωθυπουργού στην Αγγλία.

Εκεί, λοιπόν, εγκαταστάθηκε, Υπουργέ μου, αυτή η επιτροπή με Γενικό Γραμματέα ή Υφυπουργό, δεν έχει σημασία. Τελούσε υπό την άμεση εποπτεία του Πρωθυπουργού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Κουκουλόπουλε, βοηθήστε τη διαδικασία, σας παρακαλώ.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Οι μεγάλες τομές έτσι γίνονται, διαφορετικά δεν μπορούν να υπάρξουν. Όλο αυτό το οποίο κάναμε, δεν οδηγεί πουθενά εάν δεν του δώσουμε κατεύθυνση. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Υποθέτω ότι θέλετε να κάνετε σύντομη παρέμβαση.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Ούτε καν ένα

λεπτό δεν θα χρειαστώ.

Άκουσα με πολύ ενδιαφέρον τις απόψεις του κ. Κουκουλόπουλου, με αρκετές από τις οποίες θα μπορούσα και να συμφωνήσω.

Πρέπει όμως κύριε Κουκουλόπουλε, να σας ρωτήσω αν μιλήσατε ως Βουλευτής ή ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Διότι η εντύπωση την οποία έχω είναι ότι οι απόψεις σας έχουν αρκετή απόσταση από τις επίσημες θέσεις του κόμματός σας.

Ήθελα να καταθέσω, λοιπόν, αυτήν τη διαφοροποίηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Η ερώτηση, κύριε Υπουργέ, είναι ρητορική.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Επειδή κάνατε χρήση του χρόνου του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου, να αποσαφηνίσετε παρακαλώ, ότι αυτές είναι προσωπικές σας απόψεις και όχι η θέση του κόμματός σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Δεν υπάρχει θέμα αποσαφήνισης. Η ομιλία έγινε.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Για δέκα δεύτερα, κύριε Πρόεδρε, θέλω να πω κάτι.

Εμένα μου αρκεί ότι συμφωνεί με το μεγαλύτερο μέρος των θέσεων ο κύριος Υπουργός. Η κινητικότητα αν δεν πάρει μια τέτοια κατεύθυνση, θα κωλύσει στο επόμενο βήμα. Τίποτε άλλο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Παφίλη, διακαίετε κατά τον Κανονισμό να μιλήσετε. Αν όμως θέλετε, να δώσω τον λόγο πρώτα σε δύο ομιλητές και στη συνέχεια σε σας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Παφίλη που διευκολύνει τη διαδικασία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Γιατί δεν αναφερθήκατε σε μένα αλλά στον κ. Παφίλη;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Το ίδιο, κύριε Καπερνάρο. Θα μιλήσετε κι εσείς μετά, για να δώσουμε τον λόγο σε έναν-δύο Βουλευτές ενδιάμεσα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Είχα ζητήσει κι εγώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Δεν είχα δει ότι είχατε ζητήσει τον λόγο. Ευχαριστώ όλους τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους οι οποίοι δείχνουν κατανόηση. Αλίμονο! Ευχαριστώ πολύ.

Ο κ. Παφίλης είχε έρθει στο Προεδρείο και είχε ζητήσει τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: (Δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Κύριε Καπερνάρο, συγγνώμη για την παράλειψη. Ευχαριστεί το Προεδρείο και τον κ. Καπερνάρο και τον κ. Τσούκαλη για τη διευκόλυνση που κάνουν.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Σαμοΐλης και έπειτα ο κ. Βλαχογιάννης.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΑΜΟΪΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, έθεσε κάποια θέματα, εν πάση περιπτώσει, ότι κάποια στιγμή οι κυβερνήσεις προφανώς ΠΑΣΟΚ-Νέας Δημοκρατίας έβαλαν το θέμα «τροφή στην παροχή υπηρεσιών». Βέβαια, να τους θυμίσω ότι είχαν εγκαταλείψει εντελώς τότε σε νησιά τουριστικά, όπως η Κέρκυρα, τον πρωτογενή τομέα και είχαν εγκαταλείψει ακόμα και τον τριτογενή. Τον τουρισμό τον είχαν εγκαταλείψει μη ευρισκόμενοι εκεί ως κράτος, μη βάζοντας προδιαγραφές και αφήνοντας ελεύθερους τους tour operators.

Γι' αυτό φτάσαμε σε αυτά τα χάλια, κύριε Κουκουλόπουλε, όπου η τοποθέτησή σας αυτή ήταν ένα ντελίριο λέξεων και προτάσεων μπερδεμένων. Ήταν δύσκολο να σας παρακολουθήσουμε, παρ'όλο που προσπαθούσαμε.

Θα πρέπει πραγματικά να πούμε και δύο πράγματα γι' αυτό εδώ το πολυνομοσχέδιο, το οποίο θεωρώ ότι είναι σημαντικό από την άποψη ότι δημιουργεί περαιτέρω προβλήματα στον ελληνικό λαό. Και δημιουργεί περαιτέρω προβλήματα, διότι το σύνολο των διατάξεων του πολυνομοσχεδίου διέπεται από έντονο αντεργατικό και αντικοινωνικό μένος, θα έλεγα, απέναντι στις χαμηλές οικονομικές τάξεις και στρώματα της ελληνικής κοινωνίας.

Θα ήθελα να εστιάσω -διότι έχουν ακουστεί πάρα πολλά- στους ορισμούς που βάζει αυτό το πολυνομοσχέδιο, τι σημαίνει η εργασιακή σχέση. Νωρίτερα ο κ. Μαυραγάνης μάς είπε ότι

είναι πολύ ξεκάθαρο αυτό το νομοσχέδιο, ότι απλοποιεί πολύ τα πράγματα. Να δούμε, λοιπόν αν, πράγματι τα απλοποιεί.

Η εργασιακή σχέση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 12, είναι «όταν ένα φυσικό πρόσωπο παρέχει υπηρεσίες βάσει -διαβάζω όπως το λέει το κείμενο- σύμβασης προφορικής ή έγγραφης με την οποία το φυσικό πρόσωπο αποκτά σχέση εξαρτημένης εργασίας με άλλο πρόσωπο το οποίο έχει το δικαίωμα να ορίζει και να ελέγχει τον τρόπο, το χρόνο και τον τόπο εκτέλεσης των υπηρεσιών».

Πρέπει, όμως, να διευκρινίσουμε ότι η συγκεκριμένη προσέγγιση αποτελεί μία μόνο θεωρητική εκδοχή του στοιχείου της εξάρτησης, που αποτελεί καθοριστικό παράγοντα για την αναγνώριση μιας σχέσης εργασίας ως μισθωτής. Ο δικαστής, λοιπόν, που θα κρίνει αυτήν τη σχέση της προσωπικής εξάρτησης, που είναι και η κρατούσα στην Ελλάδα, κατά την κρίση του καταφεύγει ολοένα και περισσότερο σε παραδοχές και των άλλων θεωρητικών προσεγγίσεων: οικονομική, νομική, οργανική εξάρτηση.

Ωστόσο, γεννάται το ερώτημα: Ελλείψει γραπτής σύμβασης εργασίας, ποιος θα κρίνει την ουσία της έννομης σχέσης και με ποιες ακριβώς γνώσεις και μεθόδους;

Πολλές φορές, λοιπόν, και τα δικαστήρια σε διάφορες αντιδικίες καταλήγουν σε αντιφατικές αποφάσεις. Έτσι, όμως, υπάρχουν χιλιάδες εργαζόμενοι, είτε με μπλοκάκι είτε με άλλες μορφές σχέσεων, κατ' ουσίαν μισθωτοί, όπου χωρίς να έχει προηγηθεί μία ολοκληρωμένη νομική ρύθμιση σε εργασιακό, μισθολογικό και συνταξιοδοτικό επίπεδο προς όφελος, βεβαίως, του μισθωτού, καλούνται αυτοί να φορολογηθούν επί της ουσίας. Το νομοσχέδιο προσπαθεί αυτούς τους ανθρώπους να τους φορολογήσει περαιτέρω και τίποτα παραπάνω.

Όμως, εδώ βλέπετε ότι δεν είναι τόσο απλά, όπως μας τα είπε ο κ. Μαυραγάνης, ότι είναι πεντακάθαρο κ.λπ.. Ας ξεκαθαρίσουμε, λοιπόν, πρώτα τι σημαίνει εργασιακή σχέση και μισθωτή σχέση -ας το ξεκαθαρίσει το νομοσχέδιο- και μετά ας δούμε την απλότητά του.

Θέλω να πω δύο πράγματα, όμως, και για το Παρατηρητήριο Οικονομικής Αυτοτέλειας για τους ΟΤΑ. Πραγματικά, εδώ με το Παρατηρητήριο για τους ΟΤΑ, μετά και από την πάνω από 60% περικοπή των πόρων προς τους ΟΤΑ -πόρους κρατικούς- μπαίνει μία «ταφόπλακα» για τους δήμους και για τις περιφέρειες -θα έλεγα- γιατί μηδενίζεται και ακυρώνεται το έργο των δήμων, τον ρόλο του δημάρχου, της οικονομικής επιτροπής, του δημοτικού συμβουλίου, όταν αυτός υποκαθίσταται -αν θέλετε- από το γενικό διευθυντή του Υπουργείου Εσωτερικών και το Παρατηρητήριο. Αυτό, όπως είπαμε και το πρωί είναι αντισυνταγματικό και πραγματικά «πετσοκόβει» την τοπική αυτοδιοίκηση.

Είναι εμφανές για εμάς ότι την τοπική αυτοδιοίκηση πια την βλέπετε ως διοίκηση και τη δέχετε ως επέκταση του ίδιου του κράτους. Εμείς την τοπική αυτοδιοίκηση τη βλέπουμε με άλλο μάτι. Θέλουμε να είναι πραγματικά αυτοδιοίκηση, να αυτοδιοικείται, όπως το λέει και η ίδια η λέξη. Είναι η εξουσία -αν θέλετε να την πούμε έτσι- η διοίκηση πιο κοντά στον πολίτη. Πράγματι, θα πρέπει να παίζει έναν τέτοιο ρόλο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΑΜΟΪΛΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Παρακολούθησα τον κ. Βορίδη σε μία εκπομπή γνωστού τηλεοπτικού σταθμού. Θα σας διαβάσω τη φράση που είπε ο κ. Βορίδης, με την οποία βεβαίως εκφράζει την άποψή του για τις εργασιακές σχέσεις: «Ο κίνδυνος απώλειας της εργασίας των δημοσίων υπαλλήλων αυξάνει την ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών».

Αυτή είναι η άποψή σας, ότι με την τάξη, το νόμο, τη βία, την τρομοκρατία, όπως εσείς τη βλέπετε, πιστεύετε ότι θα φτιάξει το δημόσιο. Μα, το δημόσιο με τις μαζικές, οριζόντιες απολύσεις το διαλύετε. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Την ΕΡΤ τη διαλύσατε με οριζόντιες απολύσεις. Τώρα διαλύετε και τους δήμους με το τριπλό χτύπημα που δώσατε -Οικονομικό Παρατηρητήριο, σχολικοί φύλακες και Δημοτική Αστυνομία- και πάει λέγοντας.

Καταργείτε τις εργασιακές σχέσεις. Καταργείτε ακόμη και το κατώτατο ημερομίσθιο, διότι ο στόχος σας ο δικός σας είναι το κατώτατο ημερομίσθιο να το φτάσουμε στα επίπεδα της Βουλ-

γαρίας, διότι πιστεύετε -όσοι το πιστεύουν, όσοι έχουν πειστεί από τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ- ότι κατεβάζοντας το μισθολογικό κόστος μπορούν να γίνουν καλύτερες επενδύσεις. Είναι ψέμα. Στη Βουλγαρία οι επενδύσεις από πέρυσι μέχρι φέτος μειώθηκαν κατά 50%.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Βλαχογιάννης έχει τον λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και ευχαριστώ και τους Κοινοβουλευτικούς Εκπρόσωπους, που αποδέχθηκαν αυτήν τη συμφωνία να μιλάνε ενδιάμεσα και κάποιοι Βουλευτές. Έτσι, μας δίνεται η δυνατότητα να καταθέσουμε και τις δικές μας απόψεις.

Από χρόνια στην πατρίδα μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχαμε το διαχωρισμό προοδευτικός-συντηρητικός. Συνήθως προοδευτικοί αποκαλούντο οι της από εδώ πλευράς. Μας κατηγορούσαν για αγκυλώσεις, για στερεότυπες απόψεις, ότι δεν θέλαμε να αλλάξει τίποτα στην κοινωνία και αυτοί ήταν η κινητήρια δύναμη να αλλάξουν τα πάντα.

Σήμερα, αν κοιταχθούμε στον καθρέφτη ποιοι είναι προοδευτικοί και ποιοι είναι συντηρητικοί και μάλιστα βαθιά συντηρητικοί, είμαι βέβαιος ότι οι περισσότεροι και οι περισσότερες εξ υμών θα αναγνωρίσετε τον εαυτό σας στον καθρέφτη από αυτήν την πτέρυγα. Είστε βαθιά συντηρητικοί. Δεν θέλετε να αλλάξει τίποτα σ' αυτό το κράτος. Σ' έναν κόσμο που τα πάντα αλλάζουν, που ό,τι χθες ίσχυε, δεν ισχύει σήμερα, εσείς έρχεστε και υποστηρίζετε διά των Κοινοβουλευτικών σας Εκπροσώπων, διά του κ. Στρατούλη, ότι αυτούς που εμείς θα απολύσουμε, εμείς η κακή Κυβέρνηση..., θα τους επαναπροσλάβετε, αυτούς που θα θέσουμε σε αργία, θα τους επαναπροσλάβετε. Ό,τι πάμε να αλλάξουμε, θα το επαναφέρετε στην προηγούμενη κατάσταση.

Μας θυμίζει ότι θα πάρτε πίσω τα λιμάνια -το έλεγαν κάποιοι άλλοι- ότι θα πάρετε πίσω τον ΟΤΕ...

ΜΙΧΑΗΛ ΤΑΜΗΛΟΣ: Τα τρένα, την Ολυμπιακή.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ: ...τα τρένα ή όποια άλλη επένδυση γίνεται θα την ακυρώσετε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, επειδή γνωρίζαμε όλοι σ' αυτήν την Αίθουσα καλό είναι να συμφωνήσουμε σε κάποια απλά πράγματα, ότι το κράτος, το οποίο είχαμε δομήσει, δεν ικανοποιούσε κανέναν. Πρώτον, δεν ικανοποιούσε τους υπαλλήλους του, γιατί δεν μπορούσε να τους πληρώσει καλά. Ήταν πολλοί. Δεύτερον, δεν ικανοποιούσε τους πολίτες, γιατί ήταν ένα κράτος που στηριζόταν κυρίως στη γραφειοκρατία και στον αθηνοκεντρισμό και δεν εξυπηρετούνταν οι πολίτες, που ήθελαν την υπηρεσία και την εξυπηρέτηση κοντά στον τόπο εργασίας τους, κοντά στον τόπο κατοικίας τους.

Αυτό το κράτος πρέπει να αλλάξει. Δεν μπορεί, επομένως, χωρίς να αξιολογηθούν κάποιες δομές, χωρίς να κριθούν κάποιοι υπάλληλοι, να αλλάξει. Έρχεται μία Κυβέρνηση που τολμά και παίρνει και δυσάρεστα μέτρα. Πολιτικά ξέρουμε ότι αυτοί οι άνθρωποι θα στραφούν εναντίον μας. Ξέρουμε ότι θίγουμε συμφέροντά τους, θίγουμε το μισθό τους, το εισόδημά τους, τη σταθερότητα, την ασφάλεια στην εργασία τους. Δεν το κάνει, όμως, κανείς με καλή καρδιά, με ευχάριστη καρδιά. Το κάνει με βαριά καρδιά, γιατί είναι ένα απαιτούμενο των καιρών και δεν είναι μόνο γιατί το θέλει η κακή τρόικα.

Έπρεπε εχθές, να έχουμε αλλάξει. Είμαστε όλοι ευχαριστημένοι με τριακόσιους είκοσι χιλιάδες συνταξιούχους στη Θεσσαλία; Δεν είμαστε ευχαριστημένοι. Είμαστε ευχαριστημένοι με το καθεστώς των επιδοτήσεων, που επιδοτούσαμε το στρέμμα και όχι την ποιότητα ή την ποσότητα παραγωγής; Εμείς τα κάναμε, όμως, αυτά, οι χθεσινοί, οι σημερινοί, οι αυριανοί.... Δεν πρέπει να αλλάξει αυτό; Καταφέραμε να κάνουμε «δημοσίου υπαλλήλους» τους αγρότες με το να μην τους δίνουμε κίνητρα να παράγουν. Καταφέραμε να κάνουμε μία υπερχρεωμένη τοπική αυτοδιοίκηση.

Έρχεται τώρα η Κυβέρνηση και λέει: «Θα κάνω το Παρατηρητήριο για την Αυτοδιοίκηση», που δεν σημαίνει «καταλύω την αυτοτέλεια στη διαχείριση των πόρων της αυτοδιοίκησης». Όμως,

μπαίνουν κάποια όρια προς τα πάνω και προς τα κάτω.

Εσείς πώς αξιολογείτε ότι υπήρχαν καποδιστριακοί δήμοι των τριών, τεσσάρων χιλιάδων πολιτών που είχαν 15 εκατομμύρια χρέη σε μία τετραετία; Μπορούσε αυτό να το κάνει ανεκτό μία ευνομούμενη πολιτεία; Μπορούσε από το υστέρημά του, από τον ιδρώτα του ο πολίτης να πληρώνει τα καπρίτσια κάποιων δημοτικών αρχόντων; Δεν πρέπει να μπουν όρια;

Όλοι κρίνονται και όλοι ελέγχονται. Οι προϋπολογισμοί είναι δεδομένοι. Τα χρήματα τα δίνει το κράτος. Τους επιπλέον πόρους που μπορεί να θεσπίσει η ίδια η αυτοδιοίκηση μπορεί να τους διαχειριστεί χωρίς να υπάρχει το Παρατηρητήριο της Αυτοδιοίκησης. Όμως, ξέρετε ότι ο φόβος του πολιτικού κόστους κάνει όλους τους τοπικούς αυτοδιοικητικούς να μη θέλουν να βάλουν φόρους στην περιοχή τους, αλλά τα χρήματα να έρθουν από αλλού.

Αυτό μας θυμίζει αυτό που κάνουν συνήθως οι άνδρες της Τροχαίας, που δεν γράφουν τα αυτοκίνητα με τοπικές πινακίδες, αλλά γράφουν τα αυτοκίνητα με αθηναϊκές πινακίδες, για να μην έχουν και πίεση και τους σβήσει κανείς την κλήση και σε κάθε περίπτωση να είναι και ευχάριστοι στους δικούς τους και δυσάρεστοι στους «ξένους».

Πολλά πρέπει να αλλάξουν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Σε εμάς έλαχε ο κλήρος να αλλάξουμε αυτήν την ώρα πολλά σε αυτήν τη χώρα. Θα το κάνουμε! Θα το κάνουμε με κριτήρια δικαιοσύνης, με αξιολόγηση των δομών και με αξιολόγηση του προσωπικού. Δεν θέλουμε να αισθάνεται κανείς ότι αδικείται. Γι' αυτό, η έννοια της κινητικότητας είναι ό,τι προοδευτικότερο υπάρχει στο δημόσιο. Εκεί που περισσεύουν τους παίρνουμε και τους πάμε εκεί που μας λείπουν.

Δεν ξέρουμε πόσοι είχαν μπει ως κηπουροί, ως οδηγοί και μετατάχτηκαν σε διοικητικό προσωπικό; Θέλετε να σας πω πάρα πολλά παραδείγματα που έχετε και εσείς υπ' όψιν σας; Δεν ξέρετε πόσοι είχαν μπει ως νοσηλευτικό προσωπικό και παρ' όλα αυτά δεν έχουμε νοσηλευτές, γιατί μετατάχτηκαν σε διοικητικές υπηρεσίες;

Μας αρέσει αυτό το κράτος, το κράτος στο οποίο κάνουμε πελατειακά τη μετάταξη του υπαλλήλου; Δεν είναι καλύτερα να την κάνουμε αξιοκρατικά; Δεν μας ενδιαφέρει πώς μπήκε, μας ενδιαφέρει αν είναι καλός στη δουλειά του, αν αποδίδει. Και εγώ διαφωνώ με αυτούς που λένε ότι το σχολικό ΑΣΕΠ ή το ΑΣΕΠ δεν έχει να φοβηθεί τίποτα. Όλοι έχουν να φοβηθούν, αν δεν κάνουν καλά τη δουλειά τους. Όσοι κάνουν καλά τη δουλειά τους δεν έχουν να φοβηθούν τίποτα. Θα πρέπει να μάθουμε την αξιοσύνη σε αυτό το κράτος να τη στηρίζουμε, να βελτιώνουμε τις δομές, να βελτιώνουμε το προσωπικό και να αμείβονται αυτοί που πραγματικά μπορούν και πρέπει να προσφέρουν.

Είμαι βέβαιος ότι η παρουσία του κυρίου Υπουργού προς αυτήν την κατεύθυνση θα αποδειχθεί πάρα πολύ αποτελεσματική, γιατί είναι έξω από το δημόσιο, είναι έξω από τις πολιτικές του χθες και μπορεί, πράγματι, με καθαρό μπάτι, με καθαρό μυαλό να δει τα πράγματα από μία καλή απόσταση.

Τελειώνω, κύριε Υπουργέ των Οικονομικών, με δύο παρατηρήσεις.

Δημοσιεύτηκε πίνακας αντικειμενικών αξιών για τα εντός σχεδίου. Δήμος Πύλης; 7 ευρώ. Αυτόν που σας εισηγήθηκε αυτό θα πρέπει να τον παύσετε από την επιτροπή, γιατί ο Δήμος Πύλης ξεκινά από την Πύλη και καταλήγει στην Άρτα και στην Άρτα μόνο κατσίκια πάνε. Και όχι μόνο 7 ευρώ δεν κάνει το οικοπέδο, αλλά και να το χαρίσεις δεν μπορείς. Έλεος! Δεν είναι δυνατόν αυτά τα πράγματα να έρχεται μία Κυβέρνηση και να τα υιοθετεί!

Λέτε, επίσης, «θα φορολογήσουμε τα κτήματα στα χωριά», που τα έχουν παρατήσει οι παππούδες και δεν πάει κανείς να τα δει. Προς Θεού! Θα πρέπει να είμαστε πολύ σοβαρότεροι όταν φορολογούμε τους πολίτες. Ο πολίτης δέχεται τον φόρο που είναι δίκαιος, δεν δέχεται την αδικία. Μην δημιουργούμε αδικίες εκεί που δεν πρέπει να δημιουργήσουμε!

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε και εμείς.

Τον λόγο έχει ο κ. Παφίλης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος

του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, για έξι λεπτά, δεδομένου ότι έχει προηγηθεί η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας.

Ορίστε, κύριε Παφίλη, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Εμείς δεν λέμε ότι το νομοσχέδιο, το πολυνομοσχέδιο μάλλον, είναι αποσπασματικό, γιατί πλέον έχει εισαχθεί καινούργιος όρος, ταχύτατος μάλιστα. Δεν λέμε ότι είναι αποσπασματικό, ότι είναι παραδείγματος χάριν αναποτελεσματικό ή ότι είναι πρόχειρο. Δεν συμβαίνει τίποτα από όλα αυτά. Έχει και στόχευση, έχει και στρατηγική, προσπαθεί να φέρει κάποια αποτελέσματα, αλλά το ερώτημα είναι για ποιον. Τι κάνετε με όλα τα νομοσχέδια;

Βέβαια -θα ήθελα να ανοίξω και μία μικρή παρένθεση- το είπατε, το έχει πει και ο κ. Παπανδρέου, το είπε και ο κ. Βορίδης και κάποιος Υπουργός «αυτά θα τα κάναμε με ή χωρίς την τρόικα». Αυτές οι αλλαγές, δηλαδή, θα γίνονταν έτσι ή αλλιώς. Επειδή μπήκαμε τώρα και στον πυρήνα του κράτους, λέτε αυτό που είχε πει και ο κ. Παπανδρέου όταν έβαζε τη χώρα στο μνημόνιο, «αυτά έπρεπε να τα κάνουμε». Μάλιστα, είχε ειπωθεί «ευτυχώς που ήρθε και η τρόικα, για να μπορούμε να έχουμε και ένα πρόσχημα να τα κάνουμε πιο γρήγορα».

Εμείς λέμε ότι έχει στόχευση. Τι θέλει να κάνει; Θέλει να δημιουργήσει συνθήκες παραδείσου –πράγμα πολύ δύσκολο, βέβαια, αντικειμενικά για το κεφάλαιο- θέλει να ξεμπερδέψει με οποιαδήποτε κατάκτηση υπάρχει μέχρι τώρα και εμποδίζει την ανάκαμψη της κερδοφορίας του κεφαλαίου σε συνθήκες καπιταλιστικής κρίσης, θέλει να εξαφανίσει όσο μπορεί οτιδήποτε κοινωνικό κατακτήθηκε όλα αυτά τα χρόνια και να ανοίξει πεδίο επενδυτικό για λιμνάζοντα κεφάλαια, για να ξεπεράσει την κρίση που είναι βαθιά, που είναι κρίση καπιταλιστική και να μπορέσει να δημιουργήσει συνθήκες νέας κερδοφορίας που ακόμα και αν δημιουργηθούν, θα είναι σε σωρούς ερειπίων και θα είναι πάρα πολύ προσωρινές. Αυτό υπηρετεί και αυτό το νομοσχέδιο έχει λογική από την αρχή μέχρι το τέλος.

Όμως, ο κ. Βορίδης έριξε το γάντι για το φορολογικό. Μας είπε ότι δεν το διαλέξατε. Μάλλον δεν άκουσε την εισηγήσή του εισηγητή μας, του συντρόφου Νίκου Καραθανασόπουλου για το φορολογικό. Επειδή η πολιτική πρέπει να γίνεται όχι με συνδικαλισμό και πολιτικές αλχημείες, αλλά ευθέως, εμείς τι είπαμε; Είπαμε ότι σε αυτό το νομοσχέδιο μπορεί να μην υπάρχουν γενικές αλλαγές, αλλά ενσωματώνονται αυτά που ψηφίστηκαν τον Γενάρη. Και αυτά τι είναι; Δεν κατάλαβα καλά.

Νομίζετε -της Νέας Δημοκρατίας, για να μην προσωποποιηθεί- κύριε Βορίδη, μας δουλεύετε φιλό γαζί ότι με το φόρο πολυτελείας και με ένα χιλιάριο και ενάμισι που θα πληρώσουν για τα αυτοκίνητα μεγάλο κυβισμού ή για τα σκάφη «χτυπάτε» τον πλούτο; Έλεος, δηλαδή! Σε ποιον τα λέτε; Μας λέτε ότι το φορολογικό σύστημα που προτείνετε τώρα «χτυπάει» τον πλούτο; Ποιον κοροϊδεύετε, αλήθεια; Πενήντα επτά φοροαπαλλαγές στο εφοπλιστικό κεφάλαιο και δίνετε και άλλες! Ναι ή όχι; Πείτε μας ποια παίρνετε πίσω. Καμμία! Πείτε μας πού «χτυπάτε» το μεγάλο κεφάλαιο. Έστω, για να έχετε ένα πρόσχημα! Και έρχεστε εδώ στη Βουλή και μας λέτε τώρα -σε ποιους απευθύνεστε;- ότι με τον φόρο πολυτελείας σε τζιπ και σε κάποια σκάφη «χτυπάτε» τον πλούτο; Είναι κοροϊδία, κατά τη γνώμη μας.

Και την ίδια στιγμή φορολογείτε τα παιδιά. Όποιος έχει παιδιά πληρώνει μεγαλύτερο φόρο. Όλοι θα πληρώσουν μεγαλύτερο φόρο.

Λέτε, όμως, ότι σε σχέση με πέρυσι δεν πληρώνουν το ίδιο, ορισμένοι θα πληρώσουν λιγότερο, δηλαδή «σου κλέβω ένα πεντοχίλιο, σου δίνω ένα πεντακοσάριο, για να είσαι και ευχαριστημένος». Αυτό λέτε στον κόσμο σήμερα, «αφού σε γδέρνω κυριολεκτικά και στα παίρνω όλα, σε ελαφραίνω, δηλαδή από τα δικά σου κατά ένα πεντακοσάριο, άρα ερχόμαστε και λέμε ότι δεν είναι ταξικό το φορολογικό νομοσχέδιο».

Σας είπαμε στοιχεία για τον φόρο φυσικών προσώπων, για τον φόρο νομικών προσώπων, συγκεκριμένα, τα οποία κατακρημνίζονται κυριολεκτικά.

Ακόμα-ακόμα, θέλουμε να σας πούμε σε ό,τι αφορά το φορολογικό ότι εμείς λέμε καθαρά πως δίκαιο φορολογικό σύστημα στον καπιταλισμό και με την εξουσία στα μονοπώλια και την

αστική τάξη δεν υπάρχει. Αν ο ΣΥΡΙΖΑ πιστεύει ότι υπάρχει, μπορείτε να κάνετε την αντιπαράθεση με τον ΣΥΡΙΖΑ. Εμείς πιστεύουμε ότι δεν υπάρχει.

Ακόμα και ό,τι αποσπά η εργατική τάξη σε αυτόν τον τομέα είναι ψίχουλα, είναι τα ελάχιστα και είναι και κοροϊδία δηλαδή, γιατί ουσιαστικά το φορολογικό σύστημα –πώς λειτουργεί;- μαζεύει εκτός από την υπεραξία και τη ληστεία του εργαζόμενου, για δεύτερη φορά μέσω της φορολογίας χρήμα, το οποίο μοιράζει και μάλιστα με όρους χαριστικούς στο μεγάλο κεφάλαιο, για να κάνει την ανάπτυξη. Αυτό γίνεται. Χρηματοδοτείται, δηλαδή και από το φορολογικό σύστημα το μεγάλο κεφάλαιο, που θεωρείται ότι είναι ο κινητήρας της οικονομίας.

Δεύτερο πεδίο είναι το κράτος. Λέω ότι θα κάνουμε πολιτική αντιπαράθεση και όχι αλχημείες. Το κράτος δεν είναι κάτι ουδέτερο, είναι οργανωμένη ταξική κυριαρχία. Το αστικό κράτος είναι η δικτατορία μιας συντριπτικής μειοψηφίας που κατέχει τα μέσα παραγωγής απέναντι στη συντριπτική πλειοψηφία που παράγει όλο τον πλούτο αυτής της κοινωνίας. Αυτό είναι το κράτος και είναι αστικό κράτος.

Επειδή μιλάτε για κρατισμό, για να δούμε, λοιπόν, ποιος έκανε τις περισσότερες κρατικοποιήσεις μετά τη δικτατορία. Το ΚΚΕ; Ο Καραμανλής δεν τις έκανε; Γιατί; Γιατί σε εκείνη τη φάση ανάπτυξης του καπιταλισμού έπρεπε να γδάρει το λαό –γιατί αυτό έκανε- για να φτιάξει τη ΔΕΗ, παραδείγματος χάριν, έπρεπε να πάρει τράπεζες, για να μπορέσει να τις κατευθύνει –πού;- σε αυτόν το συγκεκριμένο τομέα.

Άρα, κάνει κρατικοποιήσεις –και μάλιστα, σοβαρές και μεγάλες- για να υπηρετήσει –ποιον; Τα λαϊκά συμφέροντα; Όχι, για να υπηρετήσει- τους ίδιους τους καπιταλιστές. Άρα, το κράτος δεν είναι κάτι το αφηρημένο ούτε κάτι το ουδέτερο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εμείς δεν συμφωνούμε και με τον όρο «κοινωνικό κράτος». Κοινωνικό κράτος –ουσιαστικά κοινωνικό κράτος- στον καπιταλισμό δεν υπάρχει.

Ό,τι ονομάστηκε κοινωνικό κράτος είναι ό,τι απέσπασαν με αιματηρούς και σκληρούς αγώνες οι εργαζόμενοι και ό,τι χρειαζόταν σε εκείνη τη φάση ο καπιταλισμός, να δώσει, δηλαδή κάποιες κοινωνικές παροχές για να αναπαραχθεί η εργατική δύναμη, την οποία την χρειαζόταν. Αυτό έγινε σε πάρα πολλούς τομείς. Στη σημερινή φάση τα γκρεμίζει όλα και αυτό είναι πολύ φυσιολογικό κατά την άποψή μας.

Τέλος, εκσυγχρονισμός. Μα καλά σοβαρολογείτε; Απολύετε τους φύλακες στα σχολεία και αυτό το αποκαλείτε εκσυγχρονισμό; Δυόμισι χιλιάδες ανθρώπους με μισθό 500 ευρώ. Όλοι τους φτωχοί άνθρωποι, οι οποίοι παρέχουν κάποια στοιχειώδη βοήθεια στα παιδιά μας. Το λέμε αυτό γιατί το ζούμε. Βέβαια, η αστική τάξη δεν έχει ιδέα από τέτοια προβλήματα. Έρχεται το πούλμαν και τους παίρνει, το ΙΧ, τους πάει στο εξωτερικό, σπουδήστε. Δεν έχετε τέτοια προβλήματα παιδείας; Στη σημερινή φάση, όμως, ο σχολικός φύλακας παίζει έναν ρόλο. Παρ' ό,τι εμείς θα θεωρούσαμε ότι θα μπορούσε να παρέχεται και αυτή η υπηρεσία σε άλλο πλαίσιο λειτουργίας του ίδιου του σχολείου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Παρακαλώ ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ο εκσυγχρονισμός σας εξαντλείται στους σχολικούς φύλακες. Τους διώχνετε και λέτε ότι εκσυγχρονίζετε το κράτος. Ξέρετε δεν είναι θέμα ανθρωπιάς. Δεν υπάρχει ανθρωπιά. Εδώ υπάρχει μόνο κυνισμός. Γι' αυτό να μιλήσουμε με τέτοιους όρους πολιτικούς και οικονομικούς. Δυόμισι χιλιάδες στον δρόμο! Τι θα κάνουν αυτοί οι άνθρωποι; Πώς θα ζήσουν; Τι νομίζετε ότι γίνεται; Ελάτε να πάμε στα σχολεία. Πήγε κανένας από εσάς να μιλήσει με κανέναν σχολικό φύλακα; Σε ποιους νομίζετε ότι παρέχουν υπηρεσίες; Στα φτωχά λαϊκά στρώματα. Και μας λέτε ότι δεν κάνετε ταξική πολιτική!

Δεύτερον, καταργείτε ειδικότητες καθηγητών. Σε ποιο τμήμα της παιδείας τις καταργείτε; Σε εκείνο που πάνε όλα τα φτωχά-παιδα, κομμάτριες, τέτοια πράγματα. Ποιος πάει εκεί; Τα παιδιά –να μην πω ονόματα- της πλουτοκρατίας; Τα πιο φτωχά παιδιά πάνε εκεί. Και τους πετάτε κυριολεκτικά στον Καιάδα και τι τους

λέτε κιόλας; Ότι «άμα θέλετε, έχουν προσφορά τα εκπαιδευτήρια τάδε –να μην αναφέρω επωνυμίες και κάνω διαφήμιση». Κάνουν προσφορές. Όποιος έρθει τώρα, λέει, έχει έκπτωση 50%. Είναι, λοιπόν, ταξική αυτή η πολιτική ή δεν είναι; Είναι βαθιά ταξική και βάρβαρη και άγρια. Τα ίδια και με τη Δημοτική Αστυνομία

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Παφίλη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Με συγχωρείτε, να ολοκληρώσω μόνο αυτό που έλεγα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Εντάξει.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Αφαιρέστε τον χρόνο από την αυριανή συνεδρίαση αν θέλετε. Δεν έχω κανένα πρόβλημα.

Μην κάνετε αλχημείες και συνδικαλισμούς. Εμείς είπαμε ότι αυτό που καλείται να κάνει η Δημοτική Αστυνομία θα μπορούσε να γίνει με προσλήψεις δημοτικών υπαλλήλων με συγκεκριμένο περιοχόμενο, ακόμα και τις κλήσεις, ακόμα και τα πεζοδρόμια μέχρι και βοήθεια στους πολίτες. Να μη λειτουργεί όμως η Δημοτική Αστυνομία ως κατασταλτικός μηχανισμός.

Αυτά είχαμε πει.

Έρχεστε τώρα εσείς και λέτε «τους διώχνω». Αφήστε τα αυτά, ότι δήθεν «θα πάνε στην Αστυνομία όλοι». Αυτό είναι ένα ζητούμενο. «Τους διώχνω» πρακτικά σημαίνει ότι ορισμένοι άνθρωποι πετιούνται στην ανεργία. Δεν έχει σημασία ποιος τους διόρισε, αν είχαμε τέτοια κριτήρια, αλλιώς θα συμπεριφερόμασταν. Εργαζόμενοι είναι και αυτοί. Το ψωμί τους βγάζουν. Άλλωστε, δεν πιστεύω ότι τα παιδιά των βιομηχάνων και των εφοπλιστών και των πλουτοκρατών να πηγαίνουν στη Δημοτική Αστυνομία ούτε να εργάζονται ως σχολικοί φύλακες. Φτωχός κόσμος είναι. Και έρχεστε τώρα και μας εγκαλείτε λέγοντας «αφού διαφωνούσατε τότε, γιατί τους υπερασπιζόσαστε τώρα;». Τους υπερασπιζόμαστε για τον απλό λόγο ότι είναι εργαζόμενοι και γιατί μπορούν να προσφέρουν μία σειρά από υπηρεσίες.

Τέλος, δεν ακούσαμε τίποτα για τον κατώτατο μισθό από εσάς που είστε υπέρ των ελεύθερων διαπραγματεύσεων.

Μιλάτε για ολοκληρωτισμό; Υπάρχει μεγαλύτερος ολοκληρωτισμός από αυτόν που ασκείται από μία χούφτα πλουτοκρατών πάνω στη συντριπτική πλειοψηφία του πληθυσμού; Αυτό ακριβώς πρέπει να αντιληφθεί ο κόσμος. Το κράτος το αστικό πρέπει να τσακιστεί και στη θέση του να οικοδομηθεί το κράτος που θα εκφράζει τα συμφέροντα της πλειοψηφίας του λαού. Το λαϊκό σοσιαλιστικό κράτος, της εργατικής τάξης και των συμμάχων της, δηλαδή της πλειοψηφίας της κοινωνίας και των παραγωγών του πλούτου και όχι το κράτος των παρασίτων, των κεφαλαιοκρατών, το οποίο υπερασπιζόσαστε. Αυτή είναι η δική μας άποψη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Με την άδεια του κ. Καπερνάρου θα δώσω τον λόγο στον κ. Νταβλούρο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ: Διαδικαστικά μπορώ να ρωτήσω κάτι; Επειδή απομένουν δύο - τρεις Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι να μιλήσουν –δεν ξέρω πόσοι Υπουργοί κ.λπ., εμείς εδώ πέρα θα θέλαμε να ξέρουμε μέχρι πότε θα πάει η συνεδρίαση. Εμείς μέχρι τι ώρα θα περιμένουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ευχαρίστως.

Είναι κατανοητό το ερώτημα, κύριε συνάδελφε. Απλώς να διευκρινίσω ότι κατά τον Κανονισμό οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι έχουν το δικαίωμα να μιλήσουν όποτε το ζητήσουν και κατά παραχώρηση –και τους ευχαριστούμε- ο κ. Παφίλης, ο κ. Καπερνάρος και ο κ. Τσούκαλης δέχθηκαν να παρεμβληθούν ορισμένοι Βουλευτές.

Απ' όσο γνωρίζω η πρόταση είναι να πάμε μέχρι τη 1.00' η ώρα και να συνεχίσουμε αύριο. Απ' ό,τι, επίσης, γνωρίζω Υπουργοί δεν προβλέπεται να μιλήσουν απόψε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ: Με τον ίδιο κατάλογο ή το πρώτο θα έχουμε άλλη αρίθμηση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Θα σας πω.

Η πρόταση περιέχει την παραδοχή ότι όσοι δεν μιλήσουν απόψε, θα μιλήσουν μετά τους εισηγητές αύριο το πρωί, και επί της αρχής και επί των άρθρων. Θα αρχίσουμε, λοιπόν, αύριο το πρωί με τους εισηγητές επί των άρθρων και μετά θα έχουμε τον κατάλογο των ομιλητών με όσους θα έχουν εγγραφεί και με όσους δεν έχουν μιλήσει σήμερα και οι οποίοι θα μπορέσουν να μιλήσουν εφ' όλης της ύλης.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Να το ρυθμίσετε εσείς, ούτως ώστε ανά πέντε Βουλευτές να μιλάει κάποιος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, για να μπορέσουμε να μιλήσουμε και εμείς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Δυστυχώς, κύριοι συνάδελφοι, αυτό επαφίεται στη δυνατότητα και στη θέληση του κάθε Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Τότε, μπορείτε να προσδιορίσετε μέχρι ποιο νούμερο θα πάμε σήμερα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Οι Υπηρεσίες υπολογίζουν ότι θα πάμε περίπου στον αριθμό «51» από τον κατάλογο των εγγεγραμμένων.

Επίσης, για διευκόλυνσή μας, αν κάποιος συνάδελφος –γιατί είναι στη μέση και η κόπωση- θέλει να μιλήσει αύριο, να διευκρινίσω ότι δεν θα χάσει αυτό το δικαίωμα. Αυτό μπορούμε να το κάνουμε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Ορίστε, κύριε Καπερνάρο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Ένα λεπτό σας παρακαλώ, γιατί θέλω να καταγραφεί στα Πρακτικά.

Εγώ είχα σηκώσει το χέρι μου πριν από τον κ. Παππά της Χρυσής Αυγής. Προεδρεύων ήταν ο κ. Κаланτζής, ο οποίος μου είπε «αργότερα, αργότερα». Επίσης, στην Έδρα ήταν άλλα τα μέλη της Γραμματείας. Ίσως, παρά το γεγονός ότι η Υπηρεσία είναι ενιαία, δεν μεταφέρθηκε αυτό το γεγονός σε εσάς. Να ξέρετε ότι εγώ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Αναλαμβάνω την ευθύνη.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Έκτοτε, επειδή ήθελα πράγματι να μιλήσουν οι συνάδελφοί μου, περίμενα μέχρι αυτή την ώρα. Δεν σήκωσα τώρα το χέρι για να μιλήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Σωστό.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Εξηγούμαι για να μην βρεθώ σε θέση παρεξηγήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Με ενημέρωσε κι εμένα ο κ. Καπερνάρος και όντως έτσι έχει το θέμα. Θα προχωρήσουμε και αμέσως μετά θα δώσω τον λόγο στον κ. Καπερνάρο.

Επειδή, κύριοι συνάδελφοι, μπήκαμε στα διαδικαστικά, θα συμφωνούσε το Σώμα να μειώσουμε τον χρόνο στα πέντε λεπτά;

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Όχι, δεν συμφωνούμε! Πάλι τα ίδια;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης): Καλώς, προχωρούμε.

Ορίστε, κύριε Νταβλούρο, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ: Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος, συνεπής προς την ιστορία του, δεν παρέλειψε να καταδικάσει το αστικό κράτος. Παραγωνίζει, βέβαια, ότι το μαρξιστικό κράτος της δικτατορίας του προλεταριάτου το έχει καταδικάσει στη θέση του αιώνα της ιστορίας.

Επίσης, ακούσαμε στην Αίθουσα αυτήν «τα όμορφα τα λόγια τα μεγάλα» που συνηθίζει να εκφέρει η Αντιπολίτευση. Ακούσαμε ακόμη και κάποια μελό που αναφέρονται στη σχολική φύλακα, την κ. Όλγα, όπως χαρακτηριστικά είπε ο συνάδελφος των Ανεξάρτητων Ελλήνων. Βέβαια, ακούσαμε και άλλα γλαφυρά. Παραβλέπουν, όμως, οι κύριοι συνάδελφοι αυτό το οποίο με πολλή θυμοσοφία ο ελληνικός λαός λέει, ότι όποιος είναι έξω από το χορό, πολλά τραγούδια ξέρει. Να θυμούνται όμως ότι με την τακτική που ακολουθούν, αυτός ο λαός πολύ σύντομα θα τους οδηγήσει να χορέψουν τον χορό του Ζαλόγγου.

Παραλείπουν, προφανώς, να αναγνωρίσουν ότι την ώρα που εκατοντάδες νέα παιδιά, συμπολίτες μας, αντιμετωπίζουν το φάσμα της ανεργίας, οι εκφραστές της συντήρησης και του τέλματος επιχειρούν να λειτουργήσουν ως ασπίδα προστασίας της συντήρησης και της παραμονής στη θέση τους αυτών τουλάχιστον που αποδεδειγμένα δεν προσφέρουν υπηρεσία στον Έλληνα πολίτη. Να γνωρίζουν μόνο ότι αποτιμούν και εκτιμούν την πολιτική τους συμπεριφορά οι Έλληνες πολίτες που τελικά θα δώσουν την απάντησή τους την ώρα που πρέπει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η Κυβέρνηση ανέλαβε το πατριωτικό καθήκον, παραμερίζοντας το πολιτικό και παρατα-

ξιακό κόστος, να προσφέρει υπηρεσία στο εθνικό και δημόσιο συμφέρον. Έβαλε στόχο αδιαπραγμάτευτο να σταματήσει τον κατήφορο της χώρας και να την επαναφέρει στο επίπεδο που της αξίζει σε ένα ευρωπαϊκό περιβάλλον.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ**)

Προϋπόθεση εξασφάλισης αυτού του στόχου είναι η εξυγίανση των δημοσίων οικονομικών και ο εξορθολογισμός του δημοσίου τομέα. Η κατάσταση που βίωναν οι Έλληνες πολίτες σε αυτούς τους δύο τομείς είναι σε όλους γνωστή και είναι αναγκαίο αποτέλεσμα των παθογενειών του πρόσφατου παρελθόντος. Έλλειψη διαφάνειας, χρηστής διοίκησης, διαφθορά, λαϊκισμός, ατομία αντιμετώπισης των συντεχνιών, πελατειακό σύστημα, υποχώρηση του δημοσίου συμφέροντος έναντι του κομματικού συμφέροντος, όλα αυτά συνέθεσαν το σκηνικό της καταστροφής.

Ο δρόμος της ανάταξης της χώρας είναι δύσκολος και απαιτεί θυσίες, αυτές στις οποίες υποβάλλεται σήμερα ο ελληνικός λαός. Ο αγώνας που δίνουμε καθημερινά φέρνει τα πρώτα ελπιδοφόρα αποτελέσματα. Μέσα σε τρία χρόνια η πατρίδα μας πέτυχε τη μείωση του ελλείμματος σε ποσοστό που σε καμία άλλη χώρα της Ευρώπης δεν επετεύχθη ποτέ στο παρελθόν.

Ο επόμενος στόχος είναι η επάνοδος της χώρας στην αναπτυξιακή τροχιά και η οικονομική μας απελευθέρωση, η αυτονομία, το να βρούμε σύντομα τις αγορές και να λυτρωθούμε από τα μνημόνια. Το στόχο αυτό θα τον κατακτήσουμε, γιατί δεν κραυγάζουμε καταστροφολογώντας, δεν χαιδεύουμε τα αυτά κανενός και κυρίως δεν κάνουμε σπιθαμή πίσω, παραβλέποντας τον υπολογισμό του πολιτικού κόστους.

Κοιτάμε μπροστά, εργαζόμενοι με μεθοδικό τρόπο. Εφαρμόζοντας ένα στρατηγικό σχέδιο ανάκαμψης της οικονομίας χτίζουμε το αύριο της Ελλάδας που δανειστήκαμε από τα παιδιά μας, από τη νέα γενιά που σήμερα πληρώνει χωρίς να χρωστάει σε κανέναν.

Στο πλαίσιο αυτής της προσπάθειας εντάσσεται και το σημερινό νομοσχέδιο που αφήνει πίσω τη λογική της προσωρινής διαχείρισης, της αδιαφάνειας στη φορολογική νομοθεσία και τη διοίκηση. Με το παρόν σχέδιο νόμου εισάγεται νέος Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος, με τον οποίο επιδιώκεται η δημιουργία μιας δίκαιης βάσης αναδιανομής του εισοδήματος, μιας σταθερής πηγής χρηματοδότησης του κράτους και ταυτόχρονα η δημιουργία ενός κώδικα απλού και κατανοητού, που βοηθάει τη φορολογική διοίκηση στην αντιμετώπιση της πληγής που λέγεται «φοροδιαφυγή» και επιπλέον αποκαθιστά το αίσθημα εμπιστοσύνης του πολίτη προς το κράτος.

Με το ίδιο νομοσχέδιο προωθούνται αλλαγές και επείγοντα μέτρα, που στοχεύουν στην επαναφορά της χώρας σε τροχιά δημοσιονομικής σταθερότητας, σε εξυγίανση της λειτουργίας των ΟΤΑ, εξοικονόμηση πόρων, διαφάνεια στη διαχείριση των δομών υγείας, βελτίωση της ποιότητας υπηρεσιών υγείας, εκσυγχρονισμό των ασφαλιστικών φορέων, ρύθμιση της αγοράς εργασίας, βελτίωση του συστήματος απονομής της δικαιοσύνης. Όλα τα παραπάνω αποτελούν προτεραιότητα και αναγκαία συνθήκη για την επιβίωση της χώρας.

Ως εκ τούτου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, αν υπηρετείτε και εσείς την προοπτική ανάταξης της χώρας, αφήστε κατά μέρος τις προφάσεις εν αμαρτίαις περί αντισυνταγματικότητας και άλλα συναφή και αν δεν μπορείτε να στηρίξετε, τουλάχιστον καταθέστε τις προτάσεις σας.

Προτάσεις όμως δεν έχετε. Για τον λόγο αυτόν κραυγάζετε, μήπως τυχόν και φοβηθεί ο νοικοκύρης. Να γνωρίζετε μόνο καλά ότι στον τόπο αυτό νοικοκύρης είναι μόνο ο ελληνικός λαός, ο οποίος αντιλαμβάνεται ποιος προστατεύει και προάγει τα συμφέροντά του και ποιος επιχειρεί ψηφοθηρικά να κερδοσκοπήσει πάνω στη δυστοκία και τις δυσχέρειες του Έλληνα πολίτη.

Εσείς, μην έχοντας προτάσεις, είμαι σίγουρος ότι θα συνεχίσετε να κραυγάζετε, θα συνεχίσετε να ασκείστε επί χάρτου αναζητώντας διέξοδο στο αδιέξοδό σας. Να σας ευχηθώ κουράγιο!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κανείς στην Αίθουσα αυτήν δεν παραβλέπει την ανεξαρτησία ούτε της δικαιοσύνης ούτε της τοπικής αυτοδιοίκησης. Πρέπει όμως να σημειώσουμε ότι εμείς τουλάχιστον δεν πρόκειται να παραβλέψουμε και την προστασία

του δημοσίου συμφέροντος αλλά και την αντιμετώπιση της διοικητικής παραλυσίας, όπου αυτή συναντάται.

Δεν θα επαναλάβω όλα όσα ανέφεραν ο εισηγητής της Πλειοψηφίας και οι αγορητές αναφερόμενοι στα άρθρα του παρόντος νομοσχεδίου. Επιτρέψτε μου μόνο πολύ γρήγορα επιγραμματικές επισημάνσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Υπουργέ, κατά τον προσδιορισμό των εξαιρέσεων από τους κανόνες φορολόγησης που θα ακολουθήσουν, όπως μας λέτε, πρέπει να δείτε το θέμα των πολυτέκνων με εισοδηματικά κριτήρια.

Πρέπει επίσης, μέχρις ότου εφαρμοστεί το σύστημα των ηλεκτρονικών συναλλαγών, να διατηρηθεί το σύστημα της υποβολής αποδείξεων. Πρέπει επίσης να δείτε ένα ζήτημα που έχει να κάνει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συντομεύετε, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ: ...με τον τρόπο αντιμετώπισης των εκμίσθωτων κτηρίων προς τις υπηρεσίες του δημοσίου. Στην παρακράτηση του φόρου καλό θα είναι να περιοριζόμαστε στην παρακράτηση των ληξιπρόθεσμων και όχι των βεβαιωμένων, οι οποίες μάλιστα μπορεί να είναι και έναν χρόνο μετά.

Είναι άδικη η ύπαρξη τεκμηρίων για τους ανέργους, κύριε Υπουργέ. Οι ρυθμίσεις που αφορούν κατάργηση των σχολικών φυλάκων, των δημοτικών αστυνομικών και των ειδικότητων της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης υπακούουν βεβαίως στη λογική του δικαίου της ανάγκης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει παρατεταμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Είμαι σίγουρος ότι αν είχαμε τη χρονική άνεση και έχουμε προηγουμένως το οργανόγραμμα, το οποίο δυστυχώς δεν υπήρξε μέχρι σήμερα λόγω της δυστοκίας του αρμόδιου Υπουργού να έχει προχωρήσει προς την κατεύθυνση αυτή, με άλλον τρόπο θα αντιμετωπίζαμε και τις συγκεκριμένες κατηγορίες εργαζομένων.

Ωστόσο, περιμένουμε σύντομα, κύριε Υπουργέ, τις αναγκαίες νομοτεχνικές βελτιώσεις, ώστε να ξέρουμε πότε, πού και με ποιον τρόπο θα ενταχθούν, για να σταματήσει επιπλέον η επένδυση πάνω στην αγωνία αυτών των ανθρώπων από πλευράς των εκπροσώπων της Αντιπολίτευσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει παρατεταμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ, εάν έχετε την καλοσύνη, να κλείσετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, απευθυνόμενος στους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης που τόλμησαν να ρωτήσουν εμάς αν μπορούμε να κυκλοφορούμε ελεύθερα στις πλατείες αυτής της χώρας.

Θέλω να σας το πω καθαρά και καταλάβετε το. Εμείς με ιδιαίτερη άνεση και με ψηλά το κεφάλι βρισκόμαστε ενώπιος ενώπιω οπουδήποτε της ελληνικής Επικράτειας. Δεν ξέρω αν αποτελεί δικό σας προνόμιο η επιλογή να κυκλοφορείτε σε συγκεκριμένες πλατείες, εκεί, στα Εξάρχεια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Και εκεί καλά είναι. Όλες οι πλατείες καλές είναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ.

Ο χρόνος που προβλέπεται από τον Κανονισμό και για τους αγορητές και για τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους είναι συγκεκριμένος. Θα παρακαλέσω, επειδή είναι πολλές δεκάδες συναδέλφων εγγεγραμμένοι για να μιλήσουν, να σεβόμαστε το γεγονός ότι περιμένουν τη σειρά τους να μιλήσουν και πρέπει να μιλήσουν. Αν ο καθένας από εμάς παίρνει δύο-τρία λεπτά επιπλέον, καταλαβαίνετε ότι αυτό είναι προσβολή γι' αυτούς που περιμένουν. Ευχαριστώ.

Τον λόγο έχει ο κ. Καπερνάρος, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξάρτητων Ελλήνων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να αποσαφηνίσω και πάλι ότι θα έπρεπε να έχω μιλήσει πάρα πολύ νωρίτερα, ωστόσο είμαι υπέρ της απόψεως ότι

έπρεπε να μιλήσουν οι συνάδελφοί μου Βουλευτές και αυτό το λέω γιατί θέλω να επικυρώσω για άλλη μια φορά την άποψη που έχω – και θέλω να προσεταιριστώ και άλλους – για το γελίοι του Κανονισμού, διότι αυτό διαπίστωσα από την πρώτη μέρα μου ως Βουλευτής.

Απετράπη σε πάρα πολλούς Βουλευτές, που εισήλθαν για πρώτη φορά στο ελληνικό Κοινοβούλιο, να μιλήσουν, διότι το χρόνο τους τον «έφαγαν» Υπουργοί και πρώην Πρόεδροι της Βουλής, οι οποίοι με τον γελίοι Κανονισμό έχουν το δικαίωμα οποτεδήποτε να διακόπτουν τους άλλους και να μιλούν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας παρακαλώ πάρα πολύ. Επανεπιλημμένως σας έχω ακούσει να κάνετε απαξιωτικούς χαρακτηρισμούς για τον Κανονισμό.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Δικαίωμά μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Όχι συνεχώς, κύριε συνάδελφε. Το είπατε μία φορά, το είπατε δύο...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Αποδεικνύω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Δεν πρέπει να συνεχίζεται αυτό το βιολί.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Θα το λέω συνέχεια, μέχρι που να διορθωθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας παρακαλώ, σας παρακαλώ!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Μπορείτε να παρακαλείτε όσο θέλετε. Θα το λέω μέχρι που να διορθωθεί. Αφού ένας Βουλευτής τώρα – και πρώην Πρόεδρος της Βουλής – οποτεδήποτε μπορεί να παίρνει τον λόγο και από δέκα λεπτά να μιλάει είκοσι με την ανοχή σας, εγώ θα το θεωρώ έτσι. Δικαίωμά μου!

Στο θέμα μας. Άκουσα τον κ. Νταβλούρο προηγουμένως, που μου είναι πολύ συμπαθής, να λέει «αφήστε εσείς της Αντιπολίτευσης τα περί αντισυνταγματικότητας, αυτά που ξέρετε και άλλα συναφή».

Ποιο είναι το συναφές στην αντισυνταγματικότητα, κύριε συνάδελφε; Σκεφθείτε, σας παρακαλώ, και να μου το πείτε στο τέλος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ: Έχω απάντηση να σας δώσω.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμαστε σήμερα να αποφανθούμε για ένα πολυνομοσχέδιο, όπου ειπώθηκε ως σχήμα λόγου ότι δεν είναι πράξη νομοθετικού περιεχομένου, δεν έρχεται υπό άλλες συνθήκες αλλά υπό κανονικές συνθήκες και στηρίζεται στην κοινοβουλευτική Πλειοψηφία ως εκ του ότι ήλθε με τη διαδικασία της κατ' άρθρον ψήφισης.

Αυτό τι σημαίνει; Σημαίνει ότι μέσα σε δύο μέρες πρέπει εσείς να προλάβετε να έχετε άποψη, να έχετε θέση και να έχετε κρίση γι' αυτό το πολυνομοσχέδιο, το οποίο αφορά: Υπουργείο Οικονομικών, Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού, Υπουργείο Υγείας, Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, Υπουργείο Εσωτερικών, Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Υπουργείο Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Ερωτώ: Εσείς που δεν είστε ενός έτους Βουλευτής –όποιοι από εσάς– αλλά με πολλή περισσότερη εμπειρία σ' αυτήν την Αίθουσα, έχετε ποτέ αντιμετωπίσει την κατάσταση αυτή; Τόσης σοβαρότητας νομοθετήματα να παίρνονται χρονικά μέσα σε δύο μέρες, με δικαίωμα του Βουλευτή να τα κρίνει, επαναλαμβάνω, με τόσο μείζονος σημασίας νομοθετήματα; Ποτέ!

Αυτό είναι δημοκρατία; Αυτό είναι κοινοβουλευτισμός; Αυτό είναι νομοθετική εξουσία; Αυτό είναι σεβασμός του Βουλευτή; Αυτό είναι σεβασμός στον Έλληνα πολίτη; Και λέμε ότι είναι δημοκρατικές οι διαδικασίες που καλούμαστε εμείς να κρίνουμε και να ψηφίσουμε τέτοιου είδους σοβαρότατα νομοθετήματα; Γιατί γίνεται; Υπό την πίεση της τρόικας;

Δεν προλαβαίνω –εξομολογούμαι– να έχω κρίση εφ' όλων αυτών των σοβαροτάτων νομοσχεδίων που τα συμπιύξατε μέσα σε αυτό το πολυνομοσχέδιο. Είναι εκατόν πέντε άρθρα. Προλαβαίνω να ασχοληθώ, αν μου επιτρέπει ο χρόνος, με όσα αφορούν το Εσωτερικών, το Διοικητικής Μεταρρύθμισης, το Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και λίγο το Οικονομικών.

Κύριε Υπουργέ, κύριε Μαυραγάνη, θέλω να σας παρακαλέσω για το εξής: Δεν θα αναλωθώ σε λεπτομέρειες, αλλά στο βασι-

κότερο. Μπορείτε, σας παρακαλώ, να μου πείτε σε ποιο από τα άρθρα πατάσσεται η φοροδιαφυγή;

Σε ποιο από τα άρθρα αυτά αναφέρεται ή αναφέρεστε, όπως αναφερθήκαμε χθες επ' ολίγον, στη λίστα Λαγκάρντ με μία σχετική βεβαίωση-πιστοποίηση από το ΣΔΟΕ ότι από το 2010 μέχρι σήμερα που λειτουργούμε ως Ελληνική Δημοκρατία το ΣΔΟΕ δεν έχει ολοκληρώσει κανέναν έλεγχο και δεν έχει κανένα αποτέλεσμα πάνω σε ούτε έναν εκ των περιλαμβανομένων στη λίστα Λαγκάρντ και όχι μόνο στα φυσικά πρόσωπα τα οποία έχει ταυτοποιήσει, αλλά ούτε καν σε μία από τις offshore, που είναι γνωστές, με γνωστούς διακριτικούς τίτλους, που γνωρίζουμε μέσω των διακριτικών τίτλων ποια μεγάλα ονόματα είναι που περιέχονται. Ούτε ένα.

Έχετε άποψη να μας πείτε πώς πατάσσεται η φοροδιαφυγή; Τι γίνεται με τη λίστα των πενήντα τεσσάρων χιλιάδων που ήδη αναζητούνται και υποτίθεται ότι ελέγχονται από αυτούς που έβγαλαν χρήματα στο εξωτερικό και παραμένουν; Έχετε κάποιο αποτέλεσμα από τη λίστα του Λιχτενστάιν; Έχετε αποτέλεσμα από τη λίστα του Λονδίνου, τη λίστα των ιδιοκτητών ακινήτων στο Λονδίνο; Κανένα.

Πώς θα παταχθεί η φοροδιαφυγή, που λέτε ότι πολλές φορές μπορεί να γίνει αυτοσκοπός ως ισοδύναμο μέτρο για να μην έχει αυτά τα επαχθή νομοθετήματα, τους επαχθείς νόμους και αυτές τις αιματηρές πιέσεις που υφίσταται ο ελληνικός λαός;

Κύριε Πρόεδρε, βεβαίως και όταν αναφερόμαστε στους Υπουργούς είναι ρητορικά τα ερωτήματα που υποβάλλουμε. Μην αναφέρεστε και μη μας μαλώνετε, κύριοι Υπουργοί, εμάς τους Βουλευτές. Προσπαθούμε να σας βοηθήσουμε καλόπιστα με τον έλεγχο μας και την κριτική μας, εφόσον βεβαίως είναι καλόπιστη.

Επειδή το σύνολο, πιστεύω, των συναδέλφων έτσι τηρούν τις θέσεις τους, θέλω να σας πω μη μας μαλώνετε, αλλά να μαλώσετε τον εαυτό σας διότι δεν τολμάτε την ίδια ώρα που εκδιώκετε από θέσεις κοινωνικά σύνολα ή υποσύνολα, όπως είναι η Δημοτική Αστυνομία, όπως είναι οι φύλακες των σχολείων –ένεκα των φυλάκων των σχολείων απομακρύνθηκαν οι έμποροι ναρκωτικών από τα σχολεία.

Ακόμα δεν έχετε καν συμφωνήσει με τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης εάν συμφωνεί και πώς θα γίνει αυτή η συμφωνία για τη διάχυση των δημοτικών αστυνομικών στην ΕΛΑΣ. Διότι πρέπει να σας τονίσω ότι και αν ακόμη συμφωνήσετε και αυτοί υπαχθούν στην ΕΛΑΣ, μην νομίζετε ότι θα έχουν αρμοδιότητες τοπικής αυτοδιοίκησης. Δεν γίνεται αυτό συνταγματικά. Δεν μπορείτε να τους πάρετε να κάνουν την ίδια δουλειά στην ΕΛΑΣ με αυτήν τη δουλειά που έκαναν στη Δημοτική Αστυνομία. Έχετε το υπ' όψιν σας αυτό.

Ωστόσο, ήταν εδώ προηγουμένως και λείπει τώρα ένας επιτυχημένος δήμαρχος, ο κ. Κουκουλόπουλος. Αναφέρομαι σε εσάς, κύριε Υπουργέ, όσον αφορά στο άρθρο 76 και στα θέματα Παράτηρητρίου Οικονομικής Αυτοτέλειας των ΟΤΑ.

Επιτρέψτε μου όμως να ολοκληρώσω αυτό που έλεγα νωρίτερα, όσον αφορά το Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης. Ο κ. Μητσοτάκης έφυγε. Ήθελα να πω στον κ. Μητσοτάκη ότι όταν είχε έρθει στην επιτροπή το θέμα της διαθεσιμότητας, της κινητικότητας, των απολύσεων και ό,τι άλλο θέλετε, είχαμε πει στον κ. Μανιτάκη κατ' αρχάς με ποιο δικαίωμα νομοθέτησε ως Υπουργός τότε και δεν νομοθετήσαμε εμείς ως Βουλευτές. Εν πάση περιπτώσει, έγινε πράξη νομοθετικού περιεχομένου και είχε την ευχαρίστηση και την ευγένεια να έρθει στην επιτροπή και να μας ανακοινώσει το Νόμο που ψήφισε.

Τότε ο ομιλών τού είχε προτείνει το εξής: «Μην ονομάζετε επίορκους και παραδίδετε στο τέλος στη δημόσια χλεύη ανθρώπους οι οποίοι τελούσαν υπό κατηγορία, υπό ποινική, αν θέλετε, κατηγορία». Γιατί να είναι μόνο αυτοί επίορκοι και κάτω από ποια αξιολόγηση νομική θεωρούνται επίορκοι άνθρωποι οι οποίοι έχουν μία κατηγορία από έναν συμπολίτη; Γιατί να είναι αυτοί μόνο οι επίορκοι, όπως έγινε γνωστό σε όλους, και να μην είναι επίορκοι οι Βουλευτές, να μην είναι επίορκοι οι Υπουργοί, να μην είναι επίορκοι οι οποιασδήποτε άλλης ιδιότητας άνθρωποι που τελούν υπό ίδιες κατηγορίες. Οι επίορκοι, οι επίορκοι, οι επίορκοι.

Και είπαμε τότε: Θέλετε για κάποιον να πείτε ότι πράγματι αυτός απολύεται γιατί υπάρχει αδιαμφισβήτητη έστω και σοβαρή

ένδειξη ότι τέλεσε αδίκημα; Τότε να λάβετε υπ' όψιν ότι αυτό έγινε εν τω πράττεσθαι.

Κύριε Υπουργέ, δεν νομίζω να είναι σοβαρότερο να μιλάτε με τον κ. Κωνσταντινόπουλο, εκτός αν έχει κάποιον ρόλο, τώρα που μιλάμε εμείς και απευθύνομαι σε εσάς να έρχεται και να σας απασχολεί.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ειδικός αγορητής του ΠΑΣΟΚ είναι.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Συγγνώμη.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Κατά αυτήν την έννοια όλοι, όταν μιλούν με τον Υπουργό, να απευθύνονται και να ενοχλούν τον Υπουργό.

Λέμε, λοιπόν, ότι οι επίορκοι, αν μπορούσαν να συλληφθούν εν τω πράττεσθαι, επ' αυτοφώρω που λέμε, τότε πράγματι έχουμε σοβαρές ενδείξεις ότι αυτός ο άνθρωπος κάποια στιγμή, όποτε φτάσει στα δικαστήρια, θα καταδικαστεί. Έναν άλλον όμως ο οποίος δεν συνελήφθη εν τω πράττεσθαι να αδικεί, πώς είναι δυνατόν να τον βάλουμε στην ίδια κατηγορία και να τον εκδικούμε;

Και κάτι άλλο. Θα τιμήσω και θα ευχαριστήσω για την ιδέα, αλλά είχε την παλικαριά να το πει, τον συνάδελφό σας της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Παυλόπουλο, ο οποίος είπε και έχει απόλυτο δίκιο: Γιατί ως επίορκος δεν εκδιώκεται ο Πρόεδρος -ποιος είναι αυτός και υπό ποία ιδιότητα;- είναι ο κ. Γεωργίου στην ΕΛΣΤΑΤ;

Ο κ. Γεωργίου είναι υπό ποινική δίωξη. Έχει εναντίον του ασκηθεί ποινική δίωξη. Είναι Πρόεδρος της ΕΛΣΤΑΤ και όμως δεν τολμά κανείς να τον εκδιώξει από τη θέση του, ο οποίος μάλιστα βγήκε και είπε «δεν παραitoύμαι, η άσκηση ποινικής δίωξης είναι μη σύνομη». Να σας πω γιατί; Διότι υπήρξε μέλος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και επειδή θέλει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο τον έχει και δεν μιλάει κανείς, αλλά εκδιώκετε επίορκους, δημοτικούς υπαλλήλους και φύλακες των σχολείων.

Ήθελα, λοιπόν, να φθάσω τουλάχιστον στο θέμα -διότι ο χρόνος είναι αμείλικτος- της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Έχετε κάνει ένα νομοθέτημα για το Παρατηρητήριο. Τι είναι αυτό το Παρατηρητήριο; Συνιστάται στο Υπουργείο Εσωτερικών Παρατηρητήριο Οικονομικής Αυτοτέλειας των ΟΤΑ, εφεξής Παρατηρητήριο. Έχουμε δικαίωμα να μάθουμε από ποιους συνιστάται και σε τι συνιστάται;

Αύριο εδώ θα κληθούμε να κληρωθεί το δικαστικό συμβούλιο, τρεις Αρεοπαγίτες και δύο του Συμβουλίου Επικρατείας, οι οποίοι θα έχουν άποψη για την περαιτέρω πορεία, ό,τι έγινε για τον κ. Παπακωνσταντίνου και τη λίστα Λαγκάρντ. Θα τους γνωρίσουμε. Το Παρατηρητήριο τι είναι;

Γιατί, δηλαδή, το Παρατηρητήριο να μην το διορίζει, κύριε Βορίδη, κάποιος απ' έξω; Να έρθει ο κ. Φούχτελ και να πει ότι «το Παρατηρητήριο αυτό θέλω να είναι ο κ. Βορίδης, ο κύριος τάδε και ο κύριος τάδε».

Εμείς έχουμε δικαίωμα να γνωρίζουμε πώς συνιστάται αυτό το Παρατηρητήριο; Δεν το γνωρίζουμε. Ψηφίζουμε το νομοθέτημα και δεν λέτε με ποιον τρόπο θα επιλέγονται αυτοί στο Υπουργείο Εσωτερικών όπου συνιστάται Παρατηρητήριο.

Και κάτι άλλο: Το Παρατηρητήριο θα επεμβαίνει, κύριε Υπουργέ των Εσωτερικών, και σε περίπτωση που διαπιστώσει απόκλιση από τους τριμηνιαίους δημοσιονομικούς στόχους άνω του 10%, θα ενημερώνει εντός ενός μηνός από τη λήξη του τριμήνου του ΟΤΑ την αρμόδια για την εποπτεία του αρχή και το Υπουργείο Εσωτερικών, παρέχοντας οδηγίες και εισηγούμενο μεθόδους για τη διόρθωση της απόκλισης. Ο Γενικός Διευθυντής Οικονομικών Υπηρεσιών του Υπουργείου Εσωτερικών, λαμβάνοντας υπ' όψιν τις επισημάνσεις του Παρατηρητηρίου, υποδεικνύει στους ΟΤΑ τις αναγκαίες παρεμβάσεις που υποχρεωτικά πρέπει να εφαρμόσουν, ώστε να επιτευχθούν οι αναγκαίες διορθώσεις.

Καταργούν, κύριε Κουκουλόπουλε, την αυτοτέλεια των ΟΤΑ, να ή όχι; Και ξέρετε γιατί την καταργούν;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω.

Διότι σε περίπτωση μη συμμόρφωσης, κύριε Κουκουλόπουλε -σας ανέφερα προηγουμένως ως επιτυχημένο δήμαρχο- προς τα οριζόμενα στις ανωτέρω παραγράφους, οι υπάιτιοι υπέχουν

αστική και πειθαρχική ευθύνη για σοβαρή παράβαση καθήκοντος.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Έχει αφαιρεθεί.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΑΚΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Αφαιρέθηκε αυτό.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Έχει αφαιρεθεί; Το αφαιρώ και εγώ.

Λέω, όμως, εάν αυτό...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει παρατεταμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν κουράζεστε να ακούτε αυτόν τον ήχο; Είπα ότι θα τελειώσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Εσείς δεν κουράζεστε;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Αφήστε το εκεί.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να πω κάτι άλλο όσον αφορά το Υπουργείο Δικαιοσύνης...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Δεν σέβεστε αυτούς που περιμένουν; Ο κ. Πάντζας περιμένει υπομονετικά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΖΑΣ: Τι έκανα εγώ, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας βλέπω που περιμένετε. Είναι η σειρά σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΖΑΣ: Από τις πέντε το απόγευμα περιμένω.

Βλέπω ότι όλοι οι εκπρόσωποι των κομμάτων δεν έχουν τα ίδια δικαιώματα. Αλλιώς μιλάει ο ένας, ο ένας παίρνει τον ρόλο του άλλου...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Για την αντισυνταγματικότητα, λοιπόν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Η τήρηση του Κανονισμού, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι υπόθεση όλων μας. Δεν είναι υπόθεση του Προέδρου. Όποιος σέβεται τον Κανονισμό, σέβεται τον εαυτό του.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Κύριε Πάντζα, εξηγή ότι έχω σηκώσει χέρι κατά ειωθότα πολύ νωρίτερα, όταν ήταν ο κ. Καλαντζής και μου είπε να υπομένω για να μιλήσουν οι συνάδελφοί μας Βουλευτές. Και το έκανα και είμαι τώρα εδώ και μιλάω, μετά από τρεις ώρες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Καπερνάρο, αφήστε τον κ. Πάντζα και ολοκληρώστε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Τελειώνοντας, θα ήθελα, σας παρακαλώ πάρα πολύ, να λάβετε υπ' όψιν σας το γεγονός ότι για λογαριασμό του συναδέλφου Υπουργού Δικαιοσύνης -τον οποίο σέβομαι, αλλά δεν είναι τώρα εδώ βεβαίως για να τα ακούσει- λέμε τα εξής: Σε περίπτωση αναβολής της συζήτησης για οποιοδήποτε λόγο -μιλάω για το 105, για την αντισυνταγματικότητα που λέγαμε νωρίτερα- παύει αυτοδικαίως η ισχύς της προσωρινής διαταγής. Ο δικαστής μόνο μετά το πέρας της κατ' ουσίαν συζήτησης της αίτησης μπορεί να χορηγήσει προσωρινή διαταγή ή να παρατείνει την ισχύ της.

Στο άρθρο 691 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αυτό που άλλαξε, κύριε Υπουργέ, είναι ότι υπάρχει, εκτός αν αυτή παραταθεί από το δικαστήριο που εκδικάζει την αίτηση. Δηλαδή, το δικαστήριο αγνοείται. Το δικαστήριο φεύγει από τη μέση. Εδώ έχουμε αντισυνταγματικότητα και κατάφωρη παραβίαση του άρθρου 26 του Συντάγματος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει παρατεταμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Βεβαίως, δεν υπάρχει χρόνος. Είναι μέσα στο πλαίσιο του ευτελισμού της προσωπικότητας του Βουλευτή από τον γελοίο Κώδικα της Βουλής και τη γελοιωδέστερη συμπεριφορά σε ορισμένους Βουλευτές, όπου ακούγεται αυτός ο ήχος, ο οποίος είναι πράγματι αντιαισθητικός. Σε ορισμένους λέω, διότι σε άλλους δεν ακούγεται. Του αρέσει του κ. Μαρκογιαννάκη, ο οποίος είναι ένας καταπληκτικός διαχειριστής των πλήκτρων, σε άλλους να τα χρησιμοποιεί έτσι και σε άλλους όχι. Δικαίωμά του.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Πάντζα, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά, παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΖΑΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Κύριε Πρόεδρε, θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι την ομιλία μου την έχω προγραμματίσει να είναι το maximum εξήμισι λεπτά, σεβόμενος τον Κανονισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σέβετε τον εαυτό σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΖΑΣ: Και τον εαυτό μου. Από εκεί και πέρα, πρόσεξα ότι ο προηγούμενος συνάδελφος μίλησε εννέα λεπτά και τριάντα δευτερόλεπτα. Εγώ θα προσπαθήσω στα επτά λεπτά που μου δίδεται το δικαίωμα να ολοκληρώσω.

Ευχαριστώ πολύ.

Κυρίες και κύριοι, η αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου μιλά για διαρθρωτικές και μεταρρυθμιστικές αλλαγές, για αλλαγές που θα βάλουν τη χώρα σε τροχιά δημοσιονομικής σταθερότητας και βιωσιμότητας, για αλλαγές που θα μας οδηγήσουν στην ανάκαμψη. Μάλιστα! Λαμπρά!

Ακούστε, λοιπόν, ποιες είναι αυτές οι διαρθρωτικές αλλαγές που θα οδηγήσουν τη χώρα στην ανάκαμψη. Ακούστε το δωδεκάλογο της ντροπής. Πρώτον, η κατάργηση οργανικών θέσεων με απλή υποργική απόφαση. Δεύτερον, η κατάργηση της Δημοτικής Αστυνομίας και των σχολικών φυλάκων. Τρίτον, η απόλυση εργαζομένων με μακροχρόνιες συμβάσεις που καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Τέταρτον, η κατάργηση του αφορολόγητου ορίου με την επιβολή φόρου από το πρώτο ευρώ, κάτι που δεν ισχύε ποτέ. Πέμπτον, η επί της ουσίας φορολόγηση των ανέργων. Έκτον, η κατάργηση φορολογικών εκπτώσεων. Έβδομον, η περαιτέρω επιβάρυνση για τους ελεύθερους επαγγελματίες, μετά τον επαναπροσδιορισμό των μη εκπιπτόμενων δαπανών.

Συνεχίζω. Όγδοη διαρθρωτική αλλαγή, οι απολύσεις εκπαιδευτικών. Ένατη, η κατάργηση εκπαιδευτικών τμημάτων με μεγάλη ζήτηση στα επαγγελματικά λύκεια, όπως της Νοσηλευτικής και των Βρεφονηπιοκόμων, αλλά και άλλων πενήντα ειδικοτήτων. Δέκατη, η κινητικότητα χιλιάδων υπαλλήλων με φόντο τη διαθεσιμότητα. Ενδέκατη, το πλαφόν στις διαγνωστικές εξετάσεις, τα νοσήλια και τις φυσικοθεραπείες, με αποτέλεσμα την αυξημένη συμμετοχή του ασφαλισμένου.

Πάμε στα εργασιακά. Δωδέκατη μεταρρυθμιστική αλλαγή, η κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, με το ύψος του κατώτατου μισθού να καθορίζεται αποκλειστικά από την Κυβέρνηση ή για να είμαι πιο ακριβής, από την τρόικα. Ο κατάλογος συνεχίζει.

Δηλαδή, μας λένε εδώ οι κύριοι της συγκυβέρνησης ότι οι μεταρρυθμιστικές και διαρθρωτικές αλλαγές είναι η κατάργηση όλων των εργασιακών δικαιωμάτων, η διάλυση του κοινωνικού ιστού, ξεκινώντας από την τοπική αυτοδιοίκηση, που είναι ο πιο κοντινός προς τον πολίτη θεσμός, η επιπλέον υπερφορολόγηση των αδυνάτων, καθώς και ο μεσαίωνας στις εργασιακές σχέσεις.

Δεν μας λένε, όμως, στο νομοσχέδιο αυτό ποιοι είναι οι υπαίτιοι, ποιοι είναι αυτοί που κατέστρεψαν τη χώρα.

Φαντάζομαι ότι δεν το κάνετε, κύριοι, για να μην περιавтоλογήσετε. Εδώ σας πιάνει η σεμνότητα. Δεν σας πιάνει, όμως, καμμία σεμνότητα και καμμία ντροπή, όταν απευθύνεστε στον ελληνικό λαό και του λέτε ότι καταλαβαίνετε αυτόν που κινδυνεύει να χάσει τη δουλειά του και τον πονάτε, αλλά είστε αναγκασμένοι να διαλέξετε ανάμεσα στο κακό και στο χειρότερο, μεταξύ δηλαδή των απολύσεων και του εκτροχιασμού της χώρας, όπως πρόσφατα ακούσαμε τον κ. Χατζηδάκη σε τηλεοπτική εκπομπή. Δεν νιώθετε καμμία ντροπή, όταν υποκριτικά λέτε ότι, αν ήσασταν στην Αντιπολίτευση, θα το καταψηφίζατε, αλλά ότι τώρα δεν μπορείτε να κάνετε αλλιώς, γιατί πρέπει να στηρίξετε την Κυβέρνηση, όπως πρόσφατα ακούσαμε να δηλώνουν Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας.

Αλήθεια, πόση υποκρισία και αλαζονεία έχετε ως απόθεμα; Ποιος σας είπε ότι στο όνομα μιας δήθεν και φανταστικής ανάκαμψης μπορείτε να ισοπεδώνετε αδιάτακτα τα πάντα και τους πάντες;

Κύριε Υπουργέ, εδώ είστε; Α, δεν είστε! Δεν πειράζει.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών): Κύριε Πάντζα...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΖΑΣ: Ορίστε;

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών): Είμαι εδώ, δυστυχώς για σας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Πάντζα, αν έχετε την καλοσύνη, παρακαλώ συνεχίστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΖΑΣ: Κύριε Υπουργέ, ξέρω ότι δεν πρόκειται να σας πείσω. Εδώ δεν σας έπεισε η ίδια η τρόικα, όταν παραδέχτηκε ότι η συνταγή του μνημονίου είναι λάθος.

Θέλω, όμως, να σας πω ότι, ενώ τον κ. Μητσοτάκη τον αφήνετε ύπνο με τη δουλειά που του έχετε αναθέσει και αυτός αντί για προβατάκια μετρά τις χιλιάδες των απολυμένων για να τον πάρει ο ύπνος, με το νομοσχέδιο αυτό στρώνεται το κρεβάτι σε όλους αυτούς που είναι στα υψηλά οικονομικά στρώματα και που μέχρι χθες φοβόντουσαν ότι θα τους φορολογήσετε. Τους εύχεστε τώρα ύπνο βαθύ και ήσυχο και τους λέτε να μη φοβούνται τίποτα. Τους στέλνετε το μήνυμα ότι θα είστε πάντα εκεί δίπλα τους, να προστατεύετε τα συμφέροντά τους. Μιλώ γι' αυτούς που τα ονόματά τους είναι σε δεκάδες λίστες με καταθέσεις δισεκατομμυρίων στο εξωτερικό. Αυτοί όλοι είναι δικοί σας άνθρωποι. Αντίθετα με τους μισθωτούς, τους συνταξιούχους, τους ανέργους, τους μικρομεσαίους, που διατηρούν μια οικογενειακή επιχείρηση. Αυτοί δεν είναι οι δικοί σας άνθρωποι. Αυτοί είναι που τους έχετε στήσει στον τοίχο και τους πυροβολείτε.

Κλείνω, λέγοντας ότι με αυτό το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα λέτε ότι όλα αυτά γίνονται δήθεν για τη σωτηρία της πατρίδας. Δεν μας λέτε όμως κουνώντας για το ποιος κατέστρεψε αυτήν την πατρίδα. Ποιος τη χρεοκόπησε; Ποιος την πτώχευσε; Ποιος διέλυσε τη Δημόσια Διοίκηση; Ποιος έφτιαξε το κράτος που μπορούμε να το αποκαλούμε «ο κλέφας του κλέψαντος» και «ο εξαπατήσας του εξαπατηθέντος».

Ποιος ευθύνεται για τις δεκάδες οικονομικά σκάνδαλα, για τα οποία κανείς δεν πήγε φυλακή και κανείς δεν επέστρεψε τα κλεμμένα; Πρόκειται για σκάνδαλα τα οποία κουκουλώσατε μέσα και έξω από τη Βουλή. Θα σας πω, λοιπόν, εγώ ποιος ευθύνεται. Εσείς, κύριοι του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, που κυβερνήσατε τον τόπο αυτά τα χρόνια.

Όμως, δεν πάει άλλο. Πρέπει να φύγετε, κύριοι. Φτάνει πια! Δεν μπορεί να συνεχίσετε αυτήν την τακτική. Πρέπει να καταλάβετε ότι αυτές οι χιλιάδες άνθρωποι που περικυκλώνουν τη Βουλή έμειναν χωρίς δουλειά, χωρίς στον ήλιο μοίρα και δεν μπορούν πλέον να επιζήσουν. Τους στερείτε το δικαίωμα της ζωής τους. Αυτό να κοιτάξετε. Αυτό, για να δείτε πού έχετε οδηγήσει αυτήν τη χώρα. Μετά λέτε ότι λειτουργείτε για τη σωτηρία της πατρίδας. Για ποια σωτηρία λειτουργείτε, όταν εσείς οι ίδιοι έχετε παραχωρήσει μέρος της εθνικής ανεξαρτησίας στη κ. Μέρκελ, στον κ. Σόιμπλε και στο Δ' Ράιχ.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τν λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Γάκης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Στην αναφορά μου, επί της αρχής θα αποφύγω την αναφορά σε συγκεκριμένα μέτρα που περιλαμβάνει το πολυνομοσχέδιο. Εξάλλου, ο εισηγητής μας κ. Τσακαλώτος, αλλά και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος κ. Λαφαζάνης ήταν πολύ αναλυτικοί και πολύ κατανοητοί.

Θα προσπαθήσω, όμως, να διερευνήσω τις πολιτικές, τις κοινωνικές και τις εργασιακές συνέπειες που θα έχει το νομοσχέδιο. Θα αναζητήσω αυτά που δεν αναφέρει, αλλά που είναι η κύρια στόχευση του. Κύρια στόχευση του είναι η κατεδάφιση του κοινωνικού ιστού και η αποθέωση της υποτέλειας.

Κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε σε μια περίοδο όπου προωθείται συστηματικά μια λογική διχασμών, που έχει ως αποτέλεσμα την αποδόμηση των κοινωνικών συμπεριφορών. Υπάρχει μία διαρκής προσπάθεια ρήξης του κοινωνικού ιστού, δηλαδή, ρήξη των κοινωνικών θεσμών. Αυτό σημαίνει να είμαστε μαζί, να εργαζόμαστε μαζί, να εκφραζόμαστε μαζί, αυτό δηλαδή, που συνιστά την κοινωνία, το «μαζί».

Προωθείται συστηματικά από την Κυβέρνησή σας και με το νομοσχέδιο το οποίο σήμερα συζητάμε, διχασμός και χρησιμοποίηση της μίας κοινωνικής ομάδας εναντίον της άλλης, στο όνομα της σωτηρίας -τάχα- της χώρας, την οποία φέρνεται σε αντιπαράθεση με τους ανθρώπους, με τους πολίτες της, με στόχο να καταπνίξετε οποιαδήποτε κοινωνική αντίδρασή τους. Στην προσπάθειά σας αυτήν έχετε επιστρατεύσει τα καθ' όλα πρόθυμα ιδιω-

τικά Μέσα Ενημέρωσης, που ακολουθούν μία λογική απόκρυψης και παραμόρφωσης της πραγματικότητας, ευθυγραμμισμένα με τις κοινωνικές και πολιτικές επιλογές της εξουσίας και που στοχεύουν στην «απονέυρωση» της κοινωνίας.

Ανάχωμα σε αυτήν την προσπάθεια είναι η ελπιδοφόρα και πολύ σημαντική επίμονη αγонία του λαού να ξαναφτιάξει την κοινωνία από τα ερείπια που έχετε δημιουργήσει, να ξαναφτιάξει αυτό που χτυπήθηκε και χτυπιέται εξαιρετικά βίαια τον τελευταίο καιρό και είναι οι κοινωνικοί θεσμοί και η κοινωνική συνοχή.

Δίνει σήμερα ο λαός με την αντίδρασή του μία απάντηση στο «ο καθένας μόνος του στον καναπέ μπροστά στην τηλεόραση», που θέλετε να επιβάλλετε.

Για πολλοστή φορά η Κυβέρνηση –τρίκομματική παλαιότερα, δικομματική σήμερα, σε μεγαλύτερο βαθμό υποταγμένη στο ευαγγέλιο της τρόικας- έρχεται να ρυθμίσει μνημονιακές επιταγές, με αυθαιρεσία και με αυταρχισμό απέναντι στην κοινωνία.

Υιοθετείτε το νεοφιλελεύθερο μοντέλο της κυρίαρχης τάξης, της πολιτικής τύπου «σοκ και δόος», από τα μέτρα ισοπέδωσης του κοινωνικού ιστού και από την πολιτική αναλγησία της Κυβέρνησής σας.

Προτάσσετε το επικοινωνιακό κυβερνητικό συμφέρον στο όνομα των αποφάσεων που έχουν επιβληθεί από τους δανειστές της χώρας μας και το διεθνές κεφάλαιο.

Αντιδράτε επιδεικτικά σε κάθε προσπάθεια δημοκρατικού διαλόγου και ορθολογικών λύσεων, επιλέγοντας τη λογική του μονόδρομου. Υπηρετείτε τα συμφέροντα των λίγων και εκλεκτών απέναντι στο κοινό συλλογικό και δημόσιο συμφέρον των πολλών και κοινωνικά αδύνατων.

Έρχεστε και νομοθετείτε με ένα πολυνομοσχέδιο «σκούπα» των οικονομικών και φορολογικών αντοχών των πολιτών, των κοινωνικών και εργασιακών δικαιωμάτων που έχουν απομείνει.

Πρόκειται για ένα νομοσχέδιο «σκούπα» χιλιάδων εργαζομένων σε φορείς του δημοσίου, για ένα νομοσχέδιο «σκούπα» της αξιοπρέπειας των εργαζομένων, των καθηγητών, των υπαλλήλων στους ΟΤΑ, όλων των πολιτών. Πρόκειται, ακόμη, για ένα νομοσχέδιο κατεδάφισης του κράτους και των λειτουργιών του και, το χειρότερο, πρόκειται για ένα εργαλείο κοινωνικής ισοπέδωσης στο όνομα του δήθεν εκσυγχρονισμού του.

Αφήσατε το κράτος τα τρία τελευταία χρόνια να λειτουργεί, χωρίς τη στρατηγική εξόδου από την κρίση χωρίς τη δυνατότητα να υπηρετεί την κοινωνία και την αναδιοργάνωση της οικονομίας, λέγοντας ταυτόχρονα, με περισσή υποκρισία, ότι δεν υπάρχουν άλλα περιθώρια για άλλες ανθρωποθυσίες, κάνοντας ακριβώς το αντίθετο. Αυτό το γνωρίζουν καλά οι άνεργοι, οι νέοι που μεταναστεύουν, οι χρεοκοπημένοι μικροεπιχειρηματίες, τα χιλιάδες νοικοκυριά χωρίς εισόδημα, οι δάσκαλοι και οι υπάλληλοι των ΟΤΑ που πετάνε βορά στον «τροικανό Άδη».

Για εσάς το δημόσιο ταυτίζεται με το ρουσφέτι. Υπηρετείτε το ρουσφέτι. Για εμάς, το δημόσιο αποτελεί αναπτυξιακό εργαλείο με θεσμούς στραμμένους προς την κοινωνία.

Κεντρική ιδέα της πολιτικής σας είναι η θυσία της κοινωνίας για την ικανοποίηση των τρoικανών εντολών, που στοχεύουν στην οικονομική κατάκτηση της χώρας. Κεντρική ιδέα της πολιτικής μας είναι η αξιοπρέπεια της κοινωνίας και η υπεράσπιση της εθνικής υπερηφάνειας. Δεν είμαστε «μετανοούμενες Μαγδαληνές», όπως ο Πρωθυπουργός.

Κύριοι συνάδελφοι, εμείς οι πολιτικοί έχουμε ευθύνη να μην αφήσουμε να πεθάνει η πολιτική, γιατί μαζί της θα πεθάνει ό,τι θεσμικό έχει κτιστεί μέχρι σήμερα και η ίδια η κοινωνία θα μείνει μετέωρη.

Κύριοι Υπουργοί, θα σας πρότεινα να κλείσετε τα χαρτιά σας. Μέσα στις άσπρες σελίδες που έχετε μπροστά σας υπάρχουν αριθμοί χωρίς ψυχή. Ανοίξτε τα μάτια σας να δείτε την αγανάκτηση και τα αδιέξοδα της κοινωνίας. Ανοίξτε τα αφτιά σας να ακούσετε το βουβό κλάμα των καθηγητών, των σχολικών φυλάκων και των δημοτικών αστυνόμων σήμερα. Ανοίξτε την καρδιά σας να αγκαλιάσει τα ορθάνοικτα μάτια των παιδιών που κοιτάνε τα άδεια χέρια των γονιών τους. Ελπίζω ότι θα σας έχει απομείνει κενός χώρος.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Τσούκαλης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά τη σαφέστατη τοποθέτηση του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας κ. Βορίδη, κατέστη σαφέστατο στην Αίθουσα ότι οι μεταρρυθμίσεις δεν είναι ουδέτερες, ότι οι μεταρρυθμίσεις έχουν πρόσημο, ότι οι μεταρρυθμίσεις εντάσσονται στα ιδεολογικοπολιτικά προτάγματα κάθε σχολής και κάθε άποψης.

Είναι σαφές, λοιπόν, ότι είναι άλλο μια μεταρρύθμιση που στηρίζεται πάνω σε αυτό το οποίο αναφέρθηκε και αυτό το οποίο αποδέχτηκε ο κ. Βορίδης, πως ό,τι περισσεύει από τον ιδιωτικό τομέα το υλοποιεί ο δημόσιος. Όταν, δηλαδή, έχεις πρώτη και κυρίαρχη ιδεολογικοπολιτική επιλογή τον ιδιωτικό τομέα και συμπλήρωμα το δημόσιο. Είναι άλλο εάν θεωρείς τον πολιτισμό ή την υγεία ή την παιδεία αποκλειστικό εμπόρευμα και είναι άλλο αν θεωρείς, για παράδειγμα, ότι η Δημόσια Διοίκηση πρέπει να είναι υποταγμένη στις βασικές ιδεολογικές πολιτικές. Και αυτό απευθύνεται βεβαίως και στο άλλο κόμμα της συγκυβέρνησης, αναφέρομαι στο ΠΑΣΟΚ, το οποίο καλείται να συναποφασίσει και να υλοποιήσει επιλογές.

Ο κ. Βορίδης ανέφερε ότι οι ρυθμίσεις του συγκεκριμένου νομοσχεδίου μπορούν να στηριχθούν και αυτοτελώς. Μπορούν να στηριχθούν ως τέτοιες, δηλαδή ως μεταρρυθμίσεις, και ότι δεν είναι το προαπαιτούμενο, αυτό που οδηγεί πολλούς Βουλευτές της Συμπόλιτευσης να ψηφίσουν το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Και προσάφησε να αιτιολογήσει αυτή του την αναφορά, αυτή του τη θέση, επιτρέψτε μου να πω, με πάρα πολύ μετέωρα επιχειρήματα.

Είναι προφανές ότι καμμία από τις συγκεκριμένες ρυθμίσεις δεν μπορεί να στηριχθεί αυτοτελώς. Και καλούμαστε εμείς τώρα ως Δημοκρατική Αριστερά - όντας εκτός της Κυβέρνησης- να αποδείξουμε ότι η τοποθέτησή μας απέναντι σ' αυτές τις ρυθμίσεις δεν έχει να κάνει με το γεγονός της αποχώρησής μας από την Κυβέρνηση, αλλά ότι είναι το αποτέλεσμα του λόγου που μας οδήγησε να διαχωρίσουμε τη θέση μας από την Κυβέρνηση. Παράδειγμα είναι το φορολογικό.

Είναι κοινή ομολογία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το συγκεκριμένο φορολογικό νομοσχέδιο δεν είναι φορολογική μεταρρύθμιση. Δεν είναι αυτό το οποίο επιζητούσαμε από την πρώτη στιγμή της πρώτης συγκυβέρνησης το φορολογικό σύστημα.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η φορολογική μεταρρύθμιση, το φορολογικό σύστημα εξακολουθεί να είναι η μεγάλη εκκρεμότητα της χώρας. Και το φορολογικό σύστημα είναι το πρώτο στην ατζέντα των απαιτήσεων της τρόικας. Προσέξτε! Είναι το πρώτο στις απαιτήσεις της τρόικας. Πλην όμως, οι επιφορτισμένοι να υλοποιήσουν αυτήν τη μεγάλη μεταρρύθμιση, αυτό το μεγάλο σχέδιο βρίσκονται στο απυρόβλητο και των Μέσων Ενημέρωσης, αλλά και άλλων παραγόντων.

Ερώτηση: Γι' αυτήν την εκκρεμότητα ευθύνονταν ο κ. Μανιτάκης και ο κ. Ρουπακιάς; Η απάντηση είναι αυτονόητη, δηλαδή ότι δεν είναι αυτοί οι υπεύθυνοι.

Όταν, λοιπόν, ψηφιζόταν το πανομοιότυπο σχεδόν νομοσχέδιο τον Ιούνιο, θα θυμάστε όλοι πως όλοι οι εκπρόσωποι της συγκυβέρνησης τρέχαμε στα διάφορα πάνελ και, απολογούμενοι στους πολίτες, τους λέγαμε να μην ανησυχούν, γιατί όλες οι αδικίες και όλες οι εκκρεμότητες θα λυνόντουσαν στο νομοσχέδιο-πανόκλει, για το οποίο μάλιστα εμείς ως Δημοκρατική Αριστερά λέγαμε να μην έρθει τον Μάιο, αλλά τον Μάρτιο. Φτάσαμε τον Ιούνιο και έρχεται το ίδιο νομοσχέδιο.

Δεν χρειάζεται να σας αναφέρω τι περιγράφει η Έκθεση Εκτίμησης Συνεπειών του συγκεκριμένου νομοσχεδίου. Λέει ότι οσονούπω θα έρθει ο Κώδικας Φορολογικών Διαδικασιών και όλα τα υπόλοιπα θα λυθούν το Σεπτέμβριο. Αυτό το νομοσχέδιο δεν στηρίζεται αυτοτελώς. Στηρίζεται μόνο ως προαπαιτούμενο. Αυτή είναι η διαφορά. Και μήπως αυτό το νομοσχέδιο τώρα που έρχεται, σ' αυτήν τη συγκυρία, λύνει το τεράστιο πρόβλημα της χώρας;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα είδαν το φως της δη-

μοσιότητας κάποια στοιχεία -τα οποία τα γνωρίζαμε εδώ τις τελευταίες μέρες- σε σχέση με την πορεία των εσόδων. Και δεν είναι απλώς το λογιστικό κομμάτι, δηλαδή ότι ουσιαστικά κινούμαστε εκτός πλαισίου, αλλά το κομμάτι που έχει σχέση με την ικανότητα ανάγνωσης που έχει ο καθένας, προκειμένου να δει πίσω από αυτά τα αποτελέσματα, όπως ποια είναι η κατάσταση της κοινωνίας.

Μήπως δεν λέγαμε όλοι -και εμείς ως Δημοκρατική Αριστερά- ότι είναι πολύ στενόχωρη η ρύθμιση που ουσιαστικά διαπραγματευθήκαμε σε σχέση με τη ρύθμιση των παλαιότερων οφειλών; Δεν λέγαμε ότι είναι παράλογο να είναι προϋπόθεση για τη ρύθμιση το να είναι κάποιος τακτοποιημένος το 2013; Παράλογο ήταν! Μπορέσαμε να πείσουμε την τρόικα ότι αυτό το παράλογο θα το βρούμε μπροστά μας;

Τώρα λοιπόν, κύριε Υφυπουργέ, πληροφορούμαι ότι η Κυβέρνηση τρέχει να αποδείξει το παράλογο, γιατί συνειδητοποιήσε ξαφνικά ότι οι Έλληνες φορολογούμενοι πολίτες δεν έγιναν ξαφνικά μέλη του κινήματος «Δεν πληρώνω», αλλά ότι δεν μπορούν πλέον να πληρώσουν. Ξέρετε ποια είναι η κατάσταση στους πλέον ανύποπτους πολίτες που έλαβαν το εκκαθαριστικό τους -όσοι το έλαβαν- αυτές τις μέρες; Η πραγματική απόγνωση, γιατί δεν έχουν να πληρώσουν. Και δεν θα πληρώσουν και τα υπόλοιπα οκτώ εκκαθαριστικά που θα έρθουν το αμέσως επόμενο χρονικό διάστημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτά τα λέω και τα λέμε ως Δημοκρατική Αριστερά από την αγωνία επιτυχίας του προγράμματος εξόδου της χώρας από την κρίση, από την αγωνία που έχουμε, καθώς βλέπουμε ότι αυτό το πρόγραμμα δεν βγαίνει, ότι αυτό το πρόγραμμα θα πρέπει να το δούμε ρεαλιστικά, θα πρέπει να το δούμε από την πλευρά της διατήρησης της κοινωνικής συνοχής. Δεν βγαίνει! Και έχουμε τώρα αυτό το φορολογικό νομοσχέδιο, για το οποίο λέμε ότι θα αντιμετωπίσει όλες τις παθογένειες. Ε, δεν γίνεται!

Αποτελεί κοινή πεποίθηση όλων ότι αυτό το φορολογικό νομοσχέδιο δημιουργεί φορολογούμενους πολίτες πολλών ταχυτήτων! Πολίτες με ίδιες προϋποθέσεις και ίδια εισοδήματα φορολογούνται διαφορετικά. Αυτό θεωρείται δεδομένο.

Το ίδιο γίνεται και με τη μεταχείριση των ελεύθερων επαγγελματιών. Δεν πρέπει να πούμε κάποια στιγμή εδώ ότι υπάρχει ένα απόλυτο προλεταριάτο στους ελεύθερους επαγγελματίες, στους γιατρούς, στους μηχανικούς, στους δικηγόρους;

Δεν είναι μόνο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι άνεργοι του ιδιωτικού τομέα, αυτοί οι οποίοι είναι καταγεγραμμένοι και τους οποίους γνωρίζουμε, αλλά είναι και οι δεκάδες χιλιάδες άνεργοι, οι οποίοι βρίσκονται πίσω από τον παλιό επίσημο τίτλο του δικηγόρου, του μηχανικού, του γιατρού, των ελεύθερων επαγγελματιών. Αυτά δεν τα γνωρίζουμε.

Για να δούμε, λοιπόν, το μεταρρυθμιστικό οίστρο. Καταργούνται ειδικότητες στα ΕΠΑΛ. Και σήμερα πληροφορούμαστε ότι η πείση του ΠΑΣΟΚ, λέει, απέδωσε και έρχεται προς συζήτηση αμέσως την επόμενη εβδομάδα το πολυαναμενόμενο νομοσχέδιο για την αναδιάρθρωση της επαγγελματικής εκπαίδευσης. Πώς θα έπρεπε να έρθει; Έτσι όπως έρχεται και έτσι όπως γίνονται τα πράγματα;

Η Δημοκρατική Αριστερά έχει πλήρη θέση και πλήρες νομοσχέδιο για την επαγγελματική εκπαίδευση. Μόνο που κάναμε ένα λάθος. Πιστοί στη διατήρηση της πολιτικής ομαλότητας, λέγαμε ότι δεν θα το καταθέσουμε ξεχωριστά στη Βουλή ως δικό μας νομοσχέδιο και ότι θα περιμέναμε την πρωτοβουλία της Κυβέρνησης. Όμως, δεν έγινε. Πρώτα, λοιπόν, καταργούμε τις θέσεις και μετά φέρνουμε εσπευσμένως το νομοσχέδιο. Αποτελεί αυτό μεταρρύθμιση; Προφανώς και όχι. Είναι μεταρρύθμιση η κατάργηση της Δημοτικής Αστυνομίας;

Να σας πω εγώ τι θα ήταν μεταρρύθμιση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Μεταρρύθμιση θα ήταν να αποφασίσουμε να έρθει ένα νομοσχέδιο αποκέντρωσης αρμοδιοτήτων της Αστυνομίας. Μεταρρύθμιση, δηλαδή, θα ήταν να αποφασίσουμε να κάνουμε ό,τι συμβαίνει σε πολλές χώρες του κόσμου, όπου η τοπική αυτοδιοίκηση με τα όργανα της έχει αποφασιστική αρμοδιότητα στη λειτουργία της Αστυνομίας και μάλιστα όχι μόνο σε τοπικό, αλλά σε γενικότερο επίπεδο. Θα έπρεπε, δηλαδή, να δούμε την απο-

κεντρωμένη λειτουργία της Αστυνομίας.

Όσον αφορά τον ΕΟΠΥΥ, μίλησε προηγουμένως ο κ. Γεωργιάδης. Δεν είναι τώρα, βέβαια, παρών. Μπορείτε να μου πείτε αν υπάρχει εκτίμηση συνεπειών από την εφαρμογή του clawback; Υπάρχει η εκτίμηση κάποιων που γνωρίζουν ότι η εφαρμογή του clawback θα επιφέρει...

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Οι ψηφοφόροι σας ξέρουν τι είναι το clawback;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Δεν θα το καταλάβουν.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Αυτόματη επιστροφή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ να μη διακόπτουμε!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Η εφαρμογή του clawback θα οδηγήσει τουλάχιστον τριάντα χιλιάδες στην ανεργία. Είναι μεταρρύθμιση ο τρόπος που εφαρμόζεται;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θέμα ΕΡΤ -και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- επειδή αφήσαμε, λοιπόν, την ΕΡΤ στο επίπεδο απλώς και μόνο της μαύρης θόνης και στην απόλυση κάποιων υπαλλήλων. Η έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου για το νομοσχέδιο προβλέπει κόστος αποζημιώσεων 120 εκατομμύρια. Αυτό πρέπει να το γνωρίζουν. Συγχρόνως προβλέπει έσοδα από το φόρο πολυτελείας 140 εκατομμύρια. Δηλαδή το συνολικό όφελος από όλο το νομοσχέδιο είναι 28 εκατομμύρια. Έχει υπολογιστεί ποια είναι η απώλεια της ΕΡΤ, τα διαφυγόντα, η θετική και αποθετική ζημία από την καθυστέρηση λειτουργίας της ΕΡΤ; Εγώ αυθαίρετα λέω πως είναι από 150 έως 300 εκατομμύρια. Ξέρετε πόσο είναι το ισοδύναμο για την εφαρμογή του ΦΠΑ στην εστίαση από 1^{ης} Ιουνίου; Περίπου 100 εκατομμύρια απ'ότι έχει υπολογιστεί. Ισοδύναμο, λοιπόν, υπάρχουν.

Άφησα επίτηδες εντελώς ασχολίαστη την υπόθεση της Δημόσιας Διοίκησης, διότι επιφυλάσσομαι να τοποθετηθώ αύριο μετά την τοποθέτηση του κ. Μανιτάκη και μετά τις πρόσφατες δηλώσεις που έκανε σε σχέση με τι παρέλαβε, ποια ήταν η κατάσταση στο Υπουργείο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει ο κ. Γελαλής, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Παίρνω τον λόγο, έστω και αργά, στις 11.30' η ώρα.

Όταν ξεκίνησε αυτό το μαρτύριο των μνημονίων, είχαν παρουσιαστεί ως προαπαιτούμενο η μεταρρύθμιση και ο εκσυγχρονισμός του κράτους. Σήμερα, βέβαια, σιγά-σιγά οι μασκες πέφτουν. Βλέπουμε ότι δεν υπάρχει μεταρρύθμιση ούτε σε διοικητικό επίπεδο ούτε σε φορολογικό επίπεδο. Αντί γι' αυτήν τη μεταρρύθμιση εμφανίζονται κάποιες καινούργιες μαγικές λέξεις-κλειδιά, όπως είναι η διαθεσιμότητα, η κινητικότητα, οι απολύσεις, αλλά βέβαια πάνω απ' όλα νέοι και παλιοί φόροι.

Οι παράπλευρες απώλειες, βέβαια, γίνονται ορατές σε όλη την κοινωνία. Βέβαια, δεν αναφέρομαι, κύριε Βορίδη, στις ανάγκες των πολλών, γιατί δεν θα μπορούσατε να τις καταλάβετε. Δεν είναι μόνο οι διατροφικές ανάγκες οι οποίες έτσι και αλλιώς έχουν εμφανιστεί στην κοινωνία. Είναι ο γείτονάς σας, κύριε Βορίδη, ο οποίος χάνει τη δουλειά του ο οποίος βγαίνει σε διαθεσιμότητα, ο οποίος δεν θα έχει να δώσει γάλα στα παιδιά του και θα είναι αύριο άνεργος. Θα προστεθεί σε αυτήν τη στρατιά των ανέργων.

Είναι οι μαθητές των τεχνικών σχολών, που τους τραβάμε το χαλί κάτω από τα πόδια που δεν ξέρω αν θα μπορέσουν να συνεχίσουν τις σπουδές τους, αφού, οι οικογένειές τους αδυνατούν να πληρώσουν τα διδάκτρα σε κάποια ιδιωτικά ΙΕΚ που έχουν ακουστεί κατά κόρον εδώ πέρα.

Είναι οι ασθενείς οι οποίοι δεν έχουν 25 ευρώ, για να μπουν στο νοσοκομείο και να πληρώσουν τα φάρμακα, τις γάζες, κ.λπ.. Είναι, βέβαια, και οι φορολογούμενοι, οι μικροεπαγγελματίες, οι οποίοι γνωρίζετε πολύ καλά ότι χρωστούν και στις τράπεζες και στην εφορία.

Αυτά τα μέτρα έχουν υπογραφεί με τα μνημόνια και, βέβαια, είναι πάρα πολύ σκληρά. Ο τρόπος με τον οποίο εφαρμόζονται σήμερα είναι ακόμη πιο σκληρός και ανάλγητος. Προχειρότητα,

οριζόντια μέτρα, απολύσεις, χωρίς καμία αξιολόγηση, ούτε καν των καταργούμενων κλάδων.

Στην πυρά οι υπάλληλοι που προσελήφθηκαν πριν από το ΑΣΕΠ. Ομολογείτε ότι μέχρι τώρα είχατε ένα πελατειακό κράτος.

Ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ αναφέρθηκε πριν σε μία τροπολογία την οποία κατέθεσε η ίδια η Κυβέρνηση. Αναφέρομαι στον αριθμό 645, που αναφερόταν στη διάθεση των αεροσκαφών και για τον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης. Ο αγαπητός συνάδελφος, ο οποίος δεν είναι εδώ, ξεχνάει ότι αυτή η τροπολογία είναι της Κυβέρνησης. Έχει την υπογραφή του Υπουργού Άμυνας και του Υπουργού Οικονομικών. Το ένα σκέλος αποσύρθηκε, αλλά παρέμεινε το δεύτερο σκέλος σε αυτήν την τροπολογία, που αναφέρεται στην επανασύσταση της Γενικής Γραμματείας Οικονομικών Σχεδιασμών και Αμυντικών Επενδύσεων.

Τι έχει αυτή η επανασύσταση; Δημιουργεί μια καινούργια δαπάνη στον κρατικό προϋπολογισμό, δηλαδή 130 χιλιάδες ευρώ, εκ των οποίων οι 73 είναι η αμοιβή του γενικού γραμματέα, ενός ακόμη δικού σας παιδιού. .

Δυόμισι χιλιάδες είναι οι καθηγητές στο δρόμο. Δέκα χιλιάδες είναι οι αναπληρωτές καθηγητές που καλύπτουν μόνιμες και πάγιες ανάγκες και ουσιαστικά έχουν απολυθεί.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Έχουν αλλάξει.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Το ένα, το πρώτο κομμάτι που αναφέρεται στα αεροπλάνα, ναι. Το δεύτερο έχει επανασυσταθεί.

ΜΕΤΑΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Και τα δύο τα πήραμε πίσω.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Και τα δύο έφυγαν.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Δεν ξέρω. Μακάρι να τα πήρατε! Το εύχομαι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Δεν είναι απαραίτητοι οι διάλογοι.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Διευκρινιστικοί είναι, κύριε Πρόεδρε.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Είκοσι χιλιάδες μαθητές που φοιτούν στα τεχνικά λύκεια χάνουν την δυνατότητα, πρώτον, να τελειώσουν και, δεύτερον, για εξεύρεση μιας εξειδικευμένης εργασίας μετά την αποφοίτησή τους. Πολλά από τα παιδιά αυτά δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα να συνεχίσουν τις σπουδές, έστω και να πληρώσουν τα χαμηλά δίδακτρα ακόμη και σε δημόσια ΙΕΚ.

Τα ίδια τα σχολεία, αφού δεν έχουν φύλακες, μένουν αφύλακτα, με όλες τις συνέπειες που θα έρθουν και θα τις δούμε αύριο, μεθαύριο.

Σχολές, όπως η «Σιβιτανίδειος», που λειτουργεί από το 1927 και παράγει, , εξαιρετικούς τεχνολόγους, κλείνει, προς όφελος κάποιων ιδιωτικών τομέων.

Με υπουργική απόφαση θα καθορίζεται ο κατώτερος μισθός από το 2017. Έως τότε, για τους νέους κάτω των είκοσι πέντε χρόνων έχουμε ένα μισθό, ο οποίος είναι στα 510 ευρώ μεικτά. Γι' αυτά τα παιδιά αναφερόμαστε σε μία μηνιαία δαπάνη για ένα πάσο μετακίνησης με τα μέσα μαζικής μεταφοράς 45 ευρώ. Τα 45 ευρώ, δηλαδή, είναι το 10% του καθαρού μηνιαίου μισθού. Αυτά κάνετε.

Με αυτά τα μέτρα έχουν βγει στη Βραζιλία ένα-ένα εκατομμύριο Βραζιλιάνοι στους δρόμους και διαμαρτύρονται. Τα ίδια, βέβαια, θα έχουμε και εδώ. Τα γνωρίζετε. Έξω είναι ήδη εργαζόμενοι και αύριο θα είναι πάλι στην ίδια θέση.

Σχετικά με την υποτιθέμενη φορολογική μεταρρύθμιση, οι διατάξεις που συμπεριλήφθηκαν χαρακτηρίζονται από λάθη, παραλείψεις, προχειρότητα και άγνοια. Η ασαφής διατύπωση, η γενικότητα, η ασυμφωνία των προτεινόμενων ρυθμίσεων επισημαίνονται και στην έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής. Έχετε υπερφορολογήσει τους μισθωτούς, τους συνταξιούχους και τα χαμηλά εισοδήματα, σε βαθμό που η έννοια της φορολογικής δικαιοσύνης έχει μετατραπεί σε συνώνυμο της φορολογικής βαρβαρότητας.

Στραγγιζόνται οικονομικά τα νοικοκυριά, οι ελεύθεροι επαγγελματίες και οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Οι αγρότες, όμως, και οι περιστασιακά απασχολούμενοι φορολογούνται από το πρώτο ευρώ με 13%. Το ίδιο ισχύει πλέον για τους αγροτικούς συνεταιρισμούς, οι οποίοι φορολογούνται για τα έσοδα, ακόμη και γι' αυτά που αναφέρονται στο σκοπό τους, στο καταστατικό, και τα οποία μέχρι τώρα ήταν αφορολόγητα. Αυτά τα μέτρα δεί-

χνουν τον ταξικό χαρακτήρα των επιλογών της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας και, βέβαια, εξυπηρετούν συμφέροντα της οικονομικής ολιγαρχίας και του μεγάλου κεφαλαίου που κυβερνούν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Αυτή η εξυπηρέτηση των συμφερόντων φαίνεται και από το ξεπούλημα του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου στη Eurobank, μία τράπεζα η οποία έχει ανακεφαλαιοποιηθεί με 100% χρήματα του δημοσίου.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Δεν είναι έτσι.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Δεν πάει, βέβαια, στην Εθνική Τράπεζα, γιατί η Εθνική Τράπεζα έχει διοικητικό συμβούλιο το οποίο είναι διορισμένο από την Κυβέρνηση και αύριο-μεθαύριο μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως πυλώνας ανάπτυξης του πιστωτικού συστήματος. Πάει στη Eurobank και μάλιστα με τις εντολές της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δεν σας συμφέρει, κύριε Τζαμπτή, αλλά εγώ θα σας τα πω.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Μα δεν είναι έτσι. Έχει και ιδιώτες η Eurobank.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Έτσι είναι. Έτσι είναι, κύριε Τζαμπτή. Έτσι ακριβώς είναι.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Δεν είναι έτσι.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Έτσι είναι, πώς να το κάνουμε τώρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ναι, αλλά να μη γίνονται διάλογοι, διότι καθυστερείτε, κύριοι συνάδελφοι.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Βέβαια, για να τελειώσω με αυτό, έχουμε κι ένα πρόβλημα με το ΤΧΣ. Τα μέλη του αμείβονται με 4.000 - 4.500 ευρώ και ο πρόεδρος με 29.000 - 30.000 ευρώ αυτών την εποχή. Και προτείνετε να μην έχουν καμμία ευθύνη, ούτε ποινική ούτε αστική. Μετά από πιέσεις, βέβαια, το αλλάξατε αυτό και έχουν μόνο αστική ευθύνη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Είναι ένα φορολογικό νομοσχέδιο άδικο, αναποτελεσματικό, αναξιόπιστο και αντιαναπτυξιακό. Δεν θα το ψηφίσουμε. Δεν θα το στηρίξουμε. Θα είμαστε απέναντι σε αυτό το νομοσχέδιο και θα το πολεμήσουμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Κουκούτσης, Βουλευτής της Χρυσής Αυγής.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Βορίδη, μας συγχέετε με τον ΣΥΡΙΖΑ γιατί εμείς λέμε για τις ανάγκες των πολλών Ελλήνων.

Ποτέ στην ιστορία κάποιου λαού δεν βρέθηκαν τόσο μικροί ηγήτορες να κυβερνήσουν μία χώρα. Ποτέ, όμως, δεν συνέβη κι ένας λαός να είναι τόσο αδύναμος να αντιδράσει. Κομματοκρατία, συναλλαγή, ιδιοτέλεια, στρουθοκαμηλισμός, διαφθορά, έλλειψη ηθικών αξιών, φτώχεια, Αλβανοί που μπαينوβγαίνουν στη χώρα μας με καλάζνικοφ, ισλαμιστές, λαθρομετανάστες, ξεχαρβαλωμένο δημόσιο, βαρυνοίτες. Όλα αυτά συνθέτουν μια Ελλάδα που ξεπουλιέται, μια Ελλάδα που ξεριζώνεται.

Ο Έλληνας ανέχτηκε τη συναλλαγή, ανέχτηκε την ασυδοσία και την εξέλαβε ως δημοκρατία. Είδαμε το τι σημαίνει συνδικαλισμός στη χώρα, το χάλι έξω στην Πλατεία Συντάγματος. Αυτός είναι ο ελληνικός λαός που διαμαρτύρεται; Γι' αυτό απαξιώθηκε από την Αριστερά το συνδικαλιστικό κίνημα. Οι μισοί έγιναν Βουλευτές και οι άλλοι μισοί Υπουργοί.

Δεν πειράζει. Εμείς θα κάνουμε αυτό που πρέπει για τον λαό, έστω και χωρίς το λαό. Γιατί τελικά, όπως φάνηκε, ο λαός δεν έχει ανάγκη από εξουσία. Ο λαός έχει ανάγκη από ιδέες, από πίστη και από ηγέτες που θα τον πιάσουν μπροστά.

Ο κ. Παφίλης είπε ότι ο Καραμανλής έκανε τη ΔΕΗ, έκανε το ένα, έκανε το άλλο. Λάθος κάνει. Νωρίτερα είχαν γίνει αυτά, έξι εφτά χρόνια πριν έρθει αυτός το 1974. Επίσης, είπε ότι η πλουτοκρατία πάει τα παιδιά της με λεωφορεία στα ιδιωτικά ιδρύματα. Καλά το είπε. Ξέχασε, όμως, να ρωτήσει με τι λεωφορείο πήγαινε η κόρη της κ. Παπαρήγγα.

Σήμερα, είναι πρωτοφανής η προσπάθεια εξόντωσης της ελληνικής κοινωνίας, όχι μόνο με τον «ξαφνικό» -όπως χαρακτηρίζεται στο άρθρο- «θάνατο» δώδεκα χιλιάδων υπαλλήλων, εκ των οποίων οι περισσότεροι είναι εκπαιδευτικοί, αλλά και διότι το Υπουργείο κρίνει ότι δεν χρειάζονται οι παραπάνω ειδικότητες, ανοίγοντας τον δρόμο ουσιαστικά στους ιδιώτες, ντόπιους και ξένους, επενδυτές να καλύψουν τις ανάγκες.

Κάποτε σε αυτήν εδώ τη χώρα οι γονείς των λαϊκών οικογενειών τι έλεγαν; «Ε, το παιδί μου δεν παίρνει τα γράμματα. Θα μάθει κάποια τέχνη...». Τώρα πού θα μάθει την τέχνη; Κι ενώ η κοινή λογική επιτάσσει να επενδύει ένα κράτος στις μελλοντικές γενεές, σήμερα μιλάμε για ακόμα μεγαλύτερη συρρίκνωση της δημόσιας παιδείας.

Εδώ μας εμφανίστηκε και ένα άρθρο, το 108, με μία διάταξη της επαράτου διακυβερνήσεως της 21^{ης} Απριλίου του 1967 που έθετε ένα πλαφόν. Υπάρχει κάποια συναλλαγή με τους συνδικαλιστές της ΕΡΤ; Είναι ποτέ δυνατόν να υπάρχει ένα πλαφόν 40 εκατομμυρίων ευρώ και να το κάνουμε 120 εκατομμύρια ευρώ; Τι είναι αυτοί; Πονηρούληδες; Και την ίδια στιγμή ο Αρχηγός ΓΕΕΘΑ παίρνει 1.800 ευρώ, οι αξιωματικοί λιμοκτονούν, οι αστυνομικοί δεν έχουν να ζήσουν τις οικογένειές τους; Τι συμβαίνει εδώ; Υπάρχει κάτι πονηρό; Για πείτε μας από τη συγκυβέρνηση, ο κ. Καψής τι έχει στο μυαλό του; Τι παίζει ο κ. Καψής αυτή τη στιγμή με τους συνδικαλιστές της ΕΡΤ;

Ο ελληνικός λαός στην κατάσταση που είναι σήμερα δεν έχει την πολυτέλεια να ακούει όμορφα λόγια του σπλ ΣΥΡΙΖΑ, «α, θα έρθουμε εμείς και θα σας κάνουμε να παίρνετε 800 ευρώ σε μια νύχτα». Όχι. Εμείς λέμε την αλήθεια στον κόσμο. Για να έρθει στα ίσα της -για να το πω έτσι απλοϊκά- η χώρα αυτή, θέλει αγώνα, θέλει αίμα και ιδρώτα, θέλει πίκρες. Θα φτάσουμε, όμως, να έχουμε ξανά αξιοπρέπεια. Άλλωστε, εμείς οι Έλληνες εθνικιστές το έχουμε μάθει. Πάντα στάχτη αναλαμβάναμε αυτήν τη χώρα και πάντα τη φέραμε μπροστά.

Αποφεύγουμε συζητήσεις για τη δραχμή. Έχουμε πάρα πολύ μεγάλη αγάπη για το ευρώ, λες και τον Έλληνα απλό πολίτη τον απασχολεί η ταμπέλα και όχι το περιεχόμενο της πολιτικής. Έτσι, λοιπόν, θα έλεγε κανείς ότι μια ενδεχόμενη κυβέρνηση που θα προκύψει, θα έχει αριστερό προσώπιο, αλλά θα συνεχίσει την ίδια μνημονιακή πολιτική.

Το συμπέρασμα που βγαίνει είναι το εξής: Ή ο ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορεί να διαχειριστεί τα ποσοστά του ή δεν έχει τη δύναμη ούτε σχέδιο διακυβέρνησης ή κάτι πάρα πολύ απλό, μάλλον δεν θέλει να κυβερνήσει.

Είναι μεγάλο το πλήγμα στα εργασιακά δικαιώματα. Και το εναπομείναν κράτος πρόνοιας μηδενίζεται. Και ξεχωρίζει η αυξημένη παρακράτηση φόρου για μισθωτούς και συνταξιούχους μέσα από άρθρα τα οποία έχουν φορολογικό περιεχόμενο ή αναφέρονται σε θέματα του Υπουργείου Οικονομικών. Οι κρατήσεις θα είναι ακόμα μεγαλύτερες, 150 ευρώ το μήνα, ξεχωρίζει η επιβολή φορολογίας στα επιδόματα ανεργίας, εφόσον υπάρχουν άλλα εισοδήματα που υπερβαίνουν τα 10.000 ευρώ. Σύντομα θα ακολουθήσει κι άλλο φορολογικό νομοσχέδιο, που θα έχει πιο σαρωτικό περιεχόμενο.

Θα αναφερθούν εκτενέστερα και οι συνάδελφοί μου, οι συναγωνιστές μου, αργότερα στα άρθρα. Είναι λίγος ο χρόνος.

Καταδικάζονται οικογένειες να αφήσουν τα παιδιά τους στην αμάθεια και να τα στείλουν στην αγορά εργασίας χωρίς καμμία εξειδίκευση.

Επίσης, με το άνοιγμα του δικηγορικού επαγγέλματος στις πολυεθνικές θα συρρικνωθεί περαιτέρω το ήδη σημαντικά μειωμένο εισόδημα των επαγγελματιών. Για παράδειγμα, η αύξηση του αριθμού των δικηγόρων χωρίς καθόλου παραστάσεις από έξι χιλιάδες τριακόσιοι ογδόντα εννέα το 2009 έγινε οκτώμισι χιλιάδες το 2013.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οι στιγμές είναι πάρα πολύ κρίσιμες. Αφήστε την πίστη στην ιδεολογία της βουλευτικής καρέκλας. Άραγε, μπορείτε να πάτε στα χωριά σας; Μπορείτε να κοιτάξετε στο πρόσωπο όλους αυτούς τους συμπατριώτες σας που λιμοκτονούν; Βαρέθηκε ο λαός. Τι ακούει συνέχεια; «Για τελευταία φορά θα ψηφίσω, μετά θα δούμε...».

Από το 1974 ιδρύθηκε στην Ελλάδα το «σύστημα της κουτά-

λας». Το ΠΑΣΟΚ το έκανε, βέβαια, ολόκληρη επιστήμη. Η Νέα Δημοκρατία το αντέγραψε ατυχεστάτα. Αν, όμως, δεν είχαν στερέψει τα δανεικά, ακόμα θα είχαμε αυτήν την κατάσταση. Ας μη γελοιάστε. Οι κομματικοί στρατοί, οι οποίοι έγιναν μπουλούκια -το καθένα με δικό του καπετάνιο εδώ μέσα- λέγεται «πολυκερματισμός του πολιτικού συστήματος».

Η Ελλάδα δεν πρέπει να πεθάνει. Και δεν θα πεθάνει. Όσοι είναι ακόμα ζωντανοί, όσοι στέκουν στα πόδια τους, όσοι δεν έχουν σκαούλια να κρύψουν στις ντουλάπες τους, όσοι είναι υπέρ μιας τιτάνιας προσπάθειας να σωθεί η χώρα, ας έρθουν εδώ μαζί μας, με τους Έλληνες εθνικιστές.

Αρνούμαστε την Ελλάδα των πολιτικάντηδων. Αρνούμαστε την Ελλάδα των ρουσφετιών. Αρνούμαστε την Ελλάδα των ναρκωτικών. Αρνούμαστε την Ελλάδα των προνομιάδων συνδικαλιστών. Αρνούμαστε την Ελλάδα των ΜΚΟ, των δήθεν ευεργετών. Αρνούμαστε την Ελλάδα του γρηγορόσημου. Αρνούμαστε την Ελλάδα των κλειστών σχολείων, την Ελλάδα των κλειστών νοσοκομείων.

Και επειδή εμείς τα λέμε με το όνομά τους, ενώ εσείς δεν τολμάτε, αρνούμαστε την Ελλάδα του Βαρδινιάννη, του Κόκκαλη, του Μαρινάκη, του Βγενόπουλου, του Μπόμπολα, του Ψυχάρη, του Μυτιληναίου! Πείτε τα με το όνομά τους. Έχετε ψυχή; Δεν μπορείτε. Αρνούμαστε την Ελλάδα των γερμένων υποβρυχίων, των χαλασμένων τανκς.

Αρνούμαστε την Ελλάδα των αγορών και των τραπεζών. Αρνούμαστε την Ελλάδα της ασυλίας, της μίζας, της «SIEMENS» και της «INTRACOM». Αρνούμαστε την Ελλάδα αυτή, γιατί είναι η δική σας Ελλάδα, ένα τερατούργημα κακίας, μίσους και αγανάκτησης απέναντι στον Έλληνα. Θα σας σταματήσουμε και θα φτιάξουμε τη δική μας Ελλάδα!

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαργιογιάννης): Τον λόγο έχει ο Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών.

Κύριε Υπουργέ, δικαιούστε δεκαοκτώ λεπτά. Θα τα εξαντλήσετε;

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών): Θα μιλήσω λιγότερο, κύριε Πρόεδρε. Περίπου δέκα λεπτά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από αυτά που ακούσαμε από τον τελευταίο ομιλητή, νομίζω ότι πρέπει να σκεφτούμε τι εννοούσε με όλα όσα έλεγε. Γιατί πρόταση δεν έκανε. Έλεγε «Δεν, δεν, δεν». Τι όμως, δεν είπε. «Δεν θέλουμε το ένα, δεν θέλουμε το άλλο, δεν θέλουμε το παράλλο». Κατήγγειλε τους πάντες και τα πάντα. Μαύρο σκοτάδι παντού. Τι, όμως, θέλει, δεν μας είπε.

Εμείς, βέβαια, ξέρουμε τι θέλει, αλλά δεν τολμάει να το πει. Δεν τολμάτε, κύριε συνάδελφε, να το πείτε. Είπατε τι δεν θέλετε. Τι θέλετε δεν μας το είπατε. Το κρύβετε. Γιατί, αν πείτε τι θέλετε, θα δείτε την απάντηση που θα πάρετε από το λαό.

Ήθελα να μιλήσω για τον κ. Τσοούκαλη. Εμείς βλέπουμε την πραγματικότητα, βλέπουμε την αλήθεια. Όχι ότι εσείς δεν τη βλέπετε. Τη βλέπετε κι εσείς. Έχετε μια διαφορετική αντίληψη, όμως. Ο καθένας από εμάς πιστεύει στη δική του αλήθεια, όπως την εκφράζει ο καθένας.

Εγώ δεν αμφισβητώ κανενός την αλήθεια. Εγώ θέλω να σας πω τη δική μου αλήθεια. Μπορεί η δική σας αλήθεια να είναι καλύτερη. Μπορεί το δικό σας πρόγραμμα να είναι καλύτερο. Να το ακούσουμε θέλουμε. Να το ακούσουμε και να δούμε πόσα απίδια πιάνει ο σάκος. Διότι εδώ μιλάμε χωρίς να πληρώνουμε τίποτα. Λέμε, λέμε, λέμε.

Άκουσα, παραδείγματος χάριν, πριν από ένα μήνα δέκα προτάσεις για την υγεία. Ήταν καταπιληκτικές προτάσεις. Τις είχε κάνει ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Τσίπρας, στο Κερατσίνι. Και ρώτησα το συνάδελφο κ. Σταθάκη εάν αυτές οι προτάσεις κοινοποιήθηκαν. Του ζήτησα να μου πει το κόστος. Όχι, δεν κοινοποιήθηκαν. Αλίμονο όταν ένα κόμμα που είναι στην Αντιπολίτευση, να μιλάει για κόστος. Γιατί, όταν κοινοποιηθούν τα πράγματα, τότε ο λαός μπορεί να αντιληφθεί ποιος λέει τη δική του αλήθεια και ποιοι λένε τη δική τους αλήθεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ που έχουμε φτάσει είμαστε αναγκασμένοι να συμπιλωθούμε με τη σκληρή πραγματικότητα. Η χώρα στο χείλος του γκρεμού εξαιτίας διαχρονικών λαθών και παραλείψεων, λαθών όλων αυτών που κυβέρνησαν τα τελευταία χρόνια. Η επιλογή που είχαμε -και που έχουμε- είναι μονόδρομος. Δεν είχαμε εμείς την πολυτέλεια να απορρίψουμε τους σκληρούς όρους των δανειστών μας.

Αντιληφθήκαμε, λοιπόν, τα δεδομένα που είχαν διαμορφωθεί στο διεθνές περιβάλλον και καλούμεθα τώρα, όσο ποτέ άλλοτε, να επιταχύνουμε τις αποφάσεις μας για να μπορέσουμε να αποδεσμευτούμε από το μνημόνιο.

Η χώρα μετά από τρία χρόνια, αλλά ιδιαίτερα το τελευταίο δωδεκάμηνο, έχει επιδείξει ότι θέλει να αλλάξει σελίδα και κάνει πράξη όλα αυτά που θα γίνουν στο τέλος ένα αναπτυξιακό σχέδιο που θα υπερβαίνει τα μνημόνια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ επιμένω να λέω ότι τη χρεοκοπία δεν την έφεραν τα μνημόνια. Την παραδοχή αυτήν οφείλουμε να την κάνουμε όλοι, αν θέλουμε να καταλαβαίνουμε τους εαυτούς μας, αν θέλουμε να ακούμε τους εαυτούς μας. Είτε αποδεχόμαστε είτε δεν αποδεχόμαστε τα μνημόνια και τις δανειακές συμβάσεις, η αλήθεια είναι αυτή. Με το δημοσιονομικό εκτροχιασμό που υπήρχε στη χώρα, δεν υπήρχε άλλος δρόμος.

Είπαν κάποιοι ότι μας έβαλαν το πιστόλι στο κεφάλι. Ναι, όταν είσαι ηττημένος, όταν πας και ζητάς δανεικά από τους σκληρούς, τότε αυτοί δεν δείχνουν έλεος. Μπορεί να μην έγιναν οι απαιτούμενες διαπραγματεύσεις, μπορεί να είναι ετεροβαρείς, μπορεί να προκαλούν παρενέργειες στην οικονομική δραστηριότητα της χώρας. Εδώ, όμως, όπου έχουμε φτάσει προέχει η χώρα. Και πρέπει να επιτύχουμε τους στόχους και να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις απεξάρτησης από τα μνημόνια. Και αυτό κάνει η Κυβέρνηση αυτή.

Είμαστε υποχρεωμένοι να υλοποιήσουμε με συνέπεια τις δεσμεύσεις και τις υποχρεώσεις μας, χωρίς ταλαντεύσεις και αναστολές. Ο ελληνικός λαός ποτέ δεν ήταν μπαταχτής. Πλήρως με αίμα τις επιλογές του. Διαφορετικά θα παλινδρομούμε στο παρελθόν και, το κυριότερο από όλα, θα πάνε χαμένες οι θυσίες του ελληνικού λαού τα τελευταία χρόνια.

Τις καταστροφικές συνέπειες όλων αυτών των παλινδρομήσεων τις γνωρίζουμε όλοι. Αυτήν τη στιγμή, όμως, δεν έχουμε την πολυτέλεια να στεκόμαστε πυροβολώντας τους υπευθύνους. Δεν αρμόζει σε κανέναν από εμάς και ιδιαίτερα στον ελληνικό λαό να κλαίει πάνω από το χυμένο γάλα. Αν εγκαταλείψουμε τις προσπάθειές μας, η χώρα θα γίνει φτερό στον άνεμο. Δεν κινδυνολογώ. Ξέρετε, διαβάζετε ξένες εφημερίδες, βλέπετε τι λέει ο διεθνής Τύπος, βλέπετε τι έγινε το τελευταίο χρονικό διάστημα στην Κύπρο.

Οι μεταρρυθμίσεις δεν είναι εισαγόμενο είδος. Αντίθετα, είναι ζωτική ανάγκη για την οικονομία μας, για τη διοίκηση, για το κράτος και την αυτοδιοίκηση. Με αυτές καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε τη μεγάλη και υπαρκτή θεσμική, πολιτική και διοικητική μας υστέρηση έναντι των προηγμένων χωρών. Με αυτές μπορούμε να ανταποκριθούμε στις νέες ανάγκες και απαιτήσεις. Με αυτές μπορούμε να θεμελιώσουμε νέες δομές στη διοίκηση και την αυτοδιοίκηση. Ας το αντιληφθούμε έστω και τώρα. Η χώρα δεν βρέθηκε στο κενό τυχαία. Η ανεπάρκεια και η αποτυχεστικότητα, σε συνδυασμό με τις στρεβλώσεις που χαρακτηρίζουν τη διοίκηση και την αυτοδιοίκηση, έφεραν τα γνωστά αδιέξοδα.

Μεγάλες οι προσπάθειες του τελευταίου μήνα της Κυβέρνησης να τα βρει με την τοπική αυτοδιοίκηση. Δεν μπορούμε, όμως, άλλο εμείς να στηρίζομαστε σε ένα υπερτροφικό κράτος, το οποίο λειτουργεί ως τροχοπέδη για την ανάπτυξη της χώρας, της κοινωνίας και των πολιτών. Οφείλουμε να επανασχεδιάσουμε βήμα - βήμα ένα καινούργιο, σύγχρονο, ευαίσθητο κοινωνικά και πολιτικά κράτος. Δεν μπορούμε να πηγαίνουμε με προαπαιτούμενα και αστερίσκους σε ό,τι κάνουμε. Δεν νοείται να διατυπώνονται ενστάσεις και αντιρρήσεις όταν επιχειρείται μία αλλαγή στον δημόσιο τομέα και στον θεσμό της περιφερειακής και τοπικής αυτοδιοίκησης.

Οι ενστάσεις αυτές θα ήταν εύλογες, θα είχαν λογική μόνο στο βαθμό που θα είχαν επαρκή, αποτελεσματική και χρηστή διοίκηση, δηλαδή, θα οδηγούσαν σε ένα καλύτερο μέλλον.

Όταν, λοιπόν, όλες αυτές οι ενστάσεις είναι κάτι που σε γυρίζει στο παρελθόν, ο ελληνικός λαός πια έφτασε σε σημείο να μην ακούει κανέναν.

Αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύει κανείς ότι δεν πρέπει να αλλάξει κάτι στις δομές της τοπικής και της περιφερειακής αυτοδιοίκησης; Πιστεύει κάποιος ότι δεν χρειάζεται εξορθολογισμός του κράτους και των δομών του;

Πιστεύω ότι σε αυτά τα ερωτήματα οι απαντήσεις είναι αυτονόητες. Αν αποδεχτούμε αυτές τις παραδοχές, μπορούμε να συζητήσουμε για τα επιμέρους ζητήματα, μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τις όποιες στρεβλώσεις υπάρχουν στις προτεινόμενες αλλαγές. Αν θέλουμε, όμως, να είμαστε συνεπείς με τον εαυτό μας και τις αρχές μας και τις διακηρύξεις μας, δεν μπορούμε παρά να συμφωνήσουμε στο αυτονόητο: με την υπάρχουσα διοίκηση και αυτοδιοίκηση δεν μπορούμε να πάμε μπροστά.

Δεν μπορούμε να εναρμονιστούμε με τις νέες ανάγκες και απαιτήσεις των καιρών. Δεν μπορούμε με συνέπεια και με υπευθυνότητα να υπηρετήσουμε τη δημοσιονομική εξυγίανση. Δεν μπορούμε να προσδοκούμε καλύτερες υπηρεσίες προς τους πολίτες, ένα καλύτερο μέλλον για τα παιδιά μας.

Η αλήθεια, η πραγματικότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι έχουμε οικοδομήσει επί πολλές δεκαετίες ένα κράτος σπάταλο, αναποτελεσματικό και κατεχόμενη πελατειακό. Ένοχοι είμαστε όλοι. Ένοχοι είναι αυτοί που είχαν την ευθύνη της διακυβέρνησης της χώρας. Και μιλώ για τα κόμματα εξουσίας, στα οποία υπήρξα κι εγώ. Μιλώ για αυτά τα κόμματα, γιατί υπηρέτησαν, ανέχθηκαν και στήριξαν μία διοίκηση αναποτελεσματική και ανεπαρκή, έχοντας ως βασικό γνώμονα την είσπραξη πολιτικού κέρδους, πελατειακού κράτους, αδιαφορώντας για το κοινωνικό κόστος που είχαν οι επιλογές αυτές.

Ένοχοι, όμως, είναι και τα άλλα κόμματα, οι συνδικαλιστικές ηγεσίες, που με την άρνηση και την αντίδρασή τους στάθηκαν εμπόδιο στη συγκρότηση ενός σύγχρονου και αποτελεσματικού κράτους.

Παγιδευμένοι όλοι μας στις στενές κομματικές και συντεχνιακές σκοπιμότητες, πλειοδοτούσαμε τις πολιτικές αντιδράσεις αδιαφορώντας για τις συνέπειες των πράξεών μας.

Θέλουμε το κοινωνικό όφελος; Θα πρέπει να απαντήσουμε. Μήπως θέλουμε να μετράμε πάντα το πολιτικό κόστος; Ήλθε η ώρα. Δεν μπορούμε να είμαστε και με τον αστυφύλακα και με τον χωροφύλακα. Κοινωνικό όφελος, λοιπόν, και όχι πολιτικό κόστος.

Το εγχείρημα της κινητικότητας και της διαθεσιμότητας στη διοίκηση και στην αυτοδιοίκηση είναι ένα πρόσκαιρο σχέδιο. Είναι λύση ανάγκης, προκειμένου να προετοιμάσουμε τις προϋποθέσεις για την επαναθεμελίωση των δομών του κράτους και της τοπικής αυτοδιοίκησης. Αρνούνται αυτό το εγχείρημα, αρνούνται αυτό το εγχείρημα και σήμερα, δεν υπηρετούμε το στόχο των μεγάλων αλλαγών που έχει ανάγκη η χώρα και η οικονομία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αντιλαμβανόμαστε ότι, πραγματικά, εμείς οι ίδιοι έχουμε επιβάλει ένα σκληρό και άδικο πρόγραμμα στην κοινωνία, στους πολίτες αυτού του κράτους. Ξέρουμε ότι αυτό το εγχείρημα έχει μεγάλες κοινωνικές παρενέργειες. Δεν είμαστε απάνθρωποι. Προσπαθούμε αυτές τις παρενέργειες να τις μετριάσουμε. Και αυτό κάνουμε σήμερα εδώ.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας ευχαριστούμε πολύ, κύριε Υπουργέ.

Κυρία Ιγγλέζη, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΙΓΓΛΕΖΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το πολυνομοσχέδιο που φέρνει με τις γνωστές αντιδημοκρατικές διαδικασίες στη Βουλή η Κυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, βλέπουμε ξανά το ίδιο έργο που παρακολουθούμε εδώ και τρία χρόνια από την αρχή της επιβολής στη χώρα μας των μνημονίων. Υπό τους εκβιασμούς της τρόικας και εξυπηρετώντας συγκεκριμένα συμφέροντα, η Κυβέρνηση επιχειρεί να καταφέρει άλλο ένα συντριπτικό πλήγμα στους εργαζόμενους και την κοινωνία συνολικά. Στέλνει στην ανεργία χιλιάδες επιπλέον εργαζόμενους για να σπάσει, όπως μας λένε, το ταμπό του των απολύσεων στον δημόσιο τομέα. Διαλύει περαιτέρω την εκπαίδευση, την υγεία, τις κοινωνικές υπηρεσίες των δήμων, ενώ

παρέχει διάφορες εξυπηρετήσεις και παραδίδει στους δανειστές και τους ημέτερους επιτηδείς τον έλεγχο κρίσιμων τομέων της χώρας. Συνεχίζει να πρωτοδοτεί την κυριαρχία του μεγάλου κεφαλαίου, που απολαμβάνει ασυλίας και σκανδαλωδών προνομίων.

Η καταστροφή των ανθρώπων και των παραγωγικών δυνάμεων της οικονομίας συνεχίζεται, συνεπώς, με αμείωτη ένταση. Η κοινωνία, όμως, έχει πλέον καταλάβει. Όλα αυτά δεν γίνονται γιατί τα προηγούμενα μνημονιακά μέτρα απέτυχαν, υπήρξαν αστοχίες ή λάθος υπολογισμοί, όπως μας λένε για να «ρίξουν στάχτη στα μάτια».

Αντίθετα, μέσω των διαδοχικών σοκ που σκηνοθετούνται, η πολιτική των μνημονίων πέτυχε ή έστω πετυχαίνει μέχρι σήμερα. Πετυχαίνει να καθυποτάξει την κοινωνία στους νεοφιλελεύθερους μονοδρόμους, να μεταβάλει τη χώρα μας σε αποικία χρέους με μειωμένη λαϊκή κυριαρχία και να εξαθλιώσει τόσο την κοινωνία μέσω των διαδοχικών σοκ, ώστε να δέχεται παθητικά κάθε εξέλιξη που μας ετοιμάζουν.

Και μας ετοιμάζουν πολλές ακόμη, καθώς τα μηνύματα που στέλνουν οι δανειστές της τρόικας είναι ότι βρισκόμαστε στα μισά του δρόμου, πως χρειάζονται πολλές ακόμη μεταρρυθμίσεις -δηλαδή πλήρης κατεδάφιση του κοινωνικού κράτους και του δημόσιου τομέα- πως πρέπει να μειωθεί περισσότερο το κόστος των ανθρώπων και των πόρων για να κερδοσκοπήσει ανεμπόδιστα το κεφάλαιο.

Η εξαρτημένη από την εύννοια των δανειστών Κυβέρνηση έχει καθήκον απλά να μεθοδεύει το πώς θα περάσει αυτό το συνολικό σχέδιο στη χώρα μας, πώς θα καθυποτάξει τις αντιστάσεις, ενώ βιάζεται να προσφέρει στους εκπροσώπους της τρόικας και τα εγχώρια συμφέροντα, από τα οποία εξαρτάται, γη και ύδωρ. Επιδιώκει μόνο να αγοράσει λίγο ακόμη πολιτικό χρόνο, ίσως μέχρι το φθινόπωρο, μετά τις γερμανικές εκλογές, που έρχονται τα επόμενα χειρότερα μέτρα.

Βέβαια, αυτή η πολιτική δεν μπορεί να περάσει παρά μόνο με καταστολή, με κατάργηση κάθε δημοκρατικού θεσμού, με αυταρχισμό. Το βλέπουμε με τις αλλεπάλληλες επιστρατεύσεις απεργιών. Το είδαμε πρόσφατα με τον «Ξαφνικό θάνατο» της ΕΡΤ. Το βλέπουμε εδώ και πολλούς μήνες στην ιδιαίτερη πατρίδα μου, στην Ιερισσό και τη Χαλκιδική, όπου, βέβαια, η καταστροφή των ανθρώπων πάει μαζί με την καταστροφή του περιβάλλοντος και συνολικά του τόπου και των δυνατοτήτων του.

Κύριοι της Κυβέρνησης, έχετε φτάσει στα άκρα. Καταστρέφετε ανθρώπινες ζωές. Άνθρωποι, που μέχρι σήμερα είχαν τη δουλειά τους και πάλευαν με τα μειωμένα τους μνημονιακά εισοδήματα να ζήσουν και να σπουδάσουν τα παιδιά τους, βρίσκονται από τη μια στιγμή στην άλλη στο δρόμο.

«Δεν θα καταστραφεί η Ελλάδα, αν απολυθούν δύο χιλιάδες διακόσιοι σχολικοί φύλακες», είπε ο κ. Μητσοτάκης.

Όχι, κύριε Μητσοτάκη, δεν θα καταστραφεί η Ελλάδα. Δύο χιλιάδες διακόσιες οικογένειες θα καταστραφούν!

Και στην πατρίδα μου ανθρώπινες ζωές καταστρέφετε. Φυλακίζετε οικογενειάρχες, χωρίς κανένα αποδεικτικό στοιχείο ενοχής, παρά μόνο την πιθανολόγηση ενός αστυνομικού. Φυλακίζετε οικογενειάρχες γιατί υπερασπίζονται το αυτονόητο, τη ζωή και την υγεία. Έχετε θέσει ένα ολόκληρο χωριό υπό καθεστώς καθημερινής πολιορκίας. Καταπατείτε κάθε νόμο, και θεσμό για να εξυπηρετήσετε τους χρυσοθήρες επενδυτές. Α, ναι, και να εξασφαλίσετε νέες θέσεις εργασίας. Μόνο που η «ELDORADO» σήμερα ανακοίνωσε την αναστολή της παραγωγής στις Σκουριές, γιατί έπεσε η τιμή του χρυσού!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

Τόσο σταθερές και σίγουρες είναι αυτές οι θέσεις εργασίας, που εξαρτώνται από την τιμή του χρυσού, που εξαρτώνται από τα διεθνή χρηματιστηριακά παιχνίδια!

Με τέτοιες επενδύσεις, κύριοι, το μόνο που είναι σίγουρο είναι η καταστροφή!

Ο ΣΥΡΙΖΑ μετά το πρόσφατο ιδρυτικό του συνέδριο, που μας έβγαλε πιο ενωμένους, πιο δυνατούς, πιο έτοιμους, θα σταθεί στο πλευρό της αγωνιζόμενης σήμερα κοινωνίας. Μαζί με τον λαό θα ανατρέψουμε αυτήν την πολιτική και θα ανοίξουμε διεξόδους δημοκρατίας και αξιοπρέπειας για το λαό και τον τόπο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει η κ. Γεροβασίλη, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η τοποθέτησή μου σήμερα θα μπορούσε να έχει τίτλο «Το χρονικό διάλυσης της τοπικής αυτοδιοίκησης», με μερικές αναγωγές στο χρονικό διάλυσης της χώρας.

Χαίρομαι που ο κ. Γρηγοράκος είναι εδώ γιατί θα μιλήσω, κυρίως, για την τοπική αυτοδιοίκηση.

Κύριοι συνάδελφοι, γίνεται μία οργανωμένη, μία συντονισμένη προσπάθεια ενάντια στο βασικό κύτταρο συμμετοχής και δημοκρατίας των Ελλήνων πολιτών, στην τοπική αυτοδιοίκηση, σχεδιασμένη εκτός των συνόρων, στη Γερμανία, και συντονισμένη εντός των συνόρων, από την Task Force, τους εντεταλμένους της Καγκελαρίου Μέρκελ, τους διάφορους Φούχτελ και Ράιχενμπαχ και κάποιους πρόθυμους πολύ δημάρχους και περιφερειάρχες μας.

Ο εκάστοτε Υπουργός Εσωτερικών είναι απλά εκτελεστικός βραχίονας των παραπάνω. Αυτός αναλαμβάνει να φέρει στη Βουλή τα νομοσχέδια διάλυσης της αυτοδιοίκησης. Και οι συνάδελφοι της Συμπολίτευσης, δυστυχώς, τα επικυρώνουν με την ψήφο τους.

Τα νομοσχέδια υπερψηφίζονται σ' αυτήν την Αίθουσα, καλύπτοντας έτσι τις απαιτήσεις των ξένων δανειστών και βυθίζοντας τη χώρα σε βαθύτερη ύφεση.

Ταυτόχρονα, κλείνουν συστηματικά τον ένα μετά τον άλλο τους δρόμους για την έξοδο από την κρίση και την ανάπτυξη.

Στο σημερινό πολυνομοσχέδιο υπάρχουν πολλές προβλέψεις που αφορούν την τοπική αυτοδιοίκηση, το Οικονομικό Παρατηρητήριο, προϋπολογισμούς και φυσικά, τις απολύσεις.

Είναι ακόμα λίγο τα κομμάτια του σχεδίου τα οποία ενώνουν το παζλ που σιγά-σιγά συναρμολογείται, αποκαλύπτοντας μια μεγάλη εικόνα, την εικόνα που ο ΣΥΡΙΖΑ είχε εξ αρχής δει, την είχε διακρίνει πίσω από τη δήθεν μεταρρύθμιση του «Καλλικράτη».

Θα ήθελα να σας πω τη μικρή ιστορία για το πώς στηθήκε το σχέδιο εξόντωσης της τοπικής αυτοδιοίκησης:

Κατ' αρχάς, στις αρχές του 2009, ο κ. Ραγκούσης με πρόσημα την ανάγκη τομών στην τοπική αυτοδιοίκηση, εφάρμοσε τις πρώτες εκτεταμένες νεοφιλελεύθερες μνημονιακές πολιτικές. Οι επιπτώσεις του «Καλλικράτη» σε οικονομικό, θεσμικό, δημοκρατικό και συμμετοχικό επίπεδο είναι πολλές. Διακόσιες σαράντα αρμοδιότητες χωρίς πόρους μεταφέρονται. Δύο μνημόνια μετά οι περικοπές θα αγγίξουν και θα ξεπεράσουν το 60%. Επιπλέον, οι κοινωνικές υπηρεσίες των δήμων συμπύσσονται, ενώ οι ελαστικές μορφές απασχόλησης γίνονται κανόνες.

Η πρώτη πράξη του έργου, που προέβλεπε απορρύθμιση και αποδιοργάνωση -ας ονομαζόταν ψευδεπίγραφα «μεταρρύθμιση»- έχει ήδη ολοκληρωθεί. Η τοπική αυτοδιοίκηση περνούσε σε φάση αστάθειας.

Στο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα θεσμοθετήσατε το Παρατηρητήριο Οικονομικής Αυτοτέλειας των ΟΤΑ. Είχαμε από τότε επισημάνει ότι πρόκειται για ουσιαστική κατάργηση της αυτοδιοίκησης και τη μετατροπή της σε μια κρατική υπηρεσία. Καταργείται ουσιαστικά τότε η αυτονομία, το αυτοδιοίκητο και παραβιάζεται για μία ακόμη φορά το Σύνταγμα. Και σήμερα ακόμα κατατέθηκε αίτηση αντισυνταγματικότητας.

Εσείς, όμως, αγαπητοί συνάδελφοι της Συμπολίτευσης, δεν επιθυμείτε διαφάνεια. Επιχειρείτε το χειροπόδαρο δέσιμο της αυτοδιοίκησης, την ασφυξία της αυτοδιοίκησης.

Στο μεσοπρόθεσμο αρχίζει για πρώτη φορά και ο χορός των απολύσεων στην τοπική αυτοδιοίκηση με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου.

Η δεύτερη πράξη του έργου έχει ολοκληρωθεί με οικονομική ασφυξία, επιτροπεία και συστηματική υποστολέχωση. Αρχίζει να κλονίζεται από τα θεμέλια η αυτοδιοίκηση.

Τώρα έρχεστε, αγαπητοί κύριοι της συγκυβέρνησης, με αυτό το πολυνομοσχέδιο και επιλέγετε τη μέθοδο του «Ξαφνικού θανάτου» για επιμέρους υπηρεσίες της. Επιλέγετε αυτήν τη μέθοδο γιατί οι άλλες -της συκοφάντησης, του κοινωνικού αυτοματισμού- έχουν φθάσει και ξεπεράσει το επιτρεπτό όριο χρήσης τους. Οι πολίτες πια καταλαβαίνουν. Δεν τρώνε το παραμύθι.

Για αρχή επιλέγεται η Δημοτική Αστυνομία και οι σχολικοί φύλακες. Φυσικά, θα ακολουθήσουν και άλλοι εργαζόμενοι στους δήμους.

Μου τηλεφωνούν -όπως και σε όλους εσάς, φυσικά- δημοτικοί αστυνομικοί, σχολικοί φύλακες, καθηγητές των ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ, οικογένειες, μαθητές -τηλεφωνούν και σε εμένα από την Άρτα, όπως και σε εσάς- οι οποίοι δεν πιστεύουν ότι τελικά τους θυσιάζετε. Δεν το πιστεύουν ακόμα και τώρα, που το βλέπουν να συντελείται.

Παρ' όλα αυτά, όμως, υπόσχεστε ότι θα απορροφήσετε τους δημοτικούς αστυνομικούς στην ΕΛΑΣ. Και εδώ έχουμε μερικά ερωτήματα: Τι από τα δύο ισχύει; Απολύετε τους δημοτικούς αστυνομικούς για να συμπληρωθεί ο αριθμός που απαιτεί η τρόικα και να την ικανοποιήσετε ή όχι; Και αφού είστε δεσμευμένοι να προχωρήσετε στις απολύσεις, πώς θα τους επαναπροσλάβετε; Ποιον από όλους προσαθείτε να κοροϊδέψετε; Σε ποιον προσπαθείτε να «ρίξετε στάχτη στα μάτια»; Στους εργαζόμενους; Στην τρόικα; Στους Βουλευτές της συγκυβέρνησης που απείλησαν κάποια στιγμή ότι μπορεί να καταψηφίσουν σχετικές διατάξεις; Μήπως σε όλους μαζί; Πάντως, σίγουρα, δεν κοροϊδεύετε εμάς. Και πιστεύω ότι τώρα πια δεν κοροϊδεύετε ούτε τον ελληνικό λαό.

Επανέρχομαι στο σχέδιο εξόντωσης που περιγράφω, γιατί τώρα είμαστε στην τρίτη πράξη του έργου, τώρα αρχίζει η ωμή φάση του έργου. Εγχώρια, ξένα συμφέροντα σε αγαστή συνεργασία με πολλούς πρόθυμους δημάρχους, περιφερειάρχες, με τις ευλογίες, την καθοδήγηση του Υπουργείου και της Κυβέρνησης, ετοιμάζουν ευρεία εκχώρηση υπηρεσιών του δήμου: αποκομιδή -διαχείριση απορριμμάτων, διαχείριση - λειτουργία συστημάτων ύδρευσης και λοιπά. Όσον αφορά τα απορρίμματα, ήδη κάποιοι περιφερειάρχες έχουν προχωρήσει.

Βεβαίως, με μια ματιά στη λίστα όλων αυτών που κατέθεσαν προσφορές, θα δείτε τα ονόματα των εθνικών μας εργολάβων να φιγουράρουν, όπως και στην ιδιωτικοποίηση της ΕΥΑΘ και ΕΥΔΑΠ, σε συνεργασία πάντα με Γερμανούς και άλλους επιχειρηματίες.

Το τι θα γίνει τώρα με τους εργαζόμενους, το ομολόγησε την προηγούμενη βδομάδα ένας ένθερμος μνημονιακός δημοσιογράφος και μεγαλοστέλεχος καναλιού. Λέει: «Γιατί δεν ιδιωτικοποιούνται φορείς του δημοσίου και στη συνέχεια να επαναπροσληφθούν οι εργαζόμενοι σε αυτούς από ιδιωτικές εταιρείες που θα αναλάβουν;». Αναρωτήθηκε.

Κυρίες και κύριοι της συγκυβέρνησης, υπάρχει κάτι που δεν είναι απολύτως σαφές; Μέχρι τότε θα κάνετε ότι δεν καταλαβαίνετε;

Βέβαια, σε αυτήν τη ζοφερή κατάσταση δημιουργούνται και κάποια «θετικά». Γίνεστε από μόνοι σας καταλύτης της ανατροπής σας. Όσο πιο ακραίες νεοφιλελεύθερες, αντιλαϊκές πολιτικές επιχειρείτε να εφαρμόσετε, τόσο πιο ριζοσπαστική θα είναι η απάντηση που θα παίρνετε από την κοινωνία. Όσο περισσότερο επιχειρείτε να παρουσιάσετε τις επιλογές σας σαν μονόδρομο, όσο και περισσότερα μονοπάτια εμείς θα ανοίγουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Μόνο που λογαριάσατε χωρίς τον λαό. Κι αν αυτό δεν το γνωρίζετε, σήμερα δεν μπορείτε να κάνετε ότι δεν το βλέπετε. Πολιτικοί σχεδιασμοί ερήμην του λαού και ενάντια στο λαό είναι πάντα καταδικασμένοι να αποτύχουν.

Κύριε Γρηγοράκο, επειδή είστε εδώ, με τις αλήθειες σας διαφωνούμε. Υπηρετούμε δύο εντελώς διαφορετικά αξιακά συστήματα και έτσι, δεν μπορούμε να έχουμε κοινό τόπο σε αυτές τις επιλογές σας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει η κ. Φωτίου, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πιστεύω ότι όλοι μας εδώ μέσα -όπως και η ελληνική κοινωνία- έχουμε πια καταλάβει ότι όλες αυτές οι απολύσεις που φέρνει το μνημόνιο αφορούν αποκλειστικά και μόνο τον αριθμό που υποσχεθήκατε

στην τρόικα, η οποία τον απαιτεί ως τιμωρία, όπως παραδέχεται ο κ. Μητσοτάκης. Η μείωση εκατόν πενήντα χιλιάδων υπαλλήλων στο δημόσιο τομέα, που υπογράψατε στο πρώτο μνημόνιο, έχει συντελεστεί. Οικονομικό όφελος στο δημόσιο τομέα δεν υπάρχει. Δεν γίνεται κανένας εξορθολογισμός. Έγκλημα και τιμωρία, λοιπόν. Μόνο που ο τιμωρός, ο κ. Μητσοτάκης, διαπράττει και το έγκλημα.

Το άρθρο 82 αποτελεί -κατά την άποψή μου- ένα ιδανικό μεθοδολογικό παράδειγμα για την κατάρριψη τεσσάρων μύθων για τη Δημόσια Διοίκηση που στηρίζουν τον γκεμπελισμό της Κυβέρνησης, το δόγμα, δηλαδή, «συκοφαντήστε, συκοφαντήστε, κάτι θα μείνει».

Μύθος πρώτος: Διαρθρωτικές αλλαγές. Λέτε ότι το δημόσιο είναι ανορθολογικό, χαοτικό, σπάταλο. «Εμείς...» ,λέτε, «...η Κυβέρνηση, θα κάνουμε εκείνες τις αλλαγές που χρειάζονται για να λειτουργήσει ορθά η Δημόσια Διοίκηση, με σχεδιασμό.».

Κύριε Υπουργέ Παιδείας, που δεν είστε εδώ όλη μέρα σήμερα, που δεν ήρθατε στην επιτροπή όταν συζητείτο το νομοσχέδιο, μήπως φέρατε κάποιο σχέδιο για την τεχνική δευτεροβάθμια εκπαίδευση και τις ξένες γλώσσες και το αγνοούμε; Το ΠΑΣΟΚ, ο κ. Κωνσταντίνου κατέθεσε ένα τον Δεκέμβριο. Το έχετε στο «ψυγείο». Κανένα σχέδιο, λοιπόν!

Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει σχέδιο για την τεχνική εκπαίδευση στο πρόγραμμά του. Διαβάστε το!

Είπε, όμως, και κάτι άλλο στην επιτροπή ο Υπουργός. Με την κατάρριψη των πενήντα ειδικοτήτων θεραπεύεται το γεγονός ότι οι ειδικότητες αυτές αλληλοεπικαλύπτονται τόσο στα ΕΠΑΛ όσο στα ΙΕΚ, στα ΤΕΙ και στα πανεπιστήμια. Δηλαδή, επικαλύπτεται ο μηχανολόγος του ΕΜΠ με τον υδραυλικό από τα ΕΠΑΛ. Ο Υπουργός Παιδείας -πανεπιστημιακός και ο ίδιος- νομιμοποιείται να αγνοεί τη διαφορά δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, άτυπης μεταλυκειακής που είναι τα ΙΕΚ και τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, που είναι τα ΤΕΙ και τα ΑΕΙ; Δεν νομίζω. Αγνοεί πώς διαβαθμίζονται τα περιεχόμενα των επαγγελματιών σε αυτές τις βαθμίδες;

Μύθος δεύτερος: Θα γίνουν όλα με αξιολόγηση. Δεν θα γίνει καμμία συγχώνευση, καμμία διαθεσιμότητα, καμμία απόλυση χωρίς αξιολόγηση, την αξιολόγηση που δήθεν δεν θέλει ο ΣΥΡΙΖΑ.

Ποια αξιολόγηση λέει ότι πρέπει να καταργηθούν πενήντα ειδικότητες, στους τομείς υγείας, αισθητικής, αργυροχοΐας, περιζήτητες σήμερα στην αγορά και από τους μαθητές των ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ και οι οποίες, όπως διαβεβαιώνει ο δικός σας ΣΕΒ, έχουν επαγγελματικό αντίκρισμα μέσα στην κρίση; Καμμία αξιολόγηση. Αντιθέτως, έχουμε αξιολόγηση προ τριετίας, που τις κρίνει επιτυχείς.

Μύθος τρίτος: Κανείς δεν απολύεται. Μπαίνει σε διαθεσιμότητα και, εφόσον αξιολογηθεί, πάει κάπου αλλού, όπου έχουμε ανάγκη. Ουδέν ψευδότερον!

Για δείξτε μας, λοιπόν, επιτέλους, τις ανάγκες. Ανέλαβε ο κ. Γεωργιάδης να μας τις εξηγήσει. Τι είπε; Είπε τίποτε για το ποια νοσοκομεία θα κλείσει; Είπε τίποτε για το ποιες ανάγκες έχει το «Γενικό Κρατικό»; Είπε τι συμβαίνει στον «Ευαγγελισμό»; Είπε τι συμβαίνει στο «Γενικό Κρατικό Νίκαιας», που οι Βουλευτές που το επισκέφτηκαν έφυγαν συντετριμμένοι από όσα είδαν;

Ο κ. Δένδιας, γνωστός υπερασπιστής του νόμου και της τάξης, αγνοεί τη συνταγματική επιταγή που ορίζει ότι οι υπηρεσίες και οι υπάλληλοι της τοπικής αυτοδιοίκησης δεν μπορούν να μεταφερθούν στο δημόσιο τομέα. Τι υπόσχεται, λοιπόν;

Όσο για εσάς, κ. Αρβανιτόπουλε, δώσατε εντολή για ανάρτηση ονομάτων των προς διαθεσιμότητα εκπαιδευτικών πριν ψηφιστεί το πολυνομοσχέδιο, κατά τα ειωθότα της επίταξης των απεργών πριν κηρύξουν την απεργία. Ποιος νόμος δίνει αυτό το δικαίωμα; Ο Υπουργός Παιδείας διδάσκει την ανομία στη νέα γενιά.

Επί τη ευκαιρία, τι γίνεται με εκείνη την άρση της επίταξης των εκπαιδευτικών που υπέγραψε ο Πρωθυπουργός, όπως μας διαβεβαίωσε ο κ. Αρβανιτόπουλος, πριν από δύο μήνες; Σε ποιο συρτάρι την κρατάει; Μήπως χαθεί και αυτή όπως τα «στικάρια»;

Μύθος τέταρτος: Το δημόσιο είναι το αποτέλεσμα των πελατειακών σχέσεων της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ του παρελθόντος. Η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ του παρόντος, όμως, ως αρχάγγελοι της κάθαρσης θα το αποκαθάρουν αυτό

το δημόσιο, που σήμερα λένε ότι το στηρίζει ο ΣΥΡΙΖΑ. Αφήστε την κάθαρση του δημόσιου τομέα και των δημόσιων αγαθών κατά μέρος. Έχουμε ζήσει μόλις πριν από λίγους μήνες τις γελοιοότητες του σχεδίου «Αθηνά», με τα πολιτικά ρουσφέτια του Υπουργού να εξαφανίζουν και να εμφανίζουν τμήματα των ΤΕΙ και των πανεπιστημίων μέρα παρά μέρα.

Αντιθέτως, για εξηγήστε μας τι είδους προνομιακές σχέσεις με οσμή σκανδάλου εγκαθιδρύετε ως πολιτικό προσωπικό με το ιδιωτικό κεφάλαιο, που δραστηριοποιείται στην άτυπη ιδιωτική εκπαίδευση; Γιατί πώς να το κατανοήσω; Πρώτον, ανάθεση της χαρτογράφησης των ΑΕΙ για το σχέδιο «Αθηνά» στον όμιλο «ΑΚΜΗ» έναντι 135.000 ευρώ. Δεύτερον, κατάργηση με το σχέδιο «Αθηνά» πτυχίων των ΤΕΙ σε τομείς που δραστηριοποιούνται τα ιδιωτικά ΙΕΚ και ιδιαίτερα το ΙΕΚ «ΑΚΜΗ». Τρίτον, κατάργηση τώρα, σε αυτό το πολυνομοσχέδιο, ειδικοτήτων των ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ που έχουν μεγάλη ζήτηση στην αγορά, ακόμα και σε συνθήκες κρίσης και για τους οποίους ενδιαφέρονται τα ΙΕΚ «ΑΚΜΗ».

Όμως, πέρα από τα παραμύθια της Κυβέρνησης για τις καλές νεράιδες, για το μεγάλο κεφάλαιο, θέλω να μιλήσω για το άγριο, ανελήτο, ανάλητο ταξικό πρόσωπο της νεοφιλελεύθερης Κυβέρνησης σας προς τα λαϊκά στρώματα, που αποκαλύπτει η συγκεκριμένη κατάργηση των ειδικοτήτων των ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ.

Ίσως δεν γνωρίζετε, κύριοι, ότι τα δύο τελευταία χρόνια αυξάνονται οι μαθητές που επιλέγουν τεχνική εκπαίδευση σε αυτούς τους τομείς, που εσείς καταργείτε σήμερα, καθώς σε αυτά τα τμήματα εγγράφονται ενήλικες, άνω των τριάντα χρόνων, που επιθυμούν μία ειδικότητα που θα τους εξασφαλίσει την πιθανότητα της εργασίας και πτυχιούχοι που έχουν πάρει πτυχίο μεταλυκειακής εκπαίδευσης, γιατί προσδοκούν μία επαγγελματική δραστηριότητα οικογενειακής έστω δομής. Να τους στελνουμε όλους αυτούς στα ΙΕΚ, ενώ ξέρουμε ότι δεν μπορούν να πληρωθούν;

Κύριε Πρόεδρε, σήμερα εδώ δεν αποφασίζουμε απλώς για τις «τυφλές» απολύσεις δώδεκα χιλιάδων ανθρώπων, ούτε για τις πολλές άλλες χιλιάδες που ακολουθούν τον Σεπτέμβριο. Διακυβεύεται εδώ, μεταξύ πολλών άλλων, το δημόσιο σχολείο, αυτό που άντεξε σε καιρούς χαλεπούς. Εδώ διακυβεύεται το εάν θα μάθει γράμματα η πλειονότητα των παιδιών που δεν μπορούν να πληρώσουν φροντιστήρια ή ιδιωτικά σχολεία, δηλαδή τα παιδιά όλου του φτωχοποιημένου λαού. Δεν διακυβεύεται το μέλλον των παιδιών, όπως σας αρέσει να λέτε, αλλά τα ίδια τα παιδιά. Ο ελληνικός λαός έχει μάθει να υπερασπίζεται με νύχια και με δόντια τα παιδιά του. Θυμηθείτε το αυτό, όταν θα θερίζετε τους καρπούς της οργής του λαού, γιατί έρχεται αυτή η ώρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω το λόγο για ένα λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει για ένα λεπτό ο Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, κ. Γκιουλέκας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν θα έπαιρνα τον λόγο, εάν δεν άκουγα τη συνάδελφο, η οποία με ένα ιδιαίτερο μένος θέλησε να παρουσιάσει τον εαυτό της ως τιμητή των πάντων και βεβαίως την παράταξη της ως θεματοφύλακα των αξιών του ελληνικού λαού, ο οποίος απειλείται από όλους τους υπόλοιπους, πλην των προστατών του, που είναι προφανώς οι σύντροφοι και η κυρία συνάδελφος.

Λυπάμαι, αλλά μέσα σε όλον αυτόν τον, εάν θέλετε, χείμαρρο των κατηγοριών η κυρία συνάδελφος χρησιμοποίησε πάρα πολλές ανακρίβειες, που, λυπάμαι, αλλά δεν θα ήθελα να τις ακούσω από έναν άνθρωπο που υπηρετεί την παιδεία.

Το λέω αυτό γιατί τα στοιχεία που επικαλέστηκε είναι ψευδή. Και επίσης πρέπει να πω στην κυρία συνάδελφο ότι όσον αφορά στα θέματα της τεχνικής εκπαίδευσης την επόμενη εβδομάδα κατά πάσα πιθανότητα θα κατατεθεί το νέο νομοσχέδιο για το λύκειο γενικώς στην πατρίδα μας, και το γενικό και το τεχνικό, όπου θα εξειδικεύονται πάρα πολλά από αυτά που είπατε και πάντως δεν έχουν καμμία σχέση με την πραγματικότητα. Είναι σημαντικό να καταλάβετε ότι, εάν εσείς έχετε έναν προσανατολισμό, έχουμε και εμείς το δικό μας προσανατολισμό, που δεν έχει καμμία σχέση με όσα μάς αποδώσατε ως κατηγορίες.

Είναι όχι μόνον υποχρέωση όλων μας -και βεβαίως για εμάς δεν είναι μόνο υποχρέωση είναι και χρέος τιμής και καθήκον- σε αυτές τις δύσκολες περιόδους να διασφαλίσουμε ακόμη περισσότερο το δημόσιο χαρακτήρα της εκπαίδευσης, αλλά και να φέρουμε με τα νομοσχέδια που θα κατατεθούν, ό,τι καλύτερο μπορούμε να κάνουμε για να αναβαθμίσουμε την εκπαίδευση στον τόπο μας και βεβαίως την τεχνική εκπαίδευση.

Όσον αφορά στα ΙΕΚ, κυρία συνάδελφε, θα ήθελα να πω πως και αυτά βρίσκονται σε μία φάση ανασχεδιασμού. Το αναγγείλαμε την προηγούμενη εβδομάδα και θα έχουμε την ευχέρεια να τα πούμε τις προσεχείς ημέρες.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Τι αναλήθειες είπα, κύριε Υπουργέ;
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Όχι, παρακαλώ, δεν έχετε τον λόγο.

Τον λόγο έχει ο κ. Δερμιτζάκης.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Μόλις επιβεβαιώσατε αυτό που είπα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Να μη γράφεται τίποτα στα Πρακτικά.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ:...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ορίστε, κύριε Δερμιτζάκη, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ. Έχω δώσει τον λόγο στον κύριο συνάδελφο και δεν τον αφήνουμε να μιλήσει.

Κύριε Δερμιτζάκη, σας μηδενίζω τον χρόνο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα αναφερθώ και εγώ εν συντομία στα θέματα παιδείας.

Παρακολουθήσαμε προχθές τον Υπουργό Παιδείας ο οποίος παραβρέθηκε στα εγκαίνια μίας νέας μονάδας ενός ιδιωτικού ΤΕΙ -το είδαμε στις ειδήσεις- στον Πειραιά. Μάλιστα πριν από λίγες ημέρες, πριν καν ψηφιστεί το νομοσχέδιο, κυκλοφόρησε η λίστα με την απόλυση -πρωτοφανές πραγματικά!- δυόμισι χιλιάδων καθηγητών, δυόμισι χιλιάδων ανθρώπων, των ΕΠΑΛ, των ΕΠΑΣ με ειδικότητα στα θέματα υγείας, αισθητικής, γραφικών τεχνών κ.λπ., συνολικά πενήντα δύο ειδικότητες.

Σε αυτές τις ειδικότητες, κύριοι συνάδελφοι, φοιτούν δέκα χιλιάδες μαθητές. Αφήνω τα συμπεράσματα σε εσάς. Ανέφερα αυτό το παράδειγμα γιατί είναι χαρακτηριστικό της πολιτικής που ακολουθεί η Κυβέρνηση σε όλους τους τομείς, απαξιώνοντας και διαλύοντας τον δημόσιο τομέα, εκχωρώντας τον στα ιδιωτικά συμφέροντα.

Και αυτό γιατί και οι μαθητές θα στραφούν στα ιδιωτικά ΙΕΚ, όσοι βεβαίως μπορούν μέσα σε αυτή την οικονομική εξαθλίωση στην οποία έχετε οδηγήσει τους Έλληνες, και οι καθηγητές που θα απολυθούν θα αποτελέσουν φτηνό εργατικό προσωπικό σ' αυτόν τον εργασιακό μεσαίωνα που έχετε δημιουργήσει, στον οποίο όσοι «τυχεροί» βρουν εργασία, θα εργάζονται ατέλειωτες ώρες χωρίς ασφάλιση με μισθούς πείνας.

Αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίο δημιουργήσατε αυτόν τον τεράστιο αριθμό ανέργων, ώστε να ισοπεδώσετε τα πάντα και να ακυρώσετε κάθε εργασιακό δικαίωμα. Αυτή είναι η φιλοσοφία σας προς όφελος δήθεν του ανταγωνισμού και της περιβόητης ανάπτυξης που οραματιζόσαστε.

Οι άνθρωποι για εσάς είναι νούμερα, είναι αριθμοί, όμως και αυτά δεν ανταποκρίνονται, γιατί σε μία κατεστραμμένη οικονομία, σε μία κοινωνία που πλέον βρίσκεται σε ανθρωπιστική κρίση όλα καταλήγουν να γίνονται μπουμέραγκ και τίποτα δεν επαληθεύεται. Ακόμη και οι αριθμοί σας εκδικούνται, δεν σας βγαίνουν. Λειτουργούν ανάποδα και η ωραιοποιημένη εικόνα που πλασάρετε και πολύ περισσότερο τα κροκοδείλια δάκρυα που χύνετε, δήθεν, για τους άνεργους, δεν ξεγελούν πλέον κανέναν.

Αλήθεια αναρωτηθήκατε, κύριοι της Κυβέρνησης, τι σημαίνει αυτές τις μέρες, που με το παρόν νομοσχέδιο προσθέτετε άλλο ένα κομμάτι στο ατέλειωτο παζλ αυτού του εφιαλτικού πίνακα, να στέλνεις αυτήν τη συγκεκριμένη ώρα στην ανεργία ανθρώπους που δεν θα έχουν ποτέ την ευκαιρία με αυτήν την πολιτική της καταστροφής να ξαναβρούν δουλειά; Γιατί δεν απαξιώνεται μονάχα και διαλύεται ο δημόσιος τομέας. Παράλληλα και ο ιδιωτικός τομέας βρίσκεται σε πλήρη κατάρρευση. Τα λουκέτα διαδέχονται το ένα το άλλο.

Απορώ αλήθεια πώς θα βρεθούν οι Βουλευτές που στο όνομα

της κοινοτικής πειθαρχίας θα συναινέσουν σε αυτές τις ανθρωποθυσίες! Προσπαθείτε σαν μάγοι επί σκηνής να παρουσιάσετε το μαύρο άσπρο. Μιλάτε για επίορκους, τη στιγμή που δεν υπερβαίνουν τους εκατό. Τώρα μάλιστα ανακαλύψατε κάτι καινούργιο, τα πλαστά πιστοποιητικά.

Μιλάτε ακόμα για ανασυγκρότηση. Η πραγματικότητα όμως είναι αυτή, ότι υπάρχουν δεσμεύσεις, υπάρχουν οι υπογραφές, σας που κοσμούν τα μνημόνια της ντροπής, και θυσιάζετε τους ανθρώπους ανελέητα. Διαλύετε τις δημοτικές υπηρεσίες και απολύετε τους σχολικούς φύλακες που προσφέρουν σημαντικότερες υπηρεσίες. Στραγγαλίζετε στην κυριολεξία τους δήμους. Λοιδορείτε αυτόν τον κορυφαίο δημοκρατικό θεσμό της αυτοδιοίκησης.

Θα θέλαμε αλήθεια εσείς, οι Υπουργοί που παρίσταστε εδώ και εσείς, κύριε Γρηγοράκο, αν μπορείτε, να μας δώσετε μία σαφή απάντηση αν είναι μέσα στις προθέσεις σας η πλήρης κατάργηση του θεσμού των δήμων, η παραχώρησή τους σε ομίλους, σε μάντζερ που θα φέρουν κερδοφορία, παραμερίζοντας τον κοινωνικό ρόλο που διαδραματίζουν οι δήμοι και μάλιστα ιδιαίτερα αυτή τη δύσκολη ώρα που περνάει η πατρίδα μας, που οι πολίτες δοκιμάζονται σκληρά και βρίσκουν μία όαση στοργής, μία ανάσα στοργής στις κοινωνικές δομές των δήμων, στα κοινωνικά ιατρεία, στα κοινωνικά παντοπωλεία και σε άλλες δομές προσφοράς που έχουν δημιουργηθεί αλλά και δομές πολιτισμού.

Αυτή δε η άγρια επίθεση στα αδύναμα κοινωνικά στρώματα δεν σταματάει στις απολύσεις, στην απαξίωση του δημόσιου τομέα, στις επινοήσεις που εφευρίσκετε ώστε να χρυσώσετε το χάπι.

Ακόμη και τα φορολογικά μέτρα διαπνέονται από το ίδιο πνεύμα, έχουν καθαρά ταξικό χαρακτήρα, φοροαπαλλάσσουν τους οικονομικά ισχυρούς. Είναι χαρακτηριστικό το παράδειγμα του άρθρου 48 με την απαλλαγή των ενδοομιλικών συναλλαγών.

Στο σύνολό του ακόμα όλο το νομοσχέδιο δημιουργεί μεγαλύτερα προβλήματα σε ένα δύσκαμπτο, αργόκίνητο και υποβαθμισμένο φορολογικό μηχανισμό, αφού θα χρειαστούν –και το ξέρετε αυτό, κύριε Υπουργέ– εκατοντάδες υπουργικές αποφάσεις και διευκρινίσεις για να υλοποιηθεί.

Θέλω να κάνω μία αναφορά στο κομμάτι της υγείας που αναφέρει το νομοσχέδιο και συγκεκριμένα στα θέματα που αφορούν το φαρμακείο, γιατί έχω υπηρετήσει πάνω από τριάντα χρόνια ως φαρμακοποιός του πάγκου και έχω βιώσει στην κυριολεξία το δράμα που περνάει το ελληνικό φαρμακείο τα τελευταία χρόνια, ξεκινώντας από την υπουργία του κ. Λοβέρδου.

Το συνοικιακό φαρμακείο στην Ελλάδα, το μικρό, μικρομεσαίο φαρμακείο έχει στηριχτεί την ελληνική οικογένεια και δέχεται αλλεπάλληλα χτυπήματα, που δεν τα αντέχει. Λυπάμαι που δεν είναι εδώ κάποιος από το Υπουργείο Υγείας, αλλά είναι στις προθέσεις –φαίνεται καθαρά– να μειωθεί περισσότερο το ποσοστό κέρδους και να δοθούν τα μη συνταγογραφούμενα φάρμακα στα σούπερ μάρκετ, να πωλούνται από το διαδίκτυο και όλα αυτά.

Βέβαια, θα αναφέρω ότι μπορεί να ήταν θετικό το γεγονός ότι αφαιρεί –επειδή παρακολούθησα την απογευματινή ομιλία του κυρίου Υπουργού– αυτές τις δύο λέξεις που υπάρχουν στο νομοσχέδιο που δίνουν τη δυνατότητα διακίνησης των μη συνταγογραφούμενων φαρμάκων μέσω διαδικτύου. Όμως πάλι επισείεται η απειλή, λόγω κάποιας κοινοτικής οδηγίας, ότι σε δύο μήνες θα το υλοποιήσει μέσω υπουργικής απόφασης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αντιλαμβάνεστε ότι αυτό είναι μια λογική υπηρεσίας των μεγάλων συμφερόντων, όταν ανοίξουμε την κερκόπορτα αυτών των φαρμάκων. Τα μη συνταγογραφούμενα φάρμακα είναι φάρμακα. Μπορεί να είναι μη συνταγογραφούμενα, αλλά έχουν και ωφέλιμες ενέργειες, όπως έχουν και παρενέργειες. Άρα, πρέπει να διασφαλιστεί η δημόσια υγεία. Δεν σημαίνει, λοιπόν, ότι πρέπει να εναρμονιστούμε, να υπακούσουμε σε αυτήν τη λογική, που αφορά μονάχα το κέρδος.

Μου αρέσει να είμαι ειλικρινής και πραγματικά πιστεύω ότι ήταν θετικό εκ μέρους του Υπουργού που δέχθηκε την παρατήρηση που του κάναμε στην Επιτροπή Οικονομικών και απέσυρε την ορολογία που έλεγε ότι στα φαρμακεία με διευρυμένο ωράριο μπορούσε να παρίσταται πτυχιούχος φαρμακοποιός. Ήταν μία άλλη σημαντική κερκόπορτα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Το θυμάστε καλά, κύριε συνάδελφε που είστε και εισηγητής ότι η παρατήρηση έγινε από εμάς. Μπορούμε να πούμε ότι είναι θετικό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας παρακαλώ, συντομεύετε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Η εισήγηση έγινε από όλους. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ:** Γιατί όμως πρέπει να είμαστε συνεχώς σε επιφυλακή και να μην ξέρουμε πότε θα εισβάλουν τα συμφέροντα, ποια είναι εν πάση περιπτώσει αυτά τα κέντρα που διακινούν και φέρνουν αυτές τις αποφάσεις και παρεισφύρουν αυτές οι διατάξεις σε νομοσχέδια; Πρέπει να ερευνηθούν και να τα δούμε, ούτως ώστε στο μέλλον να μπορέσουμε ναβάλουμε φραγμούς σε αυτά τα μεγάλα συμφέροντα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Δερμιτζάκη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ: Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ναι, αλλά φτάνετε στα εννέα λεπτά. Περιμένουν οι συνάδελφοι να μιλήσουν. Κάποιοι δεν θα μιλήσουν, γιατί περιμένουν πολλές ώρες, αφού παραβιάζουμε τον χρόνο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Επιτρέψτε μου μόνο μία φράση ακόμη.

Θέλω να πω στους Βουλευτές της κυβερνητικής πλειοψηφίας –γιατί είναι δύσκολες ώρες για το λαό μας– ότι εδώ μέσα μπορούν να ψηφίζουν νομοσχέδια, να συστοιχίζονται υπακούοντας στην κοινοτική πειθαρχία, έξω όμως η κοινωνία δεν αντέχει άλλο. Έχουμε ήδη περάσει το οριακό σημείο προ πολλού. Τώρα πια για όσους προσπαθούν να νομιμοποιήσουν αυτήν την κοινωνική εξόντωση, τα πράγματα δεν θα είναι όπως ήταν παλιά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ: Ένα χρέος σάς απομένει, κύριοι συνάδελφοι, για να περισωθεί ό,τι έχει απομείνει και να αλλάξει πορεία η χώρα: Να αποσύρετε αυτό το νομοσχέδιο «φονιά» και παράλληλα να αποσυρθείτε και εσείς αφήνοντας τον λαό να αποφασίσει για τη μοίρα του.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Τζαμτζής, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ: Ήταν μετά ο κ. Τζαμτζής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ο κ. Τζαμτζής έχει πάρει τη θέση του κ. Κυριαζίδη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ: «Μαγειρεύτηκε».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Άλλαξαν με τον κ. Κυριαζίδη, όπως και πολλοί συνάδελφοι έχουν αλλάξει μεταξύ τους.

Κύριε Τζαμτζή, έχετε τον λόγο.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με μεγάλη προσοχή πάρα πολλούς ομιλητές. Πολύ σύντομα θα ήθελα να δώσω κάποιες απαντήσεις και πρώτα απ' όλα στην κ. Φωτίου.

Κυρία Φωτίου, παρά το γεγονός ότι η παράταξή μου και η ιδεολογία μας, ενώ κατά κράτος κέρδισε τον κομμουνισμό, σας αφήσαμε...

ΜΑΡΙΑ ΜΠΟΛΑΡΗ: Πότε;

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Πότε;

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Θα σας απαντήσω και το πότε.

Σας αφήσαμε ελεύθερο πεδίο στα πανεπιστήμια και τα κάνατε κυριολεκτικά «σαν τα μούτρα σας». Αυτή είναι η κατάσταση των πανεπιστημίων που εσείς...

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Μη φωνάζετε. Καθίστε κάτω.

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας παρακαλώ, σας παρακαλώ!

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Αυτή η παιδεία είναι η παιδεία της ήσυχης προσπάθειας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: ...από το ν. 815/1980 αυτό που ζητούσατε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, κύριε Τζαμτζή.

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Να τον ανακαλέσετε στην τάξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας παρακαλώ, κύριε Τζαμτζή.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: ...αυτό που ζητούσατε ήταν να μην υπάρχει προσπάθεια στα πανεπιστήμια από τους φοιτητές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Τζαμτζή, παρακαλώ, η φράση «σαν τα μούτρα σας» να διαγραφεί. Να συναινέσετε παρακαλώ πάρα πολύ. Και να αποφεύγονται. Συνεχίστε. Να διαγραφεί η φράση.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Αυτό που ήθελα να τονίσω είναι ότι έχετε τεράστια ευθύνη...

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

(Κωδωνοκρουσίες)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας παρακαλώ. Ήρεμα.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: ...κι έρχεστε σήμερα με υποσχέσεις και μεγάλα λόγια. Σε όλους υπόσχεστε. Σε όλους λέτε ότι θα κάνουμε προσλήψεις.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τώρα, στη μία η ώρα θα κάνουμε καβγά;

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Σε όλους λέτε ότι θα τους προσλάβετε. Σε όλους λέτε ότι θα τους δώσετε μισθούς.

Υπάρχει ανάγκη αλλαγών στη Δημόσια Διοίκηση; Πρέπει να αποκτήσουμε ένα λειτουργικότερο κράτος;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Να απολύσετε κι άλλους;

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Πρέπει να γίνεται αξιολόγηση των εργαζομένων; Δεν έγινε αξιολόγηση. Δεν έκαναν ούτε οι δήμαρχοι αξιολογήσεις. Πρέπει να γίνονται αλλαγές στις δομές; Εάν δημιουργήσαμε κάτι στραβό, δεν πρέπει να το αλλάξουμε; Πόσους χιλιάδες θα προσλάβετε εσείς που υπόσχεστε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Όσους απολύσατε.

(Κωδωνοκρουσίες)

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Πόσο θα τους πληρώνετε αυτούς που θα προσλάβετε;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έπρεπε να έχουν γίνει αλλαγές αλλά δεν αφήνατε εσείς, γιατί ήσασταν μονίμως στον δρόμο.

Θυμάμαι το 1993 γεγονός, όταν ο Μητσοτάκης έδωσε τα λεωφορεία σε πολύτεκνες οικογένειες, έδωσε και σε έναν πασοκτζή, ο οποίος ήταν πολύτεκνος από το χωριό μου. Και το 1994 του πήραν το λεωφορείο ο αλήστου μνήμης Κολλάς, ξεβρακωνόντας τον στον κόσμο και φέρνοντας από τότε δισκατομμύρια δραχμές και σήμερα ευρώ ελλείμματα στις αστικές συγκοινωνίες, γιατί αυτό θέλατε.

Προσπάθησε ο Καραμανλής να κάνει αλλαγές και μεταρρυθμίσεις και καίγατε την Αθήνα. Τα ξεχάσατε; Και σήμερα το ίδιο πάλι επιδιώκετε. Και σήμερα επιδιώκετε την ανακατωσούρα. Η προσπάθεια που ξεκίνησε τον Ιούνιο του 2012 δεν μπορεί να μείνει στη μέση.

Και θέλω να απαντήσω και στον κ. Τσούκαλη.

Κύριε Τσούκαλη, κιόεψατε, λιγοψυχήσατε, αφήσατε την προσπάθεια στη μέση. Οι αποφάσεις για τις οποίες σήμερα μιλάμε και υλοποιούμε, πάρθηκαν τον Οκτώβριο του 2012. Πρέπει να ξεκαθαρίζουμε τα πράγματα στον ελληνικό λαό. Όμως, δεν έγινε το διάστημα αυτό όλη η διαδικασία που έπρεπε να γίνει. Και σήμερα έχετε αποχωρήσει από την Κυβέρνηση, γιατί λιγοψυχήσατε.

Ο κόσμος, όμως, αλλάζει. Η νεολαία δεν θέλει ρουσφέτια. Θέλει αξιοκρατία και ανταγωνισμό. Θέλει να πιάσει δουλειά έχοντας ένα δυνατό βιογραφικό χωρίς κανένα μέσον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας μην κλείνουμε πλέον τα μάτια. Ήρθε πλέον η ώρα να μιλήσουμε για κατάργηση και της μονιμότητας στον σκληρό δημόσιο τομέα.

ΜΑΡΙΑ ΜΠΟΛΑΡΗ: Μπράβο!

(Κωδωνοκρουσίες)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Γιατί σχολιάζετε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΑΘΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ήρεμα!

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Όσο και να φωνάζετε, θα ακούσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Τζαμτζή, δεν θα απευθύνεστε σε κανέναν.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Σε ποιον απευθύνθηκα; Γενικά στο Σώμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Εντάξει.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Από την κατάργηση της μονιμότητας οι μόνοι που πρέπει να φοβούνται είναι οι τεμπέληδες. Το κάναμε πράξη επί Καραμανλή στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Πρέπει πλέον να προχωρήσουμε στο στενό δημόσιο τομέα, εκεί όπου είναι βολεμένοι πολλοί, εκεί όπου δουλεύουν κάποιοι ευσυνείδητα και κάποιοι τεμπελιάζουν και κουράζονται από το καθιστό.

Κύριοι Υπουργοί, θέλω να σταθώ και σε κάποια θέματα ειδικότερα του νομοσχεδίου.

Όσον αφορά το θέμα της αποζημίωσης των υπαλλήλων της ΕΡΤ, δεν υπάρχει περίπτωση να αφήσουμε το πεδίο ελεύθερο για τη Χρυσή Αυγή. Από την Αριστερά, άνθρωποί τους είναι, παιδιά τους είναι, δεν θα ακούσετε τίποτα απολύτως.

Θα αποζημιωθούν ως υπάλληλοι του δημόσιου τομέα ή του ιδιωτικού τομέα; Πρέπει να ξεκαθαρίσει αυτό. Θα επιτρέψουμε να δοθούν ογδόντα εκατομμύρια επιπλέον; Όποιος διοριστεί στη νέα τηλεόραση, θα αποζημιωθεί κιόλας;

Εδώ ψάχνουμε να δώσουμε δέκα εκατομμύρια αποζημιώσεις στους αγρότες της Πέλλας και της Ημαθίας, οι οποίοι είναι ξεκρέμαστοι τελείως, γιατί έχουν πάθει ζημιές από τον παγετό και ψάχνει ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης για δέκα εκατομμύρια. Υπάρχουν άνθρωποι στην Πέλλα σήμερα που δεν έχουν λεφτά να φάνε. Δεν έχουν να αγοράσουν ψωμί.

Ψάχνουμε ακόμη για τριάντα εκατομμύρια, ώστε να δώσουμε τις συντάξεις των ανασφάλιστων υπερηλίκων. Αδελφοί μας από την πρώτην Σοβιετική Ένωση, από τη Βόρειο Ήπειρο αλλά και γηγενείς οι οποίοι ήταν ανασφάλιστοι υπερήλικες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Και θα δώσουμε ογδόντα εκατομμύρια επιπλέον, την ώρα που μέχρι τώρα λέγαμε ότι η ΕΡΤ είναι δημόσιος τομέας; Θα τους αποζημιώσουμε τώρα ως ιδιωτικό τομέα; Ξεχάστε το, κύριοι Υπουργοί. Σας το λέω ευθύς εξαρχής. Ξεχάστε το! Δεν υπάρχει τέτοια περίπτωση. Τα λεφτά αυτά χρειάζονται για να καλυφθούν άλλες τρύπες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συντομεύετε, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Και ο Σάλας, κύριε Τζαμτζή, πήρε πέντε δισκατομμύρια.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Σε παρακαλώ, σταμάτα τώρα!

Όσον αφορά το θέμα φορολόγησης των αυτοκινήτων υψηλού κυβισμού, την CLK Mercedes δεν θα τη φορολογήσουμε και θα φορολογήσουμε τα δύο χιλιάδες κυβικά, ένα τζίπ παλιό το οποίο χρησιμοποιεί ένας αγρότης, κτηνοτρόφος, για να πάει πάνω στο βουνό; Είναι δυνατόν;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: (Δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Δεν μπορώ να καταλάβω, γιατί υπάρχει αυτή η ανησυχία; Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

(Κωδωνοκρουσίες)

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Εσείς το μόνο που ξέρετε είναι να μιλάτε στον αέρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ναι, όμως ολοκληρώστε κι εσείς, κύριε Τζαμτζή.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Όσον αφορά τη φορολογία σκαφών αναψυχής, κύριε Υπουργέ, πρέπει να έρθει το θέμα εδώ. Δεν μπορεί να ρωτάει ο πολίτης τι θα γίνει με τα σκάφη.

Και θα κλείσω με ένα θέμα το οποίο ξανά το έχετε ακούσει σε αυτήν την Αίθουσα πολλές φορές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ. Δύο λέξεις μόνο.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Όχι στη φορολογία των αγροτών. Θα το πω για πολλοστή φορά. Μέχρι 20.000 ευρώ δεν πρέπει να μπει φορολογία στον αγρότη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Είναι θέμα το οποίο θα ξεσηκώσει θύελλα. Σας το λέω γιατί δεν πρέπει να γίνει. Πρέπει να το λάβετε σοβαρά υπ' όψιν σας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας ευχαριστούμε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Και ο Τζαμτζής από τον παγετό το έπαθε. Αποζημίωση!

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Κόψτε τις βλακείες!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Θα παρακαλούσα και τους ομιλητές να αποφεύγουν την οξύτητα και οι συναδέλφοι από κάτω να είναι περισσότεροι ήρεμοι.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Να μην προκαλούν!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Τον λόγο έχει ο κ. Γερμενής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ: Ο θίασος που κυβερνά και που πλέον αποτελείται από δύο και όχι από τρεις πρωταγωνιστές έχει χάσει κάθε επαφή με την πραγματικότητα.

Πώς αλλιώς να ερμηνεύσει κανείς τον παραλογισμό της αιτιολογικής έκθεσης που συνοδεύει το πολυνομοσχέδιο, το οποίο αναφέρει ότι ήδη υπάρχουν ενθαρρυντικά σημάδια ανάκαμψης;

Πώς να απαντήσει κανείς στον παραλογισμό του συντάκτη του κειμένου, ο οποίος ισχυρίζεται και διαβάζω επί λέξει: «Επανερχεται η εμπιστοσύνη των καταναλωτών και επιχειρήσεων προς την ελληνική οικονομία», τη στιγμή που η χώρα βιώνει τη χειρότερη ανθρωπιστική κρίση μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο;

Μία μόνο φράση μπορεί να τους χαρακτηρίσει: Η Κυβέρνηση και το επιτελείο της ζουν σε άλλον πλανήτη.

Επιχειρούν συστηματικά και μεθοδευμένα, με επιχειρήματα που παρέχονται από τους δανειστές, να παραπλανήσουν την ελληνική κοινή γνώμη. Ο ελληνικός λαός, όμως, σήμερα βιώνει μια καθημερινή υποβάθμιση της ποιότητας ζωής σε όλο το φάσμα της κοινωνικής και οικονομικής ζωής στη χώρα.

Εμείς, οι Έλληνες εθνικιστές, το γνωρίζουμε πολύ καλά αυτό, γιατί δεν βρισκόμαστε στον κόσμο μας, όπως εσείς, αλλά δίπλα στον Έλληνα πολίτη, που παλεύει καθημερινά και δίνει έναν πραγματικό αγώνα επιβίωσης. Γι' αυτό και πολύ σύντομα θα ξαναμοιράσουμε στο κέντρο των Αθηνών τρόφιμα, γιατί τα έχει ανάγκη ο απλός Έλληνας πολίτης.

Στέλνετε στους Έλληνες πολίτες τέσσερις φόρους για τα ακίνητα, συν το εκκαθαριστικό της εφορίας, συν τέλος πολυτέλειας για όσους έχουν αυτοκίνητο πάνω από δύο χιλιάδες κυβικά. Είναι δυνατόν να πιστεύετε στα αλήθεια ότι μπορεί έστω και ένας φορολογούμενος να πληρώσει τρεις φορές τον Φόρο Ακίνητης Περιουσίας για το 2011, για το 2012, για το 2013 και ταυτόχρονα, το χαράτσι για το αυτοκίνητό του;

Αφουγκραστείτε επιτέλους την ελληνική κοινωνία, η οποία βράζει στην κυριολεξία. Αναρωτιέμαι το εξής: Δεν έχετε ακούσει ότι πολλοί ιδιοκτήτες ήδη παραχωρούν δωρεάν τα διαμερίσματά τους στους ενοικιαστές, με μόνη υποχρέωσή τους να πληρώνουν το χαράτσι; Δεν έτυχε να ακούσετε ότι πολλοί ιδιοκτήτες ανταλλάσσουν τα ακίνητά τους με μερικές ρίζες ελιές; Δεν έτυχε να ακούσετε ότι οι αντικειμενικές αξίες βάσει των οποίων καθορίζονται οι φόροι είναι διπλάσιες από τις αληθινές τιμές της αγοράς; Κι αυτό, αν πουληθεί κάποιο ακίνητο, διότι στην πραγματικότητα κανείς δεν αγοράζει τίποτα. Πώς θα πληρώσει κάποιος τέσσερις φόρους μαζί για ένα διαμέρισμα που αγόρασε πριν από μερικά χρόνια με δάνειο, ενώ σήμερα είναι άνεργος ή ο μισθός του έχει πάει στο μισό; Αν έχει την τύχη να είναι ελεύθερος επαγγελματίας, σίγουρα θα χρωστάει παντού και οδεύει προς τη χρεοκοπία. Όσον αφορά τη φοροδιαφυγή, έχετε και εδώ αποτύχει πατα-

γωδώς. Επιτρέψατε στο σχεδόν 30% των Ελλήνων να συνεχίσουν ανενόχλητοι να κοροϊδεύουν το κράτος.

Είστε λάθος, κύριοι της Κυβέρνησης, και δυστυχώς, το γνωρίζετε και εσείς, αλλά μπροστά στην ανικανότητά σας να τσακίσετε τους φοροφυγάδες, θέτετε ανόητους στόχους. Ελπίζετε ότι κάτι θα μαζέψετε και κάπως θα ξεγελάσετε τους δανειστές. Αυτές οι τακτικές είναι τακτικές θρασυδελιών ανθρωπάκων.

Πέρα απ' όλα αυτά, με μια φωτογραφική διάταξη -που αποτελεί σκάνδαλο- προβλέπεται ότι οι εκπρόσωποι των δανειστών δεν θα λογοδοτούν σε ελληνικές αρχές για οποιεσδήποτε αγορές περιουσιακών στοιχείων μεγάλης αξίας που πραγματοποιούν στην Ελλάδα. Αυτό, γιατί απαλλάσσονται από τα τεκμήρια διαβίωσης και το «πόθεν έσχες» της ελληνικής φορολογικής νομοθεσίας. Δηλαδή, μας λέτε ότι όλοι αυτοί της τρόικας και της ομάδας δράσης θα μπορούν να αγοράζουν βίλες, πολυτελή ΙΧ, υπερπολυτελή σκάφη, χωρίς να έχουν την υποχρέωση να δηλώσουν στην ελληνική εφορία που βρήκαν τα χρήματα γι' αυτές τις αγορές.

Επιπλέον, όσον αφορά τις διατάξεις του πολυνομοσχεδίου για τον κατώτατο μισθό, δεν είναι δυνατόν να αντικαταστήσει ο Υπουργός όλους τους εμπλεκόμενους φορείς, να αποφασίζει μόνος του και να διατάσσει κάθε φορά ποιος είναι ο χαμηλότερος μισθός, σύμφωνα με τις επιταγές της τρόικας.

Καταστρατηγούνται όλα τα δικαιώματα των εργαζομένων και η εργατική τάξη παραμένει απλώς παρατηρητής των αποφάσεων του Σόιμπλε.

Συνεχίζοντας επί του νομοσχεδίου, η Κυβέρνηση προχωρά σε απίστευτο ψαλίδισμα όσον αφορά τις παροχές σε ασθενείς. Λέτε ότι θα υπάρχουν κριτήρια στις διαγνωστικές εξετάσεις και τις νοσηλείες στα ιδιωτικά νοσοκομεία. Επομένως, τα περίπου δέκα εκατομμύρια ασφαλισμένοι του ΕΟΠΥΥ θα πρέπει να επιβιώσουν με λιγότερες διαγνωστικές εξετάσεις αλλά και κουρεμένες νοσηλείες στον ιδιωτικό τομέα. Δηλαδή, να παρακαλάμε να μην αρρωστήσει κανείς, γιατί αλλιώς τον οδηγείτε όχι στο νοσοκομείο, αλλά στο νεκροταφείο.

Με την κατάργηση των ειδικοτήτων των καθηγητών μέσης εκπαίδευσης στα τεχνολογικά και επαγγελματικά λύκεια καταργείται ένας ολόκληρος εκπαιδευτικός κλάδος για τον οποίον έχουν δαπανηθεί άπειρα χρήματα. Η θυσία στο βωμό της λιτότητας και της περικοπής ξεκινάει από την εκπαίδευση και αυτό είναι ό,τι χειρότερο μπορεί να συμβεί σε μια κοινωνία.

Οφείλουμε να αντισταθούμε στην αμάθεια και στο μαθησιακό χάος. Δεν δεχόμαστε το σχέδιό σας για την κατάργηση της βασικής δευτεροβάθμιας τεχνολογικής εκπαίδευσης, που οδηγεί τους απελπισμένους γονείς σε ιδιωτικά εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Κλείνουμε με το μεγαλειώδες σκάνδαλο που αφορά τις αποζημιώσεις των εργαζομένων που έχουν απολυθεί από την ΕΡΤ. Με τη συγκεκριμένη διάταξη ουσιαστικά απελευθερώνεται το πλαφόν των αποζημιώσεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Δηλαδή, δεν θα υπάρχει το ανώτατο όριο που προβλέπεται για τον υπόλοιπο δημόσιο τομέα, που είχε θεσπιστεί με παλαιότερο νόμο. Επομένως, ανάλογα με τα χρόνια υπηρεσίας, κάποιοι θα μπορούσαν να πάρουν πολλές χιλιάδες ευρώ. Προφανώς, πρόκειται για δωράκι από αυτούς που ήδη θα ξαναπροσληφθούν ξανά στη νέα ΕΡΤ.

Χαρακτηριστικά, αναφέρεται ότι, ενώ υπολογιζόταν αρχικά η αποζημίωση να φτάσει σε ένα ποσό της τάξεως των 40 εκατομμυρίων ευρώ, μετά την κατάργηση του πλαφόν που έχει επιβληθεί, η αποζημίωση θα ξεπεράσει τα 120 εκατομμύρια ευρώ.

Το νέο πολυνομοσχέδιο -και τελειώνω- σκοπό έχει να εξυπηρετήσει για πολλοστή φορά τα συμφέροντα των τοκογλύφων, ενώ ταυτόχρονα οδηγεί σε οριστική εξαθλίωση τον ελληνικό λαό. Η καταψήφισή του αποτελεί μονόδρομο για τη χώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ.

Τον λόγο έχει ο κ. Γλέζος.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΛΕΖΟΣ: Αγαπητέ Πρόεδρε, από την αρχή έχω υποβάλει μια πρόταση και περιμένω μια απάντηση σε ένα ερώτημα και δεν την έχω πάρει ακόμα. Την κρίση δεν την προκάλεσε,

δεν τη δημιούργησε, δεν την τροφοδοτεί ο ελληνικός λαός. Γιατί πρέπει να την πληρώσει ο ελληνικός λαός; Το ερώτημα το έχω θέσει από παλιά και ακόμα δεν έχω πάρει απάντηση.

Αγαπητοί Υπουργοί και αγαπητοί συνάδελφοι της Συμπολίτευσης των δύο κομμάτων, έχετε χάσει τη δεδηλωμένη. Ουσιαστικά μιλάω. Αν δεν ήταν οι πενήντα έδρες, δεν θα την είχατε. Άρα, ουσιαστικά, τη δεδηλωμένη την έχετε χάσει. Συνεπώς, ό,τι νομοσχέδιο φέρνεται εδώ για να ψηφίσετε είναι αντισυνταγματικό και παράνομο, ουσιαστικά. Την ευθύνη την έχετε κατ' αποκλειστικότητα εσείς. Εσείς έχετε δημιουργήσει τα δυο κόμματα εξουσίας. Εναλλασσόμενα, έχουν δημιουργήσει αυτήν την κατάσταση. Δεν τη δημιούργησε ο ΣΥΡΙΖΑ. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν έχουμε ευθύνη ως ΣΥΡΙΖΑ. Έχουμε ευθύνη ως ΣΥΡΙΖΑ, ως προς το ότι δεν πείσαμε τον ελληνικό λαό να σας έχει πετάξει από την εξουσία. Εκεί είναι η δική μας ευθύνη. Πουθενά αλλού. Για την κατάσταση έχετε εσείς την ευθύνη.

Είπατε ότι δεν θα πάρετε άλλα μέτρα σε βάρος του λαού και παίρνετε συνέχεια. Το πολυνομοσχέδιο αυτό κατ' εντολή της τρόικας αποσκοπεί στην απόλυση δημοσίων υπαλλήλων και, μάλιστα, ονομαστικά τώρα -αυτό ζητούν- για να πάρετε τη νέα δόση.

Αγαπητοί συνάδελφοι, σε όλους εκείνους οι οποίοι ισχυρίζονται -και στην Κυβέρνηση και στα παπαγαλάκια της- ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει πρόταση θα πω ότι ψεύδονται, διότι πρόταση έχουμε κάνει και την αγνοείτε. Αν θέλετε ως την αγνοήσετε. Η πρόταση την οποία κάνουμε λέει το εξής και πιστεύω ότι είστε ικανοί να το καταλάβετε: Το χρήμα δεν παράγει αξίες. Ο εργαζόμενος παράγει αξίες.

Σ' αυτό το σημείο μάς χωρίζει άβυσσος. Αυτό σημαίνει ότι, αν εμείς δώσουμε δουλειά στα εκατομμύρια των ανέργων, θα παραχθούν αξίες και δεν υπάρχει πρόβλημα να δανειζόμαστε. Σ' αυτό το σημείο μάς χωρίζει άβυσσος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Έχετε πολλές δουλειές;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, μην κάνετε διάλογο.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΛΕΖΟΣ: Δεν σας άκουσα, αγαπητέ συνάδελφε.

Αν δεν το κατανοείτε αυτό, λυπούμαι ιδιαίτερα.

Το ζήτημα είναι να δώσουμε δουλειά στους εργαζομένους. Αυτοί θα παράγουν αξίες. Το χρήμα δεν παράγει αξίες. Καταλάβετε το! Δεν παράγει αξίες το χρήμα.

Ειδικότερα: 1) Με τη σωστή δημοσιονομική αντιμετώπιση στο δημοσιονομικό πρόβλημα, και μόνο με αυτό, μπορούμε να βρούμε τα χρήματα για να πληρώνουμε τους εργαζομένους. Το χρήμα με την έννοια της ανταλλαγής αξιών. Με αυτήν την έννοια μονάχα. 2) Με επιστροφή των όσων κέρδισαν οι τράπεζες όλο αυτό το διάστημα. Αν δεν τα επιστρέψουν, να υπάρξει κοινωνικοποίηση των τραπεζών και όχι κρατικοποίηση. 3) Ταυτόχρονα, θα πρέπει να έχουμε μείωση των αμυντικών μας εξοπλισμών στο σημείο που έχουν και οι άλλες χώρες της Ευρώπης. Όχι παραπάνω. 4) Επιπλέον, αν χρειαστεί εσωτερικό δάνειο, αυτό -και θέλω πάλι να το τονίσω- να είναι εθελοντικό για όλους όσοι δεν έχουν υψηλά εισοδήματα και υποχρεωτικό για όσους έχουν υψηλά εισοδήματα. Το όριο θα το βρούμε.

Αγαπητοί φίλοι, αυτό που πρέπει να γίνει κατανοητό από την πλευρά σας είναι ότι μόλις μας δώσει την εμπιστοσύνη του ο λαός, θα δώσουμε δουλειά αμέσως στους ανέργους. Γι' αυτό θα παραχθούν αξίες. Και γι' αυτόν το λόγο δεν θα έχουμε ανάγκη από δάνεια. Όπως γνωρίζετε κι εσείς, σε αυτό το σημείο μάς χωρίζει άβυσσος. Τα δάνεια τα θέλετε για να ξεχρεώνετε δάνεια.

Με την ευκαιρία, επειδή επώθησαν αρκετά για το θέμα της αυτοδιοίκησης, θα υποχρεωθώ να αναφέρω ένα περιστατικό όταν ήμουν φοιτητής στην ΑΣΟΕΕ κάλεσε ο καθηγητής Τριανταφυλόπουλος -όλο το έτος, όχι πέντε-πέντε- και μας ρώτησε ποια είναι η διαφορά ανάμεσα στον γάιδαρο και το αυτοκίνητο. Ο πρώτος είπε ότι το ένα είναι άψυχο, το άλλο είναι έμψυχο. Ο καθηγητής του απάντησε: «Δεν πρόκειται να περάσεις. Θα μείνεις στο ίδιο έτος.». Ο επόμενος φοιτητής είπε ότι το ένα έχει δέρμα, ενώ το άλλο είναι από τσίγκο. Τελικά δεν απάντησε κανένας. Όλο το έτος είχε εξεγερθεί, γιατί ήταν βασικό μάθημα και θα σε γύριζε να φοιτήσεις στο ίδιο έτος. Τον ρωτήσαν ποια είναι η διαφορά. Και απάντησε: «Ό,τι σας διδάξα στο Συνταγματικό Δίκαιο έως τώρα, ότι, δηλαδή, ο ένας είναι ετεροκίνητος, το αυτοκίνητο,

και το άλλο είναι αυτοκίνητο ο γάιδαρος. Αυτή είναι η διαφορά.».

Την αυτοδιοίκηση την έχετε κάνει ετεροδιοίκηση. Την έχετε καταστρέψει εξ ολοκλήρου. Δεν αποφασίζουν οι Οργανισμοί Αυτοδιοίκησης. Αποφασίζουν οι άλλοι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αγαπητέ Πρόεδρε, ολοκληρώνω αμέσως την ομιλία μου. Για πόσο μπορώ να έχω την ανοχή σας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Γλέζο, το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας είναι αυτόματο. Μπορείτε να συνεχίσετε για ένα λεπτό ακόμη.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΛΕΖΟΣ: Με την ευκαιρία της αναφοράς μου στο ότι καταστρέψατε την αυτοδιοίκηση, θέλω να πω το εξής: Λέτε ότι παντού στα όργανα της αυτοδιοίκησης υπάρχει το πρόβλημα ότι χαλάσαμε τον κόσμο. Μα, αν σε ένα σημείο η αυτοδιοίκηση κάτι έκανε, γιατί να την πληρώσουν οι άλλοι; Αυτό μπορείτε να το κατανοήσετε; Είναι το λεπτό σημείο και η λεπτή διαφορά.

Εάν κάποια αυτοδιοίκηση σε έναν τομέα έκανε λάθος, την πληρώνουν μόνο αυτοί που έκαναν το λάθος, δεν την πληρώνει και ο άλλος. Όταν γίνεται το λάθος στο κράτος, την πληρώνει όλη η Ελλάδα. Αυτή είναι η διαφορά.

Και επειδή μου είστε συμπαθής, αγαπητέ Πρόεδρε, πρέπει να το προσέξετε ειδικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Γλέζο.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΛΕΖΟΣ: Θα ήθελα να αναφέρω κι ένα ειδικό θέμα. Στη Σοβιετική Ένωση η υπεραξία πήγαινε υπέρ του κοινωνικού συνόλου. Μπορεί να έγιναν και μερικές λοβιτούρες, αλλά πήγαινε υπέρ του κοινωνικού συνόλου. Εκείνο που έλειπε ήταν η ελευθερία της έκφρασης, το μονοκομματικό κράτος που πάνε μερικοί να δημιουργήσουν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Γλέζο.

Τον λόγο έχει η κ. Ιατρίδη.

ΤΣΑΜΠΙΚΑ ΙΑΤΡΙΔΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επί τρία χρόνια τώρα αποδεικνύεται ότι οι κύριοι και οι κυρίες που υποστηρίζουν ότι σώζουν την Ελλάδα έχουν κάνει ένα σημαντικό λάθος. Έχουν ξεχωρίσει τη χώρα από τους κατοίκους της, από τους Έλληνες και τις Ελληνίδες. Προχωρούν σε μέτρα, δήθεν, για τη σωτηρία της χώρας, όταν οδηγούν τους Έλληνες και τις Ελληνίδες στα κρεματόρια της ανεργίας, της ανέχειας, της φτώχειας, στην απώλεια της αξίας των περιουσιών τους. Προχωρούν, δήθεν, σε μέτρα για τη σωτηρία της χώρας, όταν οι νέοι και οι νέες μας, επιστήμονες, φεύγουν για να διαπρέψουν στο εξωτερικό. Φεύγει όλο το επιστημονικό προσωπικό της χώρας, που θα μπορούσε να οδηγήσει σε ουσιαστική ανάπτυξη τη χώρα και τους πολίτες της.

Η Κυβέρνηση μιλά για μεταρρύθμιση όταν το μόνο που κάνει είναι να οδηγήσει σε πλήρη απορρύθμιση. Αυτή είναι η πραγματικότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Μιλάτε εσείς που στηρίζετε την Κυβέρνηση, για ανάπτυξη και σωτηρία της χώρας, λες και δεν κοιτάτε γύρω σας τι συμβαίνει, λες και δεν κυκλοφορείτε ανάμεσα στους συμπατριώτες σας και δεν ακούτε τι σας λένε.

Η πραγματικότητα είναι ότι και ακούτε και συναναστρέφεστε τους συμπολίτες σας, αυτούς που σας έστειλαν εδώ, βασιζόμενοι στις υποσχέσεις που τους δίνετε στις εκλογές του 2012.

Για μία ακόμα φορά, όμως, η Κυβέρνηση και οι δανειστές εκβιάζουν. Εκβιάζουν χωρίς ντροπή και χωρίς ενδοιασμούς.

Επί της αρχής, λοιπόν, αυτού του πολυνομοσχεδίου θα ήθελα να πω τα εξής:

Το παρόν πολυνομοσχέδιο είναι ένα νομοσχέδιο σταθερά προανατολισμένο σε έναν και μόνο στόχο, σε μία και μόνο αρχή, την εκταμίευση της δόσης από τους δανειστές μας. Αυτό συμβαίνει κάθε καλοκαίρι από την ημέρα που μπήκαμε στο μνημόνιο. Γίνεται ένας συνεχής εκβιασμός προς όλους, ότι, αν δεν ψηφίσουν τα νομοσχέδια, δεν θα καταβληθεί η δόση και θα καταρρεύσει η χώρα.

Εμείς, όμως, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, συνεχώς λέμε πως -και σας το εξηγώ και με στοιχεία ο κ. Μαρίας- οι δόσεις κατευθύ-

νονται αποκλειστικά για την πληρωμή των τοκογλύφων και κερδοσκοπών δανειστών. Αντίθετα, οι Έλληνες πολίτες πληρώνουν βαρύ φόρο αίματος, πραγματικό και κοινωνικό, για να κερδίζουν αμύθητα ποσά τα κάθε είδους κερδοσκοπικά συμφέροντα, ακόμα και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Η ουσία, λοιπόν, είναι ότι η Κυβέρνηση, χωρίς κανένα σχέδιο και χωρίς καμμία αξιολόγηση, πετά στον Καιάδα εργαζομένους του δημόσιου. Γιατί, πρακτικά, διαθεσιμότητα σημαίνει απόλυση.

Ήδη ο αρμόδιος Υπουργός έχει πει ότι αναγκάστηκαν σε οριζόντιες απολύσεις, γιατί δεν είχε γίνει καμμία απολύτως προεργασία από τον προκάτοχό του, τον κ. Μανιτάκη.

Λυπάμαι που το λέω, αλλά αυτοί οι άνθρωποι, η τρόικα και αυτοί που τους υποστηρίζουν στην Ελλάδα, νομίζουν ότι παίζουν ηλεκτρονικά παιχνίδια και πυροβολούν ως στόχο τους εργαζομένους του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα.

Ξέρετε, αλήθεια, ποια είναι η διαφορά μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού τομέα με την πολιτική σας τα τελευταία τρία χρόνια; Η διαφορά είναι ότι οδηγήσατε στη ανεργία σχεδόν δύο εκατομμύρια ανθρώπους του ιδιωτικού τομέα, οι οποίοι λόγω του τεράστιου αριθμού τους, απλά παρέμειναν ανώνυμοι.

Τώρα με το δημόσιο και τις απολύσεις προχωράτε σε απολύσεις δημοσίων υπαλλήλων με ονοματεπώνυμο. Ο ανώνυμος άνεργος του ιδιωτικού τομέα συνοδεύεται τώρα από το δημόσιο υπάλληλο με ονοματεπώνυμο, με λίστες. Είναι σαν να βλέπουμε ξανά τους καταδότες να δείχνουν με το δάχτυλό τους έναν προς έναν αυτούς που θα πάνε στο εκτελεστικό απόσπασμα.

Αυτή είναι η αρχή του πολυνομοσχεδίου: να ικανοποιήσει το ταμπού της τρόικας, να απολυθούν και οι δημόσιοι υπάλληλοι, όταν το δημοσιονομικό όφελος είναι μηδαμινό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κατάργηση ειδικοτήτων των ΕΠΑΛ και των ΕΠΑΣ δείχνει ότι η Κυβέρνηση ακολουθεί αυτά που ζητά η τρόικα, δεν κοιτά καν τις επιπτώσεις στην κοινωνία, αλλά και στην επαγγελματική πορεία των Ελλήνων. Τους αλλάζει ακόμα και το σχεδιασμό, κάτι που είναι απαράδεκτο.

Όσον αφορά τις φορολογικές διατάξεις, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες έχουμε πει ότι περιλαμβάνει ουσιαστικά νέα μέτρα. Εκεί που ο Υπουργός Οικονομικών έλεγε ότι θα καταθέσει σύγχρονο και απλό φορολογικό νομοσχέδιο, τελικά προχωρά στη γνωστή συνταγή των φόρων και των επιβαρύνσεων για τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους. Οι έκτακτες εισφορές γίνονται μόνιμες. Και είναι προφανές ότι σε λίγο ακόμα και όσοι, ελάχιστοι, θα έχουν κρατήσει τις δουλειές τους, δεν θα μπορούν να πληρώσουν τους φόρους. Προσέξτε! Σπέρνετε ανέμους και θα θερίσετε θύελλες!

Δεν σας ενδιαφέρει η χώρα, αλλά τα συμφέροντα των δανειστών και μόνο αυτά. Γι' αυτό και κάνετε ρυθμίσεις στο γόνατο. Συνέχεια είστε «ήξεις, αφήξεις» για μία σειρά θεμάτων, όπως για τις αποδείξεις και για τη Δημοτική Αστυνομία. Πρώτα λέγατε ότι θα απορροφηθούν από την Ελληνική Αστυνομία. Στην πρώτη εκδοχή του άρθρου 81 δεν υπήρχε πουθενά κάτι τέτοιο. Και τώρα, με νομοτεχνική βελτίωση του κ. Μιχαλάκη, κάποιοι από τους δημοτικούς αστυνομικούς λέτε ότι θα ενταχθούν στην Ελληνική Αστυνομία.

Αντίστοιχα, το ίδιο συμβαίνει και με τους φύλακες των σχολείων και με τους καθηγητές. Το ίδιο συμβαίνει και στους ΟΤΑ. Κάνετε συνολική επίθεση στην κοινωνία. Εφαρμόζετε μία νεοφιλελεύθερη λαίλαπα, ισοπεδώνοντας τους πάντες και τα πάντα. Βάζετε στο ίδιο καζάνι και αυτόν που δουλεύει και αποδίδει και αυτόν που δεν δουλεύει και δεν αποδίδει. Εσάς, όμως, δεν σας νοιάζει η αξιολόγηση και η καλύτερη υπηρεσία των δημοσίων. Εφαρμόζετε απαρέγκλιτα την πολιτική του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και της τρόικας.

Σε κάθε χώρα, όμως, όπου εφαρμόστηκαν τα μνημόνια με τη συνταγή του ΔΝΤ, το δημόσιο και οι υπηρεσίες του αποδομήθηκαν.

Βέβαια, είναι δεδομένο ότι στην παρούσα φάση οι απολύσεις στο δημόσιο θα οδηγήσουν και σε άλλες απολύσεις ιδιωτικών υπαλλήλων, όπως έχουν πει και η «WALL STREET JOURNAL» και η «NEW YORK TIMES», αλλά και άλλα διεθνή και έγκυρα Μέσα Ενημέρωσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τρία χρόνια τώρα όλες οι πολι-

τικές των δανειστών μας και των ελληνικών κυβερνήσεων που τις στηρίζουν οδηγούν στα αντίθετα αποτελέσματα και χειροτερεύουν την κατάσταση της χώρας. Τα λένε όλα τα διεθνή Μέσα Ενημέρωσης. Τα βλέπουμε όλοι στην καθημερινότητά μας. Και όμως, συνεχίζετε στην επίμονη επανάληψη μιας πολιτικής που ξέρουμε –και το γνωρίζετε κι εσείς πολύ καλά εκ των προτέρων– ότι πλέον οδηγεί σε καταστροφικά αποτελέσματα. Κάπως έτσι είχε ορίσει και τη μέτρια ικανότητα του μυαλού και ο Αϊνστάιν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για μία ακόμα φορά η πραγματικότητα θα είναι αυτή που θα δείξει το αδιέξοδο της πολιτικής της Κυβέρνησης και των δανειστών μας. Ούτε εμείς, ως Αντιπολίτευση ούτε κανένας άλλος. Η πραγματικότητα και μόνο! Γι' αυτό και εμείς καταψηφίζουμε το παρόν πολυνομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κυρία Ιατρίδη.

Το λόγο έχει ο τελευταίος ομιλητής για σήμερα, ο κ. Κωνσταντόπουλος.

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΞΟΥΛΙΔΟΥ: Γιατί όχι κι εμείς, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Διότι είπαμε ότι θα τελειώσουμε στη 1.00'. Ήδη έχει περάσει η ώρα. Και ο καθένας μετά θα λέει, «να μιλήσω και εγώ τελευταίος». Κάποιος θα πρέπει να είναι ο τελευταίος. Τι να κάνουμε;

MARIA ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗ: Κύριε Πρόεδρε, να μιλήσουμε όσοι έχουμε μείνει εδώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Να μιλήσουν όσοι είναι ακόμα μέσα στην Αίθουσα;

MARIA ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗ: Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Τι λέτε; Έχουμε δεκαέξι, δεκαεπτά ώρες εδώ μέσα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Με συγχωρείτε πάρα πολύ, αλλά ο κ. Κωνσταντόπουλος είναι ο τελευταίος ομιλητής για απόψε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Τελευταίος, αλλά ελπίζω όχι έσχατος, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επικαλούμενος κυρίως τον πατριωτισμό του αποχωρήσαντος ιστορικού στελέχους της Αριστεράς, του κ. Γλέζου, θα ήθελα πραγματικά να του πω ότι αν ξέρει ότι υπάρχουν δουλειές, εκατομμύρια δουλειές, να μας το πει. Θα θέλαμε να μας τις πει κι εμάς για να τις μάθουμε, γιατί περνάμε μια πολύ δύσκολη κατάσταση με πολλούς άνεργους, με μία ανεργία που στους νέους φτάνει το 65%. Επικαλούμενος, λοιπόν, τον πατριωτισμό του, θα ήθελα να μας πει που υπάρχουν αυτές οι δουλειές για να τις μάθουμε και εμείς.

Άκουσα με μεγάλη προσοχή το πρώτο τον εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, τον κ. Ευκλείδη Τσακαλώτο. Περιμένα να ακούσω κάποιες ουσιαστικές προτάσεις. Η μοναδική ουσιαστική πρόταση που έκανε –και την οποία επικαλέστηκε μετά και ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Καραγιαννίδης– ήταν όχι αυτόφωτη, αλλά ετερόφωτη, η πρώτη πρόταση που κάνει η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή ουσιαστικά, πρόταση την οποία επεξεργάστηκε το Υπουργείο Οικονομικών και απέρριψε από τον Φλεβάρη μήνα.

Τι μας είπε, δηλαδή; Μας είπε ότι δεν πρέπει να φορολογούμε με βάση την πηγή εισοδήματος, αλλά με βάση το ύψος του εισοδήματος, με μία προοδευτική κλίμακα με βάση το εισόδημα. Αυτό σημαίνει να πληρώσει το ίδιο ένας φορολογούμενος που έχει φέτος εισόδημα 20.000 ευρώ από ενοίκια –αυτός τα έχει βρει από τους γονείς του ή από οπουδήποτε αλλού και κάθεται και ένας άλλος που δουλεύει στις οικοδομές ή είναι αλιέας. Ε δεν πρέπει και δεν μπορούν να πληρώσουν το ίδιο. Αυτό ουσιαστικά μας είπε ο εξ Αγγλίας οικονομολόγος του ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Ευκλείδης Τσακαλώτος.

Και θέλω πραγματικά να ακούσω τις προτάσεις της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης σε μια εποχή –θα το πω στα αγγλικά, γιατί μας μίλησε και στα αγγλικά– όπου «it's time to do more with less». Είναι, δηλαδή, μια εποχή όπου –και το ξέρουμε όλοι– πρέπει να κάνουμε περισσότερα με λιγότερα.

Μας είπαν, όμως, κι άλλα. Μας είπε και άλλα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ. Μας είπε ότι θα αποκαταστήσει τους πάντες. Μας είπε: «Εδώ είμαστε εμείς. Μη φοβάστε». Μας

είπε ότι δεν θα πρέπει να φοβούνται ούτε οι σχολικοί φύλακες ούτε οι δημοτικοί αστυνομικοί ούτε οι καθηγητές και δεν ξέρω εγώ και ποιοι άλλοι. «Ερχόμαστε στην εξουσία και θα γυρίσετε όλοι πίσω. Δεν θα φύγει κανένας, δεν θα απολυθεί κανένας.». Μας είπε ότι έχουν τη μαγική συνταγή με την οποία τα κάνουν όλα. Θα πρέπει, όμως, να μας πουν αυτήν τη μαγική συνταγή, για να πάρουν και το Νόμπελ. Ξέρετε, υπάρχει και το Νόμπελ οικονομίας. Έχουμε μια δύσκολη εξίσωση, την οποία δεν μπορούμε να λύσουμε. Θα πρέπει, λοιπόν, να μας πουν αυτήν τη μυστική συνταγή και να μην την κρατούν για τον εαυτό τους. Και αυτήν τη στιγμή επικαλούμαι τα πατριωτικά τους αισθήματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούστηκαν πολλά εδώ μέσα, μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, όπου ιστορικοί ηγέτες της Αριστεράς, όπως ο Χαρίλαος Φλωράκης και ο Λεωνίδας Κύρκος, έκαναν προσπάθειες για να μην υπάρχει πλέον εμφυλιοπολεμικό κλίμα. Μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα έγιναν προσπάθειες από όλα τα κόμματα εδώ στη Βουλή, ώστε να ξεχάσουμε όλα αυτά τα οποία μας χώριζαν, ώστε να ξεχάσουμε ένα χθες το οποίο μάς πονάει.

Μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, λοιπόν, ακούστηκαν κάτι κορόνες τις οποίες θέλουμε να ξεχάσουμε όλοι, όπου κι αν ανήκουμε. Διότι εδώ και πολλά χρόνια δεν υπάρχουν ούτε νικητές ούτε ηττημένοι. Είμαστε όλοι μαζί, για να οικοδομήσουμε τη νέα Ελλάδα, την οποία όλοι θέλουμε και όλοι ονειρευόμαστε. Δεν υπάρχουν πλέον «γουναράδικα». Δεν συναντιόμαστε στα «γουναράδικα». Δεν υπάρχουν πλέον τέτοιες λέξεις, που να οδηγούν σε σφαγές. Δεν μας περισσεύει κανένας. Και ήλπιζα ότι έστω...

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: ... (δεν ακούστηκε)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν υπάρχουν «μεταφορικά». Εκτός και αν η μέθη της εξουσίας, η δημοσκοπική μέθη είναι κάτι σαν την αλκοολική μέθη και δημιουργεί παράνοιες. Δυστυχώς, δημιουργεί παράνοιες και κάποιος βλέπουν τον εαυτό τους σαν τον Άρη Βελουχιώτη. Και βάζουν στο στόμα τους τα λεγόμενα του Άρη Βελουχιώτη. Δεν υπάρχουν πλέον αυτά. Τα έχουμε ξεχάσει και θέλουμε να τα ξεχάσουμε. Δεν πρέπει να τα υπενθυμίζουμε ούτε καν στις νέες γενιές.

ΜΑΡΙΑ ΜΠΟΛΑΡΗ: Δεν θα τα ξεχάσουμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Αν επιμένετε ότι πρέπει να τα λέμε, να τα ξαναπείτε και εσείς. Θα έχετε την ευκαιρία αύριο το πρωί να τα ξαναπείτε και εσείς. Εμείς, όμως, θέλουμε να τα ξεχάσουμε. Αν θέλουμε να φτιάξουμε τη νέα Ελλάδα, θα πρέπει να τα ξεχάσουμε, γιατί τέτοιες φωνές συμπλέουν μόνο με το άλλο κόμμα, με την αυτοαποκαλούμενη Χρυσή Αυγή, με τους αυτοαποκαλούμενους «εθνικιστές», οι οποίοι λένε πάνω-κάτω τα ίδια.

Σας είπα, βέβαια, ότι δεν σας ταυτίζω με τίποτα. Και δεν μπορώ να σας ταυτίσω. Δεν είναι δυνατόν να ταυτιστεί ένα κόμμα φασιστικό με ένα κόμμα προοδευτικό, με ένα κόμμα δημοκρατικό, όπως είναι το κόμμα της Αξωματικής Αντιπολίτευσης.

Απλώς δεν μπορεί να υπάρχουν και αυτές οι ελάχιστες φωνές. Πρέπει να αποδοκιμάζονται, ειδικότερα από την ηγεσία του κόμματός σας.

Έρχομαι τώρα στα του νομοσχεδίου...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Έχετε μόνο ένα λεπτό ακόμη, κύριε Κωνσταντόπουλε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Δύο λεπτά πρέπει να τα έχω, κύριε Πρόεδρε. Είμαι μεν τελευταίος, αλλά όχι έσχατος! Μη με βάζετε στην έσχατη θέση!

Θα αναφερθώ μόνο σε όσα έχουν να κάνουν με την υγεία. Διαβάσαμε σήμερα στις εφημερίδες ότι υπάρχουν κλινικές αποκατάστασης, όπου πληρώνει ο ΕΟΠΥΥ 3 χιλιάδες ευρώ για αποκατάσταση μιας αρθροπλαστικής. Και όχι μόνον αυτό.

Ξέρετε ότι το πάρτι έχει τελειώσει και στο χώρο της υγείας και παντού. Μέσω αυτού του πολυνομοσχεδίου επιβάλλεται έλεγχος, με συγκεκριμένα θεραπευτικά και διαγνωστικά πρωτόκολλα, τα οποία υπάρχουν σε όλον τον κόσμο. Αυτά μπορούν να τα επι-

καλούνται και να τα χρησιμοποιούν όλες οι ασφαλιστικές εταιρείες του κόσμου. Μπορούν, δηλαδή, να μπαίνουν στα ιδιωτικά νοσοκομεία και να ελέγχουν αν μία εγχείρηση χρειάζεται, αν μια μαγνητική χρειάζεται, αν ένα stent χρειάζεται. Όμως, ο Υπουργός Υγείας, ο οποίος είναι υπεύθυνος για τα λεφτά του Έλληνα φορολογούμενου, δεν έχει δικαίωμα να κάνει έλεγχο στα δημόσια νοσοκομεία! Δεν έχει δικαίωμα να κάνει έλεγχο στις κλινικές! Και ξέρετε πολύ καλά την κατάχρηση, η οποία γίνεται σε αξονικές, μαγνητικές εξετάσεις και σε χειρουργικές επεμβάσεις. Αυτός, βέβαια, δεν έχει δικαίωμα να κάνει έλεγχο, ενώ στην Αμερική, στη Γερμανία και παντού υπάρχει το δικαίωμα να κάνουν έλεγχο. Βέβαια, τον κάνουν τον έλεγχο σε μια κατεύθυνση δημοσιονομικής εξυγίανσης και στο χώρο της υγείας.

Άκουσα, φυσικά, και τον εκπρόσωπο της Χρυσής Αυγής, ο οποίος εξεμάνη και είπε τα δικά του.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι μόνον αυτά. Υπάρχουν, βέβαια, και ορισμένα αρνητικά. Θα έρθουν και οι προσθήκες και οι βελτιώσεις από το οικονομικό επιτελείο και όχι μόνο. Έτσι, ικανοποιούμε πολλούς Βουλευτές, τουλάχιστον τους Βουλευτές δυο κομμάτων που στηρίζουν την Κυβέρνηση.

Φυσικά στηρίζω αυτό το νομοσχέδιο επί της αρχής. Ας δούμε και τα θετικά τα οποία υπάρχουν. Γιατί υπάρχουν πάρα πολλά θετικά σε αυτό το πολυνομοσχέδιο. Δεν είναι μόνο οι offshore εταιρείες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Υπάρχουν πολλά θετικά τα οποία, επίσης, πρέπει να δούμε. Πρέπει να δούμε αν το ποτήρι είναι μισοάδειο ή μισογεμάτο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα προχωρήσουμε τώρα στην ψήφιση επί της αρχής του νομοσχεδίου. Το πρωί στις 10, που ξεκινάει πάλι η συνεδρίαση, θα ομιλήσουν πρώτα οι εισηγητές και θα συνεχιστεί ο κατάλογος των ομιλητών, όπου έχει σταματήσει, με πρώτο ομιλητή τον κ. Αλέξη Μητρόπουλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Οικονομικών: «Φορολογία εισοδήματος, επείγοντα μέτρα εφαρμογής του ν. 4046/2012, του ν. 4093/2012 και του ν. 4127/2013 και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συνεπώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών: «Φορολογία εισοδήματος, επείγοντα μέτρα εφαρμογής του ν. 4046/2012, του ν. 4093/2012 και του ν. 4127/2013 και άλλες διατάξεις», έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 1.14' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τετάρτη 17 Ιουλίου 2013 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικός έλεγχος, σύμφωνα με την ειδική ημερήσια διάταξη και β) νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Φορολογία εισοδήματος, επείγοντα μέτρα εφαρμογής του ν. 4046/2012, του ν. 4093/2012 και του ν. 4127/2013 και άλλες διατάξεις».

